

بيِّنَ الفَلسَفَةِ وَالغِيْسَامِ وَالعَسُرآن

کیشیخ ن**دیمٔ انجی**یر نتیغطابند

والمناخ الم

له نیزان نه لسه نه و زا نست وقورئا ندا

پیشهکی نوری فارس ح*دمدخات*

يياجوونهوهو ليكولينهوه

دەستەي نووسىنگەي تەفسىر

S. Jama M. L.

٥٥رگێږانه بنورئ عب انندصالح ئاغ چەلەر ئاغ چەلەر

داستان ئىمان دىنۇھادىسەنەرنۇنسىرىن دۇركانىۋ

زنجيردى هزرى هاوچەرخى ئيسلامى

- دەوللەمەندكردنى كتيبخانەى كوردىيە بە گرنگترىن وكارىگەرترىن دەقى
 ئەو كتيبانەى كە مەشخەلى سەررىي ھزرى ھاوچەرخى ئىسلامىن
- ئاشناكردنى خوينهرو لاوى موسولمانى كورده به دەقى ئەو كتيبانەى كە
 سەرچاوەن بۆرۈشىنبىرى ئىسلامىي سازىنەرى بىدارى قىيامەتى
 ئىسلامىي پىرۆزن.
- شارهزاکردنی راسته وخوّی لاوی کورد بهم سه رچاوانه، نازادکردنیانه له
 گشت کوّت و بهند و بوّچونی ته سکی حزبایه تی و تاکرهوی و رهوتگه رایی.
- بناغەيەك بى بۆ بنيادنانى كەسايەتيەكى ئيسلامى بەھيۆز بۆ ھەر تاكيكى موسولمانى كورد تا تواناى ئەنجامدانى ئەو گۆرانكاريانەى ھەبى كە خواى پەروەردگار پيى سپاردوه.
- دهگهل رین و تهقدیرمان بق بیروپای نوسهرانی نهم زنجیرهیه، مهرجیش نیه نیمه پابهندی ههمو بیروبقچونهکانیان بین.
- با دەستورىشمان لە وەرگرتن فەرمايشتەكەي خواي پەروەردگار بىت
 ﴿ ٱلَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ ٱلْقَوْلَ فَيَسَتَبِعُونَ آَحْسَنَهُ ۚ ٱوْلَتَهِكَ ٱلَّذِينَ هَدَنْهُمُ ٱللَّهُ وَأُولَتَهِكَ
 هُمَ أُولُواْ ٱلْأَلْبَي ﴾ الزمر ١٨

فذكر يندى درسير

داستان يُمان

لەنىلاھ فەلسەفەر نلانسسى رقى ئانلا

نزومین ندَستِ داکجست

وه رگیرای 🕫 نوری عبداللهٔ ناغچرله ری

پیشه که : نوری فارسس

پنڍاچوزوه ولنيكولينرومى

دريكى ووريكي كالمانسير

دينوركووهان وركيدي المنفسية/ هرونز

مانی لمچاپدانمودی پاریزراوه بؤ نوسینگهی تمفسیر

بي: قصة الإيمار	به عاره	كتيب	اوي
-----------------	---------	------	-----

نــــاوی نوســــهر: نهدیم کوری حسین الجسر

ناوی کتیّب به کوردی: داستانی ئیمان

نـــاوي ومركـــيْر: نوري عبدائله صالح تاعجهلهري

چاپ و بلاوکردنهوهی: نوسینگهی تهفسیر/ ههولیر

كۆمپــــــيۆتەر: نوسىنگەي تەفسىر

نــۆره و ســالّی چــاپ: يەكەم ١٤٢٣ك ٢٠٠٣ز

ېـــــاپکردن: چاپخانهی پهرومرده

يراژ: ۱۵۰۰ دانه

ژمـــارهی ســـپاردن: ٤٤٢ سالی ٢٠٠٢

هەولىر – شەقامى داد كا

-: @PF177 A.P.PY7

tafseeroffice@maktoob.com AlTafseer@hotmail.com

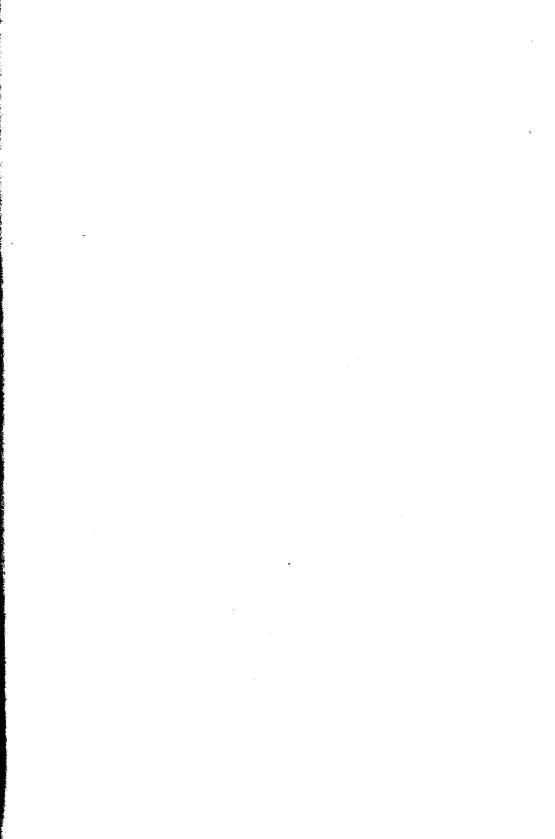
پیشکی مامؤستا نوری فارس جهمخان

سوپاس بو خودا، سلاو له حدر رهت دروود له ياران، رهحمهت له تومهت

ماموستای داناو زانا، کورد پهروهر و خواناس، جهنابی ماموستا نوری عبدالله، هه نساوه به وهرگیرانی نهم شاکاره نازداره، کهناو داره به (قصة الإیمان: داستانی نیمان) تا راده یه کی باش به کوردییه کی سهر کهوتوو، پاش نهوهی که ره شنوسه کهی تهواو کردبوو، داوای هاو کاری له بهده کرد، بو نووسینهوهی پاك نووسه کهی، گهرچی من مه شغه نه تری زور زورم هه بوو و، باش باش دهزانم که نهم کتیبه وه ك گهوهه ر و نه ناماس وایه، کریارو خوازیاری خوی دهوی، به نام له خزمه ت ماموستا نوری دا، زور به به به دوردی له سهره تاوه هه تا کوتا، له گهل عهره بیه کهیدا به راوردمان کردهوه و، پیادا چویوینهوه، به نام له به ر نهوهی ماموستا نوری خوی چاوی یارمه تی نه نه دا، که کتیبه که چسه ند جساری نووسر اوه تهوه، لسه و به و ایه دام، له هسه ر شوینی کهم و کورتیه که به به به دوردی کردندی کتیبینگی و اشاکاری نایاب، له بابه ته ینکی و اقورس و هم رحال به کوردی کردندی کتیبینگی و اشاره و دوردی کوردی، که تازه له دهوری گهراندا، له لایه نی تاقه که سینگهوه، له بارو دوخینگی ناوادا، به تایمه تی له زمانینگی گرداندا، له لایه نی تاقه که سینگهوه، له بارو دوخینگی ناوادا، به تایمه تی له دهوری گهشه گراندا، له لایه نی تاقه که سینگهوه، بو سه رزمانی کوردی، که تازه له دهوری گهشه کردنددایه، قه ت قه ت له مه باشتر نابی.

به راستی مامؤستا نوری حوسنی اختیاری بهنسیب بووه، که ثهم شاکاره جوانهی هه آبرا دووه، که ثهم شاکاره جوانهی هه آبرا دووه، که له و ثه نه به نالایانه به که ده بن به خوراکی گیان و روشنایی چاوان، له و جوزه کتیبه نهمرانه به، که شایانی ثه وه ن به ثاوی زیر بنوسرینه وه، به ر منگقو مفهومی ثهم حیکمه ته ده که وی که ده نه رموی: (کلام الملوك ملوك الکلام).

یاخوا مامۇستا نورى دەستت ھەر خۇش بنى، قەلەمەكەت نەرزى

میسکی

سوپاس و ستایشی بنی پایانم بز خودای میهرهبان، سلاو دروودی بنی شومار، له سهر پیغهمبهر خوشهویست و نازدار، پاش ثهمه عهرزم ثهمهیه له خزمهت ثازیزانی خوما:

له سهره تای حه فتا کانه وه ثاشاییم له گه ل تهم کتیبه بی وینه، کهم مان نده دا په یدا کر دووه، پاش نه وه ی که به باشی لینی حالی بووم، نه شقی بووم، خولیایی به کور دیکر دنی و کردنی به دیاری بو نامه خانه ی ثاوه دانی کور دی که و ته سهرم، به لام به هوی نه وه وه که سهرپه رشتیار بووم، له پسپوری زمانی عمره بیدا، له ناوه ند و دوا ناوه ندی قوتا بخانه کانی په روه رده دا، نهم ثاواته م دواکه و تن پاش ثه وه ی راویوم به هه ندی ماموستای پسپور کرد له م بواره دا، پاش ثه وه ی که خانه نشین بووم، پشتم به خوا به ست و ده ستم کرد به وه رگیرانی، به لام به هوی ثه وه وه که چاوم یارمه تی نه ده دام، ناچار ها نام برد بو خزمیکی خوم، که خوشکیکه، یارمه تی دام له خویند نه وه ی ته صله عمره بیه که و ن له نووسینه و ی و در گیراوه کهی.

جالهبه رئه وه ئهم کتیبه کتیبینکی فره لایه نه، فره بابه ته، راویژم به فره مامؤستای پسپۆر له و بابهت و مهودایانه دا کردووه، ههر که سی له بابه تی خویدا – وه ك: فه لسه فه و منطق و به لاغه و عه قیده و پزیشکی و سروشتناسی ... تاد – به پنی تو انای خوی یار ده ری پیشکه ش کر دووم، جا پاش ئه وه ی له ماوه یه کی قیاسی دا هه لسام به م ئه رکه پیروزه، ته و اوی کتیبه که م وه رگیرایه سه رزمانی شیرینی کوردی، بو دلنیایی ته و او، له گه ل به ریز در مامؤستا نوری فارس حه مه خان دا، ده قی وه رگه راوه که مان دو و به دوو، له سه ره تاوه هه تا کوتایی، له گه ل ده قی نه صله عه ره بی که یدا به راور د کر ده وه ، به پنی بواری گونجا و تو انای سنوورداری خومان، له هه رشوینی پیویست به راستکردنه وه بی یاهه ته بویریه ك

یا گۆرانكارییهك بوو بني، به هاو كارى ههردووكمان كردوومانه، له ههندى جيْگه رسته كانمان دا رشتوتهوه.

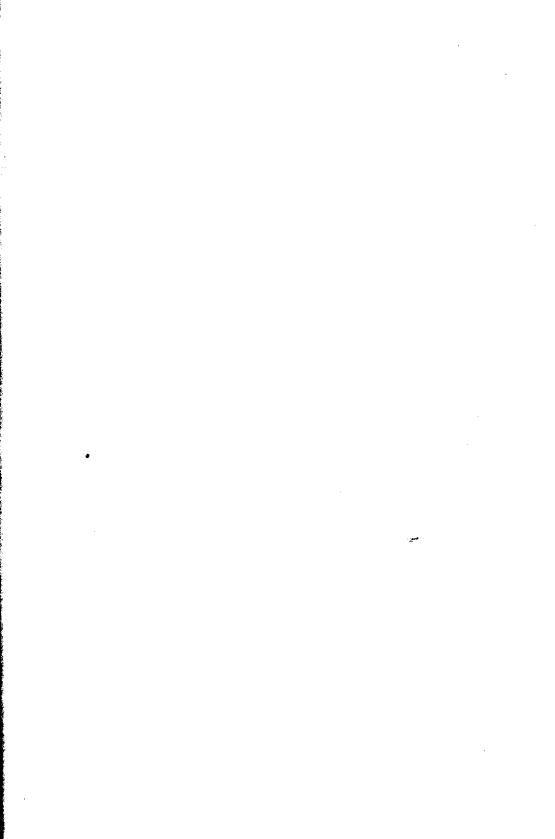
واته: دووبه دوو پیکهوه پیادا چوونهوهیه کی تهواوی وردمان ئهنجام داوه، ئهوهمان چهسپاندووه که کوردییه کی رهسهنی رهوانی پهتییه وه دهقاو ده ق تهرجهمه یه تهصله عهرهبیه کهیه، له بهر ئهوه زور سوپاسی ئهو ماندوو بوونهی ماموستا نوری فارس ده کهم، که له گهانما، بو خرمهتی ئهم کتیبه کیشاویهتی، خوا پاداشتی باشی خیری بداته وه، ههروه ها سوپاسی ماموستا مه لا ئهبوبه کر ده کهم، که ئیمامی مزگهوتی شههیدانه، له گهره کی ماموستایان له سلیمانی، ههروه ها سوپاس و ریزم بو ههموو ئه و بهریزانه ی که بهههر شیوهیی یاریده یان داوم، به تایبه تی بهریز جهنابی حاجی مخلص که ئهرکی له چابدانی ئهم کتیبه ی گرتوته نهستو.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العلمين

نوری عبدالله تُا عُجهله ری سهرپهرشتیاری پسپۆری خانهنشین له زمانی عهرهبیدا ۱۰/ رهجهب/ ۱٤۲۳ ک

بنشکے نوولسر

چۆن ئەم كىتىپەم بەدەست گەيىست

ثاوهدان بنی یاریگای کاتی مناتی و ، هموارگهی سهردهمی لاوی، چمونده شیرین و دلگیرو خمم ههژینه، بهتایبهتی لـه کاتی دیننی و سمرلیدانیدا، لـه پاش چه شتنی تاتی و سویریی غهریبایهتی و پیریتی!

کاتنی پنی شاد ده بینه وه، پیری وه ك كاژه ههور، پهرده و تارای لاو ازی پن پۆشيوه... به راستی نهم جوّره یادگاریبانه، گیژه تو كهی بیره وه ری و یادگاری، له ناخی ده روونماندا هم تده كات، كه وه ك بوته نهم سوّزو هه ستانه ی تیادا ده تویّننه وه و ناویّته ده بن: هاو ده می و هد كات، كه و هذر و یی و داخ و ناموّیی و خهم و خه فه ت و هات و ها و ارو بنی تومیّدی و دندانه وه و فه راموش هاتن.!

ثای له ناو گیژاوی ثهم ههموو خهم و پهژاره خهمز کاویه دا چهن خوشه گریان، کاتی به گریان کاتی به گریان کاتی به گریان خومان و ثهو ثازیزانه ی لییان دابر اوین بلاوینینه وه، ههروه ها ثهوانه شی که هاکا لییان جیابووینه وه!

وهك ريبواريك لـه زيدو نيشتمان ههالكهنراو، كهلـهتاو رووىو دابراني له ثازيزان و خؤشهويستاني، كوالـي گرياني بههيچ شتى دانامركى، مهگـهر بـه ثوميدى شادبوون به كزمهالى خۆشهويستانى نوى، كهچاوه نواړى دهكهن لـه ووالاتيكى دوور دوور!

لهم ناخرو ئۆخرى تەمەنەدا، ژيان لەبەر چاومان زۆر بەنرخ و شيرين دەبى، لەھەمان كاتدا بەرە بەرە زۆر تفتو تال دەبى، بيردۆزەى مردن و نەمان تۆقىنى لەھەموو كاتى پىر پىردىستىمان بە باوەرى تەواوە، بەو خوادايەى كە نەمرى ھەمىشەيى يە، كە خۆى بەلىنى ژيانىكى ترى بى برانەوەى بى داوين، ئەگەر ئومىدى ئەو ژيانە نوىيەى تر نەبى، ئەم ژيانە كەم و كورتەى دنيا بى ھوودەو پروو پووچ دەبى!

 دڵڕفيْـنهوه، هــهموو يادگــاري زيْريـني مندالْــيم وا لــهوێ چــونكه بهيانيــيهكاني جــيْژنم ده هینینته وه یاد، کاتنی باو کم له گهل گزنگی خورهه لات دههات و، منیش لهدوایه وه دەرۆيشىتم بىۆ زيارەتى مىردووە كانمان لـە گۆرسىتانەكەي تەنىشىت مەز گەوتەكەدا، پاشان نوينژي جـهژني لـهمزگهوته كهدا ده كرد، ههروهها لـهيادهوهريه خؤشهكاني ثهو مزگهوتهيه، ئينواره فيننكه خوشه كاني هاوين، ياريم ده كرد لهبن داره گهوره كهي ناو حهوشهي مزگهوت، كەلــه نينوان حەوزەكــهو بيرەكــهدا بــوو، باوكيشــم لــه ژوورەكــهى خــزى دادهنیشت، کوممه لنی اسه پیاو ماقو لان و ماموستایانی به رینز اسه دهورهی ثه لقمیان ده دا، گویْبیستی وته کانی دهبوون، ههر که دهرفهتم دهست کهوتایه، ههستم بکردایه، کهباو کم بني ناگايـه لـهمن، رام ده كـرد بونـاو باحه كـه، لـه پهرژينه كهي قاميشيْكي دريْژم دهبړي و، دەمكرد به ئەسىپ و غارم پنى دەكرد.... ھەر لەو يادەوەرىيانەمە منارە پىچاو پىچەكەي مزگەوتەكە، كە بە پىپلىكە كانىدا سەردەكەوتىن، پاش كەمنى كە خۆمان دەبىنىيەوە لەناو مالی مزگهوت.... دینته یادم نهو پیره میردهی که بانگدهربوو، که و رکم لیده گرت، له گهل ما سهر كهوي بو بانگدان، تا بانگ بدا، لـه پيش هاتني كاتي بانگدا، ثهويش دادەما، كـه هـەلـم خەلەتىـنـى ودام.ىمركىنىن، تاكاتى نويىژى شىيوان دى... ھەروا پەرۆشى دایکم دههینیّتهوه یادم که چوّن کاتنی باسی ئهو مناره سهیرهی مزگهوت و بیره کهم بوّ ده كرد، له گهل پهرژينه قهرهمه چره كهي، تهويش ههميشه دهيتر ساندم لـه مارو ميروو، جهختي خزمهتكاره ده كرد كهنههيللي بهتهنها سمركهومه سمر منارهكه، يابچمه قهراغ بيره كه...

ئهمانه هه موو دینه وه یادم، که زوربه یان مردن پیچاونیه ته وه، هه موو رویشتن و ، ئاه و ناسوریکی زوریان له ناخی ده روو نمدا به جیهیشت، له که لاوه کانی روزگاری دووروو درینژدا، هه رکاتی که ده گه ریمه وه بو ته ینال نه م یاده وه رییه خوش و ناخوشانه، و هك سكلی سوورو شیشی سووره وه کراو، هیرش ده به نه سه ر نه م دله پر له خه م و جه خاره....

رِوْژگاری دوورودریّرٔ دووری خستینهوه، دوور کهوتینهوه لـه گهرِه که کـهمان، لـه مزگهوته کهمان، تهنانـهت ئاخر شـت دووری خستینهوه لـه شـاره کهمان... ئـهوهتا پـاش غهریبـیه کی زوّر گهرِ اینهوه بـوّ لای... شـهوق و ئـارهزو پالـیان پـیّوه نـام بـهرهو (تعیـنال) ل دویش رووم کرده مزگهوته که له کاتی گهرمه ی خوردا، که نویژ کهرانی لین نهبوو که وتمه هاتوو چو لهنیوان یاریگاکانی مندالیما، ههموو یاده و هرییه کانم و روژاند... یاشان گریانیکی زورم بو هات.

له کاتیکا که له دهریای بیده نگیدا نوقم بوو بووم، گویم له هیچ نه بوو، مه گهر له ده نگی گریانه کهی خوم نه بی که گومه زه به رزه کانی مزگه و ت دووباره یان ده کرده وه، الله م کاته دا له هوده کهی لای راستمه وه گوی بیستی ده نگی بووم و اته: نه و ژووره ی که له مندالیم دا ده ترسام بجمه ناویه وه، له سام و بیمی نه و گورنه ی که له ناوی دا نیژر ا بوون، کو تو پر له ده رگاوه پیره میر دینکی نوورانی، سه رپاك سپی، جل نام و ، سه ری کیشا، به ره و لای من هات، پاش سلاو کردن دانیشت، به زمانیکی عهره بی ره و ان، به لام شیوه ی ناعه ره بینوه دیار بوو، فه رمووی (نه ی برا! هوی گریانت چی یه ؟) و تم: یاده و ه ریه کی زوری کاتی مندالی نه م مرگه و ته هه یه له سه رده می باوکمه وه.

وتم: چی تنوی هینناوه له هیندهوه بنو تهم جینگایه؟ وتی: من له هیندهوه نههاتووم بنو تیره، به لکو له سهمهرقهندهوه هاتووم، وتم: چی تنوی هیننا لهو جینگا دوورهوه بنو تهم شارهی تیمه، هنری مانهوهت چی یه لهم مزگهوتهدا؟

وتى : لەرپنگەى سەفەرە كەمدا لام دا بىن ئىيرە، بىن زيارەتى باوكىت : منىيش بەسەرسامى يەوە تەماشام كرد، لە دلى خۆمدا وتى باوكىم دەمينكە كۆچى دوايى كردووه! ھەستى بەخەياللەكەم كردو گوتى : سەرت سورنەمينى من سەفەرى حيجازم لەبەرە، لام داوە بۆئىرە كە سەردانى ئارامگاى باوكىت بكەم/ ھەروا زيارەتى ئەم مىز گەوتەش بكەم، كەلسەكاتى خىزىدا شىينچى مامۆسىتام زۆر خۆشەويسىتى كىردبوو لەلام، پىنى راگەياندم كە باوكىت ئالىرە تەشىرىفى دەرسى وتۆتەوە، نوپۇكەران رىنىماييان كردم كە

دەرسى تىادا و توەتەوە، دەبىنىم ئەم مزگەوتە زۆر لە مزگەوتەكەى خەرتگ دەچى، ئەو مزگەوتەكەى خەرتگ دەچى، ئەو مزگەوتەى كەوا خۆشىزىن و بەنرخىزىن ژيانى تىلىدا بردۆتە سەر، لەبەر ئەوە يىلى خۆش بوو كە چەند رۆژىكى تىلىچدا بىلىنمەوە، تاكاتى حەج دى، خۆم تەرخان بكەم بۆ خواپەرستى، لەبارەگاى ئەو مامۆستايەى كە مامۆستاكەى منى رىلىمايى كرد بۆ رىلگەى خوا... وتى: مامۆستاكەى مەوزوون بوو، كە يەكى بوو لەزانا ھەرە مەرزەكانى سەمەرقەند!!

وتم: هممو روِّژه کانت همر به پهرستش و خوا پهرستی دهبهیته سهر؟ وتی: ئیستا بهالـی به لام لهمـهو پیش داستانی سهرلینشیواوی و باوه رِی خوّمـم دهنووسییهوه، تـموهی کـه شیخی مهوزوون پیی نوسیمهوه، لـهو داستانهوه باوکتم ناسی.

وتم: داستاني باوەرو سەرلىشىواويت چىيە؟

وتىي: چىرۆكىكى دورو درىئە كە خودا يارمەتىيم بىدا بىلاوى دەكەممەوە بىدالو جەماۋەردا.

ئینجا پیره میرده که چیووه ناو ژووری قهبره کانهوه، لمهپاش کهمی هاته دهرهوه، دهفتهریکی گهورهی پی بوو، لهبهرده ممدا داینا، فهرمووی: (ثهمه ثهمالی شیخ مهوزوونه)، خوم بهدهستی خوم ثهم نوسخهیهم نووسیوه تهوه به شیوهیکی جوان بهیی کهم و کورتی.

وتم: ئەمـه كتيبينكى گەورەيـە، رينگەم دەدەى بيبەمەوە بۆ مالەو، ھەتا لەيەك دووشمودا بيخوينىمەو،، پاشان بۆت بھينىمەوە؟

وتى: ئايا توركىيەكى باش دەزانيت؟

وتم بەلسى زۆر باش دەيزانم.

وتی: کتیبه کهت دهدهمی، کاتی باوه پرم بوو که تق بهراستی کوری شیخی جیسریت و شایانی خویندنهوهی ثهم پهراوه مهزنهیت.

وتم: باشترین به لگه بن چه سپاندنی ره گهزی به نده، ئه وه یه که ته شریف بینی له گه لمان بن ماله وه، تبا خه لکی به گشتی شایه تی ئه وه م بن بده ن که من کوری شیخی جیسرم، له هممان کاتدا کتیبخانه که ی باو کمت پی نیشان ده دهم.

فەرمووى: پێويسىت بەم ھەموو زەحمەتە ناكات، بەلام يەك پرسيارت لىنى دەكەم: مەزنىزىن كتێبى باوكت كامانەيە؟ كام سەرباسى لەھەموو سەرباسەكانى تر گرنگىزە؟

فهرمووی: باوه رم کرد که تو به راستی کوری ماموستا جیسریت، له هه مانکاتدا شایانی هه لِگرتنی نه م سپار ده یه یت، نه م کتیبه م به دیاری بو یادگاری پیشکه ش به تو کرد، نه م کتیبه پوخته ی کتیبه که ی باوکتی و اتیاداوه داستانی گومان و باوه ری منی به ته و اوی و اتیادا، وه ری بگره و وه ری بگیره و چایی بکه و په خشی بکه ره وه به ناو خه لکا، من له م باره یه وه داوای کری و پاره ت لی ناکه م ته نها داوای پاداشتی باش له خوای به خشنده ده که م، که نه م کاره م ساخ بو ره زامه ندی نه و بی و به س، مهردووم به گشتی سوودی لیوه ربگرن و، خوشم له پاش مه رگم له پست و فه رو خیرو بیری به هره مه ند به م.

له پاش چهند روزي ثهم پياوه باشه موباره كه بهرهو ولاتي حيجاز بهريكهوت، منيش لهماوهي چهند ساليكا ثهم پهراوه كهم مانهندهم وهر گيرايه سهر زماني عهرهبي، پاشان روزگار مني ههلدا بوشاري (تهشقهند).

گهوره ترین ثاواتم ثهوه بوو بگهمه گوندی (خهرته نگ) هه تا سه ردانی حه یرانی کوپی نهزعه ف بکهم... وه رگه پاوی کتیبه کهی پی نیشان بدهم، ههروه ها دیده نی وزیاره تی گوپی پیروزی پیروزی ئیمامی بوخاری بکه خروزاو په همه تی حودای گهوره ی لین بیت – جا بو ثهم مه به سته، پیاوی مهردی خانه دان: شیخ ضایا والدین باباجانی کوپی عه بدی صالح، زاهیدی عابید وه لی خوا، باباخان، موفتی گهوره ی و لات په هم تی خوای لی بیت – بو گهیشتنم به مه مه به سته، ثه م زاته یارمه تی دام، که یه کی بوو له خوشه ویستانی باوکم، کاتی هه ستی پی کردم ثاره زوی سه ردانی گوندی خورته نگم هه یه و گهوره ی نواند، له گه له امات بو شاری (سه مه رقه ند) له ویشه و ه و گوندی (خه رته نگ) له و گ

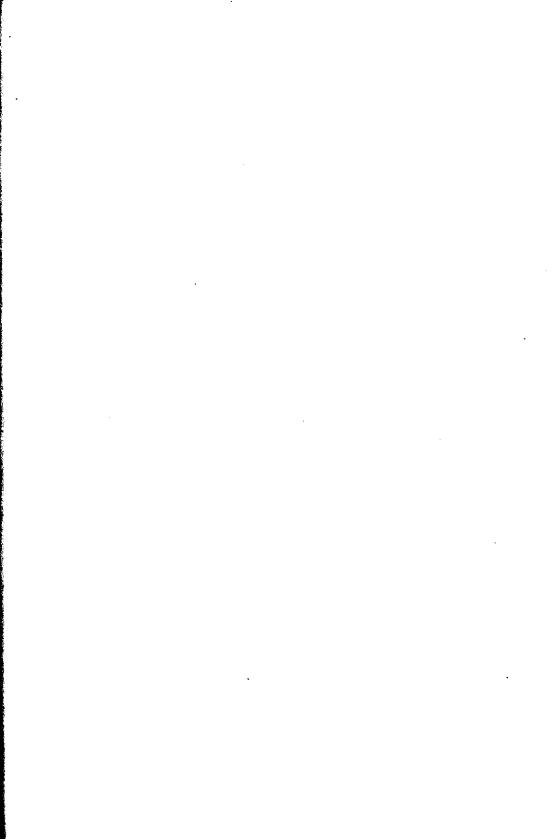
به هزی بحیوری مزگهوته که وه زانیم که حدیرانی کوری تهزعه ف رؤیشتووه بز حهج، لهمه ککهی پیروز وه فاتی کردووه.

لهوی سهردانی مزگهوتی پیشهوا بوخاریمان کرد، لهسهر گوپی راوهستاین، که سهرنجم دا مزگهوته که، وه کو حهیران باسی کردبوو ریك وابوو، زوّر لهمزگهوته کهی ته ینال ده چوو، که تاك کهوتبوو له نیّو باخ و رهزیّکی زوّردا، که ته ماشام کرد وا مهرقه دی ته ینال ده چوو، که تاك کهوتبوو له نیّو باخ و رهزیّکی زوّردا، که ته ماشام کرد وا مهرقه داریّکی شیمام وا به ده ره وه، خانووی به سهره وه نی یه، واله ناو باخچه یه کا، له بن گهوره داریّکی سیبهر چری فینکدا، گوریّکی تاسایی، نه هه لبه ستاروه، نه گهچکاری کراوه، نه لاوانه و شیخ چه تری بو کراوه، نه رازاوه ته وه، چوومه ناو تهو ژووره به چووکه، که حهیران و شیخ مهزونی ماموستای ده رسیان تیادا ده خویّند، بینیم وه کوو وه صفی کرد بوو بوّم وابوو، مهزونی ماموستای ده رسیان تیادا ده خویّند، بینیم وه کوو وه صفی کرد بو گیانی حمیرانی ده یی وابی به سه رگوپی تیمامدا، له وی نویّرم کردو، ره همه تم نارد بو گیانی حمیرانی کوپی توری ته داموستاکه ی، کولی گریانم بوّهات به شیّوه یه کی وه ها هاوریّکه م سهری سورما له م گریانه م.

ئابهم شیّوهیه نهم کتیّبه گهیشتوته دهستم و کردوومه به عهرههی، که ئیستا و ا پیشکهشی ئه کهم به خویّنه رانی به ریّز، ئهو سپار دهیهی کهله ئهستوّمدا بوو خوا یاربی، و ا جی به جیّم کرد.

ههژاری بهردمرگای رِهحمهتی خوا عبدالله نهدیم کورِی حسین الجسر · موفتی تهرابلس

راکردن به ره وشیخ مه وزون

کاتین خوازیاری زانست بووم لهزانکؤی (پیشاوهر)، خورسکی خودم، ههردهم پهرؤشمه ندو تاره زومه ندبووم بو زانیاری: که هه نوو نادیارین رووناك ده کات، مل دریژ ده کات بو ههموو نهزانر اوین بهمه له بنه مای هموو شتین و ناوه رو کی و، هو کارو ده کات بو ههموو نه نهننی و کارزانیه کانی ده کولیته وه؛ خو و دایم و ابوو، که پرسیار بکهم لهمام ترستان و هاوه لایم، لهم گهردوونه، که چی یه، کهی دروست بووه، له چی بنیاد نراوه، کی دروستی کردووه، چون دروستی کردووه؛ له بهرامه و تهم پرسیارانه سهر زه نشت ده کرام و، به گالته وه وه لامم ده درایه وه، مامو ستایانم ده رباره ی من ده یان ووت: تهمه خوازیاری زانست و تایین نی یه.. به لکو فه لسه فه چی و بینه و هاوی لیهات بوومه گالته چی ههموو هاو رئیانم، پشتگوییان خستم، پیشیر کییان ده کرد له فه را مؤشکر دن بو ره زوامه ندی ماموستایان، به جوره ها ناو ناتوره ی دژوار ناویاننام، هه تا زانکوی فراوانیان ره زوامه ندگ کردم،....

به لام نهم جودایی و گالته پیکردنه یان سوربوون و دوو دلّی زوّر تر کردم، تا له ناخمدا چه سپا که نه و راستیانه ی، که به دو ایاندا ویّلم، ده رکی پی ناکری و نازانری، نه قلّ و ئایینیش کو نابن، مه گه ر له ریّی فه لسه فه وه نه بیّت ؟ گه ر و ا نه بوایه ماموّ ستاکانم دووره په ریّز نه ده بوون له هاتن له گه له مدا بو قو لایی باسه کانم، دووره په ریّز نه ده بوون (سر الوجود)، که و تمه فه رامو شکردنی و انه کانی دین، ویّلیم به دوای کتیّبه کانی فه لسه فه دا گرته به ر، به لام

لهولاتی خوماندا هیجگار کهمم لینی دهستگیر بوو، تا وام لینهات بهبی تینگهیشتن دهم خویننده وه، روز بهروژ، سهر سهر سهرمانیی و دوو دلی و موناقه شه گیریم زورتر پهرهی دهسه ند، که تا نیستاش نهمه حالمه، هه تا ماموستاکان لهمن نائومید بوون، نه وان ترسان لیم، که ده رده کهم سهربکیشی و تهشه نه بکا بو هاوریکانم، له بهر شهوه بریاری ده رد کردغیان دا له زانکو.

ئه مه واله هه و ره تریشقه یه نوو له ناخی باو کمی دا، هه ولیدا بمخاته وه سه ریگای راست، به هه موو ژیرو سۆزیه وه، نامۆژگاری کردم که ده ست به ر دار ببم له فه لسه فه و ، رووبکه مه وه زانستی ئایین، ئه گه در رۆژانی خویندنی قه لسه فه وه. له دوا و و ته یدا پینی به ئاره زووی خوم به دروستی بچمه قولایی خویندنی فه لسه فه وه. له دوا و و ته یدا پینی راگه یاندم: ئه ی حه یران! منیش به م گیژاوه ی تو دا تیپه پربووم، ناخم تامه زوری فه له سه فه بو ، که و تمه گرمی دوو دلنی و سه رسامی یه وه، به لام منیش کاتی خوی ماموستای بو ، که و تمه گرمی دوو دلنی و سه رسامی یه وه ، به لام منیش کاتی خوی ماموستای خواناسی گه و ره مان ، شیخ (ئه بونور مه و زونی سه رمه رقه ندی) ، که فه قیه یکی گه و ره و ، زانایه کی به رزو ، فه یله سه و فیکی سه رکه و تو و به و و ، ئاه نوژگاریه ی من بو تو ، هم روه ها پینی و تم : (فه لسه فه دو و چاری ترسناکی و ناهه مواری له روخ و که ناریدا به پیچه و انه ی ده ریای ناساییه و مدون ناهه مواری له روخ و که ناریدا به پیچه و انه ی ده ریای ناساییه و ده بینته و ه و ناهه مواری له روخ و که ناریدا به پیچه و انه ی ده ریای ناساییه و ده بینته و ه و ، دانیایی و نیمان له بنی و قو و لایی دا ده ستگیر ده بینته و این ده ریای .

جا لهبهر نهوه نیستا نهم بابهته دوور بخهرهوه لهخوت، نهی کوره کهم، نهم بریاره ناتهواوه، شیواوه، براوه، چونکه لهسهر عمقل و نیمانت ترسناکه.

وتم : ئايا عەقلْ و ئيمان جياواز و دژ بەيەكن؟

ووتى : خوا نەكا.

وتم : کهواته ئهم ماموّستا زانایانه بوّچی ههموو موناقهشه و گفتوگوّیه کی عهقلی لهبابهت جیهان و دروست بوونیهوه، بهرهوای من نابینن؟

وتی : گهوره زانایانی ئاینی، لـهم موجادهلـه عهقلیانه لیبوونهتهوه، بو وهلام دانهوهی بیباوه ران و کافران، چهندهها کتیبی دووروو دریژیان نووسییهوه، بهلام ماموستایان قینیان دهبینه وه له و قوتابیه ی، که له کاتی خویندنا هاو دهردی فهلسه فه بینت، چونکه بزچونیان وایه که ثیمانی ئاینیان ده ترازینی.

وتم: به لام برایانی، خویدندنگاو زانکو کانی تر، فه لسه فه ده خویدنن، وه ك زانستیکی رهسه ن که خویدندنی پیویسته، که واته سوود چی یه، گهر قوتابیانی زانیاری یه ئاینی یه کان له فه لسه فه دوور بخریده وی که که مان که که میکن له چاو قوتابیانی زانیاری یه کانی دونیادا، ئه مانه چون ده رده چن گهر روزیک له پلهی راویژکاری و فتوادا بوون، ئه گهر یه کیک مهسه له یه کی پیدان، که به کاریگهری فه لسه فه به ده رخرابیست، که فیری بووه به بی ئاره زوومه ندی خوی ایا ده بینت ده سته و ستان به هه تویستیکی کرچ و و شکه وه به بینی، وه ک چون ماموستاکانم ئیستا دوورم ده خه نه وه که خودا له ناوکه گیان ده زانی ئه محاله به مشیوازه ده بیته هوی زیاد بوونی به رفراوانی بی باوه ری به خودا له ناو خه تکدا.

وتی : ئهمه راسته، به لام شیخی گهورهمان شیخ مهوزون ده تیت، خوینه ری کهمی فه لسه فه، دادی تیگهیشتن نادات، تایا لهو باوه ره دایست کهمهودای قوتا بخانه کانی و انه فهلسه فه یه کان بهرفر او ان بکریت، هه تا ههموو قوتابیه کی و همموو که سیک فهیله سوف ده رچیت؟.

وتم: نهخیر. به لام نهم به رفر او انی یه، که هه رچه نده نابیت، سه باره ت به قو تابیان گرنگ نی یه، به لام بو زانایانی ئایینی گرنگه، به لکو پیویستی یه کی هه میشه یی رهسه نه له سه ریان، تا بتو انن هه ستن به و داو اکاریانه ی که له سه رشانیانه بو رینمیای هه ق و بانگه و ازی کردن بو خوا.

باو کم به کزییه کهوه سهری لهقاندو فهرمووی : ئهمه راسته، بهلام چارچییه....؟ وتم : ئایا، ماموّستا شیّخ مهوزون، بهلیّنه کهی بردهسهر....؟

وتی : پمهمانی نه شکاندوه، به لام له تهمه نی پیریدا رووی کرده گوشه گیریی و خوداپه رستی، (بنجابی) به جینهی شست و رووی کرده (سهمه رقه ندی) نیشتمانی، نیستا له دینیه کی نزیکیتی، ناوی (خهرته نکه) له خه الکی دابر اوه بو خوداپه رستی، له و مزگه و ته یه که نارامگای بو خاری (ره زای خودای لی بینت) تیدایه.

باوکم ئەمەي پێوتم: بەلام نەيزانى كەرێنمايىيەكەي دەبێ بەھۆي دەربازبوونم لەزانكۆ. كەھەولنى ئەدابمگەرێنێتەوە بـۆي، كـە بـريارێك بوو لەسەرخۆي، كە تەمەنى بەرەو پيرى ده چوو بن هه رگیز نه بینینه وه م. جا به ره و مه به ست رینگه م گرته به رپاش ریپر پنینکی زور به چین گرده به بین گیرینینکی زور به بین گه نشتمه (سهمه رقه ند)، پر سیاری گوندی (خه رته نك) م كرد، رینماییان كردم، كه دو و ریش نه بو و له شاره كه، به بین بنری چووم، پیش خور شاو ابوون گهیشتم، منالان به سه رسامی یه كه وه به ره نگارم بوون، وه ك چون به ره نگاری هم موو نه ناسر او یك ده بن.

پیاوانی گونده که منیان بینی، سن پیاویان بولام هاتن، به خیرهاتنیان کردم و، بانگیشیان کردم و، بانگیشیان کردم بو برسیاری مهدستمی کرد.

به پیزانینی پیکه نی و و تی: زور دووره، هه روا به ناسانی به خته و هر ببیت به دیداری شیخ مه و زون له به رئه و هی زیاتر له پینج ساله له خه لکی دابر اوه بو خودا په رستی، له و باخانه ی ده وری مرز گه و تی نیمامه، ناگه رینته و ه بو مزگه و تاشه و بالی ره شی نه کیشی، ها و بینان له مه زارگای نیمامدا ده خه و ین، زستانانیش له ژور ریکی بچوو کدا که ده روانیته نارامگای نیمام هیچ که سین سه ردانی ناکات، زور که سخوازیار بووه په یوه ندی بینوه بکات، به لام نه یانتوانین بینوه بکات، به لام نه یانتوانیو به یوه نده ناتوانین پینوه بکه ین، به هوی مینوری مزگه و ته که وه خواردنی بوده نیزین که له په رژینی به یوه که دا بوی داده نین به هوی به بینینت.

وتم: تکام وایه خودا شهرهفناکم بکات به بههرهی گهیشتن پیّی، که خهانکانیتر بۆیان نه کراوه. ئیّوه یارمهتیم بدهن و پهیمانم بدهنیّ، کهمن خواردنه کهی پیّبگهیهنم.

پياوه خانه خۆيەكە وتى : ئەمە ئاسان ترين داواكاريىيە.

بهیانی زوو خوانه کهی شیخم هه لگرت، گهورهی گونده که فهرمانی به پیاویک کرد، رینمایی نه و باخهم بکات که جی پهرستشی شیخه، تا مزگهوته که له گهلمدا هات، باخه کهی پیشاندام له گهل نهو شوینهی که خواردنه کهیان تیا داده نا، نزیك بوومه وه لینی و خواردنه کهم بو دانا، نوسراویکی بچوو کم به پهرژینه که دا هه لواسی نهم چه ند پرسیاره م تیادا نووسی:

چى.... ؟ كنى.... ؟ لەچى... ؟

چۆن.... ؟ لەكونى.... ؟ كەي.... ؟

بهپاشندا گهرِامهوه تبا درهختیکی گهورهی چراویی، له باوهشی گرتم و حهشاریدام،

خوم تبامه لاسدا به جوریك، كه شیخ ببینم پاش كاتومیریك، شیخ به روویه كی سامنا كه و له ناو دره خته كاندا به ده ركه وت، كه پیاویکی بالا به رزی پشت چه ماوه ی گهنم ره نگی، سیما عه ره بی رؤ حسووك بوو، به ره و خوانه كه ی هات، له كاتی نان خوار دندا چاوی كه و ته به نوو سر اوه كه و خویندیی یه وه، ثاوری دایه وه به لای راست و چه پیدا، به لادا هات و بیه نوش كه و ت، رام كرد بولای و ثه وه ی له توانامدا هه بوو بو نه ثاگابو و نه وه کردم، به هنوش خوی ها ته وه و ، چاوه كانی كرده وه، به دریزی سه رنجی دام، چه ند و شهیه كی در كاند و و تی : مه ترسه. یار مه تی هه ستانم بده، منیش یار مه تیم دا هه تا بر دمه و و شهیه كی در كاند و و تی : مه ترسه. یار مه تی هه ستانم بده، منیش یار مه تیم دا هه تا بر دمه و خاموشی گرتی، باش بین ده نگیه کی زور، گوینم لیبو و به ده نگینکی گریانا و یه و ده یووت : خاموشی گرتی، باش بین ده نگیه کی زور، گوینم لیبو و به ده نگینکی گریانا و یه و و و تی : خاموشی گرتی، باش بینده یی و تامی داماویم له به رخودای خوم دا شیوانت كرده که م، بیزارت کردم، چیژی به نده بی و تامی داماویم له به رخودای خوم دا شیوانت لیم، ناله كانی خودی مروف به به به ده ست دوو دلی و سه رسامی یه وه به بیر هینامه وه. خودا کی به خودی مروف به به به خشینت. كورم تو كی ی

وتم : من، حدیرانی کورِی عبداللہ ی ثەزعەفم، که قوتابیه کی (بنجابی) دیرینت بووه. وتی: بهخیر بیّی. باوکت چۆنه؟ وتم:باشه.

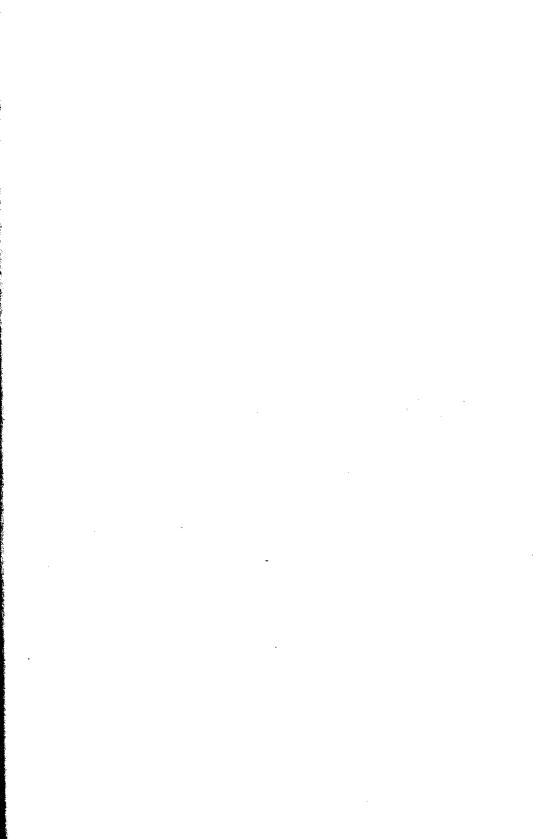
وتی: ئەببىنم، كەوتوويىتە ئىەو گىێۋاوەى، كە پێشىز باوكىت تێى كەوتبوو. وتم : بەڵێ، ھەر ئەويش رێنمايى كردم كەبێمە خزمەتى بەرێزتان.

 به پیچه و انهی ده ریاکانه وه، که شتیوانی، دوو چاری ترسناکی له که نارو رو خیدا ده بیته وه، دانیایی و ئیمان له بن و قو لاییدا به ده ست ده هینینت، که ثهمه شم پیشتر به باوکت و تووه.

خوّمدا به سهر ده ستی شیخدا ماچی بکه م و سکالای ناهه مواری و دوودلی و سهر سامی بو به ده ریخه م، به بیر کردنه و هیه کی قوله و که ده سته کانی به چیلکه یه کوله کهی به به به به به کهید کوله کهی به به به به کهید که به که بیری خوّله کهی به به به به به که بیری لیده که بیته و به به به به به به به به به که بیری لیده که بیته به به به به به به به که پیم له به به به به به به به به به که پیم له به کونده جینشینیت؟.. و تم: مالم لیره نی به به دوینی گهیشتووم، له مالی گهوره ی گونده که دابه زیووم که بیزیکی زوّری لیگرتم.

وتی : ئهم گونده خانووی به کرنی تیانییه، نابیت ههروا به بهرده وامی میوانی ئه ویش بیت.... ئیستا ههسته و بچوره وه بو ناو دی، پیخه ف و راخه رو ده فته ریکی گهوره بکره، بو نووستن بگهری بو مرزگه و سن به مین بو خویندن، به میوان ته رخان ده کهین بو خویندن، که ساته کانی خاموش و فهراموش و بی ده نگه، به روزیش من واز له په رستنی خوم ناهینم، چونکه، ته نها چیزی ژیانم له مخودا په رستیه و گوشه گیری یه دا ده بینم. لهم مه زارگایه دام له کازیوه ی به یانه و میانه و نام میوان تا به نه نوشیه می نوه ند نهم دیوارانه.. حه یران تا به یه که یشتنیکی تر...

ویّل بوون به دوای دوّزینه وه ی خوادا

حەيرانى كورى ئەزعەف دەلىت:

پیش خور شاوا بوون شتوومه که کانم هه الگرت و گهیشتمه مزگهوت، ده بینم چواه، بینجگه له پیره میردیاك که چراکانی داده گیرسان، هه ر شه و بوو که سه ر له به یانیه که ی له گه المدا هات بو مزگهوت، به بینینم ده ستبه چی به ره و پیرم هات و سلاوی لیکردم و هه والی پرسیم، پیم راگهیاند نیازمه له مزگهوت بمینمه وه بو خود اپه رستی، نزیك به شمامی بوخاری (ره زای خودای لیبیت)، به داخورشی یه که وه پیی و تم: به خیربیت، به الام تجا ده که م له هاورییه تیت بی به شمان نه که یت، وه ك به ریزمان شیخ مه و زون، که پیش پینج سال به در او سییه تی هات، دوایی لیمان دابرا بو خود اپه رستی، به الام چون دابرانیك که به هیچ به در او سییه تی بیش گهیشتنم بو مرزگهوت، له گهدال گرنگی به پاندا ده چینه په رستگاکه ی تا دوای خور شاوا بوون ناگه رینه وه، حه زیش ناکات هیچ که سینگ به بینت.

وتم : تۆ بحيورى مزگەوتە كەي؟

وتى : بەلنى، نزيكەي پەنجا سالە.

وتم: بزچی و ا چزته لهنویژ که ران؟ و تی: نویژ که ر له کویوه بیت؟! مزگه و ته که دووره له گونده که، مه گهر ریبواران یان میوانانی ثار امگای ثیمام نویژی تیا بکهن، پاش ثه وه ی پینکه وه نویژی ثیا بکهن، پاش ثه وه ی پینکه وه نویژی ثیا راه و حمو تنانمان کرد، جیگای ثاوی پیشاندام، داوای لینکردم، گهر پیویستیم به چراکان نه بو و بیانکوژینمه وه، خوا حافیزی لینکردم و گه رایه وه بسؤ گونده کهی، شیخ مهوزون به ده نگی زه نگوته ی ده رگاکه که له کاتی داخستنید ا به هؤی پیره میرده که و گوییستی بوو، ده رگای ژووره بچوو که کهی کرده و هو بانگی کردم، بخ چرومه لای، ده ستم ماچ کرد، به خیرها تنی کردم و پرسیاری ته ندروستی کردم، بؤ ماه وی کاتر میریك باسی باو کمی بؤ کردم و تی: ده فته ره که ت ثاماده کردووه؟

 ئاسانه بۆ تىڭگەيشتن و موناقەشەكردن، ئىستاش پرسيارەكانت بكە.

حهیران : پرسیاره کانم ئه وه بوو که لهنوسراوه بچوو که که دا بوّم نووسیت، که سُلّ ده کهم له دووباره کردنه وهي.

شیخ : ئه م پرسیارانهت، عه قلی فهیله سوف و خه الکانی گیروده کردووه، هه ر له ساته کانی بیر کردنه وه ی مروقه وه . فه لسه فه هه و ل ثه دات وه لامیان بو بدو زیته وه ئه گهر وه لامی راستی ده ست نیشان کرد بو هه مو و پرسیاره کان، یا نه یتوانی، ثه وا تو ثه مه ده زانیت کاتی له مه رامی خوت تی گهیشتیت له فه لسه فه ، ثه ی حه یران! فه لسه فه ده یه ویت، راستی هه مو و شتیك و ناوه روك و بنه ره ت و ثامانجه کانیت پی بناسینی، ته نها به رو خسار به لگه سازی ناکات فه لسه فه ، تا نه چیته ناو قو لایی یه کانه وه ، ده سته و ستان نابیت به دنیای به رجسه ته .

به لکو دهیه و پنت بزانینت چی له دوایدا دینت و چی له پیشیه وه بووه، بزانینت کی دروستی کردووه، ههروا بزانینت کی دروستی کردووه، ههروا بزانینت ئهم دروستی کردووه، ههروا بزانینت ئهم دروستکه ره کییه، حمقیقه تی زات و سیفاته کانی چییه ای مروّف چیه و ، حمقیقه تی چیه و ، عمقلی چییه و ، حقیقه تی دار ده بینت، راده ی ده رککردنی بو راستیه کان چهنده ؟

چاکه جییه، نهی جوانی چییه، بز چاکه پهسنده، جوانیش جوانه، چهندهها پرسیاری تر لهم چهشنه که بی کوتایی به ههروا تیکوشانه به دوای زانستی پرهنسیه سهره تایی به کان (المبادی و الاولیة)ی ههموو شتیک همربویه لهیناسهی فهلسه فه دا و تویانه (و و ر دبوونه و هیه له لهراستیه کانی ههموو شتیک)، ههندیکی تر و تویانه (زانستی بنه ما سهره تاییه کانه) پیناسه ی تری زوره، به لام من و اپیناسه ی ده کهم، که (ههولدانی عهقله بز ده رک پیکردنی ناخی ههموو پرهنسیه سهره تایی به کان)، له دو اییدا بوت به دهر ده کهویت که تا چ راده به کار راستم.

حهیران : گهورهم، زَانستیش لـهدوای راستیه کاندا ده کولیّتهوُه، ثایا زانست جودایه لـه گهلّ فهلسه فهداً؟

شیخ : جیاوازی نیوان زانست و فهلسهفه، زانست تؤژینهوهی روو کهشه کانی گهردوون و دانسان و یاسساکانی ده کسات، بسهلام فهلسسهفه لهبنهماکانی گهردوون.و هو کاره کان و راستیه کانی ده کولیتهوه. بۆ نموونه، زانای سروشتی، تۆژینهوه ده کات لهروو کهشه کانی سروشتی مادده، بهبی لیکو تیسنه وه لهبنه پهت و هؤکارو بوونه کانی. ماتماتیك زان له بهندازه و ژمیریاریی ده کوتیته وه، بی خوماندو کردن لهبیر کردنه وهی مانای شوین و کات، هه ردوولایان لیکوتینه وه کانیان به هوی عمقله و ه ده کهن، که چیویکی خوشی لیوه رده گرن، به بی بیر کردنه و هیان له ناوه رو کی شهم عمقله و ، توانای بو به رجه سته کردنی راستیه کان، به لام فهیله سوف له هه مان کاتدا ده یه ویت تی بگات له یکهینه ره کانی مادده و بنه ما و هو کاری بوونی، مانای شوین و کات و ، ناوه رو کی عمقل و راستیه کانی و ، توانای بو ده رکردن، و اته له یه کاتدا باسی (مه عقول و عمقل) ده کات.

به هنری لینکو لینه وه له گهر دوون و هنر کاره کانی، (فه لسه فهی بوون: فلسفة الوجود) هاته کایه وه. له تو ژینه وهی عمقل و تواناو ناوه پوکی (فه لسه فهی زانین: فلسفة المعرفة) پهیدابوو. له لینکو لینه وه له ناوه پوکی چاکه و جوانی و دارواری، (فه لسه فهی به ها: فلسفة القیم) پهیدابوو.

شموهی مهبهستمه بوّت ساکارو رهوانی بکهم، تهنها تهم دوو توّژینهوهیه (توّژینهوهی بوون) و (توّژینهوهی زانیاری).

حديران : گهورهم تيناگهم، لههزكاني ئهم گرنگيهت بهتزژينهوهيهكو، وازهينانت لهتزژينهوهيه كي تر.

شیخ: گهر بیربکه بیته وه گرنگیدانه که م ناشکرایه، توژینه وه ی بوون (الوجود) سروشتی بوون و، راستی و، بنه ما و هو کاره کانی باس ده کات. واته (دروستگراو و دروستکه ر)؛ توژینه وه ی زانین نه و روانگانه باسده کات که فهیله سوفه کان و تویانه له سهر چونیتی به ده رخستنی زانیاریی به کان و، شیواز و راده می راستیه کانی. نه و پرسیارانه ی که ناثارام و سهرگهردان و دوو دلی کردوویت؛ لهم دوو توژینه وه سهره تایی به دا کوده به لام (توژینه وهی به هاکان) که له راستیه کانی جوانی و ناشرینی و چاکه و دژواری ده دویت و، نه وانه ی له م چه شنه ن زور پهیوه ست نین به پرسیاره کانته وه.

حهیران : لهراستیدا ثهو شتانهی کهبیرمی گیروده کردووه پهنگ دهخواتهوه، له (توژینهوهی بوون)دا خوی دهبینیتهوه، نهوه ك لهشتی تردا.

بیویست بهدریژه باسی تۆژینهوهی زانین ناکات.

شیخ : ئەزانم، تەنھا مەسەلەي میتافیزیكي گیرۆدەي كردوویت ۱، بەلام تۆژینەوە و باسى لەسەر ناكرینت؛ بەبنى تیشك خستنه سەر تۆژینەوەي زانین.

چونکه باسه کهمان بیرو کهی چهندهها زانایانه، که ووتراوه بو شیکردنهوهی بابهته میتافیزیکیه کان، ریسك و دروسست نابیست به بی لیکولیسنه وه له ریگاکانی زانسین و شیوازه کانی و بو زیاتر دلنیابوون لهو راستیانهی که بهدوایدا ویلین.

حمیران: کمواته، له مهسهلهی میتافیزیکیدا تؤژینهوهی زانین (مبحث المعرفة) له خرمه تی تؤژینهوهی بوون (مبحسث الوحسود) دایه و، ریگایه که بؤ بهرجهسته کردنی راستی یه کان.

شيخ: تهمه راسته.

حەيران: كەواتە كرۇكى فەلسەفە، مەسەلەي مىتافيزىكيە.

شیخ: ئەمە راستە، ناوەرۆكى فەلسەفە ھەمیشە بە بەردەوامى بریتى يە لە گەران بەدواى خوادا. باشان شیخ لەژیر بالیفه كەیدا كتیبینكى گەورەى دەرھیناو وتى : بادەست پیبكەین.

حديران: ئەم كتيبە چىيە گەورەم؟

شينخ : ئەم كتيبه، باسى ئەو بىرمەندانە دەكات كە دەربارەى خودا دەكۆلنەوە.

حەيران: ناوى چىيە؟.

شيْخ : فەيلەسوفەكانى يۆنان.

حهیران: چۆن بهریزتان دهائین، کتیبی نهو بیرمهندانهیه، کهبه دوای خودادا ده گهرین. شیخ: به الی پهیوهسته به خاوهن بیریاره کانهوه، که ویالین بهدوای خوداوهندی راسته قینهندا، نهی پیم رانه گهیاندی، ناوهروکی فهلسه فه گهرانه بهدوای خودادا.

حەيىران : لەوتەكانى پېشىينانى فەيلەسىوفە يۆنانىيىەكان چەند شتېكم خويندۆتەوە ، كەبىياوەريان بەخودا لەخۇگرتووە.

شیخ : به لنی بی باوه رن به خوداکانی یونان، به لام ویلن به دوای خودای راسته قینه دا، هه ندیکیان خوای راسته قینه ده دوزیته وه، به لام هه ندیکی تریان عه قل و ثه ندیشه کانیان

۱ میتافیزیکا: واته ثمو شتهی که له سروشت به دوره (ما وراء الطبیعة) تهمهش زاراوهیه که
 فهیله سووفه کان و نووسهره رؤژ تاواییه کان به کاریان هیناوه له جیگای زانستی بیر و باوه پردا.
 (سهر چاوه) عقیدة أهل السنة و الجماعة تألیف محمد بن إبراهیم الحمد.

مهزهندهی ناکات، کهوا لهههندینکیان ده کات که لهراستی یه کان دووربن، بؤت روون ده بینته وه که بیروراکانیان ژیری و دلسوزی له خو گرتووه، سه رنجه کانیان بو گهر دوون ساکارو سهرسامه، له گه ل نهوه ی تروسکایی رینگای راستی تیا به دی ده کریت له ناو تاریکایی یه کانی، نادیارو نهینی و هاو دژی و دوو دلی و سه فسه ته دا. (فطالیس)، به (بیرو کهی تالوزی دروینه)، (العقد ق الکاذبة) ده ست پیده کات، که به رده و ام له گه ل عمقلی هه موو فه یله سوف و مروقه کاندا به یوه سته.

جیهان وا به دی ده کات، که ناشیت له نه بوونی رووته وه (عدم الحض) دروست کرابیت.

له راستیدا همهموو سه ره تایی یه گه بریستی یه له گوران، که وات هینویسته گریمان (افستراض)ی ثه و مادده سه ره تایی یه هم بر بوویی یه (ازلی) ا بکهین، که همه و بوونه کانی له سه دروست بووه، که ثه ویش ثاوه. ثه وه ی که وای لینکر دووه ثاو هه تبیزیت، توژینه وه کانی بوونه بو مادده یه گ تو انای گورانکاری و شیواز کاری همینت، ده یبنی ثاو ده توینته وه و ، ده بینته وه به سه هول له کاتی به ستنداو ، ده گوری بو هه تمیکی بینگه رد باریکی تر ده بینته وه به ثاو ، بینی که (شین) مه رجینکه بو ژیبان و ، بروای هینا که ثاو له به رئه وی ده موو سیفاتانه ی گرتوته خو بناغه یه بو همه موو بوونیک . . .

۱ (أزلی) واته خوای گهوره همربووه له رابردوودا و ههر دهبیش له داهاتوودا و نهمانی بهسهردا نایهت، همروه کو فهرموویهتی (کُلُ مَنْ عَلَیْها فان و یَیْقی وَجْهُ رَبُّك ذُو الجلالِ و الإكرامِ) الرحمن(۲۳–۲۷)

شتینکدا، ئاو سیفاتی خوی ههیه، ههروهها گشت بوونه کانی تر سیفاتی تایبه تمهندی خویان ههیه.

جینی بروا نی یه که هه موو بوونه کان له گه ل جیاوازی سیفاتیان له یه ک بنه ره ت دروست بووبن، که جودا بکرینه وه به هری سیفاتی تاییه تمه ندی خویانه وه.. لیره دا عه قلی ساغ زوری لیکرد که بلینت بناغه ی هه موو بوونه کان (مادده یه که نه شیوه ی هه یه ، نه کوتایی، نه سنور)

حه بران: به راستی تو ژینه وهی (ثه نکسیمندر)، له شینك ده كو لینه وه كه ده شین بگونجیست له گه ل شهم بوونه وه ره جو راو جو رانه دا. پیچه و انهی تسینکرای هه موو تو ژیسنه وه کانی تسره، له شسیواز و راده یسی و ویسنه و شسیوه، که نیشانه ی قوولسی بیر کردنه وه یه تی، به لام مانای چی یه که به (ماده) ناوی ده بات، له هه مان کاتدا ده لینت: نه شینوازی هه یه نه کوتایی نه سنور؟

شیخ: لیره دا نه و راستیانه به رجه سته ده که یت که پیم راگه یاندی، نهم فه یله سوفه سه ره تایی یه بر و به هانه یان له بی باوه ریان به خوداکانی یونان قبوله، له توژینه وه یان بو عه قلی ره ها (طلبیق) له سه ر راستین، بو سه رچاوه ی جیهان، عه قل و ژیریان باوه ری نه ده هینا که نه م گه ردوونه له دروستکراوی نه و خواوه ندانه بیت، که سیفاتی ره و شت و در و و فیلبازی و داوین پیسیان سیفات بیت. جا ده سیان که دی و لیکولینه و مدوو و فیلبازی و داوین پیسیان سیفات بیت. جا ده سیان کرد به گه ران و لیکولینه و ه به دوای خودای راسته قینه دا، که هیچ شین نه چیت (لیس کمثله شیء) به بی هه ستکردنیان!

له گه ل لایه نگره کانیدا و تیان: ئاو و هه و او هه موو مادده کان، هه رچونیک بن، ناگو نحین ببنه سه رچاوه یه ک بق به به به که له گه لیک شتی جیاو از له یه کتر پیکهینر اوه گه ر مادده بینت، یان مادده نه بینت، پیویسته له سه رمان له شتیک بکو لینه وه که سیفه تیکی گشتی هه بینت، هه موو شتیکی له خو گر تبینت چ مادده یا خود جیاو از له و هیچ سیفه تیک نی یه که هه موو جیهانی له خو گر تبینت، جا گه ر مادده بینت یا خود مادده نه بینت.

بینجگه لهسیفه تی ژماره (العدد) (Lenombre)، ئینمه ئه تو انین ئه ندینشه ی هه موو شتیك بکه ین به بین ره نگ و بؤن و چیژو قه باره، به لام ناتو انین ئه ندینشه ی شتیك بکه ین که سیفه تی ژماره ی نه بینت، که واتبه ژماره سیفه تیکی ته نهای هاو به شه که همه موو بوونه کانی گهر دوونی بی سیفه ت ده کرینت، ته نها هه رخوشی شیاوه که ببیته سه رچاوه ی جیهان، له به رئه وه ی همه و شته کانی گهر دوون بریتی بوو له ژماره یه کی دووباره وه بوو، ژماردنیش بریتی یه له دووباره بوونه وه ی (یه ك)، که واته (یه ك) بنه مای گهر دوون و هو کار و راستیه کانیةی.

ئهم بیرورا تهجریدیانهی کهپهنگی خواردوِّتهوه و لهناو ئهندیشه کانیاندا، ههموو ئهو ههو نده بیرورا تهجریدیانهی کهپهنگی خواردوِّتهوه و لهناو ئهندیشه کانیاندا، ههموو ندو هموندی ههوندی خواوهندی راستهقینهی رووتکراوه لهههموو سیفاتیکی ماددی، گهر ههستی یی بکهن یان همستی یی نه کهن.

حەيىران : ئايىلى لىەلاي فەيلەسىوفە يۆنانيە كۆنەكان، بىرۆكەي بوونى خوداي تر ھەبووە جگە لەخوداكانى خۆيان؟

شیخ: له و روّژه وه ی که مروّقه مروّقه به عهقلی بیر که ره وه جیا کر اوه ته وه وه رووی بین به ش نه بو وه له بیرو که ی بو نی خودای راسته قینه . ثه مه (ثه کزنوفنس) که یه کیکه له فهیله سوفه سه ره تایی یه کانی یو نان هه روه که ها و زه مانی خوّی ، ثه فسانه یو نانیه کانی له خو دو رخسته وه یه کیانی یو نان هه روه که ها و زه مانی خوّی ، ثه فسانه یو نانیه کانی له خو دو رخسته وه یه کیان دو و ده خوات و ده خواته وه به دایل ده به خوداکانیان ده هات که ده خوات و ده خواته وه به دایل ده بین و ده مریّت و ده مریّت، ده یو و ت : (خه تکی خوّیان ثه م خواوه ندانه یان در و ستکردوه و له سه شیره و ثه ندازه ی خویان وینایان کردووه ، گه رگا و شیر و ثه سپ، وینه کردین نه خیر و نه خیر خودای تر نی یه جگه له یه ک خودا ، که له هه مو و بوونه کان به رزتره ، له سه ر شیروازمان در و ست نه بوده ، بیرناکاته وه وه ک بیر کردنه وه کانی ثیمه به تکو خودا ، هه موی هه ر در و ست نه بوده ی هم و بیسه ریه هموی هه ر فیکره .

(ئەكزنوفنس) باوەرى وايە، كەحەقىقەتى ئەم خودا گەورە، تەنھايە، ھەرگىز عەقلىمان دەركى پىناكات، لەسەر ئەمە بىرۆكەي بەنىرخى دار شىت كە ھەزار سال لەمىيرووى مىتافىزىكىدا بەرەو پىش بازى پىدا.

که دهانیت: (هیچ ئادهمیزادیك ناتوانیت پیناسهی خودا بهوردی بكات، ههتا ئه گذر ریکهوت خوازیار بوو، راستی ههموو راستیه کان لهوهسفی خودادا بهئادهمیزاد بلیّت، چونکه مرؤـڤ خوّی پینازانیّت لهوته کانی کهتا چ رادهیهك راسته).

حەيران : گەورەم لەوتەكانىت تىدەگەم، كە (ئەگزنوفىنس) بەم وتەيەي لەمىزووى مىتافىزىكىدا بەرەو پىش بازى داوە.

فه لسه فه ش به باوه رهینان به بوونی خودا کو تایی پیهات، گهر کیشه که بهم جورهیه، تکا له شیخی به رینزم ده که م، که من و خویشی ئاسوده بکات له ناماقولی بیروباوه ری فه یله سوفه سه ره تاییه کان، که له (پیشاوهر) هه ندیکم لینخوینندو تهوه، هه روا به رهو فه لسه فه ی نویم ببات.

شیخ: تکام لیکردیت به نارام بیت، نیستاش نهم ناموژ گاریه ت بو دو و پات ده که مهوه، همیچ سوو دیک نابینیت به یه هده هده نگاو بستگه یه نمه ناک امی نه و کو تاییانه ی، که فه یله سوفه کان پینی گهیشتن که توی سه رقال کر دووه، بی نه وه ی ناگادار بیت له کوششی فه یله سوفه سه ره تایی و ناوه ندیی یه کان، له و انه یه بیرو پرای فه یله سوفه کو تایی یه کانت یه دن نه بیرو پرای فه یله سوفه کو تایی یه کانت یه دن نه بیرو پرای فه یله سوفه سه ره تایی یه کانه، نه و کاته دوو دلنی و سه رسامیه که ت بو ده گه رینته و ه و نیگهیشتنی ته و اوی کو تاییه کان به ده ست ناهینیت به بی تیگهیشتنی زانسته کانی پیشوو. تکا ده که م به نارام بیت.

حەيىران : ئيسىتا.. تىڭگەيشىتم دانىايى شىيخى گەورەمان لەپىيكەوە بەسىتنى زنجىيرە بىروراكان، تكا دەكەم لىم ببورىت.

شیخ: ئنجا (بارمنیدس) بروا ده هینیت که ناو، هه وا، ژماره یان هه رچ شتیکی تر، ناگونجیت که ببیته سه رچاوه ی هه موو شتیک له به رئه وه ی نهم شتانه له (گورانکاریدان) ئیمه ش ته نها له سیفاته روو که شه کانیان ده کولینه وه، ئه م سیفاتانه ش به ره و گوران و له ناو چوون ده چن، ته نها سیفه تیک نه بیت که نه ویش سیفه تی بوون (الوجود)ه (Fetre)، هه رئه م بوونه هه میشه یی یه، که ده شیت بیکه ینه سه رچاوه بو هه موو بوونه کان.

حەيران : ئەم بوونە (الوجود) چىيە؟ چى دەوينت؟ مەبەستى لەوجود چىيە؟

شیخ.. (بارمنیدس) بۆمان وەسىف دەكات كه بوونیکی هەمیشهیی (آزلی)یه نەدەگۆریت و نه لهناو دەچیت، نهرابوردوی ههیه و نهئایینده.

به لکو ههمیشهیی و هه تا هه تایی له خو گرتووه ، که نه ده جولیّت و نه به ش به ش ده کریّت، چونکه جوله، ویّنه یه کوّران، که (ته واوه) هیچ بورنیّکی تر له دوایدا نایه ت.

حەيران : چۆن بوون رووته لەجووللەو گۆران، لەكاتىڭكدا ئىلمە دەبيىنىن ئەم شتانە دەگۆرىن و دەجوللىن.

شیخ : ئـهم شـتانهی کـه ئـیّمه دهیبینین و ههسـتی پـیّده کهین (بارمنیدس) بـهبوون (الوجـود)ی دانانیّت، بـهلکو بهروو کهشیکی (apparences) خـهیالاوی دادهنیّت، چونکه لهناو دهچیّت و نامیّنیّت، بهلام (بوون) نهمره، ههروا لهبهرئهوهی گورانی بهسهرا دیّت، گورانیش هکوبوونهوهی بوون و نهبوون ههیه. که ئهمهش مهحاله.

حەيىران : من تينناگەم، ئايىا (بارمنىيدس) دەيەويىت بلىيىت كەيەكىيىتى بوون (وحدة الوجود) ھەيە؟ كە بوونەكان يەكگرتوون.

شیخ: به نی. حهیران، ته جرید به م شیوه یه کار ده کاته سه رعه قل.

له راستیدا شه فهیله سوفانه نایانه و نیت نینکاری بوونه کان بکه ن، به لام

له سه رچاوه یه کی ته واو ده کو نسنه وه، چه سیاو، نه گوراو، رووت بینت

له سیفه ته بوونه وه ری یه کان، ده گونجیت دروستکه ربیت بو بوونه کانی

فه لسه فه کانی بارمنیدس، که نه مه ش له خویدا لینکو نینه وه یه به دوای خوادا. بینه وه ی

فه به هسوفه کان بیانه وی و هه ستی پینبکه ن...، له پاش (بارمنیدس)، (مه لیسوس)ی

قوتایی ی هات و پشتگیری بیرو رای ماموستاکه ی کردو و تی: نه م بوونه بی کوتاییه و،

(ژیانیکی ژیره). نه گه رگویبیستی به نگه کانیان بیت که ده یه پنیته وه بو هه میشه یی و هه تا یی و بی کوتایی و نه جو لاویی بوون که (ژیانیکی ژیره)، نه و کاته له گه نامدا ده تووت

١ خواى گەورە فەرموويەتى: (هُوَ الاوَلُ وَ الاحِرُ وَ الظاهِرُ وَ الباطِنُ وَهُوَ بِكُلِ شَيء عَليم) سوره اخديد، هەروەها پيغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: (اللهم أنت الاول فليس قبلك شيء و أنت الاحر فليس بعدك شيء) ئيمامى موسليم گيراويەتيەو، واته: ئەى خوايە ھەر تۆ ھەبووى ھيچ كەس پيش تۆ بەبوو، ھەر تۆش ھەتابى دەمينى و كەس دواى تۆ نابيت. -ليكۆلەر-

عمقلی ئمم فمیله سوفانه، لینکو لینهوه و تؤژینه و هیان کردوه بز دوزینه و هی خودای تاك و تهنها، بیانهویت، یا، نمیانه ویت.

همروا ده لیّنت: همموو پهیدا بوویه ك پیویستی به سهره تایه ك ههیه. به لام بوون، پهیدا بوو نییم به ده كهوتموه، كهواتمه بوون بنی سه ده تایه به ده كهوتموه، كهواتمه بوون بنی سهره تایه، همه در شتیْك سهره تای نهیست كۆتسایی نابیّست، له بهراهه وه ی بی كۆتسایی و بی جوولهیه، چونكه هیچ جیّگایه ك له دو ایه وه نی یه هه تا بری بجولیّنت.

هــهروهها نــهگوره، چــونکه گــهر بگوریــت دهبیــته زیاتــر لهیــهك، کهواتــه یه کــه، هـمیـشـهیییه، هـهتا هـهتایییه، زیندووه، ژیره، نهگوره.... کهواته حهیران، رامیـنه.

(هرقلیت) هات، کهرارا بوو له بیروراکانیدا، لهنیّوان بیرورای تهجریدی و بیرورای سروشتیدا لهنگهری گرت و، وتی: ئهم شتانهی، که بهمشیّوهیه دهیبینین لهگۆرانیّکی هممیشهیی و بهردهوامدایه.

به لام هرقلیت، له راقه کردنی بو گهردوون لهسهر نهم خهیاله جینگیر نابیت، به لکو په نا دهباته بیرو باوه ره کلاسیکی په سروشتیه کان و، ده لیّت : گهردوون له ناگر دروست بووه و، گؤر راوه بو ههوا، ههواش گؤر راوه بو ناو، ناویش بو و شکایی، دوو باره و شکایی ده بیته وه به ناو، ده گزریّته وه بو ههواو دووباره بو ناگر، باوه ری وا بوو که ژیانی ناژه ل بی گهرمایی نابی، له به رئه و و تی گیان (روح) بریتی په له ناگر.

(ئەمبدوقلىيس)، فەيلەسوفى چوار توخمەكان، لەپئشىدا ويسىتى، رايىهكانى نىنوان (بارمىندس) و (هرقلىت) يەك بخات، لەبەرئەوە وتى: بوون لە چەند گەردىلە پىكھاتوون، وتەكانى (بارمىندىس) كە لەسەر وەسفى بوونە وتويەتى بەوەى، كەنەزياد دەبئت و نەكەم دەكرىت، بەسەر گەردىلە دەچەسپىت.

وته کانی (هرقلیت) له سهر (گۆرانكاری به رده و ام: الصیرورة) دا به سهر قه و اره کاندا (الاجسام) ده سه پیت، له رووی گۆراندنی شیر ازه کانی یه وه، له پاشدا ویستی رایه کی ناوهند و هرگریت له نیران نهم دوو بیرؤ که یه دا، یه کهم بیرؤ که: (گهر دوون له یه که مادده پیکها تووه که گۆرانکاری له خؤ گر تووه، و ه ک ناو، هه و ا، ناگر). دووه م بیرؤ که مادده ی بوون (الوجود) سیفه تی گورانی، نی یه). له تاکامی شهم دوو و ته یه دا، بیرو کهی (توخمه چوارینه کان) دانا که پهیره و کراوبوو هه تا سه ده ی هه ژده ی زاینی؛ پی ی و ابوو، که بوون له چوار توخم پیکهاتووه، که شهمانه ن: (خاك، شاو، ثاگر، هه وا)، پیکها ته ی هه موو شتیکی شهم گهر دوونه شریتی یه له تیکها له ی شهم چیوار توخمه، بوونی جیاوازی له نیوانیاندا...

لیره دا به دره ده که ویست، که (ئه مبدوقلس) هاوبیری زانسته کانی سه رده می خوب بوده، به لکو ده توانین بلین پیش سه رده می خوی که و تووه له دانانی بیر فرکه ی (المبدأ السذری)، به لام کاتیك ده دویست ده رباره ی نه و هیزه ی که نه و گه ردیلانه ده جولینیست، به بیر کردنه و هیه کی نه زوك کوتایی ده هینیست...

له کاتینکدا که ده لینت: مادده کانی گهردوون، مردن و ژیانیان تیانی یه و له خوودی خزیانا بی جووله های پنویسته باوه پر بهینین، که نهم جوولانه هیزینکی ده ره کی پالیان پیوه ده نبت، ده بینین خزی ده دا به لای خهیال و ده لینت: جوله ی ماده بریتیه له به یه کگه یشتن و ده نبت، ده بینین خوی ده دا به لای خهیال و ده لینت: جوله ی ماده بریتیه له به یه کگه یشتن و لینکدابران، که هم دوو کیان پیچه و انه ی یه کن و له یه له هیزدا کوك نابن، به لکه پیویسته دو و هیزی کاریگه ره بینت، یه کینکیان پالپیوه نه رو نه ویتریشیان پاکیشه به م دوو هیزی میزی کردی و قین (l amouvetla) هیزی چوار توخمه که به هیزی خوشه ویستی به یه که وه په یوه ست به ون، هیزی رق و قین کردی به چوار لهت، نینجا خوشه ویستی هیزی خوی کو کرده وه و، چوار توخمه که ی لینکدا و، نه و شتانه ی لینکه ات که ده بینین.

حهیران : ئهی ئهم هیزی خوشهویستی و رق و قینه له کویوه هات؟

شیخ: ده ته ویست... له باسیک بکولیته وه که له ته ندیشه وه که و توته وه... افه م فهیله سوفه به مانه شه وه نه وه ستا به لکو باوه ری و ابوو که خواکان و به نده کانیان له م چوار تو خمه که پهیدا بوون، به لام تو خمی شاو و هه وا زیاتر په سه ند ده کات، خودای تاگر (رفس)، خودای هه وا (هیرا)یه، خودای خاك (ثار کوس)ه، ثاویش خودای چوار هه مینه که به (نستیس) ناو ده برینت، کاتیك ده گری فرمیسکه کانی وه ك شه و نم ده باریته سه ر زه وی به چه شنیك... که و ته ناو گیژاوی و رینه کانیه وه که هم و و مانی به خودا دائه نا، که وا ده یووت: خودی ثاده میزاد له خویدا خودایه کی هه له یه، وای له چاره نو و سراوه که لهقه و اره و شیو ازیکی نه ماندا خوی ده نوینی ... جه سته ی زیندو و سه ربه بی مل ده رده هینن، بازو و کانیان به بی شان به رز ده که نه وه چاویان به بی ته ویله ده رو انیت هیزی خوشه و یستی له یه کتریان نزیك ده کاته و ه و ده یانکاته تا ده میزاد...

حەيىران: باسىكردنى ئەم بىيرو باوەرە بىللەرانە، نزىكە بمگىرىتەوە بۆ جارانى دوو دالىم، تكا لەشىنخم دەكەم ئەم لىكۆلىنەوانەم لى بەدوور بخات.

شیخ : (نمایشکردنی، ئهم وتانه بو خوت، تهنها لهبهر دهرخستنی پلهکانی عهقله بو گهیشتن بهدهرککردنی گهردوون و، توژینهوه لههیزیک که بیجولینیت و بیبات بهریوه... ئهم توژینهوه مایهوه بهدریژایی چهرخهکانی فهلسهفه، که کهلینیکی گهورهی گرتبوو له مهسهلهکانی میتافیزیکی دا... بهئارام به... من بهره و ئامانجت دهبهم.

له پاشدا (دیمو کریتس) هات ریبازی ئه تو می (المذهب الذرات)ی ده در یته پال، روونی کرده وه کاتی، که ووتی: ئه م گهر دوونه له ژماره یه کی ئه تو می (atomes) بی کوتایی پیکها تووه، که له یه کچیو هاو ده من، هه میشه یی و بیکوتایین، به خویان ده جوللین له بونیان مه خویان ده جوللین له بونیان به خویان ده جوللین گهر دوونی له بونیان به خوان به به به که دو وه می گهر دوونی لی در وستبووه، به لام جوودایی سیفاتی شته کانن له تاکامی به یه کگهیشتنی ئه م ئه تو مانه و هاو ده م بوونیان له چاوی بینه ردا په یدا ده بیت به هانه ی بو به رده و امیتی و هه میشه یی ئه وه یه ، چونکه بوون له نه بوونه وه ئه گهر ده بیت به هانه ی بو به رده و انه ی جوله ی بینه ردا به یک له بوشاید این به بوله ی ده رکه و تیان که بودن ده به بودن ده که ردیله بودن ده بودن ده بودن ده که بودن ده به بودن ده بودن

(Les atomes, Levide, LeMovment)

حهیران: دروستبوونی جیهانی ماددی له گهردیله، شتیْك نیه كه له عهقلهوه بهدوور بی، بهلام كنی نهم گهردیلانهی دروست كردووه و كنی ده يجوليّنيّت؟

شیخ: وهلامی پرسیاره کهت بـۆ (دیمو کرایـتس) نهنوسـراوه، بهلکو بۆ کهسانیکی تر، بهلام بیرۆکهکانی ئهو دوور بووه لـهبیر کردنهوهیهکی ساغ:

کاتیْك پیّی وابوو که، جوولهی گهردیله کان لهناکامی (پیّویستیه کی کوّیرانهوهیه)، کهپال دهنیّت بـو جوولـه و بهیه کگهیشـتن، و چوونه ناویهك و تیْکهالبوون، بوّ پهیدا بوونی ئهم گهردوونه لمه گیانهوهر و رووهك و بئ گیانه كان، همهتا روّح و خواوهنده كانیش پیکهاتهي ئهم گهرديلانهن كهئهم هيّزه كويّرانهيه بهريّوهيان دهبات.

له دوای (دعو کریتس)، (ئه ناکساگورس) هات، بیرو کهی پیویستی کویرانه ی پوچه لا کرده وه و گائته ی پیهات، وه ك خاوه ن باوه پیکی به رز، ووتی: (مه حاله هیزیکی کویرانه بتوانیت، ئهم جوانکاری و یاسایه بخاته وه، که هه زدووکیان لهم جیهانه دا رون و دیارن، چونکه هیزی کویرانه ته نها گیراو ده نیته وه ئه وه یک که مادده ئه هاویته جموجول، عه قلیکی کاملی، بینای دانایه).

حەيىران: ئەمـە زۆر گىرنگە، ئايـا دەكـرى (ئەناكسا گۆرس) بەم ووتانەي مەبەستى بى كە بوونى خوا بسەلمننى؟

شینخ: نازانم ئهی حهیران هیدایهتی خودا، بۆ بهنده کانی لهسهر زمانی پینغهمبهره کانی، لهیونانیه کان و فهلسهفه کانیان دیرین تره.

به نکو من به پهسه ندی ده زانم که زور به ی فه لسه فه دیرینه کانی (میسر و هیند و چین) پاشماوه ی پیغه مبه رانی پیشینه ن که میژو و له یادی کر دوون و ، خاوه نه کانیان له ریزی فه یله سرو فه کان دانر اوه ، که له و انهیه پیغه مبه ر بو و بن یا په یره و انیان بو و بن له و و ته کانی (ثه ناکسیا گورس) و ا به ده ر ده که ویّت ، که ده و ر و خولی باوه پرهینانی پر استی دابیت ، کاتیک هه ستی کر د به ژیری و هزشمه ندی خوّی ، که یاسای بی هه نه ی گهر دوونه ، کاتیک هه ستی کر د به ژیری و هزشمه ندی خوّی ، که یاسای بی هه نه ی گهر دوونه ، ده بیت له لایه ن عمقلینکی دانیاوه دانر ابیت ، هم ر له به ر نهم هو کاره یه ، که به یه که سده ده ژمیر دریّت بو کر دنه و می ده رگای (فه لسه فه ی روّحی) له دانانی بیروّکه ی گه پران به دوای پر استی دا ، هه ر نه مه یش و ای له نه رستو کرد ، که باییت: (نه ناکسا گورس) ته نه به دوای پر استی دا ، هه ر نه مه یش و ای له نه رستو کرد ، که باییت: (نه ناکسا گورس) ته نه فه یله سوو فه کانی ، و پیش خوّی) .

حەيــران: ســوپاس بـــۆ خــودا، كەگەيشـــتينە سەرەتايىيەكانىڧەلســـەڧەي بــەرزى دوور لەوورىنە.

شیخ: گومانی تیدا نییه، کهفهلسهفه بهههنگاوه سسته کانی بهرهو راستی دهروات، ههندی جاریش کومه له گومانباریك دهبنه کوسپ و ئاستهنگ له رئی دا، وهك کۆمەللىەى (سوفىستائيەكان) كەنىزىك بسوو بىھۆى موناقەشىەگىرى، سەرسىورھينەر و بينفەريان بيركردنەوەيەكى ساغ لەناوبەرن.

حەيىران: گويبيىسىتى وشىمى (سفسىسىطة) بىوم، كىم مەبەسىت لى\ى وتىو ويسژى ھەلىخەلەتىنەرە.

شیخ: به این، سه فسه ته له وو شه ی سوفستاییه وه ها تو وه، (سوفستایی) رینبازی کومه تیکه، که ده سته بالا بوون له فیر کردنی خه الله له هما گیر انه وه ی راستیه کان، به هوی موناقه شه گیری در فرینه یا نه وه که ی له ووشه ی (سوفیسته وه) ها تو وه، که له ووشه ی ریز نانیدا، مانای و و شه ی (مامؤستا) ده به خشیت، له هم ربه شیکی پیشه سازی و زانیاریدا، تاوای لیهات ته م ووشه یه به سه ر ثه و مامؤستایانه دا سه پا، که ناویان ده رکرد به سه فستائی. عمره بیش له ووشه ی (سیّ فیست) هوه، (سفسطة) یان داتاشی، ثه مانه ریّبازیکی فه لسه فه کار زانر اویان نی یه و، هیچ بیروباوه ریکیان نی یه، هه تاوه کو، فه لسه فه ی روّجی، پیکیانه و به سبتیت، که ویله له دو وی راستیدا، به لکو کومه لیّک مامؤستا بوون له و لاتی یوناندا، له بارو دو خیکی نائاسایدا به ده رکه و تن، که شمه نولی شک و بین باوه ری به خواکانی با رو در خیالی پله و پایه ی برخد نی کردنی خیالک بو (هو نه ده کردنی جه واشه کردنی جه ماوه ره وه وه و موجاده له و قسه ی بخشین)، شانازیان به وه وه ده کرد که له تو انایاندایه، پشتگیری بیرو را و دره که ی بکه ن به خشین)، شانازیان به وه وه ده کرد که له تو انایاندایه، پشتگیری بیرو را و دره که ی بکه ن به به روو خاندنی بنچینه کانی زانین و عه قل و، تیکدانی ره و رییبازه که یان هو کیاریک بیست بی به به بین بینچینه کانی زانین و عه قل و، تیکدانی ره و شتی چاك.

به ناو بانگرینیان (بروتاگوراس)ه که دانیه ری نه و بنه مایه، که بینه ه پ پوچی سو فستائیه کانی تیا ده بینرینته وه، به و و ته به ناو بانگهی که ده آلیّت: (ئاده میزاد پیّوه ری همه مو و شتینکه)؛ زانا و فهیله سوفه کان و ای ده بینن که پراستیه کان به هوی عمقله وه ده رك ده کریّن نه ك به هه ست؛ چونکه (هه ست) هه الخه المیننه ره، له م ماوه یه دا (بروتاگوراس) په یدا بو و ، ئینکاری زانستی ده کرد به هوی ئه قله وه، باوه پی و ابو و که هه ست ته نها سه رچاوه یه که بو زانین.

له کاتیکدا، به هوی جیاو ازی قهو اره و تهمهنیان خهال جیاو ازن لهههستا، لهبهر تهوه مهحاله دهر ککردایه، بهراستیان ده رمارد،

هیچ شتیّك نهبوو كه نـاوى ههالهبیّت، چونكه لاى وابوو هـهموو رایـه كى دەرككەر و هەستدار راسته...

عهرهب، ئـمو بـیر وبـاوهرهی کهدهالیّـت (ئادهمیزاد پیّوهری ههموو شتیّکه) ناونا (عنْدیة) واته باوهرهیّنانی تاکه کهسیّك بهو رایانهی کهههیهتی.

پاشان (گورگیاس)ی سوفستائی بیرؤ که کانی بهدهر کهوت، سوفستائی گهیانده ئهو پهری بیفهری و وورینه و بهره لایی، کاٹیک بهیه ککه که دت ئینکاری بوونی ههمووشتیکی کرد، لای و ابوو مه حاله زانین و تیگهیشتن و یه کتر ناسین لهنیوان خه لکدا، ئهی حمیران، مهبینت شهم وورینانه زور لهوه نزمترو لاواز تره، که بکهونه توژینهوه و باسه کانی فهلسه فهوه، ته نها شهو چاکهیهی هه بوو که زهمینه خوشکهر بوو، بو پهیدابوونی (سوکرات: سوقرات)...

حەيران: چۆن، ئەم ورينانە سوكراتى داناي خستەوە؟

شیخ: سو کرات، خوی دامهزرینه و دانه ری بنه ماکانی (فه لسه فه ی زانین) (فلسفه المعرفة) بوه، که تا ئیستاش له گهل جیاو ازی رووه کانی موناقه شه گیری ده رباره ی، له . . . ۲ سال له مه و پیش به سه ر هه موو عه قلینکی ساغ و راست زاله. هه موو ئامانجینکی (سو کرات) له فه لسه فه دا ئه وه بوو، که ریره وی زانین له سه ربناغه ی عه قل دابریژیت و پایه کانی (ره و شت به رزی) بچه سپینیت له دل و ده روونی خه لکدا، له سه ربناغه ی ئه و راسته ی که بینگومانه.

نه مه فهیله سوفه پیروزه کاتیک ده پیین که په وشتی به رزی خه تکانی هاوزه مان و هاو ده مان و هاو ده می به رزی خه تکانی هاوزه مان و هاو ده می به روه فروو فیللی سوفستائیه کان، که ئینکاری عه قل و، حه ق و، پاستیه کان و، په وشت به رزیان ده کرد، به وه ی که و ا پیره وه کانی زانین به رین ده گه پانه وه بو هه ست، سو کرات خوازیار بوو پیره وه کانی زانین بگه پینه و به بی جیاوازی له سه ر ئه حکامه کانی عه قل به ندن.

تا بهمه بگاته دانانی سنوریّك و پیّناسهیه کی چاك بوّ رهوشتی بهرز (الفضیلة).

دوای سـوکرات، ئـمفلاتونی بـمناوبانگی قوتـابی (سـوکرات) پـمیدابوو، پشـتگیری (تـیزری زانین: نظریة المعرفة)ی کـرد، کـممامؤستاکهی دایرشتبوو، زیاتر چـمسپانی، بهلام

تینناگەین بۈچى ئەم زانینانەى لەسەر بنەماى (نموونەيى: الْمُثُل)، دانا؟ مەبەستى چىيە لە (نموونەيى: المثل)؟

ده لیّت: ماناگشتی یه کان ناتو انریّت به هه ست ده رك بکریّت، به لکو به هوی عه قله وه ده رك ده کریْن؛ بو نموونه جوانی و ناشیرینی دو و مانان که، له زور شتی جوراو جور و جیاو از له رو خسار و شیّو ازیاندا، ده رکیان پیّده کهین. به لام کنی پیّمانی ناسان که هه ندیّك له م شتانه ها و به شس له جوانی دا، هه ندیّکی تریان ها و به شن له ناشیرینیدا، به هه ست ده رکی نه م ها و به شیه مان نه کر دو وه به لکو به عه قلّمان، نه و عه قلّه ی که به راور د د کات له نیوان شته ها و به شه کانی جوانی، نه و کاته عه قلّ به رجه سته ی جوانی ده کات، به لام بو نه وه ی عه قلّمان له تو انایدا بیّت شه م به ره نگاری و به راور دیی به پیویسته بیرو که یه کی ره سه نی پیشینه ی هه بیّت له سه رجوانی و ناشیرینی. هه تا نه گه روو تمان نه م بیرو که یه له داهینه ری عه قلّمانه، ده بیّت بگه ریّینه وه بو سه فسه تایه تی پیشوه، که پیّوه ری راسته قینه یان هه به له پیّویسته له سه رمان بلیّین نه ماناگشتیانه، بو و نه یکی راسته قینه یان هه به له پشت عه قلّمانه وه، هه م رئه مانه یه که ماناگشتیانه، به و نه یک و انه یا له نه نه ماناگشتیانه، به و نه ی المثل) lesidees ناویان ده با.

همهروهها ووتی: خودی خومان پیش جیگیر بوونی لماناو جهسته ۱، لهجیهانی نموونه یی (المثل) له بیر نموونه یی (المثل) له بیر کرد، له بیر چوونه وه یه که م به چه شنیک، که چاوی نه که ویت به ماناگشتیه کانی جوانی و ناشیرینی نموونه یی دینه وه یاد، به هوی به راورد کردنه وه، جوانی و (ناشیرینی) شت ده رك ده کات، هم روه ها به هم مان شیوه بو هم موو ماناگشتیه کانی (پهووشت به رزی) و یه کسانی و چاکه کردن.... و هند.

حەيران: گەورەم ئەم نموونەيىيە چين و راستيەكانيان چىيە؟

شیخ: ناحهقت نیه سهرسام بی، پیش تو ئهرستوش سهرسورماو بوو؛ ئهفلاتون ئهم نموونهیییهی به چهندهها وهسف پیناسه کردووه بهچهشنیک که نه تی ده گهی، نه گونجاویشه، جگه لهو وهسفانهی که پهیوهسته بهوکارانهی کهلهزانستهکانی خودایه. ئهی حهیران من نهمه پهسهند ده کهم، که دهربارهی نموونهیی ده تینت، نموونهیی ماددی نی حهیران من نهمه پهسهند ده کهم، که دهربارهی نموونهیی ده تینت، نه که که که تنظیل که به به تنگه و چه ند مانایه کی رووته، توخمه کانی بوونی له خودی خزیدایه، نه که که نابهستی که ددره وهی نه و بینت، ههرخوی بناغهی ههمووشتیکه، پشت به هیچ شتیکه و بینگیر و تهواوه، به تنگیر و تهواوه، پابه ند نی یه به کات و شوینه وه.

ئهی حهیران، لهم و هسفانهوه تیّناگهیت کهثهفلاتوّن ئهیهویّت ئهو باسانه بهدهربخات که پهیوهسته به زانیینه کانی خوداوه؟

حەيران: ئايا ئەفلاتۆن باوەرى بەبوونى خودا ھەبووە؟

شیخ: (نه فلاتؤن) یه کهم فهیله سوفه که باوه پی به خود اهیناوه و، و توویه تی: هه رخود ا دروستکه ری جیهانه سه رپه رشتیاری کاره کانیه تی، بیز نه مه هش چه نده ها به لاگه ش ده هینینه وه گرنگرینیان به لاگه ی نیز امه که نه لینت: نهم جیهانه، نیشانه یه که بق نه و په پی جوانی و یاسایی دا، مه حاله له ناکامی هزکاری پیکه و تن بیت، به نکو عاقلی دروستیکردووه، ته واوه، خیرمه نده، هه مووشتیکی به مه به ست و دانایی پیک خستووه.

کاتیك نه فلاتون نهیهویت نه ندیشه و چؤنیتی وه سفی خود ا بكات له دروستكردنی نه م جیهانه دا، گرییه ك ده بیته كؤسپ له عه قلیدا، وه ك چؤن عه قلی هه موومان به گشتی بی به ش نی یه له م گرییه، نه و كات ناتوانیت تی وانینی دروستكراوه كان. له نه بوون بكات و ، ده لیّت هموو شتیك پینكهاته ی (مادده) (matiere) و (وینه: صورة) forme هه ر نه م وینه یه كه واله ماده ده كات ببیته شتیكی دیاریكراو، نه مش له كاریگه ری نموونه یی (المثل) كه و تو ته و كه مسیفه ت و شیوازیكی تایبه تی نه داتی.

جا شت پیش نهوهی وینهی نموونهیی خوی وهر گرینت، مادده بووه، که نهسیفهتی همهبوه و نهشینواز، لهپاشدا لهسمر نموونهی خوی دروست بووه، حهقیقهتی بوونی بهرجهسته کرد پاش نهوهی کهنهبوو بوو، نهوهی که سیفهتی نموونه کهی پیدهبهخشینت و له نهبو و نهوه دهیهینیته کایموه، همر خودایه.

حەيران: من تيناگەم چۆن ماددە پيش ئەوەي وينه وەربگريت نەبوو بووە؟.

شیخ: نه تو تیده گهیت و نهمنیش، ههروهها ئهفلاتون خوشی بهو عهقله ساغه و تهوا و بهرزهوه، تیناگات کهچون (شت) لهیهك ساتدا مادده و نهبوو دهبینت. به لام ئه م عهقله گهوره راینچه ده کری، وه که هه موو عقلینکی گهوره چون راینچه کریت بز چه سپاندنی ئه م ووتانه به هزی نه توانامانه وه له ئه ندیشه کردنی دروست بووه کان له نه بوونی رووت، که له (نمونه هینانه وه) هه تخه آه تینه ره وه که باللی کیشاوه به سه رهزشماندا ده ستمانکه و تووه، و اراها تووه که ئه ندیشه ی دروست کراو بکات له نه بوو: ئه و ان شته کان ده بینن که له وینه یه که وه ده گزرینت بز وینه یه کی تر، و اباوه رده که ن که ئه م وینانه ی که له گزران که و توونه ته وه ، وینه یه کی دروست کراوی نوین.

موجاده لــهي عــهقلني (الجــدل العقلــي) رايــان ده كيْشــي بـــق ئهنديْشــه كردني (مادده کونه کان) به بنی وینه، سهرسام دهبن له وهسف کردنی ماهیهتی ته و ماددهیهی، که بنی فورِمه و، دهانین تهم ماددهیه بنی سیفات و شیّواز و رِهنگ و بنوّن و چیْژ و قهوارهیه چــونكه هــهموو ثــهم و هســفانه لــه ويــنهوه بهرجهسـته دهبيّــت. كيْشــه تۆژينهوه كانــيان دەيانگەيەننىتە ئەوەي، كەبلىنن ماددە لـە نەبوونەوەيـە، ئىنجا عەقلىيان لـەتوانايدا نىيـە و ئەندىشەي دروستكردنى جىھان بكات لەنەبوونبەوە، دەلىين : خودا بىي سىفات و بىي شيّوازي دوّزيهوه، ههروهها بيني نموونهيي (المسئل) رووته، جا ماددهي لهسهر ويّنهي نموونميي پيکهيننا، واتمه وينهي دا بممادده و، بووه شتيکي دياريکراو، بهووته کانيان ئەتگەيەننە ئەو باوەرەي كە بلين، خودا ئەم جيھانەي لەو ماددەيە دروستگردوه، كە لەنەبوونەوە پەيداى كردوە و، ئەو وينانەي يېبەخشىن كەلەزانستى ئەزەلى خۆيدا ھەيە، بيّجگه لــهم بيروّكهيــه هــهموو بيروږايــه كي تــر ناپهســهند و ناږهوايــه، ههرچــوْنيّك بيّــت (ئەفلاتۆن) باوەرى بەبوونى خودا ھەبووە، دەركى كردوە كە ھەر خودا خۇي دروستكەر و بەرپۇرەبەرى كاروبارى ئىەم گەردوونەيىە، بەتوانا و دانىايى خۆى، بەلام كاتىڭ ويستى خـۆي بهاويژينته نهينني دروسـت بـوون توشـي سـاتمه و خليسـكان بـوو، هـهروهك چــۆن (ئەرسىتۆ)ى قوتابىشىي دووچارى بىزوە، كىه بەينشەواي ھەموو فەيلەسىوفەكانى، كە له بو و ني خو دايان كۆلنيو ه تهو ه دهژميرري.

حهیران: من ئهزانم که (ئەرسىتۆ) پیشهواى ههموو فهیلهسوفه سهرەتايىيه کانەوه هەرخۆشى دانەرى زانستى (لۆژیکه: المنطق) بەجۆریك که نازناوى مامۆستاى يەكەميان پیبەخشیوه، چۆن دووچارى هەلەدەبیتەوه؟ ،

شیخ: بمدلی راسته که نهرستو گهوره ترین فهیله سوفی سهره تایی یه کان بووه کهله دوزینه و هی بوونی خودا کولیویته وه، یه کیک بووه له وانه ی که باوه ریان به بوونی خودا ههبووه، به لام کاتیك ویستی بكۆلیتهوه لهنهینیه کانی دروستكردنی ثهم گهردوونه دوو چاری هه له هاتن، گهر گویبستی دوو چاری هه له هاتن، گهر گویبستی بیرو که کانی ببین سهباره ت به (زانست) (المعرفه)، سهرت سور تهمینی که چون ثهم عمقله بهرزه، دانایه دوو چاری ثه و هه لانه بوته وه، کاتیک که ده لینت: ده رك کردنی ههستی (الادراك الحسی) یه کهم هه نگاوه که بیر کردنه وه ثهینیت به ره و زانین.

گهر كو مه ليك له ده رك كردنه كه مايه تيه هه ستيه كان له ميشك كو ببنه وه بيره وه ريه كان پاريز گاريان لي بكه ن ئه وه بير كردنه وه ده چيته قو ناغى دو وه ميدا له ئه زومو و ندا (التجربه) كه پابسه نده به به راوردكردنى شسته كان، وه زانيسنى په يوه نديى يسه كان و هو كسان و هو كاره كانى، پاشان بير كردنه وه ده چيته قو ناغى سيهه مى كه بريتييه له (بير كردنه وه بيرو كه يى: الستأمل السنظري) بو گهيشتن به تو ژينه وه و وه رگرتن و وه رينگاى خورسكى كه عسه قل پاپه نديستى له م قو ناغه دا له ده رك كردنى هه ستى بو ئه نه زموون پاشسان بنو به راور د كردن و بير كردنه وه و هو كار. پيوه رو تو ژينه وه ى وه رگرتن و فه رمان ده ركردن، كه ئه رستو داده نرى، كه ئه رستو داده نرى، كه ئه رستو نه ماموستو داده نرى، كه ئه رستو فه لي نه ماموستو داده نرى، كه ئه روى فه لي فروى به فه لي نوريك كه لي نه ماموستا يه كه مه ، خاوه نى ئه م لو ژينكه فه لسه فه دا به ماموستاى پوخته بى گه ردون له بيرو كه ى مادده دا كه و ته هم نه و به رجه سته و يستى بكو لينه وه له پيكها تنى گه ردون له بيرو كه كم مادده دا كه و ته هم نه وه به كه م كه نه پيروه رى نموونه يى هم نه خو نه رون له بيرو كه كه مادده دا كه و ته هم نه وه و به رجه سته م كرد، به به كاره پيره رى نموونه يى هم نائى ژيان. مادده دا كه و ته هم ناموسته كرد، به به كاره پينانى شته مادديه كانى ژيان.

ره حمه ت بوو لأی ثه ندیشه کردنی پیکهاتنی مادده له نه بوو، باوه ری وای هینا که مادده دیرین ترین شته پاشان عهقلی ژیری پالپیوه ناکه باوه پر بهینیت که وا هه رگیز نابیت مادده له شتیکی تایبه تیه وه په یدا بووبیت، چونکه بنی وینه یه له به رفعه و سه رسام بووله پیناسه کردنی، تاگهیشته ثه و ثه نجامه ی که بلیت مادده بریتی یه له نه بوون.

حەيىران: عـەقلـم، نايـبرينت، ئـەي گـەورەم بۇمـي روونبكەرەوە چـۆن ماددە بريتييە لـە تواناي پنكەوەلكان.

شیّخ: تــــۆ لیّبوراویــــت، ئیّســتا بـیرو رِای ثهوت بهوتهیه کی کورت و ساکار بــــ ثاشکرا ده کهم. (هنری برگسؤنی) فهیله سوفی هاو چهرخمان ئه لیّت: (به شیّك له عه قلمان دروستبووه بو به كارهیّنانی ده رك كردن به جه سته ماددیه یه كان، له م چوار ده و ره ماددیه یه از زور به ی نه نه نه ده رست هینا) ئه مه راسته هه ربویه ژیرترین عمقل ناتوانیّت لیّی ده رباز بیّت، تاعه قلّی نه رستوش، كاتی ویستی تو ژینه و ه له سه رینگهینانی گهردون بكات، به وینه ی نه و لیک دانانه و می كه لینكدانانه و می نامرازیّك ده یك ات كه مروّف به ده ستی خوی دروستی كردبیّت له مادده یه كی تایبه تی لیه سه رسیّكی تایبه تی در ستی كردبیّت له مادده یه كی تایبه تی له سه رشیّوازیكی تایبه تی و بو مه به ستیّكی تایبه تی

هـ هروهها ئەلنىت: هەموو شتىنك پىكدىنت بە كارىگەرى چوار هۆ، هۆى ماددىي (العلة المادية) (La causemateriell)ئەو ماددەيە كەشتى لىن دروست دەبنىت.

هؤی ویّنهیی (العلة الصوریة) (La caus for maned) شیّوازیّکی تایبهتی ئهدات هماده.

هنوی کاریگهر (العله الفاعله) (La cause eff icient) ئهو هزیایه که شت پنکده هننیت و شیواز و وینه ی پیده به خشیت. هنوی مه به ستی (العلة الغائیة) (Lacaus) finele) ئه و مه به سته یه که به هنویه و هنوی کاریگهر هه لده سیت به دروستکردنی شت له سهر نه و شینوازه.

 به و سی هؤیه، وینهی، مهبهستی کاریگهر له (وینهدا) تهنها (هـؤی مـاددیی) مایـهوه کهماددهیه، یا.... ههیبوولایه .

حهیران: واده زانم ئهرستو ریبازیکی پهسه ندی گرتبینت له شیکر دنه وه ی پیکهاتنی شته جورا و جوره کانی ئه م گهر دونه، به لام نموونه ی جینووستن و دار تاش ناگونجینت له گهل کینشه ی پیکهاتنی ئه م گهر دونه چونکه داری جینوستنه که له به و ندا همیه، نه ك دار تاش در وستی کر دبینت، به لکو ئه و ته نها وینه ی جینوستنه کهی له سهر کینشاوه به لام کی ئه م داره ی در وست کر دوه هینایه کایه وه، ئه م داره ی در وست کر دوه هینایه کایه وه، ئه م وینه یه کی به هیولای به خشی.

شیخ: نهرستو مهبهستی نه و مادده هیولایه نییه که نیمه تیگهیشتووین، چونکه و وشهی مادده بهلایه نی کهمه وه له لای نیمه شیوازوو قهواره و کیشی ههیه، به لام له لای نهرستو هیولا رووته لههمو سیفاتیك و، سیفات و هرناگریت به بی وه رگرتنی وینه کهی، پیش وه رگرتنی سیفاتی شتیك نه بو و که بتوانریت پیناسه بکریت و سنوری بو دابنریت، و اته هیولا له لای نه رستو شتیك بو وه له توانادا (Enpuiss ahce) به لام پاش وه رگرتنی وینه ده بیته شتیکی ته ایمه تی له کاردا (Enacte): که واته هیولا له لای نه رستو بریتیه له توانای پیکه وه لکان و هه رئه مه شهر و وای لیکردم که بلیم نه و مادده یه یکه وستو باسی ده کات بریتی یه له نه بو و ن

حەيران: بەلام گەورەم ئەمە شتىكى روون و ئاشكرا نىيە؟

شیخ: به لی نه رونه و نه ناشکرایه، ته نانه ته نامستوش ده رك به وه نه كات، هه رله به ر نه وه یه كه نه یبنین، بنه ره تی گه ردوون دابه ش نه كات بو (مادده و وینه)، و تی: بوونی وینه به بی مادده نه ندیشه ناكریت و هه روه ها بوونی مادده به بی وینه نه ندیشه ناكریت. كه واته وینه ناتوانیت به بی ماده به ده ركه ویت و، ماده ش ناتوانیت بی وینه به ده ركه ویت و، نه م جودایی یه ی كه باسی نه كه ین ته نها له میشكدا هه یه، نه مه ش كورته ی بنه ماكانی فه لسه فه

۱ (هميبولا) به بوچونی شارهزايانی ثهم بواره شتيكه قابيلی گشت (وينه كان) و به ته نها تايبه ت نه كراوه بو وينه يك كوراوه شيخه و ينهيه كل و ينهيه كل له لايه ن سوفيه كان واته و ينهيه كی دياريكراو نه كتيبی (كشف اللغات)دا هاتووه كه (هميبولا) له لايه ن سوفيه كان (حقائق الاشياء) وينه ى ناوه كانى خوا و، له لايه ن و ته بيث هكان (متكلمون) و اتاى شته راسته قينه كان (حقائق الاشياء) ده گهيه ني و له لايه ن حه كيمه كانيش به ماناى ماهيه تى شته كان (ماهية الاشياء) هاتووه. سهر چاوه: كشاف اصطلاحات الفنون، به رگى چواردم.

میتا فیزیکیه کهیهتی کهثهالیّت گهردون دیرینهوه لهمادده و ویّنه و جوانه و بزویّنهره کهی پنکهاتووه.

حمیران: کمواته، ثمو بزوینه ره کییه، کموینه و جوانه ی به مگهردوونه به خشیوه؟ شیخ: ثمر ستن ثملینت، ثموه، خودایه، همر خوی هوی وینه و معبهست و بزوینه ره.

حه آران: که واته خودا هنی وینه و مهبه ست و بزوینه ره که واته، هه رخنی به خشینه ره که واته، هه رخنی به خشینه ری وینه به که خشینه ری وینه به گویره ی به خشینه ری وینه به کار در و ستکه ری نهم گه ردو و نه به مادده و وینه به وه به که ردو و که که به وه به که در و نه به مادده و وینه به وه به که در دون کونه به مادده و وینه و جوله که به وه .

شیخ: ئەرستۇ ئەيمويت خۆى دەربازبكات لەكىشەى ئەم (كۆنايەتيە) (قدم) و، ئەلىت ئەم جىھانە يەكەم نى يە لەچەر خدا (زمن) بەلكو خودا پىش گەردوونە، ھەر وەكو چۈن پىشەكى پىش ئاكامە و، پەيوەندى خودا بەگەردونەوە پەيوەندى ھۆنىيە بەھۆكارەوە، تا... بلىن چەرخ دەستى تايبەتى ھەيە تيايدا بەلكو پەيوەندى يەكى لۆژىكىيە (منطقية)، خودا بوونى بەخشىيووە بەم گەردوونە، ھەروەك چۆن پىشەكى بوونى ئاكام دەبەخشىت و پىشخستنى پىشەكى لەئاكام، لەبىروباوەردايە نەك لەچەرخدا.

ئەوەى پالى پيوە نا كەباوە رېھىنىت بەكۈنتىتى گەردون لەباوە رېونىتى بەكۈنىتى جووللە و ئەلىت: يەكەمىن ھۆى جووللە، خودايە، چەسپاوە و ھەمان تواناى ئەزەلى ھەيە، گەر، گىرىمان كاتىنكىمان كىرد جووللەى تىنادىيىت واپنويسىت ئەكات كەھەرگىز جووللەنەبىت، گەر بلايىن جووللە پەيدا بووە، پاش ئەوەى كەنەبوو بووە، واتە راستيەكى بەدى ھىناوە، كە جووللە پيويستە، كەواتە جوللىنەرى يەكەم چەسپاوە، ھەمان تواناى ھەيد و ئەندىشەى پەسەند كراويك ناكرىت كەجووللەي پەسەند بكات.

ئهم هدانهیه لهبهانگه هینانهوه کهوتزتهوه، لهههالویستمان بق سیفاتی (توانایی) (القدره) و له یادکردنی سیفاتی (ویست) (الاراده)، ئهو ههالهیه کهزور خهالکی ههالخهالهتان.

ئیمامی غهرالی به وهلامیکی برهندهیی ثهم بیرو کهیهی پووچهل کردوتهوه که ثهلیت: ئهم گهردوونه پیکهاتهی ویستیکی کونه کهبوونی پیویست بوو لهو کاتهی کهپهیدا بوو

۱ ئیمامی غهزالی ره حمه تی خوای لیبینت له کزتایی ژیانیدا که و ته گیژاوی سهر سورمان له باسه فهلسه فیه فیلسه فه ا فهلسه فیه کان و زانستی (که لام)دا، له پاشان پشتی لهم ریباز و ریچکو لانه کرد بهره و سونهت و فهرمووده کانی پیغهمه ر هشه هات کاتیك کوچی دوایی کرد، سه حیحی ئیمامی بوخاری لهسه ر سنگ دانابوو. سه رچاوه (تمذیب شرح العقیدة الطحاویة).

و، نـهبوون بـهردهوام بـوو بــؤ ئــهو مهبهســتهى كهبــهردهوام بــوو بــؤى و، كۆنيـــتى هــؤ ناكهوينتهدوى كۆنيــتى هؤكـار (المعلــول)، مهگـهر هؤكــار لــهخوودى خۆيدا لـههزيهكهوه پهيدا بوويهكى پيويستى لــن دروست ببيــت.

پهیدا بووه که پیویست نابیت، تاهز و هزکاری گونجا و نهبن،و لهنیوان خودا و گهردون (گونچا و نهبن،و لهنیوان خودا و گهردون (گوررا و) یهك بوون نییه، تا گهردونیکی پیویستی لنی بکهویتهوه، کهواته و تنی کونیتی جووله پیویست ناکات، وهك بیروکه کانی ئهرستو، چونکه عمقل بهپیویستی نازانیت و، پیویست بهووتنی نویکردنهوه ی پهسهند ناکات، وهك بو چوونه کانی ئهرستو، چونکه ویسته کانی کون کاتی جوولهیان دهست نیشانکردووه....

حەيىران: ئىمم شىكردنەوانە لەوپىەرى روونىيدان، چىۆن مامۆسىتاى يەكىم لىەيادى. كردوون؟

گهر، بهردهوام بیت لهخویّندنهوهی ههموو و تهکانی ثهرستوّدهبینیت ثهم پیاوه لهگهلّ گهورهیی عمقلّ و فراوانی زانستهکانی کهوتوّته گیژاو و تیکهلّ کردن و خهیالّی چر و دوور لهرِاستیهکان، کاتیّ ههولّیدا بهعمقلّ دهرکی نهیّنی پیّکهاتووهکان بکات.

ه مروه ها كه و ته هه ته زانستى يه جۆراو جۆره كانه وه له به رئه وه له پله ى پيرۆزه كان و بى هه تره كانى و شدى خۆشه ويستى كه له و پله يه ي دانابو و . ئه م نمونه يه گوئ بيست به كه ئه تيت له پسته يه كدا كه لينى ده گيپ نه وه: خودا جو ته ى گه ردوون به جووت ك ياتپيوه نه ر ناكات، چونكه ئه مه و اپيويست ده كات كه جو ته يه كى سنوردار له خؤبگريت.

به لام جیهان به رهو مه به سته کهی راده کیشیت، وه ك چون ئیمه به ره و چاکه و جوانی راده کیشرین به بی کاریک له هه ردوو کیانه وه و ، له لایه کبی تردا ئه لیت، خودا گه ردونی جو لان به جوله بازنه یه کهی ، له پاشدا و ازی لیهینا به ده وری خویدا بسوریت و ، نازانم سه باره ت به خوداوه ئه و جیاو ازیی یه چی یه له نیوان جوله ی پالپیوه نه رو جوله ی بازنه یی

و، ئەلىنىت ئىم جولىم بازنەيىيىە ئىموە ھىۆى سىوراندنەوەى خىۆرە بىەدەورى زەويىدا... و ھۆى بەدەركەوتنى بوون و تىكدانە (الكون والفساد) لەگەردووندا.

له کاتی گۆرینی تو خمه کان و تیکه ل بوونیان، جهسته ی لی ده کهوی ته وه، گه شه ده کا و له پاشان له ناو ده چی، به لینك کار کردنی دوو هیزه کاریگه ره که، که گهرمی و سار دیی یه، دوو هیزه کارلیگراوه که ته پی و ووشکی یه و، ئه لینت زهوی وهستاوه و، چه قی هه موو گهر دوونه، ده رباره ی خودا ئه لینت: خودا ته نها ثاگای له خویه تی، ثاگای له غهیری خوی نی یه ده ناسه ر بو ثه وه ده کیشی که ثاگای له شتیکه که گه لی که متره له زاتی خوی و، هه روه ها چه نده ها بریار و ووته ی پوو چه لی تر، که پیچه و انه ی ووته کانی پیشو و یه تی که ده لی خوی هوی کاریگه ری و بزوینه ره و، پیچه و انه ی زانست و عمقل و پیشو و یه ته را نم ئه و یاسایانه ی که له و یا به یا که یا که له و یاسایانه ی که له و یاسایانه ی که له و یاسایانه ی که له و یا که له و یا که و یا که یا

گرنگ لهوهدایه ئهرستق ئینکاری بوونی خودای نه کردوه، به الکو سوور بووه لهسهری، به لام کاتی ویستی باسی سیفاتی خوداو چؤنیتی دروست بوونی بکات، عمقلی تووشی ماندبوون بوو، وه ل چؤن ئهوانهی و ته کان و شیکردنهوه کانی ئهرستؤیان باسکرد دوو چاری ئهو ماندوو بوونه بوون.

له پاشدا له بیرو که ی بوونی میتافیزیکی تووشی نوشوستی ماددی ده بینت له لایه ن رواقیه کان و ثهیبقوریی یه کان، که بووه هنری پهیدا بوونی (گومانداران-الشکاك) تا هاتنی (فهلسهفهی ئه فلاتونی نوی) که تأکید لهسه ر بوونی خودایه کی دروستکه ر ئه کات.

۱ همر شتینك كه له ناو ثهو گهردونه ۱۵ همیه به گشتی له مرؤ ف و ثاژه آن و گژ و گیا و دار و بهرد.. همرچی بووه و دهبیت و روده دات تیایاندا ته نانه ت چریكه یك یان جوانه یك بیت ثهوه خوای پهروه ردگار پی عالمه و ده یزانیت هیچ شتیكی لی ون نابیت ههروه كو فهرموویه تی: (وَعَنْدُهُ مَفاتِح الغَیْبِ لا یَعْلَمُها الا هُوَ وَ یَعْلَمُ مافی البر وَ البَحْرِ وَما تَسْقُطُ مَنْ وَرَقَة الا یَعْلَمُها ولا حَبّه فی ظلمات الارض و لا رَظْب و لا یابس الا فی كتاب مُبین) الانعام: ۹ ه، واته خوا زانستی غهیب و په نهانی له لایه هیچ كه سیك نایزانی ته نها ثهو نه بیت ، همرچی همیه له ناو ده شت و ده ریاكاندا ده یزانی همر گه لای داریك بوه ری ناگاداره و همر دانه و یلمیه كه له ناو تاریكیه كانی زموی دا همیه و همر ته پی و شكانیه و شهر بی کهوره یی و شكانیه كه دره ده ده ده ده ده که و ده و کاربه چی بی خوا ده رده كهوی . الیكو له و سیكو له را نامی و کاربه چی یی خوا ده رده كهوی . الیكو له و سیكو له را نامی و کاربه چی یی خوا ده رده ده رده كهوی . الیكو له ر

که ثهمهش دووپاتی خولی یه کهم ثه کاتهوه که به مادده دهستی پینگرد، لهسهر زمانی فه فه نه نه مه نه کانه و نه نه کانه ناوه ندهوه، فه بله سوفه سهره تایی یه کان، پاشان سهفسه ته به گومانه پوو چه نه کانیموه هاتنه ناوه ندهوه باوه رهیسنان به بوونی خودای دروستکهری گهردون به زمان حاتی فه یله سوفه ناوه نده کان: (سوکرات، ئه فلاتون، ئه رستنی کزتایی هات.

حەيران : رەواقيەكان و ئەبىقورىيەكان چى ئەلپن؟

شیخ: سهباره ت به ره و اقیه کان، له بیر و که ی زانست (المعرفة) ده گهرینته وه بیز بیر و که ی زانست (المعرفة) ده گهرینته وه بیز بیر و که ی (گومان) له تو انایی عهقل له جیا کردنه وه ی راستی و چهوتی، که ثه لین زانست له شته هه ستداره کانه وه ثه که و ینته وه و ، به هنری هه سته وه پینمان ثه گات، (ده رك کراوه گشتی یه کان) بریتین له و بیرو رایانه ی که عهقل پینکی هینناوه، ثه و شتانه ی که له ژبان و هریگرین و می گرتو وه له هه سته که مایه تیه کان، له به ر ثه وه دروست نی یه و ه ك پینوه ریك و ه ریبگرین بو جیا کردنه و ه ی راستی له چهوتی.

کورتهی تؤژینهوه کانیان بهو و تهیه کۆتایی دینت که ثهاییی: راستیه کان له رینگای (ههستهوه) پیدهزانرین شتی راست ههستینکی به پیزمان لا دروست ده کات، هیچ رینگایهك نییه بو ئینكاری كردنی.

به لام له دروست بوونی گهردوندا، دهبینی ره واقیه کان باوه ردارن به خودا و له ههمان کاتیشدا بی باوه رد اینی. کاتی که نه لین: مادده ته نها له بووندا همیه و، هموو بوونیك له دو و توخم پیکهاتووه: (کارلیکراو) (منفعل) (Passif) بی جوولایه. و (کاریگهر) (فاعل) (actif) نه و هیزهیه که جووله و ههموو شیوازیک به مادده ده به خشیت و، نهم هیزه ش ته نها بریتی یه له ناگر و، نه لین خودا ناگری یه کهمه، ته نها خوی له بنه ره تدا همبووه، له سمر شیوه ی ناگر له پاشدا نهم ناگره جولاوه که به شیکی گور را بو هه وا و، به شیکی نه و هه وایه بوته ناو و به شیکی نه و ناوه شر بوته خاك.

سهر چاوهی ههموو شتیک تاگره و، ههموو شتیکی بن ده گهرینتهوه، خودا خودی گهردونه و گهردونیش جهستهی خودایه..

حهیران: به راستی سهرسورهینهره باوه ری ئهم فهیلهسوفانه، ئهی نابینت بیروباوه ریان له تؤژینه وهی بوونه کان (الوجود) پابهندبینت به ریپچکه کانی (زانینه وه) (المعرفة)؟ ئهی کوا بیروباوه ریان سهبارهت به (ههست)ی (الشعور) به هییز، که به بنه مای زانینی رِ استهقینهیان ئهزانی؟ ئهی چوّن توانرا ئهم ههسته دهرك و ئهندیشهی ئهو خواوهنده ئاگرینه سهرسورهینهره بكات؟

شیخ: رهوایه ئهم سهرسورهینهرهت و، له بهدهرخستنی بیرو که کانیان بوت، تهنها مهبهستم ئاماژه و رینمایی ئهو پهیوهندیییهت بکهم، که له نیوان پوچهالی بیروباوه ری ئهمان و ورینهی ههندی له فهیله سوفه کانی دوای ئهواندا ههیه.

به لام ئەبىقۇرىيىيەكان، بىرۇكەكانيان لەزانستدا (المعرفة)، دوورنىيە لە بىرۇكەكانى ئەرستۇ، كە ئەنسى ئەرسىڭ لە دەرك كراوە ھەستىەكان، كە بىرەوەرىيىيەكانان ھەلىگرتوون، لەپاشىدا بەمەزەندەو بەراورد ھەلدەسەنگىنرى بۇگەيشتى بەبريارە گىشتىيەكان.

دەرك كىردنى ھەستى پيوەريكى راستە و، ھەموو دەرك كراوو بريارەكانى بە ھەمان شيوە راستن.

رُتُهُ بِيقُور)ى پيشهواى رِيْبازه كهيان له بيروباوه ره بهرزه كانيدا ثه ليِّت: ئيْمه كاتى تووشى هه له دهبين كه دهر چين له ده رك پيْكراوه كانى ههست، ههول ثهدهين گه لالهى ئهو بيروباوه رِانه بكهين كهله هؤكاره رِاسته قينه كاندا ههيه و شارراونه تهوه له پشت رووكه شه كاندا (الظواهر).

به لام ئه م عهقله ژیره، دان دهنیت به نه تو انامان به ده رك كردنی شته كانی پشت سروشت (ما وراء الطبیعة)، لهم رینبازه دانا و به ئاگایه ده ردچیت كه بو زانین نه خشه ی كیشاوه ده گاته ئهو راده یه ی ئهو بیروباوه رانه ی كه به دهستی هیناوه سه باره ت به دروست بو ونی گهردون هه مووی پیشبینی و خه ملاندن بیت.

باوه رسه بیرو که کانی (دیمو کریتس) دیگیت، وا ده بینیت که سه رجاوه ی بوون (الوجود) گه ردیله بیت، که له خویدا بزوینه ره و تهاییت: هوی جواله کهی له خودی خویدایه، که قورسایه کهی له سه رهوه تهجوالیت بو خواره وه له گه ل لادانیکی کهم، له کاتی که و تنیدا پیکه وه لکانن روو ده دا، به مهش شتیك پهیدا ده بیت. و ژبان هه مووی له م پهیدا بوونه وه دروست بووه جا به رینکه و تیت یا . به رینکه و تند.

ٔ حَمَيْرَانَ : تَيْنَاگُهُم، بَوْجِي گَرِيمَاني جَولُهي گهرديله کراوه له سهرهوه بو خوارهوه به هوی قورسایی یه کهی، له کاتیکدا که قورسایی یه کهی ثاکامی راکیْشاندنه (جاذبیة). شیخ: ئهبیقور لیبوردراوه لهم ئهندیشهیهیدا، چونکه یاسای راکیشاندن له سهردهمی شیخ: ئهبیقور لیبوردراوه لهم ئهندیشهیهیدا، چونکه یاسای راکیشاندن له سهردهمی ئهودا نهزانراوه وهك خوت ئهزانی، تهنها روو کهشی ئهوهیان زانیوه که له ههسته وه پهیدابووه له کهوتنی جهسته کاندا به هوی ده رنه چوونمانه له و زانیاریانه ی که له ههسته وه ده کهوینه وه، به لام لیبوردراو نابیت کاتیك له مهرجه کهی دهرده چیت و گومان دهبات که ژیان له ریکهوت و ریکهوتنه وه پهیدابووه.

له پاشان ئهم دهر چوونهی له مهرجه کهی سهرسو پهنتر نی یه له و ته کهی که باوه پر به بوونی خواوهندنیك ده کما که لهسهر شینوهی مروّق، ده خون و ده خوّنه وه به یونانی گفتو گو ده کهن، جهسته یان له تو خمی پوشنایی دروست بووه، له به ختیارییه کی همیشه ییدان و، دووره په ریزن له کیشه کانی جیهان، بیر که رهوه ؟ ئهی.. حهیران.

بهلام سهبارهت به بیروباوه په کانی له دروست بوونی گهردون و ژیان به رینکهوت و رِیْکهوتن، ئیستا کاتی موناقهشه نییه و، له تؤژینهوهی فهیلهسوفه کانی سهردهمی نویدا باسی ده کهین.

حەيــران: گومــانداره نويْكــان كــيْن؟ ثايــا شــتيْكي نويْــيان خســتەوە، بــيْجگە لــه بيروباوەرەكانى سوفسەتائيەكان تا.. شيْخي گەورەمان بۆم بەدەربخات.

شیع : گهر گومانداره نویکان شتیکی تازهیان نه خستایهوه، منیش باسیانم بو نهده کردی و، و ته کانم سهبارهت به تؤژینهوه فهلسهفهیه کان له بیرو کهی (زانست) تا مههست، له گهاتدا بهردهوام نهبیت.

گومانداره نویکان خاوهنی چهند بیرو کهیه کن که تهبینت زانیاری تهواوت ههبینت ده رباره نویکان خاوهنی بیانخوینیتهوه، دوو چاری گهلینگ گومان و شک تهبیته وه.

گومانی تیادا نییه، ئه و رینکه و تنهی که له نیوان سوفستائیه کونه کان و گومانداره نویکاندا ههیه، بریتی یه له بیرؤ کهی گومان (شك)، به لام جیاوازی نیوانیان له ریبازو شیوازو ئاکامیاندا ئاشکرا ئه بینت وه ك بوم به ده رخستی سوفستائیه کان خاوه نی ریبازیکی فه لسه فیی نین، به لکو ماموستای پیشه یی به رههمی بوون، به لام گومانداران ئامانحیان ریبازیکی له خوگر تبوو که دوور بوو له پیشه یی و به رههمی و کومه لینکی خاوه نیرورا بوون.

ئەندىشەيان وابوو كە گەيشتن بە راستيەكان كارىكى مەحال و ئەستەمە، (گومانيان) (شك) كردە رىنبازىك و دروشمىيان ئەوەبوو دەيانگوت: (نازانين). و (نازانم)يان كردە رىبازىكى فەلسەفەي سەربەخۇ لە خودى خۆيدا.

کورتهی رینبازه که یان ئه تینمه شته کان ته نها روو که شیان ئه زانین که به جوره ها روو که شیان ئه زانین که به جوره ها روو که شی جوراو جور خوی به ده ده ده خود ا ثه یان بینین و یان ئه ندیشه ی جیا کر دنه و می بیرو که راسته قینه کان له وانه ی که له خه و دا ثه یان بینین و یان ئه ندیشه ی ئه که ین به هوی هه سته هه تخه تینه ره کانه وه مه هندی جار هه ست ری و نه کات. و ده رك که ره هه ستیه کان ئه گورین به گورانی بارو دوخ و حاله تی که سایه تیه ده رك که ره که و زور شتی تریان و ت: به جوریک که ئینکاری یا سای که ره که و زور شتی تریان و ت: به جوریک که ئینکاری یا سای هو کاره کهی دیاری ده که ن، به لام ئه و روو که شانه به جوره ها شیواز لیک ده درینه وه که هو کاره کهی دیاری ده که ن، به لام ئه و روو که شانه به جوره ها شیواز لیک ده درینه وه که را ستینه کانی پیوه رو هه تسه نگاندنیان (استقراء) کرد و ، ته نانه ت هه ندیکیان به دریز ایی گرمانیان مانه و به جوریک که باوه ریان و ابوو که بنه ما سه ره تاییه کانی فه لسه فه بریتی یه گرمانی بی به تگهیی، گه ریمانه و یت خومان گیل بکهین له بیرو کهی زنجیرهی به تگهیی (برهان الدوری) که پیشه کی پیش (برهان تسلسل) ده که وینه بیرو کهی (خولی به تگهیی) (برهان الدوری) که پیشه کی پیش (برهان تسلسل) ده که وینه بیرو کهی (خولی به تگهیی) (برهان الدوری) که پیشه کی پیش ناکام ده خات و ، تاکامیش پیش پیشه کی، که ته مه یش پو چه ته .

کهواته ئهم بهانگهیه ری پنی نهدراوه.

(مام ناوهندیییه گومانداره کان) ئهوانه ن که پنیان ئه نین (خاوه نه پیشپریاریی یه کان) الاحتمالیین) چونکه ئهیان وت: پنویسته پهسه ند کردنی هه ندی له و راستیانه ی که ئاشکرا بووه بومان، ناکری له پهسه ند کردنی راستی یه کان لا بده ین بوهنانه وه یه به لگه لهسه در راستی یه کان، ئه بینت ئه زموو نه کان ره چاو بکه ین گهر روو که شی سروشتمان بهدی کرد له گه ل پهیوه ستی هو کاره کانی، چاوه روانی به ده رکه و تنی ئاکام ئه بین. به بی ئه وه ی باوه ربه پنین که ئه م ئاکام نه پابه نده به بنه ماکانی (یاسای هو کان: قانون العلیة).

حهیران: به راستی قولبونهوهی کومهلهی گومانداران له ئینکاری راستیه کان ترسناکتره له ورینهی سهفسه تائیه کان که ئینکاری راستیه کان ده کهن له ههمان کاتدا دان به وه دا ئهنین که ئینکار کردنه کهیان پهیوهسته به بنه ماکانی ژیریانه وه له (جهده لدا)، بهلام گومانداره کان (ئینکاریان لـه بنهماکانی عـهقلدا) بـه رِاست گرتووه که دووره لـه گالته.

شیخ: به لی، قولبونه وه که یان زور د ژوار و پوچه له ههروه کو باست کرد له ئینکاری بنه ما عه قلیه سهره تایی یه کان که باوه پیان و ابوو که نهم بنه مایانه بریتین له گریمانیکی بی به لاگه. به لام (خاوه نی نیشبریاره کان) (الاحتمالییون) که دوربین بوون له هه ندی تیروانینیانه وه بو پووکه شه کانی سروشت، وه له لایه نه ها ها که و ته نویکانی زانسته وه پشتگیری گونجاندنی و تنی (پیشبریار) (الاحتمال) کراوه له کاتیکدا که به لاگه عه قلی یه بی گومانه کان نه یان سه لماندوه.

گهر بهراورد بکهیت له نیوان فهیلهسوفه کونه کان سهبارهت به زهوی و خورو ئهستیره کان و ماددهو راستیه کانی و نیوان راستیه زانستیه کانی ئهم سهردهمهی که تیایدا نهزین.

جاو ازیییه کی زورت بو به دهرده کهویّت که ریّنمایی کردنت به وتنی (پیشبریارو پهسهندی) (الاحتمالات و الترجیح) زور قولبونهوهی تیادا بهدی ناکریّت.

قو لبونه وهیان کاتیک به ده رده که ویت وه ختیک که باوه ریان وایه که هه موو بنه ما عه قلیه سه ره تایی یه کان پیویستیان به به لگهیه. بخ نموونه: نه گهر ثیمه داوای به لگهمان کرد له سه ر نه وه که گشت (کل) گهروه تره له به ش (جزء) و دوو شتی دژ به یه که وه کونابنه وه و، یه ک نیوه ی دووه، نه و کاته مه عنای وایه عه قلمان به ره لا کر دوه و وا رامان هیناوه و داوای پیوه ریکی بیر فر که یمان کر د به عه قلی جیاواز له عه قلی مروق که نهمهیش داوای پیوه ریکی بیر فر که یمان کر د به عه قلی خومان سه رنج نه ده ینه راستیه کان که له ده رجوونه له با به ته که مان، چونکه نیمه به عه قلی خومان سه رنج نه ده ینه راستیه کان که له خودی خوید ابنه ما زانستیه سه ره تایی یه کانی له خو گر تووه، که عه قل داوای به لگه ی بو خودی خوید ابنه ما زانستیه سه ره تایی یه کانی له خو گر تووه، که عه قل داوای به لگه ی و ناکسات، سه رچاوه یه که که بریاره ده رك کر اوه عه قلی یه کان په یوه سته پیوه ی و نینکار کر دنی و هستانی کاره کانی عه قله.

له گهل نموهیش کمه هاو دژی تیادا به دی نه کریست و، نموانه ی باوه پیاه تی دو و چاری گالته پیکردن ده بنموه، گهر نمه پرسیارانهیان لی بکری: زانست (المعرفة) له لای نیوه مه حاله، چون زانیتان که مه حاله، و چون زانیتان که کیشه سهره تایی یه کان به لگه دار نین ؟ و هه سته کان هم لخه له تینه رن ؟ و عمقل هم له ده کات ؟ و چون زانیتان که به لگه دار نین ؟ و هم سته کان هم لخه له و، به لگه ی خولی (البرهان الدوری) راست

نیه؟ ئموه تا ئمم جوّره و تانه تان به لگهن له سهر ثموه که ثیّوه دان به زانستدا دهنین گهر راست بی (زانین) مه حاله لاتان به مه راستی ده رك ده کهن، ثمو کاته و ته تان بو زانین مه حاله و ته گهر و ته که شتان راست نه بوو ثموا زانین مه حال نی یه و، ئه گهر بایین پوو چه لی خولی (الدور) و زنجیره یی (التسلسل) ناسایی یه له عمقلدا.

گهر باوه رتان هینا به بوونی کیشه عهقالی به سهره تایی یه کان کهوا عهقل خوی دانی پیاده نی. و گهر ئینکاری ئهم سهره تایی یانه تان کرد به لگه کانتان له بنچینه وه ههرهس دینی..).

حهیران: چیزن، بیرو که تهفلاتونیه نوییه کان له نینوان در که ماددیییه رهواقی و تهبیقوریه کان و گومانه وهستینهره کانی ژیریدا دهرویت؟

شیخ: نایا سهرت سورما، لهم گهشه خولی (السدوری) ههمیشهیی به بو کیشه ی باوه پهنان، هیچ که ناینته وه له بی باوه پهنان، هیچ که سین هه نناسیته وه له دوای که و تنی و یا به ناگا ناینته وه له بی هو شی پیبازی عمقل و نیگاوه نه بیت تیپه پیبات به گیژاوه کانی گومان و بیباوه ری به خودا.

دوو فه رمان بو ئه فلاتونیه نوییه کان کوبووه: (عمقل و پهیام) که ئه مهیش تیکه له یه که له ریبازی ئه فلاتونی فه نسر انیه کان که له (فلیونی ئه سکه نده ره وه) ده ستی پیکردو و له پاش ئه و (ئه فلوتین) نویسی کرده وه. و (فیلون) پیش مه سیح به (۲۰) سال لنه ئه سکه نده ری په په یدا بو و و ، له ۶ می زاینیدا کوچی دوایی کرد، و اته له و سه رده مه وه که ئه سکه نده ریه بووه مه به ندیکی زانستی گه و ریبازی بالاده ستی ئه و سه رده مه ریبازی ئه فلاتون بوو.

تۆڑىنەو ، و لىنكۆتىنەو ، ى زۆر پەيدابوو لە بارەئى سەرچاو ، گەردون و ، ئايا كەوتۆتەو ، بە (حادثا) و يان بوونى كۆنە (قليم) (فيلونى ئەسكەندەرى) شيكردنەو ، يە كېرى كرد لەسەر بيرۆكەكانى ئەفلاتون و ، لە پاش ئەو ئەفلوتىن پەيدابوو لە نىران سالەكانى (٢٠٧- ٢٤٠) پ. زو ئەم رىبازەى نوئى كردەو ، كەلە دوايى دا ناوى دەركرد بە ئەفلاتونىتى نوئى سەبارەت بە بيرۆكەكانى بوون و دروست بوونى گەردون، ئەم گەردونە خاوەنى روكەشىنكى زۆرە كە ھەمىشە لەگۆراندايد، مەحاللەلە خودى خۆيدا پەيدابووبى، بەلكو پىرىستى بە دروستكەرىكى ئىنھاتو و بەيداكەر ھەيە، ئەم دروستكەرەش خودايە، يەكەو تەنھايە، ئەزەلى و ھەمىشەيى، لەئىھاتو پەيداكەر ھەيە، ئەم دروستكەرەش خودايە، يەكەو تەنھايە، ئەزەلى و ھەمىشەيى، لە

خویدا پهیدابووه و له سهروی مادده و روحه وه به و ، له به رئه و ه ه و نینه ی ئه و نی یه له شته کانی گهردوندا، ده بیت همه و نیشانه و سیفه ته کانی سه لبی بن که واته ئه و مادده نی یه و ، وه سف ناکریت به وه ی که جو لاوه یا . . وه ستاوه و پناو تریّت هه یه له شوینی کدایا . کاتیکدا و ، ناتو انریّت هیچ سفه تیکی بدریّته پال ، چونکه ئه م زیاد کردنه له یه کچوونیکه له گه ل شته دروستکراوه کانی خوی ، گهر پیناسه ی خودا بکه ین کوتایی و تمواوه ، پیویستی به هیچ شتیک نی یه همه و زانینی کمان ده رباره ی خودا به و هنده یه دروستکه ری هه موو شتیکه ، که هیچ عه قلیک ده رکی حه قیقه ته که ی ناکات ، نه م و تانه هه رچه نده راستی یان له خو گر تووه ، به لام زیاده و پی زوریان تیادایه ، سه باره ت به بی گهردی خواکه بوونی خودا ده چه سپینییت به بی ماهیه ت .

په نابردنمان به سیفاته کانی پینچه وانه (صیفات سهلبی) پاست نی به هرچه نده باوه په نابردنمان و دان پیانانی تیابیت به سیفاته کانی بوون (وجود) و کونایه تی (القدم) و مانه وه (البقاء) و پینچه انه ی پهیدابووه کان (مخالفة الحوادث) و بهرده وامی (قیام) به نه فسی خوی، به لام ئه مانه هه مووی داد نادات بو چه سپاندنی بوونی سیفاتی زانست و توانایی (القدرة) و (ویست) (الارادة) بو خودا له گهل ئه وه ی به گویره ی عمقل ئه مانه هه موویان پیویستن همین ئه م پیویستن همین ئه م پیویستن همین نه م پیویستن به خودای به خشنده که عمقل به پیویستی داده نین ناگایه له به ده رخستنی چه ند سیفاتیکی خودای به خشنده که عمقل به پیویستی داده نین، به لام ئه مه ویت چه ند همانی نامانه ویت به نام نام نه نام ویستی و همه ویت به نام ویستی وه سفی چه ند می تری ئه فلز تینی خاوه نی ئه م پیرازه ت بو به ده ربخه م کاتیک ویستی وه سفی چه نینی در وستکردنی گه ردون بکات، ئه ندیشه کانی سه ریان لی شیوان و خستیانه

۱ خوای گهوره له تاسمانه لهسهر عهرشی گهوره و پیروزی ههروه کو فهرموویه تی: (الرحمن علی العرش استوی) طه د، بهبی تهوه ی چزنیه تیه که (کیفیة)ی بزانری و دهرکی پی بکری یاخود به دروستکراو(علوق)ه کانی بچیت و یان بچویتری، چونکه هیچ شتیك وه کو تهو نهیه و بهو ناچیت، همروه کو فهرموویه تی: (لیس کمثله شیئ و هو السمیع البصیر) الشوری ۱۱. بینکوله رسیم علی بینه چاکه کانمان و تیمامه پاشینه بهریزه کان ره زای خوایان لی بینت یه که ده نگ و کوکن لهسهر سماندن و برواهینان به گشت ته و سیفه تانه ی خوای گهوره که له قور ثاندا یان له سوننه تی پیغهمهردا گه هاتووه و ههر سیفه تیک که خوا بو خوی بریاری داوه یان پیغهمهره کهی بوی داناوه تهوه پیویسته تیمهش بریاری بو بدهین و باوه پی تهواومان پی هه بینت، سهر چاوه (لمعه الاعتقاد، الهادی الی سبیل الرشاد- لابن قدامه).

گیژاوهوه، کاتنی که ئەلیّت: ناگونجیّت خودا یه کسهر گهردونی دروست کردبیّت، چونکه گهر وا بوایه بی چار دهبوو به پهیوهندی پیوه بکا، چونکه خوّی تاك و تهنهایه، نابیّت جوّرهها گهردونی لی بکهویّتهوه.

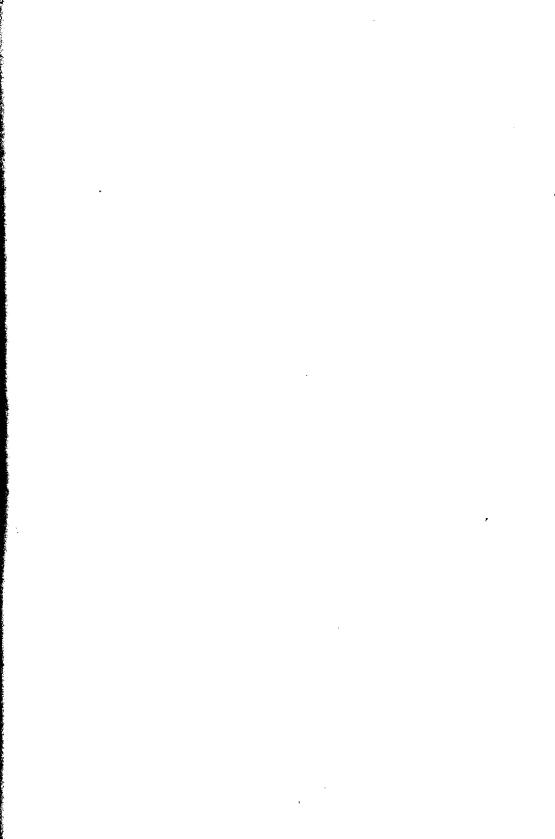
حهیران: کهواته، دروستکردنی گهردون چؤن بوه؟

شیخ: ئەفلوتین پیمان ئەلیّت: بیر کردنهونى خودا له نهفسى خوىدا بهخشندهيى زور (فیض)ى لیککهوتهون که گهردون بوو و، یه کهم شت که له خوداوه پهیدابوو (عمقله) که ئهم عمقلهش دوو کارى ههیه، بیر کردنهوه له خوداو، بیر کردنهوه له خودى خوى و، له عمقلیشهوه خودى گهردون پهیدابوو و، له خودى گهردونهوه خودى مروق کهوتهوه و، له ویشهوه خودى دووهم پهیدابوو که سروشته و، خودى ئهم گهردونه بیریتى یه له گهردونیکى پوحانى، به لام مهلهنده کهى له پوخیایهتى و، نزیکه له جیهانى ههستهوه، که نیوهندیکه له نیوان جیهانى ههست و عهقلدا.

به دهرخستنی نهم نهندیشانه بوت سهباره ت به چونیتی دروستکردن و بهخشنده بی زور (فسیض) و (دهرچوون) (انیستاق) و عمقل و خود، ته نها نهمهویت ناماژه ی نه و پووچه نیانه ت بو بکه م که فهیله سوفه نیسلامیه کان تنی که و توون که پهیره وی زور به ی بیرو که کانی نه فلاتونیه نویکانیان ده کرد که به ریبازی (نهسکه نده ریه کانیان) ناوده برد و رئه نای و تینیان) به شیخی یونان ناوده برد.

۱ یه کهم دروستکراو(مخلوق) که خودا دروستی کرد پینووس(قهلهم)، بوو ههروه کو پیغهمبهر گله فهرموویه تی: (ان أول شیئ خلقه الله تعالی القلم و أمره أن یکتب کل شیئ یکون) السلسلة الصحیحة. واته له راستیدا یه کهم شت که خوای گهوره دروستی کرد قهلهم بوو فهرمانی پی کرد که ههر شتیك ده بینت بینووسیت. سهرچاوه (تمذیب شرح العقیدة الطحاویة).

لہ فارا نہ وہ بوّبرّنیہ روّشنا ہی لہ دوای روّشنا ہی

حهیرانی کوری نه زعه ف ده لیّت: له و ته کانی شیّخ بوّم ده رکه و ت که نهم شهو باسی، فه یله سوفه نیسلامیه کانم بو ده کات، کتیبیّکم لابوو ده رباره ی رازی و فارابی و نیبن سینا نهدوا، که له گهنجینه کهی باو کمدا دیتمه وه به روّر ده خویّنده وه، کاتیّك باسکر دنیان ها ته پیشه وه خستمه ژیر بالم و چوومه خزمه تشیخ، کاتیّك بینیمی و تی: حهیران، نه و کتیبه چیه ؟

حەيىران: وام زانى باسى فەيلەسوفە ئىسىلاميەكانم بۆ ئەكەيىت، ئىم كتێبە وتەكانى رازىو ئىبن سىناو فارابى تيادايە.

شيخ: ئايا.. خويندووتهتهوه؟

حهیران: به لنی هه ندینکم لی خوینندو ته وه، که مینکی تینگه یشتم ثه و ینزم له یادکردوه، له خوینندنه و هی هه ندی رسسته ی گران و ثبالنوزی که و تمیه گییژ اوه وه، لیه رسسته کرچ و کاله کانی ثه فلاتونی یه نوییه کان که شیخی گهوره، باسیان کردووه بزم، جا ثایا

حهیران: ئایـا.. ئهم سنی فهیلـهسوفه ئیسلامییه باوهریان به خودا بی هیز بوه وهك لیّیان ده گیرنهوه؟

شیخ: حوا نه کا، نهی حهیران، نهمانه له گهوره باوه پداره کانن به خودا و، خاوه نی راستترین به نخودا و، خاوه نی راستترین به نگسه نابی به بوونسی، چسوّن وا نسابن! کسه توانسیویانه وهك فهیله سرفه ئیسلامی یه کانی تر، باوه پرهیّنانی نیگای پراسته قینه و باوه پهیّنانی عهقلی ساغ و بیّگهرد کوك بکهن، واته روناکی له گهل روناکی.

به لام لمه پلمه کانی دروستکردنی گمردون و پهیوهسته کانی، پووچه لیه کان و ئەندىشە كانى بېرۇ كەي ئەفلاتۇنە نوييە كانيان بەسەردا سەپا.

وته كانى ئەفلاتۇنيان تىڭكەل بە وتەكانى ئەرستۇ كىرد بە چەشىنىڭ كە كارەكانى ئەفلاتۇن درايە پال ئەرستۇ بەمەش پىرۇزيان بەبنى لىكۆلىنەوە زيادى كرد بۇ مامۇستاى يەكەم كە (ئەرستۇيە). لهبهرئه وه پیویسته نه وانه ی تز ژینه وه له سه رئه م فهیله سوفانه نه که ن، تیشك بخه نه سه روته و بیر و که کانیان بر جیا کردنه وه ی راستی رووناك له چه و تی تاریك، چونکه نه وانه ی لیکو لینه وه یان له سه رکردون، نه م جیا کردنه و هیمان به ده رنه خهستو وه، له به رنه بو نه و تو انایان، یا.. پهیره و ی کردنی زو ریان بر سه رکه و تنی با وه رهینان، یاخود به پیچه و انه وه، ئیمامی رازی به راستگر ترین با وه ردار ده ژمیر ریت گه رهیچ به لگهیه کمان نه بیت بو راستی با وه رهینانه که ی له و و ته یه یدا نه یسه لینیت که نه لینت: (بو و نی عمقل له هه ندی له گیانه و هران و تو انایان بیز به ریوه بردنی کسارو فه رمانیان، به لگهیه که بی نوونی در و ستو ته وه).

ئهم وتانهی رازی به سهندترین بهانگهیه بۆ راستی باوهرهینان لهلای من له گشت ئهو بهانگه تیْروانینیه ئاویْتهییه کانی تر ، چونکه پهنا ثهباته بهر بهانگه ساکاره روونه کان که هیچ گومانیککی لیٰ ناکریْت نه له بیْژهریییهوه نه له گویْبیستیهوه.

ئەوەى بەم چەشنە رِێ پشاندەر بیت، خاوەنى باوەرى لاواز نابیت ئەی حەیران. حەیران: بیرورای شیخمان چى يە سەبارەت بە فارابى؟

. شیخ: ئهی حهیران، فارابی یه کیکه له گهوره فهیلهسوفه باوه پداره کان و خاوه نی راستترین لؤژیك و به به بخرده به بهر گری کردن له عمقل دهستی پیکردو بریاره سهره تایی یه ئاشکراکانی چهسپاند که ههموو به لگه کان پهیوهستن پیوهی، لهمهوه پیبازی چهسپاندنی بوونی خودای گرته به ر، (تا ئیستاش، و ته کانی له زانین و بووندا ههموو عمقلی زاناو، فهیله سوف و، و ته بیژه کانی پیوه به نده).

فارابی ئەلنىت: زانست دوو بەشە، (ئەندىشەی رەھا) (تصور مطلق) و (ئەندىشە لەگەل باوەر) (تصور مع تصدیق)، ئەندىشەی شتىك ناكریت بەبئ ئەندىشە كردنی بىش خوی و، ئەندىشەی جەستەيەك ناكریت بەبئ ئەندىشەی دریژی و پانی و قولایی يەكەی و، ئەمەش ئەندىشەيەك ناگریتەو،، بەلكو دەبیت كۆتایی بە ئەندىشەيەك بهینریت كە بوەستیت لە ئەندىشە كردنی، ئەندىشەی پیش خوی، وەك (بوون) الوجود) و (پیویستی بوون) (الوجوب) و (گریمان) (ممكن) كە ئەمەش پیویست بە ئەندىشەی پیش خوی ناكات، بەلكو چەند مانايەكی راست و دەركەوتوون و جینگەی خویان گرتووە لىه مىشكدا.

ت به لام (باوهر) به بن ده رك كردني شته كاني پيش خوى ده رك ناكريت.

(گهر بته وی بزانیت، گهر دون لیکه و ته یه (مُحَدث)، پیویست نه کا، یه که م شت باوه به پینیست که (گهر دون پیکه وه لکاوه) (العالم مؤلف) و، ههموو پیکه وه کاویک لیکه و ته یه دون مرخدث) که نهمه ش (بریاره سهره تایی یه کانه) (أحکام اولیه) و له عمقلدا دیاره ههروه که دوو سهری دژ به یه که به ههمیشه یی سهریکیان راسته و نه وی تریان هه آمیه. و ههروه ها گشتی چه سپاون له هه آمیه. و ههروه ها گشت گهوره تره له به ش نهم مانایانه ههمووی به گشتی چه سپاون له میشکدا و، به ناگابو و نه وی به دور ده که ون و، هیچ شتیک له مانه ناشکر اتر نی یه پیویستی به تگه هینانه وه ناکات بزیان و خویان رون و ناشکران، بو به تیک هینانه وه شهسه مهر کیشه یه کاشکراکانن). ده سهر همر کیشه یه که وی په یه ی راستیدان.

شیخ: ئهمه بهس نیه ئهی حهیران که بلییت ئهم و تانه لهوپهری پلهی راستی دان. به لکو له دلی خوندا دهرخیان بکه و مههیله که سانیکی موو ناقه شه گیر له سهر بوونی خودا بهی زانست و رینمایی، بی ناگات بکهن و سهرت لی بشیوینن. له وه و دوا ده بینیت، که چؤن ئهم به لگه رال بووه به سه رعمقله کاندا، تاکو (لایبنز)ی گهوره هات و نؤژه نی کرده وه و دوای حموت سه د سال پاك و پیروزی کرد، له سهر ئهم راستیانه فارابی به لگه کانی بؤ بوونی خودا دانا و ئهلیست: همه و بوونه کان دوو جؤرن، یه کیکیان (بوونی شیاوه) بوونی خودا دانا و ئهلیست: همه و بوونه کان دوو جؤرن، یه کیکیان (بوونی شیاوه) (مکن الوجود) دوومیان (پیویسته بوونی) (واجب الوجود)، گهر گریمانی نه بوونی هزی (بوونی شیاو)مان کرد، ئه وه ناگهیه نین که مه حاله و گهر ههرکاتی پهیدابوو به بی هزی تایی به واجب الوجود، به خودی خزی نا به بی خودی خزی به لام (پیویسته بوون) ههرکاتی گریمان کرا که نه بوونه کهی به قرد و معودی به بوونه کهی به هزی شینی تره وه بینت. و شته شیاوه بوونه کهی سه سه باره ت به هزیان و به هزداریان (علة و معلولا) چونکه سه رده کیشی بؤ ریبازی خولی سه باره ت به هزداریان (علة و معلولا) چونکه سه به ده کیشی بؤ ریبازی خولی سه رالله کوتایی بین بینت. نه مه شه به ونی سه سه رده کیشی بودی سه ده کانیش بودی سه دونی سه دونی سه رده کیشی بودی سه دونی سه داروست بودی کوتاییه شدی بین بیت. نه مه شه بودی سه ده کانیه شرده کیشی بودی سه داره به دروست بودی شه کوتاییه شرده که تاکه هو کاریکه بود دروست بودنی شته کانی تر. نه مه بوده پیویست و بی کوتاییه شرده داده.

حەيىران: كەواتــە شــێخى گــەورەم! چــۆن دەڧەرموێــت (ڧــارابى) پووچــەلــى يەكانى ئەڧلاتۈنە نوێيەكانى وەرگرتووە؟ شینخ: من لهوباوه ره دام که و ه رگرتنی بیرو راکانی (ته فلاتونه نوییه کان) له سه ر پهیدابوونی نهینی گهردون و گهشهو پله کانی، له لایه ن فار ابی یه وه ته نها به زوبانی بووه، نه ك له ناخیه وه، بو مه به ستی شانازی و خوبه ده رخستن له بو اری دانایی و فه لسه فه دا.

ر نه و عمقله ی که بنه ماکانی زانینی به و چه سپاویی یه داناوه و به دلنیایی و باوه ره و مخوی ناها و یُنه نه مخوی ناها و یُنه نه به مخوی ناها و یُنه نه به مخوی ناها و یُنه نه به خود او سیفات و نهینی یه کان، نه و کاته بوت به به ده رده که و یُنه که چه ند به ره و شت و دانا و سه نگینه به رامبه رخودا، نه و کاته هه مو و و یُنه کانی که خراونه ته پالی له پله کانی در و ست بوون و گهشه کردنی، به در و یان ده خوده و ده خوده و یکه به در و یان در و ست به در و یا ته در و یا در و یا ته در و یا در و یا در و یان در و یا در و

ئه وه تا ئه لینت: (کاتیک چه سپا که خودا کاملترین بوونه کانه پیویسته که به کاملترین زانیاری بی ناسین. هه روه ک چون زانیاریان بو ماتماتیک ته واو تره له زانیاریان بو زانستی سروشتی یه که م زیاتره له زانیاریان سه باره ت به بابه تی یه که م زیاتره له زانیاریان سه باره ت به بابه تی یه که م زیاتره له زانیاریان سه باره ت به بابه تی دووه م و ، زانیاریان به رامبه ر (بوونسی یه که م) (الموجود الاول) که خودایه، وه که به رامبه ر روشنترین روناکی بوهستین.

له بهر نهتوانایی بینایی چاومان نهتوانین خومانی لهبهر رابگرین، چونکه راهاتنی چاومان به ماددهوه، زانستمانی کوت و لاواز کردووه).

بهم شیّوهیه شهی حهیران، بوّت بهده رده کهویّت چهند به رزه شهم پیاوه له رووی ره و انبیْری و سهنگینی و دان پیانانی به نه تو انین (عهجز) که ههمو و مروّقیّکی ژیر دان بهمه دا دهنی که چی کاتی ویستی لاسایی نه فلاتو و نه نوییه کان بکاته وه له باره ی چونیّتی در وست بوونی گهردو و نه وه، بونی خوبه ده رخستن و گهورهیی له زیره کی و فه لسه فه دا لی ده کری و ، پوو چه لی ثه فلاتونه نوی یه کانی به زیاده وه وه رگرتووه. شهوه تا به وه و نه وه ستاوه که نه و ان بریاریان داوه، سه باره ت به عمقله کان و گهردو و نه کان و خوده کان و عقول و افلاك و نفوس) به لکولی پر کردبوون، ته نانه ت مروّق و اه هست ده کات خاوه نی نه م بوچوونه پوو چه لانه، که سینکی تره غهیری فارایی.

حهیران: ئایا ئیبن سینا که بیستوومه ثهو بهرزتره له فارایی وهك ثهو کهوتؤته ههمان گیژاوهوه؟ شیخ: ایبن سینا که یه کیکه لـه بهرزترین فهیلهسوفه باوه پداره کان، لـه ههموو کهس زیاتر لـه فار ابی ماموّستای ده چیّت، لـه کاتی تویّوینهوه سهبارهت به زانست و پهیدابوون، بهلام ده کهویته ههمان ههانموه، بگره به زیادهوه.

کاتنی قسمه له لینکهوتنهوه (الصدور) و عهقله کان و گهردوونه کان ده کا گویبیست به له تزژینهوهی (زانست: المعرفة)دا که ثهالیت:

دهر كردني زيندهو هري (الادراك الحيواني) يا تاشكرايه يا له ناخدايه.

دەرك كردنى ئاشكرا به پينج هەستيارەكه وەرده گيرى بەمەش هەستكردنى رووكەشى دروست دەبىي، دەبيئته تۆر و كەمەند و داو بۆ راوكردنى هينىراوهكانى هەست كەلە وينهوه ئەكەوينتەو، له مەشەوه هيزيكى (وينهگر) (المصورة) وينهى هەستينكراوهكان دەچەسپينينت، له باش له ناوچوونى و، هيزيكى تر هەيه، پنى دەوترى: خەيال، هەستيك ئەكات كەلە پينج هەستەوەرەكە نى يە، وەك ئەو هيزهى كەلە مەريكدايه، گەر تارمايى گورگيكى بەدى كرد، دەركى دو ژمنهكانى دەكات، چونكە ھەستى بينين بەتەنها دەركى ئەم دو ژمنايەتيە ناكات.

هَیْزیکی (چاودیر) (محافظه که بریتی به له گهنینه به نه نموه ی به خهیال دهرکی ده کات، له و ده پاریزری هه روه کوو چون، نه وه ی به هه ست ده رك ده کری، هیزی وینه گر، هه لی ده گری و ده پیاریزی. و هیزیکی (بیره وه ری: مفکسرة) که سه رپه رشتی دانر اوه کانی گهنینه ی وینه گر و پاریزر او نه کات، که نه مه شه ندیکیان پیکه وه تیکه لا نه کات و هه ندیکیشیان لیک جیاده کاته وه، هم روه ها له به رز ترین و تهیدا نه لیت: هه ست نه کات ته و هه ندیکیشیان لیک جیاده کاتوه، هم روه ها له به رز ترین و تهیدا نه لیت: هه ست و اتای ته و اوی مانا ده رك ناگات و ، وینه یش ده رك ناکا به بی مادده و پیوه لکاوه کانی، له چه ندو چون و له کوی و وه ضع و رو حی مرو قایه تی به ته نها نه تو انیت نه ندیشه ی مانا له سنو و رو حه قیقه تی خویدا بکا و جه سته نامو کان له خوی دو و ربخاته وه که له نیوه نده ها و به شه رو ره کانه وه و هر گیر اوه، نه مه ش به هیزیک که پیی نه لین عمقلی تیوری (العقل

له كارى همست نىيه، لـهو رووهوهى كه همستپيكراوه، به عمقل دهرك بكرى و همروهها لـه كارى عمقل نىيه، لـهو رووهوه كه عمقلى پيكراوه همست بكرى چونكه همست كاتيك كارى ثهبيت گهر له جيهانى دروستكراودا ههبيت و، همروهها عمقليش

4

کاتینگ کاری دهبینت گهر له جیهانی فهرماندا ههبینت و، ههر شتینگ له سهروی در در ستینگ له سهروی در وستکراوم و فهرمانه وه بینت شارر اوهیه له ههست و عمقل و زاتی خودای تهنها هیچ رینگایه که نی به نوده کردنی حمقیقه تی، به لکو تهنها به سیفاته کانی نمناسریت. و عمقلمان ناگونجی ببیته دادوه رینگ هه تاوه کو کاره کانی خودا، له نهینی در وستکر اوه کان و (رینگاچاره و بریاره نوسر اوه و ریزه بی یه کانی) (تدبیره، وقضائه وقدره) بی داد بکهین.

حەيران: خودا، پاداشتت بداتەوە بۆ ئەم رەوانبيىزىيىيە دالرفينه، بەرزە!

شیخ: لـموهش بهرزتر بهلگه کانینتی بۆ بوونی خودا، ههمان ریباز ده گریت که فارابی گرتبووی و ههمان بهلگه دههینینتهوه بۆ چهسپاندنی بوونی خودا، کاتیك که ئهلینت: نابی شتی له دروستکراوانی خودا بکری به بهلگه لهسهر بوونی خودا.

به لکو پیریسته لـهوهی به گریمان هه بوونی هه بو لـهوهی که عـهقل به رهوای بزانی دهر کی مه به به رهوای بزانی ده ر که پیریسته بوون و اجب الوجود)، نهم گهردوونه که بوونی که بوونی شیاوه و اته ممکنه، پیریستی به (هن) (عله) ههیه، هه تا وه کو له نه بوونهوه بیهینیته ناو بوونی له خودی خزیه وه نی یه.

به بیر کردنهوه ی ته نهامان له بوونه کانی گهردون نه توانین بوونی (یه کهم) که (پیویستی بوونه) (واجب الوجود) بچهسپینین، به بی نهوه ی پیویستمان به به لگهیه كه ههبیت که له دروستکراوه کانی خوی وه رگیرابیت. له گهل نهوه ی بوونه کان به لگهن بوونی، به لام به لگه ی (یه کهم) پته و ترو چهسپاو تره و، نهم دوو به لگهیه ش له فه رموده کانی خودای به خشنده ده بینری، وه ك نه فه رمویت: ﴿سَنُرِیهِمْ آیاتنا فی الآفاق و فی أَلفُسِهِمْ حَتَّى یَتَبَیَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُ أُولَمْ یَکُفِ بِرَبِّكَ أَلَهُ عَلَی کُلِّ شَیْءِ شَهِیدٌ ﴾ فصلت / ۵۳.

ئەمـە كەمـێك لــه بەدەرخسىتنە دلْرُفَيْن و بەلگە رٖازاوەكانێتى لەسەر (عەقلڵو زانين و بوون)، دەرخيان بكە ئەي حەيران.

هماندی لـمو فهیلهسوفه گِموره نوییانهت بز باسده کهم که چوّن بهانگه کانی خودایان لهسمر بوونسی خـودا لـم فـهرمووده کانی خـودا وهر گـرتووه، بـه جوّریـّـك نـزیکه ببیّـته وهر گرتنیّکی (دهق به دهق) یا (پیت به پیت).

حهیران: لـه خویدندنهوه کانم سـهباهرت بـه ئیبن سینا دهبیـنم زور پهیـرهوی بـیرورای ئەرستۇ ئەكات لـه رووى كۆنیتى گەردوونهوه؟ شیخ: پروو که شی و ته کانی ثیبن سینا و ا به ده رده که وینت که په پره وی بو چوونه کانی ئه رستو بکات. به لام ناوه پرو کی باسه کانی ده رده چینت له و ته کانی ئه رستو و ، مانای کونینی به شیوه یه کی زور ژیر انه لیکده داته وه ، که دو و ربینی و بیگه ردی بیر کردنه وه و راستی باوه پی به ده رئه خات ، که ئه لینت: کونینی (القدم) به چه ند پروویه ک لیکده درینه وه : کونینی دو و شت له چاو یه کدا (قدم بالقیاس) و اته شتیکه ، چه رخه که ی لیکده درینه وه : گه ربه راور دی بکهین له گه ل شتیک که چه رخه که ی نوی تره نه و المه و کونیز نه به لام (کونیزی پره ها) (قدم المطلق) به دو و پرو لیکده درینه وه ، و اته به گویره ی چه رخ و اته به گویره ی چه رخ و اته به مایه کی چه رخی نی یه پیوه ی بیوه ی بیوه سه ره تایه کی چه رخی نی یه ی پیوه ی بیوه سه ره تایه کی چه رخی نی یه ی و کونیزی به گویره ی خودی ، و اته بنه مایه ک نی یه پیوه ی بیوه سه ره تایه کی چه رخی نی یه ی و کونیزی به گویره ی خودی ، و اته بنه مایه ک نی یه پیوه سه بیت .

کیه تمویش حودای راست و تهنهاییه که بهرزتره لـهوهی بیباوهره کان به لـووت بهرزیه کهوه ثینکاری بوونی بکهن.

له و ته کانی سه باره ت به مانای کونیتی، که به مه ناماژه ی مانای چه رخ نه کات، همروه ک چون ئیمامی غه زالی دوای ئه و زیاتر روونی کرده وه. بوت به ده رده که ویت که ئه م گهردونه له خودی خویدا کون نی یه که دروستگراوی خودایه و، نه ویش نهمه ده لی. به لاکو نه یه ویت بلیت: کونیتی ئه م گهردونه به کونیتی ره ها ناو نه بریت، چونکه خودا پیش چه رخ دروستی کردوه له به رئه وه سه ره تایه کی چه رخیانه ی نی یه. و هه روه ها رکونیتی ره هایی خودیتی ناپیوریت که وه سفی خودای کونیتی ره هایی خودیتی ناپیوریت که وه سفی خودای کونیت و نه زه لو راستی پیده کریت .

نه گهردون همهووه نه چهرخ، بهلام خودا همهووه، (خودا گهردونی دروستکرد، چهرخیشی لیکهوتهوه) گهر وهسفی گهردون بکهین به کوّن، تهانیّین به گویّرهی چهرخ کوّنه نهك به گویّرهی خودیّتی.

۱ ناوی (القدیم) واته کؤن یهکیلك نی یه لهناوه ههره جوانه كانی خوای گهوره چونكه وشهیه كه و ناوی دانی خوایان ناویكه و ته یه کیلك له ناوه كانی خوایان داناوهٔ ته گهر نا پیشینه چاكه كان (السلف الصالح) ثهم زاراوهیان به كار نههیناوه. سهرچاوه تمذیب شرح العقیدة الطحاویة.

لینکو تهر

حەيىران: مێشىكم بـه ئەندێشـه كردنى ئـهم چـهرخه بهبنى بوونى لـه و هوپێش گرژو ئالۆز ئەبێت.

شینخ: ئه ی حهیر آن نائومید مهیه، بوّت به دهرده کهویدت که زوّربهی گهوره فهیله سوفه کان له نموونه ی غهزالی و ثیبن توفهیل و عهما و ثیل کانت ئاماژهی ئهم گرژیی یان کردووه که عمقل دوو چاری ئه بیتموه.

حەيران: گەورەم بۆچى باسىكى غەزالىم بۆ ناكەيت، چونكە تۆ زۆر ناوى ئەبەيت. شىخ: بە گويىرەى ئەو بەرنامەيەى كە بۆم ھەلىۋاردويت باسىت بۆ ئەكەم، لە پىشدا باسى ئىبن مەسكەودىد ئىبن خەلدون و ئىبن توقەيل ئەكەين.

حەيران: من ناوبانگى ئيبن مەسكەوەيىم بەم جۆرە نەبيستوە كە فەيلەسووف بنى. شیخ: تزژینهوه فهلسهفهیه کانی سهبارهت (رِهوشت و زانست و بوون) کهمتر نی یه له بهررینتی و رِهوانی تویزینهوهی گهوره فهیلهسوفه کانی تر بهشینك له بیروراكانی سهبارهت به رانست و بوون بوت باسده کهم، بهلام باسه کانی فهلسهفهی رهوشت که له ههموو بابهته کانی تر زیاتر تیایدا بهناوبانگ بوه بۆت بهدهرناخهم تهنها ئامۆژگاریت ئه کهم بیانخوینیتهوه، چونکه دهربارهی (فهلسهفهی بهها) (فلسفة القیم) به تامترین و بهچیوترین بابلهتي لهسلمر نووسيوه ثليبن مهسلكهوهي سلهبارهت (زانسلت) پناش ثلموهي لمسلمر (دەروون) ئەدوپىت بە دەرىدەخات كە دەروون نە جەستەپەو نە دەرخەرەكەي (دەرخەر : عـهرهض) دهسگای هـیْزه کانی جهسته به هـۆی (پیننج ههستهوه) دهرکی زانست ته کات و بەس، بەلام دەروون گەرچى گەلى لـە بنەماو ريساكانى زانستەكان لــە ھەستيارەكان و ەردە گريىت، بەلام لىە خودى خۇيىدا كۆمەلنى بىنەماو ريساو كردارى تىرى ھەيم، كە ریسای پیوهره دروسته کانیان لهسهردا دادهریژری. چونکه دهروون گهر بریاربدات کهوا له نیوان دوو دژهدا نیوانی نییه، ثهوه له شتیکی ترهوه وهری نه گرتووه. چونکه خود زانه، واته ئەوەلىيە. گەر لە شتىكى ترەوە وەربگىرايە، خود زان نەدەبوو. پېنج ھەستەكان تەنھا ھەسىت پىكراوەكان دەرك ئەكەن، بەلام دەرون ھەموو ھۆكارەكانى رىڭكەوتنەكان و همهموو هو كاره كانى جياوازىيه كان -كه له ههست پيكراوه كاندا همه ن- دهرك ئه کات، بهمهیش ده گوتری به عمقل و هر گیراوه کانی، یا به هوِشزانراوه کانی، که دهروون لهم دەرك كردنەدا هيچ يارمەتىيەك وەرناگرى، نەلە جەستە خۆيو ئەلە ئاسەوارەكانى. هــهروهها كاتـــني دەروون بـــرپار دەدا كــهوا هەســـت لــه شــتيكا رِاســتى كــردووه يــا بــه هەلەداچووه، ئەوەي لە ھەست وەرنە گرتووه چونكە ھەست دژايەتى خۆي ناكا.

ئهوه تا ئهو دهروونه هزشیاره ی کهوا تیآماندا ده رکی هه نه ی زوّری هه ستیاره کان ده کار که ده ده و تیآماندا ده رکی هه نه کات نه وا نهم ده کار و دهروون گهر زانی خوی ده رکی به عهقل ده رك کراوه کانی نه کات نه وا نهم زانستیه ی نه که و زانسته ش پهنای ده برد بو زانستیکی تر که نهمه ش به بی کوتایی به رده و ام نه بوو.

که واته زانستی بن فیربوون له خود و کرو کی خویایه تی که ته ویش عهقله. بن ده ککردن به خودی خوی نهیئت، ده ککردن به خودی پنویستی به هیچ شتیکی تر نابیت بیجگه له خودی خوی نهیئت، به چهشنه ئیبن مه سکه وهی زور به وردی ته چیته قولایی تیوری زانینی ههست و عهقله وه و یه که ته بینت له گه ل گه وره فه یله سوفه نوییه کان له نمونه ی دیکارت و لوك و کانت به لکو پیش نه وانیش نه که ویت.

ئهم لهیه کچوونهش لهوانهیه له ثاکامی له یه کچوونی بیروراو ثهندیشه کانیان بیّت و، من وای بنو ته چسم زورب می بسیرورای فهیله سنوفه نویسیه کان بنه بسیرورای فهیله سنوفه ئیسلامیه کان گزش کرابیّت همرچهنده که دان بهوه شدا نانیّن.

سهباره ت به (بوون) ئیبن مهسکه وهی باوه په به وه ده هیننی که گهردوون دروست کراوه، خودای به خشنده له نهبوون دروستیکردوه و، ئه لینت: دروستکه ری ئهم گهردونه ئاشکراو نادیاره، که ئه لین ئاشکرایه واته پراستیه کانی لینوه هه لقو لاوه و پراستیش پرشنگداره و، کاتی ئه لینن: نادیاره له نه توانایی عه قلمانه وه یه، به هنری زوری دا پوشه ره هیو لاکانی سه رناوه پروخی عه قل.

خودای تهنهاو ئهزهلی همموو شتیکی له نهبوونهوه دروستکردوه و، هیچ مانایه کی دروستکردن نابیت گهر له بوونهوه پهیدابووبیت.

ئیبن مهسکه وه ی له وه سفی زنجیره ی دروستکردنی گهردون و نماو گهشه کردنی دا بیرو رایه کی ژیرانه ی خوی ههیه، که تیایدا ناماژه یه کی ناشکرای ریبازی (پهیدابوون و گهشه کردن) (مذهب النشوء والارتقاء) نه کات. که فهیله سوفه نوییه کان هیچ زیاده یه کیان نه خستوته سهری، ته نها له قو لایمی باسه کانیاندا نه بیت. وه که نه لیت: بوونه کان به قوناغ بووه، همووی به گشتی زنجیره یه کی پیکه وه لکاوه... هموو جوره بوونیك به ساکاری (بساطة) ده ست پینه کات و تا نیستاش له گهشه و ثالوزیدایه.

همتا ده گاته نمو ناسو جورایه تیمی که به دوایدا دینت، رووهك له ناسوی بیگیانه کانه لمه باشدا گهشه ده کات تا نه گاته بهرزترین پله وه گمر زیاتربوو لمو پلمیمی خوی، وینه ی گیاندار نمه خونه گریست و همروهها گیانداریش بمه هممان شیوه لمه ساکاریی یموه ده سینده کات و گهشه ده کات تا نه گاته پلمیه کی نزیك به مروّق.

کورتهی باسه کانی ئیبن مهسکه وهی لهم و ته یه دا په داته وه، که ئه لیّت: مروّف خوشی به رده و امه له گهشه کردندا، به زیاد بوونی ژیری و دانایی و پوخته بی فه رمان و بیرو باوه پی، تا ئه گاته ئه و ئاسو به رزه ی که له یه کی لهم دو و شیّوازه دا خوّی ئه بینیّته وه. یا.. به رده و امه له سه رنج دانی بوونه کان بو تینگه یشتنی پراستیه کان به مهش فه رمانه کانی خود ا به رجه سته ئه کات. و یا.. ئه م فه رمانانه ی له خود اوه بو دیّت به بی هیچ تیکوشانیک، خاوه نی پله ی یه که م (فه یله سوفه) و خاوه نی پله ی دووه م (پینه مه مه ره یامی که خود اوه و هر گرتووه.

به یهك گهیشتنی فهیله سوفیك كه له زهویییه وه فهلسه فه كانی سه ری كیشاوه به پیغه مبه ری كیشاوه به پیغه مبه ریاك که په یه كتری ئه هیئن كه به یه كتری ئه هیئن كه به یه كتری ئه هیئن كه به یه كتری ده وی گه شتنیان پیویسته بو به ده رخستنی راستیه كان).

حەيىران: ئەبىىنىم شىنخى گەورەم وتەكانى (ئىبىن مەسىكەوەى) لەسەر (پەيدابوون و گەشـەكردن) زۆردەھىنىلىتەوە، بـەبى ئـەوەى ھىيچ قسـەيەكى لەسـەر بلىنىت و وتـەكانى سـەبارەت بـە يەكسـان بوونـى پىغەمـبەرو فەيلەسلوف باسـدەكات بــى ئـەوەى رەخـنەى لىنېگىرىت، ئايا شىنخى گەورەم باوەر بە وتەكانى ئەھىنىنت؟

شیخ: سهبارهت به بیرو کهی (پهیدابوون و گهشه) وهلامه کهی بو شیخ جسری) خوالینخوشبوو بهجینه هیلاین. و گهر کاتی هات، باسی لهسهر نه کهین که چون و ته کانی ده رباره ی فهلسهفهی (پهیدابوون و گهشه) که بهرزترین نیشانهی بیر کردنهوه کانی مروّقه و میشکی کومه لیّکی وهك ئیّوه ی تازه پیْگهیشتووی مهشغول کردووه.

بهلام وته کانی ئیبن مهسکهوهی که ئهلیّت: یهك بوونی بیروراکانی فهیلهسوفان و پهیامی پیغهمبهران له توژینهوه کانیان له دوی راستیدا.

چون شیخی گهورهم زانی که ئیبن مهسکهوهی ثهیهوینت مانای یه کسانی بهدهربخات لـه (نووسراوه ریژهیییه کان) (القدر) و نرخایهتی و مهردایهتی بی ههالهیی و زانستیه کان لـه فهلسهفهی فهیلهسوفان و پهیامی پیغهمیهراندا؟ شیخ: له یه کچوونیان بو راستیه کان ته نها له شتیکدا ره نگی ته دایه وه ته ویش باوه رهینان به بوونی خود ا بیجگه له فه رمانه کانی پیغه مبه ران و بریاره کانی شه ریعه ت که فه بله سوفیکی خاوه نیریکی ساغ تاماده یه بو باوه رپیهینانی، خودی خوی ناتوانیت ده رکی ته و راستیانه بکات به بی نیگا و په یامی خودا، گومانی تیانی یه باوه رهینان به خودای تاك و ته نهاو ته زه لی و هه میشه یی و به تواناو دروستکه رو به رزی بی هاوت او وینه گر. که هه مو و سیفاتیکی ته واوی تیانه بینری له و انه یه مرؤف به هزی عه قلی یه وه له ریگه ی بیر کردنه وه یه کورتی راست و دروست باوه ربه بوونی خودا بینیت، نه م باوه رهینانه به هنوی عه قلیکی رووته وه یه که له شه رعدا له سه رهه مو و باوه رداران به باوه رهینانه به هنوی عه قلیکی رووته وه یه پیویستمان به پیغه مبه ران نه بیت. و باوه رداران به بوونی خود او سیفاتی ته و اوی له ریگای بیر کردنه وه وه ، هه ندینکی به لکو که میکن له به رئه وه پیویست به پیغه مبه ران نه کات بو بالا و بوونه وی نه م باوه رهینانه پاکه له نیوان له به رئه وه که که د

من بهم چه شنه له و ته کانی ثیبن مه سکه وه ی ئه گهم و زور شادمان و شانازم پنی، چونکه پشتگیری بیرو رایه کی برنده و بی گومان ثه کات وه ك چون پنم ناسرا، پاش تهمه نیکی دریژو بیر کر دنه و به کی قو ول به رجه سته ی راستیه کانم کرد (ثه ویش ئه و هیه به رهه می فه لسه فه یه کی راست، هه رگیز دژایه تی ئاینیکی راست ناکات، چه سپاندنی بوونی خو داو ته نها په تیه که ی، به لکو پشتگیری ئه و چه سپاندنه ثه کات که نیگا تیور کر دنه وه ی عمقلی رووتی خستو ته وه) ثه بینین، ئیبن تو فه یلیش پشتگیری ئه م بیرو رایه نه کات له داستانی، باوه رو عهقلی .

حەيران: ئيبن توفەيل چى ئەلىنت و داستانى عەقل و باوەرىش چىيە؟

شیخ: له راستیدا ئیبن توفهیل لیهاتوو بوه له بهده رخستنی ئهم له یه کچوونانه، له نیوان تیوری عمقلی رووت و نیگادا له داستانه به ناوبانگه کهی که (حی بن یقظان)ه. له شهوی ئاینده دا به کورتی بوت ئاماژه ئه کهم چونکه ئهمشهومان نزیکه مالفاوای بکات، نامه ریت به چاوپیا خشاننیك و تویژی له سهر بکهین.

حەيىران: بۈچىي شىنخى گەورەم باسىي ئىبن خەلدون ئەكات كە مىزوونووسە نەك فەيلەسوف؟

شیخ: زانای گهوره تیبن خهلدون شارهزاییه کی فراوان و بیرکردنهوهیه کی رهسهنی ههبووه، کوششی زوری داوه له مهیدانی فهلسهفهی کومهاناسی و میژوودا. یاداشتای (مقدمه) که پیشه کی نوسراوه میژووه گهوره کهی خویه تی، ده شنی بنو زاناکانی روز ژاوا بیکه نه بنهماکانی فهلسه فهی شارستانیتی. ثهبینیت کاکلهی فهلسه فهی به رزی بنی هاوتای له (میژوو، کومه لناسیدا) کورتم کردو ته وه له نامیلکه کهیدا که پیش ۲۰ سال نو و سیومه ته وه.

بهلام گرنگی تایبه تیم نه داو به تؤژینه وه فه لسه فیه کانی تر. و به (پیشه کیه کهی) کۆمه نینك بیرورای به رزی له خو گر تووه له باسه کانی زانین و بووندا، دلشاد ئه یم گهر هه ردو کمان لینی بکو نینه و هه تاوه کو بزانیت که گهوره زانایان و فهیله سوفه به نرخه کان سه باره ت به راستی یه بی گومانه کان یه ك ده گرن.

ليرهدا بيروراكاني تۆ پووچەل دەكاتەرە بەرەي كەرا بە فەيلەسوفى دانانييت.

بالادهستی همموو بوونهوهر و ورده کارییو هۆکاره کانی بیت.

دەرك كىردنى ھەموو بونىڭك پەنگى خواردۆتەوە لـە قەوارەي دەرك كىراوەكەيدا. و ھەچ شتىڭكىش پىنچەوانەي ئەمانە بىنت راستيەكانى لەدوايە.

ئەمانىە ئەلنىت و لىە ھەمان كىاتدا ئەترسىنت ك<mark>ە عەقل</mark> تاوانىيار بكرنىت بە نەتوانىينى بەردەوامى. هـ دروهك چـ فرن (گومـانداران) و (سهفسـه تائيه كان) ثه لـ يْن بۆيـه ئـيبن خهلدونـيش دهسپيشكهرى ئـه كات و ثه ليّـت: (ئهمه له عهقل و دهرك كراوه كان كهم ناكاتهوه، به لكو عهقل پيوهريكى راسته و، برياره كانى راست و بن گومانه.

به لام نه و باوه ره شدا مه به که بتوانیت پیوانه ی کاروباری ته نهایی و دو ارزوری مهردوم و راستیه کانی پیغه مبه رایه تی و راستی سیفاتی خواوه ندی و هه چ شتیکی تر که پیوه ی پیوه سیفاتی، بکات. که تهمه شداو اکردنیکی مه حاله، به نموونه ی ثه و مرزقه وایه که ته به ویت به و ته رازوه ی که خشلی پی ته کیشی، چیایه کی پی بکیشی، که تهمه ش مه حاله و نه وه ناگه یه نیات که نه م ته رازوه بریاره کانی هه له یه و عمقل له تاستیدا ده سته و هستان نه بیت و له مه دای خوی تیپه ر نابیت.

تا.. زانا بیت به خوداو سیفاته کانی و سیفاتی همموو گهردیله کانی ثهم گهردونه. بهم چهشنه نیبن خهلدون له گهل غهزالیو زوربهی فهیلهسوفه ژیره کون و نوییه کاندا

يەك دەبن.

بوت بهدهر ده کهوینت که ئهمانه له تواناو نهتواناکانی عمقل تینهپهریوون.

به لام بیرور اکانی سهبارهت به بوون پهنا ثهباته به لگهیه کی به ناوبانگ که (به لگهی لینکه و ته یه) (دلیل الحادث) و ثه لینت: (هه موو لینکه و ته کانی جیهان خودیی، بن..یان کرداری، پیویستیان به هزکاریکی پیش خویان هه یه.

ه مموو یه کینك لـهم هو كارانه لینكهوتهن، كه پیویستیان به هو كاری تره. و تا ئیستاش ئـهم هو كارانـه لـه گهشه كردندان ههتا به هو كارى هو كاره كان و دروستكهرى بوونه كان كوتايى دیّت كه خوداى پاك و بینگهردو تهنهایه).

نیزان دووسروش

حهیرانی کوری نه زعه ف نه تیت: بز نیوارهی روزی دوایی بحیوره پیره کهی مزگهوت نامیلکه یه کی بچوره پیره کهی مزگهوت نامیلکه یه کی بچوو کی پیدام و پینی و تم: نه باسیم نامیلکه یه بده بنینی نامیاکه که به به دوایدا ویله. نامیلکه کهم لیوه رگر توو چوومه خزمه ت شیخ، هه ر به بینینی نامیاکه که به ده ستمه وه خزشحال به ده رکهوت.

شیخ: تزخهی، دیتیانهوه.. بزم اهمرچهنده تاوانی ثهوانیشی تیادا نییه، ثهی حهیران باوه رده کهیت (ده) سال لهمهوبه و ثهم کورتکراوه فهلسهفهیهم دانا و له پاش ثهوهی به ره زامهندی من بلاو کرایهوه، تهنها یه کوییه؟ حمیران: هزی گرنگیی ثهم کورتکراوهیه چیه کهوا شیخی گهورهم به دوایدا ویّل حویران: هزی گرنگی شهم کورتکراوهیه چیه کهوا شیخی گهورهم به دوایدا ویّل بوو؟

شیخ: هیچ گرنگیه کی تیادا نی یه. ته نها ته مهویت داستانی (حی بن یقظان)ت بؤ باسبکه مکه له نامیاکه یه دا کورتکر او ه ته وه، به چاکم زانی له خومی به دوور بخه مهوه ماندوویی کورتکر دنه وه ی جاریکی تر بؤ تؤ.

حهیران له شیخی گهورهم تیگهیشتم که داستانه کهی (ئیبن طوفهیل) خهیالی یه، ئایا ئه شیت فه لسه فه که توژینه و هه له دوی پراستی له دو و توی داستانیکدا بیت که له ثه فسانه پیکها تبیت.

شیخ: داستانه که ثەندیشه ی تیادا نیه تەنها ناوی پالهوانی داستانه که و شانو گاکه ی ئەفسانەيە.

تهی حدیران، گهرهاتوو و شهی (حسی بن یقظان) مان گۆری بۆ و شهی (عهقل) و دوورگه دووره که شمان به و زهوی یه دانا که تیایدا ته ژین ثه و کاته داستانه که میروویه کی راست له خونه گریست و هیچ شوینه و اریکی ثهندیشاوی تیادا نامینیست مهگه رعهقل که پاله و انه که یه تی و از له رولی خوی بهینی.

حەيران: چۆن ئەمە ئەبيىت؟

شیخ: بیرو پراکانی ئیبن طلوفهیل له زانین و بوون و باوه پیخودا و، پهوشتی به رز ئاشکرایه له ناوه پر کی داستانه کهیدا گهر پهیپره وی و پینه کانی (ئیبن سینای) نه کردایه له (قزناغه کانی ده رچوون) (مراتب الصدور) ئه و کاته داستانیکی پراسته قینه ی فهلسه فه یی ده بو و به نکو داستانی عه قل ده بوو، که چون پله به پله له پیبازی زانین گهشه ئه کات بو قوناغه کانی فهلسه فه و ناسینی خوداو، پراستی و چاکه و جوانی.. هند).

پیش ئەوەي كورتكراوەكەت بۆ بخوینىمەوە.

ئەمەويىت تىشىك بخەمىه سىەر گرنگىتىن بىروراكانى كەخوازياربوو دايريۆيىت لىە داستانەكەيدا تىل. لىە مەبەسىت و بىرۆكە راستەقىنەكانى (ئىبن طوفەيل) ويستوويەتى لە داستانەكەيدا ئەم راستيانە بەدەربخات.

أ-ئـهو پلانـهـی که عـهقل لـه پلیکانهـی زانستدا : (سُلّم المعرفة) : پیْیدا سـهرده کـهویّت لـه (هـهسته کـهمییه کانهوه) دهست پیّده کات بۆ (بیروباو هڕه گشتییه کان) (الأفکار الکلیة).

ب-له توانای عمقلی مروقدایه دهرکی بوونی خودا بکات بهبی فیربوون و رینمایی کردنی کهسی، بمالکو بهنیشانه کانی خودا لـه نـاو دروستکراوه کانیدا و، هیـنانهوهی چهندهها بهالگهی راستهقینه لهسهر تهمه.

جــئهم عمقله كاتيك ثهيموينت ثهنديشهى ثهزهلي و نهبوون و بن كوتبايي و چهرخ (الـزمن) و كونينتي (القدم) و ليكهوتنموه (الحدث).. هند بكات، دوو چارى كولبون و نهتوانايي ئهبيتموه له ريبازي بهلگه كاندا.

د-گهر عمقل په سهندي كرد كهوا گهردون كۆنـه يـا.. لـيْكهوتهيه ئـموا هـمردوو بيروباوهره كه بو يهك شت سهرئه كيشن كه ئهويش بووني خودايه.

ه-عمقلی مرؤیف لمه توانایدایه دهرکی بنهماکانی سهرچاوه رهسهنه کانی رهوشته پهیرهو کراوه کومهلایهتیه کان بکات و خوشی پنی برازینیّتهوه.

ئارەزووەكىانى جەستە مىل كەچ بكىات بىۆ فەرمانـەكانى عـەقل بەبىن پشتگويىخستنى مافەكانى و زيادەرەوى كردن تيايدا.

و -یاساکانی ئیسلام و دەرك كراوه كانى عەقلى ساخ سەبارەت بە چاكەو راستى و جوانى لە يەك خالدا بەبى جياوازى يەك دەگرن. ز-داناییو ژیری بهرزی یاسای ئیسلام له وهدایه که وتویّژ لهگهڵ خهانکدا ده کات به گویرهی عهقلیان بهبی سهرههالمالینی راستیو نهیّنییه کانی و ههموو چاکهیه کی مروّث لهوهدایه که پهیرهوی سنوره کانی ئیسلام بکهن بی چوونه ناو قوالاییه کانی.

حەيران: ئاي.. چەند پەرۆشىم بۆ زانىنى ئەم داستانە سەرسورينەرە.

شیخ: فهرموو کورتکراوه ی داستانه که گویبیست به. (ثیبن طوفهیل) ئهندیشه ی مناتیکی شیره خوره ئه کات که ناوی ناوه (حی بن یقظان)، فری دراوه ته دورگهیه کی چوّل و دوور له خهالك. ئاسکیکی به چکه مردووی جهرگ سووتاو، سوّزی بوّی بزواو، شیری دایه و به حیّوی کرد تا بووه لاویّك و دهنگی ئاژه ته کان فیربوو.

بینی ئاژه/له کان پوشتهو خاوهن هیزن و، خوشی رووت و بی چهك. ئهویش له گهلای درهخت جل و بهرگی بهدهست هینا و له داریش چهك.

به لام ئاسکه که مرد، به نهمان و خاموشی ئاسکه که (حی بن یقظان) زویرو دلتهنگ بوو، خوازیاری زانینی هنوی مردنه کهی بوو، له رواله تی لاشهی ئاسکه کهدا هیچ گورانیکی نهبینی، وا بنوی به دهر کهوت که هوکهی له ئهندامیکیدایه که به چاو نایبینیت.

سنگی ناسکه کهی به بهردی تیزو پارچه قامیشی و شك هه تدری تا گهیشته سهر دلی، له رواله تی دله که دا دووباره هیچ دهردیکی به دی نه کرد، که دله کهی لهت کرد بینی سکوله ی چه پی بوشه، و تی: که واته به رؤیشتنی شهو شته ی له م جیگایه دا بووو رؤیشتووه، ناسکه که ژیانی له دهست داوه.

بیری کردهوه له و شته، ده رکی کرد که نه م ناسکه له راستیدا نه و شته یه که رؤیشتوه ه که رزیشتوه ه کاتی جهسته ی ناسکه که رؤیشتوه ، دلنیابوو له وه ی که لاشه که ی ته نها نامیریکه و کاتی جهسته ی ناسکه که بزگه نی کردووه گومانی له بزچوونه که ی خزیدا نه ما نه وسا قه له ره شینکی چاوپیکه و ته نه ده مان شیوه ی قه له ره شه که ی ناسکه که ی ناشت.

له پاشدا تاگری دوزیهوه و به کاری هیناو تاقیکردهوه بهوهی کهوا تهو تاژه لانهی که له دهریاوه دهرته چوون ده پخستنه ناو تاگره که بهمهش تام و چیژیکی خوشی بهرجهسته ده کرد، باوه ری به تاگر هیناو به شتیکی سهرسورهینهرو بهرز هاته بهرچاوی. وا به خمیاتیدا هات نه و شته ی که له دلی ناسکه که دا بووه و نه ماوه له وانه یه ناوه بر فری ناگر بووه یفت بو نه مه مه مه سته ی ده ستیکرد به توینگاری ناژه له کان زور له فه رمان و کاری نه ندامه کانی ناژه له کان فیربوو به چاکی زانی مالیک بو خوی دروست بکات بو به رگری کردن له خوی و راو کردنی ناژه ل.
بکات و تیایا بژیی و چه کیش دروست بکات بو به رگری کردن له خوی و راو کردنی ناژه ل.

له تهمهنی (۲۱) سالیدا بوو بیری نه کردهوه له گهردون و نهوانهی که تیایهتی له ناژه ل و رووه ك و کانزاكان، زور سیفات و كرداری جیاجیای بینی، که له ههندی سیفاتدا یه كه ده گرنهوه و له ههندیکی تردا جیاواز دهبوون، بهمهش بیروکهی (زوری) (الكثرة) لای دروست بوو.

پاشان سه رنجی رووه ل و ااژه لی دا، تاکو بزانیت رووه کانی له یه کچوون و پیچهوانه چی یه له نیوانیاندا، به مهش بیر ق کهی (جوّر) (النوع) و بیر ق کهی (ره گهز) (الجنس) لاپهیدا بوو، بینی ااژه ل و رووه ك دوو ره گهزن له هه ندی فهرماندا یه کده بن وهك خوراك، باوه ری هینا که یه ك شتن پاشان سه رنجی هه ردوو کیانی دا له گه ل بی گیانه کاندا، بینی که هه رسینگیان له یه كه شتدا له یه کده چن که نه ویش (جهسته یه) به لام له هه ندی تایبه تی تردا جیاوازن، دووباره باوه ری هینا که هه رسینگیان یه ك شتن گه رچی زوری کردوونی به گشت.

پاشان به گشتی له همموویان بیری کرده وه و بینی له رووی (جهسته وه) به گشتی یه کده گرنه وه و له (وینه دا) (الصورة) جیاو ازن، بنزی به ده رکه وت که روحی زینده وه رشتینکی جیاو ازه له (جهسته کهی)، هه رشه و روحه شه کمه شیاوه بنز کرده وه ی سهر سورهینه رو و زانینی جزره کانی ده رك کردن، به مهش کاره کانی (روحی) لا گرنگ و گهوره بوو و، بنزی به ده رکه وت که زور گرنگ و به رزتره له جهسته ی له ناوچوو.

دهستیکرد به بیر کردنه وه له سهر چاوه ی شته کان و ا باوه پی هیننا که بنه په ته که ی ساکاره کانی شاو، خاك، هه و او ناگره، خوازیار بوو وه سفیکی گشتی بو هه موو جه سته کان بدوزینه وه، ته نها مانای (کشاندنی) (امتدادی) دیته وه، به لام له پشت نهم (کشاندنه وه) مانایه کی تر هه یه که ته ویش وینه و فزرمی شته کانه، که هه میشه له گزراندا. به مه شیر و که ی (مادده و وینه)ی لا په یدا بوو که توانی سهر په رشتیاری سنوره کانی (جیهانی عمقل) بکات. دو و باره گه پایه و ه بو جه سته ساکاره کان؛ بینی

شَيُوازه كانى ئەگۆرپىـــــ، وەك ئــاو كــه دەبيــتە ھــەلــم و پاشـــان ئەگـەرپىـّتەوە بۇ ئاو. (دەركى کرد که جیاوازی شیواز ئەوە ناگەیەنیت که له جیاوازی شتی سەرچاوەکەیەوە بیت، و بۆي بەدەركەوت كە ھەموو لـيكەوتەيەك (حــادث) پيويستى بە پەيداكەريك (محدث) هەيم، لەممەوە بىزى بەدەر كىموت ئىمو كارانىمى كى ئەدرىيتە پاڭ شىتەكان لىم راستىدا لىم شته کانهوه نین، به لکو بکه ریک ههیه، ثهو کارانه به هـنوي ثهو شتانهوه ثه نجام دهدا، ئارەزوويەكى لا دروست بوو بۆ زانينى ئەم بكەرە لە بەشە ھەستپيكراوەكاندا گەرا، بەلام هميچ شتيكي نهديتهوه كه رووت بي له (ليكهوته)و بي پيويست بن له بكهر، بهمهش وازي لـه هـمووي هينناو روويكـرده ههسـارهكان بـيري لـينكردنهوه و، وتـي: ثايـا ثهمانـه بـهبيّ کوتایی دریژبوونهتهوه؟ عمقلی کهوته گومان و سهرسامیهوه و، به بیرکردنهوهی قولنی بـاوهری هیننا کـه ئهمانـه چـونکه جهستهیه کی بن کوتایین پوچهڵ و بینماناو نه گونجاون و ، بیری لـه گـهردون بـه گشـتي كـردهوه، ئايـا ئهمه شتيْكي ليْكهوتهيه، پاش ثهوهي كه نهبوو بووه و هاتؤته بوونهوه یا.. بوون بوه و نهبوونی پیش نه کهوتووه، گومانی بۆ پهیدابوو و، هیچ بیرورایه کانی پهسهند نه *ته کرد، روانی گهر باوه*ربیننی به بیرو کهی (کونینتی) گهلینك کۆسىپ بەرەنگارى دەبيىت، وەك مەحالى بوون بە بىن كۆتىايى، وەك ئەم بوونە بىن،مش نىيە لەلككەوتەكان، دووبارە ئەويش لككەوتەيە، وگەر باوەر بەبىرۆكەي (لككەوتە) (الحدوث) بهینینت چهند کؤسپی جیاو از دوو چاری ئهبیتهوه، سهیری کرد مانای ئهوهی كه بليين گەردوون لـيكەوتەيە فـەھم ناكـرئ مەگـەر بـەو مانايـە بـي كـە چـەرخ ليـي پیّشکهوتووه، بهلام چهرخیش خوی بهشیّکه لـه گهردون و لـیی جیانابیّتهوه، ئهمه ئهوه ناگەيەنئىت كە گەردون دواكەوتووتربئىت لە چەرخ، كىنشەيەكى تريشى بۇ دروست بوە: دەيگوت: بۇ ئىستا لىيكەوتەكە لـە لايەن پەيداكەرەكەوە پەيدابووە و، لەپىشىر دروست نه کردووه، ئايا دروستکهر تووشي شتيکي تازهي کوتوپړ بووه.. گۆاړانيك له ناخيدا رووي داوه؟ دياره ئهم دوو بؤچوونه سهبارهت به پهيداكهر، ههردووكيان پووچهلن.

به بهرده و امی کیشه کان بهره نگاری ده بو و نه و ه سهره نجام داماو و سهرسام ده بو و بیری له و ه کرده و ه چی رووده دا، له ههریه کی لهم دوو بیروباوه پره، له و انهیه هه ردو و بیروباوه پره، له و انهیه هه ردو و بیروباوه په سهر بو کهی لیکه و تهی گهردون هاتنی بو بوون پاش نه بوونی ئهمه پراسته، ئه وه به ناچاری سهرده کیشیت بو ئهم نه خامه:

یه کهم: ناگونجینت له خزههوه پهیدابووبینت، کهواته: پهیداکهری پهیدای کردووه، دووهم: دهبی ئه و پهیداکه و جهسته نهبی، چونکه گهر جهسته بوایه پیویست به پهیداکه و دهبوو و، گهر پهیداکه رینکی سیههم دهبوو و، مسیههم بو پیویستی به پهیداکه رینکی سیههم دهبوو و، سیههم بو چوارهم بو پیننجهم.. لهمهوه زنجیرهی بی کوتایی ده کهوینتهوه که ئهمهش پووچهانه.

گهر باوه ری هینا به کونیتی گهر دوون، سهر ده کیشی بو تهمه: پیویسته جوولهٔ کهیشی کون بی وه ک خوی و، ههمو و جووله یه کیش ده بی جوولیانه رینکی هه بی، تهمه میش بریاریکی ناچاری یه، که جووله به بی بزوینه ر نابی، ده ی جوولیانه ریش له م دوو حاله خالی به ده ر نیبه؛ یا هیزیکی په خشه له ناو جهسته یه کا، وه ک ته زوو تیادا بالاو ده بینه وه، یا شتیکی تره جگه لهمه، دیاره ههمو و هیزیکیش که له ناو جهسته دا بی، به قه د به شه کانی شه و جهسته یه، نه ویش بهش بهش، سهره بهام هیزه کهیش وه ک جهسته که هه تا دی بچووك ده بین به و به ره به به به به به به ناچاری ههمو و ده زانری که همر چی ده بین کوتایی دی، سهره بهامی به ناویشی وه که خوی کوتایی دی، سهره بهامی نهمه به به به به به به باویشی وه که خوی کوتایی دی، سهره بهامی ناویشی وه که خوی کوتایی دی، سهره بهامی نیشانه کانی جهسته کان. ناوا به م شیوه یه (حی بن یقظان) کوتایی به لینکولینه وه که که همیاره ت به کونیتی گهر دوون و په یدابوونی و، هیچ لایه کیان بو ساخ نه بووه، نیت له وه دو ا نه و گومانه ی که همیبو و له م باره یه وه ، هیچ لایه کیان بو ساخ نه بووه، نیت له وه دو ا نه و گومانه ی که همیبو و له م باره یه وه ، له پاش نه م هه ول و کوششه زیانی نه بوو

باوه ری هیننا که عمقل به پیویستی ئمزانی که ئهم بکه ره گهورهیه ههموو سیفاتیکی بمرزو تمواوی لهخو گرتبینت، له زانست و تواناو ویست و همانبراردن و بهزهیی و کتر بهجیی.. هند.

کاتی ناسینی نیم پهیداکه ره گهوره په خوازیار بوو بزانیت چون ده رکی پیکردوه ؟ له ههسته وه ره کاندا هیچ ریگایه کی نه دیمه وه بو ده رك کردنی، چونکه نه وان ته نها جهسته ده رك نه که نه به به اکه ریش روو ته له سیفاتی جهسته بوی به ده رکه وت خودی خوی که ده رکی نهم پهیداکه رهی کردووه روو ته له جهسته بوی روون بووه، خودی رووت به جهسته دو و چاری نه مان نابیته وه و نه مر ده بیت له ژیانیکی به رده و امدا، یا.. به خوشی یان به ناز ارو نه شکه نجه وه به گویره ی نه و به خته ی که هاتو ته ریگای له ژیانی دونیایدا به چاو دریری و ناگایی پهیداکه ری گهوره.

نه م بیر و که یه وای لیکرد که ریبازیکی تایبه تی بگریته به ربو ریکخستنی ژیانی و تدرخانکردنی خوی بو بیر کردنه وه له م دروستکه ره کاتیک سه رنجی خودی خویدا، شتیکی تیادا بینی که له ههمو و ثاره لیکدا ههیه ثه ویش به شیکی به دیتی که لاشه یه کی تاریکی چره و داوای ههسته وه ری لیده کات، بوی به ده رکه و ت ئه م لاشه یه بی هووده بوی دروست نه کراوه، پیویسته له سه ری کاروباری ریک بخات و ثه مهش به کاریک نه به یمیت که له کاری ثاره آنه کانی تره. و له روویه کی تره وه بینی له ثه ستیره کان ثه چیت به وه ی خاوه نی جهسته و گهردیله نک به هویانه وه (بوون) (الموجود) و (پیویسته بوون) (واجب الوجود) ده ناسریت و، له رووی سیههمه وه بینی به به شه شکوداره کانی که به هویه وه (پیویسته بوون) زانی لیکچوونیک ههیه له گه ن لاشه کهیدا، له ناخیدا که به هویه وی که که داریک که به هویه که ی له روویه که وه له مین شته ده چی، له ثاره ن ثه چیت له کرداریک که سه لامه تی لاشه کهیی و مانه وه ی به گویره ی پیویست پیبه خشیت و خوراك له رووه که وه وه نا ثه باته خواردنی ثاره ن به مهر جیک پاریز گاری وه روه ی به گویره ی پیویست پیبه خشیت و خوراك له رووه نیک باریز گاری تووی رووه ک بکات و له ثاره نیش جوریک هه تعه برین تی به بودنی زور بیت بنه بری تووی رووه کات.

له همساره ئهچینت بهوهی که بینگهردو پاك و رووناکه و جوولهی بازنهیی ههیه و، رووناکی گهرمی دهبهخشینه خوار خوی.

لهبهر ئهوهی که له (پیویسته بوون) دهچینت و به دانایی ئهو پهیداکهره ههالسو کهوت ئه کات و بهبی ویستی ئهو ناجوالینهوه.

(حسی بن یقظان) پیویستی کرد له سهرخوی گهر ههر دهردو زهرهریکی له ئاژه ل و رووه کدا بینی له توانایدا بوو لایببات و، چ کاتیک رووه کیکی بینی که رینگریک خوری کی بهدوور کردبیت یاخود رووه کیکی تری پیاههالواسراوه و ثازاری ثهدا، یا به هوی تونیتیهوه سیس بووبیت، به گشتی همموویانی چاك ئه کرد.

کاتیک چاوی بکهوتایه به ئاژه تیک، درنده یه گازاری ئه دا، یه یه المارده ریک کاتیک چاوی بکهوتایه به ئاژه تیک، درنده یه گازاری ئه دا، یه یه تونیتی بوته وه، په لاماری ئه دا، یا خود در کیک پیوه ی نووساوه و، یا دوو چاری برسیتی و تونیتی بوته وه، نهمانی همه موو ئه م شتانه ی به گشتی له ئه ستوی خوی ده گرت، خوراك و ئاوی ئه دانی گمر بینی ئاوه روه كو گوسپیک ریس وه كه ی گرتبیت له ئاودانی رووه كو ئاژه ل، لای ئه برد.

نه یه کچوونی له گهل ئهستیره کاندا له رووی بینگهردو پاکی لاشهو پؤشاکی و، خودی خوی که جوره هاو جولاندن و خولانهوهی وهك ئهوی ههیه، له دوور گه کهدا ئهسورایهوه و ده گهرا له کهناره کانیدا یاخود له ماله کهیدا ده خولایهوه به شیوهی رؤشتن و راکردن.

بهرده وام بوو له یه کچوونه کانیدا وه بیر کردنه وه له (بوون) و (پیویستی بوون)، همه و نی شدا به دو و ربیت له جیهانی ههسته کان و به قونی بیربکاته وه به یارمه تی پشتگوین خستنی ههسته کان و خولاندنه وه به چوارده و ری خویدا، تا. بی تاگا بیت له هسته کانی و رزگاری بیت له پیچ و په ناکانی وه به دیتنی هه بووی پیویسته بوون شادمان بیت. به لام له یه کچوون له گه ن خودادا، (حی بن یقظان) لای و ایه ناگونجیت له گه ن سیفاته په سه نده کانیدا (صفات الایجاب) ته نها له (سیفاتی زانستدا) نه بیت، ته ویش ته و هیه سیفاته و هاوه انی بو په یدا نه کات، به لام له (سیفاته دژواره کانیدا) (صفات السلیة)، نه و سیفاتانه ی که بینگه ردو دو و ره له جهسته یی.

(حسى بسن يقظسان) همولايدا رووت بينت له جمسته يى يه كهى و دابرراو بينت بؤ بير كردنه وه له خودا، رؤژانى له بئ تاگاى و داو اكردنى نهمانى خودى خوى و پهروشى بؤ گهيشتن به راستيه كان دهبرده سهر.

بهم جوّهر مایهوه، تا.. مهبهسته کهی بهرجهسته کردو خودی خوّی له یادکرد له نیّوان کوّمه لیّك خودی تردا.

هیچ نه مایه وه ته نها خودای ته نهاو راست و ته زه لی نه بیت چیزو خوشیه کی به ده سه ته نه نه نه نه خواتی هیچ ده سه ته خواتی بینیویه تی و نه به خواتی هیچ که سینکدا ها تووه، (حیی بن یقظان) ته تیت ته محاله ته وه سف ده کریت و نه ده رده برریت و ، هم رکه سینک خوازیاری ته و تامانجه بیت و ه کو ته و که سه وایه که چیزی ره نگه کان بکات و داوای ترش و شیرینی ره نگی ره ش بکات.

شیخ: ئهی.. حهیران، ئیبن طوفه یسل به زمان حالی (حی بن یقظان) وهسفیکی ئهندیشه ی سهرسو رهینه ری ئه و گهردونه بهرزه و فهله که کانی تر که بینیو و یه تی ده کات به و ته کانی خوی دان به و ه دا ئهنیت، که ناتو انیت لیّیان تیبگات و ئهالیّت: ماوه ی ده ربرین مهماوه هیچ و شه و رسته یه ك نی یه و ه سفی راستیه کان بكات. پاشان ئیبن طسوفه یسل له داستانه کهیدا ده چینه سهر وه سفی دور گهیه کی نزیك به دور گه که کی نزیك به دور گه که ی نزیک به دور گه که ی نزیک به پیغه مهدی از که میلله تینکی تیائه ژیا هه لگری ئاینی هه ندی له پیغه مهده از میلله تی مجمه ده).

دوو لاو له کزمه لی موسلمانه کان، که یه کیکیان ناوی (نهبسال) بوو، نهوی تریان ناوی (سهلان) بوو، نهوی تریان ناوی (سهلان) بوو، رینبازی شاره زاییان له ثاینه تازه که گرته به ر، همولیان نه دا ده رکی مهبهستی شارراوه ی نهو شهریعه ته له سیفاتی خودا و فریشته کان و هموالی دوارو ژی دیاریکراو بزانن، (نهبسال) زیاتر ده چووه ناخی باسه کان و شیکردنه وه و لیکدانه وهیان، به لام (سهلان) زیاتر پهیوه ست بوو به رواله ته کانه وه و، به دوور بوو له شیکردنه وه و لیکدانه وه کان.

(ئەبسال) رِیْگای دابرانی لـه خـه لك و تەنبایی گرتەبەر پەیرەوی وته كانی شەرىعەتى كرد له ئارامگریی (تەنبایدا) بەلام سەلمان بە پینچەوانەی ئەوەوە، تیْكەلاوی خەلكى دەبوو و پەيىرەوى وتەكانى شەرىعەتى دەكىرد لـه سىۆزو خۆشەويسىتى كۆمەل، ئەم پینچەوانەييە ھۆكارىك بوو بۆ جودايبان.

(ئەبسال) رووى كردە دورگەكەي (حسى بسن يقظسان) بۇ دابران لىه خەلك و خوداپەرستى.

(حسى بن یقظان) چاوی پیکهوت، کاتیْك گویْبیستی خویْندنهوه کهی بوو و، نویْژ و زیکرو پارانهوه کانی دهبینی دهر کی کرد که یه کینکه لـه زانایـان، لهگـهـن ئـموهی کـه تینه نه گهیشت له و ته کانی.

(ئەبسال) ناوى ھەموو شتىڭكى بە (حىي بن يقظان) ناساند، تا.. فيْرى قسەكردن بوو.

پاشـان (حـــــي بن يقظان) بهسـهرهاتـي ژيـانـي بۆ هاوړێ تازهکهـي باسکرد و، چۆن به هزي بير کردنهوهوه گهشهي کردووه و لـه ئاکامدا گهيشتۆته ناسيني خودا.

کاتیْك (ئەبسال) گویبیستی وەسفەكانی (حي بن یقظان) بوو سەبارەت به خودای راست، بنوی بەدەر كەوت كە ھەموۇ ئەو شتانەی بە ھۆی شەرىعەتەوە فیری بووه ھەمان شتە كە (حـــي بن یقظان) به ھۆی عەقلىموه دەركی بینكردوه، لیرەدا (عەقلی و نەقلی) (معقول و منقول) يەك دەگرنەوه، بەمەش نىزىك بىۆوە لەم رینچكەكانی لىنكدانەوه و شبكردنەوه، كاتىنك (ئەبسال) زانيارىيەكانى شەرىعەتى بىۆ (حي بن يقظان) باسكرد.

(حسی بن یقظان) هیچ جیاو ازییه کی ره چاو نه کرد له گهل نمو زانیاریانه ی که به خودی خوی ناسینی، ئینجا حه ی بو دهر کهوت، نمو که سه ی که نمم شهریعه تمی هیناوه و بهم شیوه جوانه روونی کردو تهوه، له باسه کهیدا هه ق بیژه و له فهر مایشته کانیدا راست گزیه و ، که واته پیغه مبه رو فروستاده ی پهروه ردگاری خویه تی، ئینز نمویش باوه ری پی هیناو بوه به یه کی له پهیره و انی پهیامه که ی .

پاشان فیری پهیامی ئهم پیغهمبهره بوو له فهرمانه کانی (کردن و نه کردن) (امر و لهی) و پهیرهویی ههمووی کرد به گشتی تهنها دوو فهرمانیان نهبیت که رووه کانی (دانایی) تیادا بهدی نه نه کرد:

یه کهمیان: بزچی شهم پینغهمبهره لمه وهسفی جیهانی خواوهندیدا پهنا دهباته بهر پهندو نموونهیی بـز خـهالـك و، دووره لـه روو ههالـماالیـنی نهیّنییه کان کـه ثهبیّته هزی ثهوهی که جهسته بز خودا دابنیّن و باوه ر به ههندی شت بهیّنین که خودا بیّگهردو پاکه لیّی؟؟

دووهمیان: بزچی شمم پیغهمبهره پهیوهسته بهم دهقانهوه؟ و کوکردنهوهی سامانی حملال کردوه و دهستکهوته کانی فراوان کردووه بز پووچهالی و گهندهالی و بهدوورن له راستیه کان؟

(حسى بسن يقظان) له گهل خويدا دوواو بريارى دا، پهيوهندى بكات به خهلكهوه و گفتو گويان له گهلدا بكات و شهو راستيانهى كمه لاى الشكر ابووه بويان باسبكات، له سهر الهمه له گهل (اله بسالى) هاوريدا ريكهوت، خودا بوى ريكخستن رؤيشتنى كه شتيه كه به لاى دور گه كهدا، گهياندنيه دور گه كهى (اله بسال).

(ئەبسىال) بە ھاوريْكانى كۆبىۆوە و (حسىي بىن يقظان) و جىنىو شىويْنى پىناسانن، بەرىزلىننان و گەورەيىيەوە بەرەو پىرى چوون.

(حي بن يقظان) دهستيكرد به فيركردنيان و روونكردنهوهى نهيني داناييه كان بؤيان، تهنها ههنديكي كهميان له هؤگرى روالهت دهرچوون، تبا وايان ليده هات دالتهنگ ده بوون به و ته كاني (حي بن يقظان).

(حسى بسن يقظسان) نائوميد بوو له دلسوزيان و تهىوت، تهمانه ههلبريرراوى ميلله ته كهن، تهبينت تيكراى ميللهت چون بن كه ههموو سهرقالى سامانى دونيان و نوقمن له نهزانيدا؟

(بنوی تاشکر ابوو که له ریگای روو هه تماتینی نهینی یه کان سوو دمه ند نابن و، مه حاله داو اکر دنی کاریک که له سه روی تو انایانه وه بیت. و بزی به ده رکه و ت هه مو و دانیایی و رینمایی (هدایسة) و سه رکه و توی له په یامی پیغه مبه ران و ها تو وه کانی ناو شه ریعه تدان. و هم مو و کاریک پیاوی خزی هه یه، چونکه هه رکه سی له نه زه لدا بزچی در وست کراوه، ریگه ی نه وه ی بز ناسان ده کری رووی کرده (سملان) و هاوه ته کانی که هه تکردن سه باره ت به و و تانه ی که و تبووی و بینی را گه یاندن که گه راوه ته وه سه رریبازی نه و ان .

(ئامۆژگاری کردن که له سنوری شهرع دهرنه چن و باوه پر بهو ئایه ته (مشتابهاتانه) بهینن و دووربکه و ننه وه له قوو لبوونه وهی ئه و شتانهی که مهبهست نی یه و، خویان بیاریزن له (دروستکراوه ئاره زوه کان) (بدع) و، پهیوه ستی بوون به پیاو چاکانی پیشوو (السلف الصالح)، هیچ پزگاریی یه ک نی یه، ته نها لهم پیبازه دا نه بینت و گهر به رز پرواننه ئه و شتانه ی که له بینایی چاوه وه دووره، تیکده چیت لایان کاروباری ئاینیان دوو چاری نوشستی و زهره رمه ندی دوا پوژیان ده بنه وه، به لام گهر مانه وه له سهر پهیره ویی یه کهی خویان به رامبه رئاینه که یان ئه وا سهر که و تووده بن له پاشدا له گه ل (ئه بسالی) هاو پیپذا خواحافیزی له خه لکه که کرد و گه پرایه وه بن دورگه که ی خوی، تیایدا مانه وه بن خوابه رستی، تاکو مردن.

مَا كُوْكِيهِ كَا فَى بِرُوا دارا ن

ئەي حەيران.. ئىستا، كازيوەي بەيان بەدەركەوت.

حەيران : چ كازيوەيەك، شىخى گەورەم؟

شیخ : کازیوهی باوه رت بهوهی که (فهلسه فهو ثاین) پیچه و انهی یه که نین له لای خاوه ن عمقلی ساغ، همر له بهر تهمه شه ته و هممو و شادیه تیا به دی ته کهم.

حەيران : بەلنى، ئا.. ئەمەيە راستيەكان گەورەم.

شىينخ : ئەمسرۆ باسىي غەزالىيىت بىۆ دەكسەم كەدەمسىڭكە چىاوەروانىت گويېيىسىتى لىڭكۆلىنەوەكانى بىت.

حەيران : چەند تامەزرۆي باسەكانتىم سەبارەت بەغەزالى

شیْخ : منیش وهك تو تامهزوري باسكردني غهزاليم بوت.

حەيران : ھۆكانى ئارەزومەندى تۆچىيە بۆ باسكردنى غەزالى.

شیخ : لهبهر ثهوهی غهزالی له لاویدا، وینهیه ك بووه وهك تؤو نموونهی تؤ له گومان و سهرسامی و هؤ گربوونی بؤ فهلسه فه و ثاره زووی زؤری بؤ زانینی راستیه كان. هیوادارم

دلنیا بیت به گویبیستی بارودو خی غهزالی و، بوّت بهدهرده کهویّت، ئهم گومانهی کهتوّی تیایدای دوو چاری گهورهترین عهقلی سهنگینی دلّ پر لـه بـاوهر بوّتهوه. ئهمهیـه هـوّی تامهزروّیی من، ئهی هوّکانی تامهزروّیی توّچییه؟

حهیر آن: ناوبانگی غه رالی اگاد آرم که چون روزهه لات و روزاه اوای گر توته وه، به جوریّك که به (حجة الاسلام) ناوبر اوه. به لام ده بینم زور له زانایانی ایسلام ریبازه که ی به سه ند ناکه ن.

شیع: ئهوانه، زانایانی ریبازی (سهلهفین) به راستی، حه زناکه ن بچهنه ناو قوو لاییه کانی فه لسهفه وه بز هینانه وهی به لگه لهسه ر بوونی خود او لیکولینه وه له سیفاتی ته و اوی له به رئه وه خوشحال نابن به موناقه شه گیری له گهل فهیله سوفه کاندا هه ر چهنده بز ره تدانه وه شیان بینت نه له غه زالی و نه له زانایانی (کلام)، بیرو رایان چون ده بینت گه ر زانایه کی ئاینی به هوی چوونه ناو قو لاییه کانی فه لسهفه وه کتیبیکی تایه تی به تیرو چری له با به بیرو رای فهیله سوفه کان و به لگه و گومان و به هانه کانیان دابنیت وه کیه کیل له با به خویان.

حميسران: ئايسا شيخ راى وايسه كسه (سسملهفيه كان) لمسسمر حسمقن كسه له گسه لا فهيله سسوفه كان رؤناچسن گسهر هساتوو شمم رؤچسونهش وه لامينك بيست بـ قر گومانسه كانى فهيله سوفه كان؟

شیخ: به لی پیش نه وه ی نه م به لایه سه ربکیشی ره وابو و ، موسلمانه کانی سه ره تای نیسلام نه یانده زانی موناقه شه ی فه لسه فه گیری له سه ربو و نی خود او سیفاته کانی. پاش نه وه ی فه لسه فه ی یونانی و ه رگید را بو سه رزمانی عه ره بی زور له زانا نیسلامیه کان چوونه ناخیه و ه و نوسر او یان له سه رنووسیوه بلاو بو وه له گه ل گومانی فه یله سوفه کاندا ، به مه به لاکه سه ری کیشاو په ره ی سه ند له ناو گشت نیسلامد ا و ، زور له زانایانی ئاینی به رامیه ریان و هستان بو و ه لامدانه و ه ی گومانه کانیان له چوونه ناو قو لایی یه کانی فه لسه فه رزگاریان نه ده بو و ، به چه شنین بوه کاریکی پیویستی به تاییه تی له نه ستوی زانایانی ئاینی تابتو انن به ئاسانی بانگه و ازی با و ه رهینان به خود ا بکه ن .

حەيسران: بىلە شىنخى گەورەم ئەلىنىت: غەزالى دانسەرى كتىنسىنكى تايسەتمەندە بەبىرۆكەى فەيلەسسوفەكان ھەروەك يەكىنك بىنىت لىموان، بىنئەوەى ھىيچ وەلامىكىان بىداتەوە.

شيخ : غەزالى چەند راستگۆيە كاتىك كە ئەلىت : (وەلامدانەوەي رىبازىك پىش تیٰگهیشتنی و چوونه نـاو ناخیهوه، وهلامیٰکی کویٚرانهیه). ههر لهبهرئهمه بیرورای وابوو بچیّته ناخی بیرو کهی فهیله سوفه خواوهندیی یه کانهوه، تا زانیاریی یه کی تهواوی ههبیّت لهسهریان پیش وه لامدانه و هیان، لهبه رئه م مهبه سته ی کتیبی (مقاصد الفلاسفه) ی دانا کهتیایدا بیروراو گومان و بههانه کانیان بهتیروچری بهدهردهخات وهك خوی (یه کینك بی لهوان که حاوه ن هیزیکی چهسیاوی سهقامگیری لهسهر بهردی راستی، نهك وهك یه کیکی لاوازی دوو دل کهترسه کهی زوری لینده کات هه نندی له گومانی بهرام بهره کهی بشاریته وه و به پهرده یـه کی نادیـارو تـاریك چـوارده وری بـته ننی، تــا.. بهده ریــبخات که ناگاداریی په کې تهو اوي هه په لهو تهي فهيله سوفه کان و چوو نه ناخي گومانه کانيانهوه. ئنجا كتيّبه بهناو بانگه كهي دانا بهناوي (تمافت الفلاسفة) كه تواني وتهي ئهو فهيلهسوفه خه او هندی یانه یو و چهل بکاته و ه که ددانیان دهنا به بو و نی خو دادا و به پیچه و انهی عمقل و ئاينهوه دهيان وت: كونيتي خوداو گهردون پيكهوهيه. بهلام ريبازي ماددييه كاني پشت گوی خست، بهتیکرایی ثینکاری بوونی پهیداکهری ثهم دروستکراوه دهکهن. غهزالی لەسمەر رينبازي ماديىيەكان ئەلىنت زئەوانەي باوەريان بەم رينبازە مادىيىيە ھىناوە، ھەندىككى کهمن و خاوهنی عمقلیکی نوشستی و باوهریکی پیچهوانهیین کهپشتگویخراون و هیچ گرنکيه کيان پينهدرا بوو لهلايهن رووناکبيره کانهوه).

حهیران: گهورهم چنون ثهمه ثهبینت و، من دهبینم رینبازی ماددیییه کان لهههموو ریبازیکی تر، ترسناکترن بو باوهر؟

شیخ: تو له م سه رده مه دا و اده بینیت که ترسنا کترین رینبازین، به لام له سه رده می غه زالیدا باوه په به بوونی خود از و رله وه گه و ره تر بوو که گومان بتو انی به لایدا بچیت. له راستیدا ئه مانه هه ندی نیمچه گومان بوون که خه لك تووشی ها تبوو پاش و ه رگیرانی نووسر اوه کانی فه یله سوفه خو اوه ندیی یه کان به تایبه تی ئه رستو و ئه فلاتونی یه نویی یه کان نه چه نیتی دروست کردن و چه رخ و کونیتی گه ردون و .. هتد. له ناو خه لکدا سه ری کیشا، غه زالی که پیاویکی ئاینی بو و ویستی خوی ته رخان بکات بو له ناو بردنی ئه م به لایه و پو چه لکردنه و ه که مانانه.

حهیران: شیخی گهورهم لهباسکردنی تهرستودا ههندیک له وه لامه کانی غهزالی به دهر خسست له چونیتی دروستکردنی گهدهردووندا، هیوادارم روونکراوهیه کی کورتکراوهم گویبیستبکات که لهنوو سراوی (تهافت الفلاسفة)دا هاتووه.

شیخ: لیکهوتنهوهی گهردون بهوهی کهدروستکراوهی خودایه و له کتیبی (تهافت)دا باسکراوه بوّت باسده کهم له گهل وه لامدانهوهی بو فهیله سوفه کان که لهم به شهدا هاتووه، به لام وه لامه کانی له به شه کانی نادویم چونکه هممووی ده گهریتهوه بو ئهم به شه گرنگه گهورهیه. چ کاتیک که باوه پی تهواو به خودا هینرا بهوهی که خوّی دروستکهری ئهم گهردونهیه، ئهو کاته موناقه شه گیری بابه ته کانی تر ئاسانه، به لام له سهره تادا باسی بیرو راکانی ده کهم سه باره ت به زانست، تا ببینیت، گومانی چوّن بووه سه باره ت به هه ست و عه قل و چوّن به به لگه عه قلی یه سه ره تایی یه ئاشکراکان ئهم گومانانه ی نه هیشتو وه وه ک چوّن دیکارت که شه سهده پاش غه زالی هات ئه گومانانه ی نه هیشت.

غەزالى لەوەسفى گومانەكەيدا دەليّت : تونيّتيم بۆ دەرك كردنى راستيەكان بوه داب و نەربىتم و ھەولام ئەدا راستى ئەو خۆرسىكىيە بىزانم كەمىرۇق پىيش كەوتىنەوەي باوهره كان پابهند بووه لهسهري. تا بههزيهوه بگهمه زانستي تهواوي راستيه كان و هيچ گومانيك لهدلمدا نهمينيت. كاتيك زانياريي يه كاني خومم تاقيكر دهوه بوم بهدهر كهوت كههيچ زانستيهك نامگهيهنينته پلـهي بـاوهرِي تهواو تهنها ههستهكان و عهقلهكان نهييـّت. بەلام بەبىر كردنەوەم لەھەستەكاندا دلنىيايىم بەدەسىت نەھينا. چونكە چاو ھەندىجار هەلىدەخەلەتىنىت (سىنبەر بە نەجوولاوى دەبىنىت لەگەل ئەوەى كە دەجولىنت) و (ئەستىرە بهبچوو کی دهبینیت که لـهزهوی گهورهتره) و بینیم ثهوهی ههست بـهدرو تهخاتموه و بههه لخه له تینه ری دائه نینت، (عمقله) و ، کاتیک باوه رم به پوو چه لی ههسته کان هینا، ته نها عـمقلـم بـــز مايـموه، هـمولــم دا گومانيش لــمم بكـمم، پـاش دلنـيا بــوونم لـمهـمسته كان، عمقلْ بهدروی خستهوه و گهر عهقل نهبوایه بهردهوام دهبووم لهسهر باوهرهینانم بههمسته کان، لەوانەيىـە لەپشىـت عەقلىشــەوە برياردەرىڭكىتــر ھەبىــت، گــەر بەدەركــەوت ئەوكاتــە بریاره کانی عمقل بهدرو تهخاتموه. وهك چون بهدهر كهوتني عمقل، بریاره كاني همستيي بهدر و حستووه. ليرهدا عمقلم لـه وهلامدانموه وهستا، وگومان و دوو دليم تيادا چهسيا بهوهی که نووستوویهك خهودهبینینت وا دهزانینت راستییه بهلام كاتیك بهخهبهر دینت بـۆى بەدەردەكەويىت تـەنھا خـەوبووە. و ئـەم گومانـەم دوو مـانگى خايـاند) و ھـەروەھا وەسفى خۆي دەكات لەسەر ريبازى سەفسەتەكە پابەندە بەبريارەكانى بارودۆخى ئەو سەردەمەوە نەڭ بريارەكانى نوسراوو ليدوان. به بهرده وامی بیری ده کرده وه تا.. له خودیدا جینگیر بوو که ته نها به لگه رزگاری ده کات. و (عمانوئیل کانط) پاش شهش سه ده ده رکی به وه ده رک کردنه ی غهزالی کرد (ئه ویش بوونی بیروب اوه ره خورسکیه کانه که سه ره تاو پیویست و ئاشکران و به لگه راسته قینه کان پابه ندن له سه ریان و به هویانه وه عه قل ده گاته ته و اوی باوه ره کان هه روه ک چون فارابی پیش ئه م باوه ری هینا که ئه م سه ره تاییانه، ته نها ئه و و اتا ئاشکر ایانه ن که جینگیرن له میشکدا و هیچ شتیکی تر نی به له مانه ئاشکر اتر بیت و، هیچ به لگه یه کیان پیویست نی به چونکه له خودی خویانا ئاشکر او باوه ری ته و اویان پیده هینریت و له و په ری پیویست نی به چونکه له خودی خویانا ئاشکر او باوه ری ته و اویان پیده هینریت و له و په ری پنویست نی به خوادن و ناتو انرینت و از یان لینه پنریت له دروست بونی به لگه دا چونکه به ماو بنچینه ی ئاشکران و هیچ گومانیکیان تیادا نی به له لای عاقل و ژیر.

پاشان غهزالی سهر بخی له و و و تانه دا که له ده رك کردنه هه ستیه کان و ده رك کردنه عه قلیم کاندا و تراوه ، بینی هه ست، ده رك کراوه هه ستیه کان به کومه لی ده بینی و ، عمقلیش به تیرو چری و ه ریده گریت و به راور دی پیده کات به لام ده رکی کرد و ه ك چون ئیبن سینا پیش نه و ده رکی کرد که نه م عمقله به چه سپاندنی به ناماژه پیکردن و جیگا که ی شت و بوونی بریار ده دا، به بی ناماژه کردن بو جیگه و کاتی و به بی بریاردانی بارودوخ بوی. که نه مه مه شریان خودی مه عقو ولی رووته ، و اته : نه و زانیاریه به که ته نها هوش ده رکی ده کا به بی یارمه تی و ه رگرتن له هه سته کان و ماده کان ، و اته ده رکی نه مه یک کرد و ه کیدن (عما نوئیل کانط) دو ای نه و ده رکی پیکرد که عمقل خورسکیه کی تاییه نه ندی و ه کیده فری میزه که یه وه بریاری پیکه پیندری نوی ده رده کات که مه لبه نده که ی هم ست نی یه و هم روه ها له ماده ه شه و هنی یه ، به م چه شنه باوه ری ته و اوی به عمقل و به بریاره کانی عمقل هیندا و مه و شریاره کانی عمقل هیندا و مه و شریاره کانی هوش و عمقل .

گهر غه زالی پینشکه و تو و تر نه بینت له ده رککردنی شهم سه ره تایی یه شاسکرایانه که و ا مه نبه ندیان هه ست نی یه. له تو ژینه و ه کانیدا به رز تر ده ژمیرریت له و فه یله سوفانه ی که پیش خوی و دوای خوی ها تو و ن، به وه الامدانه و هی بو شهر ستو له مانه ی (چه رخ و شوین) دا که وه سفی لاسه نگی عه قل له ته ندیشه کردنی چه رخ ده کات به وه ی که هیچ چه رخیکی تر پیشی نه که و تو وه و ، له شویندا که هیچ شوینیك نی یه له دو ایدا بیت. بوت شاشکرا ده بیت، شهی حه یران، (کانط) که به چه ند نه وه پاش شه و ها توه، له کیشه ی (چه رخ و شویندا) و لاسه نگی عه قل تیایدا به گشتی له و ته کانی غه زالی و ه ریگر تو وه. حهیران: چهند شانازم بهم پیشکهوتنهی و چهند پهرو شم بو گویبیستی نهم بهشهی. شیخ: به نرخترین به لگهی غهرالی بو وه لامدانه و هی نهوانهی باوه ر به کونیتی گهردون ده هینن، له و ته کانیدا سه باره ت له (سیفاتی ویستدا) کوده بیته وه که نه رستو و هاوه له کانی بی ناگ ابوون له ده ستنیشان کردنی و اتا کانی و ، هه روه ها سه باره ت به و تنیان له راستی مانا کانی چه رخ.

غەزالى بەئەرستۆو فەيلەسوفە خواوەندەكان ئەلپىت: ئىپوە دان بەبوونىي خودادا دەنىن و باسبی تهواوی سیفاتی ده کهن. به لام باوهر به کونیتی گهردون دههینن و دهالین لهسهرهتاوه تائیستا له گهل خودادا بووه، که خودا هؤکاریهتی و ریْرِهویشیان پیْکهوهیه و بهگویرهی چەرخ لەيەكىر دوانەكەوتوون. وەك (ھۆ)كە پاشكۆكەي ھۆكارەكەيەتى و بوونى خودا پیش بوونی گەردونه، وەك پیشكەوتنى پیشەكى وايە لەثاكام، واتە پیشكەوتووە بەخودو پلـه نـهك بهچـهر خ. و ليكهوتنهوهي گـهردون لـهلايـهن خوداوه، ليكهوتهيهكي پيويسته و.، ئەوەي كەپانى پيوەنان بۆ ئەم باوەرە، وتەكانى ناشىن كەلىڭكەوتە (حادث) لەكۆن (قەدىم) پەيدا بېنى، چونكە حال بەيەكنى لەم بۆچوونانە بەدەر نىيە: چونكە ئەگەر بلايين: لەپيش دا كۆن ھەبوە و گەردوون نەبووە، بەلام لەپاش دا پەيدابووە ليىي، دەبىي بۆ ئەم پەيدا بوونە نوێیه، مورهجیحنی همهنی، واته: هۆیهکی تایبهت کهلایهنی نهبوونی لهوه پیش و بوونی لـهوه پـاش بخـوازێ، دهي باشـه کني پهيداکـهري ثـهو هۆيـه تايبهتهيه؟ بۆچـي لـموهو پيش گەردوونى دروسىت نەكردووە. ناتوانىن نەتوانايى بخەينە پاڭ كۆن بۆ نەبوونى لىڭكەوتنەوە لیّی.. و هـهروهها نـاتوانین بلّیین بوونـی لیّکهوتنهوه مهحالـه و ناتوانریّت بووتریّت پیش (كۆن) هيچ مەبەستيك نەبووە و، لەپاشدا مەبەست ھاتۆتە كايەوە و، بەھۋى ونبوونى دروستكەرەكەيموە نىيە، ھەروەھا ناتوانرينت بوترينت ويستى لەخۇ گرتووە پاش ئەوەي که نهویستراوبووه، چونکه لیْکهوتنهوهی ویست لهخودی خوّیدا قهحاله. و گومانیان له (ماوهي وهستان) (مدة الترك) ئمو ماوهيمي لهنيوان خوداو بريارداني ليكهوتنهوه كهيدا ههیه، ئیوه وتتان : خودا پیش بریاردانی دروستکردنی گهردون لهتوانایدا بووه دروستی بکات، و دك نارامي گرتبيّت لـهم درو ستكردنه و ، پاشان درو ستيكردبيّت و ، ماو دي نهو ثـارام و وهستاننه گـهربن كۆتـايى بووبيْت، بوونـى خـوداى بهخشندەر بن كۆتايى يەكەم دەبینت و به گویرهی عمقل رەوانى په كۆتايى هەبیت.

دوای ئەوەی غەزالى لەوتەكانى فەيلەسوفەكان دەكۆلىنتەوە و بەلگەكانيان ئەخاتەروو بەبنى زيادو كەم، وەك خاوەن ھىزىكى بىڭگومان لەتواناي خىزى بىۆ پووچەلكردنەوەي وته کانیان بهساکارترین و ثاسانترین رینگا بؤ وهلامدانهوهیان به کورته وهلامینك لهخودی و تمو بهلگمو بریاره لؤ جیکه کانی خویان کهدایناوه و بمدان پیانانیان بهبوونی خوداو سیفاتی تمواوی لمم کورتکراوهیمدا رهنگ دهداتموه:

ئیوه لینکهوتهی لینکهوتنهوه تان له کون بهدوور خستهوه به لام کاتی ئهوه هاتووه باوه ری پیبهینن، چونکه گهر دون لینکهوتنهوه یه و کانیشی دیارن، گهر بلیین ئهم لینکهواتنهوانه ده گهرینهوه بو لینکهوتنهوه ی کوتایی، ئهمه مه حاله و باوه ری مروّقی ژیر نی یه، گهر و ابوایه پیویستان نه نه به و به دان پیانانتان به بوونی دروستکه رو چه سپاندنی (پیویسته بوون)، گهر ئهم زنجیره بی کوتایی یه لینکهوتنه و انه لایه نینکی هه بوایه کوتایی تیادا بهاتایه نه و انه و لایه نه در کوتنه و انه و لایه نه در کوتایی تیادا بهاتایه به دو انه و انه پیویسته، باوه ر به پیویستی لینکه و تنه و اله کوتایی به پین د.

ئیوه باوه پر بهبوونی خودا ده هینن و به خاوه ن سیفاتیکی ته واو و به رز وه سفی ده که ن. یه که م سیفه تی ته واوی خودا (توانایی و ویسته) (القدرة والأدارة)، (ویست) سیفه تیکه که دو و شتی پیچه وانه یه کتر ده ست نیشان ده کاو یه کیکیان ده خاته گه پر. گه روا نه بو ایه ته نها سیفه تی (توانایی مان) ده خسته پال سیفه تی خودا به لام کاتیک ریژه ی توانا بو دو دژه پیچه وانه که که (بوون و نه بوونه) (الأیجاد والعدم) یه کسان بوو، واپیویستی کرد سیفه تیکی تایمه تی هه بینت که نه و دوو دژه له یه کتر جیابکاته وه و تایمه ته ندیان بکات نه ویش سیفه تی رویسته).

لهبهرئموه وامان بن بهده رکموت کهویست لهکومهاهی سیفاته تمواوه کانه کهعمقل پیویستی ده کات بهسیفاتی خودا دابنریت و ، دروستکردنی لهدوای نهبوون، تهنها بههوی تواناوه نابیت بهالکو پیویست به (ویست) ده کات بن جیاکردنهوهی سهپاندنی بوون به سه رنه بووندا، که واته بزچی باوه په به که سانه ناهینن که ده لین: گهردون پهیدا بووی (ویستیکی کونه) و پیویستی بوونی له و کاته دا بوه که که و ته وه (نه بوون) به رده و ام بوو، تا.. ئه و ئاکامه ی پینی گهیشت. و (بوون) له و کاته وه ده ستیپیکرد که که و ته وه. هه بوون پیش پهیدا بوونی، مه به ست نه بوو، له به رئه وه نه که و ته وه، که و اته کوسپ چی به بز باوه رنه هینانتان به م بیرو که یه ؟ و دوای ئه م بیرو که یه چراستیه شهیه یه دی.

حهیران: به راستی، نهم و تانه له و په ری ناشکر اییدان، فهیله سوفه خود اوه ندی یه کان و تویانه که گهردون همیشه له گزر راندایه، ههر نه و انیش و تویانه گهردون (لیکه و ته یه هزکار و هزی هه یه و ، هه رخوشیان و تویانه (زنجیرهی بی کوتایی) مه حاله، هه روه ها باوه ریان هیناوه به بوونی خود او گشت سیفاتی ته و اوی که عمقل به پیویستی ده زانیت و ، دیار ترین سیفاتی ته و او (ویسته) و اته ، خود او رویستخواز و هه لبرینه ده کات ، روستی ده کات ، یا . در وستی ناکات . گهر بریاری در وستکردنی دا ، کاتی بو دیاری ده کات ، به چه سپاندنی نه م (ویسته کونه) ، هه مو و نیمچه گومانیک که و تر اوه له سه رویکردنه و ی هداسه نگردنه و ،

تهمه رواله ته کانه، به لام غهزالی چون توانی وه لامی گومانه کانیان بداته وه سهباره ت به بیر فرکه ی (ماوه ی وهستان) (مدة السترك) که روویداوه پیش پهیدابوونی گهردون؟ میشکم نه توانایه له ته ندیشه کردنی (ماوه ی وهستان) که کوتایی پیبیست، تهمه وا ته گهیه نیست که بوونی خودایه کهم (کوتایی بووبیست) له چه رخدا و، ته گهر بلیست بیکوتایی یه له چه رخدا، که واته چون ته م گهردونه ی خسته وه ؟.

شیخ: ئالیرهدا بهرزی بیروباوه ری غهزالی بهده رده کهوینت که چهند گوزار شتیکی رازاوه ده هینینته وه که به هویه وه پیش فهیله سوفه پیشینه و پاشینان بکه وینت. و واتای چهرخ به ده رده خات که پیش دروستبوونی گهردون بوونی نهبووه.

حەيران : چەرخ، پېش دروستبوونى گەردون بوونى نەبووه؟!!

شیخ: به لی، به لی چه رخ پیش دروستبوونی گه ردون بوونی نه بووه و، ناتوانریت فه ندیشه ی بوونی پیش دروستبوونی گه ردون بکریت، که واته چه رخ چییه فه ی حه بران؟ فایسا قسم و بیر کردنه و ویه نیسه که فینمه فه ندیشه ی ده که مین؟ به هوی دوابه دواکانی په یدابوون له گه ردوندا گه ردون و په یدابووه کان دوا به دوای یه له نه بن چه ون فه ندیشه ی چه رخ ده کریست، به لام لیبور در اویست له نسه توانایی میشکت له نه ندیشه کردنی چه رخ وه له لیکه و تنه و ویه کی سه ره تایی که له پیشه وه هیچ چه رخیک

نه بووبیّت. همر نهمه بوو که غهزالی دهرکی پیکرد و دوای نهویش (عما نوئیل کانط) دهرکی پیکرد.

حەيران/غەزالى چى دەلىيت؟

شیخ غهزالی وه لامی نهوانه نهداته وه که له عهقلیاندا نیمچه گومان پهیدا بوو له (ماوهی وهستان) به وه ی که کوتایی ههیه، یا.. کوتایی نی یه. و چهر خ لیکه و تنه و هه در و ستکراوه، پیش خوی هیچ چهر خیك نه بووه. و گهر و تتان : چهر خ بوونی هه بووه نه و اله نه توانایی ویلی نه ندیشه کانتانه و هه (الوهم). چونکه ویلی نه نه ندیشه نه تواناینه له تیگه یشتنی بوونی سه ره تاید به بی بریاردانی (پیشبوونیک) بوی، بیرو که ی (پیشبوون) له تیکه یشتنی بوونی سه ره تاید نه نه ندیشه شتیکی به رجه سته کراوی راسته و له بووندا هه یه که (چهرخه)، نه م نه توانایی یه له ویلی نه ندیشه وه که نه توانایی بریاردان و و تنی کوتایی که (چهرخه)، نه م نه توانایی یه له ویلی نه ندیشه که دنی روو ته ختیک و وازهینان له به شیک که له رو ته ختیک و وازهینان له به شیک که له رو ته ختیک و ایسه له پشت نه م گهردونه و جینگایه کی تر هه یه ، یا.. بوشایی یه ،یا.. بوونه ، گهر پینی و ترا له سه رو و ته ختی گهردونه و مینی و ترا له سه رو و ته ختی گهردونه و به رزایی تر نی یه و ، هیچ دو وریی یه که نی یه لی دروور تر بیت ، لیره دا ویلی گهردونه و به رزایی تر نی یه و ، هیچ دو وریی یه که نی یه لینی دروور تر بیت ، لیره دا ویلی گهردونه و چوری کولبوون ده بیته و ه به باوه پیهینانی).

 بهم چه شنه غهزالی ههردوو بیرو کهی (چهرخ و جینگا) ساده و ساکار ده کات، وه وا باوه بر ده هینیت که همردوو کیان لیکه و تهی گهردونی دروستکراو جوله کانیه تی وه ههروه ها وا ده بینیت که ناگونجیت کینشه ی چهرخ بنه مایه ك بینت بو به لاگه له سهر بیرو کهی کونیت ی گهردون و لیکه و تسنه وهی. شهی حهیران، بوت به ده رده که ویت، بیرو که کانی سه باره ت به کاریگه ری ویلی ئه ندینشه له سهر ئه ندینشه کردنی دووری جینگاو بیرو که کانی سه باره ت به کاریگه ری ویلی ئه ندینشه له سهر ئه ندینشه کردنی دووری جینگاو دووری چهرخ رو ر به رز تره له بیرو که هاو چه رخه کانی خوی. و تو انبی به دوور بینی و ربینی خوی بگاته ئه و راستیه ی که عه قلی (عمانوئیل کانط)، پاش ئه و به شه ش سه ده پیی گهیشت که نزیکه ههردو و کیان له گوزار شتدا یه ك بگرنه وه بینجگه له و اتا و مانا کان... گهیشت که نزیکه هه ردو و کیان له گوزار شتدا یه ك بگرنه و مه قلینگی ساغ و بینگه رد پیی ده گات ئه ی حه بر اللی کانط له غه را لی و در گر تو وه یا... (ئه م راستیه هه مو و عه قلینگی ساغ و بینگه رد پیی

پاشان غهرالی شاو لهوانه ثهداته وه کههه تگری بیرو رای ثه فلاتونیه نوییه کانن له پله کانی دروستکر دندا و لیکه و ته دا، گالته ی پیبان دینت کاتیک ده لیت: گوایه یه که ته نها یه که لیکه و ته به یه یک دروستکر دندا و لیکه و ته کانتانا و ابه ده رده که ویت چه ند شتیک له گهر دووندا نی یه پیکهاته ی یه که شت بن به تکو ههمو و بوونه کان لای ثیوه پیکهاته ی تاکه ، که واته ئه م پیکهاتانه ی له گهر دووندا ده یانبین چون درووست بوون ؟ ثایا ثهم همهو شته جیاجیایه که له گهر دووندا ههیه له تاقه هویه که وه ی بهمه ش و ته کانتان پوو چه ل ده بیته وه که که تاوینه و ته ها ته نه که و تیم که دایش و دا هه مان کیشه دروست ده بی که له باسی ... هوی ثاوینه دا دروست ده بین.

سهباره ت به و و ته تان که ده لیّت: لهبنه مای یه که م عه قلی یه که می لیّکه و تو ته وه ، عه قلی یه که میش که به روی خوی له هو کاری دروستبوونی تی ده گا و ده زانی ، عه قلی دو وه م و سیّیه م و فه له ک و نه فسی لی ده که و یّته وه هه روه ها پیّیان ده لیّت: (افه و انه ی که باستان کردووه ، بی گومان تاریکی له دو ای تاریکی یه . وه ک که سیّك خه و نیّك بگیریّته وه پی ی ده گوتری که سرووشت له کاتی امه و خه و نه دا ته و او نیه و ، به پیّی بیرو رای ایّوه ، هو کاری شکو دار تری که سرووشت له کاتی امه و خه و نه دا ته و او نیه و ، به پیّی بیرو رای ایّوه ، هو کاری شکو دار تره له هو سه باره ت به وه ی که (هو) ته نها یه ک لیکه و ته یه تی به لام لهمه ی ایّوه (سی شتی لیکه و تو ته وه : عه قل و نه فس و گهر دوون) و یه که م له خودی خویدا عه قلی به یدا کرد . . . به هه مان بنه ما و هه مان هو . . . ده ی هم بو و و درینه ی ایّوه بکا که له باره ی خودای گه و ره و ده دیلیّن ، که له و به مه و رو داید و دای به بی به به و ادایده نیّن ، نه وه مه عنای و ایه خودای به بی پله و به سته ی خوار در و ستکراوانی خوی و ادایده نیّن ، نه وه مه عنای و ایه خودای به بی پله و به سته ی خوار در و ستکراوانی خوی و ادایده نیّن ، نه وه مه عنای و ایه خودای به بین

نىرختر و داناوه لەھەموو كەسىپكىتر كەھەم خۆى بناسىي و ھەم غەيرى خۆشى، ئەوەتا ئەوا سەرتان لەخۆتان شىيواندووە، ئەوەندە پىتتان لەمەزنى ھەللېريوە، ئەوەى پىنى بلىپى مەزناھى لەمەزناھىدانەتان ھىشتۆتەوە، خواتان نىزىك كىردۆتەوە لـە مىردوو، دەى ئەمە سىراى ئەو كەسانەيە لەلاى خوا كەلەرىڭگەى راست دەردەچىن.

حهیرانی کوری نهزعهف نهائیت: لیرهدا شیخ مهوزون خاموشی گرتی و چاوه کانی نووقاند و سهری دانهواند به چهشنیک چوه نامیزی خاموشیهوه، وا بهخهیالمدا هات کهدوو چاری نازاریک بوو بیت، به لام ریزی بیده نگیه کهم گرت و نارامم گرت، پاش ماوه یه کی کهم سهری بهرز کردهوه. لیم پرسی:

ئايا..شنخي گەورەم ھىچ ئازارنكى ھەيە؟

شیخ: نه خیر . . حهیران، هیچ شتیکم نی یه و ، کوتایمان به باسکردنی غهزالی هیّناوه و ده چینه سه رباسی (ئیبن روشد)، به لام به چاکی ده زانم لهشهوی داهاتوودا باسی لهسه ر بکهین.

حەيىران: تكام وايـه شـيْخى گـەورەم زنجـيرەي باسـهكانى ئەم دوو فەيلـەسوفە ناكۆكە لەيەك نەپچرينينت.

شيْخ: چ... ناكۆكيەك؟! ئەمە ناكۆكى باوەردارانە.

حەيران: شيخي گەورەم مەبەستى لەناكۆكى باوەرداران چىيە؟

شیخ: ئسیبن رو شد له هسه موو بیرور اکانی سه باره ت به بوون و درو سیتکه رو درو ستکر اوه کان، له گهل غهز الیدا ریده کهویت.

حهیران: چون واده بیست، له کاتیکدا ده بیستم که ثیبن روشد دو ژمنی غهزالی و پینچه وانه ی بیرو را و ره خنه گریتی. به چه شنیک که له ره خنه کهیدا، کتیبی (تمافت التهافت) داناوه و ، هه روه ها بیستوومه (ثیبن روشد) یه کینکه له وانه ی که باوه ریان به کونیتی گهر دوون و ثینکاری روح و عه قل و که سیتی مرفر قایه تی هه یه. له به رئه م هویانه به لاوازی باوه رئاوی ده رکرد و ، دوو چاری نوشوستیه کی گه و ره بوه له م ریبازه دا.

شینخ: ئیبن روشد، زانایسه کی گهورهی ئایسنی و فهیله سوفینکی خاوهن فکره، بهراستگوترین فهیله سوفی باوه رداران ده ژمیرینت، ئهی حهیران باوه ری تهواوت به مه هه بینت و به هیچ جورینك باوه ر به و تاوانانه نه هینینت که زانایانی (لاهوت) و زانایانی

۱ لاهوت یان (الالهیات) زاراوهیه که تههلی کهلام و فهیلهسوف و رؤژههلاتیهکان له جیاتی زانستی (عمقیده و یهکتاپهرستی) بهکاریان هیّناوهله زانکوکانی رؤژئاوا چهند بهشیّکی ههیه و ناسراوه به

(زانستی که لام) خستویانه ته پاتی، یاخود به وو ته د ژوارانه ی که له ناو خه لکدا به گشتی بلاوه، چونکه همهوویان به گشتی هه له ن له تیگه پشتنی ته م فه یله سوفه دانا و باوه پرداره دا. فهوه ی که وای له خه لك کرد، دو و چاری گومان بینته وه لینی، بو چه ند هو کاریك ده گه پیسته وه، که هه ندینگسیان (پروو که شین) (عرض یین) و هه ندینگی تسریان (ناوه رو کین) (جوه ری) سه باره ت به (پروو که شی)، ثیبن پروشد هو گری فه لسه فه ی ئه رستویه و، سنی لینکو لینه وه ی له سه ر نوسیوه ؟ یه که م لینکو لینه وه ا که به (شرح مختصر) ناو ده برینت که ته نها و و ته کانی ثبین پروشدی تیا دایه. دو وه م لینکو لینه وه از شرح متوسط) که ئیبن پروشد که نیبن پروشدی تیا دایه. دو وه م لینکو لینه وه از شرح مطول) که دو و باری نه رستو وه رده گرینت و شیان ده کاته وه. سینه م لینکو لینه وه / (شرح مطول) که دو و باره و و ته کانی ثه رستو نه رستو و هرده گرینت و بیرگه به به برگه لینکو لینه و ه تو ژینه وه یکی تیرو چری له سه رده کات. و لینت ناشاریته وه پیگای هه ردو و لینکو لینه وه کورته، و اله خوینه رده کات که باوه پر : بهینینت که نه م نووسینانه تاییه ته به ئیبن پروشد خوی به لام له پراستیدا ثبین پروشد که باوه پر : بهینینت که نه م نووسینانه تاییه ته به ئیبن پروشد خوی به لام له پراستیدا ثبین پروشد که باوه پر استیدا ثبین پروشد ده کات.

همروه ها هه نه می و هرگیران، چونکه نیبن روشد فه نسه فه کانی نه رستو نه کتیبه یونانسیه کانه وه و ه رنه گرتووه به نیخ لکو له عهره بسیه کی تسیکه نکر او به نوسراوه کانی نه سکه نده ری نامه فه ره نسیه کان نه سکه نده ری نامه فه ره نسیه کان فه ره نسیه کان فه ره نسیه کان فه نیبن روشدیان و هرگرت، له عهره بیه که یه وه و هریان نه گرت به نکو له و هر گیر اوه کانی لاتینی و عیبریه کانیه وه و هریان گرتووه و ، سهره رای نه و ههموو هه لانه ی که دو و چاری ده بینته و له ناکامی و هرگیران و به عهره بی کردن و وینه گرتنه وه له سهری نووسینه و هی بو چه نده ها زمانی تر . و همروه ها تیکه نکردنی بیرو راکانی نیبن روشد تایبه ته ند به بیرو راکانی نه رستو نه فلاتونه نویی یه کان ، و ای له فه یله سوفی لاهوتی تو ماس تایبه ته ند به بیرو راکانی نه روشد به کافرو بی باوه ر به خود ا ناوببات ، هیرشیکی ناره و ای به ربالاوی بکاته سهر له نیوه ندی خه نکدا له نه و رویا ده نگ بدا ته وه ته نانه ت یه کیك له وینه به ربالاوی بکاته سهر له نیوه ندی گهوره بکیشیت ، تیایدا نه کویناس له سهر کورسیه کی به و دابنیت و نیبن روشدیش له به رده میدا که و تبیت ، ناماژه یه بو سه رکه و تنی نه کویناس به سه رده و نیبن روشدیش له به رده میدا که و تبیت ، ناماژه یه بو سه رکه و تنی نه کویناس به سه رده به دانه و نیبن روشدیش له به رده میدا که و تبیت ، ناماژه یه بو سه رکه و تنی نه کویناس به سه رده به نویس به سه رسه در کور سیه کی به رو

بهشه كاني (الدراسات اللاهوتيه). سهرچاوه عقيدة أهل السنة و الجماعة. له داناني محمد بن إبراهيم الحمد.

نزيك بهئه كويمناس كيشسراون و بهده سمتي ههريه كهيانموه كتيبينك ههيه كمه تيشكيكي لنده کهوینته وه و اراسته ی سهری له کویناس کر اوه، به واتای کاریگه ری فه لسه فه کانیان لەسەر فەلسەفەكانى ئەكويناس و چ روناكىيەكى لىنى بەدەست ھێناوە، بەلام ئيبن روشد كەتەنھا فەلسەفە كانى ئەرستۆى شىكار كردوه، كەبەھۆى كتيبە تايبەنمەندە كانيەوه بۆمان بهدهرده کهویّـت کهچـهند بـاوهردار بـووه بـهبوونی خـودا و دواروْژ. ویّنه کـیْش ئـهم فهیله سوفهی وه ک رو خینز او یکی بیزار وینه کیشاوه. له حاله تیکدا گهر ته کویناس سـهر كهوتني بهدهستهينا بينت لهچهسپاندني باوهږ بهبووني خودا و تهنهايي و ليكولينهوهي گەردون لىنى ئەم سەركەوتنە بەسەر ئەفلاتۆن و ئەرستۆدادەبىيت كەوينەكىش ئاماۋەي ئەوە دەكات كە ئەكويناس روناكى لەم دوانەوە وەرگرتووە. بەلام راستيەكەي لەوەدايە کهبههوی بهنگه کانی ئیبن رو شد و غهزالییهوه کههاوبیرن ، سهرکهوتنی بهدهستهیّناوه. يەكىنك لـەھۇكانى نوشوسـتى ئىيبن روشد زۆر ھۆگر بوونىتى بەئەرستۆ تا.. ئەو پەرى به پاکگرتنی و، لهمهوه سوربوو لهبهر *گری کر*دن لهبیرو راکنانی و لینکدانهوهی بيرؤ كه كاني. كاتيك غهزالي نوسراوي (تهافست الفلاسفة)ي دانا. كهتيايدا وهلامي ئەرستۇو كەسانى تىرى دايموه، لەكيشەكانى كۆنيىتى گەردوون و دروستكردنى. ئيبن روشد مهبهستی و لامدانهوهی غهزالی بوو بهنووسراویّك ناوی نا (تمافت التهافت)، لهناو حه لكدا بلاو بووهوه (ححسة الأسسلام) كهغهزالي به بهر گري لـ مثاين ده كـات و ثيبن رو شدیش بهدرزی دهخاتهوه، به لام له راستیدا ثهم پیاوه نهغه زلی به درز خستوته وه و نەپىشەوايانى رىبازى ئەشىعەرى، لەبنەماسەرەكىيەكاندا بەلام خودا بىبەخشىنت زۆر دلسوز نهبوو لهداناني ئهم كتيبهو ناولينانه كهي و بيبهريش نهبوو لهخو بهدهر خستن و پیشه وایی و گهورهیی لهبواری فهلسه فه دا، موناقه شه و موجاده لهی ئیمامی ده کرد لەھلەموو وەلامىككدا بىز فەيلەسلوفەكان، موجادەلەيلەكى ئەوتۇ كەمەبەستى ناھبوو ئىھو راستیانهی پووچهل بکاتهوه کهئیمام بهرگری لیده کرد، بهلکو خوازیار بوو ثهو ههلانه . بهدهربخات کهله ریبازی بهلگه کاندا کردبووی و بهدهرخستنی ههولنهدانی بو تیگهیشتنی مەبەستى راستى فەيلەسوفەكان، چونكە خواليْخۆشبوو، پيۆيستى نەبوو بەدەرخستنى ئەم همموو زانست و زانینه له گهل کابرایهك که بهر گرى لهثاین بكات و، تهنها لیكدانهوهي کیشه گەورەكان لەبوونى خودا و دروستكردنى گەردوندا بەس بوو بەشپوازى زانايەكى دنسنؤزي زمان پاك بمده ربخات كەفەيلەسوفەكان ئيىنكارى بيرۆكمكانى غەزالىيان

ئيبن رو شددا و، له همووي سهر سور هينتر ثهوهيه لهم وينهيه دا وينهي تهرستو و تهفلاتون

نه کردوه و ، چ کاتیک و چ و و ته یه کیان بو ویستایه بن قی لیکده دانه و ه له و و ته ی پینچ و په نا ... به بی شهو ه کتیبه کهی غه زالی ، که سته م و که م بینی تیابه دی ده کریت ، که ناگونجیت له گه ل پر استیه کان و دانایی و دلسوّزی و پیز به رامبه ر به خودا . غه زالی به ناو نانی کتیبه کهی (تمافیت الفلاسفة) به اوه پی و ای هینا که ثه تو انی و تهی کومه لیک پوچه ل بکاته وه که نزیك بو و ثینکاری بو و نی خودا بکه ن به وهی که بلاویان ده کر ده و له کونیتی گهردون و بو و نی خودا و ویسته کانی ، جا ... ثه گهر غه زالی راست بیت یا خود هد به گهر غه زالی راست بیت یا خود هد به بین پر و شد گومانی لیده کات ، هه ر چونیک بیت مرو فیکی دلسوّز بو وه و به رگری له بو و نی خودا کر دوه و داوای با وه پیهینانی ده کات و هه روه ها ده رگای نیم چه گومانه کان له خه الك داده خات ، چ پیویست ده کات ثه م کاره ی به و و پینه ناو بریت به بی بیر کر دنه وه له ناکامی ناونانی ثه م کتیبه که چی لیده که و پیته وه له نزم کر دنه وه ی نرخی کتیبه که ی غه زالی . به دو و رخستنه وه ی خه الك لینی و در و ستبو و نی گومان لایان به هوی شار دنه وه ی راستی و چاکیه کانی .

به لنی حه یران، تالیره وه نوشستیه کهی نه با وه لید هات و ، رینگا خوشبو و بو دو ژمنان و ناحه زانی تادوو چاری نه گبه تی و ثاز اری بکه نه و و ، له ناو خه لکدا و و ته ی د ژو ار و به دی به بی لیکو لینه و ه و ، له ناو خه لکدا و و ته ی د ژو ار و به دی به بی لیکو لینه و ه دلسوزه کان که داب و نه ریتی زانست به رزی کردو نه ته و که راستی بشار نه و ه ، ده یا نزانی که ئیبن رو شد راستگو ترین باوه رداره و خاوه نی به رز ترین بیرو که یه و شاره زاترین که سه له هینانه و هی به لگه خو ازی له سه ربوونی خودا، به لام به داخه و ه نه ی حه یران نه م پیاوه (زانسته کهی گه و ره تر بووه له عموره تر بووه له عموره یک دوره تر بووه دادی به الله یک به داخه و ه نه ی حمیران نه م پیاوه (زانسته کهی گه و ره تر بووه له عموره یک دوره تر بووه دادی به داخه و شاره زانسته کهی گه و ره تر بووه دادی دو دادی به این به داخه و ه نه یک دوره تر بووه دادی به داخه و شاره دادی به داخه و شاره دادی به دادی به دادی به دادی به دادی به داخه و شاره دادی به داد

حهیران: هزی نه و تاوانانه چی یه که شیخی گه و ره م نه لیّت، ناوه روّ کی یه؟

شیخ: هزی ناوه روّ کیه کان، مه به ستم له پهیوه سته کانی ناخی فه لسه فه کانی شه پیاوه یه، له پاستیدا ئیبن پوشد به لگه تیوّره ئاویته یه کان (وه ك به لگه ی لیّکه و تنه وه و به لگه ی پیویستی) (کدلیل الحدوث و دلیل الوجوب) له خوّی و خه لک ئالوّز ده کات. ئه و به لگانه ی که فه یله سوفه کان و و توویانه و هه لگرانی ریّبازی که لام په نایان بو بر دووه زیاتره له په نایان بو به لگه خوازیی یه کانی بوونی خودا. ئیبن پوشد (به لگه ی یاسا) (دلیل السنظام) به چاکر ده زانی له دو به لگه ی تر که به (به لگه ی چاو دیّری و داهیّنان) (دلیل العسنایة و الاحتراع) ناویان ده بات. له و انه یه راست بو و بیّت له م به چاکر دانانه ی، به لام

حەيىران: ئايىا... ئىيىن روشىد لەو فەيلەسوفانەيە كەباۋەرى بەكۆنىتى گەردون ھەبىي و لەھەمان كاتدا ئىنكارى سىفاتى ويستى خودايى پەرۋەردگار بكەن؟

لهوته یه کیدا له کتیبی (فصل المقال) نهم راستیانه تبه دهرده خات نیبن روشد که ده نیب به کیست : (سهباره تبه کیشه ی کونیتی گهردون و لیکه و تنهوه، جیاوازی تیایاندا له نیوان خاوه ن فکره کانی ریبازی نه شعه ری و دانا پیشکه و تو خوازه کان (الحکماء المتقدمین) له باوه ربی مندا نه و جیاوازییه ته نها ده گهریته وه بو جیاوازی ناولینانه کانیان، به تایبه تی نه لای هه ندی له فه یله سوفه کونه کان به وه ی که ریکه و توون که واسی جور بوونه هه یه،

دوولايمان و نيوهنديك لهنيوانساندا، لهناوليسناني دوولايهنه كمدا ريْكمه و تـوون، بـهلام لەناولىـِـنانى نــيۆەندەكەدا جــياوازن، لايــەنى يەكــەم كەلەبوووندايــەو لەشــتىكى تــر کهوتۆتىموه، واتىم (لىمھۆكارى كىردارى مىاددەو چىمرخىڭ كەبوونىيان پىيش بوونىي كەوتبىيىت) ئەمـە سىفاتى ھـەموو جەستەيەكە كەبـە**ھۆي ھەستە**وە دەركى دروستبوونى ده کرینت، و هك بوونه كاني، ثاو، ههوا، زهوى، ثارهان، رووهك... هتد، ثهم پۆله بوونه، کۆمەلــیْك لەفەيلەســوفەكاني كــۆن و ئەشــعەرىيەكان ریْكــەوتن كەبــە (پەيداكــرا) و (محَدثٌ) ناوبهرن، بهلام لایهنی بهرامبهره کهی تر، لهخودی خوّیدا بوونه و له هیچ شتیْکی تر نه کهوتوتهوه و، هیچ چهرخیٰکیش پیشی نه کهوتووه به کون (قدیم) لهلایهن ههردوو كۆمەلەكەوە ناودەبريىت. ئەم بوونە سەلمىنراوە بەبەلگە كە خوداى بەخشىندەيە ھەرخۆى درو ستکهرو هیننا نهبوون و پاریزگاری ههموو شتیکه. یهلام بهجوری نیوهندی ههردوو لايهنه كه، بوونه و لههيچ شتيك نه كهوتوتهوه و چهرخيشي پيش نه كهوتوتووه، واته له كرداريكهوه كهو تؤتهوه كه ثهمهش بنهماي گهردون به گشتي ده گريتهوه. به لام ثهم بووندی تر کەلىەخودى خۆيىدا ئاشكرايە بەوپنەي ئەم بوونە درووستكراوە راستەقىنانەي کهبه چاو دهبینریت، که ههمووی به گشتی (جیهانی بینراو) ده گریتهوه و ، مهبهست لمه بوونی گۆن خودایـه دووشیّوهیه ناونراوه ثهو فهیلهسوفانهی بهبیری ثهوان و لهروانگهی ئەوانىموە لەبوونى يەكەم زياتر دەچتى، لەبەر ئەوە پتىى دەليىن :(قديم، كۆن) ئەوزانايانەي بهبیروباوهږی ئهوان لهلایهن دووهمهوه جیبهجی دهبینت و له (پهیداکهر) دهچینت ناویان ناوه يهيداكهر (مُحدث).

 خوداوه كهوتزتهوه، خوالينخوشبوو له كتيبى (فصسل المقسال)دا ده لينت: فهرمووده مخوداى پهروهردگار له قورئاندا ﴿ وَهُسوَ اللَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ فِي سِتَّة آيَامٍ خوداى پهروهردگار له قورئاندا ﴿ وَهُسوَ اللَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ فِي سِتَّة آيَامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ: ههر خودا خوى ئاسمان و زهوى له شه ش روزدا دروست كرد و عهرشه كهى له سهر ثاو بوو ﴾ له رواله تى ثهم ثايه ته دا بؤمان دهرده كه ويت كه بوونى تر پيش ئهم بوونه بينراوه هه بووه، كه ثه ويش، عهرش و ثاوو چه رخه و، فه رمووده ى خوداى پهروه ردگار ﴿ ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاء وَهِي دُخَانٌ: له ئاسماندا وه ستايه وه كه دو كه ل بوو ﴾ له رواله تى ئه م ئايه ته دا و اتيده گهين له ئاسمان له شتيكه وه كه و تو ته وه.

 ههلانهی لینگیراوه، چونکه مهبهست و ئامانجی لهم ریبازهدا تهنها گهرانهوه بهدوای راستی و تهواوی راستیه کان).

ئه مه هه ندینك له و و ته كانی شیخ عه بده یه، و اده رده كه وینت ته نها بیانو و یه كه بینت، به تایم ته ندین به تایی مانای به تایی به تا

ئهی حهیران لهوته کانی ئیبن روشدا، بیستووته بلیّت کهوا مادده بنه ره تیه کان گهردوونی لیککه و توته وه دروستکراوی خودا نییه!! و ئایا هیچ شتیکت به رجهسته کردوه لهووته کانی که لاواری بی باوه ری خوی ده ریخات.

حهیران: نهخیر گهورهم بهپیچهوانهوه شتی وای تسیادایه که پستهوی به اوه ری بهدهرده خات و شارهزوو مهنده بغ نهاسانکردنی باوه رو بهدهر خستنی بغ گشت خه لك و، دوور خستنه و هیان له و باللززیانهی کهعهقل تووشی ده بیت.

شیخ: ئەو ئینكارىيەي كەلەسىفەتى وويستدا دەخریتە پال ئیبن روشد ھەلەيە و راست نییه، به لام کاتینك مووناقه شه گیری مانای وویست له گهل غهزالی و زانایانی ریبازی كەلامدا دەكات، ھەروەك پىشەي ئاسايى خۇي كەدەيوويسىت فەلسەفەچىتى و يان فه قن گیرینتی بکات، به وه ی مانیای و ویست به دوو شیّوه لینکدر او ه ته وه، (ویستی کردار) (ارادة بالفعل) و (ویستی توانا) (ارادة بالقوة). پاشان پووچهالی و ثینکاری ثهوهی کرد . كه فهيله سوفه كۆنه كان ووتبيّتيان، گهردوون ليكهوتهي خودايه بههري خوديك تيايدا نەك بەھۈي وويستى خوداوە لىەئاكامدا گەيشتە چەسپاندنى وويستى خودا و بەلگە لەسەرى، ھەروەك بەلگەكانى غەزالى. ئىبن روشىدلە وەملامدانەوەي فەيلەسوفەكاندا دهلینت:(وو ته کانی، بهرامبهر فهیله سوفه کان که گوایه لایان وایه لیکهوتنهوهی خودای پــهرو هر دگار لــهرينگاي سرو شـتييهوه لـهبوونه كــهدا ههيــه، ووتهيــه كي پووچــهانه بهرامــبهر فەيلەسىوفەكان، لەراستىدا بىروراكانيان بەلىڭكەوتەي بوونەكان لەلايەنىڭكەوەيە كەزۆر بەرزترە لەسروشىت و ويستە مرۇقايەتيەكان. چونكە ئەم دوولايەنـە دووچـارى كـەموو كورى دەبنەوە، گەربەڭگە لەسەريان بهينريتەوە، بەوەي كەنابيىت لىيكەوتەي كىردار لهلايمان خوداوه ليكموتهيه كي سرووشتي بينت و ليكهوتهيه كي ويستي نهبينت (ثمو ویستهی کهلهناو خهانکدا بلاو بوّوه و تیْگهیه نراوه)، لیْکهوتهی لایهنیْکه کهزوّر شکوّدار تره لـهم ويسته و، هيچ كهسيّك ئهم لايهنه پيّ نازانيّت تهنها خودا نهبيّت، (بهٽگهمان

بهوهی کهخاوهن ویسته و، زانای دووشتی دژ بهیه که گهر تهنها بکهرو زانای لایهنیّك بوایه، دووشتی پینچهوانهی پینکهوه ده کرد، که تهمهش ههر گیز نابینت واپینویستی کرد، شتینك لهو دو دژ بهیه که دروست بکات بههه تیژاردن).

لهمهوه، شهی حهیران، دهزانیت، کهشهم پیاوه بهمهبهستی بهدهرخستنی زیره کی خویه تی بهده ده گاته ثهو بیرو کی خویه تی به گری لهفهبله سوفه کان ده کات به لام له ثاکامیشدا ده گاته ثهو بیرو کهیهی غهزالی هاوری ی یا ... ناکو کی، له چه سپاندنی مانای وویست و هینانه وهی به لاگه له سهر ده رك كردنی پیویستی عهقل بو بوونی خودا كردبو و ههمان پیشهی هه بووله موناقه شه گیری غهزالی سه باره ت به په بوه ندی هو کار به هو کانیه وه.

حهیران: ئایا... غهزالی ئیسنکاری هنو و هوکاری کسردوه... تا..ئیبن روشد موجاده له ی له گه لدا بکات؟

شیخ: نهخیر ... غهزالی ههرگیز شهم تینکارییهی نه کردوه و رهوانییه تینکاری پەيوەندى ھۆ بەھۆي كارەكەيەوە بكات يا... ئىنكارى ئەو تايبەندمەنديە بكات كەخودا به شتیّکی بهخشیوه، به لکو غهزالی خوازیار بوو بیرو باوهره کانی مروّث تهنها ثاراستهی دروستکهری بـوون و تایـبهندمهندیه کان و یاسـاکانی سروشـت بکـات. تـا بیرو کـهی بن باوهري مادديي په کان بهدور بخات. کهده ليّت: دروست بووني جيوراو جوّره کاني بوون بەرىكەوت بەھۆي شىكارە توخمەكانى ماددە لەخودى خۆيىدا، بووە بەھۆي توانایه کی سروشتی تیایاندا، (ئینکاری ئەو بۆ چوونه عەقلیەی كرد، كەدەلیّت: پیویسته ئەم بوونانىە لەخودى خۆيماندا ئەم تايىبەتمەنديانەيان تىيادا بىنت. دەگاتىه ئىمو بىلوەرەي کهدهانیت: ئهم شتانه پیویستی بهیه کیکه.. تا... بوون و تایبهمهندی و سیفاتی بداتنی، ههر لهبهر ئهمه وتي: ئهو بهراووردىيهي كەلەنپوان ھۆ و ھۆكاردا دەيبينيىت ناتوانين دانى پيادا بنيين بموهى كمهويهكي روالهتييه لمبهر ثموهي لمهشت زانياريي يهكانمانموه نهينييهكي زۇرى نادىيار ھەيە،كەدەگونجێىك ھۆيـەكى راستەقىنە بێت بۆ بەدەركەوتنى ئەم روالەتانە. غەزالى بۆ راستى ووتەكانى چەندنموونەيەك دەھينىتەوە وەك بەردى ئازاد (حجر الطلق) هيچ شتينكي لـ مخوّ نه گرتبينت بيهاويْژينته ئاگريْكهوه، ئاگره كه ده كو ژينينهوه. ههروهها کویریّك تارمایی یه کهی سهر چاوهی لابچیّت چاوی دهبینیّت، واباوهر ده کات، لابردنی تارمایه که ته نها هویه که بو بینینی چاوه کانی و، کاتیک خور ثاوا دهبیت و تاریك دادیت. دەرك دەكات كەلەپشىت ئەم چاوە بىنەرەوە ھۆيەكى تىر ھەيە كەئەويش رووناكىيە، کەرىدەدات بەبىنىن و بەنەمانى چاو نابىنايى دەبىيت.

بهلام ئیبن روشد همرگیز دهرنهچووه لـه لۆژیکی ساغ و باوهړي تهواو، كاتیك كه ئەلنىت: ئايىا... كردارە لىنكەوتەكان لەبوونىنكى (پيويسىتى، كردارىكە) يا... (پيويستى زۆربوونمه) يىاخود ھمەردوو پيويسىتيەكەي تىيايە، ئىمم بىز چموونانە داواي پشىكنين و ليْكۆلينەوە دەكەن. لەنپوان بوونەكان (كارو كارلىپكراو) وەك يەكەيا... بەھزى زیادهیهك كهخراوهته سـهري لـهو زیـاده بـني كۆتايـيانه، لهوانهیه زیاد كردنه كه پهيوهست بینت بهزیاد کرنیکی ترهوه، بهلام گهر ٹاگریک نزیک جهستهیه کی ههستدار بکرینت، ئاگره که کاری خوّی ده کات، دووریش نی یه بوونیْك ههبیّت زیاده بیّت لهسهر جهستهی هەستدارەكە كەرنگرېيىت بۆ زياد كراوە كاريگەرەكەي ئاگرەكە وەك نموونەي بەردە ئازاده هيچ لـهخو نه گرته كه، بهلام ئهمه پيويستي يه ك ني يه بو لابردني سيفهتي سوتاندن له ناگر ، ... تا ناوی ناگری له ناو دا مابیت. پاشان ده لینت و ، چه ند دانایه لهم و و ته یه پیدا: (عمقل تمنها بمهوی هو کانیموه دهر کی بوونه کان ده کات و، بمهوی ثمم سیفه تهیموه لههموو ئمو هیزانهی تر کهده رکیان پیده کریت جیاکراوه تموه، همرکهسیک ئینکاری هؤكان بكات بهمه ئينكاري عمقل ده كات، زانسته كاني لۆزيىك ريسمانيك دادهنيت کهده لیّنت: همه موو بوونیّك هو و هو كاري ههیه و ، زانیاریمان سهبارهت به هو كاره كان ناتــهو۱ و دهبیّـت بهبیّ زانیاری هو کان، کهواته وازهیّنان لههؤ کان دهبیّته پووچهالکردنهوه و نەھىنشىتنى زانسىتى، لىەم ووتەپمەوە واپىويسىت دەكات كەھىچ شتىڭ زانراوى بنەرەتى راستهقینهی نییه و، ثه گهر ههشبیّت تهنها (بۆچونه) نه پیّناسه ده کریّت و نهبهانگهی ههیه، (هەر كەسىڭ، باوەرى وابىت كەھىچ زانستىيەكى پيويست نىيە، ئەمە دەبىتە ھۆي ئەوەي كەوتەكەي پەسەند نەبينت و، ھەركەسينك بيسەلمننينت كەلىرەدا چەندشتىك ھەيە ثـهم سیفهتانهی لـهخو گرتووه و ، چهند شتیکی تر کهپیویستی نییه و ، خودی خوّی بریاره بو چوونی لهسهر بدات و، یان لای وابیّت که پیّویسته و له ههمان کاتدا پیّویستیش نی یه، فەيلەسوفەكان ئىنكارى ئەمە ناكەن....).

له کوتاییدا ده الیّت که چهند به پیره و و ته که ی و چهند راستگویه شه و رینکه و تبه اکامییه ی نیوان ثیبن روشد و مهبهسته کانی غهزالی لهبه رده و امی ثار استه کردنی خودیان به ره و دروستکه ری بوونه کان که سروشتی و تایبه تمهندینکانی به به و ن به خشیوه (پیویست ناکات گومان هه بیّت له سه ر بوونه کان به وه ی همندینکیان کارده که نه سه ر ههندینکی تریان و ، ئه م بوونانه به ته نها شم کردارانه ناکه ن ، به لکو به هوی کارده که نه سه ر ههندینکی تریان و ، ئه م بوونانه به ته نه نها شم کردارانه ناکه ن ، به لکو به هوی

بكەرنكى دەرەكىيەوە مەرجە بۆكردارەكەيان، بەلكو بۆبوونى نىشانەيەك تەنھا ھەر بۆكردارەكەيان.

شیخ: ثیبن روشد هدروه کو بوم باسکردی باوه ری و ایده که ریبازی به لگه خوازیی یه کان به هوی به لگه کورنی به لگه کی پیویست (دلیل الوجوب) ریبازیکی پر باوه رو شدرعی نییده چونکه پیکهاته یه و پیشه کیه کانی زوّره و ریبازی پرباوه ره شدرعیه کان بریتی یه له ریبازه به لگه خوازییه کان که به هوی به لگهی سیسته مهوه به رجه سته ده کریت و ، به به لگهی (بایه خدان و داهینان) (العسنایة والأختراع) ناوی ده بات ته مهش نه و ریبازه یه که قورنان گر توتیه به ر، چونکه نه م به لگه یه دو و سیفاتی له خو گرتووه . یه که میان: - پرباوه ریی یه ، دو وه میان: - ساده یه و پیکهاته نی یه ، و اتبه پیشه کی یه کانی که مه ، به مه ش ، ناکامه کانی ساکاره و پیکهاته نی یه .

حمیران: ئایّا، رِاسته گەورەم، رِیْبازە بەلّگە خوازىيەكانى تر پُرِ باوەرنىن؟

شیخ: نهمه هه رگیز راست نی یه و، قورنان هیچ کاتیک نه و دوو ریبازه ی که باسمان کرد، پشتگویی نه حستووه به لکو به پینچه وانه وه ، خودا له قور ثاندا ناماژه مان بو ده کات چونکه خودای پهروه ردگار پیش نار دنی قورنان بو پیغه مهه (گر) ناگادار بووه له بحاده له و موناقه شه گیری نیوان فه پله سوفه کان سه باره ت به بوونی خوداو پیکهینان و دروستکردنی موناقه شه گیریه ی نیوان فه پله سوفه کان سه باره ت به بوونی خوداو پیکهینان و دروستکردنی موناقه شه گیریه ی فه پله سوفه کان به رده وا مه مه نیت . تا له سه رگوی زهوی خاوه ن هوش و فکر هه بیت ، چونکه خودای دروستکه ر، سیفه تیکی به ناده میزاد به خشیوه ، نه ویش نه وه به که له همه مو کائیناتیک زیاتر هوگری موناقه شه و موجاده له یه . (به لام قورنان ، به ووردی کاره یان گرتوته نه ستوی خویان وه کی فه پله سوفه کان و هه لگرانی ریبازی که لام ، ده رکی کاره یان گرتوته نه ستوی خویان وه کی فه پله سوفه کان و هه لگرانی ریبازی که لام ، ده رکی به به تیزه و بایه خدان و داهینان ، که هیچ جیاوازییه کی نی یه له گه ل به لگه به به تیزه که کانی سیستم و بایه خدان و داهینان ، که هیچ جیاوازییه کی نی یه له گه ل به لگه عمقلی یه تیزه و بینکها ته یوه به لگه خوازیه کانی عمقلی یه تیزه و بیاکه خوازیه کانی تو و داهینان ، که هیچ جیاوازییه کی نی یه له گه ل به لگه عمقلی یه تیزه و ساکار و ناسانترن بو گهیشتن به ته واوی باوه ی به داه گه ن خوازیه کانی قورنان ساده و ساکار و ناسانترن بو گهیشتن به ته واوی باوه ی باوه ی به دوالی خوانی خوران یا دو این خوانی خوانی دو هورنان ساده و ساکار و ناسانترن بو گهیشتن به ته واوی باوه ی به دو واین خوانی خوانی خوانی دو هورنان ساده و ساکار و ناسانترن بو گهیشت به ته وای به دو دوره که سیمتر و خوانی خوانی دوره که دو دوره که دو دوره که به دوره که دو دوره که دوره که که دوره که که دوره که دو دوره که دوره که

ئه مه هه نه کانی ئه بو وه لیده، به لام گهر گویبیستی بین که چون درینوه به به نگه خوازیی یه دروستکر اوه کان ئه دات و لیکیان ئه داته وه، ئه و کاته ئه بینین که چه ند به توانا و دنسوز و راستگویه و ، گهوره ترین دنسوز و راستگویه و ، گهوره ترین فه یله سوف و زیره کرین زانا و ئاگادار ترین که س به ده رده که ویت.

حهیران: باسی ههندی لهووته کانی ئیبن روشدم بن بکه لهریّبازی به لگه خوازیدا، کهبهئاسانترین و ساکارترین رِیّبازی دادهنیّیت و که زیاتر باوهرِی تهواوی تیایه بن بوونی خودا؟

 رهسهن بنیاتنراوه: یه کهمیان بوونه کانه به گشتی شیاون له گهل بوونی مرو قدا. دووهمیان ئمم شیاویییه، پیویستیه که له لایه ن بکهریکی ئاره زوومه نده (ویستخوازه وه) (مرید) و گونجاو نییه نهم شیاوییه له پیگهی (پیکهوته وه بوو بیت) و، ئهم شیاویییه بوون له گهل بوونی مرو قدا، باوه بی ته واومان بهم بیرو که یه ده چهسپیت به وهی که به هاتنی به دوایه کی شه و و بروژ و خور و مانگ له پیناو بوونی مرو قدایه و، هه روه ها شیاوی بوونی چوار و هروه که له گهل مرو قدا و ، ئه و جیگایه ی که تیایدا ده ژی. و هه روه ها شیاوی زوربه ی ئاژه ل و بووه ک و بی گیانه کان و به شیکی زور له باران و پووبار و ده ریا و، به شیوه یه گشتی زموی و ئاو ئاگر، هه روه ها (به لگهی بایه خدان) له ثه ندامی له شی مروف و ئاژه لا به ده روه که ویت. به مه به مستی شیاویش له گهل ژیانی و بوونی ی مروفد به کورتی زانیار عان بوسوو دمه ندی بوونه کان له م په گهزه دا ئاشکرا ده بیت، هم له به به به به واوی، پیویسته له سه ریان سوو دمه ندی بوونه کان به شکنن.

سمبارهت بم (بهانگمی داهیننان) بوونی گشت شاژهل و رووهك و تاسمانم كان ده گرینته وه... و لمهم ره گهزه دا به لگه ی زور هه یه له سهر ژمیره ی داهیننان. له به ر شهوه پیویسته ئەو كەسەي خوازیاري ناسیني تەواوى خوداي بەخشندەيە، (پیویسته ناوەرۆكى هـ مموو شـته کان بزانیّـت تابـه هزیانـموه توانـای داهیّـنانی راستهقینهی همبیّـت لـه گشـت بووندا)، چونکه گهر راستی ناوهرو کی شت نهزانیّت، راستی داهیّنان پیّنازانیّت. لهم فـەرموودەى خـودادا ئاماۋەيــە بۆ راستى ئەم بىرۆكەيە كەدەفەرموويىّت: ﴿أَوَلَمْ يَنظُرُوا في مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ﴾... دهبينين ثيبن روشد ثاماره ب چەند ئاًيەتىنكى قورَئىانى دەكـات كە (بەلگەي بايەخدَّان و داھيننان)يان لەخۆ گرتووە و، دُەلنىت: ئىم بەلگانىدى كەلىم دوورەگەزەدا پەنگى خواردۆتمەوە (بەلگەي بايىەخ و داهیننان) تیایاندا بوونی دروستکهریک بهدهرده کهویت و ثهم دوو ریبازه یه کهم ریبازی تايبه ندمه ند ناسه كانه كهيييان دهو ترينت (الخواص) كهبريتين لهزانايان. دووهم ريبازي جمماوهر (طرریقة الجمهسور) ده گرینتهوه و جیاوازی زانیاریییه کانی ثهم دوو ریبازه لهقو تبوونه وهیاندا به دهر ده که ویست. رین بازی جمه ماوه ر له سهر به تنگه ی بایه خدان و داهننانه که زانیاریییه سهرهتایییه کان کهپهیوهسته بهزانستی ههسته کانهوه بههزی نهو دوو بهتگهیموه دەرك دەكريت، بهلام زاناكان لهپال زانستى هەستەكانەوه داواي زانستى بەلگەش دەكەن.

له جینگایه کی تری کتیبه کهی دا ئاماژه ی کر دووه که مه به ست و دانایی بوونه کان به لگه ن بو بو به کان به له بو بو به خسنده هه ر بویه ده لینت: (مرق ف گه رسه رنجی شتیکی هه ستداریدا ده بینیت به چ شیوه یه ف و چ ریزه یه ف و له چ حاله تیکدا دانر اوه که ده گونجین له گه ل هه مموو سه و دمه نده کانی بوونه که له گه ل شه هه ستداره که و مه به سته خوازیاره که یدا، به چه شنیک گه ربه و شیوه یه و به و حاله ته و به و ریزه یه دانه نرینت، نه و سوو دمه ندییه ی تیادا به دی نامینیت و هیچ گومانیکی نامینیت که نامینیت و هیچ گومانیکی نامینیت که نامینیت و هیچ گومانیکی نامینیت و حاله ته به و دو ستکه ریک دروستی کر دووه. هم له به رفه مه به نه می نامینیت و می کونوان شیوه و حاله ت و ریزه ی شته که له گه ل سوو دمه ندیی یه که یدا به دی ده کرینت. په وانی یه کونوونه و می گونجاندنی نه م شتانه له گه ل یه کدا بو مه به سوو مه ندی ، به (رینکه و ت)

پاشان ئیبن روشد په ناده باته هینانه وه ی چه ند ئایه تیکی قور ئانی که به نگه ی (بایه خدان و داهینانی) له خو گر تبیت و روونی ده کاته وه هه ندی له و زانستیانه ی که له سه رده می ئه و دا به ده ستها تو و هسوو دیان لینوه ر گیر اوه... تا ده گات ه ئه م و ته یه ی (گهر ده ستمانکر د به ژمیره ی ئه و ئایه تانه ی که لیکدانه وه ی ئه و ئاگادارییانه ی که به نگه ی بایه خدانیان له خو گر تو وه که چون ئاما ژه ی در و ستکه ر و در و ستکر او ده کات، ئه وه نده زورن چه نده ها به رگی فراوانی نووسر او به شی ناکات و ، ئه مانه ش مه به ستمان نین له م کتیبه دا، گه رخودای په روه ردگار له چاره ماندا نووسیبیت و کاتیکی بو پر ه خساندین... تا وه کو کتیبین که نور ئانی پیروز ئاما ژه ی بو که دو و و ی کاتیک به قور ئانی پیروز ئاما ژه ی بو که دو و و ی کاتیک به تور ئانی پیروز ئاما ژه ی بو که دو و و ی که دو و ی کانی بایه خدان (العنایه) که قور ئانی پیروز ئاما ژه ی بود و و ی که دو و و ی که دو و و ی که دو و و ی کاتیک بود و و ی که دو و ی کاتیک بود و و ی که دو و ی کاتیک به تو که دو و ی کانی بایه خدان (العنایه) که قور ئانی پیروز ئاما ژه ی که دو و و ی کاتیک به که دو و یک که دو و یک که دو و ی که دو و ی که دو و ی که که دو و ی کاتیک که دو و ی کاتیک که دو و یک که دو و یک که دو و یک که دو و ی که دو و ی که دو و ی که دو و ی که دو و یک که دو و ی که دو و یک که دو و ی که دو و ی که دو یک که دو یک که دو و ی که دو یک که دو یک

حهیر ان: بهراستی تهم پیاوه له گهورهترین باوهرداره کانه به خودا، تایا شیخی گهورهم تاگاداره کهچهند شانازی بهدانانی کتیبه کهیموه ده کات؟

شیخ: نه حیر، تاگادارنیم که کتیبیکی تایبه تی دانابیت له م بابه ته دا، به لام به هوی به خشنده یی خوداوه ریگای راستی دوزیی سه و و، زوربه ی تایه ته کانی قور شان که به لگه کانی سیستم و مه به ست و دانایی و بایه خدانی له خو گر تووه. به گویره ی زانیاریی یه کانی خوم سه باره ت به و زانستی نوی و رووه کانی به راوردی نیوان شه تایه تانه و زانستی نوی و رووه کانی به راوردی نیوان شه تایه تانه و زانستی نوی سه باره ت به نهینی یه کانی گهر دوون و دروستکردنی بوت تاشکراده که م.

حهیران: ته نها پرسیاریکم ماوه، له و کتیبانه ی که خویندو و مه ته وه ئیبن پروشد ئینکاری بوونی (که سایه تی تاکه که سی مر فرقایه تی) (الشخصیة الفردیة الأنسانیة) ده کا و، ده انیت: به نه مانی جه سته له ناو ده چینت... و هه ر ئه م بیر قرکه یه ی که وای له دژه کانی کر دو وه تاوانی بی باوه پی و ئینکاری زیندو و بوونه و هی بخه نه پال. ئه م و ته دژبه یه کانه که خراونه ته پال پیاویک که به م چه شنه باوه پر داره به خود او قور ئان تا چ پراده یه کی پراسته ؟

شیخ: ئه و که سه ی که تاوانی بی باوه ری و ئینکاری زیندوبو و نه و مین نه م تاوانه ی ئه کویناسی فه یله سوف بو و که خوی دوو دلا بو و له کرداری رؤح. و من نه م تاوانه ی به په وه انازانم، له ئاکامی سه رنجدانیکی قوول له و ته کانی ثیبن رو شد گه ربیده نگی له ئه رستو کردبیت له و و تانه ی که ده لیت: نه فس بریتی یه له کاره کانی جه سته و ، هیچ بو نیکی نابیت به بی جه سته عمقل تاکه که سی که سایه تیکه که بریتی یه له ئاماده و توانایی مرزف بو بیر کردنه وه و به نه مانی له ناو ده چیت و له م و تانه یدا به گشتی هیچ مانایه کی تیادا نی یه که بی باوه ری بخرینه پال چونکه راستیه کانی روح و عمقل تائیستا به شار اوه ی و نه ین ماونه ته وه و ، به ئه ندیشه ی مسن هه تا... هه تایه به نهینی ده مینینی ته و و عمقل زه ره ره رمانی که روز و و عمقل زم ره روز و به قل به که روز و مانید که روز و و مه قل که که روز و مانید که روز و و مانید که که روز و و مانید که ردووه و مرز قایه تی له ناو ده چیت) به مه ثیبن روشد ئینکاری (زیندوبو و نه و هی که مرز قایه تی له ناو ده و دروستکردنینکی نوی یه به توانا و فه رمانی خودا، که هم رخوی یه که میند و خوده کانی دروستکردنینکی نوی یه به توانا و فه رمانی خودا، که هم رخوی یه که میند و خوده کانی دروستکردو و و و روز حی پیه خشیون.

گهر سهرنجیکی بیرو که کانی توماس بده پست سه باره ت به (نه فس) دوو دلی و نه ناشکر ایی تیادا به دی ده که پست، له کاتیکدا پیناسه ی که سایه تی ده کیات به وه ی که پیکها تمی تیکه نا جه سته و روحه له لایه کی تره وه ده نینت: نه فس و جه سته ته نهایه ك (بوون) ن. و له هه ندی شوینی تر دا ده نینت: نه فس راستیه که و جه سته یی نی ه و ، شتیکی روحی یه و خودا پیمانی به خشیوه. له هه مان کاتدا ده نینت: نه م توانایی روحه تیاماندایه و پاش نه مانی جه سته شهر ده مینینه و ، دریزه ی پینه دات و ده نینت: خود خاوه نی که سایه تی پاش نه مانی به ته نه توانای هه ست و خواست و بیر کر دنه وه ی نی یه ، به نیکو تار مایه کی بی هیزه ناتوانیت هیچ کاریک به بی جه سته بکات و ، به بی یه کگرتنی له گه ل جه سته دا نابیته که سایه تی یه کی تاکه که سی نه مر.

لهم و تهیه دا که ده لینت: خود پابه نده به جه سته وه و به جوداییان هه ست و خواست و بیر کسر دنه و ه ده وه ده ستینت، شهم و و تهیه ی ... یا ... را سسته ..یسا .. هه لهیه . و تینمه وه ك پیراگه یاندنی سه باره ت به روّح رزانیار کمان ههیه که کاری خودایه . گهر بیرو که کانی توماس ده رباره ی (نه فس) به م چه شنه بینت ، به چ ره و ایه ك ثهم هیزه بی ویژدانیانه ده کاته سه رئین روشد و ، چون و و ته کانی لینکده داته وه به وه ی که ثینکاری زیند و بو و نه وه ده کات؟

به لام خاوهن بـاوه ره بههيزه كان ئهو كهسانهن كه تهسليم بوون پهسهند ده كهن لهسهر ئه و خاوه ناه به كُلُ مِنْ عِنْدِ رَبَّنَا وَمَا يَذَكُونُ إِلاَّ أُولُوا الأَلْبَابِ﴾.

حهیران: ثـهوا بیروّکهکانی ثه کَویناس َسهبارهٔت بهنهفس زانی،ً... ثایا شیّخی گُهورهم بیروْکهکانیم بوّ باسدهکات سهبارهت بهبوونی خودا و گهردوون؟

شیخ: گهر، گویبیستی و ته کانی بیت سه باره ت به به به بوونی خود او دروستکردنی گهردوون، همروه ك گویبیستی و و ته کانی غوز الی و ئیبن سینا و ئیبن پروشد ببیت و ایه. ده لینت: (عه قلمان زانیاریه کان له هه سته وه و درده گریست به لام ثه م عه قله، که خود اینی به خشیوین.... بریتی یه له تو انایه کی رین کخر اوی ثه و تو که ثه تو انیت ثاگاد ار یه هه ستیه کان رین کبخات و بیانگوریت بو بیرو که گشتی یه کان و بیرو که پرووته کان. به لام، زانیاریی یه عه قلیه پراسته و خوه انیاندانی یه به پیگای عه قلیه پراسته و خوه و جیهانی هه ست و هله تو انایاندانی یه به پیگای راسته و خوه و جیهانی سه رو عه قل و پشت سروشته و ه ده رك بكه دن. و گه ر

له توانایاندا بینت به هوی به راوردو پیوه ره وه زانیاریی یه نا راسته و خوکان بو بوونی خودا و مرده گریت و ده رکی ده کات که ته نها خودا دروستکه ری هه موو گه ردوونه و یه که و ته نهایه و بی هاواله و ناگوری و ، به چه رخ ده ور نه گیراوه . چونکه نهینی یه کانی شهم گه ردوونه یه گر تووه و ، بومان به ده رده خات که ته نها یه ک عمقل و یه که یاسیا همیه و ، هم رجیه ک له پشت نه مانه و ه بینت به نهینی یه شار اوه کان ده ژمیریت و عمقل نه توانایه هم ردنیدا ، هم روه ها زور زه حمه ته نه ندیشه ی کاره رو حیه کان بکات بینجگه له مادده . چونکه نه زموونه ده ره کیه کان به گشتی پایه ندن له سه ربوونه ماددیه کان ، عمقل زور نه توانایه که ده رک کردنی زوری راستیه کانی ژیان ، هیچ زانایه ک نی به تائیستا راستی پنکها ته ی میشک پیبزانیت .

حەيران: بەخودائەمەزۆر گەورەيە؟

شیخ: لەئەمەش گەورەتر ریبازى بەلگەكانە، كەئەكويناس ئەم ریبازەي لەچەسپاندنى بوونی خودادا گرتۆتەبەر و پەنادەبات بىۆ ئىەو سىنى بەلگەيـەى كەغەزالى و ئىبن روشد و ريبازاني كهلام پايهندي بوون... و له بهالگهي ليكهوتنهو ددا (دليل الحدوث) دهاليت: . ئەتو انرینے بے هغزی بەلگے سرووشیتی یه کانەوه بوونے خودا بچەسپینیترینت: ہے موو جوولهیمك بهگشتي پهيدا دهبني لهجولهي پيش خوي و، ثهم جولهيمش دروست دهبني لەيەكىٰتىر پيش خۆى، ئىبتر ھەروا دەرواو بەبىن كۆتايى، ئەم دەورو تەسەسولە مەحالە وەيا ئــهم ربحــيره جوولانــه كۆتايىيــان دى وەدەگەنــه جوولىيــنەرى يەكــهم كەئــەويش خــودانى گەورەيە.و سەبارەت بە (بەلگەي پيويست) (دلىل الوجوب) دەلىت: ھەچ شتىك لەم گەردونىدا ھەيىە بريىتىيەلە (بوونە شياو) (ممكن الوجود) واتە ھەندى جار بوونى پيويستە بهلام بوونه کهی ههمیشهیی نییه و، ئهم (گریمانه) پابهنده به گرنگییه کهیهوه کهپیویسته بووني ههبينت، واته لهلايهن عمقلهوه (بووني پيويست) (واجب الوجود) كهخودايه و، هـهروهها دەربـارەي بەلگـهي (سيسـتم: النظام) دەليّت: لـهم گهردونهدا بەلگـه بينراوه كان (الشواهد) زؤرن لهژماره نايهن و ههموويان وابهدهريدهخهن كهپابهندن بهسيستهميْكهوه، تەنانەت لەين گيانەكانىشدا كەبە شىوازىكى رىڭخىراو دەجولىن. چۆن بوونى ئەم سىستىم و کردارانه بهبیٰ هیزیکی ژیر دروست دهبیّت؟ (ئیّمه لهتواناماندایه بههوّی تیْگەیشتنیْکی سروشتی بوونی خودا و تەنھايىيەكەي بچەسپينين، چونكە بوونى خوداو تەنھاييەكەي لهشته سهرسورِهیّنهره کانی گهردون و جوانی رِیْکخراویاندا دهدرهوشیّتهوه).

له گهل نه وه ی نه کویناس له بیر و که کانیدا دوو دله کاتیک ده کولیته وه له دروستکردنی گهردون له لایه ن خوداوه له چهرخیکی دیاریکر او دا و ، گومانی فهیله سوفه کان به (ماوه ی وهستان) (مسدة السترك) و اده بینیت که عه قل لاواز و نه توانایه له نه ندیشه کردنی نه م توژینه و هیده ، پاشان ده گهریته وه بیز کسه کانی غهزالی و یه ك ده گریته وه به یه ك گهیشتنیکی نه و تو که وه خته بلیین ته نها یه ك ده قدن هه روه ك ده لیت: (لیکولینه وه له م باسانه دا بی مانایه چونکه چه رخ پیش بوونی گهردون بوونی نه بووه و چه رخ به بی باسانه دا بی مانایه چونکه چه رخ پیش بوونی گهردون بوونی نه بووه و چه رخ به بی جووله و گوران نه ندیشه ناکریت). هه روه ها ها و به شی غهزالی ده کات له م و و ته یه یدا که ده لیت گوران نه ندیشه ناکریت). هه روه که (ویستی کون)ی خودا بووه ، له به ره و ده و نه و دا بووه ، له به ره و ده و نه و دا بوده) هه رله خو گر تووه). (له و یستی شه و کاته دیاریکر اوه ، که خودا گه ردونی تیا در و ستکر دووه).

حه بران: ئه مه زور گرنگه چاوه روانی گویبیستی نه ده بووم چونکه من وام خویند نوده می نوام خویند بینته وه خویند نووسر اوه کانی غه زالی و ثیبن سینای خویند بینته وه و ره خنه که نووسر اوه کانی شده رده که ویست ده قی نووسر اوه کانی ثه و انه و وه گریست که و ایه ده رده که ویست ده قی نووسر اوه کانی ثه و انه و وه رگر تینت ؟

جیاوازی به خته کا ن

حەيىران: شىئخى گەورەم باسى ھەموو فەيلەسىوفە ئىسىلاميەكانى بۆكىردم، تەنھا (معررى) نەبئت، ئايا ئارەزووت نىيە باسى (ئەبوو عەلاء)م بۆ بكەيت؟

شیخ: چون باسی (ئهبو عهلاء)ت بوناکهم له کاتیکدا مهبهستی گهورهم، باسی و ته کانی (معهرری)یه به لام وه فه فهیله سوفیک لیکولینه وه ی لهسه رناکهم چونکه ئاگادارنیم که خاوه نی بیرو کهیه کی فهلسه فهیی ئاشکرای شیکراوه بیت لهبابهت کیشه فهلسه فهیه یه گهوره کانه وه،... هه تاکو بوتی ئاسان و ساده بکهم. گهر لایه نه ده قی یه زمانه و انی یه کهی و هربگرین ، بومان هه یه به فهیله سوف ناوی به رین.

چونکه مانا زمانه وانی یه کهی فه پله سوف بریتی یه له (خوشه ویستی بو دانایی) (محب الحکمـــة) گومانی تیدا نی یه معه رری یه کیک بووه له خوشه ویستانی دانایی و هه رچه نده خزمه تیکی نه و توی پیشکه شربه م خوشه ویسته ی نه کردوه، که هه قی ته و اوی له سه ریتی.

گهر به واتای زاراوهیه راسته قینه که شی وه ریبگرین بوّمان نییه (عهلاء) بخهینه ناو کوّمه لی فهیله سوف میله سوف به سهر یه کیّکدا ده بریّت گهر خاوه نی تیوّری عه قلی پوختی داریّر راو له سهر بنه مای زانیاری یه کان بیّت... یا توّرینه و هه بیّت له سهر کیّشه ی فه لسه فی یه گهوره کان و ده ستکه و تیّکی بالای هه بیّت له داریّر راندنی بیروّکه فه لسه فه یی شبکراوه کان.

گهر ئارهزوو مهندانی فهلسهفه توانیان ههموو ئهم کارانه بهگشتی جیبهجی بکهن ئهو کاته لهپیاوانی فهلسهفه دهژمیرین و گهر تهنها خاوهنی بیروکهی پرش و بلاو و پچرپچر بوو لههندی لهکیشه فهلسهفییهکاندا باشتر وایه بهنیوه فهیلهسوف دابنرینت.

معه رری به لای منه وه به یه کیک لـه و نیوه فهیله سوفانه داده نریّت، خاوه نی تیوری عمقلی داریّژراوه لـه سـه ر زانیارییه کی پته و و هه روه ها چه ند تیوری پرش و بالاوی هه یه لـهزور لـه کیشـه فهلسمه فی یه کاندا، که تـهمانش لـهناو هو نـراوه و په خشانه کانیدا نـاریک و پچر پچر و بنی به لگهو بنی پیز بهده رده کهوییت.

یه کینك بو لهوانهی كهوازیان لهدونیا و خوشی و چیژه کانی هینابوو.

بنی به ختیه کهی له ژیاندا زور له دو دلی و سهرسامی و گومانی تیادا دروست کردبوو و، غهم و په ژاره کانی زوریان لیده کرد به به رده و امی گلهیی و ناپه زای و گالته ی له ژیان بینه وه.

ئه م هه موو ترس و کوسپ و نه گیه تیانه له هونراوه کانیدا په نیگ نه داته وه و، هونراوه کانیدا په نیگ نه داته وه و، هونراوه کانی پر از ندو ته وه به جوره ها هونه بی شاکار و جوانکار، ته نها بومه به ستی تیر کردنی ئاره زووی خیو به ده رخستن، که نه مانه و اده گهیه نی تیگه پشتنیکی زوری هه بووبیت له فه لسه قه دا و هاره زاییه کی که می هه بووبیت له فه لسه قه دا و دیوانه کی په نیگ دانه و هم و دیوانه کی په نال ته یک دردنی به زیانی تیادا به ده رده که ویت له نه گیه نی و غه م و هم زاریك بینی و گالته بینکردنی به زیان.

و ازهیننان لهدونیا نهی دههیشت گهش بینیه کهی سهرده ربکا و ، بهییچه وانهوه گهشبینیه کهی و ازهینانه کهی لهدونیا دهشار دهوه.

باوه ره کنانی به گومان ناوخن کرابوو و، گومانه کهشی به ره و باوه ر ملی ده کیشا له مانه وه بزمان به ده رده که ویست که زانست و فه لسه فه و روز انسه ی ژیسانی تیکه ل و هم رهمه کی بوون...

هدرگیز رووا نی به هدر که سین چه ند ووشه به کی گومانی به زماندا هات بیخه به ریزی فه یله سوفه کانه وه و به زمانحالی هزنراوه، ثه ندیشه و بیرو راکانی ده رببریت که به هیچ شیوه یه ک ناگو نمین وه ک ترژینه و هیه کی ریک خراویی پابه ند له سه ر به لگه کان مامه له ی بکریت. چونکه ثمم گومانانه له ناو جه رگه ی ژیان و تازاره کانیدا هه ن که به ره و زور به ی خوده کانی مروف ده کشین و په رژین بو عمقل ده که ن

نهك ههر كهسينك دوو چارى گومان بوو، يا.. تووشى كۆستينك بو... يا ههورينكى تاريك ئاسمانى دلى گرت به زمان حالى هۆ نراوه خولياكانى دلى ده ربخات، به بى تۆژينه وه و لينكۆلينه وه بير كردنه وه و به بى به لاگه و هۆكاره كانى بيكاته بنه مايه كى بيرو را بىق راستيه كان گهر دوانى فراوان و گهر يه كينك به دلته نگى بينرا، غهم و گومانه كانى وه ك هۆنراوه يهك بهۆنينه وه و به نيوه گومان و نيوه باوه ربۆ خه لاكى بخوينينه وه، ئايا شياوى ئه وه يه يزيته ريزى ئه و كهسانهى كه ژيان و تهمه نيان به تيورى پوختى رينك خراو برد و ته

سه رو له ناکامدا فه لسه فه یه کی ناشکرای بنی پینچ و په نا و پته و ناکام گونجا و په نا استه یی بینت و ، بنه ماکانی پابه ندی به نگه کان بینت. گه ر ثیمه سه رنجین له دیوانی (عه لاء) و کتیبی (رسالة الغفران) و وه لامدانه وه کانی بن (داعی الدعاة) بده ین له مانه و ده تو انین بیرو راکانی (عه لاء) به ده ربخه ین که هیچ تو ژینه و ه یه کی ناشکراو ریخ خراو و گونجاوی تیا نابینین که پابه ندبین به هو کار و به نگه کانه وه نه له تو ژینه وه رانیاریی یه کاندا و نه له تو ژینه وه کانی بووندا و نه له خود و ره و شت و کومه ناسی دا، به نکو ره ش بینی و نه له تو رون و رق و کینه و سته مه کانی به ده رده که ویت، که نه م پیاوه له نیوان گومان و پرباوه ریدا دو چاری بو ته وه.

دریّــره نــادهم بــههز کانی بهدهر خســتنی ئــهم رهش بیــنانهی کــهخودی ئــهم پــیاوهی گهماروّداوه.

چیونکه نبهی حمیران خیزت دهزانیست کهزور لبه لبهش سیاغان و چاوسیاغان و دهولهمهندان و ژیبان ثاسیوودهیی په کان دوو چاری ثبهم دهردی گومانیه بیون و، بههنوی کۆستیکی یاخود بههنری رمانی هیواکانیان.

نایا ووتهت بهرامبهر پیاویک چی دهبیت کهسنگی پربیت له گهش بینیه کانی زانا و دانا کان و خودی گهر بینیه کانی زانا و داناکان و خودی گهوره کان کهله سهره تایی ژیانی یه وه خوی دهبینیه وه به کویسری و درواری دهم و چاوی و دوور له خه لکی و بی بهش له چالاکیه کانی جوله و به دخواردنی، و از هینان له دونیا و به دووری له به رزوو دارایی و ، نائومید بوون له خه لکی و به زهیی خودا؟

زۆر سروشتىيە ئاكامى ئەم ھەموو رووداو نەگبەتيانە گومانى لاى ئەبى علاء دروست كردبينت.

ئهم گرمانانهش له ژیاندا ته نها له (جیاو ازی به خته کاندا) سه رده کیشی ... و ته نها دو و جزر هاو پی ده ربازیان ده بینت، یه کیکیان ئه وه یه که به به رده و امی بیر له نهینی یه کانی قده رده ده کات به به به رده و امی بیر له نهینی یه کانی قده رده ده کات و ته خود اده که نو و قده رده کات و تا است و امازه ی به خستمان له مانسه و همه رده که ویست و همه را ری و ده و ته مسادی و ئاسوده یی و به ده رده که ویست و تا مه درین و تا مه درین و تا مه درین کورتی ... هتد

ئهی حهیران ئهمانه ههر گیز لـهیاد مهکه و جـاریّکی تـر گـهر توانیـمان دهگهریّینهوه سهری بۆ دەرخستنی دروستکردنی بوونهکان لهلایهن خوداوه بههـزی بهلّگهکانهوه.

حدیران: به لام... رادهی گومان چهند بوو له لای (ئهبی علاء)؟.

شینخ: لیرهدا پاشماوهی نهیننی ووته کانم سهبارهت به (عهلاء) بؤت بهدهردهخهم.

هزکاره کانی گومانه کانی معهرریم بن بهده رخستنی کهدوو چاری ههموو کهسینکی نه گبهت و نائومید ده بیته وه و باسی ثهو باوه پانهیت بن ده کهم که هن گری ههموو عمقلینکی ساغه.

معهرری گومانی لهههموو شتیك ده كرد ته نها بوونی خودا نه بیت كه هیچ كاتیك گومانی بو بوونی خودا نه بیت كه هیچ كاتیك گومانی بو بوونی خودا به لای عه قلیدا نه ده چوو ... جگه لهم پراستی یه به هیچ و ته یه كی تر باوه پر مه كه، ههر چه نده معهرری سه رسام و دوو دل بوو به رامبه ر به قه زا و قه ده ر و ثازادی و یست و هی دانایی یه كانی دروستكردن و خودی پر خ و چرنیتی زیندو بوونه و به لام هم رگیز باوه پری به بوونی خودا نه تر از اوه ، به هری عه قلی ساغی كه به به نگه رینمایی كرد بوو بو بو بوونی خودا.

همرگیز باوه ری پتمو نه ده تر از اهم رچه نده عه قلی دوو چاری لاو ازی و کولبونی ببوایه المهده رك کردنی خودی ته نهایی خودا، یا له ته ندیشه کردنی لینکه و تنموه ی گهردون له نه نه به نور که یک کورن و بیرو که ی کونیتی و چه رخ و جینگا و چه ند گومانه کهی زور بوایه که ته مه شرحیاو ازی به خته کان و نهینی نادیاری نوو سراؤه ریز هیی یه کان (القدر) له لامانی دروست ده که ن.

ئه مه راستی نوسراو و بیروراکانی معهرری یه، که به (فهلسه فهی معهرری) ناوی دهبدن، گهر خوازیاری به خودی خوت به رجهسته ی بکه یت، ئه وا دیوانه که ی جاریکی تر بخوینه رهوه و ووته کانی کوبکه رهوه و پاشان پؤلینی به راوردیان بکه و، به ووردی سه رنحی بده ئه م راستی یه ت بو به ده رده که ویت که هیچ گومانیکی تیادا نی یه.

شیخ: ئەم ھۆگرى زۆرىيىيەى خەلك بەھۆنىراوەكانى (ئەبىعەلاء)ەوە بەتايبەتى ئەو ھۆنىراوانەي گلەيى و سەرسىورمانى تىيادايە بىۆ قەدەر، يىا... گومان لىە كاربىەجىيى بوونه کانی خودا ده کات، ئهمانه به گشتی بههؤی کاریگهری (جیاوازییه کانی بهختهوهیه لهژیاندا).

همه موو مرؤفینك له ژیانیدا دوو چاری شهم نه گبه تسیانه ده بینته وه، یا... له خودی خزیدایه... یا.. به هنری كه سانی ده و روو به ری له دؤ ست و خزم و كه س و كاری و به گله یی له به دبه ختی خوشحال ده بینت. به و تنه و هی چه ند به یته هو نر او هیه ك له م پرو و ه و ه.

کاتینگ شاعیر بو لابردنی بیزاریتی دژواریییه کانی ژیان ثهم هونراوانه دههونیتهوه، هیچ شیاو نییه ببیته بنهمایه ک بو بریاردانی بی باوه ری و باوه ری ثهم شاعیره بو بوونی خه دا.

سه بخینکی وورد لهههندی لهووته کانی معهرری ثهدهین تابگهینه راستی بیروراکانی. گهر خوازیاربین... ثهی حمیران معهرری بخمینه ریزی فهیلهسوفه کانهوه و تؤژینهوهی لهسسهر راسستی بیروراکسانی بکسهین لهزانسیاریی و بوونسدا لسهدووتویی هؤنسراوه و بابه تهله خو گرتووه کانی، بؤمان بهده رده کهویت ثهم پیاوه له گهل ثهوهی که.

رهش بینسیه کانی سهرسامی و دوو دانی لادروست کردوه، ههرگیز نهیتوانیوه دهر بخیزت انسیوه ده ربخین نهیتوانیوه ده ربخین استاه و باوه رسید کان گهیشت. بهراستیه کان گهیشت.

وليس يظلم القلب وفيه للب حذوة

واته: همر دلني ترؤسكمي ژيري لمناويدابي، همرگيزاو همرگيز تاريك تابي.

به لنی - راسته - ئهی حهیران - سویندین به خودا گهر پیاوینك خاوه نی عهقلینكی ساغ بیت ههر گیز دلنی رهش بین نابینت. معری زور باوه ری به معقله هه بووه و، هه میشه پابه ندی بووه، یاخی ده بوو له هه موو بیرو راو هه والینک که پینچه وانه ی به بیاره داریژر اوه کانی عهقل بووایه.

وهُك چۆن لـهم ووتەيەدا بەدەردەكەويىت:

فلا تقبلن مايخبرونك ضلة إذا لم يؤيد، ماأتوك به العقل

واته: باوهر بهبيرۇ كەيەك مەكە، گەر لەلايەن عەقلەو، پەسەند نەكرابينت.

وماتريك مراثى العين صادقة فاجعل لنفسك مرأة من الفكر

واته: باوهر بهبينراوه كاني چاو مهكه، باخودت ئاوينهي فكره كانت بيت.

و وتەي:

سأتبع من يدعو الى الخير حاهداً وارحل عنه، ما إمامي سوى عقلي واته: لـهدوي تهوكهسـه دهكـهوم كهبانگهوازي چاكه بكا و تيبكۆشني بۆي، ههروهها جاري و اههیه لیشي دوور ده کهومهوه، چونکه من تهنها عهقل بهپیشهوای خوم دادهنیم.

تهنها بهم عمقله، ئهم پیاوه ژیرو دانایه کهبتی بهش بوو و ثارامگر بوو، باوهری بهبوون.و تـهنهایی خودا هیّنا، ئەو خودا بیّگەردەی كەتەنھا و ئەزەلى و ھەمیشەیی وبەئاگاو بەتوانا و ویّنه گرو سهرهتا و زیندو کهرهوهیه و هیچ شتیّك ویّنهی ئهو نییه، ثایا گومانیّك لهباوهرِی معهرری بهدی ده کریت لهم و و تانهیدا؟

سەبارەت بەباوەرە پتەوە بنى ھاوتاكەي دەلىيت:

بوحدانية العلام دنا فدعني أقطع الأيام وحدي

واته: بەتەنھايى خوداى زانا باوەرم پېھينا بھيلان رۆژگارم بەتەنھا بەسەربەرم.

هـ دروهها ثامـاژهی بـاوهر بهبوونی خودا و تهنهایییه کهی بکات وایه و چوّن هاوهالیّتی له ته نهایی و بینکه سی و رهش بینیه کانیدا.

> ويثبت الأول العزيز يموت قوم وراء قوم

واته: كۆمەل لەدواي كۆمەل دەمرن بەس خوداي بەتوانا دەميّنتي.

يجوز أن تبطى المنايا والخلد في الدهر لايجوز

و اته: - لهو انهیه هه ندی تهمه نی دریژبن به لام نهمری بو هیچ کهس نی یه.

سمباردت بمتوانايي خودا لمدروستكردني زيندوو لممردودا و بهييچموانموه مردوو لەزيىندودا والەشىتە مىردووەكانەوە ناوەرۆكى ژيبان دروسىت دەكبات و دەيرازينيىتەوە، هه رکاتن ویستی به توانای خوی لینی دادهمالی و دهیکاته وه به روو که شه (عرض) بی گىانەكەي.

و مك دماتيت:

جواهر ألفتها قدرة عجب وزايلتها فصارت مثل إعراض

و اته: ناو درو که بنهماییه کان پیکهاتهی توانایه کی سهرسورهینهرن و بهجووداییان بوونه کهی گهردوون وهك رووکهشي ليندينت.

حميران: - بهلام گهورهم من ئهم ووتهيهي معرريم لهياده كهده لينت: -

قلنا صدقتم كذا نقول قلتم لنا خالق عليم و اته: پینتان راگهیاندین، خودا دروستکهرو زانایه.ووتمان راستده کهن ثینمهش ههروا دهلیّین.

زعمتموه بلا مكان ولازمان ألا فقولوا واته: باوهرتان وابوو بن جيْگاو چهرخه، بهئاگابن و بلٽين .
هذا كلام له خبيئ معناه ليست لنا عقول

واته: نهم ووتهيه نهينني يه كي تيادايه بهواتاي ثيمه عمقلمان نييه.

ئايا ئەم ووتەيەيىي ئاماۋەي لاوازى باوەرى ئەبى عەلا بەخودا بەدەرناخات؟

شیخ: بهلامهوه سهرسورینهرنییه، کهتهنها ثهم سی بهیته هونراوهیهت دهرخ کردبیت و بی ثاگابیت لهم بهیته هونراوانهی تری.

كەدەلىت:

والله اكبر لايدنو القياس له ولايجوز عليه كان أوصار

واته: خودا گەورەيـەو ھـيـچ پێوەرێك نزيكى نابێتەوە،بۆ ئێمە نەھاتووە كەبلێين خودا وادەبنى ياوا بووە.

ئیوهی کومه لای گهنجان ههمیشه هو گری گومان و ئهو رینگایانهن که بوی ده چینت. به لام سهیره که چون تاثیستا دهر کمی راستیت نه کردووه، لهو ووته دوورو دریژانهی که بهسهردا تیپهری لهویلی ئهندیشه ی عهقل و کولبونی له ثهندیشه ی مانای چهرخ و جیگا.

مهبهستی معه ری لهم به به به نام اوه به ای اما وه که کولبونی عمقل بکات له نه نه نه که و المونی عمقل بکات له نه نه نه که و و تووه و ، هه روه ها گه ردو و نیش که هیچ بونینکی پیشی نه که و و تووه و ، هه روه ها گه ردو و نیش که هیچ بونینکی پیش بوونی دروست نه بووه ، هه روه ك غه زالی ده نیت که معه رری معه رری بونی خود اناگه یه نیت که معه رری ده رکی کردووه (گه و ره تره له و هی که پیوه ر نزیکی بینه وه و ، بووه و نه بینت دروست نی یه بوی.

واته بوونه نهزهلی یه کهی خودا به بوونه جه سته پیه لیکه و تنه کانی یه وه پیوه رنا کریت که لیکه و تنه کانی یه وه پیوه رنا کریت که لیکه و تنه و انه نه به جیگا و چه رخه وه و، گهر نهم لیکه و تنه وانه نه نه وانه ی و جیرگا) نه ده بوو و، هیچ مانایه ک نه ده بوو نه ندیشه ی بکریت نهی حهیران، نه وانه ی گومانیان نه باوه وی معه رری هه یه نهم چه ند به یته یان نه کردو ته به لگه وه ک ده لیت:

۱ بروانه پهراويزي په کهم لاپهره ()

تحطمنا الأیام حتی کأننا زحاج ولکن لایعادلنا سبك واتمه: روزگـار دامــان دهرزیــنــنی هـــهروهك، شووشــهیهك كــهیاش ووردبونـــی خــــؤی ناگریتهوه.

ئەو وتەي كەدەلىت:

لو كان حسمك متروكاً بميئته بعد التلاف طمعنا في تلافيه واته: گهر جهسته لـ مناو چـوونى لهسـهر شـيّوهى خـوّى بميّنيّـتهوه، هـهر لـ مزووهوه خوازيارى لـمناو چوونى دهبووين.

ههرگیز ئهم ووتهیهی دهرخ ناکهن:

إذا ما أعظمي كانت هباء فإن الله لايعييه جمعي واته: گهر ئيسكه كانم پرش و بلاو بيت ، لهلاى خودا ئاسانه كۆكردنهوهى.

متی شاء الذی صورنا اشعر الموت نشوراً فانتشر چ کاتیك ثموه ی ثیمه ی بهم وینهیه دروستكرد ویستی لهناو چوونمان بوو، دهمان مرینیت و لیپرسینه و همان له گهل دكات.

و تەي:

قد یمکن البعث إن قال الملیك به ولیس منا لدفع الشر إمكان واته: گهر خودا وویستی زیندوبوونهوهی همیه و هیچ توانایه کمان نییه بۆ بهرهنگاری به لاكان)

و تەى:

وأعجب مانخشاه دعوة هاتف آتیتم فهبوا یانیام الی الحشر و اته: ترسناکترین شت ثهو بانگهوازهیه کهدهلیّت نوستوان رایهرن بو لیپرسینهوه و و تهی:

یالیتنا عشنا بلاردی یدالدهر أومتنا مماتا بلانشر (خورگه لهژیاندا مردن نهبوایه گهر همش بوایه لیپرسینهوه نهبوایه) وتهی:

إن كان نقلي من الدنيا يعود الى خير وأرحب فأنقلني على عجل

(گەر گواستنەوەم لىەم دنىيايە بەرەو خۇشىي بىنت ئەوا خوازىيارم زوو بگويزرىمەوە بەخۇشىيەوە پىشوازى لىندەكەم)

وإن علمت مآلي عندي أخرتى شدأ وأضيق فأنسأرب في الأجل واته:(ئهى خودا گهر دهزانيت ليپرسينهوهم دژوارو تهنگه، خودايه چارهنووسم و بردنم دوابخهيت)

سویند بن به گیانم، نهم پیشوازیییهی خه تك بۆ دەرخ كردنی نهو بهیتانهی كه گومانو دو و دتى تیادایه، وه كودوور كهوتنهوه لهو بهیتانهی پر باوه پو به لگهن. نهمه كاری مرۆقی به وویژدان نی یه كهبیهوینت به ناگا بینت له پاستیه كانی باوه پی نهم پیاوه به لام ریبازی راست نه وه یه به قوتی سه رنجی بده ین له پاشدا و و ته كانی به به تگهوه به راور دینك بكهین نه و و و ته یه كه ده تین شكا خزی ناگریته و و و ته كانی تری كه لهم و و ته یهی ده چن، دروست نی یه بیكه یته به هانه بر نه به و زانایانهی كه ده این به دروست كی ده و ی ههر خونینك به و زانایانهی كه ده این به دروست كردنه و ه یه کی نوی خونینك بینت ناگاته باوه پی هه ندی له و زانایانهی كه ده این به دروست كردنه و ه یه کی نوی زیند و بوونه و ه ده بینت .

بهلام لهم بهيتهدا كهدهليت

ومتى شاء الذي صورنا أشعر الموت نشورا فأنتشر

(چکاتیْك ئەوەي ئیمەي لىەم وینەيەدا دروستكرد، گەر ويستى لەناو چوونمان بوو دەمانمرینینت و لیپرسینەوەمان لەگەلدا دەكات)

لهدوو تووینی ئهم ووتهیهدا، به لگه عهقلییه کانی تیادا رهنگ ده داته وه له توانای زیندو بوونه وهی جهسته کان به هه مان توانای ئه وهی دروستکردنه وهی که هینایانه بوونه وه، به ناگابه... ئهی حدیران...

هەروەھا ووتەكانى سەبارەت بەرۆح.

أما الحسوم فللتراب مآلها . . . وعييت بالأرواح أنيّ تذهب

واته: (جُهسته کان چارهنووسیان بهرو خاك و خوّله، بهلام نازانم ثهم روّحانه بهرهو كوي دهچن)

روح اذا أتصلت بحسم لم يذل هو وهي في مرض الفناء المكمد و اتسه: (گــهر رِوْح چــووه جهســتهيه كهوه بهبــهردهو امى پـــێكهوه دهمێنــنهوه، هـــهتا ههردووكيان لهنهخوشي لهناوچووندا جيادهبنهوه).

أن كنت من ريح فيا ريح اسكني أوكنت من نارفيا نار أخمدي واته:(ئهى رۆح گهر روسكاوى..بايىت..ئهى با..خامۇش به و، گهر لهئاگرى... ئەى.. ئاگر داعركنى)

أن يصحب الروح عملي بعد مضعنها للموت عني، فأحدر أن ترى عجبا وأن مضت في الهواء الرحب هالكة هلاك حسمي في تربي فواشحبا واته: (گهر رِوْح هاوه ليّتي عهقلم بكات پاش مردنم، شايهتي سهر سورهينهره وهك لهناو چووني جهستهم له خاك و خولدا، هاوار بؤ خوْم).

به یه ك گریشتی بلیمه ته كان (۱)

ههر چهنده ههندي جار فكرم لهههندي تهنديشهدا، دوو چارى تالٽوزى دهبيتهوه بهلام نهوه ناگهيهنيت كهمن حهيرانه كهي يه كهم جار يم.

شیخ: نه زانم، به لنی نه زانم و، نهم نالوزییهش ده ربازمان نی یه لییی، به لام به حهیر ان پیشو ازیم کردی هه ستم کرد که سه رسامی لهم کارهم.

حەيىران: بەلىنى بەبىنىنىي ئەم خشىتەيە سەر سىام بووم، ئايابا سەكانمان بەرەو غەزالى و ئىبن طوفەيل دەگەريتەوە؟

شینخ: نه خیز، تـهنها بهراووردیکـه بؤتـی ئامادهده کـهم لهنـیوان بیرؤکـهکانی موسلمانه کان و بلیمهته فهیلهسوفه کانی رؤژ ثاوا کهبه (۰۰۰) سال پاش ئهوان هاتوون.

حهیران:گهر بهههانه دا نهچوویم شیخی گهورهم تهمرو باسی گهشهی فهلسه فهم بو ده کات، له کاتی خویدا کتیبیکم بینی بهم ناوه له گهل ههندیک له هاوریکانم له بارهی فهیله سوفه کانی سهرده می نوی و هرمگرت و بردم بو زانکو، که گهوره ترین هو کاری نوشوستی هه بوو له سهرم، لینیان و هرگرتم دراندیان، دهیان ووت: شهم کتیبه هه مووی به گشتی بی باوه ریی یه به خود ۱.

شيخ: -مەلنى گەشەي فەلسىەفە، چونكە فەلسىەفە پيش ئەمانىش پيشكەوتوو بووە،

بەلكو بلنى گەشەي رۆژئاوا لەمەيدانى فەلسەفەدا.

حەيران: – تيننه گەيشتىم لەجياوازى نيوان ئەم دوو وتەيە.

شیخ: - سهبارهت به و تاریکیهی کهبالی به شهورپادا کیشابوو، شه توانین بلین گهشهیه کی فهلسه فهیی بوو به لکو به تاگابوونه و به یه گهشهیه کی فهلسه فهیی بوو به لکو به تاگابوونه و به یه لاته وه سه ری کیشا بوو، به دوور ته و بلیمه تانه کرایه وه به و رووناکییهی که له روّژهه لاته وه سه ری کیشا بوو، به دوور نی هه ر بلیمت به یه یه گهر بلیمت به یه یه گهر شمی به یه گهر توه یا ده قا و ده ق له روّژهه لاته وه و دریان گهیشتن وه یه نزیك تره،

حهیران: کهواته شیخی گهورهم نایهویت باسی ثهم فهیلهسوفه روّژ اواییانهم بوبکات. شیخ: چوّن باسیانت بو ناکهم و من دهزانم کهتهنها باسکردنی ثهوان راتده کیشینت.

حهیران: -دهبینم شیخی گهورهم دهفهرموینت کهروژ تاوایییه کان ههموو راستی یه فهلسه فهییه کانه هموو راستی یه فهلسه فهییه کانیان له دو ترخیان که بی ایاده و می که ده کانیوه به دوورم بخاته وه لهووته کانیان که بی باوه دی و گومانیان له خو گرتووه. گرتووه.

شیخ: - چ.. کاتیک منت بینیوه بیرورای گومانداران و بیباوهرانت لسی بشارمهوه؟ حمیسران: شینخی گسهورهم زیاتسر باسسی شهو گسهوره فعیلهسسوفانهی بوده کسردم کعلهباوهرداران بوون بهتعنهایی خودا.

شیخ: گوناهم چییه گهر گومانداران و بنی باوه ران کهمینك بن لهفهیله سوفه که م تو اناکان، به گویره ی زورینه یی باوه رداران له گهوره فهیله سوفه کان، له مهولا بوت به ده رده که وینت نهم ریزه یه هه رگیز ناگورینت سه باره ت به ههمو و نه و انه ی که باسیانت بو ده که م.

له نیوان زور بسه ی فهیله سوفه موسلمانه کانی روز هه لات و فهیله سوفه نه سرانیه کانی روز تاوا.

ئهم به یه که گهیشتنه گهر له رینگای و هر گرتنه و ه بینت یاخود به هنری له یه کچوونی بز چوونیانه و ه بینت له سهر راستیه کان و ، ئه م بلیمه تانه ی که باسکر دنیان دینته پیشه و ه ، هه موویان به گشتی به رگریان له عه قل و له چه سپاندنی بوونی خود ا و سیفه تی ته و او ی کر دو و ه به شیوه یه ک که عه قل سه رسام ده کات و دلیش ده گه شینه و ه . .

حەيران: -ئەمە، سەيرە!

شیخ: -نهسهیرهو نهنامویه، باسی (ده) فهیلهسوفی گهورهی بهناوبانگیانت بو ده کهم کههمموویان باوهریان به بوونی خودا ههیه، تهنها دووانیان نهبینت کهیه کیکیان گومانی ههیه، ثموی تریان سهرسامه و باوه ری بهبوونی خودا ههیه، بهلام نازانیت چون وهصفی بکات، بهم جوره دهبینیت ریژه لهنیوان نهم باوه رداران و گومانداراندا تهنها (یه که).

حديران: - ئدوانه كين كهشيخي گدورهم دهيدويت باسيانم بز بكات؟

شيخ: - تۆ . . پيم بلني ئەوانە كين كەشەيداى ناويان بوويت؟

حهیران:-بهدریْژایی تهمهنم گویْبیستی ناوبانگی باکون و دیکارت و کانط و سپینوزا و برگسون و دارون بووم و، شتیْکی کهمم سهبارهت بهههریهکیْکیان خویْندوٚتهوه.

شیخ: – به کورتی باسی (باکون و دیکارت و باسکال و مالبرانش و سپینوزا و لولك و نیبنز و هیوم و کانط و برکسون)ت بؤ ده کهم، بهلام دارون باسیکی تایبهتی ههیه.

هەرو،ها بەيەگەيشتنيان لەسەر بەلگە خوازىيىيەكاندا بەيەگەيشتنيكى ئەو تۆكەوەختە بېيتە دەقلى.

شینخ: - فرهنسیس بـاکون ههرگییز بـنهماکانی لۆژیکـی پووچـهل نهکـردۆتهوه و ناشتوانیّت یو چهلی بکاتهوه چونکه ئهمانه بنهماکانی عهقلیی پوختن.

رِیْگای هاوناوی خوّی (روّجه رباکوّن)ی گرته بهر لهو ووتهیهیدا کهدهالیّت:-ئهزموونه کان تهنها بهلگهن بوّ زانسیاریییه سروشتییه کان و ههروهها هاوشانی روّجرباکونی کرد لههیرشه کانیدا بوّ سهر ئهرستوّ.

حەيران: - ئەم رۆجەر باكۆنە كىيە؟

شينخ: - گويْبيستى نەبوويىت؟ ئەو قەشە فرەنسىسكاتە ئىنگلىزىييە كە بەناوبانگىزىن

زانای سهده کانی ناوه راسته کهبهماوهیه کی زؤر پیش فرهنسیس باکؤن هاتؤته دنیاوه و ئهم دوو پیاوه لهبیرو راکانیاندا لهیه کده چن وهك چؤن لهناو نیشتمانیاندا لهیهك ده چن.

رۆجمەر ھىرشىي زۇرى دەبردە سەر رىبازانى فەلسىقە پەيرەوكراوەكانى ھاوسەردەمى خۇي.

بانگهوازی شهوه ی ده کسرد که نه زموونه کان ته نها به لگهیه کن بو زانیاری به سروشتی به کان و خوی و ابه ده رده خست که لوژیکه کانی نه پرستو په تو ده کاته وه و خوازیاری نه وه ده بوو گهر له تو انایدا بینت هه موو کتیبه کانی بسووتینی له گهل نه وه ی که هه میشه پیویستی به و لوژیکه عه قلیانه ی بووه له وو ته کانیدا و ، ناماژه ی هه مان هو کاری کردووه و ده لینت (نه م هو کارانه به ره و هه نه مان راده کیشن).

به لام فره نسیس با کون که دوو سه ده زیاتر دوای نهو هاتووه بو داهینان... یا... بو و مرگرتنی هه مان بیرو راکانی رو جه م، به به ممان شیوه ی نهو باوه ر به نه زموونه کان ده هینیست له زانباریی به سروشتی به کاندا و گالسته به لوژیک کانی نه رستو ده کات، به چه شنیک که ماموستای به که م به فهیله سوفی سه فسه تائی بی نرخ ناو ده بات، له گه ل نهوه ی که همه میشه بی پیویست نه بووه له وه رگرتنی نه و لوژیک و هو کارانه ی که ده لینت به روه همان راده کیشن وه به (بت) ناویان ده بات که دوور مان ده خاته وه له خوا په رستی که وه خته بینه هه مان نه و هو کارانه ی که رو جه رپیش نه و ناوی ده بات.

بەلام ئەو رىبازەي كە فرەنسىس باكون گرتۆتيەبەر بۆ لىكۆلىنەوەكانى لەسەر ئەم بنەمايانە بەندە.

ئسهو ئەزموونانسەي كسەداريۆراون لەسسەر تاقسىكردنەو، پستەوەكانى و سسەرنجدانە ووردەكان.

پهیره و کردنی رینبازی (ئیستقرا Induction) کهبه هزیه وه عمقل لهبه شی به کانه وه (الجزئیات) بو گشتی به کان (الکلیات) و اته له ئیجابیاتی ئه و ریبازه ی که عمقل له کاره گشتی به کانه وه داده به زینت بو کاره به شی به کان (Deductior) و ئهمه ش شتیکی نوی گشتی به کانه به داده به داره کان له لای نی به ، چونکه به لگه به ره و ژووره کان (الصاعد) و به لگه به ره و خواره کان له لای فهیله سوفه سه ره تایی به کان ناسر اون و هه روه ها ئه زمونیش به که م شته که مروف شرانیویه تی له توژینه وه کانی سروشدا.

ئەوە كەشايەنى باسە باكون ئەم ئەزموونەي خستە قالبىي فەلسەفەوە، رىڭخست و

ویّنهی بو کیّشان و قوّناغه کانی دیاریکردن و خشتهی بوّ دانان ئهم ریّکخستنهی بوّ ریّبازه توژینموه کانی بووه پایهیهك بوّ ناسینی لهجیهانی فهلسهفهدا.

حه بران: - گومانی تبادا نی به شهم ریبازهی ریکخستنه بهره و ژووریی به له به بستنه به به و و ژووریی به له به شهری کانه وه بنو گشتی یه کان زووتر ده مانگهینیته راستی یه کان به هوی کار و شته هه ستیه کانه وه، به لام چون به کاریان بهینن له زانیاری شه و کارانه ی که له بشت سروشته وه هه ن؟

شیخ: - باکون و اده بینیت یه که هه نگاو له لیکو تینه وه فه لسه فه یی ه کاندا به تو ژینه و هی سروشتی یه کان ده ستیده کات پاش شه و هی تیگه یشتنی ته و او مان له پرواته ه سروشتی یه کان به ده ستهینا و قاگاداری یاسا تایبه تی یه کانی به وین، قه و کاته بر مان هه یه بچینه سه ریاساگشتی یه کان که یاسا تایبه تی یه کانی له خو گر تو وه و ، تائیستاش به ره و گه شه ده پر وین تاده گهینه قه و یاساگه و یاساگه و ره گشتی یه ی که هه مو و یاساکانی له ژیر چنگدایه ، ئینجاده گینه کاره فاشکر اکان که له همو و زانسته کاندا همیه و گومانی تیدانی یه .

بـههزی نـهم کــاره ناشــکرایانهوه دهتوانـین تۆژیـنهوهی هۆکــاره بــهرزهکان بکــهین کهگـهردونی لـیٰکهوتۆتهوه و، گهیشـتن بهکارهکانی لیٰکهوتهوه و، تیْگهیشتن بهکارهکانی پشت سرووشت (میتافیزقی).

همروه ک چون باکون به هوی نهم بیرو که فه لسه فه گشتی یه وهی به نیبن روشد ده گات و به هوی ریبازه (توژینه وهی به شه کان) خودا ده ناسیت و همروه ها به هوی نه و به لاگه دیار انه ی که له دروستکر اوه کانی خودادا هه یمه و به هوی رین کخستن و یاسا ته و اوه گشتی یه کانی که له گه درووندا به دی ده کریت به همان شیوه له گه ل نیبن طوفه یل و مهسکه وه ی یه که ده گریت نه و و تانه ی که ده لیت: ده تو انریت به هوی عه قلیه وه ده رکی خود ابکریت له تیوره فه لسه فه ی یه پوخته کاندا.

باکون و ته بهپیّزه بهنا و بانگه کهی کهدهانیّت:(گهر کهمی فهلسهفه لهخودا بهدوورمان بخاتهوه ئهوا زوّریی فهلسهفه دهمان گهریّنیّتهوه بوّ لای خودا).

هـهروهها روّجـهر بـاکوّن لهگـهلّ توّمـاس ته کویناسـی هاوسـهردهمی خـوّی لهگـهلّ قورئـاندا یـهك ده گریّـت لهسـهر بـاوهر بـهبوونی خـودا و، بـهبیّ توانایی دهرك کردنی زاتی تهواوی خودا و، سهبارهت بهرِاستی دروستکردنی (میّشك) دهلیّت.

هیچ زانایه کنی به له زانا سرووشتی به کاندا بتوانیت ههمووشتیک بزانیت سهبارهت به میشک و تایبه تمهندیه کانی، که واته چؤن ده رکی خودی خودا ده کات) ههروه ک ده قی

ئهم ثايه ته بخوينينته وه وايه ﴿ يَمَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمَعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُون اللَّه لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَاباً وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ اللَّبَابُ شَيِّناً لاَ يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴾ الحج: ٧٣... ثهى حديران بيركه ردوه...

حەيران: –بەراستى شىێخى گەورەم ئەم باسە زۆر بەنرخە.

شیخ.... لهباسه کانی دیکارت و فهیلهسوفه کانی تردا و لهو بهیه کگهیشتنهیان لهسمر حهقدا بهرزی و ئاشکرای زیاترت بز دهرده کهویت.

حهیران: دیکارت ناوبانگیکی گهورهی ههیه لهجیهانی فهلسهفهدا، چهند خوازیاری زانینی رِووه بهیه کگهیشتنه کانی ده کهم له گهل فهیلهسوفه موسلمانه کان و قورئاندا.

شیخ:- دیکارت زوربهی پر باوهری لهگومانهوه بهدهستهیّناوه و همروهها (خودی گومانی)کرده ریّبازیْك بو چهسپاندنی بوونی خودا و زانینی سیفهته تهواوهکانی،

له گومان و پر باوه ریی یه کهیدا لهیه کچوونیکی زوّری همیه له گهل غهزالیدا بهانکو بلیّین لههموو و تهو ههالسوو کهو تیکیدا..

هیچ له شیوازه کانی زانیاریمان بهدهستهوه نهما... تا.. متمانهو پهنای بو بهرین له زانینی راستیه کان و پر باوه رییه کان.

دیکارت به هوی گومانه وه هه موو ریبازه کانی زانیاری ده رك کرد و گه رایه وه بو پر باوه ری هه روه و گه رایه وه بو پر باوه ری باوه ری باوه ری باوه ری به می وه و ان که و الی باوه ری به می بیزی ساده و السکرا، که واله به تگه ی گومان ده کات بیته به تگه بو باوه ری .

دیکارت ، دهلیّت: - چهند به گومان بم لهههستم و لهعهقل ولهبوونی گهردوندا تهنها راستیه کم بو دهمیّنیّتهوه کهناتوانم گومانی لیّبکهم و ، چهنده گومان زوّربیّت ئهوهنده پر باوهربیه کهم زوّر دهبیّت ئهم راستیسهش ئهوهیه (من به گومانم) بهواتای من به گومانم، که واته من بیر ده کهمه وه، چونکه گومان، بیر کردنه و هیه و، بیر کردنه و هش ته نها له خاوه ن بیر کردنه وه ده بینت و، ثهم خاوه ن بیر کردنه و هیه بریتی یه لـه (من) و ههر چه نده هـه و لی گومان بـدهم له بیر کردنه وه کهم ثـه و اگومان لـه خودی خوّیـدا به لگهیـه بـه و هی کـهمن بیر ده کهمه وه.

لیرهدا و ته بهنرخه بهناو بانگه کهی و تووه، کهدهالیّت: (من بیر ده کهمهوه، کهواته من بوونم ههیه).

له سهر ئه م و ته یه ی ریسایی به لگه کانی له سهر راستی هه سته کان و عمقل دانا و ، گهیشته چه سپاندنی بوونی خود او زانینی گشت سیفاتی ته و اوی ، که نه عمقل به پیویستیان داده نیت و ههر ئه م بنه مایانه ش بوو ، دیکارتی گهیانده چه سپاندنی بوونی ئه و شتانه ی که لای عمقل ناشکر ایه پاشان گه شه ی به بیر ق که کانی دا ، تاگهیشته به لگه خوازیی یه کانی بوونی خود ا به هوی به لگه (لیکه و تنه و و پیویستی یه وه) (الحدوث و الوجوب) ، و ه ك بوونی خود ا به هوی به لگه راین پاستی نه م و ته یه بكه م (من بیر ده که مه وه ، که و اته من بوونم هه یه یا ناتوانم هم گیر ئیر ناین با که م ، چونکه زور روون و ناشکر ایه و ، زور کیشه ی ته به و ته یه ی که ده لین - شت له کنشه ی تر هه یه این ناتوانم هم ناکه م گه و ره تر نابیت له پیشه کی و ، هم و و ها هو کار له هو که ی که و ره تر نابیت به پیشه کی و ، هم و و ها هو کار له هو که ی که و ره تر نابیت .

پاش ئــهوهی دیکــارت ده گاتــه ئــهو راســتهقینهیه لهچهســپاندنی کیّشــهی ئاشــکرا جیْگیره کانی ناو عهقل بیر کردنهوه دابهش ده کات بوّسیی بهش.

یه کهم: – بیر کردنهوه بهرینکهوت، یان.. راستهو خوّ (adveritons)، ئهمهش ئهوهیه کهبههوی شته دهره کی یه کانهوهی دروست دهبینت بهینی کاره کانی میّشك.

دووهم: -(بیر کـــرنهوه دروســـتکراوه کان) (Factices) بـــههوی بیر کـــردنهوه جیاوازه کانهوه دروست دهبینت.

سيههم: - (بيركرنهوه خۆرسكىيەكان) كەلەعەقلىماندا جىگىرن.

وهههروهها ده لیّت: - پیویسته به ناگا بین له دوو به شی یه کهم. تاوه کو . .هیچ شتیك له (هه اَسه و ویالی نه ندیشه به ناگا بین له دوه نسه کات بویسان . بسه لام بسیرو رای خورسکییه کانی له حاله تی تمواوی عمقلدا له هه له دوور ده بیّت، چونکه نهم بیرو را خورسکیانه به شیّکی سهره کین له پی کهاته ی عمقلدا و ، ههروه ها له و انیشه و ه فهرمانی پر باوه ریی یه کان به گشتی و هرده گرین و ، ده یکه ینه به لگه بو بوونی خودا.

پاشان دیکارت رووده کاته چهسپاندنی بوونی خوداو دهالیّت:- من بوونم ههیه، کن منی دروستکردوو کنی منی هیّنایه بوونهوه؟

من دروستکهری خوّم نیم، کهواته ئهبیّت دروستکهریّکم ههبیّت و ثهم دروستکهرهش دهبیّـت (بوونـی پیّویسـت) بـوو بیّـت و پیّویسـتی بهیه کمییّکی تـر نییـه.. تــا..بیهاویّـته بوونهوه..یا..بوونی بپاریزیّت.

هـهموو سیفاتیّکی تهواوی لهخوّ گرتبیّت.و ثهم دروستکهرهش تهنها خودایه که ههموو شتیّکی دروست کردووه و پاش ئـهوهی بوونی خوّی و گهردون دهکاته بهانگه بوّ بوونی خودا، ههمان ریّبازی ثیبن سینا ده گریّت کهچوار سهدده پیش ثهم هاتووه.

همروهها دیکارت بوونی خوداو سیفاتی تهواوی ده کاته به لگه بو راستگویی عهقل و دروستی فهرمانه کانی و دهیکاته به لگه لهسهر بوونی خودی خوی و گهردون، همر بویه ده لینت: - ئمو سیفاته تهواوانه ی خودا که ثهقل پهسهندی ده کات سیفه تی راستگویی یه کسه خودا پینمانی به خشسیوه و کاریکی دووره لسه خودا که عهقلینکی کویسرانه ی همان خه نینت، کهواته ده بینت متمانه بهو عهقله بده ین کهوا خورسکیانه پینی به خشیوین، چونکه عهقلینکی راستگو و شیاوه که بو ده رکردنی راستیه کان و همر شدیک عهقل ده رکدنی راستیه کان و همر شدیک عهقل ده رکسته سه مرتایی یه شاشکرایی یه کان) که رینمایی راستی بیگومان ده کات.

ئهم عهقلمه کهبریارماندا راستگویه و راستییه سهرهتایییهکان دهرك ده كات همر خوشی رینمایی بوونی خودا و سیفاتی تهواویمان ده كات كهخودا ههرخوی دروستكهری گهردون و سهرپهرشتاریتی.

بهم چهشنه دیکارت پلهپله ریبازی بهانگه خوازی گرتهبهر، خودی خوّی و بوونی گهردونی کردهبهانگه بوّ بوونی خودا، ههروهها بوونی خودا و سیفاتی تهواوی کرده بهانگه بوّ راستگویی عمقل و بوونی گهردوون، خودای کرده بهانگه (شاهد) لهسهر دروستکراوه کانی پاش نهوهی دروستکراوه کانی کرده بهانگه بوّ بوونی خودا.

وهك تيبينى ده كهين ههمان رينبازى ئيبن سيناى گرتزته بهر وه ثهم ئايه ته پيرززهى به سهردا ده چهسين كهخوداى بهخشنده ده فهرمووينت ﴿سَنُويهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَـتَّى يَتَبَـيَّنَ لَهُـمْ أَلَـهُ الْحَـقُ أَوَلَـمْ يَكُفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلُّ شَيْء شَهِدٌ ﴾ فصلت /٥٣ .

لهم وو ته یه ی دیکار تدا، بۆ مان به ده ر ده که ویّت که خود ا نیشانه کانی خوّی خستو ته به رچاوی دیکارت و ریّنمایی راستی یه کانی کر دوه، وه ک ده لیّت: - (من دروستکه ری خوم نیم، که واته ئه بیّت دروستکه ریّکم هه بیّت).. تا.. ده گاته ئه و به لگه پته وه ی ئه م ئایه ته قور ئانی یه که خود ا تبایدا ده فه رموویّت: - ﴿ أَمْ خُلِقُ وا مِنْ غَسَیْرِ شَسَیْء اَمْ هُمَ مُ الْخَالَقُونَ ﴾ الْخَالَقُونَ ﴾ الْخَالَقُونَ ﴾ الْخَالَقُونَ ﴾ الطور / ٣٥... به ئاگابه.. ئه ی حمیران.

کاتیک ره خنه گران هیرشیان برده سهری به وهی که بو گهیشتن به به لگه خوازی یه کهم، ئاکامی کردو ته بنه ما بو ئه و پیشه کی یهی که ثه و ئاکامهی لیکه و تو ته وه .دیکارت وه لامی داونه ته وه و تی: - عه قل له به لگه خوازی یه کمدا په نای برده کیشه ئاشکرا سه ره تایی یه کان که به بی بیر کردنه وه، روون و ئاشکر ایبان له خوگر تو وه و ، بو و نی خودی خوم کیشه یه کی ئاشکرایه ،

بهلام لهبهنگه خوازی دووهمدا، عهقل بۆ بهنگه کان پهنای برده بهر ئاکام،

له کاتیکدا که دیکارت توانی ئه و هز کارانه بکاته بهانگه به هزیانه وه عهقل بووه ریبازیك. تاکو بو ده رك کردن و بریاره کان پهنای بو دبهرن،

ه مروهك ئمهوه وايمه كهدهاليّت: - نيشانه كاني خودا، لمخودي خومدا به ناشكرا دهبينم، همروهها خودام بهسيفاتي تمواوي دهرك كردكه بهالگهيه بـ فراستي و دروستي عمقلم كهبه هزيهوه دهركي راستيه كانم كرد.

خُودام کرد بهته نها بهانگهیهك بو بوونی ههموو شتینك، ئهمهیه ناوهرو كی ئهو ئایه ته قورئانی یه ئهی حهیران..بیر کهرهوه.

حديران: - به خودا ثهم ووتانه زؤر بهنرخن..

ئەي شىنخى گەورەم ئاماۋەي راستيەكانم بۆ بكە!

شيخ: لهمه زياتر چيت بۆ باس بكهم؟

چونکه زؤرینهیی ههرگیز رهزامهندت ناکات و ئهو وینه جوانانهی بهرچاوت لی دژوار ده کات کهله عمقلی گهوره و بهرزهوه بهدهستت هیناوه.

حەيران: - چون؟

شیخ: - ئه م عهقله ساغه ههر بهلۆژیکی دهمینینتهوه.. تاکو هیرشی دهباتهسهر لایهنهیه حگه لهلانه که عهقله ساغه ههر بهلۆژیکی دهمینینتهوه.. تاکو هیرشی دهباته سهر لایهنهیه حگه لهلانه که عهقل خوی پینی راسپار دبووین لهریبازه بیر کردنهوه کانی (راستهو خوّ) و (دروستکراوه کاندا) لیره دا عهقل همانده کهویت، و هك چوّن ئهسپیلك لهشیوو دوّلیّکدا ده گلیّت.

کاتینك دیكارت ویستی چونیتی دروستكردنی گهردوون و ژیانی لینك بداتهوه و چون (عهقلی روّحی) دهبهستریّت بهجهستهیی ماددیییوه.

باوه پی و ابوو که خودا: ماددهی بهش، بهش کردووه، گهورهی تیدایه و بچو کیشی تیایه.

تاراستهی پینچمهوانه لهیم کتر جوولهی پینبه خشیوون و بههنری تاراستهی پینچهوانهی جوولهیان، بهریمك ده كهون و، ههندینگیان یهك ده گرن و كن دهبن و پارچهیه كی گهوره دروست ده كهن و، ههندینكی تریان پهرش و بلاودهبنهوه و دهبنه گهردیله و وورشه (أثیر).

لهپارچه گهوره کانی خاك دروست بووه و، له گهردیلهش ههوا پیدا بوو و له ورشه شهوه ئاگر و خور و ئهستیره کانی لیکهوتوتهوه.... چهنده جوانه ئهم ئهندیشانهی!

گومانی وایه کهسهر چاوه ی ژیان خوینه و باسی چونیتی گهیشتنی خوین بو دل ده کات، به هوی گهرشتنی خوین بو دل ده کات، به هوی گهرمایی دانه وه خوینه که گهرم ده بیت و ده بیته ههانم و بهره و سی یه کان به رز ده بیته وه ایم و نه دو و باره ده گهرینه و بو دل چه ند به جوانی سوری خوینی شیکار کر دووه، همر چه نده هاو سهر ده می خوی (ولیهم هارفی) به م وه سفه رازی ناکات که هه شت سال پیش دیکارت له دایك بووه و حه و ت سال پاش امه کوچی دوایی کرده ه.

لهوانه یه دیکارت روش بین بوو بیّت بهرامبهر به سه رهاتی (میشال سه رقی) نه ی ده وویست راستی نه م خوینه هه میشه یی به بلیّت که یه کیّکه له کاره سهر سورهینه ره کانی خودا، یه که مین به نگهیه بو بو ن و توانای خودا به لام له چونیّتی به یه ک گهیشتنی (عهقلی روّح و جه سته ی مادده) دیکارت و اده بینیّت که نیّوه ندیّك هه بیّت له چونیّتی نه م به یه ک گهیشتنه دا (که (رژینه ره سنه و به ربیه کانه) (العدة الصنو بریة) به لام پاش مه له کر دنیّکی زوّر له خسمیال و نه ندی شه کانیدا نه م پیاوه ده گهریّته وه سه رهو شمه ندی خوی و نه و به ناگابونه و انسه ی که پسینی راسیار دین له پشکنینی بیرو را راسته و خوکان و در و ستکراوه کان.

(ئیمه ناتوانین چونیه تی بهیه ک گهیشتنی عمقلی رؤح و جهسته ی مادده ده رك بكهین و، هیچ شتیکمان بؤ نامینینته وه تهنها ئه وهنده نه بینت بلینی، نیشانه یه که لهنیشانه کانی خودا)ی به توانا و کاربه جی.

باسکال و مالیبرانیش کهسهر بهقوتابخانهی دیکسارتن، باوه ریان بهبوونی خودا لهمامزستاکهیان کهمتر نی یه به لام مالیبرانیش ثهندیشه کانی گهیاندنیی یه ثهو راده یهی که باوهرِ به (زؤر لیکردنی رووت یان بهبن ئارەزوومەندیی خوّیی) (جبر المحض) بهینیّت.

بهالکو پیش هاوسهردهمانی خوی کهوتووه که(لایبنزه) و، باوهری به گونجاندنی شته کان له گهلایه کتردا، ههیه پیش چهسپاندنیان لهبووندا.

حەيران: - ئەم گونجاندنەي پيش چەسپاندن لەبووندا چىيە؟

شیخ: - له کاتی خزیدا، باسکردن و روونگردنهوهی لهسهرده کهین، بهلام ئیستا گویبیستی ووته کانی باسکال به کهله روونکرنهوه و بهالگه کانیدا لهدیکار تکهمتر نییه.

سهبارهت به (زانست) (المعرفة) باسكال دهلينت: -

ههسته کان هه لخه له تینه رن و عهقلیش هه له ده کات،

ههر بهدل بنهمایی یه سهرهتایی یه کان و ماناي چهرخ و جینگا و جوله پیدهزانین.

عمقل دەرك كراوه كان لەسەر ئىەم زانىنانە.دادەمەزرىنىت كەئەمانە بەگشتى (كىشە سەرەتايىيەكانن) گەر ويستىمان بەلگە لەسەريان بهىنىنەوە وا پيويست دەكات گرىمانى بوونى كىشەكان پىشىخۇيان بكەين، گەر باوەرمان بەمانە ھەمووى ھىنا ئەوا دەمانھاوىتە گىژاوى (زنجىرەيىيەكانەوە) كەئەمانەش نامان گەيەنىتە (كىشە سەرەتايىيەكان).

تهنها بهدل دهركي راستيه كان و بووني خودا ده كهين.

حەيران: - مەبەستت چىيە، تەنھا بەدل؟

شیخ: - ثەو بىرو را خۆرسكیانە دەگریتەوە كەلەعەقلىماندا چەسپاوە.

بهشیّوهیه کی ٹاشکراو رِوْشن دهبینریّت و هیچ جیاوازییهك نابهخشیّت گهر بلیّین ئهم بیرو رِایانـه لـهدلماندا یـه، یـان لـهمیّشكماندایه و یاخود لـه رِوْحماندایه ، بهلام ووشهی دلّ لـه کوندا مانای میّشکی بهخشیوه و ، ههر بهم چهشنه عهرهب به کاریان هیّناوه.

حمیران: – کمواته باسکال باوهری وایه کهمرؤی بهعمقلی.... یان.... بهدلنی دهره کی هممووو راستیه کانی بون ده کات؟

شیخ: - نه خیر ئهی حهیران.. باسکال زوّر لهوه داناتره که ثهم و تهیهی بخریّته پاللّ له گهل فیارایی و ثیبن سینادا یه ك ده گریّتهوه و دهلیّت: - عهقل به هوی ثه و بیرورا خورسکییه سهره تایییانهی کههمیه تی ده توانیّت ده رکی ثه و راستیانه بكیات که پهیوه ندیان به بنه ما سهره تایی یه کانه و هه یه و به هویانه و ه ده رکی بوونی خودا ده کات.

همرشتیک لمپشت ئهمانهوه بینت لمنهینی بوون ودروستکردن و دروستکهر همموویان بهگشـتی نادیـارو شـاراوهن و، باسـکال وادهبینیـّت کهثـینمه زوّر نـهتوانا بـین لـهزانیـنی نـاوهروْك و رِاسـتیه کانیـدا، چـونکه ههسـت ثامـانجی ههمووشتیک دهرك ناکات...بو نمونه ده نگ گـهر زوّر بیّـت، گویّمان (کـهرِ) ده کـات و روونـاکی زوّر، دوو چـاری شـهو کویّریمان ده کـات و نزیك بوونهوهی زوّر لیّی بینینمان ناهیّلیّت و ههروهك چوّن دووری زوّر بینینمان ناهیّلیّت وهك ئهوه و ایه ئامانجی ئهم شتانه لهلای ئیّمه بوونیان نهبیّت..

لهپاشدا باسی نه توانایی مروف ده کات، سهباره تبهم گهردوون و ئه و گهردوون و به و گهردوون و نه و گهردوونانه ی لهباش ئه مهوه ن و ئاماژه ی کولبونی عمقل ده کات لهبیر کردنه وه له ئامانجی جینگا و چهرخ، ههره ها وه سفی ئه و ترسناکی یه ی مروف ده کات که تووشی ده بین، گهر خوی بینیه وه به هه لو اسر اوی له نیوه ند گیژاوی بی کوتایی و نه بووندا به وه سفینکی سهر سورینه ر ... تا ... ده گاته ئه م و و ته یه ی (با ... و اده ی توانایی خومان بزانین، که ئیمه هه ندی شین نه که همه و شینگ له و استیدا هوش و عمقلمان نه وه هنده لهمه عقولات ده رک ده کات، به جینگه ی جهسته مان له گهشه سه ندن و دریژ بوونه و هدا.

حەيران:-ئەو وتەيە زۇر گەورەيە.

شیخ: - لـهم و تهیه ی گهوره تر، ئه و بهیه که گهیشتنه یه تی له گه ل ئیبن سینا و فار ابی دا که ده لیّت: - ده رك کردنمان بر بوونی خودا له ده رك کردنه سه ره تایی یه کانه که پیّویستی به مووناقه شه گیری به لگه عه قلیه کان نی یه (له و انه یه مین نه بوو مایه، گهر دایک م پیّ شله دایك بو شله دایك بو و بی کوتایی نیم که و اته پیّویسته بوونی به لام ئیستا بونی پیّویسته) و هه میشه یی و بی کوتایی نیم که و اته پیّویسته بوونی کی (بوون پیّویست) و هه میشه و بی کوتایی هه بیّت که بوونم په نای بو به ریّت، ئه ویش خودایه که ده رك کردنی بونی به قلی مه قلیه کانه وه به قراوی موناقه شهی به لگه عه قلیه کانه وه به قراوی به هوی به هوی به قرادی به و ناگه نابه ده رك کردنی بوونی خودا پیّویسته به لگه عه قلیه کان به کار به ین به به و مینان.

ئا...لیر ۱۵۰ باسکال دانایی یه کومه لناسی یه رهو انه بیری یه کهی خوی به کار ده هینیت که زور له و ته ی خوی به کار ده هینیت که زور له و ته ی زاناکان ده چینت، ده لینت: (دو و جوّر خه الله هه ن که ده تو انین به ژیر ناویان به رین، جوّری له و انه، ئه و انه ن که له پیناوی خودادا تیده کوشن له به رئه و هی ده رکی بوونی خودا که بونیان کردووه و ، جوّریکی تریان ئه و انه ن که لینکو الینه و ه بو بوونی خودا ده که ن چونکه ده رکی بونیان نه کردووه.

حەيران: - بەراستى ووتەيەكى بەنىرخە، بەلام باسكال لەبەلگە خوازىيىيەكانى بۆ بوونىي خودا پەنا دەباتەبەر ھەمان بەلگەي پىرىسىتى پىنكھاتەي عەقلى كەلەبەلگە سەرەتايىيە ئاشكراكان دامەزراوە. شیخ: - ثهمه راسته، به لام باسکال وا دهبینیت که ثهم به لگه پیویستی یانهی عمقل لهبهر زوری کاریگهری بهدهر کهوتنیان لهدهرونماندا، بهسهره تایی یه خورسکی یه عمقلیه کانی داده نیت.

ده رکی کرد نمم به لگه ناشکر ایانه بو همموو که سینگ ریناکه وینته، و اته زور که س به ناسانی پیی ناگات، هم ربویه ناماژه ی په نابر دنی به لگه عمتیه کان ده کات بو گهیشتن به راستیه کان که نمم به لگانه ی پشتگوین خست و به کورتی باوه ری به خودای هینا به هوی په یامی دلیه وه، که نه ویش (مالبرانش) بو و و ، تیوری (بینین به هوی خوداوه) (الرؤیة بالله) دانا.

حهیران: - مانای ثهمه چیه ایا دهیهوینت و ته کهی دیکارت دووباره بکاتهوه کهدهانینت: -لهههموو شتیکدا بوونی خودا دیاره، یادهیهوینت بلینت ثیمه بهو عهقالهی کهخودا پنی بهخشیوین دهرکی بوونی ده کهین.

شیخ:-نهئهمیانه و نهئهویان؟

حهیران: کهوات ه ئیهم پیاوه وا خوی بهدهردهخات کهباوهرداره بهبوونی خوداو لههمان کاتدا دهیمویّت گومان دروست بکاب.

حەيىران:-نەخىر... نەخىر..باسىكال دائسىۆزترىن بىاوەردارە بىۆ بوونى خودا، بەلام عەقلىي وەك ھەموو فەيلەسوفەكانى تر لەبابەتىڭكى ئاللۆزدا كول دەبىنت كەتەنھا بەبابەتىڭكى ئالۆزتر رزگارى دەبىت.

وهك چؤن ئەفلاتۇن لەبىرۇ كەي (نموونەييەكەيدا) (مثلة) دووچارى دەبيّت.

مالبرانش سهرنجی نهو و تانهی دیکارتی دا کهلهپهیوه ندی نیوان عهقلی رو خی و جهستهی ماددیدا و توویه تی: -عهقل له ده رك کر دنی توانای نهم پهیوه ندیی یه دو و چاری نه توانایی ده بیت. تاگهیشته نه و باوه رهی بلیّت ته نها بیرو باوه ره خواوه ندیه کان چیری بوون ده کهن، نیمهش ههمان باوه رمان ههیه، کهواته هیچ بیرو باوه رینکی خورسکی چهسیاونی یه له عهقلماندا .

هیچ بیروباوه ریکی دروستکراوی عمقلی نییه، یاخود هیچ ده رك كردنیكی ههستی . نییه كهعمقلمان لهشته كانهوه دهستگیری بووبینت كهواته. تهنها بوونه كان بریتین لهبیرو باوه ره خواندیی یه كان.

ئیمه به خودی خومان ده رکسی جیهانی ده ره کسی ناکهین به الکو به هوی خوداوه کمزانایه به همو و شتیك، ئه مهی تیوری (بینین به هوی خواداوه) (الرؤیة بالله) وه ك من ده بینم گهوره ترین پهیوه ندی هدیه له نیوان ثهم تیروی (نموونهیی) ثه فلاتون و، به هوی ثهم پهیوه ندیی یه به تینویست نازانیت له سه ربوونی خودا و، نامانه و یت به هوی نیم سهره تایی یه ناشکر اکانه وه بیناسین کم به به لگه وه ده مانگه یه ننه سهلاندنی بوونی خودا.

بهالکو ئیمه بههوی بینین و ئاشکرا رِاستهو خوکانهوه دهرکی بوونی خودا ده کهین، کههیچ پیویستی بهبوونی بهالگه خوازیییه کان ناکات.

حەيران:-راي شيخي گەورەم چېيە سەبارەت بەم باوەرە؟

۔ بـیر وباوەرەكانى گەياندە ئەوەى كەباوەر بەبيرۆكەى جەبر رووت بھيننى كەدەلنىٽ: –

راست و دروسته بهلام زورینهی خهالک نایزانن.)الروم/۳۰. همروهها پیغهمبهرگی فهرموویهتی: (ما من مولود یولد الا یولد علی الفطرة فأبواه یهودانه او ینصرانه او یمحسانه: همموو مندالیک به موسلمانی له دایك دهبیّت بهلام دایك و باوكی دهیكهنه جوو یان گاور یان ثاگرپهرست، نهیفهرمووه دهیكهنه موسلمان چونكه ئیسلام لهگهان خوّرسكی (فطرة)دایه) بوخاری گیراویهتیهوه.. –لیكوزلهر–

ههموو کاریک لهخواوه یه، نه روّح به کاره و نهجه سته ش و قهم یاسایانه ی که ده ی بینین و اده زانین له پهیوه ندیه کی نیّوان روّح و جه سته یه و ، هیچ شتیّک نی یه ته نها گونجاند نیّکه له نیّوان روّح و جوله کانی جه سته دا و قهم کارانه به گشتی له کاری خودان که ثاره زووه کانی روّح ، جه سته ده جولیّنیّت و به ته نها و ته یه کوتی یه به بیروّکه کانی دینیّت که ده ایّن ت : - ته نها خودا در و ستکه رمانه و ، در و ستکه ری کرده کانیشمانه و دینیّت که ده این چوونه ناو قولاییه کانی بیروّکه ی جه بری یه که پوو چه ای و و ریّنه ی که متر نی به نه بیرو که ی جه بری یه که پوو چه ای و و ریّنه ی که متر نی به نه بیرو که ی جه بری یه که پوو چه ای و و ریّنه ی که متر نی به نه به بیرو که ی او حسود) که هاو سه رده مانی خوی له نهوونه ی نی به نه بیرو که ی به بیرو که ی نه بیرو که ی به بیرو که ی بیرو که ی به بیرو که ی به بیرو که ی بیرو که ی بیرو که ی بیرو که هاو سه رده مانی خوی له نه بیرو که ی بیرو کیترو ی که ی بیرو کیترو ی که ی بیرو کیترو ی بیرو ی بیرو یکی بیرو که ی بیرو که ی بیرو که ی بیرو ی بیر

حەيران: - ماناي (يەكينتي)بوون چىيە؟

شیخ: - باوه رداران به بیر و کهی (یه کیتی بوون) نهوانه ن که نه ندیشه کانیان را آله به سه ر عه قلیاندا که نه مانه شهر دو و به شین، به شینکیان ده آلین: - خودا رو حی گهردوونه و گهردوونیش خودایه که به مه ش خودا له لایان هه موو شتیکه. به شه کهی تریان، ده آلین: هه موو شته کانی سرووشت ته نها یه ك راستیان هه یه که نه ویش بوونی خودا خویه تی: - و نه مانیش هه موو شتیک له لایان خودایه.

حهیران:- چۆن سپینوزای فهیلهسوفی بهناوبانگ باوهر بهم وریّنهیه دههیّنیّت و، چۆن شیّخی گهورهم دهانیّت سپینوزا باوهرِی بهبوونی خودا بووه؟.

شیخ: - پیم راگهیاندی باوه ری به بوونی خودا همیه به لام نازانیت چون وه صفی بکات، مه به ستم نه وه یه سپینوزا یه کیك نی یه له وانه ی نینكاری بوونی خودا بكه ن تا... برمیریت له و سروشتی خوازانه ی که ده تین: - گهردون له رینگای رینگه و ته و دروست بووه و هه رچونیك بیت و رینه که ی وای لینه کردووه که بلیت: - گهردون جهسته ی خودایه، به لام ده لیت خودا خوی، ته نها بوونیکه و گهردوون رووه گه شه سیفاته کانیتی.

حمیران:- بزچی شیّخی گهورهم خودی خزی ماندوو ده کات بوّ باسکردنی ئهم رِیْبازه و وهلامدانهوهیان؟

شینخ: - راسته ریسبازیکی پووچه آله - و هیچ اسه و فهیله سوفه گهورانه ی که بوم باسکردیت و باسیانت بو ده کهم باوه ریان پینی نه هیناوه، به الام شهی حهیران ووته به نرخه کهی غهزالیت یاده که ده الیّت: - (ره تکردنه و هی ریّبازیّك پیش تیّگهیشتنی و

۱ بروانه پهراويزې لاپهږه ()

چوونه ناو قوولایییه کانییهوه، رِهتکردنهوهیه کی کویرانهیه).

حەيران:-بەڭىنى

شیخ: - و ته کانی سپینوزا لهبیرو کهی (یه کینتی بوون) بوتی کورت ده کهمهوه.. تا..بی تاگا نهبیت له ریبازانی تهم کابرایه و، من دهزانم ناوبانگه بهرزه کهی رایکشاویت و پیویسته ناوهروکی تهم ریبازه برانیت، ههتاوه کو راستیه کانت لین نهشیوین.

حەيران: - كەواتە، ھۆي ناوبانگيەكەي چىيە؟

شیخ: - بیروراکانی لـه (زانسـت) و (رهوشتدا) ثـهوهنده جوانـن، توانیویّـتی بـیرورِا پووچهله میتافیزیکیه کهی بشاریّتهوه.

ه مندی لمهبیرو راکانی سمبارهت به (زانین) بۆتى بهدهرده خمهم. تا. . بزانیت چهند راستی له خو گرتووه.

ده شرانی که نه م پیاوه چه نده بو چوونه کانی هاو دژی خودی خویه تی کاتیک که تویزینه وه له باره ی (بوون) ده کات (سپینوزا) وه ك (باكون) پایهیه کی به رز نادات به نه زموونه کانی، په نای ته و او نابات بو به نگه به ره و ژووره کان (برهان الصاعد)، که به هویه و عه قل له به شهییه کانه وه (الجرشیات) به رز ده بینیه وه بو گشتی یه کان و الکلیات) به لکو به پینچه و انه وه په نا ده با ته نه و به نگانه ی که عه قل تیادا نزم ده بینه وه بو رالکلیات) به نکو به پینچه و انه وه په نا ده با ته نه و به نگانه ی که عه قل تیادا نزم ده بینه وه بو به نامی به نامی کان و متمانه ی زور ده کات به شهیه کان و سهره تاییه کان و لیره دا رینیازی به کان ده گرینه به رو، ناموژ گاریمان ده کات، که عه قل پیش توژینه وه کان له (ویلی به ناموژ گاری که به ناموژ گاریمان ده کات به هوی زانیاریی یه کاغانه وه شته به هیزه کانی که ده مانگه یه نینا کریت ده مانگه یه نیزه بیرو باوه ری جیا بکریته وه له و باوه ره پوو چه نیانه ی که متمانه ی پینا کریت و و ناموژ گاری که به هوی رینگای (په رت و و ناموژ گاری کردوین و هه روه ک جوریکی لاوازی تیدایه که به هوی رینگای (په رت و با موژ گاری کردوین و هه روه ک جوریکی لاوازی تیدایه که به هوی رینگای (په رت و با موژ گاری از نامتمانه ی پینکریت.

جوریکی تریان لـهرینگای (به لگه خوازی و ئاکام خوازی به وه) (الأســـتدلال و الأســـتدلال و الأســـتدلال و الأســتنتاج) پینمان ده گات که نهم جورهش لـهجوی یه کهم پته و تره، به لام بو چوونی راستکردنه و و گورانکاری لهخو گرتووه.

جوری سیههم که تهمیش به هوی به لگه تاشکر اکانهوه ده رك ده کریت، وهك ده رك کردنت، وه ك ده رك کردنت، وه ك ده رك کردنمان به وهی که دختان به وهی که وره تاره که نام مخرده شیان گه شدار ترین جوره کانی رانیاریی یه و به ره و پر باوه ریمان ده بات.

حهیران: - ئهمانه بنهما دروسته کانن و هیچ گومانیکیان تیادا نییه به لام چؤن ئهم پیاوه بیرو کهی (یه کینتی بـوون) لهسـهر ئـهم بـنهمایانه دادهمهزریّـت، وه کـو ئـهو ئاشـکرایهی کهده تینت خودا و گهردونی گورراو یهك شتن؟

شیخ: - سپینوزا ریبازی به لگه خوازی عمقل که به هنری (به لگه ی لیکه و تنهوه) و (به لگه ی لیکه و تنهوه) و (به لگه ی پیویسته وه) دروستبوه و هرده گریت و ده لیت: - بوونه کان و عموانه ی توانای ده رک کردنی بوونیان ده کریت، هموویان به گشتی له ژیر سایه ی فه رمانی عمقلدان له نیوان سی به شدا کوده بنه وه.

يەكەم/ ناوەرۇكى (جوھر)كەبەخودى خۇيەوە پەيوەستە.

دووهم/سيفات و تايبه تمهنديه كان.

سنههم/ رووكهشهكان (أعراض).

(ناوهرؤك) لـهلای سپينوزا بريتی په لـهو بوونهوه رهی کهلهخودی خويدا پهيوه سته و بوونی پيويسته که که که که که که ويش خودای تاك و ته نها و هه بوونی به رده و امه به لام سيفاته کانی يان تايمه ته نديه کان به هوی عمقله و هه ورك ده کرين که له شيوه ی پایه کانن وه پهيوه ستن به زاتی خوداوه، به لام سپينوزا مه به ستی له روو که شه کان، روو که شی ناوه رو که کان ده گريته وه که له شيوازی شته کاندا دينه به رچه و مان، وه به هويانه وه ده رکی ناوه رو که پيويسته بو و نه که ی ده که ین که خودایه.

حهیران: – لـهم دابـهش کردنهیدا هـیچ وریّنه و پووچهالهیهك نابینریّت بهالکو ثهو پهری باوهر و راستییه.

چُونکه ئه م پیاوه دان دهنیت به پیویستی بوونی خودا و، همروه ها باوه په به و سیفاته ته و اوانه ی ده هنیت که عمقل به پیویستی ده زانیت بی بوونی خودا و، دان به و هدا دهنیت که خودا و یستی به سیفاته ته و اوه کانی له پیگای در و سستکردنی شهم گهردو و نه وه به ده ربکه و یت.

یه کیاك له سیفاته درو سیتكهره كارامیه بهدهر كهوتووه کیهی دروسیتكردنی ئیم گهردوونهیه

بهسیفاتی توانا و دانایییه بهدهر کهوتووه کهی خودا بوونی سیستهم و وورده کاری و

بریاره کانی گهردونه و، لهسیفاتی وویستی خودادا بز دهرك كردنی نهم بهدهر كهوتنهی، مرزقی دروستكرد و عهقلی پیبهخشی..ههتا..بههزیهوه بتوانیّت دهركی بوونی خودا و سیفاتی تهواوی بكات و، بهراست و دروستی بیپهرستیّت.

ئەمەش واتىاى مانىاى ئەم فەرمودە قودسىھىھ كە پىغەمبەران بۆمان دەگىرىتەوە كەخودا فەرموويەتى (كنت كنزا مخفيا فخلقت الخلق لىعرفونى).

(من شاردراوه بووم، ئهم بوونهوهرانهم دروستكرد. .تاكو بمناسن).

شیخ: - نهمانه ههمووی راستن، لهوانهیه سپینوزاش ههمان مهبهستی ههبوو بینت لهسهرهتای قزناغه کانی بیر کردنهوهی دروست و پوختیدا.

به لام زور سهیره لهم پوختی و دروستی یه دهرده چینت کاتیک کهده الیت : - خودا هیچ دروست ناکسات به لام له سروشتی خویدا ویستی به دهرکه و تن ده کسات و ، یه کسیک له دیارده ی به ده رکه و تنه کانی دروستکردنی ئهم گهردوونه یه که پرووکه شی سیفاته کانی خودایه.

حدیران: - تیناگهم، سپینوزا پاش ئەوەى باوەر بەسیفاتى تەواوى خودا دەھینیت، ئایا ئینكارى سیفەتى دروستكەرى كارامەي دەكات؟

شیخ: - سپینوزا، ده لیّت: - عهقل بریاری پیویستی شهدات بو نموونه (ناوهروك) و اته خودنه ناوهروك و اته خودا، همهروه ها بریاری پیویست دهدات به وهی که شهم ناوهروکه، سیفات و تایمه تمهندی خوی ههیه، به لام ته نها دوو سیفهت لهم سیفاتانه ده بینین که ره نگ بداته و همه کاندا و اته له و شتانه ی که گهردونی لی پیکهاتووه.

كەئەمانىش سىفاتى (فكر) و (كشاندنە) (أمتداد).

گهور دوونیش به و ههموو شتانهی کهلهخوی گرتووه بریتییه له و روو کهشهی کهبهدهر ده کهوییت لهم دوو سیفه تهدا، و ته نها مروقه، که روو که شی دریژ بوونه وه و بیر کردنه وه تیادا کوده بیته وه.

حمیران: – بملام ثمو شته ثاشکرایانهی کهسپینوزا بهبهرزترین جوّره کانی زانیاریی و پـرباوهرِی دادهنیّـت و، هـمر ثـمم شـته ثاشـکرایانهش وایـان لـیّکرد کـمباوهرِی بـمبوونی ناوهروٚك (خودا) وسیفات و تایبهتمهندیه کای بهیّنیّت.

ته نها ئهم ئاشكرايانهي كهده سهلينن خودا سيفاتي وويست و تواناي ههيه و، بههزي ئهم دو و سيفه ته وه گهر دوون هاتزته بوونهوه.

گەر بەھۆي چىاومانەوە تىەنھا رووكەشىي دريۇبوونـەوەي جەسىتە و رووكەشىي

بیز کردنه وه احده رونماندا ببینین، ثه و ا ته نها به هنری عهقله و ه ده زانین که نه م دو و روو که شه اله کاریگه ری توانا و ویستی خودایه و ، هه روه ها وه ک ده بینین نه م سیستمی گه ردوون و و رده کاریانه له کاریگه ری کاربه جی یی خودان ، چنون سپینوزا و ازی اسه لوژیک ساغه ی هیناوه و له جیاتی ته وه ی بالیست خودا سیفه تی توانای هه یه که به هنویه وه درین بوونه و ه و بیر کردنه و همان پیده به خشینت، ده الیست خودا خوی تایبه تمه ندی درین بونه و ه ی با به خشینت ، ده الیست خود اخوی تایبه تمه ندی درین بونه و ه ی به خود و گورتو و ه .

شینخ: - لهمهوپیش پیم راگهیاندی که شهم فهیله سوفانه ههندی جار له ریبازه ترسیاکه کاندا دهوه سین به رامیه رئه و الافزیانه ی که عهقل دو و چاری ده بیست له نه ندیشه کان.

ئه و فهیله سوفانه که خود ا رئی پیشانده ریان بیت نه و ئالوزیییه رزگاریان ده بیت و رئیبازی به نگه عمقلی به پیویستی به ئاشکر اکان ده گرنه به رو به هویه وه گهنه راستی به کان، به لام ئه و انه ی که خود ا رئی پیشانده ریان نه بی ئه م ئالوزی به ده و هستن و ده ست به ردار نابن نینی و ویلی ئه ندیشه و ایسان تیده گهیه نیست که ئه مه پیویستیه کی عمقلی به و ناتو انریت و ازی نی بهینریت، که ئه مانه شهر گیز نه پیویستیه عمقلی به کان نین به نکو ئه مانه نه کرداری ویلی ئه ندیشه ن وه کی چون غه زالی نه پیشتر و کانط نه دو اتر به ناماژه یان بو کردووه.

من وای بن ده چم که سپینوزا لـهم دوو سه رنجه دا وهستابینت، که یه کینکیان په یوه سته به بنه ما سه ره تایی یه الشکراکانه وه و ، دووهم ویللی اله ندیشه ی عهقلی له خو گرتوه، الهمه شه به هنری اله ره وه یکی به هنری نه وه یک که بینی گه ردوون هه میشه له گوراندایه.

وابریاریدا که نهم گهردوونه لیکهوته بیت و ههموو لیکهوته یه فی پیویستی به (پهیداکهر) (مُحدثُ) همیه و همروه ها بریاریدا که زنجیره ی بهرهو بی کوتایی مهحاله له لای عمقل، له به رئه وه ده بیت نهم لیکهوتنانه ههموویان بگهرینه وه بو بوونه و هریکی (کون) که له زاتی خویدا پهیدا بووه، که سه رچاوه یه بو بوون و هوی لیکهوتنه و هیان.

پاشان عمقلی کولبوو بهرامبهر ئەندیشه ی دروستکردنی بوون لهنهبوونه وه، وه چۆن عمقلی چهنده ها کهس وهستا له ریبازی ویلی ئەندیشه به هؤی پیوهری نموونه پیهینانه وه (قسیاس التمثیل) له لای و ابوو مه حاله دروستبوون لهنهبوونه وه، که ئهمهش له لای عمقل مه حال نه یه.

هەرىچەندە بەسەرنجدانيكى (ئاسايى) مەحالە بوون لەنەبوونەوە.

به لام دهرباز نهبوو لهم ویلی ئهندیشهیییه وه ک بلیمه ته کانی پیش خوی و دوای خوی کهباسیانت بو ده کهم.

هیچ رینبازیکی بهده سته وه نه ما بو رزگار بوون له م ویلی یه ته نها ئه وه نه بینت که ده لینت: - بوون له راستیدا ته نها خودایه و گهردوونیش بریتی یه له روو که شه که ی (أعــراض)، بو دهر که و تنی ئه م سیفاتانه له به رپیویستی یه و، خودا و گهردونی به یه که شت دانا.

همروه ک ده رکی پوو چه تی ته م تیکه تی یه یه نیوان ناوه رؤك (خودا) و ، خوی وه سف ده کا به وه ی که یه که و ته نهایه و بوونی پیویسته و بی کوتایی و هم بوویی یه و له زاتی خویدا پهیدا بووه ، له گه ل ئه م گهردونه ما ددییه جوراو جوره ، گریمانی یه ، سنور داره ، گر راوه دا و بیانوو دینی ته وه بو خوی و ده تیت : جیاوازی نیوان خودا و گهردوون له جیاوازی بو چوونه کانی یه وه یه به م چه شنه ئه م بلیمه ته که تیوری پابه ندی عه قله وه ده ستی پیکرد ئامور گاریمان ده کات له ویلی ئه ندیشه و بوما روونده کاته وه که ته نهای پهنایه که بو به کاته و هیچی تر نا ده یوویست له ریکی یه به تی به تا هم به وون) (وحدة له ویکی که دو ونه سه یره که یه وه رامانکی شیت بو با وه ره یکیتی بوون) (وحدة الوجود) له نیوان خودا و گهردووندا.

عمقلمان به میزی شته ناشکراکان دووچار بکات، بن ده رك كردنی رووه هاو دژه كانی ته نهایی و چه ندیی و هه بوویی و كۆتایی و پیویست و گریمان و توانایی و بی توانایی و چاكه و خراپه و زانست و نهزانین.

بهعمقلیدا چوو خودای بهخشنده بز تمواو کردنی زات و سیفات و تمنهاییه کهی ثمم شته هاو دژانهی لهخو گرتووه و دهبیته یه ك و چهندیی و كۆتایی بی كۆتایی و پیویست و گریمان و بچووك و گهوره.

چاکه و خراپه و نهزان و زانا و، تاوانباریکی گوناهبار و پیّغهمبهریّکی بهخشنده و شهیتانیّکی دوور خراو له رهحمهت.

به یه ك گریشتی بلیمه نه كان (۲)

حهیرانی کوری نه زعه ف ده لیّت: دو ای نه وه ی له شیخ جیابو و مه وه نه و شه وه غهم و په ژاره یه کی زور دایگرتم و ، کاتیک کازیوه ی به یان نزیک بسوّه و نه و زیْکی خه و بردمیه و ، له خه و مدا باو کم له مالی خومان قور ثانی ده خویند و ، ته نها گویبیستی نه م ثابه ته قور ثانیه بووم که ده فه رمویت: ﴿ وَمِسْنُ النَّسَاسِ مَسْنُ یُجَادِلُ فِی اللّه: که سانیک هه ن موجاده له له سه ربوونی خودا ده که ن ، پاش ته و اوبوونی خویندنه و ه و رثانه که ، ثاوری لیدامه و و به زه رده خه نه یه که وه و تی : ثه ی حه یران ، تو قور ثان ناخوینیت ؟ و پیش ته وه ی وه لامی بده مه وه له خه و نه کردم ،

بزم به دهر کهوت که باو کم لیم زویره، همر بزیه ثهو روزهم به غهم و خهفه ت برده سهر. و کاتیك کاتی به یه گهیشتنم هات له گهل شیخدا. چوومه خزمه تی ده بینم قور ثبان ده خوینیت، سهرم سورما لهم رینکه و ته و له وه ی که له خهونمدا بینیم و ئیستاش به ثاگاییم ده بینم و ، کاتیك ههستی به چوونه ژووره وه ی کردم، کوتایی به خویندنه و هی قور ثان هیناو ئاوری لیدامه وه، بینی دلته نگ و زویرم، پرسی، چیته ئه ی حهیران؟

حەيران : هيچ، شتيك نىيە، تەنھا خۇشى تۇ نەبيىت.

شيخ : به لام به غهمباري ده تبينم.

حەيران : لەخەوندا باوكم بيني.

شیخ : ئەمە، چاكە، چ پیویستى دلگرانى دەكات؟

حه بران: بینیم قور ثانی ده خویند و ته نها گویبیستی ثهم ثایه ته بووم ﴿ وَمِنْ النَّاسِ مَنْ یُجَ سِادلُ فَسِی اللَّهِ ﴾. ثاوری لیّدامه وه و به زهر ده خه نه یه که وه و تی: ثه ی حه بران، تو قور ثان ناخوینیت ؟ و پیش ثه وه ی وه لامی بده مه وه، چاوه کانم کرده وه.. ثهم خه و نهم زور نان نام در م و ، و اتی گهیشتم که باو کم لینم زویره له به رثه وه ی هو گری خویندنه وه ی فلسه فه م و قور ثانم له یاد کردووه.

شیّخ : دویّنی شهو کهنووستی بیرت لهوتهکانی سپینوزا نهده کردهوه؟ حهیران : بهلنی.... دوو دلّ و نائارامی کردم.

شیخ : بوچی؟ ئایا لهوته کانیدا سهبارهت به (یه کینتی بوون) هیچ شتیکی رهوات لیٰ بهرجهسته کرد؟

حدیر ان: نه خیر به لام کاتینك له شیخی گهوره م جیابوو مه وه ، سهیر بوو به لامه وه چون ئه م عهقله مه زنانه دوو چاری ویلی و دانه راو کیی ده ستی شهیتان ده بنه وه، له کاتیکدا ئه م پیاوه عهقالی له عهقالی من مه زنتره و بیروباوه ری له بیروباوه ری من پوخت تره و له من داناترو زاناتره، چون ده رکی ئه و به لگانه ی نه کردوه که شیخی گهوره م باسیان ده کات.

شیخ : کهواته گومان چۆته دلتهوه بهوهی که شیخ مهوزون لهم بهلگانهیدا راست پت.

حهیران : داوای لینخوشبوون لـهخودا ده کـهم و، چــوّن ئهمـه دهبیـت کهمن هاوبهشی شیخـم ده کرد لـه کاتی رهخنه گرتن لـهوته کانی ئهم پیاوه.

شيخ وا بهدهرده كهويت به گومان بيت لهراستي.

بوچوونه کانی خوت و شیخت، بهرامبه ر مه زنی شه و فهیله سوفه به ناوبانگه ی که جینگایه کی بهرزی همیه له دلتدا، به لام وو ته ت چی ده بینت بهرامبه ر ثه و فهیله سوفانه ی که هاو سهر ده می سپینوزا بوون و له ویش به ناوبانگر بوون که به هوی به لگه عه قلی یه پوخته کانه وه باوه ریان به بوونی خودا هیناوه. تاگادارم نه ی حمیران، ریزی تؤو ثه وانه ی هاو ته مه نی تؤن بؤیه کین له م فهیله سوفه به ناوبانگانه، متمانه ت پینی سودمه ندت ناکات، هه روه كید و به خودت سه دومه ندت به فهیله سوفیکی مسولهان، یا خود به عه قلت و به خودت سودمه ندت ناکه ن.

به لام ئه وه ی سودمه ندت بکات هه مان ریزت بو فه یله سوفیکی تر بیت که له پله و پایه و به به لام ئه وه ی سودمه ندت بکات هه مان ریزت بو فه یله سوونی خود اهه بیست؛ سنی فه یله سوفت بو باسده که م که یه که به دوای یه کدا ها توون و هه موویان له سیبنوزا دانا تر و به ناو بانگرو باوه پر پاه و تا وه نه به لاگه ی پوختن، که هه موویان به گشتی باوه پر بان به به به بود و نموزار و غه زالی و هه لگرانی ریبازی که لام و جه نده ها فه یله سوفانی تر، به گشتی باوه پر مان به بوونی خود اهه یه.

حهیران : مهبهست و ئامانجی من نهمه بوو و، گومانی تیادا نییه، شیخی گهورهم به بهخشندهیی خودا ئهم باوهره مهزنهی بهدهستهیناوه. شیخ: سهباره ت به خه و نه که ت له و په ری راستیدایه، چونکه له قور ثانی پیر و زدا دو و ثایه تا به م فه رموو ده یه ی خودا ده ستبیده که ن ﴿ وَمِسنُ النَّساسِ مَنْ یُجَسادُلُ فِی اللَّه بِعَیْرِ عِلْمِ که یه که یه کی کی کی الله بِعَیْرِ عِلْمِ النَّساسِ مَنْ یُجَسادُلُ فِی اللَّه بِعَیْرِ عِلْمِ که یه که یه کی که یا که یک که ی

دووه م له سوره تى (حه ج) دايه كه ده فه رموينت: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادُلُ فِي اللَّه بِغَيْرِ عِلْمَ مَنْ تَوَلاَهُ فَاللَّهُ يُصِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ عِلْمَ مِنْ تَوَلاَهُ فَاللَّهُ يُصِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ: كه سانيْك به بن هيچ زُ انست و رينهايي و زانياريي به ك مو جاده له ي بووني خودا ده كه ن و، ده كه و نه دوى هه موو شهيتانيكي سهركيش و ري وونكه رله خه للك و هه ركه سينك ئه م شهيتانه بكاته پيشره وى خوى، ريى لئوون ده كات و به ره و قولايي ئاگرى دوزه خي (السعير) ده بات ﴾.

(خهونه که تاماژه ی نهوه ده کات که سپینوزا نموونه ی نهو که سانه ن که به بی هیچ زانست و زانیاریی یه که موجاده له ی بوونی خودا ده که ن و ، ده که و نه دوی شهیتانی خودی خزیان که همیشه فهرمانی کاری خرابیان پینه دات) و ، پرسیاره که ی باو کت سه باره ت بر خویندنه وه ت بر قورئان ، بریتی یه له و و ره دانت بر تیگه یشتنی مانای نهم ثایه تانه ، که به نگه پوخت و روشنه کانی له سه ر بوونی خودا له خو گر تووه ، که له ریبازه به نگه خوازیی یه کانه و ه به ده ستدین و به هزیانه وه فه یله سوفان و هه نگر انی ریبازی که لام، نه و انه ی که خودا بیه و یک ناماژه ی ریگای راستیان بکات ، پینی ده گه ن .

حه بران : خودا ده روی خوشیت لیبکاته وه و به دوورت بخات له همه و غمه و و په و و رتبخات له همه و غمه و په ژار هید که و ده وی خوشیت له من کرده و ه، به لام بوچی شیخی گهوره م شه و ئایه تانه ی که نامازه ی بوونی خوددا ده که ن بومی ساکار و ساده ناکات؟

شیخ : لـهکاتی خویـدا بوتـی ثاسـان و سـاکار دهکـهم بهگویّرهی ئهو بهرنامه زهینیهیی کهبوّم داناویت.. ئهی حهیران. بهئارام به بهههموو تیّگهیشتنیّك دهگهیت.

حمیران : ئـمو سـنی فەيلەسـوفە گەورانـە كـێن كـه شێخى گەورەم دەيەوينت باسيانم بۆ بكات؟

شيخ : يه كهميان (لۆك)، دووهميان (لايبنز)

سيههميشيان رههما نؤئيك كانته).

حه ران : به لغ، زور گویبیستی ناویان بووم له لایه نوتابسیانی فه لسه فهوه و ، توژینه و کانی لوك چی ده لیّت؟

شیخ : له کاتیکدا کهسپینوزا جوله کهی هؤلهندی نقوومی ناو بیرؤ کهی (ِه کیّتی بوون) بوو بههؤی لیکولینهوهی فهلسهفهی میتافیز کی ه هاو دژه کانهوه.

(لۆك) كه له مك سالدا له گهل سپينوزادا له دايك بوون، لهوبهرى كهنارى دهرياى (لۆك) كه له مك سالدا له گهل سپينوزادا له دايك بوون، لهوبهرى كهنارى دهرياى (مانيشهوه) گيرؤدهى خولندنى (دهرك كردنه مرؤقا متيهكان) (الأدراك الانساني) بوو بههوى پهيوهستى زؤرى به لۆژيكى ساغى عهقلهوه و، به خودوورخستنهوه له تهنديشهو ويلى ئهنديشه كان، دانى ده نا به بوونى خوداو نه تواناى عهقل له ده رك كردنى ئهو شته شارراوانهى كه به عهقل ده رك ناكريت.

سهبارهت به زانست (المعرفة) لـۆك لهسهرهتاى تۆژينهوه كانيدا ئينكارى بيروباوهره خۆرسكىيه كان ده كـات و، دهٽينت: - ههموو فيكره كان لهگهڵ جياوازى جۆره كانيدا لهرينگاى (ئەزموونه كانهوه) بەدەستمان دهگهن.

ب الله الله الله المكيشه كان ئاشكراو روون بۆمان بهدهرده كهون كهبه جاو پياخشاندنيك عمقل دهركي ده كات، ئهوكاته ئهم دهرك كردنه بهفكره خؤرسكيه كانى دادهنين.

گهر سه رنجی منال و مروقه کیویله یه کان بده ین ده بینین سه باره ت به م شته ناشکر او رو نانه نه زانن و ، نه مهش بزمان به ده رده خات که عمقل وه ک تابلزیه کی به تال دروستکر اوه (Table rase) به لام به هوی نه زموونه کانی ژیانه وه فکر و زانیاریی یه کانی لا دروست ده بینت، نه م نه زمونانه ش به گویره ی هه ست، ده ره کی ده بن و به گویره ی و و رد بوونه و ه بیکردنه و همان بزیان ده رونی ده بن.

ههسته وه ره کان کومه لینك لهههسته کان ده گهیه ننه عه قل و ، عه قلیش هه لده ستیت به کو کردنه و ه و پاراستن و بهراورد کردنیان و ده رك کردنی پهیوه ندیی نیوانیان و ، به هوی ئه م تیروانینه ده رونی یه وه عه قل ده گاته ده رك کردنی شته سه ره تایی یه ئا شکرا کان که ئیمه به فکره خورسکیه کانیان داده نیین . به لام له راستیدا بریتین له و فکرانه ی که عه قل به هوی ئه زمونه کانه و ه بده ستی هیناوه ،

حەيىران : گەر (لىۆك) ئىسنكارى فكىرە خۆرسىكىيەكان بكات كەبريىتىن لەفكىرە

سهرهتایی یه جینگیره کانی ناو عمقل، کهواته چؤن راستیه کان پیدهزانین و، ثهو بنهمایانه چین کهبریاره کانی لهسهر ثهدهین بهوهی کهراستن یاخود ههالهن؟.

شیخ: ئهم پرسیاره لهلای من جهوههریی نییه، چونکه لهرووی ئاکامهوه هیچ حیاو ازیی یهك نییه بهوهی كه ئهم فكرانه، خورسكیه جیدگیره كانی عهقلمانن یان.. له دروستكراوه كانی عهقله.

گرنگی لهوهدایه ثینمهی مروّف رینکهوتووین لهسهرئهوهی لهعهقلماندا فکره ئاشکرا سهرهتایییه کان ههیه کهدهیکهینه بنهما بو توژینهوه و لینکوّلینهوه و موجادهله بوّ راستی و ههلهی نهم بیروّکهیه و، ههروهها ههموو بهگشتی راستی دهخهینه پال نهم فکره ئاشکرا سهرهتاییانه.

لؤك به شيوه يه كى نا راسته و خو باوه رى به فكره خورسكيه كان هينا وه به (فكره نموونه ينهينانه وه كان) (أفكرا تمثيلية)(Idees represetative) ناوى بردن، به جوريك كه ده تينه تا ده عه قلماندا نمو و نهى راستى شته كان هه يه كه پيوه ره بو فكره كانمان و ده تو انين به هويانه و راستى يه كان له هه ته كان جيابكه ينه وه به ريوه و به به راورده كه ته واو و ناشكر ابيت له نيوان ثه و فكره يه يى كه هه مانه له سه رئه و شته و، ئه و فكره نموونه ييانه ى كه له عه قلماندا جينگيرن، ئه و كاته زانياريى يه كانمان له راستى يه وه نزيك ده بن و ، دابه ش كو دنى زانياريه كان بو سي به ش كو تايى ده هينينت.

یه کسه : زانسیاریییه (ٹاشسکراکان)، ٹسهو زانسیاریانهن کسه لهنسیوان فکسره بهدهستهینراوه کان و فکره غونهییه کانی کهعمقل به هنوی بهراور دموه به بنی به لگه دمرکی ده کات.

دووهم : زانیاریی یه به لگه یی یه کان، که بریتین له هیّنانه و هی به لگه له سهر بوونی بهراورد لهنیّوان فکره به دهستهیّنراوه کان و فکره نموونه یی یه کان.

سیههم/ زانیاریییه نادیاره کان، که هیچ به لگهیه کی له سه ر نییه و بریستی یه له زانیاریی یه کانمان سهباره ت به جیهانه ماددیی یه کان.

ئیمه به هوی هه سبته وه ئه م شتانه پیده زانین به لام زانیاریی یه کانمان نه له به شه ئاشکر اکانن و، نه له به شه به لگهیی یه کانن، چونکه ثیمه ناتو انین به هوی شه و شته حه قیقی یه مادییانه ی که ده یبینین به لگه له سه ر راستی زانیاریی یه کانمان بهینین و، ده رك کر دنمان بو ثهم شته ماددیی یه ته نها (بوونه حه قیقه ته ده ره کی یه که یه تی).

ثممه لهراستيدا حهقيقهته خوديييه كهي نييه بهالكو ثيمه تهنها دهركي روالهته كهيمان

کردووه و هیچ شتیّك دەربارەي حەقیقەتە ناوەرۆ كەكەي نازانين، ھەربۆيـە زانيارىمان سەبارەت بەجيھانى ماددە زانيارىي.يەكى ناديارە.

حهیران : ئایا . . (لـۆك)یش وهك سهفسه تائیه كان و گومانداره كان دهیه ویت ئینكاری بوونی زانیاری سهباره ت به حهقیه قه ته كان بكات؟

شیخ / ده بینم تاگاداری همهموو، ته و و تانه م نیت که من ده یلیم و تو ده یان نووسیته و ه م چونکه ته م پیاوه ده لینت: شته تا شکر اکان به بی پیویستیمان به که مترین به لگه راسته و خو ده رك ده كرین، همه روه ك تهم و ته یم مان که ده لیین، گشت له به شمی گهوره تره و دوو جه مسه ری هاو دژیه کیکیان راسته و ته وی تریان هه له یه.

زانیاری تری زورمان ههیه به هوی به لگه کانه وه ده رك ده کرین، وه ك کیشه ماتماتیکه کان، که به هوی به لگه کانه وه ده گهنه راستی به کان، به لام زانیار بهان سه باره ت به شته ماددیی به کان ئاشگر او روون نی به و ناتوانین به لگه له سه ریان به پنینه وه، وه ك نه به لگانه ی له سه ر کیشه ماتماتیکه کان ده به پنینینه وه به لکو زانیار بهان ده رباره ی شته ماددیی به کان رواله تی و نادیارن و، نه م فه بله سوفه به هیچ شیوه به ك نالینت زانیار به ان مادده له ویلی نه ندیشه مانه وه به و هیچ راستیه کی تیادا نی به به لکو خوازیاره بلایت : نه م جوره زانیاری به نادیاره و ناگاته سنوری زانیاری به ناشکر او به لگه داره کان به لکو راستی په سه ند ده کات، به به لگه ی نه وه ی عمقله مروقی به ساغه کان هه موو به گشتی ریکه و توون له سه رئه وه ی ده رك کردنی وینه هه ستیه کان به گشتی ده گهرینه وه بویه که شیوازی ده رک کردن و وه سفکردنیان به به ک وه سف

هیچ گومانیکمان لانامینیت که وینه زهینی یه کان یه کسانی شته دهره کی یه کانن و، ناتو انریت به نگه له سهر بنیادبنین و، ناتو انریت به نگه له سهر بنیادبنین و، ناتو انین به هزی خودی شته ماددیی یه کانه وه بگهینه ته و اوی راستی یه کان، وه ك چون له کیشه ئاشكر ا كاندا له خودی خویاندا ته و اوی راستی یه کانیان تیادا به ده رده که ویت که به نگه دارن.

حەيىران : بىروباوەرمان سەبارەت بەبوونى خوددا و شتە شارراوەكان، لـۆك لـەچ بەشنىك لەبەشەكانى زانيارى دادەننىت؟

شیخ : ئا.. لیرهدا بهرزی و رهسهنی بیروباوهری لـۆك بهدهرده كهویْت، كاتیْك كه دەرك كـردنمان بـۆ بوونـی خـودا جـیاده كاتهوه، لـهدهرك كـردنمان بـۆ شـته شـارراوه و نهیسنی یه کان و ، ده لیست : ئسیمه (بسینگومانین) له سسه ر بوونسی خسودا که بسه هنی و ر دبوونه و هیست و و ر دبوونه و هیست و عمولین..

ده رك كردنمان به بن به تگه، به وه ى كه مرؤف مه حاله له نه بوونه و ه دروست بيت. و زانبار بمان سه باره ت به به ونی خودا زانبار بی به تگه بی به تگه بی به ته به به به نبار بی به تاشكر اكانه وه. چونكه بوونى تيمه به شيكه له زانبار بيه تاشكر اكان، ته مه به تگه به بوونى خودا، وه ك ديكارت ده تيت و، ته و شتانه ى كه له تيمه مرؤف و جيهاندا به دى ده كريت له به هره وه رى و سيستم و ريك خستن و به رنامه ريرى بريارو فه رمانه كان، همه و ويان به گشتى بيويست به دروستكه ريكى به تواناى همه بوويى زانا و كاربه جى ده كه ده كه ن.

به لام شته شارراوه نهینی یه کان، وه ک لیکو لینکو لینه وه له زاتی خودا و ناوه رو کی روح و ناوه رو کی روح و ناوه رو کی شت به گشتی، لوک سه باره ت به م باسانه زوّر به دانایانه وه لام ده داته وه ، به شیوه یه که که پیویسته ده رخ بکریت، نه ی حمیران، وه ک چوّن ده رخی و ته ی فهیله سوفه دانا کانت کر دووه، که ده لینت (گهر خه لل توژینه وه یه کی ورد ده رباره ی توانایی عمقلی خزیان بکه ن و ، په رده له سه ر نه و ناسویه لابه رن که به شه رو شنه کان له به شه تاریکه کان جیاده کاته و ه.

جیاوازی بکهن لهنیوان ثهو شتانهی که ثه توانریت ده رکیان بکریت و، ثهو شتانهی که ناتوانریت ده رکیان بکریت و، ثهو شتانهی که ناتوانریت ده رکیان سهباره ت به به شه تاریک کان و، ده توانین توژینه وه و باسه کانیان بو لایه نیکی تر ته رخان بکه ن که سوو دمه ندو به که تلک و دلنیا به خش بیت).

حهیران : شیخی گهورهم،.. من لهو لاتی خوّمان سهر گوزشتهیه کی هیندی فیربووم که لهدهقی نهم و تهیه ده چیّت بهمانا و و تهیهوه.

شیخ: به لین.. به راستی به ده ق و به مانا له و ته کانی لؤك ده چینت، هه روه ك (به یرونی) له کتیبه که یدا (تحقیق میا لله بند الخ... للهند من مقولة) و پر له ژیری و دانایی یه که ده لینت: (ته نها زانینی ثه و جینگایه مان به سه که تیشك ده یگاتی، پیویستمان نی یه به زانینی ثه و جینگایه ی که تیشك نایگاتی، هه رجه ند له خودی خویشیا گه و ره بینت، هه رشتیك تیشك نه یگاتی هه ستیش ده رکی ناکات. و هه رشتیك هه ست ده رکی پینه کات زانراو نابیت).

(بهم چهشنه، ئهی حهیران گهورهترین عهقله ساغه کان بهبی جیاوازی یه گده گرن و ریّده کهون له بستی به کان کهلهچوارچیوهی گهیشتنی ئهو تیشکه به و جینگایه تیناپه پرن، گهر تیپه پن دوو چاری ویلی و کهوتن دهبنه وه) ههروه کو چون سپیونزا تووشی بوو.

حمیران: - ثمی گمورهم،.. زیاتر.. زیاتر.. زانستم فیر بکمو باسی (لایبنزو کانط)م بۆ بکه،

شیخ: – زیاتر، بۆت باسده کهم.. تا.. بهمهبهست ده گهیت، بهلام ئهمشهو کات بهش ناکات بۆ باسکردنی (کانت) تەنھا (لایبتز)ت بۆ باسده کهم.

حەيران:- ئايا.. لايبنز پەيرەوى لۆكسى ھاورپىي دەكات لەفكرە بەرزەكانيدا؟

شینخ/ لههه ندی شتدا پهیرهوی ده کات و لههه ندی شتی تردا دژی دهوه ستینت و، لههه ندی باسدا لهلوك بهرزتره، به لام لههه ندی باسی تردا ناگاته لوك.

حدير ان: - ئەمە، چۆن دەبينت؟

به بیرورایسه کی نینوهند لهنینوان دیکسارت و لیزك دیست که لیوك و دیکسارت بهیه گده گهیهنی به جوریکی زور گهوره كاتینك كه دهانیت: لینمه ههر گیز ناتوانین زانیاریی یه كانمان تهنها به پالیشتی نهزموونه كان لینكبدهینهوه. تهزمونه کان هه مموو شتیك نین بو زانیاری وهك لوك ده تیست: به تكو گهلیك UERITES NECESSAIRRE المراستی ه گشستی به پیویستی به کانمانی تیدایه (SETUNIVER SELLES) به تلام به هنوی ته زمونه کانه وه به ده رده که ویست، واته شه راستی به سه ره تایی به پیویستیانه به خورسکی و به توانایی له عه قلماندا هه به به تلام ته نها به هنوی ته زموون نه بیت بومان به ده ربخریت و گهر ته زموون نه بیت بومان به ده رنا که ون، به تلام ته مه شه وه ناگهیه نی که پیکهاته ی شه زموون بن و له م (مانا قوو ته وه) (کانست) فکره کانی خوی وه رگر تووه.

(لایبنز) لهووته بهناوبانگه کهیدا دهالیّت : (ثهو شتانهی کهبههوی ههسته کانهوه دهرك ده کریّت، عهقلیش لهخودی خویدا دهر کی ده کات)

پاش ئەوەى لايبنز بوونى فكرە خۆرسكىيەكانى چەسپاند واتە بنەما پيويستىيەكانى عەقل، بەلى ئەوەندەى تىر بەرزبۆوە بەتايبەتى لە بەلىگەخوازىي كانىدا بى گەيشتن بەچارەسەر كردنى كىشەكانى پەيداكردن (ايجاد) و بوونەكان پەيداكەر (الموجد)، لەسەر بىنەما سەرەتايى يەپسىتى يەكانى عەقل بەمەتوانى بوونى خوداى بەخشىندەو سىفاتە تەواوەكانى بچەسەپىنىت و ھەروەھا چەسپاندنى دروست بوونى ئەم گەردونە لەلايەن خوداوە.

بهمهش چهسپاندنی شیاوی دروستکردنی گهردونی له نهبوونهوه کرد.

حمیران/ چۆن توانی بگاته چارهسهر کردنی ئهو ئالۆزیانهی کهچهندهها عمقلی مهزن تیایدا سهرسام و وهستاو بوون؟

شیخ: به همه مان به لگه خوازیی یه کانی فارابی و ثیبن سینا و دیکارت و لؤك، گهیشته چاره سه رکردنی شه و جوّره کیشانه ی که باسمان کرد، به لام زوّر به رزو گهوره بسوو له شیّو ازی ره و انبیّری و باوه ریدا.

به لگه خوازیی یه کانی به کار ده هیّنا به شیّوه یه کمی ژیرو کار امهو راز اوه پتهو ثاشکر او و هو او .

پەيوەسىتى زۇرى بىمە بىنەما پىرويسىتىيەكانى عەقللىموە، مىرۇقى ناچسار دەكسرد بىن باوەرپىھىنانى.

گُويْبيستى به ئەي حەيران چى دەليّىت.

حەيران/ ھەموو لەشم گوێيە، بۆ ووتەكانت گەورەم.

شیّخ: لایبنز، دهالیّت: ههموو ثهو راستی یه عهقلیانهی کهعمقلّ بریاری سهلاندن و سهلاندنی دهدات پیّویسته لـه سهلاندن و نهسهلاندنه کهیدا پهنابباته بهردوو بنهما پیّویستی عمقلّ، که نهمانهن: – یه کهمیان/ (بنهما هاو دژیه کان) (التناقض).

دووهميان/ بنهما هـ قر تـهواوه كان (العلة الكافية)، واتـه: ههموو تهنديشه كردنيك، يان، شياوه يات مهحاله، ياخود پيويسته.

ههر شتیك ئهندیشه ی کهوتنه وهی شیاو بیست به لام پیچه وانه ی عه قل بیست نه وه (مه حاله) و، ههر شتیك ئهندیشه کردنی پیچه وانه ی عه قل نه بیست نه وه (شیاوه)، ههر شتیك نهندیشه کردنی پیچه وانه ی عه قل بیست، نه وا پیویسته (واجب) همروه ها هه موو بوونیکی بهرچاو ده کهویته ژیر یاسای (هو و هو کاره وه) که ده بیست هویه که همینت بر پهیدابوونی که ته واو و بره ربیست.

پاش ئەمە دەچىنە سەر شتە واقىعە بىنراوەكان كە (ھۆ تەواوەكانى) (العلة الكافية)ى بەسەردا دەچەسىپىت و، واپنويسىت دەكات كە ئەم بىنراوانه (ھۆيەك) ھەبىنت بۆ پەيدابوونيان و، پىريست دەكات كە ئەو (ھۆيە) ھۆيەكى (تەواو) بىن.

کهواته بوونی (هزی تهواو) کاریکه لهپیویستی یه کانی عمقل و ثینکار کردنی ثهم (هز تمواوه) هاودژی عمقلیت بز دروست ده کات، چونکه ثمم (هز تمواوه) لمهشه کانی

(پيويستيدايه) (واجب).

لهسه رئه م بنه ما پته و انه لایسنز بیرو پاکسانی ختری له سه ر (بوون) و (پهیدابوون له سه ر نه و به و پهیدابوون له نه بود و به و پهیدابوون له نه بود و به و په و په و په و په و په دروستکردنی گهردون له نه بوونه و هیسناوه، هه و و ها باوه پیشی به و و هیسناوه که دروستکه ری شه م گهردونه بی که م و کو پی یه خودایه که به سیفاتی ته و او وه سف ده کریت.

گهیشتن به م باوه ره پاش ئه وه بوو که به به لگه سهلاندی (شیاویی بوونی خودا) چونکه هیچ هاودژی عهقلی تیادا نی یه ههر چهنده عهقل نه توانایه له نه ندیشه کردنی چونیتی خودا.

پاشان هاته سهر بوونی نهم جیهانه و وتی اهم جیهانه بوونه و ده بینریّت و، خوّی دروستکه ری خوّی نیمه و، و ته به وه ی که خوّی دروستکه ری خوّی بیّت، شتی وا پیّچه و انهی عمقله و ، له به رئه وه ی و اقعه و بینراوه که واته پیّویستی به (هوّی تمواو) همیه بو بوونی، چونکه به بی (هوّیه کی تمواو) بوونی نابیّت و ، له راستیدا بوونی همیه و ده بینریّت و له و په ری شیاویدایه که واته ده بیّت (هوّی تمواو) بو بوونی له و په ی تواناو داناییدا بیّت و همه مو سیفاتیکی تمواوی له خو گرتبیّت و نهم هو تمواوه (خودای به خشنده یه) که (بوونی پیّچه و انهی عمقله حمیران: به راستی نهم و ته یه و ته و تمارتر و پته و تر بیّت.

شیخ : ئه ی حهیران، قورئانت له یاد کرد، که باوکت هه میشه خوازیار به و، بیخوینیت.

حهیران: من باوه رم بهوه ههیمه کهفه رمووده کانی خودای به خشنده راستترین و پتهوترین به لگهی له خو گرتبینت، به لام نهینی یه کانی رهو انبیزی نهم به شه ده رك ناکهم که نیستا تاوتوی ده کهین، بوچی شینخی گهورهم نهم نهینی یانهم بو ناشکرا ناکات.

 حهیران : گهر ئهمه بیرورای لایبنز بینت لهسهر بوونی خوداو سیفاتی تـهواوی و دروستکراوه کانی، کهواته ههاله گوتنه کانی له کویدایه؟

شیخ : تەنھا لەو جینگایەدا ھەلەنگووتووە كەوپىستى ئەو پەيوەندىيىيەي نیوان جەستەو روو ح بەدەربخات كەعمۇل تائیستا سەر سامە تیایدا.

لیکدانه و هیه کی دانا که زور له بیرو رای مالبرانش ده چینت له ریکه و تن گونجاندندا و ، لیکدانه و هیه کی تیرو چر بوو که له سنوری توانایی عه قل ده ستی پیکرد و ، به (ریبازی جه برینی) کوتایی پیهینا که ناگونجیت له گهل کار به جی بی خودا و سیفاتی ته و اوی ، و ه ك سینوزای هاوریی پیش خوی .

هـهروهها و تی/ نـهو جهسـتهو روحانـهی کهلهجـیهاندا ههیـه هـهمووی بهگشـتی لـه (گهردیلهی روّحیی) پیکهاتوون کهههر گهردیلهیهك جیاواز و نازاده له گهردیلهیه کی تر بهبی پهیوهندیان بهیه کترییههوه ههریه کهیان به گویرهی سیستمی تایبهتی خوّیان دهجولیّن.

همموو گهردیلهیه کیش دوو بهشی لهخو گرتووه کهبهشی ماددیی (کارلیکراوه) و بهشی روحی (بکهره).

حەيىران : بەلام چىۆن ئەم گەردىلانە كار لەيەكىز دەكەن گەر پەيوەندىان بەيەكەوە نەست؟

 حهیران: ئهم بیرو کهیه مه حال نی یه به لکو ده شیّت له سه ر بنه مای ئه و باوه ره ی که لایبنز له سه ر بیرو که ی (ده شیّت) دایناوه، چونکه ئه ندیّشه کردنی هیچ هاو دژیه کی عمقلی تیانی یه.

لهسهر بنهمای خودی ثهو باوه ره پرسیار ده کهم، ثایا هیچ هاودژیه کی عمقلّی ده رك ده کریّت لهنیّوان ثهو پهیوهندیی یه نادیارهی که لهنیّوان روح و جهسته دا ههیه؟

گهر ئهم ئەندىشەكردنە ھاودژى عەقلى نەبوو، بەلكو (شياوبوو كە ئەم شياويىيە، ئاشكراترو چەسپاوترە و باشىترىن ئاكىام دەدات بەدەستەوە، چى واى لىكرد لەكاتىكدا ھەولدەدات دەربازمان كات لەو ئالۆزىىيەى كە لەنبوان پەيوەندى روح و جەستەدا ھەيە بمانھاويتە ناو ئالۆزىي يەكى تر كەزۆر لەو ئالۆزترو بى ئاكام ترە؟

شیخ/ وو ته کانت راسته.. و گهر نهزان بین لینی دهشیّت ههتا کوّتایی.. ههر بهنهزانی بمیّنینهوه، گهر ئیمه ئهو پهیوهندیییهی نیّوان روح و جهستهمان دهرك نه کرد، ئهمه ئهوه ناگهیهنیّت کهمهحال بیّت، تهنها دهتوانین لهگهل لایبنزدا بلیّین ئهوه (دهشیّت) چونکه ئهندیّشه کردنی هاو دژی عهقلی تیادا نی یه.

گهر شیاو بوو، هیچ شتیک ریگهمان لیناگرینت کهبلیین شهم پهیوهندیییه بههوی توانای خوداوه دهبیت لهجیاتی شهوهی تیوریک لیکی بدهینه وه که ثهندیشه کردنی ثالوزو نادیار بینت. و نزیك بینهوه لهبیرو کهی (جهبری) کهناگونجینت لهگهل دادوهری و کار بهجیی خودادا.

حهیران : گویّبیستی شیّخ بووم که دهالیّت/ لایبنز جیهان لهوپهړی تهواویدا دهبینیّت، مانای ئهمه چییه لهکاتیّکدا ئیّمه دژواری و خراپهکاری زوّری تیادا دهبینین؟

شیخ / لایبنز به گهش بینی به ناوبانگه، هه موو شته کانی گهردون له سیستم و چه سپاویی و راز او هی ده کاته به لگه بـ فر تـهو اوی خـودای مـیهره بان لهسـهر بـنهمای بیر فرکـهی (هـ فر تهو اوه له به رچاوه کان) (العلة الکافیة للواقع).

میهره بانی و ته و اوی، خودا، هیچ گومانینکی تیادا نییه که دروستکه ری شهم گهردونه به میه که دروستکه ری شهم گهردونه به باشترین جیهانه که عه قل به شیاوی بزانیست، شیمه نابیست وه ک تاکه رووداوید بخ کاتین و سه رنج بده بسنه خرابه کاریی یه کان و چاکه کان له یاد بکه ین.

به لکو پیویسته لهسه رمان به شیوه یه کی گشتی سه رنجی ههموو شتیکی گهردون بدهین تاکو دانایی ههموو شته کانی ده رك بکهین و ، كرداره خراپه کان ده بینت ههبن.. تا.. به هزیانه و ه بگهینه کرداره چاکه کان نهم و تهیه یی لایمنز سه بارهت به خراپه کاری و تهی همانگرانی ریبازی که لام و فهیله سوفانی پیشخویم دینیته وه یاد.

بهتایبهتی وتهیه کی (جاحظ) که لهوپهری بهرزی و دانایدایه که دهلیّت/ (خوٚشبهختی لـه كارى دەسـتپيْكردنى دونـيا تـا.. كۆتـايى ماوەكـەى لەتيْكەلـبوونى چـاكەو خـراپەوە زهرمهندو سوودمهندی و ناخوشی و خوشی و نزمی و بهرزی و زوری و کهمی دایه. و گەر دونيا تەنھا خراپەكارى بووايە ئەوا جيھان لـەناو دەچوو و، گەر تەنھا چاكەي رووت بووایه، چاکه مانای نهدهبوو و هزکاره کانی بیرکردنهوهش لهیه کتر دهپچرأن و جياكردنهوهش نابينت ثهوكاته ثمهم گهردونه بنءمش دهبوو لهچهسپاندن و وهستاندن و فیربوون کهبهمهش زانستی نهدهبوو و رینگاچاره نهدهبوو بنو نههیشتنی خراپه کاری و دەستكەوتنى سىوودمەندى و بىەثارام نىەدەبووين بەرامىبەر ناخۇشىيەكان و نەسىوپاس و پیزانیسنمان دهبسوو بهرامسههر خوشسییه کان و، نسهمان دهتوانسی سسهنگینی پهخشسانیک لەپەخشاننكى تىر، جيابكەيىنەوە و مىلملانى نىەدەبوو بىز پلىەو پايىە و، چىيژى خۆشىي سهر كهوتن نهدهبوو، كهبهماناش راستگويهك نهدهبوو كهثاماژهي راستييه كان بكات و پووچه تکهریک نه دهبوو ریکخراوه کان بخاته روو و، گلهیکه ریک نه دهبوو کهمو کوری سەرسامى و ناخۇشىيەكانمان بىز بىەدەر بخات و، ھىيچ ھىيوايەك نەدەبوو بىز تىزركردنى ئارەزووە كانى مىرۆۋ، گەورەيى و بىڭگەردى بىۆ ئەو خودايەيە كەسوودمەندىيىيەكانى ئەم گەردونىدى بىز كردويىنەتە بەھىرەمەندى، زۆر كىات زەرەرەكىان بەسىوودمەندى بۆمان ده گەرپىنەوه و، كىۋى ھەموو شىتەكانى گەردون بەگشىتى لەوپەرى سىوودمەندىدايە و یه گرتنیان لهوپهري بههرهمهنديدايه)

حدير ان/ بدر استى ثهو و تانه لهو پهرې ر دو انبيرى و داناييدايه.

شیخ/ جـاحظ پیش لایبنز بهنؤ سهده هاتؤته دنیاوه، دهبینیت، ثهی حهیران، جؤن عهقلی بلیمهته کان یه کده گرنهوه.

به یه ك گریستی بلیمه ته كان (۳)

حهیرانی کوری نه زعه ف ده لیّت / چوومه خزمه ت شیّخ ده بینم خوّشحال و گهش بینه وه کتیبیّکی به ده سته وه بوو، سه رنجم دا به زوبانی (نوّردی) نوسرابوو) سه رم سورماو نیشانه ی سوّزو خوّشه ویستی له سه ر رووم به ده رکه و ت، شیّخ سه ری هه اتبیی و سهیری کردم و و تی / چی یه نه مشه و به پینچه و انه ی دویّنی شه وه وه ، داخوش ده تبینم به (بیّبار) ناوت ده نیّم، یا خود به چاو پیکه و تنت به زبانی نیشتمانه که ت، سوّزو خوّشه ویستیت جو لا بو و ه ته ن

حەيران/ بەلنى، ئەمە راستيەكەيەتى، بەلام ئەو كتيبە چىيەو باسى چىدەكات؟ شيخ/ ئەم كتيبە تايبەتە بەشيخ (جسر) خوداليى خۆشبى.

حەيران/ شيخ (جسر) يەكيْكَە لەزانايانى ھيندستان.

شیخ/ نه خیر . . یه کیکه لهزانایانی و لاتی شام، به لام و هرگیْرراوه بۆ زوبانی ئوردی و تورکی.

حەيىران/ ئايا، باسكردنى شيخ جسر ھاتۆتە پيشەوە كەتۆ ھەردەم باست دەكرد؟ بەلام باسى سيھەمينى سىن فەيلەسوفەكەت بىۆ نەكىردم كـە (عەمانوئىيل كانـت) بىوو و، زۆر ئارەزوومەندى گويبيستى باسكردنى دەكەم.

شیخ / کاتی باسکردنی شیخ نه هاتووه، به لام و ته و باست له سه ری بن قاماده ده کهم، بن شیخ اسکی بن قاماده ده کهم، بن شیخ شیخ نه هاتووه یا به سه و به سه و یا بستی را به ری بندار انی نوی ده که ین که (هیوم) له گه ل (کانگ)دا که پیشه و ای فه یله سوفانی نوییه و باوه ری به عمقل و در و ستکه ری عمقل همیه که (خودایه).

ُ حُهیران/ مُن پهیوهندیم چییه بهرابهری گوماندارانهوه و گویْبیستی باسی زوّربووم لیّیان، هیچ ساغ پوخت و فهلسهفهیه کی دروستم لییّرهرنه گرتن.

شیخ : راسته، (هیوم) لهلای ره خنه گرانی فهلسهفه وه بهفهیله سوفی ته و او به مانای و ته دانانرینت، چونکه هیچ فهلسهفه یه کی تایبه تی سوو دبه خشی دانه ناوه به لکو ته نها هز گری گومان بووه. ثینکاری همموو شتیکی ده کرد، تهنانهت ثینکاری عمقل و خوداشی ده کرد.

به لام نه گهر کورته باسیکی (هیوم)ت بن نه کهم، بهرزی بهرگری (کسانط)ت سهبارهت به عهقل و بوونی خودا بن به دهرناکهوینت، تهنانهت بهرزی (هیوم) خویشی بنت ناشکرا نابیت.

حەيران/ چۆن؟

شیخ/ به لین.. ئه ی حهیران. ئه گهر گومانی (هیوم) نهبوایه (کانظه) نهیده توانی ثه و تهمه نه دریژه ی بهسه ربه ریت له دانانی نووسراوه به نرخه کانی سهباره ت به به رگری کردنی له عه قلّ.

حهیران/ به ُلام نازانم چوّن (هیوم) ئینکاری نهفس و عمقلی خوّی کرد.

شینخ/ ثمی سوفسه تائیه کانی پیشوو له گه ل گومانداره دیرینه کان، ئینکاری همموو شتیکیان نه کرد؟

حەيران/ بەلتى.. راستە.. بەلام سوفسەتائيەكان

هه تخه الماتيسته ربوون و خه الكسيان هه الده خه السه تان و گوماندار انسيش به بيرؤ كه ى (لائه دريى به ى) دروار كۆتايسيان هات و، له سه رده ميكدا هاتن، فه لسه فه لعهم ئاسىز فسر او انه يدا نه بوو و، شهم هه موو به رهه مه زوره دار فيسنه ى نه بوو، كه شهو هه موو فه يله سوفه گه ورانه ى خستوته وه له نموونه ى (ديكارت و لؤك و لايبنز ..)

نه مانه ههموو به گشتی هاو چهرخی (هیوم)ن کهتو به رابه ری گوماندارانی داده نییت. نازانم چون (هیوم) له پاش نهم فهیله سوفه گهورانه گومان چووه عمقل و خودیی یه وه؟ شیخ/ هیوم به زانیاریی یه کان ده ستی پینکردو ریبازی (لوکی) گرته به رو هه روه ك نه وان ئینكاری فكره خورسكی یه کانی كرد و، هه ردوو كیان باوه پیان وا بوو، هه موو ده ستكه و ته كانی به شه كانی زانیاری به هوی هه ست و نه زمونه وه به ده ست ها تووه.

به لام (فکره پیکها ته کان) ته نها بریتین له کومه له فکره یه كه به لام کاتیك هاوشیوه ی به ده رنا که و پیکها ته کاندا، به داهینه ره کانی عه قلی داده نیین گهر (هیوم) به مه شهوه بوه ستایه، هه رباش بوو به لام ده لینت/ له و انه یه فکره خورسکیه کان کومه لیک فکره ی ساده و ساکاربن، دوور نی یه فکره سه ره تایی یه ئاشکراکانی عه قل له داهینه ری عه قل خوی بینت و، زور به پوو چه لیانه ده چیته ناخی باسه کانیه وه به شیوه یه ك ئینكاری سیستمی (هو و هو كاره كان) ده كات.

باوه ری و ایم کهپمیوه ندیی نیوان (هنوو هنرکار) لمویلی ثهندیشه کانهوه بیت و هیچ سمر چاوه یه کی نهینت.

ئیمه دیار دهیه کی پهیدابوو دهبینین که بهدو ایدا دیار دهیه کی پهیدا بووی تر دیت.

لامسان و ایسه دیسارده پهیدابووه کسهی دووهمسیان هۆکساری دیسارده پهیدابووه کسهی یه کهمیانه، لهگهل ثهوهی که همیچ پهیوهندیی یه کی عهقالی پیویسست لهنیوهندیاندا نی یه کهبلیّین دیاردهی یه کهم (هزیه) بو دیاردهی دووهم.

به لام نیمه ههمیشه و اراهاتووین که نهم رووداوه یه ک لهدوا یه که ببینین، لامان و ا بووه پهیوه ندیی یه کی (هـ نز و هـ نز کـار) له نیوان نهم دوو رووداوه دا هه بینت، له به رنه وه باوه پرمان و ابوو یه کـهم (هـ نز) یـه بـ نز دووهم و ، بیر نز که ی (هـ نزو هـ نز کـار) فکرهیه کی خودیی یه که هیچ بوونیکی نی یه و ته نها له عهقلماندا هه یه .

سیستمی (هۆو هۆکار) تەنھا بریتییە لە کورتکراوه ئەزمونەکانی پیشوو و، سەبارەت بەدوا رۆژ بەرگەی کەمترین دووپات بوونەوە ناکات.

حدیران/وته کانی (هیوم) دهربارهی نهبوونی پهیوهندی لهنیوان، ثهو دوو دیاردهیهدا، لهوته کانی (غهزالی) ده چینت کهبهرامیهر (ثیبن روشد) و تویه تی، ههروه ك بوّت باس کردم.

شیخ / غهمبارنیم بهوهی که تیگهیشتنت کهم بوو بیت به کورتکراوه کهی سیستمی (هنو هنر کار) که غهزالی ثامژاهی بن کردووه، چونکه زوّر لهفهیلهسوفه گهوره کان، وهك تیز تیگهیشتنیان کهم بووه لهخویندنهوهی (تمافت الفلاسفة)ی غهزالی، لهبهرثهوه به چاکی دهزانم بگهریینهوه سهر ثهو نوسراوهی کهده ربارهی ثهمه نووسیومانه و چاویکی پیادا بخشینینه وه.

حهیرانی کوری نهزعهف وتی/ لاپه ره کانی نه و ده فته ره هه لدایه وه که و ته کانی شیخم تیادا تؤمار کردبوو و، نه و و تانه م بغ شیخ خوینده و ه که ده رباره ی غه زالی نو و سرابوو.

شیخ و تی/ به لنی.. حهیر ان چیت به دی کرد.

حدیر ان/ هیچ جیاو ازیه کی/ لدنیو ان ثدو دوو و تدیددا بددی نه کرد، غدر الی دهالیّت ثدو شـتاندی کددهیبیـنین لدپدیووهسـتبوونی (هــۆو هۆکــار) نــاتو انین بالــیّین تــدنها هۆیـــه بــۆ پدیدابوونی ثدم دیاردهید، هدروهها هیومیش هدمان بیروکدی هدید.

شیخ/ نهخیر.. ئهی حهیران، لهراستیدا جیاوازی لهنیوان ئهو دوو و تهیه زوّر مهزنه، لهبهرئهوه پیویستت بهروونکردنهوهیه کی نوی ههیه، چاك گویبیستم به.. حهیران: ههموو

لەشم، گوييە، ئەي گەورەم.

شیخ : سوودمهند نابیت و ، تیگهیشتنت ئاسان نابینت گهر نموونهی ئاگره کهت بو بهینمهوه کهغهزالی باسی ده کات.

چونکه تن گهوره بوویت و بن گومانی لهوه ی که ثاگر سوتینه ره له به رئه وه ناتوانیت ده رکی ثهم پیویستیه عه قلی یه بکه یت به وه ی که ثاگر پیویسته سوتینه ربیت، له به رئه وه و از له نمونه ی ئاگر ده هینین و ده چینه سه رنمونه یه کی تر. بز نمونه ثهم زهیتی زهیتونه، گهر بز یه که م جار له ژیانتادا بیبینیت و ، مرز قیل پینی را گهیاندی، که وا ثهم زهیته به ته و او ی ئاگری له خز گر تووه که به سوو تاندنی، ئاگره که به ده رده که وینت، ئایا.. باوه رت به مه ده بو و ؟

حەيران/ باوەرم دەكرد گەر لەبەرچاومدا تاقىبكرايەوە.

شیّخ/گهر لهبهر چاوت تاقیکرایهوه، ثایا.. ثهو پیّویستیه عهقلیهیی تیادا دهبینیت، کهدان بنیّت بهوهی کهزهیت توانای سوتاندنی ههیه.

حهیران/ نه خیر، گهورهم، ههروه که چون شهو پیویستیه عهقلیه به دی ناکه م له و بیا به به دی ناکه م له و بیا به به به بیش به به به به به بیش شهوه ی بیا وه ده دان که باید به به بیش شهوه ی بیش شه وه ی در زانیاریی یه کی تمواوم نه بینت له درینگای خویندنه زانستیه کان و نه زموونه کانه وه، شیخ رزور چاکه شهی حهیران، شهم نموونه یه که باستکر د باشتره له نموونه ی زویته که و، شیستاش پر سیارینکی تازهت لیده که م، گهر جهسته یه کمان خسته به ده مستی که له ریانتا نه ت ناسیبیت و گویبیستی نه بوو بیت و پر سیارمان لیکر دیت، ثایا پیویستی یه کی عمقلی هه یه که به سه به به به که به و پر کر دنه وه ی بوشایی یه که، تو چی ده تینیت؟

حەيىر ان/ مىن دەلايىم.. پيۇيىسىتىيەكى عەقلىي زۆرم لىيدەكات كە باو ەربھىنىم بەوەي كەھەموو جەستەيەك كەلىننىڭ پر دەكاتەوە.

شیٚخ/ بۆچى؟

حميران/ چونكه. به كاريكى سهرهتاو ئاشكراى دادهنيم.

شیخ/ نهی بوچی توانای زهیت بو سوتاندن و توانای نیتراتی گلیسرین بو تهقینهوه به کاریکی ناشکراو سهرهتایی دانانییت.

حهیران/ چونکه من له کاره ئاشکرا سهره تاکانی نابینم و، هیچ پیویستی یه کی عهقلی تیادا نابینم که ئهم ئاشکرایی و سهره تایی یه بهسهرمدا بسه پینیّت.

شيخ الهمانه راستي ريبازه كهي عدرالين. و غهزالي ههر لهسهرهتاوه بههيچ شيوهيهك

ئینکاری بیرۆکمی (هۆو هۆکاری) نه کردوه و، دووریشه لموهی ئینکاری بکات، بهلام ده نینت ئمه دیاردهیمی کمه بمه (هـۆ) ناوی دهبمین، داوای (پیویستی عمقلی) ناکات بۆ روودانی ئمو کاریگمرهی که به (هۆکار) ناوی دهبمین.

عهقل ئه و پیویستی یه عهقلی یه لهخویدا نابینیت که بلیت ناگر سوتینه ره و پیویستی به سووته مه نی همینه وه که (دار)، به لام به تاقیکر دنه وه بینی.. دیار دهی سوتاندن به هوی نزیك کردنه وه و تیلکاندنی ناگره بو داره که، ئه م دیار دهیه ش، دیار دهیه کی گونجاوه با وه رم و ایه.. که ناگر هویه که بو سوتاندن.

گهر ئه م هو گونجاوه نهبوایه که عه قلّ دهیبینیّ ت به سهریا نه ده سپینرا پیویستی باوه رهینانی ئاگر بو سوتاندن، وهك باوه رهینان به پیویستی پر کردنه وهی که لینیک له لایه ن جه سته وه.

به راستی غه زالی ده یه و ی سه بگاته نه و و ته یه ی که ده نیّ اله به رنه و ه ی تایه ته ه ندی سو تاندن بو و نی زور گرنگ نی یه و ، له پیویستی عه قلید! نی یه که ناگر سو تینه ربیت و ، ده تو انسرا نه م تایسه تمه ندی یه یه ناگر پیچه و انه ی شهم سیفه ته ی بو و ایه و ، نه و ه ی که تایبه تمه ندی و سیفاتی به ناگر و به هه مو و شتین به خشیو و ه ه ه رخوی در و ستکه ریتی و هم رخویشی ده تو انیت نه م تایبه تمه ندی یه یان ، لی دا مالیّت ، به لام (هیوم) هم له به نه ره و تو دوی بناغه و ه نه و تو د و که رخوی و گهر دون به گشتی ده کات و ده لیّت / گه رئیمه با و ه رمان به بو و نی نه و شته بییت که هه ستی پیده که ین ، نه و انه و با و ه ره لیّت / گه رئیمه با و ه رمان به بو و نی نه و شته بییت که هه ستی پیده که ین ، نه و انه و با و ه ره و ساته ی که هه سته و ه ره کامان کاریگه ری شته کانمان بو ده گویزی ته و و بالمان پیوه ده نیّت که ده رکی بو و نی بکه ین ، به لام هیچ به نگه یه که نور مان لین کات با و ه ره به بو و نی نه و شته به ینین گه رشار را و ه بو و به له لایه نه ه سته و م ره کانمانه و ه .

وهك چون نهبووني به لگهيهك كهزورمان ليبكات باوه پهو شته بهينين كه تهمرو بينيوومانه و، وازمان ليهينان و، بو روزي دوايي گهراينه وه سهري، تهوا ثهو شته، ههمان شته كهروزي يه كهم بينيمان و، گرنگي يه كهي لهوه دايه كه ثيمه دوو شتمان بينيوه و، ويلي ثه نديشهمان وامان ليده كات كه تهم دوو شته به يهك شت بيينين.

که واته، ئیمه، هیچ شتیك لهجیهانی ده ره کی نازانین ته نها ئه و شتانه نه بیست که له میشکماندا ههیه له ده رك كراوه هه ستیه كان و هه موو ثه و شتانه ی له گهر دوندا هه ن بریتین له و فكرانه ی که به ده رك كردن به ده ستی ده هینین و ، هیچ شتیك بیجگه له مانه له گهر دوندانی یه . جهوههری ههموو شتیّك گهر ماددی بیّت یاخود روحی.. بوونی نییه.

ئایا هیوم له گومانه کانیدا گهشه ده کات؟ نهخیر نزم دهبیتهوه و ده کهویته گیژاویکی بی سهرو بنهوه کاتیک گومان لهخودی خوی و عمقلی ده کات و دهلیّت/ لهبهرئهوهی زانیاریییه کانمان هیچ سهرچاوهیه کی نییه گهر کاریگهری ههسته کان نهبیّت.

ئیمه لهههستکر آوه کاندا هیچ شتیک نابینین که به (عمقل و خود) ناوببریت، کهواته نهو عمقل و خوده بوونیان نی یه که ثیمه ناویان دهبهین.

ئهم و ته یه ئه و تنگه یشتنهم پیده به خشینت که بلایم من، خودو عمقلم هه یه و ، زنجیره همستیک له ناخمدا همیه له گهل فکره یه که لهدو ایه که کاندا که به (خودیکی ژیر) ناویان ده به م.

وشمى خودو عمقل تەنھا لمويللى ئەنديشەماندا ھەيە.

حەيران/ ئەمە، سەيرە.

شینخ/ بسه نی.. بسهم چه شسنه نسهم پسیاوه ژیسره به ناشسکرا دوو چسای هساو دژی و پنچهو انهیی یه کانی عهقل ده بینهوه.

سىمبارەت بە (شىت) دەليّت/ تەنھا لەفكرەكانى خۆماندا ھەن و، فكرەكانمان، بريتين لەبەرھەمى ھەست كردنمان بەشت.

پیناسمی شته کان ده کات بهوهی کهبریتین لهفکره کانمان و، پیناسمی فکره کانمان ده کات بهوهی لینکهوتهی کاریگهری شته کانن،

له پاشدا ئينكارى ههردوو بهشه كه ده كات،

حهیران/ زور ثاسایییه، هیوم لهپاش ثهوهی ثینکاری خودو عمقلی خوّی و گهردون بهگشتی بکات، ئینکاری خودای پهروهردگاریش بکات، همروهك شیّخ فهرمووی.

شیخ / به لیّن. بی باوه ری به بوونی خودا ئاسایی یه بوّ مروّفیّك كه ثینكاری بی سنوری هم بیّت بوّ هموو ثه و شتانه ی كه بوونیان ههیه، گهر ئاگاداری به لگه كه ی بیت بوّ نه بوونی خودا، بوّت ئاشكرا ده بیّت كه ثهم پیاوه چهند بی باره له فكره كانیدا.

حەيران/ بەلگەي چىيە بۆ نەبوونى خودا ؟

شیّخ / دهانیّت /ئیّمه هیچ شتیّك دهربارهی (هوّ) نازانین تهنها ثهوه نهبیّت رووداویّکی پیشووه، کهپیش روودانی هوّ کاره کهی بهرچاومان ده کهویّت.

که واته ده بینت هدردوو روو داوه که ببینین، روو داوی پیشوو و هروو اوی دوای شه و (بوونی شه که و ای شه و این شه و (بوونی شه که دوستگه و که که ناکات، ته نها له حاله تیکدا نه بینت که نه و یش بینینی دروستگراو دروستگه و به گشتی پیکه و ه).

حەيران/ خودا بمان پاريزينت لەم گومرا ھىيە ئاشكرايە.

شیخ ائه مه، له گوم راهی زیاتره به لکو سوره له سه ربیر قرکه هه له کهی خوی، ته نانه ت گه رخود از اتی خویشی بو به به ده ربخات، وه ك ئه وه ی هیوم خوی خوازیاریتی و، چونیتی دروستکردنی گه ردونیشی پیشان بدات به گویره ی داوا کاربی یه کانی خوی، هه ر سور ده بیت له سه رئنیکاربی یه که ی هیوم دووباره ده گه ریته وه بو و ته که ی پیشوی له سیستمی (هنو و هو کساردا)، ئه م دیارده یه، دیارده ی تری به دوادا دیت و هیچ پیویستی یه کی عه قلی له م دوا به دوا ها تنه دا نی یه که پیویستی خود ا وه ك هویه ك دابنیت بو بوونی خود او دروستکراوه کانی.

به ده رخستنی شهم بیرو را پوو چه لانه بیوت، شه نها بوشه وهی بیخه مه پیوه ری شه و به به ده رخستنی شهم بیرو را پوو چه لانه بیوت، شه نها بوشه و کانت که دو ابه دو ای هیوم هاتووه و کانت که دو ابه دو ای هیوم هاتووه . حمیر ان اسه رنج ثه دهم شیخی گهوره م زور تاماژه ی (کانت) ده کات و ناوی ده خاته ریزی غه زالی یه وه به چه شنیک و ای لیکر دوم سوزیکی مه زنم هه بیت بو خویدند نه وه هالسه نه که ی له بو و ندا.

شیخ / ترسناکترین شت لهسه رت ئه وه یه که به ته نها فه لسه فه کانی کانت بخوینیته وه به به نفی الله نفی که به به نفی که به به نفی که به به که رخید و به نفی و تالغ زیانه ی که له و ته به بوت به ده ربخات و ، (کانت) دان به و ه دا ده نیست که شهم ثالغ زیی یه له فه لسه فه کانیدا ه که نفی نمو سیوه.

لهوه ترسناکتر ثهوهیه ثهو نووسراوانه بخوینیتهوه کهخهالک لهسهر کانت نووسیوویانه و سهرسام دهوهستیت لهنینوهند کومهالیک کهبه گهوره ترین باوه پرداری ده ژمیرن و، کومهالیکی ترکه به گهوره ترین بنی باوه ری داده نین.

حديران/ ئەي راستيەكدى كامەيە؟

شیخ / راستیی یه کهی نه وه یه که فه لسه فه کانی کانت هیچ گومانی کی تیادا نی یه و،
یه کیکه له باوه رداران به بوونی خودا و، زور به دلسوزانه خزمه تی نهم باوه رهی کردووه.
به لام دوای نه وه ی چه کی ناماده کرد بو به ره نگاریکردنی گومانداران و بی باوه ران و،
زور تیز کردنه وهی نهم چه کهی وای لیکرد ته نانه ت خویشی نه توانا بیت له به کارهینانیدا.
حه یران / نهمه، سه یره، چون باوه ردار ده بیت به بوونی خودا و، له هه مان کاتدا
چه کیك دروست ده کات بو به رگریکردن له م باوه ره، که له پاشدا خوی نه توانا ده بیت

شينخ/ (كانست) لهبهر گريكېردن له عهقل لهيه كچموونيكي زوري ههيمه له گمهل

(سو کراتدا) و لمهباوه ریدا له نیبن روشد ده چینت و، گومانه به رفراوانه پوو چه له که ی (هیومی) پیشه وای گومانداران، (کانتی) ترساند بوو، وه ك چون گومانی سه فسه تا نیه کان (سو کرات) یان ترساند بوو، ویستی همروه ك (سو کرات) به رگری له عمقل بکات، تاوه کو جارین کی تر به ده ریبخات که زانیاری ته نها به هوی هه سته وه به ده ست نایه ت به لكو به هوی نه و عمقل و هه روه ها به هوی نه و عمقل و هه روه ها نه و انه نه سته وه نور به رووا بو عمقل و هه روه ها گه و ره و له به رگر به رزو گه و ره و له به رگر به رزو گه و ره و له به رگری کردنه کانیدا له عمقل.

به لام پاش به ده رخستنی بنه ماو پایه کانی عه قل و به لگه هینانه وه له سه ر تواناو هیزی عه قل و ئاشکراکر دنی یاسا خورسکی یه کان و روو نکر دنه وه ی شته ئاشکرا بی گومانه جینگیر کراوه کانی ناو عه قل، باوه ری وای هینا وه ك چون ئیبن روشد پیش ئه و باوه ری و ابوو، به لگه تیوریی یه عه قلی یه پینگها تووه کان، عه قل دوو چاری تر از اندن و سه رسامی ده که ن، هه روه ك (ئیبن روشد) ریبازیکی دیکهی بو خوی هه تبر ارد له به لگه خوازیدا بو بوونی خودا، به لام زور سه رکه و توونه به و له مه البر اردنه یدا.

وته کانی (کانت)ت بنز کورتکراوه و ساکار ده کهم، بهسادهترین شیّواز، ههروهك چزن هزگری ئهم شیّوازهم کردوویت، لهبهرثهوه تکایه چاك گویّبیستیّکی به.

حەيران/ بەلنى، گەورەم ھەموو لەشىم گوى دەبيىت.

شیخ/ (کانت) ئهم پرسیاره ده کات: – ئایا عمقل لهخودی خوّیدا ئمو توانا تایبهتی یهی ههیه کهوای لیبکات بتوانیّت بگاته پیّکهیّنانی دروستکردنی برِیاره کان بهبیّ پهنابردنه بهر ههست و ئهزمون؟ و سنوری ئهو توانایه چهنده؟

(کانت) بنو وه لام دانهوه ی شعم پر سیاره پاش گهشه کردنی فهلسه فه کهی کتیبی (ره خنه گرتن له عهقلی پوخت)ی دانا که به هاترین کتیبیه تی له بواری بهر گریکردن له عهقل.

به لام وه لامه ورده دوورو دریژه کهی بق ثهم پرسیاره کهپهیوهسته به چهند بنهمایه کهوه ســهره تا بــقرت کــورت ده کهمــهوه و ده پخهمــه بهر چــاوت که تؤژیــنهوه و باســه کانمانی لیده کهوینهوه، (کانت) ده لینت/ سهر چاوه کانی زانیاری به هقری (ههست و عهقلهوهیه).

ناتوانین تەنھا بەھۆى (ھەستەوە) زانیاریىيەكانمان بەدەست بھینین، وەك چۆن ناتوانین تەنھا بەھۆى عەقلەوە زانیاریىيەكانمان بەدەست بھینین.

لهعـهقلدا بیرو کـه خورسکییه چهسپاوه کان ههیـه کانـت بـه (یاسـا ریْکخـراوه کانی عـهقل) ناویـان دهبات کهعـهقل بههویانهوه دهتوانیّت دهرکی ثهو پهیوهندیییه لهبهر چاوانه بکسات کهلهنیوان کارلیکراوانی هه ستدا ههیه و پینی ده گسات؛ به هوی هه سته و ه (دهرککراوه هه ستیه کان) پیکدینت و به هوی دهرککراوه هه ستیه کانه وه (دهرککراوه عهقلیه کان) دروست ده بینت.

گرنگترینی ثهم فکرهو یاسا خورسکیانه (فکرهی چهرخ و شویّن و سیستمی هـۆو هزکاره).

عهقل به هنری توانای یاسا ریکخر اوه کانی یه وه ده توانیت، له خودی خویدا بریار دروست بکات و هیچ په نا نه باته به رهه ست و ثه زمون. به لام ثهم توانایه یه یه عمقل، سنور داره و پهیوه سته به دیار ده کانی هه سته وه، گهر عمقل هم و لیدا ده رباز بیت له گوره پانی ثهم دیار دانه و، بچیته ناخی خودیی شته کانه وه دو و چاری هه له ده بیت و، پیشه و کاری میتافیز یکی ثه و هیه ده به دو و چاری عمقل ده بیت له چوونه ناو جیهانی پشت هه سته وه، چونکه جیهانیکی شار راوه یه،

حهیران/ ئهمانهی که گویبیستی بووم شتیکی نوئی تیادا نییه، بهلام لهو وتهیه تیناگهم کهدهلیّت/ عهقل لهخودی خزیدا توانای دروستکردنی برپاری ههیه به بی پیویستی (ههست) و، وتهی، بهوهی کهعهقل نهتوانایه لهتیّپهربوونی لهچوارچیوهی ههستدا.

شیخ / لهراستیدا (کانست) لسهم بسنهمایانهیدا شمتیکی نویسی داهیسنهری جوانسی نه خستوتهوه، بهلام بلیمهتی نواند له چهسپاندن و بهالگه خوازی راستی و ته کانی.

مانهوهی کاره کانی عمقل ته نها له چوار چیوهی هه ستدا کرداریکی راسته و گومانی تیادا نی یه، ههر چهنده تاکامه به ده ستها تووه کانی (کانت) سه باره ت به مانه وهی عمقل له چوار چیوه ی هه ستدا بی هه له نی یه .

حەيران/ تينناگەم، تكا.. لەشيخى گەورەم دەكەم زياتر بۆم روون بكاتەوە.

شیخ/ (کانت) دهلیّت/ ههسته کمان لهریّگای ههستهوهره کانهوه بهچری و تیّکهلاویی و چوونه ناو یه کیو جوراو جوّرهوه ده گهن بهعمقل.

عمقلیش ریزبهندی و پۆلین کراوی و جیاکراوهیی وهریبان ده گرینت و، هاوهلینیی لهنیوانیاندا دروست ده کات و لهیه کیشیان دووردهخاتموه و ههندیکیان پیش دهخات و ههندیکی تریان دوا دهخات و گرنگی ئهدات بهههندیکیان و ههندیکی تریان پشتگوی دهخات، عمقل لهم شتانه به گشتی (دهر ککراویکی ههستی) پیک دههینییت.

لمهاش ئمهوهی عمقل ثمم دهرك كراوه همستيانهی بهدهست هيننا، بمهين ثمارموون و همست دهرك كراوه كاني عمقل و برياره نويكاني بهدهستكموت. ئايا به چ تو انايه ك عمقل ئهم كار انه ده كات؟

ئیمه سهیری دوو ژمارهی جیاواز ده کهین، بهلام ده توانین به هوی کو کردنیانه وه ئاکامیك بهده ستبهینین که جیاوازه له ناکامی لیکدانیان.

گهر ئهم دهرك كردنه ته نها به هن هه سته وه بينت هيچ پيويستى نه ده كرد كه ئهم كرداره رميريار انه جياو از بن، چونكه چاو ته نها يه ك شيوهى وينه مان ده داتى كه ههر گيز رئيت و، ههر به هه مان شيوه يه ده رك كرد نمان به قه پهيوه نديي يه ك له نيوان هو هز كار دا هه يه، چونكه هه سته كانمان وينه ديار ده كانمان به هه توهشاوه يى و يه ك له دو ايه كى پيشان ده دات و، ههر گيز ئه و پهيوه نديى يه هنو هن كاريى يه پيشان ناده ن، ئايا چن ئيمه ئه و پهيوه نديى يه هنو ئاشكرا سهره تايى يانه بكه ين به وهى كه هه مو هن كارين هن يه هنه ؟

لیر ده ا (کانت) ده گاته ثه و بیر و که یه ی که ده الیت اعتقل خاوه نی یاسای ری کخراوی خورسکییه، که به هو یانه و ه ده تو انیت ده رکی هه سته کان بکات و بیانگوریت بو ده رك کسر اوه کانی هه سته و له پاشدا به هوی ده رك کسر اوه کانی هه سته وه ده گاته ده رك کر اوه کانی عمقل به گشتی که عمقل خوی پاش شهم کردارانه بریاری نوی دروست ده کات که به هیچ شیوه یه که نا ناباته به رهه ست؟

له کۆمه له می فکره کانی عمقل و یاسا خۆرسکی په کانیهوه، فکره ی چهرخ و شوین دهرك ده کهین، که ئهم دووانه عمقل له ریگای هه سته وه نایان گاتنی، چونکه له شتدا بوونیان نی په، هه تاکو هه ست بیان ناسیت.

همروهها وهك چزن عمقل بمتوانای بیرو کمی چمرخ و شوین کمه لممیشکدا همیه، همسته کان بگوریت بو دهرك کراوه کانی همست و همروهها ده توانیت بمهوی یاسا ریکخراوه خورسکی به کانی تریی به وه همالسیت به به راور د کردن و شیکارو پیناسه کردن بو تمهو ده رك کراوه عمقلیه کانیان لسی به ده ستهینیت و بسریاره نویکانی لیپینك بهینیت بسمی په نابسردنی بسو همست و، گسرنگرین یاسا ریکخراوه کانی عمقل (یاسای هنو هو کساره) که به هوی به وه ده رك کردنینکی پوخت دروست ده که بین، همموو گورانیك پیویستی به هو هو کار همیه و، به توانای تهم یاسا دروست ده که بین، هموو گورانیك پیویستی به هو هو کار همیه و، به توانای تهم یاسا گسرنگی به خورسکی به عمقل می عمقل به وه ده توانین شاره زای همهرو یا مساو سیستمه کانی

سعدیران/ ئدمه هدمووی روون و ناشکرایه، گدر عدقلی نیمه خورسکیانه دورکی بندما گرنگه گرنگه کانی ماتماتیك بكات و، دورکی یاساکانی زانست به هوی توانای یاسا گرنگه هموو هو کانی عدقل مواته (کانت) چون دولیست/ توانای عدقل

شنوردارهو پهیوهسته بهدیارده کانی ههستهوه. مُنْ شَیْخ/گهر همندیّك چاوهروان بویتایه دهمگهیانیته وهلامی تهم پرسیاره.

له سه روتاوه کورتکر او هیه کی (کانت)م سه باروت به (توانای حمقل) پیشکهش کردیت آن نیستاش کاتی نهوه هاتووه و ته کانی ده ربارهی (نه توانایی عمقل) باس بکمین، نیماش نهوهی (کانت) به رگری له توانای عمقل کرد داری نهوانهی که عمقلیان له پیش ئـهو کهرهستانهش بریـتین لهههسته کانی و لهبهر ثـهوهی ههسته کان تـهنها روالـهتی شته کان دهرك ده کهن و ناچنه ناخی ثهو شتانهی که ههستیان پیّناکریّت.

عەقلىمان لەخودى خۆيدا بەتەنھا ناتوانىت بچىتە قولاي ناخى شتەكانەوە.

گهر بمانهوینت ناخی شتینك لهخودی خویدا بزانین بهههمان یاساكانی عهقل كه ته نها ده ركی رواله ته كان ده كات، دو و چاری هه له ده بین و ، كاری میتافیزیكی ثه و هیه ثاماژه ی شوینی ثه و هه له بكات، كه عمقل دو و چاری ده بینت له كاتینكدا كه ده یه ویت له سنوری چوار چینوه ی دیار ده كانی هه ست تیپه رینت و بگاته ثه و راستیه بی كوتایی یه كه له پاش هه سته كانه و هه یه ،

حهیران/ مانه وهی عهقل ته نها له چوار چینوهی هه سیته کاندا راست و ئاشیکراو بی گومانه.

که واته ثه و تاکامانه چون راست نین که (کانت) لهمانه و ه عقل له چوار چیوه ی ههستدا به ده ستی هیناوه، و ه ك شیخی گه و ره م ده نیت،

شیخ ائا... لیر ه دا مه به ستی و ته کانم سه باره ت به (کانت) به ده رده که ویت و خالی جیاو ازی بیر و باو ه رده که ویت و ناتی به داردی بیر و باو ه رده که بیاد ا به دی ده کریت، که هه ندی که س له و که سانه ی دائه نین که بین باو ه رد ناه که بین به ده رده که ویت که بین به ده رده که ویت، نه مه ش نه تو انایی عه قلی (کانت) به ده رده خات، هه روه ك چون غه زالی له نه ندیشه کانید ا بو سه ره تا و کوتایی و بی کوتایی چه رخ و شوین له گه ل ئیبن روشد ا دو و چاری و یالی نه ندیشه به وونه ته وه .

کانت) نهتوانا بوو لهبهده رخستنی بهانگه خوازی پیکهاته عمقلیه کان، همروه ک کانت وه کو غـهزالی دهانیـت/ گـهر عـهقل هموانـیدا بریاری سنورداری و بی کوتایی ئهم گـهردونه

گەر بمانەويىت دەركى ئەو شىتانەي پشىت ھەسىت بكەين دووچارى ھەتەو گىپژاو دەبىنەوە.

حهیران/ مانه وهی عهقل له چوار چیوهی هه ستدا هیچ هه له یه کی تیادا به دی نه کرا، که واته هه له کانی (کانت) له تاکام خوازیی یه که یدا له کویدا به ده رده که وینت؟ شیخ/ ئه مه راسته، به لام (کانت) له تاکام خوازیی یه کانیدا تووشی هه له بووه. کاتیك گومانی و ابوو (گهر ئیمه هه و لماندا به هوی عهقلیکی تیوریی به لگه بو بوونی خودا به ینینه وه دوو چاری هممان گیراو ده بین).

ئیمه له گه ل (کانت) دا له سه و ئه و و ته یه ی ریده که وین که ده تیت ایاسا ریکخراوه کانی عمقل له گوره پانی دیار ده کانی هه ستدا دروست ده بینت و ، هه روه ها باوه پ به و و ته یه یشنین که ده تیت ایاساکانی هو و هو کاره گرنگه کان له چوار چیوه ی همستدا دروست ده بن .

به لام نایا نهم گهردونه به گشتی و بهشه کانی یه وه به شیك نین له هه ستپین کر اوه کان نه ی حمیران. و به هوی توانای یاسای هزو هز کاره گرنگه کانه وه وه ك کانت ده لیت بریاری نه وه نه ده ین که هه موو گزرانیك پیویستی به هز کاریکه و هه موو هز کاریکیش پیویستی به هز هه یه . به هذه هه یه .

گەر ئىنمە دىاردەيلەك لىەدياردە بچووكەكانى ئەم گەردوونە بېينىن بريارىكى گرنگى لەسەر دەدەين بەوەي ئەم دياردەيە ھۆيەك ھىناويتيە بوونەوە.

گـهر ئـیــمه بــریـاری گــرنگی هــهموو دیاردهیــه کی بچــوو کی ثــهم گهردونــه بدهیــن، کهپیّویستیان بههیّر ههیه، ئایا عمقلمان داوای ثهوه ناکات کهبریاری بوونی هیّیه کی تهواو بدهین برّ ههبوونی ثهم گهردونه ههستپیّکراوه گوّراوه؟

هدروه ها له ده رك كردنى ديارده بچوو كه كانى رۆ ژانهى ژيانمان ئهم ويللى ئهنديشه يه هز گرمانه و جيانابيته وه لينمان به لام له گه ل بوونى ئهم ويللى ئهنديشه يش ئيمه ده ركى ئه وه ده كه ين كه ئه مه ديار ده بچووكانه ئاكامى هزيه كن و ، هيچ كاتيك به خهيالمان دانايه ت ئينكارى ئهم هزيه بكه ين به به هانهى ئه وهى كهويللى ئهنديشه يى عه قل داواى زنجيره هزيه كى بى كۆ تاييمان ليده كات. ياخود به به هانهى ئه وهى ئيمه هيچ زانباريى يه كمان نى يه سهباره ت به ناخى (هۆ)كاندان.

گهر ئیمه نهم جیهانه هه ستکر او همان بینی و نه مان توانی ناخی هؤ ته و اوه کانی بزانین که مهر کیره بو بوونی، و اته زاتی خودا که دروستکه رو هینانه بوونیتی، نه مه نه فره ناگه یه نینت که نیننانه بوونی نهم دروستکه ره بکهین که خودایه. ته نها له به رئه وهی هیچ زانیاریی یه کی ته و او مان ده رباره ی زات و سیفاتی نی یه، گهر ئیمه نهم نینکاریی یه مان کرد نموا نینکاری یاسای هزو هزکاره ده که یانت سه باره ته میاسای هزو هزکاره ده نینکاری وایه که یاسای هزو هزکار یاسایه کی گرنگی جه سینر اوی عه قله.

حدیــران/ کهواتــه شــینخی گــهورهم (کانــت) بــهباوهردار دادهنیّــت؟ و چ بهالگــه خوازیییهکی گرتهبهر بو باوهرهینان بهبوونی خودا؟ شیخ/ وهك بوت به ده رده كه وت (كانت) به لگه تیزریی پینكها ته كانی عه قلی به زه حمه تری زانی هه ربزیه به لگهیه كی تری به زه حمه تری زانی هه ربزیه به لگهیه كی تری گر ته به رك كه زده رك كردنی راسته و خق ده چیت، ئه و به لگانه ی كه بر گسوونی گهوره فهیله سوفی باوه پردار به بوونی خودا له سه ده ی بیسته مدا به هه مان شیوه په پره وی ده كه د.

حهیر ان/ ثهی کانت پهیرهوی (بهانگه کانی سیستمی) نه کرد، که ثیبن رو شد گرتبویه بهر که به به انگهی (بایه خدان و داهینان) ناویان دهبات.

شینخ انه خیر ، شهی حه سران ، شا. کیره دا که لیسنی لاوازیی یه کهی (کانت) به ده رده که ویت و ، شتیکی سهیر نی یه بن (کانت) گه ر به لگه پیکها تو وه کانی عه قل به زه حمت بینه به رچاوی ، (هم روه ك ثیبن طوفه یل و ثیبن روشد پیش ئه و به زه حمه تیان زانی) و کانت و از له و به لگانه به پینیت و له دوی به تگهیه کی ساده ی ئا شکرا بگه رینت. و ثموه ی جینگای سهر سورمانه ، ته نانه ت (به تگهی سیستمیشی) په سه ند نه ده کرد ، هم روه ها ثمم به تگهیه ش به زه حمه ت ها ته به رچاوی و ، به تگهیه کی تری داهینا که لای و ابوو ئه م به تگهیه له د ل و ده رونه و هه تده قرتی ته که له عمقته و ه.

حەيران/ ئەمە چۇن دەبيىت؟

شینخ / کانت و لایسنز ده لین / عدقلمان ماوه مان شدداتی تاکو بلیین آله پشت شهم گدر دوندوه خواوه ندین همید و هدستی ثه خلاقیمان زورمان لیده کات باوه پرمان به بوونی خودا هه بین.

حهیران/ چــون (کانــت) ریـّبازی لایبـنز ده گریـّتهبهرو لههـهمان کـاتدا ئیـنکاری به لگه کانی عمقل ده کات که ثهم فهیله سوفه مه زنه پهیرهوی ده کرد.

شیخ آئه ی حدیران، لات وایه دهشیت (کانت) جیاوازی هدینت له گه ل لایبنزدا سهبارهت به شته ناشکراو مسهره تایی یه کان که هاو دژی له عمقلدا، دروست ده که ن یان دروستی ناکه ن؟

کانت و اده بینینت و ه که چون لایبنزو هه موو هوشمه ندیک ده بینینیت، عمقلمان رینمان پیده دات باوه رمان و ابینت که له پشت نهم گهر دو نه وه خواوه ندیک هه به، چونکه فکره ی بوونی خود اهاو دژی له عمقلد ادروست ناکات، به لکو نه وه ی که هاو دژی له عمقلد ادروست ده کات، نینکاری بوونی خود ایه به به لام کانت پاش نه وه ی فه لسه فه که ی له ره خنه گرتنی عهقلی پوخت دا ته رخان کرد به مانه وه ی کاری عهقلی له سنوری

ديار ده كاندا كهبه هني ههسته وه دهرك كراوه.

بهانگه پیکهاتووه کانی عهقالی خستهروو کهفهیلهسوف و داناکان باسیان ده کرد.

باوه ری و ابوو که شهم دوو بریاره راست و دروسته ی عهقل له نه ندیشه کردندا دوو چاری ههمان شهو ویلی نه ندیشه یه ده بنه وه که عهقل تووشی ده بینت له داوا کردنی شوینیک له دوای شوینیکی تر وهیان بوونی چهرخیک پیش چهرخیکی تر و بوونی هویه ک له دوای هویه کی تر . له پاش نهم ویلی نه نیشه عهقلی یه بی سه روبه رانه گهیشته نه و و ته یه یی که بلینت، شهم دوو به لگهیه ، باوه رهینان به بوونی خودا دوو چاری گومان و شالوزی ده که ن.

لهپاشدا (کانت) سهرنجی ریبازی به لگه خوازی دا که ره نگ ده دا ته وه له نیوه ند نه م گهر دو نه دا، له به لگه کانی مه به ست و نه خشه کیشان و سیستم و دانایی و، ون بون تیابدا و به هزی هی کرده به هانه بولاوازی (به لگه ی سیستم) به بی همیچ به راور دو مهزه نده یه گه له نیوان شهم به شه که مایه تیه زه ره رمه ندانه دا، که هیچ ناگاداری دانایی بوونی نه م زه ره رمه ندانه پینازانین له گه ل بوونی به لگه کانی مه به ست و دانایی و نه خشه یی و سیستمی که ناتوانریت بر میرریت و نامار بکریت که له نیوه ند شهم هه موو بوونه وه را نه دا ده بینریت، هه ربویه گهیشته نه و ناکامه ی که بلیت مه حاله به عه قلیکی که باوی پر داهی به وازی به باوی به به وانای ویژدان، نه م عه قلیکی تری بو داهیناین که ناوی نا (عه قلی پر اکتیکی) (عقل العملی) به واتای ویژدان، نه م عه قله پر اکتیکی یه یی کرده به لگه خوازی بو بوونی خودا.

حەير از/ ئەي شىخ، تىناگەم.

شیخ / (کانت) ده لیّت ئیمه له ناخی خودی خوماندا خاوه نی هه ستیکی پتهوین که به هسیخ کی پتهوین که به هسیچ شیوه یه نیستکاری ناکریّت و فه رمانی کسرداری چاکه مان پیده کات و به و از هیّنان له خرایه کاری له کاتی هه ستانمان به کرده و هی دژو ارو ناره و ا ئاز ارمان ده دات و سه رزه نشتمان ده کات ئایا.. ئه م هه سته مان له کوی و ه بو هات؟ به باوه ری (کانت) له هه سته و هره کان و ئه زمونه کانه و پیمان نه گهیشتوه، چونکه هه سته و هره کان ته نها وینه ی شته کانمان بو ده گویزنه و و ، له (شت) دا هیچ شتیک نابین یت که ناوی سه رزه نشت و

ئازاری ویردان بینت و، له عه قلی تیوریشه وه نه هاتووه، چونکه کرداری عه قل په نگ ده خواته کرداری عه قل په نگ ده خواته و خواته که واته که واته که مه سته پته وه ناشکر ایه مان له کوی و بو هات که به هیچ شیوه یه گینکاری ناکریت؟.

ثه م هه سته ی که خه لك به (ویژدان) ناوی ده بات (کانت) به عه قلی پر اکتیکی ناوی ده بات.

لهسهري دهروات و دهليّـت/ بريتين لهو ياسايانهي تهخلاق كهخودمان خورسكيانه، هـەروەك چـۆن عـەقلـمان خۆرسكىي ئەو ياسا ريْكخراوانەيە كەلـەوە و ييْش باسكرا و، ئەو کارانهمان بهسهردا دهسه پینیت که پیچه و انهی کاره ده رك كر او ه عهقالیه کانی تره له بهئا گایسبوون و دوور کهوتسنهوه لهمهترسسی و فسهرمانی ههسستانمان به کسرداری چساکهو پەلسەو ەرى و كەمكىردنەو ەي مەترسىم پەكان و خۆبەخست كىردن لەينسناوي چساكەي خەلكىدا. ئا.. لىرەدا كانت گەشە بە بەلگەخوازىيىيەكانى خۆي دەدات و ئەم ياسا ئەخلاقىيىە دەكاتە بەلگەخوازى بۆ (ئازادى ويست) (حرية الادارة) و بەھۆي ئەم ئازادى ویستهوه نهمری خود بز ژیانی دوای مردن و رۆژی لیپرسینهوه دهسهلینیت و، بههزی رۆژى لىپرسىنەوەوە بوونى خوداى دادوەر دەسەلمىنىت و دەلىبت/ياساى ئەخلاقىمان ز فررمان لیده کات به نازاد بین له هه لبراردنی چاکه و خرایه دا و، نیمه لهم جیهانه دا ز فرر كهم دەبينين خاو ەن چاكە پاداشتى چاكەكەي بدريّىتەو ە، بەلكو بەپيّچەو انەو ە، دەبينين هـەندى جـار ياداشتى چـاكە، خـرايەيە، لەبەرئەوە يېويسـت دەكـات ژيانـيْكى،تر ھەبيـت بز نهوهی پاداشتی نهو چاکهیهی تیادا و هرگرین و ژیانی دوای مردن و اپیویست ده کات ژیانیّکی نهمری بیّت تـاکو نهفسه کان پاداشت وهرگرن و بههیچ شیّوهیهك ناتوانریّت ئينكاري نەمرى نەفسەكان بكريّت، چونكە دەبيّتە ھۆي ئينكارى ئەو ياسا ئەخلاقيەيى کهوتمان راسته و گومانی تیادا نی یه، همر لهبهرثهوهیه کانت لای و ایه نهمری ثهم نهفسانه لەبنەما عەقلىيە سەرەتايىيە پراكتىكەكان دەۋمىررىن.

پاشان گهشه به به تلگه خوازیی به کان دهدات و ده تینت دوای شهوهی که نهمری خوده کانمان چهسپاندوه دادوه ری بز پاداشتی چاکه و سزای خراپه پیویست کرا، که واته ده بیت باوه رمان به بوونی دادوه ریکی یه کسانی به توانای نهمری سه رپه رشتکار هه بیت بزیار دانی دادوه ری له دو ار فر دا، چونکه نهمری و سزا که بریاری پیویستیمان له سه ردان، هم دو و کیان زورمان لیده کهن که دان بنین به بوونی هویه کی ته و او بو پاداشت دانه و مه مه دو و کیان، که واته ده بیت شهوه ی نهمری به بینین به کایه و ی ده بیت خوی نهمر بیت و

ئهوهی بریاری داد ثهدات پیویسته خوّی دادپهروهر بینت و ثهوهی پاداشتی چاکهو خراپه ثهدات دهبینت بهتوانا بینت و، ثهو نهمرو بههیزو دادوهره، خودای پهروهردگاره.

ثهمه ثمو به لگه ثه خلاقی و وژدانی یه یه که کانت هملیبژرادوه بن بوونی خودا و، ههر خوّشی ده لیّـت/ شهم به لگهیه له ریّگهی تیوّر عمقلهوه به دهست نه هاتووه، به لکو و ه ریگیراوه له و ههسته خوّر سکی یانه مان که په یوهسته و به نده به یاساکانی ثه خلاقه وه و پیویست ده کات له سه رو عمقلی تیوّریی وه دابنریّت.

حدیران/ بهراستی نهم به لگه خواریییه ی (کانت) رازاوه و خورسکییه، به لام و ا له و ته کانی شیخ ده گهم که زور ره زامه ندی له سهر نهم به لگه خوازیی یه نه بینت.

شیخ/ همموو شه و به لگانه ی که شه بالمیمه تانه آهسه و بوونی خود اهیناویانه ته وه، به گشتی راستن و، یه کینك له و به لگانه، شهم به لگهیه ي كه قور ثانی پيروز ثاماژه ی بو كردووه ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَلَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَلْكُمْ إِلَيْنَا لاَ تُوْجَعُونَ: ثایا لاتان وایه که ثیمه ئیره مان به بی هووده دروست كردبیت و ثیوه بولامان ناگه رینه وه ﴾.

به لام هه ندی له رینبازه به لگه خوازیی به کان به شیوه یه کی پینکها ته ی قولی شالوز دینه به رچاو و، همیانه به پینچه وانه وه ساده و ثاسان و ثاشکران و ثهمه هیچ پهیدابوونیکی در و ستکراوی تیادا نی به به لکو خودای پاك و بینگه رد ثاگاداری هه موو نهینی و تاشکراکانه و، ثهم سیفه ته، خوداله قور ثانی پیروز دا ثاماژه ی ده کات ا

که و اته باو ه رهینانمان به ژیانیکی تری دو ای مردن له پاش باو ه رهینانمانه به بوونی خودا. ته مه شه و ریــز به نده یه لوژیکی یه یــه کــه قور ثانی پــیروز په یــره وی کــردووه له به لگــه خوازیی یه کانیدا بو زیـندو و بوونه و ه و لپر سینه و ه و به لگهی له سه ر بوونی خود او توانایی

۱ بروانه پهراويزي لاپهره ()

و کاربهجیٰیی و دادوهریبییه کهی هینناوهتهوه.

توانایی خودای کرده به لگه بز زیندووبوونه وه پاش له ناو چوونی و کاربه جی یی و دادوه ری خودای کرده به لگه بز بونی لیپر سینه وه و سزا، گهر ثیمه شهم ریز به ندیه لؤژیکی یه پینچه وانه بکه پنهوه و ته نها په نا به رینه به رهه ستمان به سهر زه نشتی ویژدان و چیژی خوّبه ختکردن (که شهم هه سته له و انه یه ترسیکی تاسمانی بیت که بوته به شیك له بیرکردنه و همان).

تمم همسته بکمینه به لگه بـۆ (تـازادي و ویسـت) و (نهمـري روح) وِ (رۆژي سـزاو لپپرسینهوه) و بوونی خودای کابهجی و دادوهر تهی حهیران من تهم به لگهیهی (کانت) بـه بەلگەيـەكى پتەوى دانانيّىم وەك خۆى دەلّىيْت، بەلكو بە بەلگەى ويژدانى دادەنيّىم وە وا چاکتره به (به لگه ی پشتگیر کهر) ناوببریت بو به لگه عه قلی یه کانی تر. و تهمه ش له لایه ن شیخ (جسرهوه) خودا لینی خوشبینت پهیرهو کرا و نزیکه بهواتا و مانا له گهل وته کانی (كانت)دا يهك بن وهك (كانت) دهلينت/ (عمقلي راست و پوخت باوهري وايه، كمه کاربهجیٰیی خودا جیاوازی ده کات لهنیوان خراپه کار و چاکه کار و ثهم جیاوازیهش لهم -دونیایهدا ناکرینت؛ چونکه ثیمه گهلینك تاوانبار و خراپه کار لهوپهری خوشیدا دهبینین و گەلىنك چاكەكارىش بەپئچەوانەوە دەبىنىن و، دەبئت بريارى دادو ەرى خوداى بەخشندە بغ بهنده ستهم لیکراوه کانی یه کسان بیّت و بهییچهوانهوه بغ بهنده ستهم کاره کانی و نهم يه كسانييه ناتوانرينت لهم دونيايهدا جيّهبهجيّ بكريّت. چونكه ستهم ليّكراو لهم دونيايهدا بهسوك و زهليلي و مال زهوتكراو و خوين رژراو و ثابروو براو دهمينيتهوه و زوردار و ستهم کهار لهوپهري شادي و دهسه لاتيدا دهبيّت، لهبهر ثهوه پيّويسته دونيايه کي تر ههبيّت ب فر به ده رخستنی دادوه ری و یه کسانی سنز اله لای خود اگه رئیمه شهی حهیران لەساويلكەيىيموە پەسەندى ئەوانە بكەين كەلەتوانايان نىيە پېكھاتەو دەركى بەلگەيەك بكەن و بەلگەي پشىتگىركار و پەيىرەوبكەن بەلام لـەزاناو فەيلەسـوفانى قىبول ناكـەين کهبیروراکانیان بنو خهالکی بالاو ده کهنهوه سوکایهتی و لاوازی به بهالگه عمقلیه پتوه رهسهنه کان بکهن و تهنها بیروباوه په ویژدانیه کان بکهنه بهلگه کهدهرگا ده کاتموه بو خه(کی بز باوهرهیّنان و متمانه کردن بهبیروباوهره مهحاله کانی عمقل چونکه ثهم بیرو کمیه دڙايـەتى ناخى ئاينى ئيسلام دەكات كەئينكارو رەتكردنەوەي ھەموو بيرۆكەيەك دەكات کهپنچهواندی عدقله ثمدی حدیران گهر (کانت) ثمم بدلگه ویژدانیاندی بههوی عدقلی بیرو که یی یـهوه بهدهست نه هیننا بینت کـه لاواز دینته بهرچاوی لهبه لگهخوازیی یه کانیدا لەسەر بوونى خودا. كەواتە لەچ شتىكەوە ئەم بەلگانەي بەدەست ھىناوە؟

گهر نه م عهقله بیر فر که یی به بگو بخیت که بینته ریبازیک بو ناکا مخوازی نهو ریگایه یی که (کانت) گر تؤیته به رلگه بیز یاساکانی نه خلاق و ، یاساکانی نه خلاقی کرده به لگه بیز یاساکانی نه خلاق و ، یاساکانی نه خلاقی کرده به لگه بیز (نازادی ویست و نه رمی و سزاو لیپر سینه و هی کسان و ه بریاری دادوه ری و به توانایی خودای په روه ردگاری دا. که واته نه م عمقله بیر فرکه یی سه بوچسی ناگو نجیست بینسته شینوازیکی په سه ند بیز به لاگه خوازی و ناکا مخوازی و ناکا مخوازه یی دووبات به ناگه نوتی دووبات ناکا مخوازه یی که دو با ده که مه و هیزی که ده که مه و هیزی که ده که مه و هیزی نیوان هی و هیزی که ده که یوه ندیی یه کانی نیوان هی و هیزی که ده که یک ده که یوه نیزی تیوری پوخت به بریاری یاساکانی (هی و هی کار) به سه رمانا ده سه پینیت.

بریتیبه لهلینکولینه وه ی بینینی دیار ده یه ک له و پهیداکه ره ی که هیناویه تیه برونه وه و در وستکه را و له کارهینانی شهم هو و هو کاره وه ک به لگه خوازیی یه ک هیچ زهر ورید له سهر پهیداکه رو دیار ده که ی نادات شه و کولبونه ی که عه قل دو و چاری ده بینت له شخامی (پیکها ته به لگه یی یه کاندایه)، عه قل به راستی نه توانا ده بینت گه ر نه ندینشه ی شتینکی بی کوتای بکات. وه ک چون کانت و غه زالی و ثیبن تفه یل دانیان به مه دا ناوه. وه ک چه رخیک که چه رخ نه بینت له پیشیه وه و، شه ندینشه ی (هو) یه ک به به به مه مه دا ناوه. وه ک کوتایی از به لام کولبونی عه قل له نه ندینشه ی شه و شیه کی تر و، نه ندینشه ی زنجیره یه کی بی کوتایی. (به لام کولبونی عه قل له نه ندینشه ی شه و شیانه ی که کوتاییان دو و ره و و هو یه که به ین به لگه سه ره تایی یه کان پوو چه ل بینته وه ، ثیمه له بینینی دیار ده ی هو کاریک عه قلمان به بی به لگه داوای پهیداکه ری دیار ده که و و هو یه که ده کات به و هیزه یا سا پیویتسی یه ی که (کانت) ده لینت که ده لینت کاری عه قلیمان خور سکیتی) له وانه یه (کانت) له م و ته یه یدا راست بینت که ده لینت کاری عه قلی تیوری ته نها له چوار چیوه ی جیهانی هه ست و بینراوه کاندا ده بینت و، بو جیهانی شار راوه ی پشت هه ست تیپه ر نابیت.

به لام کاتیک بونی یاسای ه نو هز کاری چه سپاند، له یادی چوو که وا نه م یاسایه کاتیک له روانه تی به شه بچوو که کانی گهر دون ده کولیته وه، بز هه موو هز کاریک داوای هزیه که دو کات، و شتیکی ناسایی به عمقلمان له بینینی نه م گهر دونه به گشتی له خودی خزیدا به بی به لگه داوای هزو هز کار بکات، گهر نیمه بلیین، عمقلی تیزری له تو انایدایه په یره وی یاساکانی هزو هز کار بکات و به سه رجیهاندا به گشتی تاقیان بکاته وه.

پشتی (کانـت) ناگرین و دژی ناوهستین لهم وتهیهیدا کهدهالیّت/ کاری عهقلی تیوّری تهنها لهچوارچیّوهی جیهانی ههستدایه، چونکه جیهانی ههست تهنها ههستکراوه بهشییه بچوو که کانی ئهم جیهانه ده گریتهوه و ، ههستکراوه گشتییه گهوره کان ناگریتهوه. گهر عهقل لیکولینهوهی لهسهر ئهم ههستکراوه مهزنانه کرد به تیکرایی، بهمه عهقل لهو سنوره تیناپهریت که (کانت) بوی داناوه.

به لام (کانت) شهم هه ستکراوه مه زنه ی له چوار چیوه ی (پاساکانی هی و ه و کار) دوور خسته وه. و (کانت) وه که فه پله سوفانی پیشخوی ده لیّت / گهردون به تیکرایی، هه ستکراوه و عه قل له سنوری توانای خویدا، به لکو نا چاره به بی به لگه وه که لایبنز ده لیّت داوای هن بو شهم گهردونه به تیکرایی بکات وه که چون هو بو هه موو شتیکی هه ستکراوی بچوک داوا ده کات.

حدير ان/ تدمه لدوپدري تاشكرايي و روونيدايه، خودا پاداشتي شيخي گدورهم بداتهوه.

شیخ/ هدر چؤنیك بینت (كانت) یه كینكه له گهوره ترین باوه پرداران به بوونی خودا و، ئهم باوه په سی به (به لگه) به ده ست هیناوه، گهر چی به لگه كانیشی پتهونین، وه ك خوی به پته ویان داده نینت. و یه كینكه له و به لگانه ی كه به (به لگه پشتگیره كان) ناوم بردن. چونكه پشتگیری به لگه بنه په ته كان ده كات و یار مه تیان ده دات، به مه ش باوه پله دلادا پته و ده كات و سنگ فراوان ده كات.

حهیران/ چون شیخی گهوره م باوه پرهینانی برگسون په سه ند ناکات له کاتیکدا که به گهوره ترین فهیله سوفی باوه پره ار به خودای ده ژمیریت؟ شیخ/ ههر گیز نه م و تووه باوه پی برگسونی برگسونی به دل نی یه و په سه ندی ناکه م، به تکو په نابردنی بو به تگهی ده رك کردنه را سسته و خوکان و و از هینانی له به تلگه کانی تری عه قل، په سه ند ناکه م. و بوت به ده ده رد که وینت که برگسون ته نها به (به تلگه را سته و خوکانه وه) نه وه ستاوه و ، وه ك رکانت) عه قلی تیوری له چوار چیوه ی به تلگه خوازیی یه کانیدا له سه ربوونی خودا ته رخان نه کردوه ، به تلکو له قو تلایی به تلگه خوازیی یه کانیدا په نای بردو ته به رعه قلی تیوری و پشتی به ستوه به په به تلگه خوازیی یه کانیدا په نای بردو ته به رعه قلی تیوری به و نی خودا . و ثه و ده رك کردنه را سته و خویانه بیت که باسی ده کات له م به تلگه عه قلی یه په په و نی که باسی ده کات له م به تلگه عه قلی یه په په و تی که باسی ده کات له م به تلگه عه قلی یه په په و تی که باسی ده کات نه م به تلگه عه قلی یه په په و تی که باسی ده کات نه م به تلگه عه قلی یه په په و تی که باسی ده کات نه می به به به به به به به به تسته می کردو و پوو چه تی کردنه وه .

 ده رککردنی راستیه کانی بوون به هؤی سه رنجدانی بوون و جووله کهیه تی (که چه ند پارچهیه کی پیکهوه لکیننر اون) و، دووه میان لهم ووتهیه یدا که ده تینت به تگه کانی (مه به ست و نه خشه دانان) له دروستکردندا و فکره ی دروستکردن له ریگای ریکه و ته وه، و ایان لیده کات که بریاریکی مه حال بن له لای عه قل.

حهیران/ تکام.. و ایه شیخی گهورهم ئهم روونکردنهوانهی بؤمن بهزؤر نهزانیت؟ شیخ/ هیچ بهزؤری، نازانم روونکردنهوه کانم بؤت و مهبهستم بهده رخستنی چؤنیتی بهیه گهیشتنی بلیمه ته کانه لهسهر راستیه کان، ئهو راستیانهی کهقور ثانی پیرؤز لههمموو ریبازه کانی به لگه خوازیدا لهسهر بوونی خودا ئاماژهی بؤ کردووه.

برگسون گالته ی به و ریبازه ماددیی یه دیت که ده لایت اله و شتانه ی که له گهر دوندا همیه به (ژیان و فکره کانی یه وه) بریتین له و شتانه ی که له کارتیکراوی مادده و هیزه وه پهیدا ده بن و همروه ها گالته ی بهم و ته یه ی ماددیی یه کان دینت که ده لایت از عمقل ته نها به بریتی یه له میشک)، بر گسون وه لامیان ده داته وه و پییان ده لایت: نه خیر، عمقل ته نها نه و میشکه ماددیی یه نی یه که جو محوومه له خویی گرتووه به لکو عمقل شتیکه و میشکیش میشکه ماددی یه نی یه که جو محوومه له خویی گرتووه به لکو عمقل شتیکه و میشکیش شتیکی تره و ، عمقل بریتی یه له هیزیک و میشکیش مادده که یه تی هه به جهنده نیمه و اده بینین که ده رککر دنی عمقل پهیوه سته به میشکه وه و ، دروستی و سه لامه تی و لاوازی و پیته وی میشک کارده که نه سه رعمقل ، نه مه نه وه ده گهیه نیت که میشک کاسه یه بو عمقل و پالپشتیتی و نامیریک که که عمقل به هویه وه له کار دایه ، گهر نه م نامیره له کار که و ت نه و بال به بین به ویه ناکه به نیت که ناوه که ملکه چی پینچو په نای جو گه که یه و نه م ملکه چی یه نه وه ناگه یه نیت که ناوه که یه که شت بن .

ئسهوهی که عدقلمانی ئاره زوومدند کردوه که هده مووشتیک به هوی ریسبازه ماددیی یه کانه وه لیکبده ینه وه ده گهرینه وه بو دوو هو کاری سهره کی، یه که میان اله وه یه ماددیی یه کانه وه لیکبده ینه وه ده گهرینه وه بو دوو هو کاری سهره کی، یه که میان اله وه یه که به شخیت کانه که به شخیت ماددی ید کاندا وای له عد قل کرد زور کردوه و ، به مانسه و هی له چوار چیوهی شته ماددی ید کاندا وای له عد قل کرد زور له نه نه نامدنی شده و یاساکانی به ده ست به ینینت و دووه میان که زور گرنگه الینمه تا . ئیستا چونیتی تیروانینی راستی شته کانمان نه زانیوه و هه رگیز نه مان زانیووه چون زیندوویان بکه یت اکو بیانبینین، واته راستیه کان به ش به شده که ین تاکو ده رکیان بکه ین به واتای ئه وه وه ی عدقلمان وینه کانی گهردون به به ش به شی وه رده گریت به ی ناگای و ده رکیان الله یه ودرده گریت به ی ناگای و ده رکیان الله ها یه ودرکردنی ئه و په یوه ندی ی یه ده وی به وله یه وده وامی له نیوانیاندا هه یه وده رکیان نادا ها یه و

بەگشتى بەم چەشنەيە.

ههر چه نده که نهم راستیانه به هنری تیروانینی گشتی یه وه نه بینت ده رك ناكرینت که به هنری ناکرینت که به هنری انین راستیه گشتیه کان به ده ریخه بن.

ناگو نجینت بو و ترینت و ینه کانی هه ست بریتین له به شییه کانی گشتی و به شی یه کانی راستی و ده رك کردنی شه و به شانه ، ده رکردنی راستی یه کی زیندوویی له به رچاوه ده رك کردنی به شه کان به پارچه کراوی شتیکه و ، ده رك کردنی جو له و پینکه و ه لکاندیان و به رده و امیان شتیکی تره . له نمو و نمی به کره یه ك (شریتی فیلم) که و ینه جو لا و کاندیان له خو گرتینت شه م و ینانه له کاتی و هستاندنیاندا، پارچه پارچه ن و جو و له یان تیادا نی یه گه ر شه م به کره یه جو لینز او ینه کانی ناوی به گشتی ده جو لین و ، له مه دا راستی ژیبان له کومه له کومه نه که و ینه کاندا ده رده که و ینت و هه روه ها ناتو انرینت به و ترین اب قده کی گشتی و لینوه ی ده رکی مانای چیرو که که ده که ین و هه روه ها ناتو انرینت بو و ترین اب قر زانینی راستی یه که ی به ین پیویست به ده رك کردنی به شیه کان ، شتیك پیویست به ده رك کردنی به شیه کان ، شتیك پیویست به ده رك کردنی به شیه کان ، شتی یه که ی ده کات بو زانینی راست و هیالی راست و هیالی پیکه و و ی راستگوترین به لگه بو نه م و ته یه ، هیالی راست و هیالی بارچه ماوه یه گه ر نیمه سه رنجی شه دو و هیاله بده ین ده بینین هه ریه کیکیان له چه نده ها خال به و ی پارچه کانی نه م دو و هیاله له یه که شت پیکهاتوون ، به لام ناتوانین بلین هیالی راست و هیالی پارچه کانی نه م دو و هیاله له یه که شت پیکهاتوون ، به لام ناتوانین بلین هیالی راست و هیالی راست و هیالی پارچه کانی نه م دو و هیاله له یه که شت پیکهاتوون ، به لام ناتوانین بلین هیالی راست و

ه مروه ها ناتوانین ته نها به هنری ده رککر دنی به شیه کانه وه ده رکی حه قیقه تی بوون و نه و ژیانه ی که تیایه تی بکه ین. به لکو پیویسته نه و پهیوه ندی و جوو له و به رده و امیتی یه ی نیوانیان ببینرینت و ، نهمه یه که عمقل بی تاگایه لیی ، به لکو به هنری پهیامیکی راسته و خووه ده رکی ده که ین هه روه ك چن برگسون ناوی ده بات که مه به ستی هنرشمه ندی و پهیامه که له دل و ده رونماندا هه ستیان پیده که ین ، به بی نه و هی په نا به رینه به رعمقلی تیوری.

حەيىران/مىن لەمەبەستى ئەم ووتەيە تېناگەم كەدەلىيىت: (دەرك كردنى راستەوخۇ ھىچ پەيوەندىيىيەكى بەعەقلەوە نىيە).

شیخ اهدقی خوته که لدووته کدی تینه گدیت. گدر لدوته کدی برگسون و اتیگدیشتین که شده ددر ککردنه هیچ پدیوه ندییه کی به عدقل دوه نییه شدوا برگسون شده و تدیه د ندوتووه، بدلام دهیدویت بلینت اینمه هدست بدم ده رك کردنه راسته و خویه ده کدین که له پدیام ده چیت بدین پدنابردنی بو عدقلی تیوری. شدو عدقله تیروانینیدی که له پیکها تدی بدلگه کانه و دروست ده بین.

ئیمه بۆئىەوەي بىم دەرككىردنە راسىتەوخۆيە بگىمىن پيويىسىتە دووربكەويىنەوە لەبىر كردنەوە لەحمقىقەتى شتەكان لەريڭاي بەلگە پيكھاتەكانى عەقل.

حەقىقەتەكان زىندوو بكەينەوە تاكو لەبەر چاو بىن. حەيران/ بەلام، بەچ شتىك زىندوويان بكەينەوە تاكو . . بيانبينى؟

شیخ/ ئیمه به هنوی عهقله وه زیندوویان ده کهینه وه به لام برگسون خوازیار بوو که نهم زیندووبو و نه بینت. (چونکه هه ندی جار زیندووبو و نه بینت. (چونکه هه ندی جار عه قل کولده بینت له پاشماوه ی ناکسامی شهم به لگانه) به لکو به هنوی تیروانیسینکی سه رتاسه ریی یه وه بینت و ، کاتیک که بینی عهقلی تیزری به تیروانینی بن شته به شی یه کان، نه توانایه له ده رک کردنی حهقیقه تی بوون و نه و ژیانه ی که تیایه تی.

بهتیّروانینی سهرتاسهری گهیشته زانینی بهشیه گشتییه جولاّوه لکیّنراوه بهردهوامییه زیندووه کان.

ئەم ھەستكردنانەي بەدەرك كردني راستەوخۆ ياخود.. پەيام (نيگا) ناونا..

رُلُهم هـهموو شتانهدا به گشتی له راستیدا پهنای برده به ر عـهقلی تیروانینی بـهبی خزهیلاك كردنی به به لگه پیكهاته كانهوه.

سویند بن نه ی حهیران نهو تیپروانینه سهرتاسه ریی یه ی که نیبن روشد خوازیاری بوو و ، همروه ها قور ثانی پیروز لهم فهرمووده یه دا ثاماژه ی بو کردووه ﴿أَوَلَمْ يَنظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّسَمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَسَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْء: ثایا سه رنج ناده نه دروستکراوه کانی ئاسمانه کان و زهوی و ثهو شتانه ی که خودا تیایاندا دروستیکردوه ﴾. و به هه زاره ها وینه ئه م پارچه و به شانه ی نیشان داوین.

حُدِر اَنْ/ چَوْن شیخی گهوره م دهلیّت (برگسون) پهنای بردوّته ههمان تیْروانینی ثیبن روشد، له کاتینکدا ثیّمه دهزانین که ثیبن روشد ههمیشه پهنای بردوّته بـهر (بهلگـهی سیستم) و (بایهخدان و داهیّنان)؟

شینخ ار گسون همان تیروانینی همهووه و، همووهها هه انگری همان به انگهی مههمست و نه خشه دانان و دانایی و سیستم و بایه خدان و داهینان بووه، که (ثیبن روشد) پهیرهوی ده کردن، به الام (برگسون) له تیروانینیدا به زرترو ثاسو فراوانتر بووه (گهردون وا هاته به رجاوی له گهردیله کهی تاکو گشت هه ساره کان، بریتین لهیه ک جهسته و یه گریان، پیکه وه لکاندنی به شیه کان به گشتی و به رده و امی و ها و کاری و په نابردنیان بو یه کتری و پهیوه ندی نیوانیان تیایاندا به ده رده که ویت.

ئهمانـه هـهموویان بهگشتی پـهیام و دهرك كـردنی راسـتهوخو لهسـهر بوونـی خـودای دروستكهر و گهوره و كاربهجيّ، لـهدلّ و دهرونماندا دروست دهكهن).

حەيران/ دەبيىنى شىڭخى گەورەم پلىەو پايە زياتىر دەدات بە (برگسون) وەك لە (ئيبن روشد).

شیخ/ پلهو پایه ی زیاتر ناده م به (برگسون) چونکه ههردوو کیان له گهوره ترین فه بله سوفه باوه رداره کانن به بوونی خودا و ههردوو کیان چاکه یان به سهرمه وه ههیه بوّ ده رك كردنی هه ندی له نهینی و شارراوه کانی قور ثانی پیروّز، بینگومان له دوای چاکه ی شیخی گهوره م شیخ جسر (خودالیّی خوشبیّت).

حەيرام/ چۆن. ئەمە دەبىت؟

شیخ / یه کهم کهس که رینمایی تیگهیشتنی قور ان که ردم له سه روشنایی زانست و فه لسه فه ، شیخ جسر بوو ، له پاشدا هه ندی له نهینی یه کانی الهم رینمایی یه راسته قینه یه به به ده رکه و ت ، له کاتی خویسند نه و کانم بس نو نووسینه کانی السین روشد و ریسبازی به لگه خوازیی یه کانی بر بوونی خودا به هزی به لگه ی بایه خدان و داهینانه وه به لام ده رککردنم بو ایه ته قور ان یه به سه رزاره کی مایه وه و ، تیگهیشتنم زیاتر بو رواله تی ایه ته بی پیچ و په ناو الشکر اکان بوو و ، نه چوو بوومه ناخ و قو لایسی اله و هیمایانه ی که نه ینینیان له خوگر تووه ، کاتیک که نووسینه کانی بر گسونم خویننده وه ، له و و ته کانیدا رسیستمی دوانه یم) له روه ک و از هالا ابز روون بو وه به مه روناکیه که له فکره کانمدا سه ری کیشا بو تیگهیشتنی نهینی یه کانی قور ان که که وه و پیش بی ناگا بووم لینی و رووه کانی دانی له دو و باره بو و نه وه یه و روه کانی له مقور اندا بو م به ده دو و باره بو و نه وه یه و ایم خه یالمدا ده هات که اله مه ته نها منه تیک بیت خودا به سه ر به نده کانی مانه وه ی ژیان له سه رگزی ام و موری یه نه ده زانی، که و یستیکی خودا بوو .

به لام کاتی خویندنه وه ی به لگه خوازیی یه کانی (برگسون) له سه ربوونی مه به ست و نه خشه کینشان بر دروستکردن به هزی (سیستمی دوانه) یی سه رتاسه ربی یه وه ده رکم کرد، همه مو و ثایه تانه ی که له سه ربوون و توانا و کار به جی بی خودا له قور ثاندا ثاماژه ی بر کراوه، مه به ستی خودا زوّر گهوره تره له منه تکردن به سه ربه نده کانیدا. که همه مووی به گشتی تاگاداری و هزشمه ندیی یه که ثه و دروستکراوانه له خوّیان گرتووه له به لگه کانی مه به ست و داهینان و دانی و ، کاتیک پهیره وی شه بنه مایانه م کرد بو تیگه یشتنی، مو عجزه کانی قور ثانم قور ثانی قور ثانی قور ثانم هو موتانی مو عجزه کانی قور ثانم

کرد کهلهوه و پیش دهرکم نه کردبوون و له کاتی خؤیدا بؤت باسده کهم ثهی حهیران. حهیران/ برگسون سهبارهت بهسیستمی دوانهیی چی دهالیّت؟

شیخ/ برگسون کاتیک و ه لامی هه لگرانی ریبازه ماددیی یه کانی دایهوه که ده یان وت: دروستکر او ه کان لـه ریگای ریک هوت و هه لـبژار دنه کانی سروشته وه دروست بـوون، گالته ی پیان ده هات و به لگه ی له سهر پووچه لی ریبازه که یان هینایه وه.

هاته سهرباسی (سیستمی دوانه) که ثهمه کورتکراوه کهیهتی چنزن عهقلمان باوه پ بهینیست کهههستی بیسنین بسز گشست ثاژه السه کان لسه رینگای رینکسهوت و گهشسهو هه لبژار دنه کانی سروشته و ه بووه؟!

مه حاله په یدابوونی (چاو) به م هه موو پیکهاته سه یرو نامؤو اللوزه وزه راسته و خود در و ستکر اوی مادده بیت و ، هه رله سه ره تاوه له م وینه ته و اوه یدا بووبیت.

گهر باوه ر بهریبازی گهشه پینکردنیش بهینین و له گهل ئهمانه دا بلیین که ده تین. هه ستی بینین له لای گشت ئاژه لان پینکها تووه و گهیشتو ته ئه م پله ته و اوه له دوای چه ند زنجیره گهشه کردنینکی لسینکه و ته یی به مهوی یاسا هه تسبر اردنه کانی سروشته وه. و هه روه ها کاریگه ری ئه و ژینگه و بارو دو خه ی که ئه و ئاژه لهی تیادا ژیاوه، ئایا ده تو انین به عه قلینکی ساغه وه باوه ر بهینین که هه ستی بینین له لای مروف به هه مان بارو دوخ و خول و گهشه دا تیه در بووه که هه ستی بینینی ئاژه لان پیایدا تیپه در بوون؟

نا.... لیر ۱۵۰ برگسون ده چیته سهر (سیستمی دوانه) به مهش گالته پیکر دنه کانی بز ماددیی یه کان زیاد ده کات کاتیك که ده الیت / گهر باوه پمان بهم موناقه شه گیریی یه هیناو و تمان، گهر فهم رینکه و ته سهیرو سهمه ره به شیاو بیت له دروستبوونی یه ك ههستی بینین بز گشت فاژه لان گشت فاژه لان کرد لای خزمان و و تمان و باوه پهینین که گشت فاژه لان یه ك جورن و یه ك ههستی بینینیان ههیه!!

كەواتـه.... بىرورامان چـۆن دەبىـت بەرامـبەر رووەك كەئەمـىش جۆرىكـى تـرە

کهرینگایه کی گرتوته به رجیاو ازه له رینگای ئاژه لان. گهر ئیمه بینیمانن له شیو ازینك له شیو ازینك له شیو ازینك له شیو از در کانی ژیاندا رینگه و توون. ؟ (ئیمه ده بینین رووه ك و ئاژه ل هه ردوو کیان پهیره وی شیو ازینك ده که ن له کرداری زاوزیندا)... به لام چون ئاژه ل له نیوه ند یه کتردا رینگه و توون که نیره و می پهه بخه نه وه و به هه مان شیوه رووه که کان له نیوه ند یه کتردا رینگه و نیرو می بخه نه وه).

نه خیر مه حاله نهم بنه ما لاو ازه که به هه لبژ اردنی سروشتی ناوی ده به ین، ببیته بنه مایه ك بو نهم رینکه و تنه. و پیویسته له هه موو به شه کانی (بووندا) هه رچه ند جیاو ازیان هه بیت له جورو ره گه زدا، هیزیکی هاوشیوه یان هه بیت، که نه ویش ژیانه و، هه ر نه م ژیانه یه که داهینان و گوران و جوانکاری ده هینیته کایه وه.

گهشمه کردن بمه هنری توانسای شمم ژیانسه وه ده کریست نمه ک بمه هنری کاریگمه ره دهر کی په کانه وه و ، دروستکه ری نهم ژیانه ش خودای به خشنده یه .

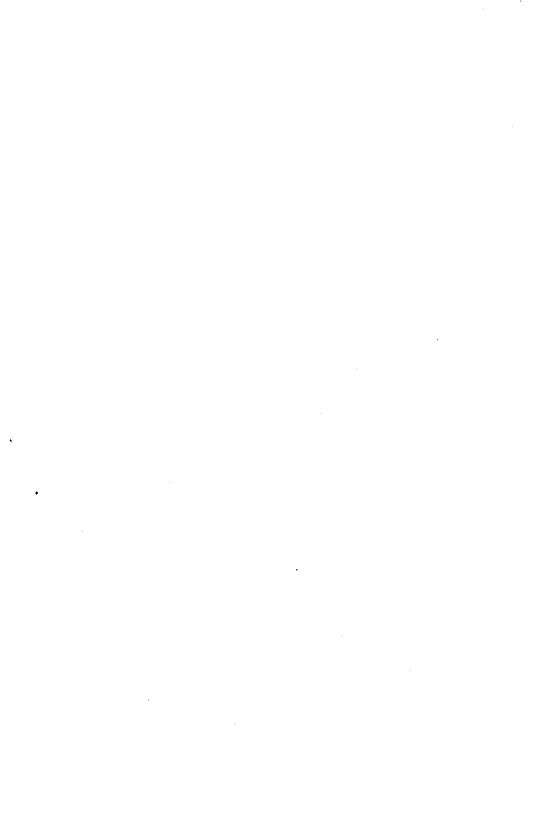
حمیران/ به راستی برگسون یه کیکه له گهوره فهیله سوفه باوه رداره کان به خودا، همروه ک شیخی گهوره م ده فه رمویت ته نها عمقلی کرد و ته ریبازیک بو بیر کردنه وه.. تاکو به هی به ده رک شدنی راسته و خونه ده بات به به فرد کردنی راسته و خونه اوی ده بات. و ئه مه ئاکامی ده رک کردنی راسته و خونه کی قولی و ئه مه ئاکامی ده رک کردنیکی راسته و خونه به به لکه کانی ناخی (برگسون) خویه تی و ، (کانت) یش هممان بیر کردنه وه یه مه بو و که به به لگه کانی ئه خلاق ناوی ده برد و ، همهو و مان به گشتی هه ست به م باوه ره ویژدانی یه ده که یمن به بی ناخه کانی مؤکاره که ی . شیخ / و منیش هه ممان هه ستی ویژانیم همیه به لام به به لگه که پشتگیر که رناوی ده به م، چونکه به لگه یه کی پته و نی یه ، تاکو . . باوه ره کانمانی له سه ر دایمه زرینین ، چونکه تو وینه ی گه نجانی وه ک تو نوشستی به به باوه ر رامالین دایمه زرینین ، چونکه تو وینه ی گه نجانی وه ک تو نوشستی به به بوه رامالین و لاو ازی و پووچه لکردنه و هیان ، همر چه ند دو و چاری نه تو انای ببینه وه له پیکها تنی نه م به لگانه دا به تایمه تی به به لگه کانی مه به ست و نه خشه کیشان و سیستمدا همروه ک شیخی (بر گسون) ناماژه ی بوده ده کات حه سران به لگه پشتگیره کانی تر چین نه ی شیخی گه و ره ؟ .

شیخ: زؤرن له همر همموویان زیاریش موعجیزهی پیغهمبهرانه.

حهیران/ تُآیا.. شیْخَ موعَجَزه کان به بهلگه پشتگیر کهره که دادهنیْت و به بهلگه عهقلیه برهره کانی دانانیْت؟ ِ شَیْخ/ موعجزه کان ههرچهنده به لگهی پتهویان له خو گرتووه، به لام لادانه لهسیستم و، لهبه لگه عمقلیه تیْروانینی پوخته کان پتموترنین که بهبریاری پیّویستی باوهر بو بوونی خودا کوتاییان دیّت.

به لام مروّف به تیکرایی له دیر زه مانه وه، نه توانا بووه به هوّی تیروانینی عه قلی پوخته و مروّف به لای پیویست ده کرد له کاتی پوخته و به به تگه خوازی به کاربهینیت و، ژیری یی و دانایی وای پیویست ده کرد له کاتی بانگیر کردن بو باوه رهینان به بوونی خودا له گه ل خه الکدا به به الگه ی موعجزه بدوین، که ته مه لادانه له یاساکانی گه ردوون و، ته م موعجیزه یه له سه ر ده ستی پیغه مبه رانه که مروّفیکن له خویان و موعجزه کان لادانیکه و ناماژه ی بوونی خودا ده کات چونکه له سه رو توانای مروّفه و یه.

لهنیخان دارون وجسردا

له کاتی دیاریکراودا، چوومه لای شیخ دهبینم چاوه کانی پاشماوهی فرمیسکی پیوه دیاره، کاتیك هۆكەيم پرسی، وتی/

هیچ هؤیهك نیه ئهى حهيران تهنها ئهوه نهبيّت كاتيّك چاوم خشان به كتيبه كهى شيّخ جسردا يادهوهرييه كان، به ثاگايان هيّنامهوه.

حەيران/ پەيوەندى چىيە لەنپوان كتيبىي شيخ جسرو يادەوەرىيەكاندا؟

شیخ/ تهو یادهوهریانه کونن و هی سهردهمی لاوین تهی حهیران.

حەيران/ كەواتە ئەمشەو شىنخى گەورەم باسى شىنخ جسرم بۆدەكات كەدەمىنكە تامەزرۆى باسى ئەم بلىمەتە دەكەم، كە شىنخى گەورەم زۆر جار ناوى دەبات.

شیخ/ ئیستا باسی شیخ جسرت بو ناکهم، بهانکو باسی یه کیکی ترت بو ده کهم که تو زیاتر تامهزروی گویبیستی ده کهیت.

حەيران/ئەو كەسەكىيە ئەي گەورەم؟

شیخ/ ئەو بلیمەتە (دارونە) كە خاوەنى تېروانینى (پەيدا بوون و گەشەكردن) و (النشوء وألأرتقاء).

حەيىران/پيۆيىست چىيە، باسكردنى پيىش شىخ جسر بكەويىت، ئايا تۆ وادەبينىنت كە ريزېەندى لەميىروودا پيىش جسر بىيت؟

شیخ/ نهخیر، بهانکو هاو چهرخی یه کترن، بهالام باسکردنی جسر بهتامترو بهمانا تر دهبیت گهر دوای دارون بیت.

حهیران/ من زور پهروشی گویبیستی باسی شهم فهیله سوفه گهورهیهم که ماوهیه کی زوره فهلسه فه کانی عهقلی شیمه که که که که ماوه یه کی زوره فهلسه فه کانی عهقلی شیمه کی لاوانی گیروده کردوه و به رهو که ناری بیباوه پی به خودا ده مانبات.

شیخ/ دارون نهفهیله سوفهو نهفهله سهفهی همیمه وهك ثموهی كه تـوّ تیْگهیشتوویت، بـهـلكو زانایـه كي سروشتي گهورهو پالپیوهنهریْكي بهتواناو چاونهترس بوو لـه پیشخستني

ريبازي گۆران: (مذهب التحول)دا.

کاتیك لهسالی ۱۸۵۹ ز، دا کتیبی (بنهمای جوّره کان لـه ریّگای هه لـبراردنی سروشتی)یه (اصل الأنواع بطریق الأنتخاب الطبیعی) بلاو کردهوه، که به هوّیهوه دارون بو بهخاوه نی ریّبازیکی تایبه تمهند لـه گوّران و پهیدا بوون و گهشه کردندا و به (ریّبازی دارونی) ناوبرا. به لام نهو فعیله سوفه ی که ریّبازی گوّران و پهیدا بوون و گهشه کردنی کرده بنهمایه ک بو دانانی فهلسه فه تایبه تمهندیی یه گشتیه کان (هربه رت سبه نسه ر) بوو، که خاوه نی ریّبازی (گهشه کردن)ه (التطور).

به لام سهبارهت به و و تهیه ت که ده لیّیت بیرو پر اکنانی دارون و که سانیکی تر ثیّوه ی له سهر روّخی بی باوه پری به خود ار اگر تووه ، من شاره زای نهیّنی یه کانی ثه و بیروباوه پرهم.

تاره زوو مه ندانی فه لسه فه له نیوان گه نجانی شهم سه رده مه دا که چاویان به زانست و زانیاری کر دو ته وه زیاتر هو گری بیرو را نویکانی کتیبه کهی (دارون)ن وه ک له وه ی هو گری فه لسه فه گری فه له لایه ن زاناکان و ریبازی لاهو ته وه له شه وروپاو شه می ناهم فه نه شه می ناهم دروه و می نوت ده رده که ویت که شهم هه مو و هیر شه توندو تیژانه له شه نمایی شدنی بیرو را کانی (دارون) هوه به .

هدندیکیان و ایان ده زانی که بیر و که کانی دارون دژایه تی له گهل باوه پر به بومونی خودا ده کات و ، برّت ناشکرا ده بیّت که نه بیرو پاکانی دارون له کتیبی (بنه مای جزره کان و پهیدا بیوون و گهشه کردن)دا و نه فهلسه فهی (گهشه پیّدان)ی (سبه نسه ر)، هیچیان ئینکاری بوونی خودا ناکه ن، که دروستگهری مادده و تو همه کان و پاساکانی گزران و گهشه پیّدانه، له به مهر ناستی ریّبازی گهشه پیّدانه، له به رئه وه هه و لینه ده م به پی توانا کورته باسیّکت له سه رئاستی ریّبازی (دارون) بر به ده ربیه م

حديران/ هدموو لهشم گوێيه گهورهم.

شیخ پاشماوه ی زینده وه وه به به ردبووه کان، که له ژیر چینه کانی زهوی دا دو زر او نه ته و اده چه سینن که مروّف (لینکه و ته یه) (حادث) ه له سه ر رووی زهوی پاش ئه وه ی که نه به وه ی نه مه یش بوونی چه نده ها ناژه آل و رووه کی له ناوچوو ده سه لینن و ، زاناکان نه م له ناوچوو نه یان و اله قه اله مداوه که له نه نه امات و گیر او بومه له رزه و چه نده ها کاره ساتی تر بیت که دوو چاری زهوی ده بنه وه، همروه ها و توویانه له نه نه اماو چوونی نه م زینده وه رانه ژیانی نوی ی تر په یدا بووه و ، نه م ژیانه نوی یه شد دو و چاری نوو چاری دو و باره ژیانی تری

نوی ده خاته وه، که نهمه شهرینبازی (یه که به دو ایه کی دروستکردندا) ناو ده برینت به (تعاقب الخلق) که زور له زانایان باوه ریان پنهیناوه، له وانه ش زانای فه ره نسی (کوفیه) و رانای سویسری (ئاگاسیز)، به لام هه ندی له زانایانی زه ویناسی باوه ریان وانی یه که (له ناو چوونی سه رده می) (انقراض الدور) له کاریگه ری ثافاته کانه وه بیت و ده لین نهم ئافاتانه به شیره یه کی گشتی رووی زهوی نه گر تؤته وه، به لکو له هه ندی شوینی دیاریکر اوی زه ویدا روو ده دات و نه م جیاوازیی یه له به رچاوه ی نیوان زینده وه ره به به رووه که زاین (پهیدا بوونی هیدی) ناوی ده به و همروه ها و تیان نه م پهیدا بوونه هیدی یه به دریژایی چه رخ، جوّره ها ژیانی دروستکردوه.

تاوا به م چه شنه زاناکان له لینکدانه وهی (دروستبوونی زینده و هران) دا بوونه ته دو به شه وه: تاقمی ده لین، دروستکه ری مه زن هه ر له سه ره تاوه شه م زینده وه رانه ی دروستکر دو وه وه یاش هه موو له ناو چوونیک زینده وه ری نوی و جوری سه ربه خو دروست ده کاته وه و ، هه ندیکی تریان ده لین / پهیدا بوونی زینده وه ران به هوی کاریگه ری سروشته وه یه که به شیوه یه کی هیدی هیدی پهیدا ده بیت له سه ربیر و کهی (پهیدا بوونی هیدی) ده بیته هوی گورانی جوریک و پهیدا بوونی جوریکی تر و ، به ناو بانگرین زانا بو باوه په میرو که یه زانای فه ره نسی (لامارك) ه که لای و ایه جوره کانی زینده وه رسم ربه خوو تایبه ته ندنین له دروستکردن و پهیدا بونیاندا، به لکو هه ندیکیان لینکه و ته هیدی تریان، به پی بیرو که ی گوران و گهشه کردنی هیدی که له شه نمامی چه ند هی کاریک رو و ده ده ن

یه کنی له وانه: ۱-به کارهینانی ئهندامیك یان پشتگوینخستنی ئه و ئهندامه به ب-جوری گوزه ران و ژیان، ج-کاریگهری بو ماوه یی، د-پیداویستی به کانی تری ژیان، بو نموونه، سفتی جهسته ی مارو نه مانی ده سته کانی له ئاکامی هاموو شویه کی دوورو دریزی ناو کون و قلیشه ته سکو تروسکه کانه وه به و هه روه دا بالنده ئاویی به کان ئه و شیوازه ی قاچیان وه رنده گرت گهر پیویستیان به مه له نه بووایه.

لهقله قیش به و شیوه یه ملی دریش نه ده بوو گه ر خواردنه کانی له قو لایدا نه بووایه و، زه افهش ملی شهوه نده دریش نه ده بوو گه ر خواردنه که ی له لق و پر پی دره خته به رزه کاندا ده ستگیر نه بوایه به لام آهم (ریبازی گورانه) هه ر به لاوازی مایه وه که نهیده توانی به رامبه ر بیرو که ی (یه ک به دو اها تنی دروستکردن) بوهستیت. تابه ده رکه و تنی (دارون) که ریبازی گورانی به ره و بیش برد که له سالی ۱۸۷۹ در داکتیبه به ناوی (بنه مای ره گهره کان به ریگای هه لیبرا ردنی سروشتی) دانیا و، پاشان له سالی ۱۸۷۱ در داکتیبی

(زنجيرهي قوناغي مرؤش)، (تسلسل ألأنسان)ي دانا.

حەيران/ريبازى دارون چىيە؟

شیخ / کورتهی ریبازی دارون له پهیدا بوون و گهشه کردندا زینده و هران مل که چی چوار یاسان / یاسای (ململانی بو مانه وه) (تنازع البقاء)، یاسای (جیاوازی نیوان تاکه کان) (تباینات الأفراد) و ههروه ها یاسای (جیاوازی به هوی بو ماوه یی) (التباینات بسالأرث) و یاسای (هه تبراردنی سروشتی) (الانتخاب الطبیعی) بو تاکه زینده و هریکی چالاك که هه موو سیفاتیکی به رزی له خو گرتبیت به پنی تاکه کانی تر به کاریگه ری سی یاساکه ی پیشو و ده بیت.

یاسای (ململانی بیز مانه وه) به و اتای شه وهی که زینده و ه ران له ململانییه کی هه میشه یی دان له گه ل سرو شتدا و له نیزه ند خزیاندا و ، سه رکه و تن بز ثه و تاکه ده بیت که سیفاته کانی سه رکه و تووی و مانه وهی تیادا بیت. سه باره ت به تاژه ل و رووه ك ، ثه مسیفاتانه زور و جوّر او جوّر ن ، له و انه یه ثه و سیفاتانه ی که سه رکه و تن و مانه وه ده به خشن سیفه تی تو اناو ثازای و گهوره ی ، یان بچو کی جهسته و ، یا خود سیفاتی جوانی و ژیری و خیر ایی و هه روه ها سیفه تی فیله بازی بو دوور خستنه و هی شه پر وه به ده سته ینانی خوّر اك ، یا خود ثار امی له سه ربر سینی و تونیتی و کاریگه ره ده ره کی یه کان . هند ، تید ا بیت .

گهرهاتوو نهو تاکانهی که نهو سیفاتانهیان له خو گرتووه سهر کهوتنیان بهدهست هینا و، به پینچهوانهوه نهو تاکانهی که سیفاتی سهر کهوتنیان تیادا نیه، نهو کاته مانهوه بو نهو تاکانه دهبیت که شیاوی ژیانن و، لهناو چوون بو نهو تاکانه دهبیت که ناشین بو ژیان. و نهمه واتای (ململانیی مانهوه)یه.

بهلام یاسای (جیاوازی نیّوان تاکه کان)، بهواتای ثهوهی ههموو جهسته زیندووه کان ههر لهبنه ٍوهتدا لهههندی سیفاتدا جیاوازیان له خوّگرتووه.

هـ مر له بـ مر تهوه یـ م لیکچـونی تـ هو او بـ ه دی ناکریـت لـ ه نـیوان دایـك و بـ اوك و مداله کانیان و نهلهنیوان بـ نهروت و به شـ ه کانی دا ته نانـه ت رووه کیش و ا ته ندیشه ی ده که ین که له یه که ده که ین که له یا که نیران که له ده که ین که له یا که ده که ین که له یا که ده که یا که ده که یا که ده که یا که ده که یا در که یا که ی

یاسای بو ماوه تمواو کهری یاسای جیاوازیییه کانه و، ئهو جیاوازیانهی کهلهمهوپیش باسکران به هوی بو نماوه لهبنه و به تاوه باسکران به هوی بو نماوه لهبنه و تا که الله ماوه به گویزریته وه بو لقو پو په کان، کهلهسه و متاوه که م و روو که شی ده بن و ، له پاش ماوه به کی زور ده بنه ، بنه و ه و جوری تری نوی یان لنی ده بیته وه.

ههموو شهم ریبازانه له تاکامدا بهیاسای هه تبراردنی سروشتی یه وه بهندن به کورتی-یاسای بو ماوه، ههروه ك چون جیاوازیی یه كان ده گویزرینهوه ههروه ها ههموو شهو سیفاتانهی كه بنه روت له خوی گرتووه دهیانگویزیتهوه بو به شه كانی تری،

جاثهم سیفاتانه ماددی بن یان (معنوی) بهدهست هاتوو و، ثهم سیفاتانهش یان سودمهندن، وهك تواناو هیز، تهندروستی و ژیری و ههندیکیان زیانبه خشن وهك نه خوشی و کهم ثهندامی و نهوازه (شدوذ)، به لام زیانبه خشه کان دوو ریگا ده گرنه بهریان لهناو ده چن به زالبوونی سوود به خشه کان به سهریاندایان سهر کهوتن بهدهست دههینن که تهمه ش ده بینه هوی لهناو چونی خودی خاوه نه کهی یان نه ژاده کهی.

سودمه نده کان و البه خاوه نه که یان ده که ن که لبه شه پی ململانینی مانه وه دا سهر که و تو وین.

به شه کانی تر ثهم سیفه ته سوو دمه نده وه چه له دوای وه چه وه رده گرن و، له دوای تیپه ربوونی هه زاره ها نه وه، جیاوازه یه کان ده گه نه پلهیه ك كهوا له تاكه جیاوازه كه ده كه ن بینته جوریكی نوی تسر، ثه مهیه یاسای هه تسبرار دنی سروشتی، كه دارون به هو كاریكی داده نیت بو پهیدا بوونی جوره زیندوه بینراوه كانی سه رزهوی،

حەيران/ ئەي نەيارانى دارون چۆن رەدى ئەويان داوەتەوە؟

شیخ انه بارانی دارون زورن، له وانه شه و زانایانه ن که به هیچ جوریک له بورای تاینیدا موناقه شه ی بیرون که ناینیدا موناقه شه ی بیروکه کانی دارونیان نه کردوه، به لکو له بواری زانستی پرووتدا ره خنه یان لینگر تووه و هه روه ها زانایانی تاینیش به ناوی تاینه و هیرشیکی کویرانه یان کردو ته سه ری.

نەبوايە، بەلكو بەس لەچىنى سەرەوەدا ببوايەو كۆمەلە پلە نرمەكانىش بەس لەچىنى ژيرەوە دا ببوانايە؟

ئيستا دهبينين كه زور له ره گهزو كومه له جياجياكان له سهردهمه كاني پيشوى كوندا، جهستهيان زور تهواو دروست تر بووه، وهك له تهمرودا.

همروهها له چینه کانی زمویدا دهبینین زیندهو مره نزم و ناتمواوه کان لهسمرو زیندهو مره گموره تمواوه کانموه دیّن.

حهیر ان/ کهواته دارون دهیهویّنت بلیّنت گشت زیندهوهران لهیهك ره گهز پهیدا بوون بههزی خوّیهتیو سروشتهوه لیّکهوتهیان لیّدهبیّتهوه، نهك بهدروستکردنی خوا.

شیخ/ نهمه یه کیکه له و و ته نا ره و ایانه ی که دژی دارون بالاوی ده که نه وه و نه وه استیه که گومانی تیادا نی یه، دارون باوه ری به بوونی خودا هه بووه و ده ربارهی (بنه مای ره گه زه کان) (أصل ألانواع) و اده رده که ویت دارون گومانی بووبیت له دانانی سنوریک بو بیر و که کانی له گه ل نه وه ی که مه یلی و ابووه هه موو جوّره کانی زینده وه ربگه رینیته وه بو یه یه که ره گه زوده که و نینده وه ره کان به گشتی ده گه رینه وه بو چوار باخود پینیج ره گه زو، له چه رخینکی دیریندا به دروست کردن دروست کراوه و هه رو گه زیک له سه ره تاوه له جووتیکه وه که و تو ته وه و ، هیچ گومانی تیادا نی یه که دارون باوه ری ته و اوه روه باوه روه گه زیند و باوه و خوراو باوه و هور باوه روه که دارون باوه رو د زیاتر، بووه.

چونکه عمقلی باوه ری بمو ووتانه نهده هیننا که ده لین (ره گهزه جوراو جوره کان له خودی خویان و سروشتدا پهیدا بون و زیاد دهبن).

حمیران/ کمواته چوّن همتا ئیستا ثموهی ثیمه بیستوومانه لمداروون و هموا دارانی شتی تره؟.

شیخ/ به ای کومه ایک له هاو بیرانی دارون که له سهر ریبازی مادی بوون باوه پیان به وته ی دارون نه ده هینا که ده ی وت: ژیان له سهره تادا به هوی توانای خوداوه پهیدا بووه تومه ته نه وه یانان ده و به به این دارون که له داله وه ثینکاری بوونی خودا ده کات و پینان له به وونی کردگار، رواله تی به ته ته نیا له به رخاتری دالی پیاوانی ثاینی به له گهر دیله به کی بچووك پیکها تووه و، همه ندیکی تریان باوه پیان وایه: ژیان له سهره تاوه له چه ند بینکی زوالی زیندووی زور بچووك پیکها تووه، که به هموویان ناگه نه تاستی ته نها شانه یی و له ی ساکار ده ویش ساده ترن هم له به ده وه به (مونیر Moner) ناوبرا که به یونانی یه که ی ساکار ده گرینته وه به معمره بین ده گوتری و لایان وایه: بنه مای ته مانه

بهشیّوهیه کی گشتی خود کاره و لهخوّیهوه بهخودی خوّی لهماددهی بی گیان پهیدا بووه و بـهره بـهره گهشـهی کـردووه و بـهناوبانگترین زانـا کـه بـاوهرِی بـهم وتهیـه بـووه زانـای بایلوّجی (تهرنیستی هیگلّ) ی تهلّمانییه،

حمير ان/ ئەي ھيگل چى دەلىنت؟

شیخ میگل ده تیت گهردون به گشتی له مادده پیکدیت و ، مادده شله گهردیله پیکدیت و ، له م مادده پیه هموو ثه و زینده و ه بی گیانانه پهیدا بوون که له گهردووندا ده بینکدیت و ، له م مادده په هموو ثه و زینده و ه بی گیانانه پهیدا بوون که له گهردووندا ده بینزین و جوله یه کی گه شهیی هه میشه ی دایت به ساکار ترین گهردیله ده ست پیده کات و به گه شه دار ترین زینده و هر کوتایی دیت ، ثه م زینده و هرانه به گیانله به رو بی گیانده نی پینکهاته ی پیکهاته ی ه ک ره گهزی ، هیچ جیاوازیه ک له نیوان گیانله به رو بی گیاندا نی په ، چونکه ره گهزی مادده ثه ندامی په کان له و ره گازانه پینکهاته دا هه ن که ثور گانیزی نین و ده توانریت به ریگای ته کنیکی هه ندی له پینکهاته ئورگان ناماده بکریت .

لهسهر ثهم بنهمایه هیگل ده لیّت، ساکارترین جوّری زینده و هر له مادده یه کی بی گیان له خودی خوّیدا گهشه ده کات.

حەيران/ چۆن ژبان لە بنگيان دەبيت؟

شیخ/هیگل، وا مهزنده ی ده کات که سهر چاوه ی ژیان له پیره ری ری روه ی نیوان ری رشه می الله تا می دره گهره کاری می ده کات که سهر چاوه ی ژیان له پیره و ورده کاری تیادایه و اترا ده یه که زوری و که می به شینکی ره گهره نیك هو کاریکه بو پهیدا بوونی ژیان، یاخود و ستانیکی ژیان، ئهمه بو چونه کانی هیگله، به لام خوی و هاوه له کانی تسری له ماددیی به کان نه تو انان له دو زینه وه ی نهینی چونیتی پهیدا بوونی یه کهم ژیانی سهره تایی له ماددی به کان نه تو انان له دو زینه وه یه کیکه لهوانه ی که زور لایه نگری ریبازی پهیدا بوون و گهشه کردنی ده گرن و ، له همه مو و ماددیی به کیکه لهوانه ی که زور لایه نگری ریبازی ماددی به یه کیکه لهوانه ی که زور لایه نگری ریبازی بهیدا بوون یه کیکه لهوانه ی که دارون تاوانبار ده کات به وه ی کهمودار اتی پیاوانی ثاینی ده کات و سهرسام و ده سته و سان بو و بهرام به و تاوانانه دوور ده خاته وه (بریار له سهر شهو فهرمانه ی که به ویژدانه وه زاناکان له و تاوانانه دوور ده خاته وه (بریار له سهر شهو فهرمانه ی که به یدا بوونی ژیان له بی گیاندا، به چهشنیك که به یوژدانه وه زاناکان له و تاوانانه دوور ده خاته وه (بریار له سهر شهو فهرمانه ی که پهیدا بوونی ترین تا یونی تا و بو شهروا تاسان نی به خودی خویدا پهیدا بوه که یه که م ره گهزی لی پهیدا بوونه خویه تا یو به تادیارو نه زانراوه، ته نانه ت ثه و خانه سه ره تاییانه که پیکها ته و پهیدا بوونه بو نکه به رو ده خانه سه ره تاییانه که پیکها ته و در ستکراون، به رپه رچی ته وه ده ده نه وه که لیکه و ته ی بی گیان بن، به تاکو له بواری

زانستدا لیکهوتنهوهیان له بی گیان به موعجزه دادهنریت و، موعجیزهیه که که به گویرهی عمقل لمهوه کهمتر نییه که بلیین زیندهوهره گهشهداره کان راستهو خو له بی گیان پهیدا بوون).

حهیران/ ئهمه زؤر راسته. به لام من وا گویبیست بووم، که دارون دهالیت ره گهزی مرزــِڤ دهگەرێـتەوە بـۆ مەيمون، كە بە پلەكانى گەشەدا تێپەربووە، تا... بۆ تە مرۆۋ، ئەمە چۆن دەگونجىيت لەگەل ئەو وتەيەى كە دەلىيت دارون موداراتى پىياوانى ئاينى كردووە. شیخ/ تەمەش، دووبارە وتەي دارون نىيە، گەرچى ئەو لىەبارەي رەگەزە جىۆراو جۆرەكانەوە، ئەم جۆرە گوتنەيش ھەلدەگرينت بەلام ھەندى لــه توندرەوە مادىيەكانى ريبازه کهي داروون و ههندي قسمي تهويان، سهبارهت به ههندي پاشمرؤ کي ماددهي ئەندامى كىردووە بە بەھانەينى بۆ نەفى ئامانج و دانايى لە دروستكردنى دروستكراوەكان پالپیّوه نهری راستهو خوّ (الخلق الدفعی المباشر) کردووه که لهکتیّبه پیروّزه دابهُزیوه کاندا ئامـاژهی بوَ کراوه و، باوهڕیان وابووه که رهگهزی مروّــــْت دهگهڕیٚتهوه بوّ مهیموون ۭبهڵگه خوازیان وابووه که لیکچوونیکی زور زور له نیوان مروّث و معمووندا همیه، له زوّر له ئەندامەكانياو، ھەندى رەوشتى بۆ ماوەيان وەك (حيض) و ھەورەھا دەيان ووت زۆر لە زيندهوهران ههستي خوشيو ناخوشيو قين و سؤزيان تيادايه و لـه هـهنديكي ترياندا توانسای بیرکسردنهوه و بهراووردکردنسیان تسیادایه تاکسام خسوازی توژینهوه کانسیان وا بهده ریده خات که ئهم زینده و هرانه و های مرؤی خاوه نی عمقل و سوزن له گهل جیاو ازی لەپلـه كانى گەشـه كردندا و، ئەوانـهى كە دەلـىن رەگەزى مرۆـــــ دەگەرىيتەوە بۆ مەيموون سەرسىام بىوون لىە چىۆنيەتى گواسىتنەوەي سروشىتى ئاۋەلپىتى مىيموون بىۆ سروشىتى مروِّ فايهتي مروِّف كه تهم پلهيهش دوا گواستنهوهيه، ههنديْكيان دهيان ووت تهم گواستنهو انه لـه پـرو بني بهرنامه بوون و، ههنديْكي تريان دهٽيْن پله پله روويداوه، چونكه گواستنهوهی لمه پیرو بسی بهرنامیه زؤر دووره لمهو جمیاوازیییهی کهلهنیوان میروش و مهيمووندا ههيم، بهتايبهتي لــه عمقلــياندا و، زۆر گهران لـه چينه كاني زهويدا لـه دووي ثهو زنحیره وونبووهی کهممیموون پیایدا تیپهړیوه، هیچ پاشماوهیهکیان نهدیتهوه، ههتا ئهمړوش نهیان توانیووه بریاری تهواو لهسهر ئهم گواستنهوهیّه بدهن به بیروړایه کی برِهر و پهسند.

حهیران/ کهواته فهلسهفهی (گهشه پیدان) چییه که سبهنسهر دایناوه؟ و جیاوازی چیه لهنیوان (گزران)و (گهشه پیدان)؟

شینخ/ ئــهو جیاوازیــیهی نـیـوان گهشــه پـیدانو گــۆړان لــه رووی زاراوهی زانسـتی فهلســهفییهوه زوّر کهمــه هــهروهك چــون لــه بــواری زمــاندا کهمــه، ریـّـبازی گــوّران (Transformisime) ئەو رىبازە بايلۆژىيىيە كە دەلئىت ھەموو جۆرەكانى ئاۋەل و رووەك دە گۆرىن و جۆرى نوييان لىدەكەرىتەوە،

ریبازی گهشه پیدان Levolutionnisme، شهو ریببازه بایلوژیییه که دهانیت روودانی گورانیکی که شهداره له زیندهوهراندا.

لهراستی دا رینبازی داروینی بریتی یه له (گورانی گه شه پیدانی گه شه دار (تحول تطوری ارتقائی)، به لام دارون رینبازی گه شه دانی به رینبازی بایلوژی داناوه و ، نه یکر دو ته فه لسه فه یه کی گشتی سه رتاسه ری بو بوون ، به لام سبه نسه ر به پینچه و انه و ه رینبازی گه شه پیدانی کر دو ته فه لسه فه یه کی گشتی سه رتاسه ری بو بوون ، که هه موو شته ما ددیی و معنه و یه کان ده گرینته و ، به مه شه به دانه ری (فه لسه فه ی گه شه پیدان) داده نرینت ، کور ته ی شه م فه لسه فه یه داره و ، استیدا و هسفینکی جوانه بو هه ندی له بینر اوه راسته قینه کان که له و ینه بو و ندا به ده رده که و ن زیاتر له و ه ی که شیکر دنه و هه یک بینت بو په یدا بوونی راستی شه به و نه).

به لام گهشه پیدانی زینده و ه ره کان، و ه ك داروون و که سانی تر ده لین (له سه ر بنه مای گونجا و و هاو چه شنی ده بینت له نیوان زینده و ه ره کان و ثه و ژینگانه ی که تیایدا ده ژین و و ه ثه و پیداویستیانه ی که یارمه تیده رن بو مانه و ه و و پیویستیانه ی که یارمه تیده رن بو مانه و ه و ژیانیان و ، به فه رمانی ثه م پیداویستیا ثه و پیویستیانه ی که ئه ندامه کانی له ش و هه ستی

لیپینکهاتووه تهنانهت عهقل و ئهو فکرانهی که ئیده بهفکره خورسکیه کان ناویان دهبهین. همهموویان به گشستی پسینکهاتهی ئسهم گهشمهیدانهن، بمه لام ئسارهزوه رهنگدانمهوه که لکبووه کان و داب و نهریته چهسپاوه کان لهیم کتریان جیاده کاتهوه و، لمه ئارهزووه خورسکییه کانهوه عمقل پهیدا بووه.

ویسنه خورسکیه کان و یاسسای هو کسان و دار شستهی چسه رخ و شسوین، بریستین لسه شینو از اکانی فکسره خورسکییه کان که نسه راد بهده ستی هیسناوه و، بسهدری و این چسه رخ چه سپاوه کان.

شیخ / به لنی (شوبنهر) ئهم پیداویستی و پیویستیانه ی به (ویست) داناوه و، گهشه ی به مانای ویست داناوه هه تا... کردویه تیه راستیه ک بو کوتایی هه موو شته کان و باوه پی و ا بوه که گهردوون به گشتی بریتی یه له کومه لیک ویست که له حاله تیکی بکه ری به رده و امدایه و، ئهم ویستانه شهیزیکی زیندووی به توانایه بو دروستکردنی هه موو شتیک و پیکهاتن و ئاراسته و به رده و امیان به پینی پیویست پیدراوه و ئیمه له شته به شی یه کاندا ته نها روانه تی نهم ویسته نه قشینراوه ده بینین.

حه پران: ایا.... مهبهستی (شوبنهار) له ویست نهوهیه که خودا نه و خورسکو ناره زووانه ی به نینده وه ران به خشیوه له گهل همهموو نه و یاساو سیستمانه ی که له گهر دووندا هه ن، یاخود مهبهستی له ویستی پیکهاتوو نهوهیه که ویستی خودا نهم گهر دوونه ی پیکهیناوه و، چهنده ها ویستی خودا نهم گهر دوونه ی پیکهیناوه و، چهنده ها ویستی پیبه خشیوه که هزیه که بو بهر ده وامی و گهشه پیدانیان که واته گهر وانه بیت مانای ویست چیه و کی دروستی کردووه ؟

ه مر چه شنینك بینت ئهى حهیران ئهم گۆران و گهشه پیدانه هیچ یاسایه كى بهسهردا ناچه سپیت، گهر به(ژیان) یان به (ویست) ناو ببریت هیچ جۆره باوه پر ناسهلیننی كه دژى باوه ر به خودا بنى.

حەيران/ چۆن ئەمە دەبيت؟

شینخ/ ئیستا له و ته کانی شینخ (جسس) به دوورو دریسژی و ئاشکرا به ت به ده رده که وینت؟

حُهير ان الهموو باساكاني سبهنسه رده رباره ى فهلسه فه ى گهشه پيدان، نهينى ثهم سيستمه ى بخ ده رنه خستوين كه گهشه پيدان پيايدا تيپه پر ده بينت و هنرى يه كهم (العلة الأولى) بن بوونى ئه م گهردوونه به گهرديله و بهشه كان، ره گهزو تايبه تمه نديى يه كانى بن به ده رنه خستوون له گهل ئه و ياسايانه ى كه ده بيته هنرى كۆك بوون و جيابوونه وه ن ده ينه هنرى كۆك بوون و جيابوونه وه ن

شیخ سبه نسه روای له فه لسه فه کهی کردوه که تایه همه ندبیت به وه سفی نهم گهشه پیدانه له وینه کانی برون به گشتی بگریته وه به لام نه و راستیهی که له پشتی دروستبوونی گهردوون و هزکه یدا هه به به سبه نسه ره لایت عهقل نه تو را استیه یکه له پشتی دروستبوونی گهردوون و هزکه یدا هه به به سبه نسه ره لایت که قل نه تو را انینی رواله تی شته کانی گهردوون دروستکراوه و ، عهقل به هزی به کارهینانی نهم رواله تانه وه بوونی خزی سه پاندووه و همه مو تیروانینه کانی بیرو که یه کانی عمقل که باسی پشتی نهم رواله تانه ده کات عمقل دوو چاری هماله و سه رسامی و گیزاو ده بیت و ، و ته به وه ی که نهم گهردوونه له خودی خویدا به بی هیچ هویه که دروست بووه و ، هیچ سه رتاییه ک نی به نه هم و ته به به یه نابیت همروه که زاید و ته به به هو نابیت همروه که چون عمقل داواده کات که همه موو هو کاریک به بی هو نابیت همروه که دون عمقل داواده کات که همه موو هو کاریک هوی هه بیست هم هم هم مان هو ، هو کاره بو بوونی نه م گهردوونه .

عـمقلّ دووچاری کول بوون و نهتوانای دهبیّت له ثهندیّشه کردنی هوّی یه کهم بهبی هوّ پهیدا بووبیّت.

حمیر ان/ همربهم چهشنه بوه بیرورای ئهما نوئیل کانط لهبابهت نهتوانایی عمقلهوه، ئایا باوهر هینانی بهخودا همروهك ئهو بووه.

شیخ/ به تی سبه نسه رو کانط و ته کانیان وه که یه کبووه له بواری نه توانایی عه قل نه مه توه که مه توه که ده تاکه دن و سه رسامی دا و، هه روه که نه و له ناکامدا باوه پیکی ویژدانی پته وی هه بووه که ده تیب راستیه که ده تاکه نه نه نادیاره به تواناکان هه ست به بوونیان بکه ین، که ناتوانین به عه قلمان ده رکی بکه ین و، یه کین نه و راستیه گرنگانه باوه پینانه به خودا.

حَديران/ وَا لَـه شَيْخَى گەورەم تَيْگەيشتم كە دارون باوەرى بەخودا بووبيْت، كەواتە

هۆكىارى ئىمو هيرشىم كويىرانەيە چىيىە كەكراوەتە سەرى؟ بۆ ئەم هيىرشە نەكراوەتە سەر سبەنسەر كەريبازى گەشەپيىدان و بىروراى وەك دارون بووە؟

شیخ / هیرش نه کرایه سهر سبه نسه ر چونکه له تیروانینی دروستکردنی جوره کاندا، جگه له وه ی داروون گوتبووی لهم بارهیه وه و هیرشه کهیش بوسهر دارون به ره به ره لاواز بوو کاتیک فه لسه فهی گهشه پیدانی سبه نسه ر بالاو کراوه یه، شتیکی ناسایی بوو که بیرو که کانی هیچ گیرویک نه نینته وه سه باره ت دروستکردنی پله کانی گهشه پیدات که پیاوانی ئاینی خروشاند و لایان و ابوو نهم بیرو کانه ترسناکن له سهر باوه په پینان به خوداو فه رمووده ی کتیبه ناسمانی یه کان ده رباره ی دروستکردنی مروقی یه کهم به درو داده نیت و، هیرشه کانی بو سهر دارون زور توندو تیر بووه که له لایه ن گهوره پیاوانی ئاینه وه کرا و وزور له پیاوانی زانست و رامیاری و راگه یاندن و روشنیران هیرشیان برده سهری له شیروازی موناقه شه گیری، تانه و لومه کردن و جنیو و نازاردان و تاوانی به به باوه پی شوازی و ، همر نه وه دنده برانیت که چون هه والی نه مهیرشه کرچ و کالانه دریژه ی خایاند له توندو ره قیدا هم تا کوتایی سه دوی نوزده هم .

بن نموونه گهورهو زانای به ناوبانگ ئه سقوفی ئۆكسفۆرد، وته په كی له به دهم كزمه نه پیشكه و توخوازانی به ریتانیادا بلاو كرده وه تیایدا و تی (دارون گهوره ترین تاوانی كردوه، كاتینك كه ههولی داوه سنوریك بۆ مهزنی خودا له كاری دروستكردندا دابنیت) و ههروه ها كاردینال ماتنگ ده نیت (ریبازی دارون فه نسه فه یه كی درندانه یه و عمقل به ره و ئینكاری بوونی خودا ده بات و، (دوكتور به پری) گهوره ی ئوسقوفه كانی (مه لبورن) كتیبینكی دانا كه تیایدا هیرش بو داروون ده بات و تاوانی ثه وه ی ده خاته پال

بانگیشتی هه تسان به شه پی (خاچی) در به م رینبازه (چهوت و خراپکاره) کرد و همروه ها گزفاری زانکوی دبلن ده تیت: ((دارون قسه و گفتو گو له وه ده کات که چون ده تو انری خودای مه زن له سه رعه رشی دا بنرینت)) و ، هه روه ها زاناو دانای گهوره (قسطنطین جس) له کتیبه کهی که به ناوی (دارونیز ، یاخود مروقی مهیمونی) له پاریس ساتی ۱۸۷۷ بلاو کرایه وه که رینبازی دارونی به (ئه فسسونینکی گالته پینکراو) دانا و ، همروه ها (گلادستون)ی وه زیری پایه دار له یه کینگ له ویژه یه کیدا گالته به مریبازه ی دارون ده کات و د. هیدج که سه ربه زانکوی (برنستون): ده انین ((پیویسته به ره نگاری دارون ده کات و د. هیدج که سه ربه زانکوی (برنستون): ده این ده کات) و همرله هم مان زانکو) د. دو قلید) ده گینت که ثینکاری کتیبه پیروزه کان ده کات)) و همرله هم مان زانکو) د. دو قلید) ده گیناندن له نیوان ریبازای پهیدا بوون و کتیبه پیروزه کاندا شیاو نی یه و ، همرکه سینگ به زانستیانه ش ئه م گونجاندنه ی چه سیاند و باوه پی هیزی نه وه ئینکاری بوونی خودا ده کات)

همروهها (د. لی) ده تینت (به هیچ شیوه یه که شیوازه کانی لیکدانه وه شیاو نی یه مانا هیمایی یه کهی کتیبی پیروز، فراوانی و زیاده رؤیی تیادا بکریت به چه شنیک که بلیبن نهم ریبازه یشی له خو گرتووه، دارون و کومه ته که به سهر لیشیرواو و بو گهن وه سفی کردون. و له زانکوی تهمریکی له به یروت نه و ماموستایانه ی باوه پیان به ریبازی دارون بوو، له دانیشتگاکه دوور خرانه وه).

حهیران ده لینت / تا... لیزه دا شیخ مهوزون له گه ل فکره کانیدا خاموشی گرتی و ، منیش به بی ده نگی سهیرم ده کردو چاوه رئی کوتایی و ته کانی بووم له پاشدا سهری به رز کرده و به زهر ده خه نه یه که و که هه مهوو مانایسه کی شانازی و ریزلینانی له خوگر تبوو .

دووباره وتی، شیخ/ و لمقولایی ئهم شهره ترسناکهدا. ئهی حهیران، له ههموو ئهم جیهانهدا، تاکه زانایه کی ئاینی پهیدا بوو که توانی پرکیشی بکات و به ثازاو مهردانه کتیبینك دابنیت و تیایدا بلیت ریبازی دارون -گهر چهسپا-، هیچ دژایهتی یه کی بریارو فهرمووده كانی قورئانی پیروز و باوه رهینانی بهبوونی خودای گهوره ناكات)

حديران/ گەورەم ئەو تاكە زانايە كێيە؟

شیخ اله و زانایه شیخ حسین جسره که دانه ری په راوی (الرساله الحمیده)یه، کهله شیخ اله و زرنایه شیخی کهله شیخی کهله شیخی تردا بزتی به ده رده خهم چونکه باسکردنی دوورو دریش و ، شیخی گهورهمه و به هزی نه وه و و ریبازی هه ق و ره و ام گرته به رله به رته وه و ته ی کهم ده رباره ی دادم نادات.

حمیر ان/ ثیمه هیشتا له سهره تای شهو داین، تکام و ایه که زنجیرهی باسه کان نه پچرینیت.

شینخ/ منی پیره میرد هیچ گرنگ نیه بهلامهوه شهو نخونی و، زور به کهمی شهوان ده خهوم.... و تهنها ترسم لهتویه.

حديران/ تامهزر ويم بن و ته و باسه كان و ام ليده كات زياتر له شيخي گهورهم به ثارام تريم بن شهو نخوني....

شیخ/ نزیکترین زانا کهله ثیمامی غهزالی بکا له رووی زانستهوه و گرنگترینی ثهو ليْكچوونه ثهوهيه جسر ههروهك غهزالي ههالگري ريبازي زانستي كهلامه و، زياتر له زاناكاني سىدردەمى خىزى و، ھەروەك ئەو ئاگادارىيىيەكى زۆرى ھەيە سەبارەت بە راستی زانیارییه کانی گهردوون و، چۆته قولایی دهریای فهلسهفهی میتافیزیکییهوه و، ئامانجي هەردووكيان لـه ليْكۆلينەوە فەلسەفيەكاندا، چەسپاندنى بوونى خودايە ھەروەك چـــؤن غــهـزالی بــاوـهـری به رِاسـتی یه زانسـتی یه کان هـهبووه که به بهلگهی راست و دروست جه سپاوه و ئینکاری شهوهی ده کرد که شهم راستیانه پنچهوانهی شایین بن و زور سهررهنشتی نهوانهی ده کرد که ثینکاری نهم راستیانهیان ده کرد و وایان دهزانی به هزیهوه ئايين سەر دەخەن و پييى دەوتىن بىي گومان ئەم زانايانە زيانيان زياترە بۆ ئايين وەك لە دوژمنه کانی. هـهروهها شیخ جسـریش زۆر توندبـوو بهرامـبهر ثـهو زانـا ثاینـیانهی کـه ئينكاري راستي په زانستي په برهوه كانيان ده كرد و دهيوت: ثهوانه كۆسىپ و ته گهرهن لهسهر ریبازی ثیمان و برواهینان چونکه جاهیل و نهفامن به بناغه و بنچینه کانی ثایین و ناتوانن دەقەكانى خواي كاربەجى و بەلگە عەقلىيە برەرەكان لەگەل يەكتردا بگونجينن بۆپە ئەمانە زەرەر و زيانيان زياترە بۆ ئايين لـە دوژمنە سەرسەختەكانى. غەزالى و جسر ریککموتن و همریه کمیان کتیبیکی تایبهتیان دانیا بیز رهتدانهوهی فهیله سوفه کان لهو . بو ار انهی کهو ا تیکگهیشتن پینچهو انهی ثایینه به تهو اوی.

غهزالی کتیبی خوی دانا به ناوی (تهافت الفلاسفة) که بوّم باس کردی، جسریش کتیبیکی خوّی دانا به ناوی (الرسالة الحمیدیة) به لاّم جیاو ازی نیّوان تهم دوو پیاوه له دوو شندایه:

یه کهم: غهزالی له کتیبه کهیدا به کورتی ر هددی ثهو فهیله سوفانهی داوه تهوه که له بارهی خواوه نده کان دواون.

همروه کو پیشتر زانیوته بیرورای ماددیییه سروشتییه کانی تیادانییه که ئینکاری

وجودى خوايان كردووه.

بهلام جسر که بینی بوچونی ماددی پهره دهسینی و گهشه ده کات لهسهر دهستی ههندیّك لـه زانا ماددیه کانی سهدهی نوّزدههم لـه دوای داروخان و نووشستی هیّنان، وای به چاك زانی که زوّرینهی قسه کانی لهگهل ماددیه کان بیّت.

دووهم: جسر رووبه رووی هه ندینك بیرورای نـوی بـبوّوه کـه لهسـه ردهمی تـهودا ده رکـهوتن گرنگترینیان بوّچوونی (پهیدابوون و گهشهسهندن) بـوو کـه زانـا ماددییـه سروشـتی یه کان گرتـبوویانه بـهر بـوّ ثیـنکاری خـوای دروسـتکهر و دهیـان ووت ژیـان پهیدابووه له نهبوونهوه به بوونیکی خوّیهتی.

ئـهم بـیرورِا ماددیـیانه لـهســهردهمی غـهزالــیدا بـهم چهشـنه وورده کاریی و ئاراسته کراو نهبوو و، ئـهم هـهموو لایـهنگـرو دۆستانهـی نهبوو وهك ئهمرۆ رهچاو ده کرێ.

جسر بنز چوونی وابوو، موناقهشه گیری ثهم رایانه لهسهر رووناکی ثاینی راست و زانستی دروست و بن ههاله بکات.

همر لهبهر نموه همستا به تو ژینه وه و لیکو لینه وه له گه ل ماددیی یه کان بو چه سپاندنی لیکه و ته ی گهردوون و چه سپاندنی بوونی خودا و سیفاتی خودا که عمقل مه زه نده یا ده کات و ، ده ستیکر د به لیکو لینه وه ی گومانی مادیی یه کان که سهرده کیشی بو باوه پنه بینان به بوونی خودا و ، در و ستکردنی گهردوون له نه بوو نه و ، بوونی سیستم و دانایی له در و ستکردندا و همووی به گشتی پوو چه لکرده وه و له ناویبردن ، له پاشاندا ده ستیکرد به تو ژینه و ی فه لسه فهی (پهیدا بوون و گهشه کردن) و به دوورو دریژی باسی له سمر کردن و به نیشانه ی به برزو ویژدانیه وه لیکو لینه و هی له سهرده کردن و له هموو بیرو پاکانیدا زور پهیوه ستی تایینی ده کرد و ، سوور بوو له سهر گونجاندن له نیوان (عمقلیه کان و نمقلیه کان) و زور شاره زایی هم بوو به شیوازه کانی ته م گونجاندنه ، دوور له کرچ و کالی و ده مار گیری کویرانه و ، باوه پیکی پتهوی هم بوو به وه ی که تاینی ئیسلام هم رگیز در ایه تی و ئینکاری فه رمانه کانی عمقلی ساغ ناکات .

حدیر از/ تایا... و ته کانی جسر سهباره ت به کیشه کانی لیکهو ته ی گهردوون و کو نیتی گهردوون و کو نیتی گهردوون و کو نیتی گهردوون هیچ جیاو از بی یه کی همیه له گهل و ته کانی غهز الی و که سانی تردا ؟ شیخ/ (له ناوه رو کدا هیچ جیاو از بی یه نه به لام جسر و ه لامی بو سروشتی و چهرخی یه کان (دهرین) بوو که تینکاری بوونی خودایان ده کرد، به پیچهوانه ی غهز الی یه وه که ممیشه و ه لامی ثهو فه یله سوفه خواوه ندیانه ی ده دایه وه که باوه پیان به کونیتی گهردوون هه بوو به بی ثینکاری بوونی خودا).

مرؤف تاکه ئاژه نیکه له تیکرای ئاژه نه کانی تر و، به توانای یاسای (هه نبراردنی سروشتی) گهشه ی کردووه، لهوانه یه له مهیمون پهیدا بووبیت و، عهقلیشی هیچ جیاوازیی یه کی نی یه له گهل عهقلی ئاژه نه کانی تر، ته نها ثهوه نه بیت که عهقلی مرؤف له پله یه کی گهشه و بهرزدایه و، پاش ئه وه ی که شیخ جسر کورتکراوه ی ریبازی ماددیی یه سروشتی یه کان پیشکه شکرد، ده ستده کات به وه الامدانه وه یان ده نینان ده نیت: (پاش سه رنج دانیکی راست و قول له م ریبازه تان، بوم ده رکه و تکه بنه ماکه ی باوه و هینانتانه به کونیتی مادده، وه له گهل باوه پهینانتان به کونیتیه که ی، باوه پرتان به بوونی خودایه که نموه که دروستکه ریبت و کاتیک جوراو جوری مادده تان بینی و چه سپا

کیشه می یه کهم الیوه ده لین، کونیتی مادده و جووله کهی، هه رله نه زه له وه پهیوه ستی یه کترن و لیک جیانابنه وه و ، کیشه می دووه م الیوه و تان جوّره کانی زینده و ه رلیکه و تن، پاش نه وه می به به کانی زه ویی یه و ، بوتان به ده رکه و ت ، که جوره کانی زینده و ه رو و ه کی پهیدا بوون پاش نه وه می که نه بون بوون و ، مروّف نوی ترین قوناغیانه .

کیشهی سیههم او تتان ههموو جوره کان به گشتی به هوی جوولهی به شه کانی ماددهوه پهیدا بوون، نهو جوولهیهی کهلاتان و ابوو ههر له نهزه لهوه پهیوه ستیتی و، نهمادده و نه جووله کهی هیچ وویست و خوازیاریی به کیان نه بووه له م پهیدا بوونه جوراو جورایه تیهدا.

مانای ئهمه و اده گهیهنینت که جوّر ایه تی یه کان لهمادده و جوله کهی پهیدا بووبن، وهك پهیدا بوونی هو کار له هو کهی، ثهمه ثهو سنی داوایهیه کهلهریبازه کهتاندا چهسپاندوتانه و منیش له و ه لامیاندا ده لیم.

ه مموو عمقلینکی ساغ بریارینکی تمواوو برهر دهدات و هیچ گومانینکی تیادا نی یه که شدت به هیچ شیوه یه که شدت به هیچ شیوه یه که شدت به هیچ شیخ که که که و تعدیداره که ی دوا ناکه و یک هی که و تعدید به می هیچ دواکه و تنیک .

له به رئه وه نیوه لهم حاله دا که و تو و نه ته نیوه ندی سی کیشه وه یان باوه رتان به کونیتی جزرایه تی هزکاره کان هه بیت له به رکزنی هزکانیان، به بینچه و انه و هی نه و چه سپاندنانه ی که به ده ستان هیناوه یا خود ده لین مادده جو و له که ی به هزی (هه لیزار دن و ویسته وه) دو بکه رن و، چه رخیکی دیاریکر او تایبه تمه ندگر ابزلیکه و تنه و هی جزرایه تیه کان.

ئیوه تهمه زور بهتوندی ثینکار ده کهن وهیان دهبی بلین ماددهو جووله لیکهوتهن که تهمهش راست و رهوایه.

پاشان شیخ جسر به شیوه یه کی تر وه لامیان نه دانه وه که ده لیّت/ شار اوه نی یه و عهقلیش باوه پ ناهینیّت که مادده بی بهش بیّت لهو ویّنانه ی کهوه ریده گریّت و ، ههر له بهر نهوه و تووتانه ههر گیز مادده به بی ویّنه نه بووه و نابیّت.

چونکه مادده و جووله کهی که بههزیانهوه وینه دروست دهبینت.

هەردووكيان كۆن و پەيوەستىن بەيەكەوە،

به لام عقلمی ساغ بسی گومانیه لهوهی همهموو ویسنهیه که ماده و هریده گریست، لیکهوتهیه، چونکه له ناو ده چیت و دوو چاری گۆران دهبیت.

گهر ساکارترین وینهش بینت، بهبهلگهی نموهی که نهم وینه ساکارانه گزران و لهناو چوونی بهسهردا هاتووه.

ویّنه جوّرایه تی زیندووه کان جیّیان گرتونه ته وه وه که چه سپاندتان که بوونیان له چینه کانی زهویدا لینکه و ته به و هیچ شار اوه نی یه له لای عمقل که همرشتیّك بچیّته خانه ی نه بوونه و کونیّتی مه حاله.

له بـهر تـهوه وينه پهيوهسته کهي مادده، لينکهوتهيه، ناگونجينت مادده کون بينت، چونکه گـهر سـهرنجي سـاکارترين وينهي مـادده بدهيـن دهبيـنين وينه کانـيش دوو بـاره لـينکهوتهن، به به لگهي تهوهي نهبووني بهسهردا دي.

کهواته پیش پهیدا بوونی ماده، دهبیت مادده چون بوو بیت؟

یان ئهوهیه بووتریت وینهی لهخونه گرتووه، که باوه رتان بهمهش نه هینا، چونکه له لای عمه قل مه حاله، مادده ههر گیز بی وینه نه بهوه، وه له بریاری ثیره و فهیله سوفه کانی پیشووتان له بهر شهوه لینکه و ته یه و کون نی یه و ، به ده ربرینیکی تر ده لینین: ماده به گویره ی و ته تان و به بریاری عمقلی ساغ پهیوهستی وینه یه و ، وینه شهیوه ستی ماده یه و جیانا بیته و ها لینی گهر مادده ی پهیوه ستیدار کون بیت وینه پهیوه سته که شی کون ده بیت ، چونکه به بریاری عمقل ههر گیز پیریست له پهیوه ست جوودا نابیت، به لام ثهم وینه یه کون نی یه ، به به لاگهی ئه و هی نه یوه کون نی یه ، به به لاگهی ئه و یه و بی اله خو گرتووه ، که واته مادده شکون نی یه .

پاش نموهی که شیخ جسر به به لگه لیکهوتهی مادده و وینه کهی سهلماندی که عهقل ریگا چارهیه کی نمیه بغ رزگار بوون لینی گهوره ترین زانایان و فهیله سوفان باوه پیان پیهیناوه و شیخ جسر به ماددییه کان ده لینت، هه موو لیکه و تهیه که ده بینت کاریک پهیدای کردبیت.

پاشان نمو خواسته بوون بهسهر نهبووندا زال ده کات و کاتی بز دیاری ده کات به لام هممان بوون ته نها به ویست پهیدا نابیت به لکو پیویستی به توانایی و زانست ههیه.

هیچ گومانی تیدا نی به نه و خودا گهوره ی که پهیدا که ری مادده به وهسیفه تی گه شه کردن و گوران له وینه یه که وه بن وینه یه کی تری پیبه خشیوه خاوه نی به رز ترین تواناو زانسته، جایا هم خودا خوی جو رایه تی و گهشه کردنی به مادده به خشیبیت یا خود نه و گویاندنه ی به مادده به خشیوه که توانای جو رایه تی و گهشه کردنیان همیه به گویره ی نه و باساو جووله به شیانه ی که مادده له خویی گر تووه، و ها ماددی یه کان ده لین هم دوو و بیروکه که بریاری ته و اوی تواناو زانستی خودا ده ده ن

نهو که سه ی شتینکی ساکار دروست بکات و پاشان بیگزریّت بز جزرهها شتی تر که

نه تو انریّت ئامارو ژمیر بکریّت، یاشتیکی ساکار دروست بکات به گویّره ی ئه و یاسایانه ی که پنی به خشیون بگوریّت بو جوّره ها شت که نه تو انریّت ئامارو ژمیره بکات، به چه شنین که عمقل سه رسام بکات له پوختی و بریاری، هیچ ژیرینك گومان له پنویستی بوونی خودای به تو انا و زانستی ناکات ئهم بیروّ که یه چه سپا که خودای هم بووی دیرین خاوه ن خواست و خاوه ن همارودن و تو اناو زانایه.

پاش نموهی که شیخ جسر بهاگه کانی لهسهر سیفاتی تمواوی خودای بهخشنده ئاشكرا كرد، ئاوريْك لـموانه ئەداتەوە كە تەنا باوەريان بە ھەستېيْكراو بينراوەكان ھەيە و، هیچ نزخیك بـ فر ئـمو به لگـه خوازیانـه دانانیّـت كـه بـههزى تـیوّرى عـهقلى پوخـتهوه بهدهستهاتووه و، پینیان دهلینت: ئینوه لهبهر ثهوهی که رینگاتان نهبرد بو ثهو زانستهی که بوونی خودای دروستکهری مادده دهچهسپینیّت، باوهرِتان به کونیّتی مادده هیّنا و، کاتی بهچاوی خۆتان جۆرايەتىيەكانى ماددە تان بينى، پيۆيستيتان بە بوونى پيۆيستكارينك بوو (موجب) كه ثهم جور ايهتيهي ليْكهوتبيِّنهوه، چونكه عهقلْ باوهر ناهيْنيْت مادده بهبي هيچ هز كـاريْكي لـهبار ثهم جۆرايەتىيەيى لـهخۆ گرتبيّت، پاشان بەناچارى وتان: ماددە لـەزاتى خزیدا بهش بهش و تاك تاكه، ثهو بهش و تاكانهیش خاوهنی شیّوهو شیّوازی جیاوازن و هـ مر لهسـ مره تاوه (لهثهزهلـموه) دهجوولـينن و خاوهني جوولهيـه كي تـهزهلي و تهبـمدين و، به هذي جووله كانيانه وه دهستيان كرد به كۆكبوون به جۆره ها چۆنيتى و شيواز، جا ئهم ئەوەش بە بىريارى خۆتىان تىا ئەمىرۆيش حەقىقەتى نەزانيوە و، ئەم ويەتان كـە ھەمىشـە پهیوهستی بوون ثهوهش ثهوهیه که ئیوه تهنها باوهر به بهانگهی ههستپیکراو و بینراو دههینن دڑی ئےمم پەنابىردا نەتانىـ بەلگــەي نــەظــــــەرى ئــەوەتا بيرۆكــەكانى عــەقل كــەدوورن لەھەستىپكردن و بىنىنەوە.

لهبه رئه وه ی گهرانه وه بز به تگه خوازی به رینگای تیزری نه وه ی که نیوه ده تین: نهم کوبوونه وه ی که نیوه ده تین: نهم کوبوونه وه ی به شانه به رینگه وت بووه، جوریکه لهبه تگهی نه ظهری، نه ک به تگهی هه ستینکر او و بینر اوی عمقل پوخت، منیش نهم پرسیاره تان نار استه ده کهم و بو بوچو و نه کامیان لای هوش و عمقل ناسانتره:

تُایـا لـهلای عهقلی ساغ ئاسانه باوه ر بهینیّت که ههموو شته کانی گهردوون له سیستم و داهیّنانی کویّرانهی مـادده بیّت... ؟ یاخود ئاسانتره لهلای عبقلّ و نزیکتره بوّی که ئهم هـمموو شـتانهی گـهردوون لـه ناکامی دروستکردنی خودای بهتوانا و وویستخواز و زانا و

كاربهجي بينت؟

ما لیر دا شیخ جسر به لگه خوازییه کانی به به لگه کانی سیستم و دروستی تمواوه کان و داناییه کان دهر ده بریت دوای نموه ی که ناماژه ی تاییه تمه ندیی ره و شتکاری شته کانی ناو گهر دوونده کات، که به هوی تاییه تمه ندی خودای به توانا و کار به جی و ه پییان به خشر اوه.

گهر خودا نهبووایه نهم شتانهی گهردوون نهیان ده توانی نهم تایبه تمه ندیانه له خو بگرن به پینچه وانهی هه مندی تایبه تمه ندی شتی تر. (هه ر شهو تایبه تمه ندیی یه ی خه زالی باسیکردووه و منیش بوتم ناشکرا کرد له کاتی و ته مان له سهر (هیومی) پیشه وای گومانداران) ههروه ها شیخ جسر سهر نجی خه لکانی راده کیشیت بو ههموو نهو نیشانه داهینانه رازاوانه و بریارانه ی که له گهردووندا به دی ده کریت و ، سهر نجی مروّف ده دات له پهیدا بوون و دروستکردنیدا، نیشانه ی دانایی و ته واوی دروستی کاره کانی خودا نهوه نده وزورن که ناتوانریت نه نامارو نه ژمیره بکریت.

بو نموونه (ههستی بینین) هه لده بریریت و ده لینت (گهر سه رنجیکی پینج ههستیاره کان بده بین به تایبه تی ههستی بینین، که زور کاری تیادایه عمقل و میشك سه رسام ده کات، چاو له بوشایدا دانسراوه و، له سنی چین و سنی شنی دا پینکها تووه له گهل شه و پیداویستیانه ی که له به سته روده مارو په رده و ماسولکه کان پیکها توون.

چینه کان یه کهمیان (روقه) که بریتی یه له پهرده یه کی نزمی پته و یی سیبه رکه رووناکی لیوه ده رناچیت و ناوه وه یش نابینری و چوارده و ری چینه کانی تروسی شییه کهی داوه بو پار استن و پارینزگاری بان، به لام له پیشه و هیدا پار چهیه کی ته نکی روون هه یه که له ده ره وی قز قزه و له ناوه وه چهماوه یه که پنی ده لین (قرنیه) و دووه م چین (رهشایی) که بریتی یه یه له چینینکی ناسکی ره نگ رهش له نیوان چینی ره ق و تو ردایه، سینه م چین بریتی یه له تو ره کان که نهمیش له راخه ره دهماره کانی چاو پیکهاتو وه که له میشکدا در وست ده بینت و له پشتی چاوه وه شوینی خوی ده گرینت.

به لام شینه کان، یه که میان (ئاوی یه) که بریتی یه له شله یه کی پاکی روون که له ثروریکی پشتی فه ره ینه و هدایه، و سنوره که شی بریتی یه له په رده یه ك که ناوه راسته که ی کوونه که پنی ده لین (ره نگده ر) (قزحیه) که ره نگی ره شه یان شینه یان کوژه کی یه و ئه و کونه ی که کونه ی ناوه راستدایه پینی ده لین (بیلبیله) (بؤبسؤاة) وه دووه مین شینه ی که (کریستالی) (بلوریه) که جه سته یه کی نزمی سفت و لوس و ته نکه وه ك عهده سه ناوه که یه دوو و که یه و ه دووه که یه و ه دووه که یه ده و ه ده به ناوه که یدا چرتر وه ك له لاكانی، وه له پشتی که

(رەنگىدەرەوە) دېنت، سىپھەم چىنى شىپىنەيى (شوشەيىيە) كە جەستەيەكى تەنكى لىنجە وەك سېپنەي ھىلىكە بۆشايى پشت كريستال و تۆرەكان پردەكاتەوە.

ئمو كردارهيه كه وينته بينراوهكان لـه جاودا نهخش دهكات كه بريتييه لـه رووناكي سهر بينراوو كاردانهوه كهي، وهك الشكرايه رووناكي سيستهم و ياساي تايبه تمهندي خـزى هەيـه لەكاردانـەوە و هـەلـمژين و فشـار كۆكـبوون و بلاوبوونـەوەي گەرپيكـهاتەي چاو نه گونجینت له گهل ثهو سیستهم و یاسایانهی روناکیدا چاو نهتوانا دهبینت له بینین. کاربهجی ی خودا وا پیویست ده کات که چاو لهم چین و شیینه جیاوازانه پیکبیت و بز روونکنردنهوهی ثهمه گهر رووناکی کهوته سهر بینراوینك كاردانهوهی دهبیست و هیله کانی ده کهوینته ناو چاو وینه بینراوه کان لهسهر تؤره کان دهنه خشینینت و اثهویش دەيگەيەننىت بە دەماغ بەلام روناكى بەكاردانەوەي لەسەر بىنراوەكە بە ھىللىكى راست دەببىت گەر ھەر بەردەوام بېنت لىە رۆشتىن بەبىي كۆكبوون بە پرش و بلاوى دەگاتە سەر هـ هـ رُ لـه یه کهم چوونه رووناکی بو ناو چاو بهرهشایی (قرینه) دهگات و لیّی دهردهچیّت و نه به ر قوقزی روی دهرهوهی و چهماوهیی رووی ناوهوهی، هیلله کان ههندی کو کبوون ده کـهن دواي ئـهوه رووناکييه کـه به چـينه شــــينه ثاويييه کـهدا تيْـپهږدهبي بـهم ريْـره زؤر كۆكبووه دەگەنـە تۆرەكـان، وينه لە ناوەراست و ھەردوو لاكەيدا دروست دەبينت، ئەو کاته وینه کان شیوا و دهبن، بهتایبهتی گهر رووناکییه که زور بهتین بینت، خودای دروستکهر و کاربهجی بهم چهشنه ریکیخستووه و، پهردهی رهنگدهر (قزحیه) له پشت چینه شیینه ثاویییه کهوه دینت و، لهناوه راستیدا کوونه وه فراوانی و تهسککردنهوهی خستوّته ژيْر ركيڤي بينهرهوه تاكو ماوه به ثهو رووناكييه بدات بچيّته ژورهكهي . پنویستی پینیهتی، کونه کهفراوان ده کمات که رووناکی یه که کهم بینت و، تهسکی ده کهنموه گهر رووناکیه که بهتین بینت و چواردهوری رهنگدهری بۆیه کردووه بهرهنگینگ كمماوه نادات به تيْپهرِبووني رووناكيهكه واته نزمي دهكاتهوه به ههالمژين تاوهكو ثهو ههانه رووناکیانه دهرنه چین که ده کهونیه سیهر چیواردهوری رهنگذهره که که دهوری گلینه ی داوه و بگاته لیواری تورو وینه که شیواو بکات، له پاشدا هیله رووناکیه کان به شييه كريستاليهكه تيپهر دهبيت كه ههردوو رووهكهيان قؤقزن بهمهش كؤكبوونيان زؤر دەبىت بەتاپبەتى لـ ناوەراستدا چونكە ناوەندى كريستالەكە چرترە وەك لەلپوارەكەي، خودای داناو شارهزا دووباره ئهم کریستالیهی خستوته ژیر رکیفی بینهرهوه بو نهوهی قۆقىزيەكەي بەپنى پېويسىت زيادو كەمدەكات، چونكە ھېلە رووناكيەكان زياتر كۆك

دهبن بهزیاد بوونی قوقزی نه و جهسته یه ی پیایدا تیپه پر دهبیت و کهم دهبن به کهمی قوقزی نه و جهسته یه ی پیایدا تیپه پیایدا تیپه که می شینه نینجه که دا کو جهسته یه ی پیایدا تیپه پر دهبن و ، نه به کو کبوونه ته و او بیت بو نه خشاندنی نه و فورمانه به شیره یه کی روون و ناشکرا.

تهمه سهباره ت به ناوه وه ی چاو به لام دهره وه ی چاو خودای به خشنده چاوی داناوه له چالیکدا و لههمموو لایه که وه پاریزر اوه ته نها نهو لایه نهیت که رووناکیه کهی پیادا تیه په دهبیت و چینی یه کهم که ره قه له گهل ره شایی یه که دا که و تؤته نزمایی یه وه تاوه کو بهره نگاری همندی هیزی ده ره کی ببیت و به پیلو دا پؤشراوه بؤ پاراستن و له لیواری به بره و کاندا موویه کی چری نزمی چه قاندووه به شیوه یه که مووه کانی پیلووی سه روو به به به به به به به به به و انهی مووه کانی پیلووی سه روو کاندا موویه کی چری نزمی چه قاندووه به شیوه یه که مووه کانی پیلووی سه روو کاند له تیر اوی نه و رووناکیه وه در وست ده بیت که ده که ویته سه به و و چری و چه قاندنی بؤ به ره نگاری نه و جهسته به به و کانه ی که دوو چاری چاو ده بن له خاك و خول و ته پیلوه کاندا، گهر لاته ریب و به رامیه ربوونایه به هوی شیی چاوه وه ده چوونه ناویه که پیلوه کاندا، گهر لاته ریب و به رامیه ربوونایه به هوی شیی چاوه وه ده چوونه ناویه که پیلوه کاندا، گهر لاته ریب و به رامیه ربوونایه به هوی شیی چاوه وه ده بون که به مهش پیلوه کاندا، گهر لاته ریب و و پینه بینراوه که شیواو و لیل ده بوو و، له به رنه که به مهش گهیشتنی فورمه کان بو تور و و پینه بینراوه که شیواو و لیل ده بوو و، له به رنه وه تیسکه پیلوو بر را اله کان ریگریکی راسته و خول و تور ده و دوری به به و تور و تور فرم ده نوره بو ره شایی و ناسکی چاو، هه رله به رئه وه خودای به خشنده رشتنی فرمیسکی کردونه ده رمان بو دوور که و تنه و ی که و خول و تور و

پیتری وا دروستگردووه که همیشه له جوله دا بیت بو داخستن و کردنه وه تاوه کو بینین نه وهستیت و لیل نه بینت و فرمیسك شه و خول و توزهی سهر گلینه ده شوات و پیتروش به جووله همیشه یی کهی شه و فرمیسک تیکه ل به خول ده کاته ده ره وه ، ثه و فرمیسکه تیکه ل به خول ده کاته ده ره وه ، ثه و فرمیسکهی که به تیکه تیکه لابچیت و ، خودای به خرمیسکهی که به تیکه تیبویسته له سهر گلینه لابچیت و ، خودای به خشنده ناهیلیت شم فرمیسکانه به سهر روومه تدا بینه خواره وه به تیکو ده یکاته شیره ی (ریپوق) له پاشدا کونیکی باریکی به چوو کی دروستکر دووه که ده چیته ناو (لووت) پیی ده تین که ناتی فرمیسک، ثابا لای عه قل په سه نده شهم هموو داهینانه راز اوه و وورده کاری و داناییانه ، دیارده یه کویرانه ی کویرانه ی مده کانی مادده ؟

لهدوای نهوهی که شیخ جسر کوتایی بهباسی چاو دینیت تاماژه بو دانایی و

وورده کاریی به سهرسورینه ره کانی به شه کانی هه ست و نه ندامه کانی تری له شه ده کات ده ایست از نه نه و زانایانه بی که ویلن به دوای شهم لیبکولینه و انه دا درین وی پیده ده ن و وورده کاری به که ان بیان به و ورده کاری به کانیان بو و ورده کاری به کانیان بو به ده رده که وینت، هم شهر شهوان شایانی شهوه ن به که سانی با وه پر دار به بوون و دانایی و به خشنده بی خودا بر میرین و گهر پیشیان و و ترا نه و ان زیاتر له (زانایانی ریبازی که لام) که به به نگر ایی به کانیان بوونی خودا ده سه لینن شایاندار ترن نه و انه و و ته به راست و در و سته به نایاندار ترن نه و انه و و ته به در و سته در و سته.

حهیران/ شیخی گهورهم باسی شهوهی کرد که شیخ جسر وه لامی گومانداره ماددیی به کانی داوه تهوه، ثهو گومانانه چین ۶ و وه لامی شیخ جسر چی به بهرامبه ریان ۶ شیخ/ جسر به ماددیه کان ده لیّت/ سی گومانتان تیادا به دی ده کهم که کوسپن له ریگای باوه رهینانتان به خودا و بهوه ی که خودا خوی دروستکه ری ثهم گهردوونه به له نه به وه ه .

یه کهم/ نه تو انایی عمقلتان له ئهندیشه کردنی ناخی ئهم حواوهنده گهورهی که هیچ شتیك لهوینهی نهودا نی یه.

دووهم/ وتمان بموهی که دهلین عمقلمان نهتوانایه له نهندیشه کردنی پهیدا بوونی شتیك له نهبوونهوه، بهواتای دروستكردنی مادده لهنهبوون.

سیههم او ته تان که ده نین، گهر سیسته می گهر دوون به مه به ست و دانایی بیت، نه و کاته نیشانه کانی مه به ست و دانایی له سهر هه موو شتیک به دی ده کرا، نیمه زور شت له گهر دوونه دا ده بینویستی و دانایی به سه ردا ناسه پیت به لکو پیویستی و گرنگیتی زیاتر به سه ردا ده سه پیت سه باره ت به گومانی یه که م وه لام له سه ری. گهر نیوه سه یری پله و پایه ی خوتان له زانستدا بکه ن، که نیوه له گهوره زانایانن، نیستا نیوه له روخی ده ریایه ی خوتان له زانستدا بکه ن، که نیوه له گهوره زانایانن، نیستا نیوه له روخی ده ریوی به دریوی مه زندان که بی تاگان له کوتایی و چوونه ناو قولایی یه که ی و به دریوی چه رخ گهوره کانتان دان به وه داده نین که نه به ماده به که مه زانستان له زانستی زور له نه نیمی که که به دوون و له حقیقه تی نه و ماده به ی که که به دوستاندایه و به چاوی خوتان ده به زمان چیزی ده که ن، به لووت بونی ده که ن و بو ژیان و به رده و امی خوتان ده کاری ده هینن که چی تا نیستا راستی و ناخی نازانن چی یه ؟

همهروههارئیوه... تائیستا نمتوانان و دان بهنهتوانایتآندا دهنین بو زانینی (راستی مادده) و (راستی عمقل) و دهرك كردن و ثمو ئاكاممه كمه بیر كردنهوهتان دو چارى كردوون ئیوه دهلین، روالهتیكه لمه روالهته كانی كارلیكردنی بهشه كانی مادده، له گهل

یه کتردا، ئه گهر ئهمه حالتان بیت که ثیوهی زانایان له زانینی نزیکترین و پهیوهسترین و هر گهرترین و همیوهسترین و هو گرترین شت لینتان بین ئاگاین، ثایا.... ئارهزووی ئهوه ده کهن کهبه عهقلتان بگهنه زانینی زاتی خودای به خشنده.

ئایا ثهو مرؤقهی که هیچ شتیك نازانیت لهو مادهیهی که دهستی لیدهدات و دهیخوات و ده خوات مرؤقهی که و ده خوات به نونی ده کات چؤن تکای زانینی ذاتی خودا ده کات و ثهو مرؤقهی که نازانیت چؤن بزانیت و ده کی ده رککردن ناکیات و عمقلی به به کارهینانی عمقلی ناشیت، چؤن بزانیت و ده رکی ده رککردن ناکیات و عمقلی به به کارهینانی عمقلی ناشیت، چؤن ده رکی راستی ناخی خودا ده کات، ثیوه تا... ثهمرؤ ثهتوانن له زانینی ثهو ریگایه ی که ده رککردنی پیده کریت و، ثه و شیوازه ی که به هؤیه و په که که و تنی مادده و عمقل در وست ده بیت و، ثه و چؤنیتی یه ی که عمقلی ناوه و می نادیار ههست به شت ده کات، ثیوه ده تانه و یت حمقیقه ت و کونهی خود ا بزانن.

نـه تو انایی عـه قلـتان پالـتان پـیْوه دهنیّـت ئینکاری ئهندیْشهبکهن لـهسمر ئهو ویّنهی کهو ا راها توون دهرکی جهستهی مادییه کانی پیّ بکهن... ؟

وه ك فهيله سوفى ئه لمانى (لايبنز) شيخ جسر به ما دديى يه كان ده لينت (گهر عه قلتان نه توانايه له ئه نديشه كردنى بوونى ئه م خواوه نده ئه وه ناگه به نيت كه خودانى يه و گه ليك راستى هه يه له گهر دوندا نه توانراوه تائيستا ئه نديشه ى بكرينت، كه لهراستيدا هه يه كه به تكه كانى عه قل بوونيان ده سهلينن و، ئيوه باوه رى ته واو تان وايه كه بوونى شتيك به و سيفه تانهى كه وه ه سف كراون ناشى كه جهسته و ماده نه ين، ئه م بز چوونه شتان له (پيوهرى نموونه پيهينانه وه (قياس التمشيل) و سهرى هه ل داوه، به لام ئه م قياسه له م شوينه دا نابيته به لكه يه كى ته و اوى بره ر به لكو به لكه يه كى هه لخه له تينه ره، عه قل هه للده خه له تينى و واى ليده كات به بريارى شتينكى تر بريار. به سهر شتينكى تر دا بدات، له گه ل بوونى جياوازيى يه كى زور له نيوان ئه و دو و شته دا و، نه توانيتان له ئه نديشه كردنى حه قيقه تى جياوازيى يه كى زور له نيوان ئه و دو و شته دا و، نه توانيتان له ئه نديشه كردنى حه قيقه تى بوونى خودا و ئه و ناگه يه ني نه و ونى جياوازى له نيوانياندا و عه قيانى ما ددى بينيوتانه، ئه مه پيوه ريكى هه له يه له به ربوونى خودا له سهر ئه و سيفه تو و، عه قل ئه وندى خودا و سيفه تو و مه عالى ني به نينيته وه .

و هـموو شته کانی گـهردوون لـه بوونی سیستم و وورده کـاری و بریار، ههموو یان بهگشتی بهانگهی برِهرن لهسهر زانست و توانایی و کاربهجیّیی خودا)

سەبارەت بــه گوومــانى دووەم/ كــه ئەمــەش نــهتوانايى عەقلــه لــه ئەندىشــه كردنى

ئىيىمە دان دەنسىيىن بەنسەتوانايمان لەدەرككىردنى چىۆنىتى دروسىتكردنى گسەردوون لەنەبوونموه لەلايمەن خوداى بەخشىندەوه، (بەلام نەتواناى ئەندىشەكردنى راستى شتىك كەبمەھۆى بەلگەكانى عەقلىموه بوونى سەلمىنراوه نابىتە ھۆى ئىنكارى كردنى بوونى ئەو شتە).

بهلام گومانی سیههم/ که دهائین زور شت لهم گهردوونهدا ههیه ریسای مهبهست و دانایی تیادا بهدی ناکرینت بهلکو زیاتر ناچاری بهسهردا دهسهیی و، وهلام بو ثهم گومانه/ ئیمه، دانایی و ژیری و رازی نهیننی زور دهبینین له دروستکراوه کانی خودادا کهوهك ئيستاش رۆژ لـهدواي رۆژ گـهلـني لـه دانايىيـه كانى خـودا لـهدهر كهوتندان، كـه چـهندهها چەرخ لىنمان ناديارو نهينني بوون، گەر شتنكمان بيني و دانايمان تيادا بەدى نەكرد باوه ربهوه ناهينين كهبي هووده دروستكرابيت، بهلكو دهليين خوداي كاربهجي و، به لگهمان بز کار به جی یی یه که ی له دیار ده ی ئهو شتانه ی همیه که دهیبینین، که رؤژ بهرؤژ زیاتر بومان بهدهرده کهوینت و ، بهانگهی نهم داناییانه که چهندهها چهرخ لیمان شاراوه بووه و، ئیستا بومان بهدهرده کهوینت و ثمو شتهی کهلهسهر دانایییهك دروستكراوه و داناييه كهيمان لا شارايهوه دهبينت رۆژيك بينت ثهو داناييهمان بۆ بهدهربكهوينت وەك چۆن دانایییه کانی ترمان بۆ بەدەوردە كەوتن گەر سەرنج لە نەتوانایی عەقل لەدەر ككردني زۆر له شته ماددیی بینراوه کان و، بهراووردیی کردنتان لهنیوان ثهم نهتوانایییه و توانا و كاربهجييى خوداي بهخشنده، نامؤنابيت لاتان شاراوهي دانايي ههندي له شتهكان لهلای عمقل و تیوه و اتان بینی : ((لمهم شوهینه دا کار به پیوهری کهمی دانسقه- قیاس القليل النادر؟؟؟؟)ى بكرى چاتره مەبەست لەكەمى دانسقە ئەو شتانەيە كە داناييەكەيان هینشتا بهدهر نه کهوتووه همتا کار کردن به پیوهری زوری بی شومار لهو هممکه بهتگه و ئاسەوارە ئاشكراو نهيني يانەي كەلە دروستكراوەكانى خودا ديارن، كەچى ئېرە بە پیچه وانه وه نهم کهم دانسقه یه تان کردووه به به لگه له سهر نه بوونی خودای کردگار وشیخ جسر نموونه یه کی جوان له سهر نهمه ده هینی ته وه و ده لیت (گهر نیوه سهر نجی زینده وه ه گچکه کان بده نده به به وه نده خاوه نی ده رکن که به سیت بو به سهر بردنی ژیانیان، ثایا چاوه روانی ثه وه یان لیده که نکه که نهم زینده وه را نه ده رکی حهقیقه تی مروف بکه ن و به و و ردی نه ندامه کانیان و فهرمانه کانیان بکه ن و چونیه تی در و ستبوونی گویبیستیان و بونکردن و چیز و ده ست لیدان و خوراك و کرداری سووری خوین له له شیاندا بکه ن و هه روه ها چونی تی بیر کردنه وه یان و نهینی کارو شته در و ستکراو داهین را و خون چونی په داهین و ایمینی کارو شده در و ستکراو داهین و نهینی کارو شده در و ستکراو داهین و نهینی کارو شده در و ستکراو داهین و کردون و له به در و ستکراو داهین و کردون و له به در و ستکراو گهیدای که چون مروف به و شتانه ی داهیناوه و چون چونی په یدای کردوون و له به در و ستی کردوون ؟!

دروستگراون مروقیش لهم زینده وه رانه توانا و زانستی سهباره تبه تواناو زانستی خودا زور که متره، به تکو به پیچه وانه وه، جیاوازی نیوان نهم دو و توانایی و زانستی و دانایی یه زور مهزنتره، گهر خودمان ململانیی له گه تدا کردین و داوای لیکردین نزیك بیبنه وه له زانینی چونیتی دروستکردنی گهردون و، بوچی دروستیکردووه و، دانایی چی نه نهه مهموو نه و شتانه ی که ده بیبنین، ده بیت دان به نه توانایی عمقتدا بینن و، به سمانه زانینی خوداو بریار له سهر بوون و توانا و کاربه جی بیه که ی به هوی رینامایی دیارده کانی خودا له سهر بوون و نه و همه مهموو رووناکی داناییانه یکه و زور له دیارده کاندا به به دور و باساو بو نینکاری بوونی بوده و رووناکی داناییانه که ژور که دیاری بوونی بودی خودا و، ریزه ی زوری نهم دیارده دانایی یه و وورده کاربی یه که ژمیره و نامار ناکریت بکه یته کاری ریکه و تی کویرانه.

حهیران/ و ه لامی جسر بن ئهم سنی گومانه به ته واوی ده چه سپیت به سه ر ئه و و ته ی لایینز که ده لیّنت/ شیاوه بوون له نه بوونه و هه روه ها شیاوه بن عه قلّ داوای هن کاریّکی ته و او بکات و شیاوی بوونی دیارده کانی دانایی له گهردووندا.

حوازیارم شیخی گهورهم باسیکی بیرورای جسرم بو بکات لهسهر ریبازی (پهیدا بوون و گهشه کردن).

 بوونی خودا (که دروستکهری راسته قینه ی هه مووشتیکه) تیا نابینرین گهر پینت ووترا له ساله کانی کوتیایی سه دده ی نؤزده هه مدا هه ندی له زانایانی لاهوت له شهوروپا فازایه تیان ده ربری له هه ولدان بؤ نزیکیوونه و هی ریبازی دارون له کتیبه پیرؤزه کان چاك بزانه له کاتی به راورد کردنی میژووی راسته قینه دا بؤت به ده رده کهویت، که شیخ جسر ته نها که سینکه که پیش هه مووان به گشتی له م بواره دا کتیبیکی داناوه، له سالی ۱۸۸۸. حدیران چون، توانیویه تی سه رکهوتن به ده ست بهینیت له کاتی به راورد کردنی ریبازی دارون و ده قه کانی قور ثانی پیروزدا.

شیخ ا جسر لای وانی یه که ریبازی په یدا بوون و گهشه کردن و ههموو نهو شتانهی که له خویان گر تووه له بنه ما ره گه زه کانی مرؤ ف و ژیان و عمقل دووربن له راستی یه و ، در ایه تی بریاره کانی ناین به ته و اوی بکه ن وه که لای هه ندیک و ایه چونکه جسر و ا ده بینیت که فه رمانی گرنگ و پیویست داو امان لیده کات باوه پرمان و ابیت که خود ا در وستکه ری نه م گهر دوو نه یه به ههمو و جوره کانی یه وه و ، پاش نهم باوه پر هینانه هیچ جیاو ازی یه ک نی یه به به اوه پرهان به (ریبازی دروستکه ردن) و باوه پرمان به (ریبازی په یدا بوون و گهشه کردن) که همر دوو کیان ده گه پرینه وه بو نهوی په یدا بون و گهشه کردن در وستکه ریتی و ، له پاشد اکر دویه تیه چه نده ها جورو و به هوی په یدا بون و گهشه کردن جود ادیناوه بو نره ها لقی لیکه و هوه اده و نه مریبازی په یدا بوون و گهشه کردنه ، نیستاش نه گه یشتو ته پله ی به لام جسر و اده بینیت نهم ریبازی په یدا بوون و گهشه کردنه ، نیستاش نه گه یشتو ته پله ی به لام جسر و اده بینیت نه مریبازی په یدا بوون و گهشه کردنه ، نیستاش نه گه یشتو ته پله ی به که ین و هه رکاتیک به گه ی بر ه ره به بو و له سه ر راستی نه مریبازه دروسته باوه پری پی به که ین نه و کاته ده شیت ته و فیق له نیوان مانای هیماکانی ده قه کان و نه و شتانه ی که پایه ندی به لاگه بر ه ره کان به کرین .

شیخ جسر رئ خوشده کات بو نووسینی دوو پیشه کی گرنگ لهسه رئهم بیرو را به به بیرو را به دریّره به بیرو را کانی خوی ده دات له سه ر بریاره کانی دژایه تی له نیّوان ده قه ئاینیه کان و رووه کانی لیّکچوون تیایاندا، پاش ریخوشکردنی بو ئهم دوو پیشه کی یه ده ست ده کات به لیّکولینه وهی ریّبازی پهیدا بوون و گهشه کردن و ، بیرو رای خوی به دوور و دریّری خسته روو که کورتکراوه که یت بو باسده که م تا بزانیت ئاینی راست هیچ کاتین دژایه تی و پیّچه وانه ی زانستی راست باکات و به رامه ریشی ده سته وه ستان ناوه ستیت وه ک نه زان و ناژیریه کان ده لیّن.

جسر له پیشه کی یه کهم دا دهانیْت/ نهو دهقانهی کهله باوه پهینان و کارو بریاره کاندا

له شهریعه تی ئیسلامیدا په نای بو ده بریت ده کریته دوو به شهوه (مته و اترو مه شهور) موته و اترو مه شهور) موته و اتر: ئه وه یه که نه که بره رو بی گومان چه سپایی و هاتبیته کایه وه، چونکه همه و هو کاریکی چه سپاندنی زانستی راستی له خو گرتووه، ئه و هو کارانه ی که زانستی بی گومان ده سه لینن.

به لام فهرمانی ده ق له (مانا به رواله ت) دا گهر موته و اتر بین یا خود مهشه ور پیویسته باوه ر به مانا به ده ستها تو وه کهی بکه ین و ناشین مانای هینمایی بکرین مه گهر به لگه ی بره رو عه قلی فاما ژه ی مانایه کی تر بکات که پینچه و انهی مانا به ده ستها تو وه که بین، فه و کاته مانا هینمای و لادان ده کرین بو مانایه کی پینچه و انه ی به جو رین دروست بیت گو نجاندن له نیوان مانای له به ر چاو (موته باده ر) نه م مانایه و فه و مانایه ی که به لگه بره ره کانی عه قل فاما ژه ی بو ده که ن و ، بویه شیاو و دروسته، گهر نه م گونجاندنه ی نیوانیان هه بیت فه و کاته ده تو انین مانا هینمای ده قه (مانا به رواله ته کان) بکه ین، گهر ره تکه ین فه و اده سته و ستان ده بین له سهر مانای به ده ستها تو وه و ، ده بیت فه و مانایه شر ره تکه ین ده گرینه وه که به لگه بره ره کانی عه قل فاما ژه ی بو ده کات، که فهمه شروو خاندنی (بنه ماکان) ده گرینه وه که عه قله که به هویه وه فه و په یامه ی که ده قه کانی شه ربعه تی راستی بانگیزی فه و په یامه دی که ده قه کان مه حاله بینن راستی بانگیزی فه و په یامه ده کان مه حاله بینن راستی بانگیزی فه و په یامه ده کان مه حاله بینن ده بانگیزی فه و اله کان مه حاله بینن

(ئەو كاتـە، رەتكـردنەوەى بەلگـەكانى عـەقلّ گەرانەوەيـە بـۆ تـيْكدانى بەلگـەكانى ئـەقلّ ئەمەشـە ريْسـاى چارەسـەرى ھـەموو دەقـيْكى (مانا بەروالەت) كە بەلگەى برەرى عەقلى دژى بىخ.

گهر ثمه و بهانگانسهی پینچسه و انهی مانسا بهرو اله تمه کانن، بهانگسهی بسره رو تسه و او نسه بن ناگونجینت، مانا هینماو لادان بکرینت بو مانایه کی تر لهده ق دا.

وهك ناشكرایه به تگهی بره را خوی ناماژه ی به تگهی له خو گر تووه كهی خوی ده كات به به تگهیه كی ته واو بن گومان و به هیچ جوری مانای دژ (نه قیض)ی خوی قه بوول ناكات ، به لام به تگهی نیمچه گومان بره ر نی یه و ناماژهی په سند كردنی به تكه كهی خوی ده كات ، كه پنچه و انهی قبول ده كات، گهر قبول كردنه كهش دووربيت به مه پله كانی باوه ری ته واو دا كهم ده بینه وه و ، ناگونجیت مانا به هینمای بكریت بو مانا به رو داند.

ته مه پیشه کی یه که مه، به لام پیشه کی دووه م جسر تیایدا ده لیت شه ریعه تی محه مه دو همه مو فی شه کی یه که مه و همه و شه ریعه تی که مه مو و شه ریعه تی کان مه به ست لی یان ئاماژه کردنی مروقه بو ناسینی خودای گه و ره و باوه پرهینان به بوونی، وه سفکردنی به سیفاتی ته واوو په سه ند و چونیه تی خودا په رستنی و گهیاندنی مروق بو نه بو نه و بریارانه ی که ریک خستنی ژیان بو به ده سستهینانی دوا روژی به لام فیر کردنی زانسته گه ردوونیه کان له چونیه تی دروستکردنی گه ردوون و نه م سیستمانه ی که تیایدا به دی ده کریت ... هتد.

نه مانه به گشتی له مه به سته کانی شه ریعه ت نین، به لکو به هر ی عه قله و و به م زانیا ریانه ده گه ن ، له پایه یی یه که ما شه ریعه ت ناو په له مانه نادا ته و و ، هیچ مه به ستی نی یه قولبو و نه و تیایاندا و ، ته نها به کور ته باسین کیان و از ده هینیت ته نها نه وه نده ی که پهیوه ندی به مه به سته بنم ره تیه که وه هه بینت ، بر غوو نه ناوی ناسمان و زه وی ده بات و چون له نه بو و نه و به برو ن و ، در و ستکر دنی جوره ها زینده و هر و چونیتی به پریوه بردنی گه ردو و نه کان به تینکر ایی و نه و سیستمانه ی که له خویان گر تو وه ، تا وه کو ناو بردنی نه م شتانه ی له به لگه عقلیه کان بینت بر بو و نی خواه ه ندیکی در و ستکه رو زانا و کار به جی و به تو انا پاش نهم دو و پیشه کی یه (جسر) بیروراکانی خوی له سه ریبازی په یدا بو و ن و گه شه کردن دو و پیشه کی یه (جسر) بیروراکانی خوی له سه ریبازی په یدا بوون و گه شه کردن و مه شهور سه باره ت به در و ستکر دنی گه ردو و نه کان و ، جو رایه تی له جو ره کاندا، هه مو و مه شهور سه باره ت به در و ستکرن و چونیتی در و ستکردنی نه کردوه و ، له شه ریعه تدا به تین کردوه و ، له شه ریعه تدا ها تو و ه و دان به خشه نده نه شه رو ستکرن و خونیتی در و ستکردنی نه کردوه و ، له شه ریعه تدا ها تو و دان به خشه نده ناسمان و زه و ی نه و می له نیوه ندیاندا همیه له شه ش روژدا،

درو ستيكردون و، هـ دروهها تيايدا هـ اتووه كاتين خودا ويستى لهدوو كـ هـ ناسمانـ كان دروست بکات حموت ئاسماني دروستکرد و، راڤهکاراني قورئاني پيرۆز بيرورايان جیاو ازه له لیکدانهوهی تهم شهش روزهدا و زوریان ده لین ته و روزانه ههروه کو رۆژەكانى ئىنمە بوون و ھەندىكىيان دەلىين ئەو رۆژانە لە رۆژەكانى پاش زىندوو بوونەوە دەچىن كـە ھـەر رۆژىكى بەھەزار سالىي ساللەكانى ئىيمە دەچىيت و، ھەندىكىيان دەلىين ھەر رۆژنىك لـەو شـەش رۆژە بـە پەنجاھـەزار سىال دادەنرىنىت. ھـەروەھا لەدەقـەكانى قورئـانى پیرۆزدا هـاتووه که ثاسمانه کان و زهوی ههموو یهك پارچه بوون و خودا لهیه کتری جوودا کردونهتموه و رِاڤه کانی قورئانی پیروز دهلین ئاسمانه کان و زموی یهك شت بوون، که ههریه کیکیان بهوی تریانهوه نووسابوو و، خودای بهخشنده لهیه کتریی جیاکردوونهتهوه و، هـهندي لـه رِاڤـه كاره كاني تر بهجۆريكى تر ليْكيدهدهنهوه و ههنديْكيان وا لـهدهقه كاني قورئـاني پيروز تيگهشتوون که زهوي پيش ئاسمانه کان دروست بووبيت بهلام بهرفراوان و پان و بەرين نەبووە تا بەكەلكى ژيان بينت، پاشان خوداي بەخشندە ئاسمانى لە شيوەي دوو کهاندا دانیا که ئهم دوو کهانهی پیش ئاسمان دروست کردبوو و، کردیه حهوت چینهی ئاسمان، پاشان زەوى تىادا راخسىت و بەريىنى كىردەوە و، ئەولىپكدانەوانەي بىەماناي هينماكان كراون به پنچموانهي مانا روالهته كانموه دينن بهلام درينره باسي پهيدابووني ئاسمانيه كان و زهوى و چيزنيتي و دروستكردنيان و دروستكردني خيزرو ههساره كاني و زەوى لىه گاز ھەروەك ماددىيەكان دەللىن، ياخود بەرنگايەكى تر بەلام شەرىعەتى محەممەد باسسي ثمم چۆننتىيەي نەكردووه و لەدەقەكانىدا نچەسپاندن و ئىنكارى ئەم شتانەي بەدى ناكرينت. گمهر به چماوي ويژدانموه سمرنجي ثمه و درينژه باسانه بدهيمن كمه تيوهي ماددیی په کان ناوی دهبهن لهدروستکردنی ثاسمان و زهوی، بومان بهدهرده کهوینت که هـ موويان به گشتي گريمان كـ ثيوه ده تين دروستكردبيت و هـ دروها ده شيت بـ ه پیچمواندی نمم شیوازهی نیوه شموه بیت، بدلام گدر نمو گریمانانه چاسیان به بهلگه برِهره كان كهبههيچ شيّوهيهك قبولي ههالوه شاندنهوه ناكات و هيچ بواريّك عهقلْ نادات بز رەتدانەوەې ئەوكاتىه موسىلمانان باوەرى بېدەھيىنن لەگەل باوەر ھىنانىيان بەوەي که خودا پهیداکه ری خورو دروستکه ریتی، زهوی و ههساره کانی لیخستوته وه، وهك ئیوه ده نین و ، نیمو سیستمانه ی که نیوه باوه رتان پی هیناون و ده نین: کاریگ مرن و دروستکهرن و ئیمه دهلیین تهمانه هو کاری تهساسیین لمخودی خویان کاریگهرنین کاریگهری راسته قینه ته نها خودای به خشندهیه.

وهك الشكرايه هييچ لـهم دهقانه كه باسمان كرد، اينكاري الهو شيّوه دروستكردنهي كه

ئيوه باسيده كەن، ناكبات جاھەركاتنى ئەوەي ئيوە دەيلىيىن سەبارەت بەدروستبوونى بوونموه ر، همه رکاتی بنو چموونه کهتان بهبهانگهی برهر چهسپا، ئیمه دهانیین: خمودای به حشنده لهسهره تاوه ماددهي گهردووني لهيدك شت دروستكردووه و، به دووكهل ناوي بردووه، که بریتی په له گازیکی بلاوبووهوهی ناو بوشایی، پاشان زهوی و تاسمانی لیک جياكردهوه، واته ماددهي ئاسماني لهو ماددهيه جياكردهوه كه خورو ههساره كاني لين پهیدا بۆوه و، پاشان خۆرى دروستكرد و زهوى و ههساره كاني لين جياكردۇتهوه، بهلام زەوى كاتىنى جىيابوونەوەي لىەخۆر پان و بىەرىن نىەبوو، خىوداي بەخشىندە ئاسمانى لهودوو که له دروستکرد کهبریتی بوو لهچینه گازیه په کان و زهویشی یان و بهرین کرد و ، همموو ئهم شتانه به گشتي خوداي بهخشنده لهسهر سيستمي تايبه تمهند دروستيكردوون، كه ئىم سىستىمانە ھۆكارى ئاسايىن و بەگشىتى لىڭكەوتەي چەندەھا چەرخى دريەۋن، كەبەشىەش رۆژ ناويان دەبات... و لىەم راپۆرتەدا باسەكانى ماددىيىيەكان دەردەكەوپىت لەدروستكردنى خۆرو ھەسارو زەويىدا كە دەقاودەق ريدەكەويىت لەگەل ئەو ووتانەي کەلەشـەرىعەتى محەممەددا ھاتوون، بەلام بېروباوەرمان پەيرەوى ئەم وتانە ناكات تابەلگەي بسر در بهده سست ته هیسنن له سسه ریان و ، له بسه رئسه و هی به لگه کانست نیمچه گو مانسیان له حَوَ گرتووه به پیویستی نازانین باوهریان پنی بهینین، تهنها.. دهتوانین بلیّین تهم ووتانه دەشين راستيان لەخۇ گرتبينت جالەبەر ئەوەي چوازچيوەي باسەكە لەبيروباوەرى گەردوونى پەيدا بوون و پيويستيان بەپەيداكەرنىك ھەيە كە ئەويش خوداي بەخشىندەيە كە لەنەبوون پەيداي كردووه و، ئىەم جۆرايەتيەي ليخستۆتەوە كە ئىيمە دەيبينين و، ھىج جیاوازیییهك لای موسلمانان نیم گهر بووتریت خودای مهزن دروستكهری شهم گەردوونەيىه بەشىيوازە جياجىياكان بەواتاي ئەوەي كىە ھەموو جۆرەكيان بەسەربەخۇ لەسەرەتا دروستكراون و، لـيْكەوتەي شتيْكى تىر نين (جاگەر بەيەك كەرەت دروستى كر دبن يان بهجهند قو ناغيك).

لبه نیوهندی باوه رهیسنان که خودای به خشینده دروستکه ری جوّره کانی شهم گهردوو نهیه لهسهر ریبازی (پهیدابوون) کهلهسه ره تادا مادده ی ساکاری دروستکردووه، پاشان گهشهی پیداوه تا... بو چهنده ها ره گهز کانیزاو ساکار ترین تهنی زیندوو (پرو توپلازما) یاخود بیو نیزمترین رووه ك و شاژه ل و، له مانه وه چهنده ها لقی لین دروستکردووه، که به مهش جوّرایه تی دروستکردووه، که به مهش جوّرایه تی دروستبووه و ههندیکیان لیه ههندیکی تیر که و تووه نه ته وه، ههندیکیانی هه لیبراردووه بوّمانه وه و،

هـەنديْكي تريان بۆنـەمان و ، ئـەم كـردارانەش بـەھۆي ئەو سيستمانە بو كەخودا بەماددەي . بهخشيوه كه هزكاريكه كه ئيستا پييي گهيشتووه و، ههريهك لـهم دووباوهره واتـه باوهرهیسنان بهریسبازی (دروستکردن) و یاخود باوهرهیسنان به ریسبازی (پسیدا بـوون) ئىنكارى باوەرھىنان بە بوونى خوداي بەخشىندە ناكات و، ھەرچۆنىڭ بىت خودا تەنھا خـزى دروسـتكهرى ثـهم گهردوونانهيـه، پاشان جسر دهليّــــــ/ و كورتهى ثهو ثهو دهقانهى كه پشتى پئ بەسىزاوە لىه باوەرھىناندا كەك شەرىعەتى محەممەددا ھاتووە سەبارەت بهدروستکردنی ژیانی سهرزهوی بریتییه لهمانه/ خودای بهخشنده له ثاو ههموو شتیکی زيندوي دروستكردووه و، همموو پيدراو بني پييه كي سهرزهوي له ئاو دروستكردوه و، لهههموو ناژهنینك (جووته) دروستكراوه و ههموو جووت و جمكه كان خوّى دروستي کردوون، همموو جوتنی و لههمموو روهکیکی سهرزهویدا نیرو می، تیا دروستکردوه ئهم دهقانه دهشینت لـه خودي خویاندا لهسهر ریبازي دروستكردن و (گهشه كردن) لینك بدرينهوه ئموهنده هميه ثمو دوو دهقمي دهفهرموينت كمه همموو زيمندهوه ريك لمه ثاو دروستکراوه یالهسهر ریبازی ریك دهرده كهویت لهگهل بوچوونی تازهی ماددیه كان كه دەلىين زىندەماددە لىه ئاو پەيدا بووە بەلام دەقەكانى تىر مانا روالەتى يەكانيان ئاماۋەي ريْبازي دروستكردن ده كهن، له گهلْ ئهم ههموو دهقانهشدا، دهقيْك نههاتووه له قورئاندا، که ناماژهی نهم دروستکرنانه بکات لهیهك کهرهتدا و یاخود بهچهندهها قزناغ، تهنها لهچهند فهرموودهیه کی پیغهمبهر که ئیمامی موسلیم گیراویهتهوه که دهفهرمویت (خودای بهخشنده درهختی لـه رۆژیکی شهش رۆژه کهدا دروستکردووه، پاشان تاژهانی دروستکردووه) ثهم دهقانه تهنها ثهو سوودهي تيادايه که دهاليّت درهخت لهدروستکردندا ينش ئاژەل كەوتورە.

ته وهش نه وه ناگه یه نیت که نه م دوو جوره نایا له یه ککه ره تدا دروستبوون یا خود به چه ند قو ناغیک دروستبوون له سهر نه و ده قانه ی که ها تووه و، به گویره ی نه و ریسایانه ی که له سهره تادا باسکر اون، شهریعه تی محه نه دو اپیویستی ده کات، که باوه پی لایه نگرانی پیغه میه ر په یوره وی مانا دیاریکر او مانا به رواله ته کان بکه ن که له ده قه کانی مته و اترو مه شهور دا ها تووه به لام به مه رجیک به به لگه بره ره کانی عمقل بینچه و انه یی مانا ناشکر او رواله ته کان نه کان .

ئیمه باوه رمان و ایه که خودای بهخشنده لهسهره تادا ههموو جوریکی بهسه ربه خوی دروستکردووه و لهسهر ریبازی (پهیدا بوون) دروستی نه کردوون، ههرچهنده خودا له توانایدایه بهههردوو ریبازه که دروستی کردبیت، گهر بلیین ههموو ره گهزو جوره کانی حهیران/ سوپاس بن خودا سوپاس بن خودا ، دلّت فینك كردمهوه بهم بهده رخستنه راز اوانهت، كه ثاماژه ى بریاره كانى ثاین ده كات كهبه هیچ شیوه یهك دژایه تى راستیه كانى زانست ناكات كه به به لگه بره ره كانه وه پهیوه ستن و تكام و ایه چاكه ت له سهرم زوربن به باسكردنى راكانى جسر سه باره ت به دروستكردنى مروّق، ئایا شیخ جسر واده بینیت كه و ته كانى ریبازانى پهیدا بوون له سهر گهشه كردنى مروّق ده شینت بگونجینت له گه ل ئه و ده قانه ى كه له قور ئانى پیروزدا ها تووه ؟

ه مدندی له لیکده ره وه کانی قور ثانی پیروز ده لین خاك و ثاو دوو ره گهری مروفن، واته مروف لمه دروستبووه، هه ندی کات ده قه کانی قور ثان و اراده گهیه نن که مروف لمه خاك دروست بووبیت و له هه ندی ده قدا ها تووه که خودا به ده ستی خوی مروفی له یه ك نه فس دروست کر دووه و هه رله و نه فسه وه جمکی بو دروست کر دووه و له وانیشه وه پیاوان و ثافیره تی زوری لیکه و تو ته وه را سه تی شهم ده قانه و اده گهیه نن که خودا مروفی له ره گهیه نن که خودا مروفی له ره گهیه نن که خودا مروفی له ره گهیه نیک ته نه و اده گهیه نافیره که به و دروست کر دبیت، نه که به رینگه ی په یدا بوون و لیک ته ته و انه له ای عمقلین شیاون که باوه رشی به توانایی ره گهریکی تر، له گه ل ته وه ی نه م دوو رایه له لای عمقلین شیاون که باوه رشی به توانایی

خو دا ههبينت.

به لنی له و ده قانه وه به ثاشکرای نه ها تو وه که بلیّت خودا مروّقی یه که می له یه كه که که می له یه كه در وستکر دو وه و هه روه ها نه ها تو و که بلیّت مروّقی یه که می به قوّناغ و هیدی در وستکر دو وه.

ئەوەندە لەسـەر ئىيمە يە كە لىپرەدا بوەستىن و باوەر بەرايەكيان نەھىنىين و راكە*ى ت*ريان فهراموش بكمين ياخود به پيچهوانهوه، له گهل ثهوهش كه ههندي لهدهقه تاكيه كاندا نهبیّت هـاتووه و دهایّیت خـودا مـروٚڤی یهکهمی بهریْگای قوّناغ و هیّدی دروستکردوه و ماوەيـەكـى زۆرى بەسـەردات چـووە بـﻪلام رواڭـەتى ئەو دەقانەى كە باوەرھىنان پابەندىتى ئاماژهي دروستكردني سهربهخو ده كهن وهناگونجينت مانا هيماي ئهم دهقانه بگرينت و ، لادان لـــمانا بەروالەتىيەكەي بكريىت مەگەر بەلگەيەكى برەرى عەقلىي ريبازى پەيدا بوون بچسپینیت که ثهوکاته ده تو انرینت ثهو دهقانه مانا هیمایان بکرینت و گونجاندنی بکریت لـهنیوانیـان و نیوان ثهو بهلگه برهرانهی عمقل و ثهمهش هیچ لـهباوهرهینانی موسلمانان کهم ناكاتموه لمبهر ثموهي لايان ثاشكرايه كمخوداي بمخشنده لمبنمر أتدا خؤي دروستكمري مروقه بهههر شيوهيهك دروست بينت بوه و بهم چهشنه شيخ جسر دهالينت: ئايني ئيسلام پنچموانهي زانست نييم و نابيت، گهر زانسته که پشتگيري کراو بيت لـه لايـهن به لگهیه کی بره ری عمقله وه همروه ها و اراده گهیهنیت که له روانگهی ثاینه وه هیچ جیاو ازی نییه لهنیوان ثهوهی که خودا ثهم گهردونهی به (دروستکردنی یهك کهرهتی<u>)</u> یان (دروستکردنی قزناغ و هیندی)یاخود بهریّبازی (پسهیدا بسوون و گهشه کردن)دروستکردبینت بهویست و توانا و کاربهجی یی خودا بووه و هیچ کامیک لهم ریبازانه بهانگه دارترنییه لهوی تریان لهسهر بوونی خودا.

جسر بهم شیوهیه دهدویت سهباره ت به ریبازی پهیدا بوون و گهشه کردن نهی حهیران و ، دهبینیت نه نیبنکاری ده کیات و نهبه مه حالتی داده نیبت و دهرگاشی له سهر زانست به ناوی ناینه و ه دانه خستووه، به لکو به کراوه یی به جیبهیشتووه به وی که چه ند جارین دو و بیاره ی ده کاتی چه سیاندنی ده کاتی وه که ریبازی پهیدا بوون و گهشه کردن له کاتی چه سیاندنی به چه سیاندنی عهقالی بره رهیچ هاو دژیه کی نایینی تیادا نی یه و ده شیت سودی لیوه ربگیریت و ، ماناهینمای نه و ده قانه بکریت که به پرواله ت ناماژه ی ریبازی در و ستکردن ده که ن.

له سهر روناکی نهم بیره بهرزه، روز هه لاتناسی بیانی (چارلز نادهمز) له کتیبه کهیدا کهبه ناوی (ئیسلام و نویکردنهوه) بلاو کردو تهوه ناماژهی کردووه به و تهیهی که ده لینت، له سه رده میکدا که نووسه ره کلاسیکی یه کان بیرو را زانستیه کانیان پشتگوی ده خست و ا به باشیان ده زانی که به هیزی شمشیر به ره نگاری بکه ن به لام شیخ حسینی جسر نهم رایه ی نه بو و ، به لکو لای و ابوو نه و سه رده مه به سه رچووه که موسلمانان ده سته و سان بن به رامیه رئه و بیر و کانه ی که هیرش ده هیننه سه رباوه پر هینانیان، ده ستیکر د به هینانه و هی به لگه به وه ی به تیک پای هه موویان له بیرو به اوه پر و بریاره کانی نیسلامدا به به روبه ها به ده رده که و ن، ده کاته و ه لامدانه و هی نه و زانا رو ژناو ایانه ی که له سه رینه مای فه لسه فه و مادده گومانی زوریان به رپاکر دبوو له دری و هه روه ها به رامیه رینبازی دارون و هستا و وای بینی که نه م ریبازه، گریمان راستیش ده رچی دری قور ثان ناوه ستی.

حمیر ان/ ئمو زانا کلاسیکییانه کین کهلهلایان وا بوو بهرهنگاری زانست بههیزی شمشیر بکریت؟

شیخ من هیچ کامیک له و زانا سونیانه ناناسم که لای و ابیت به ره نگاری بیرو را زانستیه کان به هیزی شمشیر بکریت، به لام نه وه یکمن بزانم بر نمو و نه خه زالی که پیش (برونز و گالیلوو گیله ر) به حهوت سه دسال هاتووه له کتیبی (تهافت الفلاسفه) دا کاتی هیر شکر دنی بو سه ر نه و زانا ناینیانه ی که نینکاری راستیه کانی زانستیان ده کرد، و ه ك خور گیران و مانگ گیران ... هتد.

ئهمه دهقه کهیهتی که ده نینت: (هه رکه سینك نیمچه گومانی و ابوو که موجاده اله کردن بو پووچه نی ئهمه له ئایندایه، ئه وه هیر شینکه بو سه رئاین و لاواز کردنی بریاره کانی، چونکه ئهم کارانه پابه ندی به نگه کانی ئه ندازه و ژمیریاری یه که هیچ گومانیان تیادا نییه، هم که سینك شاره زای تیادا هه بینت به دوای به نگه کاندا بگه رینت، گه رینی و و ترا ئهمه پیچه وانهی شهریعه ته هیچ گومانینکی تیادا نی به به نگو گومانه له شه رع و مورزگای چهوت بکات زیاتر زه ره رمه ند تره له وه ی تانه و تو انجی لیده گریت همروه ک و و تراوه (دو ژمنینکی ژیر باشتره له دو سینکی نه فام) ئهمه یه و ته که ی غه زالی و له پیناوی ئهمه دا نه دوو چاری هیزی شمشیر و نه گری ئاگر بووه، به نکو به چاوی به رزو ریزه و ه ته ماشای ده کرا و ه ک ده زانی هه تا ناویان ده بر د به (حوجه تی ئیسلام).

حهیران/ ره همه تی خودا له شیخ جسر بینت بهراستی زوّر به رز بووه لهزانیاری یه که یدا له عهقل و باوه ریشی دا و تیگهیشتنی به جهوهه ری ئاین و، بیرو به رزی له گونجاندنی نیوّان زانست و باوه ر، واده بینیت کاتیک که ریّبازی پهیدا بوون و گهشه کردن به نگه دار بینت، هیچ پیّچه وانه یه کی قورئان نابیّت، گهرها توو ئه م ریّبازه

برِ ەرەلامان چەسپا ھىچ زەرەرىك لەباۋەر نادات.

گهر باوه ر بهینیت که خودا له سهر ه تادا مادده ی ساکاری دروستکردووه پاشان گهشه ی پیکردووه به گویره ی ثه و سیستمانه ی که پینی به خشیبوون تا... ژیان پهیدا بوو له خانه ی یه که مدا.

من لـه شيخ دەپرسـم كەواتـه بۆچـى بەمولخـيديان دائەنين ئەوانـهى كە دەلين خانەي يەكەم لەبنى گبانەوە پەيدا بووە.

شیخ / ناگادار به نهی حدیران، چاویک به و پاسه و انه دا بخشینه ره وه که باسمان کردوه، ده بینیت و و شهیه کت له یاد چووه که و ته کانی من و (شیخ جسرت لیتیکده دات، من نه و انه م به بی باوه روه سف نه کردووه له به رفوه ی مهزه نه ی و ابووه که خانه ی یه که م له جه ماد په په بویه ناووم بردوون به بی له به به بویه باوه ریان و ابوو که خانه ی یه که م له جه ماده و ه په یدا بووه (دروستکردنی باوه ری)

حديران/ جياوازي چيه لهنيوان تهم دوو وتهيهدا؟

شیخ/ جیاوازی زوره ئهی حهیران، مهبهستیان (لهدروستکردنی خویییه) دهیانهوینت بلنين خانمي يهكهم لمجمماد پهيدا بووه بهريكهوت لهبهراوردكردنيكي ريزهيي كاتيكي تایمه تی له ره گه زه ماددیمیه کان، نه ك به تو انایی خودا و، جسر ده لینت پهیدا بوونی ژیان له جەماد كاريكى شياوە و، ھەندى كات ژيان روالەتيك دەبيىت لـﻪ روالەتەكانى ماددە که له جووله و بهرامبهریه کی ریّژهیی لهنیّوان دیاریکراوه تایبه تمهنده کان لهره گهزه کاندا دهبینت و، تهمانیه هیهمووی لهلاییهن خبوداوه دروستکراون نیهك بهرینگهوتی كوینرانه، سەرنج بىدە لىەم دوو وتەپيە بەوەي كىه جسر دەلىّىت/ خودا دروستكەرى ماددە بنەمايىيە گەردوونـه بنەرتىيەكەيە لەنـەبوون و ھـەر خۇشىي بەخشىننەرى سىيفاتى رەگەزەكانـە و، هەرخوشىي جووللەي بىە گەردىللەكان بەخشىيووە و، ھەرخۇشىي زاناپلەلەنھىنىي ئىەو بەرامىيەرە ريژەيىيىـە كــە دەتوانرينىت ژيــان لــيّى پــەيدا بينــت و ھــەر لــەخودا خۆشــى ئــەم گونجاندنمي پيبهخشيبوون كـه بۈتـه هـۆي ژيـان هـمروهك ثاسـاييهكاني تـري خـوداي پەروەردگار لەلئېكەوتنەوەي ھۆكار لەھۆ، بەلام ماددىيىيە بىن باوەرەكان ھەر لە بنەرەتدا ئینکاری خودا ده کهن و ئینکاری بوونی وویست ده کهن لهدروستکردندا و، لایان^{*}وایه کههمموو ره گهزه کان ناشنایی و تیکهانبوونیان له گهل په کتردا بهرینگای رینکهوته و ، بهمهش ژیان پهیدا بووه، ئهم جیاوازیییه بزانه ئهی حهیران و لهبهرچاوی خوتی دابنی، تەنھا ئەمەت بەسە ئەي جەيىران كەوا ئىنكارى (دروستكردنى بەرنگەوت بكەين) و

له پاشدا خوت ده بینیه وه له تامیزی باوه ردا و هیچ گریمانیکی دروستبوون و پهیدا بوو.ن لهمه و دو اکارت لیناکات.

حەيران/ چۆن ئەمە دەبينت ئەي گەورەم.... زياتر بۆم ئاشكرا بكه؟

شیخ/ ده گهریمهوه بو لیکولینهوه که بو مهبهستی پوچهاکردنی، دروستکردن بهریکهوت وهبوتی ساکارده کهم به اسانی و تهواوی له کاتی خزیدا.

حەيران/ شيخ جسر سەبارەت بە عەقل و رۇح چى دەفەرموينت؟

شیخ اسهباره ت به عهقل شیخ جسر ده فه رمویت، عهقل له و شته شار او انه یه که ریگا نی به بو روو نکر دنه وه ی راستیه کانی و له شه ریعه تدا هیچ روو نکر دنه و هه کی تیادا نه هاتو وه ده رباره ی عهقل، دو و ریش نی به و ته ی ماددیی به کان راست بیست که ده لین عهقل دیار ده یه که له ده تیار ده کانی به شه کانی مادده، به لام ده تین شهم عهقل دیار ده یه که له ده تین شهم کارلینکر دنه به و و یستی خود ا پهیدا بو وه نه که به گویره ی جوله کویر انه که ی مادده خوی مهروه ها ئه و و ته یان که ده لین عمقلی مرؤف جیاو از نی یه له گهل عمقلی ئاژه لادا ته نها له ریژه که یدا نه بیست و له خود و راستیدا جیاو از ی له نیز انیاندا نی یه ئه مهم د ثرایه تی ده قه کانی شه ریعه تی معمه د ناکات له باوه پر دا و هیچ پشتگیری ده قینکی تیادا نه ها تو وه که نینکاری بکات یا خود پشتگیری بکات ئه وه ی له شهریعه تدا ها تو وه ته نها ئه وه یه که مرؤف به عمقری می موفف به کار هینانی شه ریعه تی سپیر در اوه گه ر بلین ده رک ده کریت یان به پیچه و انه وه هیچ به کار هینانی شه ریعه تی هی سپیر در اوه گه ر بلین ده رک ده کریت یان به پیچه و انه وه هیچ ده نیک سه باره ت به مه نه اتو وه .

قهده غه کراونی یه لامان گهر بلایین دهر ککردنی ثاژه ل و عمقلی مرؤف همردوو کیان یه و و تراون، به لام عمقلی مرؤف گهشمی کردووه... تا... ثمو پلهیمی که ئیستا تیایه تی که پنی جیاده کریته وه له عمقلی هموو ثاژه له کان سهباره ت بهرؤ ح شیخ ده لیت بوونی همیه به لام عمقل نه توانایه له ده رکردنیدا.

ئهم وهستاندنهی شیخ جسر و نهچوونه ناو قولایی راستیه کان ژیان و روّح و عهقل که ههموو فهیله سوفان نهتوانا بوون بهرامبهری ثهمه به لگهیه بنو بهرزی بیرو راکانی شیخ جسر و همهووهها ئیسنکاری نه کسردنی ثهوانهی که ده لین دیارده یه که دیارده کارلینکر اوه کانی مادده به توانای خودا، ئهمانه ههموو به گشتی به لگهن بو فراوانی عهقلی شیخ جسر و دووری له کرچ و کالی و بهرزی سهرنجدانی له تیگهیشتنی راستیه کانی ناید.

حديران/ والمهاسمكاني شيخ تينگهيشتووم كمهاوهړي به كاريگهره سروشتييه كان

ههبینت، کهواته بیرو رای چونه سهبارهت به سیستهمی هو کاریییه کان، که فهیلهسوفان زور لهسهری دواون؟

شیخ / شیخ جسر له و سیستمه هی و هر کارانه ده رناچیت که غه زالی باسی ده کات و له سهری ده روات یان نه و باسانه ی که که و ته کانی (هیومی) گوماندار برم به ده رخستی که جسر ده لیّب خواوه ندی پهروه ردگار هه رجه نده هو کاره کانی پهیوه ست کر دووه به به نه و کانیانه و ، هه رته نها خوی در و ستکه ری هم دو و کیانه گه ر سه رنجیکی نه و شتانه ی بده بین که دیارده کانیان لیّده که و یته و ، سه رنج بده بین له راستیه کان ده بینین نه م شتانه ی له خودی خویاندا پهیوه ستدارنین بو لیّکه و تنه و هی نه و دیاردانه لیّبان و چونکه هیچ شتیکی تیادا نی یه که عمقل باوه ری پهیوه ستداری هه بیت پیّیانه و ، بو نموونه گه رمایی به فر ده توینیته و و سار دیی ناو ده به ستینیت، گه رسه رنجیک له راستی نه م شتانه بده بین بو عمقل به ده رو دیارده یه لیّبان و ها نه و هی نموه یا نیوه ست نیه به دانانی دو و ته نیک پهیوه ست به پهر کر دنه و می بوشایی یه و هم روه ها وه که پهیوه ست نیه به دانانی دو و ته ناو ده به به به رک دنه و می بوشایی یه و هم روه ها وه که پهیوه ست نیه داواده کات که عمقل باوه ری پیّبان بیّت به لام به و می که گه رمایی به فر ده توینیّته و و ساردی ناو ده به ستیت نی یه که باوه ری و ابیّت و دیارده ی ساردی بو ساردی بو به به محاله ته پیّجه و انه نه بیّت؟

گهرووترا گهرمایی هزیه بز توانهوه لهبهرتهوهی شهو هیزهی لاواز ده کات که گهرووترا گهرمایی هزیه بنخهوه بهستووه، ده لین بزچی شه فهرمانهی پیچهوانه نهبیت؟ پیویسته له کزتاییدا ته نها شهوه بلین ههریه ك له گهرمایی و سازدیی یه و تایبه تمهندی که پیره ی پهیوه ستن، تایبه تمهندی تایبه تمهندی که شهو که شهم کاره به م چه شنه بیت و شهو تایبه تمهندی و سیفاتی سروشتی به همهوو شتیك به خشیوه ته نها خودای بکه رو هم شروید دای بکه رو هم شروید و سیفاتی سروشتی به همه موو شتیک به خشیوه ته نها

حهيران: ئهم باسه زؤر نزيكه له وته كاني ثيبن روشدهوه.

شیخ: به لی ... ههروه ك ده بینیت شیخ جسر ئینگاری هۆ و هۆكار و تایبه تمه ندی و سیفاتی سروشتی و سیستمه كانی ناكات ههروه ك چۆن زانایان و فه یله سوفانی ئیسلامی ئینكاری ئمه مشتانه ناكه ن و به چ ریگایه ك ئینكاری بكرینت گهر ههمو و شتیك به تایبه تمه ند و سیفاتی سروشتی خوی جیا بكرینه وه له شته كانی تر، گهر ههر شتیك ئهم تایبه تمه ندی و سیفاته سروشتی یه خوی نامینیته وه به لكو ده بیته شتیكی تر و، له به رئه و می عول نه و پیویستی یه نابینیت كه نهم شتانه له خودی خویان نه و شد

تایبه تمه ندیبانه یان هه بیّت، هیچ بو اریّك بو عمقل نابیّت که گومان بکات لموه ی که خود ا در وستکه ری هموو شتیکه و هم رخود اخوشی نه و تایبه تمه ندی و سیفاته سروشتیانه ی پیه خشیوون هم رخوشی به تو انایه که نه و سیفات و تایبه تمه ندیانه یان کی دامالیّت گهر شه ربعه ته کانی ناسمان نینکاری هی و کار بکه ن نه و کاته پهی هویکر دنی شه ربعه ته کان پووچه نده بینت و ده رگای پووچه نده بینت و ده رگای باساو کردن کر اوه ده بیت بو نه و کهسانه ی فه رمانی خود ای شمیکویده خه ن و له کاره به ده کان نزیکده بنه و و نهمه شپووچه نگردنه و می شه ربعه ته ، به نکو تیکدانی عهقل و و هستاندنی باوه رهینان که ته نها به هن عهقله وه دیته دی و ، هم که مینك باوه ری و ابیت که ناین ئیسلام نه م فه رمانه پهی و ده کات نه و انه زان و نه نام و که معمقله .

حهیران/ لهباسکردنی سیستمه کان و تیّکدانیان بههوّی موعجیزه کانهوه له شیّخی گهورهم دهپرسم، ثایب دهتوانریّست لییّکدانهوهی موعجیزه لهسهر بسنهمای سیستمه سروشتییه کان بژمیرریّت ههروهك ههندیّ لهزانایان باوهریان وایه؟

شــيْخ/ لهراســتيدا ئــهو فهرمانــه شــاراوه و پهنهانانــهِي كــه قورئــاني پــيرۆز و كتيبه اسمآنيه كان باسيده كهن، دووجورن فهرماني وايان تيايهدا كموا دهزانين تيكدانه بۆسىسىتمەكانى سروشىت لەبـەر شارراوەي نهيننىيەكانىيان لىيمان، لەوانەيـە رۆژيلك لـ مرؤژان زانست ئـ مو سيستمانهي به دهر بخات كه به هزيانه وه ثهم فه رمانه دروست بوون، تیایدا ههیه بهراستی تیکدهرن بو سیستمه کانی سروشت که خودا خوی لهسهردهستی پیغهمبهران بهدی هیّناوه، وهله کتیّبه ئاسمانیه کاندا ناویان براوه تاکو بوّمان بهدهر بخات توانای خودا خوی لهسهر تیکدانی سیستمهکانی گهردوون و، قهم تیکدانانه شیاون بهموعجیزه ناو دهبرینت و لمهتوانای زانستدا نییه بگاته ثمو پلهیمی که سیستمیکی سروشتی به دەربخات که ئهو موعجیزهیهی تیادا رویداوه و پیویسته لهسهر باوهردار باو دری بهمه ههبینت و باو دری بهو دش ههبینت که نهم فهرمانانه موعجیزهن و پیچهو انهی سيستهمه كاني سروشتن، به لكو من وا دهبينم پيويست ناكات ههو لبدهين ليكيبدهينهوه لهسهر بنهمای سیستمه سروشتییه کان، گهرتینکدهری سیستمه کان نهبیت بهموعجیزه ناو نابريِّت و، ئه گهر بليّين ئهم موعجيزانه لهسهر بنهما سيتمه سرو شتيه كان پهيدا بوون ئهوا ئامانجي موعجيزه که پوو چهڭدهبيتهوه، خو داي پهرو در گار، ثهم موعجيز انهي خستۆتهوه بز ئەوەي رينىمايمان بكات بەوەي كە تەنھا خۆي پەيداكەرى ھەموو سيستمەكانە و ھەر له توانای خویدایه تیکدانیان، گهر لهتوانای مروّقدا بووایه بـوّ بـهدی هیّنانی یه کیّك لهنموونهي ئهو موعجيزانه بههوي دوزينهوهي هيزي سيستمه كاني سرو شتهوه ثهوكاته بهموعجیزه ناو نابریّت و ناوبردنی خودا سهبارهت بهم موعجیزانه بیّ حیکمهت و مانا دهنت.

همر لهبهرئموه ده النيم زانايانی ئاينی، که همواليان داوه ليکدانهوه که و موعجيزانه بکه نه له کتيبه ئاسمانيه کان هاتووه له سمر بنه مای سيسته مه سروشتی ه کان، ئهوانه ی به هه الله الله هه نديکيان وايه، ئهی دروستبوونی (عيسا) به بي باوك چۆن ليکبده ينهوه و، ئمه و ته يه شيان داديان نادات که ده الين اليمه ده مانه ويت موغجيزه له عمقل نزيك بکه ينهوه، تا کو باوه ری پياوانی زانست به ده ستبهينن، چونکه ئه م نزيک کر دنه و هه له گه ل ئه وه ی مه حاله له بواری زانستدا بو هه ندی مو عجيزه.

تهممه لمهخودي خؤيدا لمهناو بردنيكه بنز مانماي موعجيزه و پيچهوانهي دانمايي و ئامانچه كەيمەتى و، ئەممەش ئىمى جەيسران ھەلەيەكمە زۆر لىمازانايانى موسسلمانان و نهسر انیه کان بهدانسوزیی یهوه دووچاری بوون، وهتا... ئیستاش لهیادمه که ههندی له ز انايان هموليان داوه، ثمو ثايمتانمي لمسورهتي فيلدا هاتووه بهم جوّره ليْكي بدهنموه، ثمو بالندانهي كه گرمۆله قوري وهك بهرديان ده گرته فيل سواره كان بهميكروبي ئاولهيان لیکداوهتهوه که تووشی فیل سواره کان بوون و لهناوچوون ههولیان داوه مانای معراج و شه قکر دنی ده ریا له لایه ن موساوه و دروستبوونی (عیسها) له سه ر بنه مای سیستمه سرو شتیه کان لیکبده پنهوه و ثیمه گهرچی بهدووری نهزانین که مهبه ست لهبالنده نیزر اوه کان میکرویی ثاوله بیت، چونکه لهسورهتی فیلدا ناوی موعجیزهی نهبردووه که تیکدانی سیستمه، به لکو وهسفیکه بو نهو حهبه شانهی که بهفهرمانی خودا دووچاری نهو لهناو چوونه بوون و، بهدروستي دانانيين ثمو ثايهتانمي كه باسكردني موعجيزه تيادا هاتووه بهلينكدانهوهي سروشتي زانستيانه لينكبدرينتهوه، چونكه بـهم لينكدانهوهيه ماناو نهينني و بمهاي موعجيزه كه لهدهست دهچينت وهك لهمهوپيش باسكرا و، بمهو كهسه دەلىيىن كەداو امان لىندەكات عەقلى رازى بكەين، بەلىنكدانەوەى ئەو موعجيزانەى كە مهحاله لهرینگای زانستهوه بکرینت، بهمهده یخهینه گوومانهوه و بهرهو دواوهی ده گیرینهوه بوَ گومان و ثینکاری، بهبی ثموهی مهبهستمان بیّت، گهر بالنده نیرراوه کانمان (طیر أبابسيل) بهميكروبي ئاوله ليكدايهوه، ئهي داره كهي دهستي موسا كهبووه ماريك و دەرۇپىئىسىت بەچسى لىنكىدەيسىنەوە؟!! گسەر ئەمسەشمان بەنوسسىتنى موگناتسىس و ئارەزوومەندكاريك دانما، ئەي شەق بوونىي دەريا بەلىيدانى دارەكەي موسىا بەچىي ليُكبده ينهوه گهر تهمه شمان به كشاندن و چونهوه يهك (مدو جزر) دانيا، وهك لهلاي

ههندیکیان و ایه، ئهی دروست بوونی (عیسا) به بی باوك چون لیکبده پنه و گهر له سهر لیکدانه وه ی گهر له سهر لیکدانه وهی هه ندی له میشك پووچه کان بر وین سه باره ت به دروستبوونی قهم منداله به ریکای (پیتانی خویی التلقیح الذاتی) که ده شیت رووبدات، به گویره ی قسمی ثهوان له لای هه ندی له نیره مووکه کان، ئه ی توانای قسه کردنی عیسا له بیشکه دا به چی لیکبده پنه وه؟

وا..... بۆی دەچم ئەی حەيران، ئيستا بەتەواوی تيگهيشتين لـ مانای وتەكانم، هەولدانى ليكدانەوەی موعجيزه لەسەر بنەمای سيستمه كانی سروشت لهخودو ئامانجيدا سەر كەوتوونىيە و، تيكدەری مانای موعجيزهيە و، خەلكى بەرەو گومانى زياتر دەبات، راستى باوەرھينانه بەو خودايەی كه دروستكەری ئەم گەردونەيە و هەروەها هەرخۆی دروستكەری هـ مەموو سروشت و سيستمينكه و هـ و لههرئـ لەمەرئـ وهى خـودا خسۆی دروستكەريەتى لەتوانايدايە تيكدانى نهينى موعجيزه لەمەدايه و، هەركەسيك باوەرى بهخودا چەسپاو بوو، باوەرهينانى بەموعجيزه لائاسانه بەلام ئەوانەی كه باوەرييان وايە موعجيزه لەسەرو عەقلەرەيە بەمە جياوازی لهنيوان مەحالى ئاسايى و مەحالى عـ قالى نيه و لهبەر ئەوەی باوەرمان وايە كەخودا خـقى دروستكەی ئەم سيستمانەيە زۆر ئاسانە لامان باوەربهينىن كەلـ هتوانای خودايە تيكدانى ئەم سيستمانە.

حهیران کوری نهزعهف ده لیّت: ئا.... لیره دا له ناکاو، شیخ له قسه کردن وهستا، له پاشدا چه ند و تهیه کردن وهستا، له پاشدا چه ند و تهیه کی به ده مدا هات لینی تینه گهیشتم، و ایده زانی که خور هه لهاتووه و هیان نزیکه، ههستاین و له پاش نویژ کردن خوا حافیزیم له شیخ کرد، چووه ژوره که ی خوی و له کاتی ده رگادا خستندا پینی و و تم تابه یه لگ گهیشتنیکی تر... له شهوی ناینده دا... نهی حمیران که شهوی تاقیکردنه و هه .

شەوى تاقىكردنە وە

شهوی رابردوو له ناکاو و به پهله شیخ مهوزونم به جیهیشت به بی نهوه ی لیی بیرسم مانای (شهوی رابردوو له ناکاو و به پهله شیخ مهوزونم به جینوستنه کهم زوّر دلخوش بووم مانای (شهوی تاقیکردنه وه) چیه و چیوومه جینوستنه کهم زوّر دلخوش بووم به گوییستی باسه کانی خوالیخوشبو و شیخ جسر له پاشدا خوّم دا به دهست نوستنیکی قوله و ، تاییش نیوه روّ به ناگا نه هاتم، که را په ریم مانای شهوی تاقیکر دنه و له گویمدا نه زرنگایه وه، به چه نده ها شینوه ی جیاجیالیکم نه دایه و ه گهلیك شت ده هاته یادم و نهوه ی که پهسه ند بوو له لام نهوه یه که شیخ ناماژه ی نه و باسانه ده کات که له شیخ پینی پیشوو دا ناومان بر دبوون ده ستمکر د به پیدا چوونه وه ی (ده فته ری نامالی) که شیخ پینی نوسیبوومه وه ، به نکو خود ا بکات شتیکم لینی ده ستگیر ببیت که ناماژه ی شه وی تاقیکر دنه و بکات.

له کوتاییدا وای بو چووم کهمهبهستی شیخ نهوه یه که تاقیکردنهوه یه کی گشتیم بکات له و باسانه ی که خویندوومانه، دهستمکرد به خویندنه وه ی ده فته ری (نامالی) که و ته کانی شیخ تیادا تومار کر ابوو و خواردن و خواردنه وه ی له بیربردمه وه، تا.... گویبیستی بانگی شیوان و ازم له خویندنه وه ی نه هینا و، کاتیک کوتایی نویوی خهوتنانی نه و شه و هات چوومه لای شیخ سه رنجیکی دوورو دریوی دام و به زهرده خه نه یه که وه و و تی بو و ا پهشو کاوی، چی یه له تاقیکردنه وه که ده ترسی ؟

برید به این کمی همیمه لهتاقیکرنهوه نهترسینت شهی گهورهم بهلام ثهوهی من تهنها ترس نی یه بهانکو ترس و ماندوی و برسینی یه.

شيخ/ برسيتي.... !؟

حدیران/ به لنی برسینتی گهورهم، وه تا..... ئیستا هیچ خواردنیکم نه خواردووه. شیخ/ چون دهبینت، هیچت لانی یه بیخویت، یا خود نه خوشیت؟ حهیر انت/ نه تهمه و نه ته وه ش، به لام گویدم لیبو و فه رمووت سبه ی شه و تاقیکر دنه و هیه و ، و اهات به یادما که ده ته ویت تاقیکر دنه و ه به یت له و و تانه ی که بوّت با سکر دوم و ، ترس دایگرتم نه که دو و چاری شه رمه زاری لای توّ ببم ته ی گه و رهم.

خوّم تەرخان كرد بۇ پىداچوونەوە و، ھىچ كاتىكىم بۇ نەمايەوە بۇ خواردن، لەبەرئەوە ترس و ماندوويىتى دايانگرتووم.

له به رئه وه با ده فته ره که ت له به رده مدا بینت و هیچ مه ترسیت نه بینت ثه ی حه یران به لام پیش ئه وه ی ده ستپینکه ین هه ندینك ماست بخن زور... نا.... چونکه برسینتی ی زور میشك ده و هستینیت.

چوومه ژووره کهی خوم و ههندی ماستم خوارد، گهرامهوه بو لای شیخ و، دهفتهری ئهمالی یه کانم ههانگرت و بهشیخم ووت:/ ئیستا من لهبهردهستام ئهی گهورهم.

شیخ/ ئهی حمیران تۆ دەلئییت من بەسەر ھەموو دەفتەرەكەدا ، چوومەتەوە.

حەيران/بەلنى... بەلام پيا چوونەوەيەكى شلەۋاوى ترسناك.

شیخ اهیچ نییه، ئیستا کتیبه که لهبهردهستدایه، بههیمنی و لهسهرخو ثهو شتانهی کهنهت خویندو تهوه، بیانخوینهرهوه.

حەيران/ سوپاس... گەورەم.

شیخ / ته نها. پرسیاریک ته ی حهیران.... تایا.... تهزانیت تامانجی من چی یه له و باسانه ی که بغرم کردوویت و بغرم هه تبرار دوویت و ، مهبه ستی گهوره م چی یه که ده مهویت پنی بگهیت.

حهیران/بهانی ... ده رکم کردووه گهوره م نهو نامانجه ی که جه نابت ناوا تخوازی پنی بگه م، که بوم به ده ربخه یت که به رهه می فه لسه فه ی راسته که گهوره فه یله سوفه کان به ده ستیان هیناوه و له سهری ریکه و توون، هم رگیز پینچه و انه ی ناینی راسته قینه ناکات له چه سپاندنی بوونی خودادا، به لاکو نه م چه سپاندنه، عه قلی پوختیش پشتگیری ده کات، و اته: عمقلی گهوره پیاوانی ناین و فیله سوفان هه میشه له سه ریه که ریکده که و ن و، له به رخوشه و پستی و ریزی زوری نه م فه یله سوفانه لام بوونه ته ریبازیک بو گهیشتنم به باوه پی پوخته کانه وه پستیان پی به ستراوه به بی پشت به ستن به به لاگه ی ناینی پاش نه وه ی که بینیت و ازم هیناوه له و به لگانه ی که گویبیستی ده بووم له پیاوانی ناینه وه و، بوم به ده ربخات ناینی راسته قینه هیچ کاتیک دژایه تی و ئینکاری راسته یه کانی زانست ناکات، که به لاگه برره کانی عه قل پابه ندیتی چونکه ناینی پوخت بریاری عه قل ده کاته یا سایه کی به به رزی جیاکه ره وه بو ناسینی راسته کان.

ئەمە ئەو ئامانچە بەرزەيە كە ويستىم پېنىمى رابگەيەنىت. شېخ/ ئايا.... ئەى حەيران تۆم گەياندۆتە ئەم ئامانجە.

حەيران، بەلنى... گەورەم.

شیخ/ زیاتر ثارهزوومهندی و تهی کام فهیلهسوف بوویت و چ بهانگه خوازیهك زیاتر باوهرت پیهیناوه.

حدیران/ به و ته ی هه موویان ته ی گهوره م به تایبه تی و ته ی گهوره کانیان، له پوختی بیر کردنه وه و راستی به لگه کانیان و نه فره تم ده کرد له و ته ی هه ندی له بچوو که کانیان له وه ی که نادیاری و لاوازی و کرچ و کالیان له خو گرتبوو و، ثه و انه ی که خویان به ریبازی سه فسه ته وه هه لو اسیبوو و چووبوونه ناو قو لایه یه کانی گومانه وه له ناو هه مو میله ت و بیروب اوه رینکدا له سه ر شهوه ی که راستی یه کشته، له گه لازوری ریبازه به لگه کان و، به به راورد کردن و پیوه رکردن له نیوان هه ردوو لایه نه که گهیاندمیانه روخی زانسته کانی قور شان و، رینمایی پیروزی توش شه ی گهوره م گهیاندمیانه ده رو ازه کانی باوه ره سوپاس بو خود ا

ر ر شیخ/ ئایا... باوه رک دهروونی خوّت بوو، یان باوه رک بهانگه کان بوو؟ حمیر ان/ ئایا.... ممهمستت لمهاوه ر به پهیامی پیغهمبهره کانه؟ سوێنبێت بـهخودا، هـيچ كاتـێك بـێ بـاوهڕ نـهبووم بـهخوداو كتێـبه پيرۆزهكـان و پێغهمبهرهكاني.

شیخ/ ئهزانم، ئهزانم، ئهو بهاوه په ویژدانی یه خورسکی یه و بوّماوه یی یه له و خیزانه وه و میزانه وه و میزانه وه و میزانه وه و میزانه و میزانه و میزوه که تو تایدا پهروه رده بوویت، به لکو بوّماوه یه که بر نه کات و به دبه ختی ریکای بینه گریت. پینه گریت.

حەيران/كەواتە، مەبەستى شيخم لەباۋەرى دەرۋۇنى چىيە؟

شیخ/ پرسیارت لیده کهم، نایا.... ئه و باوه رهی که ئهمرو پیی گهیشتوویت پاش گویبیستنت به و تهی فهیله سووفه کان که باوه رینکی پهیامی ده روونی یه که ریزت بویان هه القو لاوه که له ناختدا شار اوه بووه بو گهوره فهیله سوفان گه پیش نهوه ی و ته کانیان لینکبده پته و ه و باوه ریان بناسیت یا خود به هوی نه و به انگانه ی که عهقالت ده رکی کردوه ؟

حهیران/باوه پیهقین و رینز لینانی به رزه و ، هه روه ها به اوه پیه که کانیشه به گشتی ، به راستی بوم به ده رکه و تله بینینی به یه گهیشتنی فه یله سوفه کان له سه ره ه و راستی و به اوه په به به و ته کانی جسر سه باره ت به پیویستی بپریاره کانی عه قل این و به هوی زانینم به و ته کانی جسر سه باره ت به پیویستی بپریاره کانی عه قل له به را ورد کردن له نیوان زانست و ئایندا و ، مه عقول و مه نقول له کاتی هینانه و هی به لگه بپره ره کانی عه قل له سه ریان زانست و ئایندا و ، مه عقول و مه نقول له کاتی هینانه و هی به لگه بپره ره کانی عه قل له سه ریان و بگه پیمه و به زانایانی ئایینی به هه مان پشت به ستن که ریزی بپره ره کانی عمقل له سه رو زانایانی ئایینی به هه مان پشت به ستن که ریزی هم ندی جار دوریان ده خستمه و ه ، نه و انه ی که غه زالی و جسر پییان ده لین زیاتر زه ره مه ند ترن بو ئاین له دوو ژمنه کانی ئاین و ، بیزم ریکه و ت پایه ندی ریبازه به لگ خوازیی یه کان بیم له سه ربوونی خود ا به گشتی له گه ل بوونی نه و جیاوازییه ی نیوانیان له خوازی و ساده یی که به گشتی هه مه و رووده که نه باوه په هینان به خود ا.

شیخ / دهمهوییت لهدهمی خوتهوه باسی شهم به لگانه گویبیستبیم ته به برم بهده ربکه ویت له کویدا دو و چاری القوزی دهبیت. و ایستا.. من به قوتابی خوت دابنی.. الهی حهیران و، توش بیه به شیخ مهوزون. حمیران/ له (به نگه کانی پهیدا بوون) دا که زوربه ی فعیله سوفان و زانایان هه نگری ئهم ریبازه ن، ده بینم بیروباوه په کانی منیش زور به ئاسایی ئهم ریبازه م گر تو ته بهر، له ریبازی کی ئاشکرای به نگهدار، که به به نگه پشتیوانی کراون و ، هه ندینکیان پهیوه ستی هم ندینکی تریانن ، بهره و بهرزی مل ده نین، تا ده گه نه شته ئاشکراکان له لای عه قل و ، عمقلم پیم ده نیب ایم گهردوونه پینکها ته به (واته: مرکب) ه به خوی و گشت به به شه کانیه و همه موو پینکها ته به یا نشکرا و روونه و ، گهردونیش به همه موو ئه و به شنانه ی که له خویی گر تووه له گو پرانیکی به رده و امیدایه له وینه یه که وه بو وینه یه کی تر ، و اته نه نووه که و بو شیوه و شکلینکی تر و همه موو گو پاوه کانیش دووباره واته: له شیوه و شکلینکه و ، بو شیوه و شکلینکی تر و همه موو گو پاوه کانیش دووباره به همیچ جو رین شیاو نه ده بو که گو پرانی به سه ردا بیت . و و ته به وه ی که زنجیره ی و پنه که و نهیره کی هم نه یه که در نهیه کی در نه به وی که در نهی که در نهیم که در نه به وی که در نهیم که در نه به در نه در نهیم که در نه که در نه در در نه در

له به رئه وه پیویسته ئیمه له سنوریکدا بوهستین و بلیّین: ئه م گورراوانه له سهره تاوه بی شیوه وینه و سووره ت بوون و له به رئهوه ی بی شیوه وینه بوون و بوونیان نه بووه چونکه وینه بریتی یه له شیوه و قه باره و کیش و ره نگ و چیز و بون و ، چ کاتیک وینه نه بوه شتانه ی له ده ستدا بوونی نابیت که واته جیهانی گورراو بوونی نه بووه له پاشدا په یدا بووه و گهردوون په یدا بووه ، عه قل به هوی سیستمی هو و هو کاره ئاشکراکان، به ئاشکرایی بریار ده دات که هه موو په یدا بوونیک پیویستی به هو کاریک هه یه بو په یدا بوونی و ، په یدا که ره مه و کاره ناگونجیت خوی په یدا بووبیت چونکه ئه ویش پیویستی به هو کاریک ده بین به مهو کاریک ده بین به مو کاره کان بی کوترین ، خونکه نه ویش پیویستی کوتایین ، چونکه زنجیره می (تسلسل) له لای عه قل مه حاله ، له به رئه وه ده بیت په یدا که رو متکه رو په یدا که رو ستکه ری په یدا که رو ستکه ری په یدا که رو ستکه ری په یدا که ری در و ستکه ری په یدا که ری هیدا که ری گوردو نه پاش ئه وه ی نه به ونیکی ره ها بووه .

شيخ/، بزيت، بزيت،... ئەي حەيران.

حهیران: و سهبارهت به بهانگه کانی پیویست (وجوب) که فارابیو ثیبن سینا و دیکارت و لوك و لایینز... هتد پابهندی بوون. ده لینم عقل به ناشکر ابریار ده دات که مانای بوون له نیوه ند سی حاله تدا جینگور کی ده کات (ده شینت، مه حال ، پیویست) (الأمکان ، الاستحالة ، الوجوب) له بهر نهوه هه موو شتیک یان بوونی ده شینت یان بوونی مه حاله یان بوونی پیویسته و ، عمقل بریاری نهوه ده دات که نه م گمردوونه له جوری (ده شینت) و له حاله تی (ده شینت) دا ده بینت زالکه ری هه بی حاله تی بوون زال بکا به سهر نه بووندا ، که بتوانیت له ده شینته وه ده ربازی کات بو بوونیکی کرداری (فعلی) و پهیدا که ری نه م بوونه ، ناگونجینت بوونی له جوری ده شینت بینت چونکه نه و کاته پیویستی به پهیدا که ریك ده بینت که نه مه ش دیسان به ره و یاسای زنجیره ی مان ده باته و که نه مه ش له لای عمقل مه حاله .

که واته نهم پهیداکه ره، ده بینت (پیویسته بوون) بیت و، نهم پهیداکه ره پیویسته بوونه، ناگونجینت له خودی خزیدا ده شینت بینت، چونکه گهر وا بینت، نهو کاته ده بینت خودی ده شینت بینویسته بووناهی عهقانه چونکه دوولایه نی دژبه یه که ده شینت پیویسته که نهمه ش پیچه و انهی عهقانه چونکه دوولایه نی دژبه یه کوده کاته وه یاسای کوده کاته وه کاته وه یاسای زنجیره یی که واله هزکار ده کات بینته هزیه کی بر هزکاره که خزی و هه روه ها هزکانیش بینه هزیه کی بر هزکاره که خزی و هه روه ها هزکانیش بینه هزیه کانیش بینه هزیه کانیش بینه هزیه کاره که خزی و هه روه ها هنکانی خزیان.

ئهم خولاندنهوهیش کهوا باوهپییان ده گوتری له زاراوا (دهورو تسلسل) لهلای عهقل مهحاله لهبهر ئهوه ئهم گهردوونه دهشیت، پیویستی به پهیداکهریك همیه کهلهخودی خویدا پهیدا به پهیداکهره پیویسته بوونهیش خودای بخشندهیه.

لهیه کینگ لـه و ته کانی دیکـارت کـه ههمیشـه خـهالک دهیالیّـتهوه (من بوونم ههیه، کێ پهیدای کردم و کێ دروستی کردم؟)

من دروستکهری خوم نیم و پیویسته دروستکهرینکم ههبینت و ثمهو دروستکهرهش پیویسته (پیویسته بوون بینت) که خودای بهخشندهیه.

به گویرهی دهربرینی باسکال: (لهوانه بوو نهبومایه گهردایکم پیش لهدایکبوونی من بمردایه، کهواته من زیندهوهریکی (پیویست بوون) نیم، کهواته پیویسته (پیویسته بوونینك) ههبیت که بوونی من پاپهندی بینت ئهویش خودایه.

شیخ او به گویرهی ته عبیر ده ربرینی قورثان: ﴿ أَمْ خُلِقُسُوا مِسْنَ غَیْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالَقُونَ ؟: یا له هیچ شتیک پهیدا نه بوون یا خود خزیان دروستکه ری خزیانن؟ ﴾. حمیران/و لمبه تگه کانی (هنو هن کاره ی تمواو) والمسمر بنه مای (باوه ری هاودژ) (مبدأ التسناقض) که لایبنز به تاگابووه لینی عمقل وا بریار ثمدا همموو شتیك که تیمه ثمندیشه ی ده کمین ده بینت، یان ده شیت بینت و یان مه حال بینت و یا خود پیویست بینت وه راستی ثمم گهردوونه ده گهریته وه بز جوری (ده شینت)

هـ مموو راستیه کانی جـوّری دهشیّت دهبیّت (هـوّ و هوّکاریّکی تـهواوی) ههبیّت بوّ کهوتنهوهیان و هیّنانه بوونیان.

شیخ / تو لیبوردراوی شمی حهیران، له کولیبوون و نهتوانایهی عمقلت که تووشی دهبیت له شمندی شمه کردنی شم همموو بابهتانه دا و عمقلت گهوره ترنی یه له عمقلی غهزالی و نیبن روشد شیبن طـوفه یل و کانت و سبه نسه ر که به گشتی دان ده نین به نه توانای عمقل و کولیوی له هه ندی کاتدا.

به لام ههرگیز لینبوردر او نیت له به رده م شهم کولبونه دا ده سته و سان و سهر سام و نه تو انابیت له به ده رخستنی به لگه بره ره کانی عه قل بو خوت، که شهم کولبوونه به و یلبوونی ئه ندیشه دو و چاری ثه و و یلبوونی ئه ندیشه یه نابیت که له پاشیدا به هوی به لگه بره ره کانی عه قله و ه پوو چه لی بکه ینه و و به در وی بخدینه و ه که و انه گویبیستم به ئه ی حه یران.

حەيران/ ھەموو لەشم گوىيە گەورەم.

شیخ/ ئىمم گەردوونــه راســت و بیــنراوه،... ئایــا لەبەشــى (دەشــیّـت) یــان لـهبەشــى (پیویسته)

حەيىران/ بىنى گومـان ئەمـە لەبەشـى دەشـينت چـونكە دەتوانـين ئەنديشــەى نــەبوونى گەردون بكەين.

شیخ/ ئایا... گەردوون دروستكەرى خۆى بووه؟

حەيىران/نەخىير.... چونكە ئەم ئەندىشەيە پىچەوانەيەكى عەقلىي دروستدەكات، كە ئەركاتە دەبىتە (پيۇيستە بوون)كە خۆى لەراستىدا (دەشىيت).

شیخ/کهواته دهبینت (هـوو هوکاریکی تـهواوی) ههبینت بـو خستنهوهی و هیّـنانه بوونی.

حەيران/ ئەمە، ئاشكرايە.

شینخ/ کموانه گمردوون پیش ئموهی هغ و هغ کاری تمواو پهیدا بکات بوونی نمبووه. حمیران/گومانی تبادا نی یه کموایه.

شینخ/ ئایا، ئەندیشه کردنی بوونی گەردون لەپاش نەبوون هیچ پیچەوانەيەك بۇ عەقل دروستدە كات، بیر بكەرەوە ئەي حەيران.

حەيىران/نەخىر.... بەلكو پىنچەوانەيى عەقل كاتىنك دروست دەبىت كە ئەندىشەي نەبوون بكەين بەوەي كە بوونى گەردوون نەبوونى لەپىشەوە نەبووە.

شیخ/ پهیدا بوون لهنهبوونهوه، لهلای عمقل مهحال نییه، گهرلهلامان مهحال بوو یان بهدورمان زانی و نهتوانابین له ئهندیشه کردنی وه کوو لایبنز دهالیّت.

حهیر ان/ راسته، لـهلای عمقل مهحال نییه.... بهلام گهورهم سوینند بینت بهخوا من تا ئیستا نـهتوانام لـه ئهندیشه کردنی لـهگهل ئهوهی بههوی بهلگه برهره کانی عمقلهوه باوهری تـهواوم بهخودا پهیداکردووه سهبارهت بهوهی کهلـهلای عمقل مهحال نییه، بهلکو مهحال ئەوەيـە كـە نـەبوون پـێش بوونى گەردون نەبێت، كە بوونەكەى (دەشێت) بەلام چى بكەم گەر عەقل نەتوانا بێت؟

شیخ/ و به های ئهم نه تو انایی یه چی یه به رامبه ر به لگه بره ره کان؟

منیش همروهك تن عمقلم نهتوانایه له ئهندیشه كردنی دروستبوونی لهنهبوونهوه، به لام باوه ری تمواوم ههیم كه ثمم نهتواناینی یه ئهنجامی ویلی ئهندیشهی پووچهل و پی مانایه. و دهسته وهسان بهرامبه ری ثاماژه ی تیكچوونی عمقل ده كات.

حەيران/چۆن؟

شیخ/ ئایا.... باوه رت به راستیه کانی ماتماتیك نییه که باوه ری ته و او به نه نجامه راستیه کهی ده هینیت؟

حەيران/ چۆن.... نەء.

شیخ/ ئایا زور له راستیه کانی ماتماتیك نازانیت، که پشت دهبه ستیت به شته سهرتایی یه ئاشکر اکانی عمقل که له سهره تادا نادیارن له لات و، ته نها به هوی بیر کردنه وه و ئاکا مخوازی و به لگه خوازی بوت به ده رده که ویت ؟

حهیران/ تُهمه راسته... به لام دوای بیر کردنهوهو به لگهخوزای ده توانم ته ندیشه ی کهم؟

شیخ او ته ت چی ده بینت، گهر چه ند با به تینکی ماتماتیکی ساکارت پیشکه ش بکه م، که به هوی به لگه برره کانی عه قله وه به ده ستها تو وه له گه ل ثه وه شدا عه قلست له ئه ندیشه کردنیدا دو و چاری نه تو انای ده بینته وه ته نانه ت به ده رخستنی ته نجامی کیشه ماتماتیکه که ش ؟!

حديران/له نمووندي.

شیخ/ به تاگا به ته ی حمیران، عه قلمان له بواری ژمیره زوّره کاندا کول ده بینت بهرامبه رئه ندیشه کردنی چه ند راستی یه کی دیار و تاشکرا، که ته نیا پیه یستی به به به به کردنه و هیه کی کهم و ژمار دنیکی ساده هه یه له جوّری کو کردنه وه بو تیگهیشتنی ته و او لیی، عمقل به شیوه یه کی سمیر کول ده بینت لیی، ته نانه ت له ثه نجامه که ده که ویته گومانه وه، گهر راسترین که سیش نه و ته نجامه ی پی بلی، بگره عمقل خوشی نه و ته نجامه بی بلی، بگره عمقل خوشی نه و ته نجامه به به ده سینی هم رلیی به گومانه.

ئايا... (مەتەتنى پەرە پارچەكراوەكە دەزانىت)؟

حەيران/نەخىر..... گەورەم.

شیخ اگدر په ره یه کی زور ته نکت بدریتی که نه ستوریکه ی به شیک بیت له (۱۰۰) به شی میلیمه تریک و داوات لیکریت بیکه یته دو و به شه وه و ، پاشان دو و به شه که ش بکه یته چوار به شه وه و چوار به شه که ش بکه یته هه شت به شه وه ، ... نا ... به مجوره که رت بوونه که دو و باره ده که یته وه تا ... ده گه یته (٤٨) جار ، وه لیت پر سرا پیش نه وه ی ده ست به که ر تبوون و ژمار دن بکه یت به پی مه زه نده ت دریزی نه مه پارچانه چه ند ده بیت بیش که ر تبوون به (٤٨) جار ؟ ناتوانی بلییت هه ر چه ند زور له خوت بکه یت که ریزه یه کی بو دابنیت و ، بلییت د ریزی که که ی زیاتره له ۱ یان ۲ یان ۳ مه تر و گه ر پیتو ترا نه ستوریکه ی زیاتره له ۱ کیلومه ی زیاتره له ۱ که یت

گهر پیتووترا که رتبووه که بو ۲۶ جار دووباره بکه رهوه و له سه ریه کیان دابنی تا به رزده بیتووترا که رتبووه که بو ۲۶ جار دووباره بکه رهوه و له سه ریه که ویت، که دووریی به رزده بینوه به ری بکه ویت، که دووریی یه که ی له زهوییه و ۳۸۶ هه زار کیلومه تر ده کات، گهربه شیوه یه کی ساکار لهم ژمیره یه بکولیته و و بته ویت ئه ندیشه ی بکه یت ده بینیت عمقلت نه توانایه له ئه ندیشه کردنی، پینوسه که ت بگره و ژمیره بکه ئه ی حه یران.

حهیرانی کوری نه زعه ف ده لیست: پینووسه کهم گرت و دهستم بسه ژماردن و کو کردنه و کورد بو ماوه ی زیاتر له کاترمیریک و شیخیش پیده که نی، کاتیک ته و او بووم بوم به ده رکه و ت به هوی ژمیره یه کی ساکار په په پارچه کراوه کان، گهر بخرینه سه ریه ك، به راستی نزیکه بگاته مانگ، به شیخم و ت.

حهیران/ بهلنی، راسته ئهی گهورهم دریژییهکهی نزیکهی ۳۸۶ ههزار کیلوّمهتره.... و راسته نزیکه بهرمانگ بکهویّت بهخودا ئهمه شتیّکی سهیرو ناموّیه.....

شیخ/ ئیستا پر سیارت لیده کهم/ ثایا ده تو انیت ئه ندیشه ی ئهم ئه نجامه بکه یت پاش ئه وه ی خوت به ده ستت هینا. و یا خود هیشتا هه ست به نه تو انای عه قل ده که یت له ئه ندیشه کر دنیدا.

حەيىران/ سىويند بىنى بەخوا.... تائىسىتا ھەسىت بەتوانايى عىەقل دەكەم لىه ئەندىشەكردنىدا. شیخ/ ئایا.... دەركىت كردو باوەرت هیننا ئەى حەيران كە عەقلىمان زۆر كات نەتوانايەلى ئەندىشەكردنى زۆربەي راسىتيەكان كە بەھۆى بەلىگەكانى عەقلىموە بەدەستھاتووە.

حەيران/بەلنى... باۋەر دەكەم... بەلام چۆن ئەمە دەبيت؟

شیخ اله به رئه و و اعمقلمان دروستبووه که نه تو انانیت له ئه ندیشه کردنی زو ربه ی راستیه کان، به لام به هوی به لگه بره ره کانی عمقله وه ده تو انیت بریاری راستیان بده یت چونکه ثمی حمیران (ئه ندیشه کردن) جیاوازه له (به گه پر خستنی عمقل) له و انه به عمقل باوه ربه شتیک بهینیت به لام ناتو انیت ئه ندیشه ی بکه یت، چونکه به گه پر خستنی عمقل په ناده بات بو شته سه ره تایی به ئاشکر اکانی که عمقل خوی ریکیان ده خات و په یوه ستیان ده کات به یه که وه و ، ده رهینانی هه ندیکیان له هم ندیکی تریان ده کات و ، دروستکردنی همندیکی تریان له سمره بروه و ، دم و همتلیانه ی که له و انه به به ناسانی نه تو انریت ئه ندیشه یان بکریت، ئیستا تیگه به شتیت ؟

حەيران/بەلىنى... تىگەيشتم.

نه خیر چونکه شهم ژمساره زوره لهم رووبه ره بچوو که دا، عه قل نه تو انایسه له ته نه ندیشه کردنی دا، به لام نه تو انایی به له به گهر خستنی عمقل تیایدا و اته به هوی عمقله و بریاری راستی یه کهی ده دات، له و انهیه ژماره له لیکو تینه وه گهر دیله نویکاندا بگاته ژماره یه کی سه رسور هینه رکه عمقل نه تو انا بیست له ثه ندیشه کردنی ثاله مه وه بوت

بهده رده کهوینت ئهی حمیران، بو نموونه زانایان ژمیرده ده کهن و ده لین خیرایی له رینه وه ی ده نگ له وانه یه بگاته... نیو ملیون له ره له چرکه یه کدا و، ثهمه ش چه سپاوه له لای زاناکان چه سپاندنیکی عه قالی، زانستی بره رکه هیچ گومانیکی تیادا نی یه، ثایا و ایان ده بینی که بتو انن ثه ندیشه ی ثه م ژماره زوره ی له رینه وه بکهن له چرکه یه کدا؟

بن تاقیکردنه وه، ئایا ده توانیت ئهندیشه ی روودانی هه زار له رینه وه له چرکه یه کدا بکهیت؟ چجای هه زار له رینه وه یا خود نیو ملیون له رینه وه له چرکه یه کدا، به لام ئه م شته ی که تو نه توانای له ئهندیشه کردنی دار شتنیکی راست و بی گومانه، ئایا به چ ریگایه ک دوزیانه وه؟ بیگومان به هوی به گه پخستنی عه قل و ژمیره (حساب) وه دوزیویانه ته وه.

ئیستا تیگهیشتیت که جون نهندیشه کردن جیاو ازه له به گهرخستنی عمقل و، پهند و مرکزتن و اله به گهرخستنی عمقل و، پهند

حەيران/ بەلنى زۆر بەروون و ئاشكرا تىڭگەيشتم.

شیخ/ ئیستا لهوتهی زانایان و فهیه لسوفان تیگه یشتیت که دهالین: دروستکردنی بوون له نهبوونه وه له لای عهقل ده شینت، ته نانهت گهر عفقلیش کول و نه توانا بینت له ئه ندیشه کردنیدا؟

حدیر ان/ بهر استی (فهلسهفه دهریایه که پیچهوانهی ههموو دهریاکانی تره، ههانگری ریبازی دو و چاری تر سناکی و خنکاد لـه روّخ و کهناریدا دهبیّت و، لـهناخ و قولّیدا دلّنیایی و باوهرِی دهستگیردهبیّت).

هـ دروه ك شيخ دهفهرموينت و، هـ دروهك (بـ اكون) دهلينت: كـ دمي فهلسـ دفه مـروّـ ف بهدورده خاتهوه له ناسيني خودا به لام زورينهي بهرهو خودامان ده گيرينهوه.

شیخ/ ئیستا کاتی قورئانه ثهی حهیران، ثهو قورئانه پیرۆزهم له کتیبخانه که دا بز بهینه و تز برز بز جینووستنه کهت.

. من کاریکی ترم همیه که پیشکهشی خودای پهروهردگاری بکهم بهبی فهلسهفه.. وته کانی په روه ردگارم

حهیرانی کوری نه زعه ف ده نینت / له ژووره کهی شیخ ده ربچوه پاش نه وهی قور نانه پیروزه که م دایه دهستی و چوومه جینووستنه که م، خه و نه ده چووه چاوم چونکه فیر نه بووم له م کاته زووانه دا بنووم، و نه شم نه توانی بخوینمه وه چونکه چراکه هیشتا له ژووره کهی شیخ مابوو، و زورم له خوم ده کرد که بخه وم له نیوان خه وو ناخه و دا به ده نگی کو کهی شیخ مابوه، و هاتم.... ده بینم شیخ هه ربه ناگایه... پاشان خه ویکی قوول دایگرتم تا... لمده نگی لیندانی ده رگاکه له لایم نه بخوره پیره میرده که وه به ناگا ها تم و کاتین له جینووستنه که مه هه ستام بو نه وه ی ده رگاکه بکه مه وه ده بینم چراکه هم له ژووره کهی شیخدا رووناکه و کاتین بانگی به یانی دا شیخ به ره و ده ستنویز هم نگرتن چوو، پرسیاری شمو نه خه و ته و رئان ته و او بووه.

و وتم/ گەورەم شەونخوونى بنى ھيزت دەكات.

ووتي/ ئەمە ھەمووى لەبەر تۆيە ئەي حەيران.

ووتم/ لهبهر منه؟

ئەندىشە، بەلگەيە) و بەلگەش بەھۆى پىكەوە لكاندنى سەرتايى بنەما پيويستىيەكانىيەوە بەدەست دىنت، كە عەقل بەبى ئەوان ناگاتە باوەرى تەواو) لەپاشدا ووتم ھاوار بۆ خۆم، چۆن دەركى ئەم ھەموو شتە بكەم، و ويللى ئەندىشە فەرامۆش بكەم، لەكاتى چەسپاندنى بەلگەى برەردا، گەر خودا ئەم پىاوە رابەرە بەئارامەى بۆ نەرەخساندمايە، ھاوار بۆ خەلك بە دەست ئەم ھەموو گومانەوە، كەھىچ كەسىك دەربازبوونى نى يەلىنى، ئايا.... ئەو ھەموو لىكۆلىنەوە باسانەى كە ئىمە كردمان لەمەوبەر بۆ ئەو خەلكە بەدەستىت.

خوداش به گویره ی توانامان داو اکردنمان به سهردا ده سه پینینت... چون ده توانن نه م همه موو گومانه له باوه پیان به دوور بخه نه وه که نیواره داهات... چوومه لای شیخ... ده بیستم له ده فسته ریکی گهوره دا هه ندی نایسه تی قور شانی نووسیوه ، سلاوم لینکردو هم دوو ده ستم ما چکرد، زهرده خه نه یه گرتی و ووتی: –

بزچی... به بنی بزنه دهسته کانم ماچ ده کهیت چییه خواحافیزیم لیده کهیت، وا دهزانی لهوانه کانت تهواو بوویت و بهرهو وولاتت دهچیتهوه... نهخیر ثهی حمیران هیشتا زورت ماوه کهوانه کانت تهواو بکهیت.

جهیران/ ههرگیز نه هاتو ته یادم لیّت جیابیمهوه ثهی گهورهم: گهر سهردانی باوکیشم بکهم ههر ده گهریّمهوه بوّلات، لهزانکوّی (پیشناوهر) لهزانست دابرام، سویّندیی بهخودا لهتو باشترم دهست نهکوتووه پاش دابرانم له زانکوّ ههردوو دهستتم بوّیه ماچکرد، چونکه دهمهوی بهسوّزو ههستیّکی زوّرهوه بتوانم بهم ماچانه دهریبیرم.

رازو نهینییه کی خومت له گهل دا بکهم، و ثهم ماچانه یکهم به صدقهی پیش نجوی (قدموا بین یدی نحواکم صدقه)

شيخ/ چيت ئەويىت بىلىن، وتەي ناخۇش لەتۇ نابيستم.

حهیران / زور به ووردی بیرم کرده وه له و راستیانه ی که دویننی شه و پیت راگهیاندم، تو خودا پیم بلنی، چون توانیومه ده رکی شهم ههمو و شتانه بکهم و چون فیر بووم ویللی شهندیشه له شاستی به لگه بره ره کانی عمقل دا فه رامؤش بکهم گه رخودا شم پیشهو او ری پیشانده ره دلسوزه سنگ فراوانه به شارامه ی بو نه ره خساندمایه ، له نموونه ی به ریزت. شهی گهوره م ؟

شیخ/ ریپیشانده ره پیشه و اکان زوّرن قهی حهیران، که له و انه وه بـوّ قیمه ماوه ته وه، ته نها قه وه گرنگه که داو اکاری رینگای راست سه رنجینکی قوول و بیرکردنه و هیه کی دوورو دریزی ههبیت و پرسیار له شاره زایانی قاین و قورقان بکات.... شیخ ائهمه راسته حهیران، و ئهمه بوو که دهموویست تو پینی بگهیت و پیشانی بدهم و ئامؤژگاریتی پیبکهم تا گهیشتمه ئهو پلهیهی که بتوانم توی پی رینمایی بکهم به گهیشتنت بو بهراستی بیرو کهی به لگه پیکهاته کان و راستیه کانیان به لکو ئامؤژگاری ههموو ئهو مرو قانهی پیبکهم که بویان ریناکهویست خویان تهرخان بکهن بو بهسهر کردنهوه و لیکو لینهوه ی دوورو دریژ... نهت بینی چون دوینی شهو لهبهر تو خوم تهرخان کرد بو خویندنهوه ی قورئانی پیروز.

شیخ/ به چی ٹامۆژگاریم ده کهیت گهورهم.

شیخ/ تو و خوم و همموو مروقیك هیوادارم گویبیستی ناموژگاریییه کهی نیبن روشد بین که ده نیت پیویسته بو چهسپاندنی بوونی خودا پهنا به رینه به به به سهره تاییه، ساكاره، ناشكراكان كه عهقل به ناسانی ده ركیان ده كات به بی چوونه ناو قولایی گیژاوی به لگه خوازی و موناقه شه گیری كه روته له ویلی نهندیشه و كولبوون و نه نه انایی، كه نهمانه شهو به لگانه ن كه قورئان زیاتر ناماژهیان بو ده كات له به لگه پیكها ته كانی تری عهقل.

چونکه له دورککر دنیاندا نه زانیکی نه خویننده و ارو زانایه کی فهیله سوف وه ك یه کن، نه زانه که به کورتی له ساکاری و اشکرایی و سه رتای یه کهی تیده گات، به لام زانا که به دریژی تیده گات و ده زانیت ایم اشکراییانه له به لگه کانی قور اناندا په ناده به نه گهلیك به دریژی تیده گات و ده زانیت ایم اشکراییانه له به لگه کانی قور اناندا په ناده به نه گهلیك به لاگه ی به به در و سام و یاد و شه موویان به گشتی بریار یکی عه قلی پیکده هینن به جوریك، که اینکاری کر دنیان وه ك اینکاری ها و کیشه ی ماتماتیکی راست و در و ست و در و ست

حدیر ان/ نهمه شتیکی سه یرو سه رسو رهینه ره، به راستی شیخی گه و ره له مه و پیش ناماژه ی به وه کرد که له قور ثاندا سه باره ت به به لگه له سه ربوونی خود او در وستکردنی گهر دو ون کومه لای به به لگه له سه ربوونی خود او در وستکردنی گهر دو ون کومه لای به تیگه همیه گهیشتوونه ته راده ی ثیعجاز، که له توانای تیگه یشتنی ثیمه دا نی یه و هه روه ها هه ستم به مه کرد له خویندنه وه ی هه ندی له به لگه کانی ثایه ته قور ثانیه کاندا. به لام له و انه بوو که هه موویان به گشتی بریاریکی عه قالمی بده ن که ثینکاریکردنیان وه ك ثینکاریکردنی ها و کیشه یه کی ماتماتیکی راست بیت.

شيْخ/ چەند جار قورئانت خويندۆتەو، ئەي حەيران؟

حهير ان/ ههلهم نه كردبينت زياتر له دهجار خويندو ومهتموه.

شینخ/ و تـه کانی باو کــت دیـتهوه یــادت کهلــه خــهودا پــنِی و و تیــت (ثایــا قور ثــان ه خوینیت؟)

حەيران/لەيادمەو لەيادى ناكەم.

شیخ/ نایا به خهیالتا هاتووه که بهووردی سهرنج بدهیته مانای نهم نایه ته پیروزه ی خودای پهروزه ی خودای پهروزه ی خودای پهروزه ی خودای پهروزه ی خودای پهروه ردگیسار (اِلَّمَا يُخشَى اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ کَا تَسَا... بزانیت، پهروه ردگارت، ترسی لهدلی زانایاندا کو کردو ته و به رامبه ربه گهوره یی خودا خوی، و ویستویه تی نهینی یه کانی بوون و دروستکردن، پهیوهست بیت ته نها به زانایانه وه ههروه ك ئین روشد و حسر ده لین ؟

حەيىر ان/ سەبارەت بەم ئايەتە پرسىيارم كىرد ووتىيان مەبەسىت لى**ە ئايەتە** كە (زانايانى ئايىنىيە)

شیّخ/ ئایا... دەبیّت زانایانی ئاینی زانسته کهیان ئەوەندە سنوردار بیّت که تەنھا بایه خ بدهن بممانا زاراوه فيقهيه كان كه پهيوهسته بهدهرهينناني برياره كاني خودا پهرستن و مامهـنه کـردن (معـاملات) وهبێ ئاگابن لـه نهینییهکانی بوون و دروستکردن کهلـهریْگای فەلسىمەفەو زانسىتەوە بەدەسىت دىيىن، نەخىير... ئىمى جەيىران (فقىسىە) تىگەيشىتنە بىز ههموو شتینك و ههموو شتینك كه ثایینی لهخو گرتبینت له نهینی و دانایی و بریاره كان و ہیہ کہم شت کہ پیویستہ تیبی بگہین و تہ کانی خودایہ، ثهو ثایهتانهی که تاماڑہی بوونی خودا ده کهن، بهوهی که دروستکهرو زانا و بهتواناو ویستدارو بنی ههانهو خاوهن نهخشه ۰ و کاربهجیٰیه، و ثمه ثایهتانه ناتوانریّنت بهتمواوی لیّکبدریّتهوه، کاتیّك دهتوانریّت که شارهزاییه کی تـهواومان ههبینت بهسـهر نهیـنییهکانی گـهردوون و سیسـتهم و بـریار و وورده کاریی په کانی دا، و زانایانی تایینی پیویسته لهههموو کهس زیاتر شاره زابن بەنھيننييەكانى زانسىت، و كاتىن ئەم ئايەتە پيرۆزەيان بەسەردا دەچەسپينت ﴿ إِلَّمَا يَخْشَى اللُّـــة مـــنْ عبَاده الْعُلَمَاءُ﴾ كەترسەكەيان چرو پردەبينت كە شارەزايى تەواويان ھەبينت سـەبارەت بەزانستەكانى گەردون،و ھەرشتىڭ كە پەيوەست بىنت بە نھينىيەكانى بوون و درو ستکردنهوه و که قورئان ههندیٰکیان بوّ ریّنمایی کردووین و ههندیْکی تریشی بوّ باسکردووین، و ئهم ثایهته پیرۆزه له شیّوازی وته کهیدا، تهنها بۆ ئهو فهرمانه نههاتووه که پهیوهسته بهخودا پهرستي و مامهالهو رهوشته و بهالکو لهشیوازي وتهکهیدا ئاماژهبه توانايي

و کاربهجیّیی خودا ده کات لـهباران باریـندا، و ههروهها دروستکردنی رووهك و ئاژهلّ بههموو جورو رهنگیانهوه، ههروهك خودای مهزن دهفهرمویّت

﴿ أَلْكُمْ تَسَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَات مُخْتَلِفاً أَنْوَالُهَا وَمِنَ الْجَسِبَالِ جُسِدَة بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَنْوَالُهَا وَغَرَابِيبَ سُودٌ، وَمِنَ الْتَاسِ وَالدَّوَابَ الْجَسَبَالِ جُسْدَة بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَنْوَالُهَا وَغَرَابِيبَ سُودٌ، وَمِنَ الْتَاسِ وَالدَّوابَ وَاللَّوابَ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَنُوالُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهُ مِنْ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ: ثَاخِة نه تدى، خودا لوى لَه و به الله مِنْ عَبَادِه الْعُلَمَاءُ: ثَاخِة نه تدى، خودا ريحه من ميوه جاتى ههمه رهنگ مَسان پيرواندووه؟ له كيوانيش ريكه وبانى سبى و سورى جوراو جورى بهرهنگ جيا وهدى هيسنان؟ رهشمى وهك قدله وهشيان تيدا ههيه لهمه دره و جانه وه و ثاره اليمن دهترسن فاطر /٧٧.

حمیران/ بینگومان، مهبهست لـ هم ثایه ته تهو زانایانهن که فره شارهزایی نهینی یه کانی گهردون و سیستمه کانین).

شیخ/ تیگهیشتنی ته و او ، ئه و به لگانه ن که له قور ثانی پیروّزدا هاتوون و ئاماژه به بوونی خواوه ند و توانایی و کاربه جی یی یه کهی ده که ن ، که پیّویستی به سی کار هه یه ، و ئایه ته قور ثانی یه کان ئه م سی پیّویستی یه ی لهیه له پانتایی دا کو کردوّته وه ، که له کاتی به راور کدندا له به رچاوو عمقلدان تاوه کو مروّف له بیر کردنه وه دا فکری له چوار چیّوه ی قور ثان ده نه چیّت ، به ثاره زوویه کی راست و دروسته وه له م ثایه تانه بکوّلیّته وه له سه رو شنایی زانست و فه لسه فه ، بو به ده ستهیّنانی ئه و به لگانه ی که له خوّی گرتووه که که و فیلسه فه ، بو به ده رچوونه له و گوّتو به نده ده مارگیریی یه کویّرانه ی که و هار رایه کی ئایینی یا خود فه لسه فی دو تریّت .

ت حه بران/ من له هه دندي له زانايانم بيستوه كه وا قورثاني پيروز ثاماژه ي بو هه مووز انستيك كردووه.

شیخ/ نه خیر، حدیران نه خیر، و نهوانه ی نهو قسانه ده کهن نهزانان و نه ژیرو نه دانا و قور شان هه رگیز فهرمانگه یه کی زانستی و زانیاری نی یه، و له پرووی فیر کردنه وه هیچ مهبه ستی نی یه رینمایی خه لک بکات بو زانسته کانی گهردون و شهو ثایه تانه ی که نامازه ی راستیه کانی گهردون ده کهن زانست به ده ریخستوون مهبه ستی تاگادار کردنه و هی خمالک له دروستکردنی گهردون ها توون که وا چون دیارده کانی ویست و تونا و زانست و دانایی و وورده کاری و سهنگیتی له خو گرتوه که ههموویان به گشتی ثامازه ی بوونی خودا ده کهن که ئینکاری دروستکردنی گهردوون ده کهن به ریکه و ت، و مهبه ستی نی یه

را پۆرتكردنى زانسته كانى گهرودن، چونكه قورئان ووتاريكه راويژى مرۆف ده كات به زمانى مرۆف بكات به به زمانى مرۆف بكات به زمانى مرۆف بكات به زانستىك كه تەنانەت ناوه كهى نازانن بىنجگه له نهىنى په كانى.

به لام خودای مهزن ثاماژه ی بو به لگه کانی بوون و توانا و ویست و زانست و دانایی خوی کردوه، به ده ربینیکی سهر سهو رهینه رکه کابرایه کی نه خوینده و اری ده و ارنشین له سه ده ی تیگیشتو وه، و پیاویکی زاناش له سه ده ی بیسته مدا نهینی یه کانی تینده گات، هه رله مه وه نه و مو عجیزانه ی که قور تان له خوی گر تو و نهینی یه کانی تینده گات، هه رله مه وه و انبیزیی یه که یدا وه ك له وه و پیش باسکرا، و به ده رده که ویست. نه ك ته نها له رووی ره و انبیزیی یه که یدا وه ك له وه و پیش باسکرا، و مو عجیزوه کانی ره و انبیزی و زمان پاراوی، عهره ب ده رکی ده کات، و قور تان و و تاریکه راویزی هم مو و خه لك ده کات به گشتی.

بۆئەم جۆره موعجیزانه خودای زانا و کاربهجی ئاماژه ده کات و ده فهرمویست ﴿ سَسنُریهِمْ آیَهُ الْحَقُ ﴾، خودا دوای چه نده ها سه دده نیشانه کانی گهوره یی خوی له ئاسوی ئاسمانه کان و زه ویدا به ده رخست وه ک چون په یمانی دابوو، و بو مروقیش به ده رکه وت که خودا هم خوی راست و همقه، له وولاته کانی روز ئاوا چه نده ها کتیبی دوورودریژ لهم پروه وه بلاو کراوه ته وه به لام ئیمه ی موسلمان، که ده ستینشخه ربووین له به ده رخستی زورینه ی ئه و ئایه تانه ی که له ریگای رانسته وه دوزراونه ته وه، لاموایه دا که م و کورتیمان کرد له راو بو چوونی زاناکانمان، به لام قورئانی پیروز بهم به لینه ی پیشکه شکرد و ئاماژه ی بو زور له و به تگانه کرد که بون و ته نیایی و توانا و کاربه جی پی خودا ده سه لینن پیش ، ۱۶۰ سال.

کورتهی باسه که مان نه ی حه پر ان نه م نایه ته قور ثانیانه نزیکه دابه ش بیت له نیوان بانگیری بز ناسینی خودا وه رینمایی یه بز به تگه کانی بوونو ته نیایی و ویست و توانا و کاربه جی یی و زانستی خودا و گشت سیفاته به رزه کانی و به تینه خوش و ناخوشه کانی که هاندانه بز په رستن و خوپار استن له سهر کیشکردنی فه رمانه کانی و سوربوون له بوونی روزی زیندو و بوونه وه و پاداشت و بریاره کانی خوا په رست و مامه ته کردن و به هره یی له کرداریی ژیبان و هاندانمانه به ره و ره و شتی په سه ند و چه ند داستانیک که په یوه ندی یان همیه به م شه ش به شه ی که باسکرا.

بهلام لههمموو بهشیّکمان گرنگترو مهزنتر لهلای خودا، بهشی یهکهمه چونکه باوهر به بوونی خودا بناغه و بنهمایه بو ههموو بهشه کانیتر، لهبهرثهوه کاتیّك که پهره کانی قورئان ده که پنهوه ده بینین، ثهو ثایه تانهی که ثاماژهی بوونی خودا ده کهن له ههموو سوره ته کانی قور ثاندا ها توون، به لکو له سوره تیکدا چه ند جاریک دووباره ده بنهوه.

حەيىران دەلىيىت/ لىیرەدا شىیخ ئىمو دەفتەرەي داپیىم كە ئەو ئايەتانىمى تىادا نووسىببوو و ووتى/

شیخ/ نهمه نمو ده فته رهیه که نایه ته کانم تیدا نووسیوه به گویرهی ریز به ندی دابه زینیان زیاتر نمو نایه ته فر نایه که خودای مه زن ویستوویه تی بیان کات به به لگه له سهر بوونی خوی، و به وه ی که خوی، دروستکه رو زانا و وینه کیش و به ناگا و به توانا و کار به جییه.

زور الماره ی هیناوه ته وه له سه ر نهینی تواناکانی و کاربه جی یی یه کهی سه باره ت به سیستم و بریارو وورده کاریی و سه نگینی له دروستکردنی اسمانه کان و زهوی و خورو مانگ و هه ساره کان و الهستیره کان و روژ، و باو باران و چیاو رووبارو ده ریاو رووه الله و مازه و مروف و بیستن و بینین و دل و اله و سیستم و یاسایانه ی که وا الهم دروستکر اوانه له خزیان گرتووه.

وهره شمی حدیران، با... شمم ثایمتانم بخوینینموه و لمیمك كۆممالدا بیانخوینینهوه و لمسمر رؤشنایی شمو زانستمی كه همموو نهینیه كانی بون و دروستكردنی بهده رخستووه لیكدانموهیان لنی بكمین.

حەيران/ بۆچى، شيخى گەورەم ئايەتەكانى بە پينى دابەزينيان بۆى ريزبەند كردوم نەك بەگويرەى ريزى ناو سورەتەكان.

شیخ / چونکه، ویستم بزت و ابوو که خزت به یه کینگ له خه لکانی ثه و سه رده مه دابنییت که قور ثانی تیادا دابه زیووه تاکو ببینین چزن نیگا دابه زیووه و چزن به خشنده یی به دو ایه کدا ها توون، و له ناوه ختی ثه و و و تارانه ی که له زاری خه لکانه وه له سه ر ثه و به نگانه ی که بوونی خودا ده سه لینن و تر اون، ثه و کاته ثه م ثایه تانه زیاتر کاریگه ر تر ده بن له سه رت و تیگه پشتنت بزرینمایی خودای گه و ره ثاسانتر ده بین ثه و انه ی که قور ثان به یه وی کردوه.

خمیران ده لَیْت/ پاشان شیخی گهورهم، ده فته ره کهی دا پیم و ووتی: بیانخوینه ره وه. ﴿ اقْسَرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْالسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ، الَّذِي عَلَّـــمَ بِـــالْقَلَم، عَلَّمَ الْالسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ: بَخُویْنه ثهی محهمه به به به به روه ردگارت ثهو پهروه رده گاره ی که بوونه وه ری دروست کردووه مرؤفی له خویْنی مهیوو دروستکردووه، بخوینه که خودای تو لههمووکهس ده هنده تره، ثهو خودایهی مروقی به هوی قهالهمهوه فیرکرد، ئهوهی که مروقی به هوی قهالهمهوه فیرکرد، ئهوهی که مروقی نهیده زانی فیری کرد. العلق/۱-٥.

﴿ سَـبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْمَاعْلَى، الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى، وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى، وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَـرْعَى، فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَخْوَى: ناوى پهروه ردگارى بهرزو گهورهى خوت به پاكى ببه، ئه و خودايهى كه خهلقى كردو جاريك و دروستى ئهندامى كرد، بۆ ههرشتى ئهندازهى دا ناو رى نيشانى كرد، و ئهوكهسهى كهلهوه پرگهى بهدى هيننا، پاشان جاريكى تر بهووشك و رهشى هه لگيرا. \$الأعلى / 1 - 0.

﴿ قُسلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ، اللَّهُ الصَّمَدُ ، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَد : بلن ئهى محه مدد نهو خودايه تاكه ، خودايه كى بى نيازو جنى نيازه ، له كهس نهبووه كهسيش لهو نهبووه ، ههر گيز كهسيش نهيوتوانيوه ههمبهرى بني .)سورة الاخلاص .

﴿ قُــتِلَ الْأَنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ، مِنْ أَيِّ شَيْء خَلَقَهُ، مِنْ نُطْفَة خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ، ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَسَرَه: بَا نُهُو مروْقه بكورُري كه سپلهو ناسپاسه، خوا ثهوی له چ شتيك به دی هيناوه له دلوّپينك به دی هيناوه و ثه ندازه شي بنو داناوه، له پاشاريگای بنو خوش و ئاسانكراوه. هينسال ۱۷/۰-۲۰.

﴿ فَلْيَسِنْظُرِ الْمُانْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ، أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبَّاً، ثُمَّ شَقَقْنَا الْمَارْضَ شَقَّا، فَأَلْبَتْنَا فِيهَا حَبَّا، وَعَنَباً وَقَصْباً، وَوَيَتُوناً وَلَخُلاً، وَحَدَائِقَ عُلْباً، وَفَاكِهَةً وَأَبَّا: بامروْف بروانيته خَرْراكى خَوْق، ئيمه خَرْمان ثاوه كهمان بن رژاندوه، پاشان ثهم زهويه شمان قه لاشت و لهتكردووه جا دانه ويلهمان لهو عهرزه دا سهوزكرد له گهل رهزو سهوزايى، بنه زهيتوون و دارخورما وه باخه رازاوه كانى پردار، و ميوه و گؤوگيا. ﴿عبس/٢٤ – ٣١.

﴿ وَالشَّسَمَّةِ وَمَسَا بَسَنَاهَا، وَالْقَمَرِ إِذَا تَلاهَا، وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا يَعْشَاهَا، وَالسَّسَمَاءِ وَمَسَا بَسِنَاهَا، وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا، وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا: سويندبي بهخورو پهره گرتني رووناكي، و بهمانگ كهلهدواي ثهو هه للدي و بهروژ كاتي كهروي زهوي رووناك ده كاتهوه و به شهو كهروي زهوي دا ثه پؤشني، به و تاسمانه و بهوهي ثهوي به دي هيناوه، و به و زهمينه و و بهوهي كه به پاني را پخست، و به گياني مرقف سويند و به وهش كه نه ندازه ي كردوه. ﴾الشمس / ١ - ٧.

﴿ لَقَــــدُ خَلَقْـــنَا الْمَائِسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيم: لمراستيدا ثيْمه مروّڤمان بهريْكترين شيْوه بهديهيّناوه. ﴾التين/٤...

﴿ أَيَحْسَبُ الْالْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدىً، أَلَمْ يَكُ نَطْفَةً مِنْ مَنِي يُمْنَى، ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَسَقَ فَسَوَّى، وَأَلَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْمُلْقَى: ثايا مروِّف لاى وايه كه به خوّرايى بهره لاده كريّ، ثايا تنو كيْك ثاوى نيرينه نه بووه كه رژاوه ته ناو مندالانه وه له پاشان بوه به خوينى مه يوو، جا خوا ثه وى خهلق كردو ثه ندامى راست و ريّكى پيدا، له پاشا كردنيه جووت: نيرو من. ﴾ القيامة /٣٦ – ٣٩.

﴿ وَالْمُرْسَلِاتَ عُسِرُفاً، فَالْعَاصِفَاتَ عَصْفاً، وَالنَّاشِرَاتَ نَشْراً، فَالْفَارِقَاتَ فَرْقاً، فَالْمُلْقِيَاتِ ذَكُراً، غَذْراً أَوْ نُذْراً: سويندين به و با... يهك لهدو ايه كه تيك ثالاوانه، و به و بالجرو گرّه هاتوانهى هه لذه كه ن، به و بايانه ش كه باران ثه پرژينن، جاسويند به وانهى به جياكر دنه وه ياد ده خه نه ناو دلانه وه، بو به همانه گرتن يان ترساندن. المرسلات / ۱ - ۲.

﴿ أَلَمْ نَخُلُقْكُمْ مِنْ مَاءَ مَهِينِ، فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينِ، إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ، فَقَدَرُنا فَنَعْمَ الْقَادِرُونَ، وَيُلِّ يَوْمَئِد للْمُكَذَّبِينَ، أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كَفَاتًا، أَخْيَاءً وَأَمْوَاتًا، وَجَعَلْنَا فَيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتُ وَأَسُونَا لَهُ مَاءً فُرَاتًا، وَيُلِّ يَوْمَئِد لِلْمُكَذَّبِينَ: تايا ئيرومان له تاوينكى بين بايه خَ نه خُولقاندووه، وله جيهه كي پتهوداً جين مان نه كردوتهوه، تاسهرده مي دياريكراو، و ئيمه ثهمانه مان به چاكترين ثهندازه به دى هينا له ناو چوون له وروزه دا ته نها بؤ به درؤخه رهوانه و مردوان، و لهودا كيرو چياى بلند و پتهومان به ديهيناوه، و به ثاوينكى شيرين و سازگار ثيرومان پاراو كرد له ناو چوون له و روزه دا ته نها بؤ به درؤخه رهوانه. ﴾المرسلات/٢٠ ٢٨٠٠.

﴿ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيْنَاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ، وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَارَوَاسِيَ وَأَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ، تَبْصِرَةً وَذَكْرَى لَكُلِّ عَبْد مُنيسب، وَنَزَّلْ نَا مِسَنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَلْبَتْنَا بِهُ جَنَّاتُ وَحَبَّ الْحَصِيد، وَالنَّخْلُ بَاسِ قَات لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ، رِزْقاً لِلْعَبَادِ وَأَخْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْنًا كَذَلِكَ الْخُرُوجِ: ئايا نهيان راونيوه ته نهو ناسمانه ي كه بهراسه ريانه وه يه كه چونمان سازداوه و رازاندوومانه ته وه، که هیچ کون و که لینینکی تیادا نی یه و زه و یمان پان و به رین کردوه، گه لی کیوی بته و مان تیادا داناوه، و هه موو روه کینکی دلگیر مان به جووت تیادانا، تا بینته رؤشنایی و په ند بؤ هه موو قده عه بدانه ی که قاره زووی گه رانه و ده که ن و له و به رزاییه و قاوی به پیت و به رو نه هم که دروینه ده کرین به به ره که تمان پرژان و به هوی قه و بارانه و ه باخی میوه و قه و دانه و یلایه ی که دروینه ده کرین رواند، و دار خور مای به رزی هیشو و داری تیکسه راومان رواند، و به و بارانه زهوی مسرد و مسان زیسند و کرد و ته وه و کرد و کرده و می مسرد و یش له زهوی هم ربه مه جه شنه یه ی گهرا ۱۱-۱۱.

﴿ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ، وَلِسَاناً وَشَفَتَيْنِ، وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْن: ثايا دوو چاو زمان و دوو لينومان پينهبه خشيون تا به هويانه وه رينگای چاکه و خراپه دهرك بكهن؟ ﴾البلد/٨ – ١٠.

﴿إِلَّا كُلِلَّ شَلِيءَ خَلَقْلَنَاهُ بِقَلَدَازِهِ لَهُ رَاسْتَى دَا تَيْمُهُ هَهُمُووَ شَتَيْكُمَانَ بِهُ تُهُ نَدَازُهُ دُوهِ. ﴾القمر / ٩ گُ.

﴿إِنَّ رَبَّكُ مَ اللَّهُ اللّهِ اللّهِ عَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَتَّة أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثاً وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجُومَ مُسَخَّرَات بِأَمْرِهِ أَلا لَهُ الْحَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ: بِينگومان پهروهردگاری ئيره نهو خودايهيه که ناسمانه کان و زهوی له شهش رزژدا دروستکردووه له پاشان دهستی کردوه به سهقامگير كردنی له سهر عهرشه کهی، نه و پهروهردگاره رزژی به شهو داپزشی، و رزژیشی بهره ده را همرویان لهژیر فهرمانی نهو بهره دان، به ناگابن خهلقکردن و فهرمان ههر به ده ست خودای پهروهردگاری گشت جیهانه، الأعراف: ٤٥

 ﴿ أَوَلَـــمْ يَـــنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وُمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْء: ثـاخز ثــهوان لـــهدام و دەزگاى پر شكزى تاسمانه كان و زهمين و ههرچى خودا دروستى كردون، ناروانن؟ ﴾الأعراف: ١٨٥

﴿ هُـوَ الَّـذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةً وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا: هدر نه و نيوه ى له يه ك گيان به دى هيناوه، و جمكه كه شي هه ر له و دروستكرد تا نارام بگرن و بحه سينه وه له گه تيدا. ﴾ الأعراف: ١٨٩

﴿ أَيُشْـــرِكُونَ مَـــا لا يَخْلُقُ شَيْئاً وَهُمْ يُخْلَقُونَ: ثايا ثهو شتانه ده كهنه هاوه لپهرستى خودا كه تواناي خهلقكردنيان ني يهو خؤشيان دروستكراون. ﴾الأعراف: ١٩١

﴿ وَآيَــةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَخْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ، وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّات منْ نَخيل وَأَعْنَاب وَفَجَّرُنَا فِيهَا منَ الْعُيُون، لِيَاكُلُوا مِنْ لَمَرِهِ وَما عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلا يَشْنُكُرُونَ، سُبْحَانَ الَّذي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَلْفُسِهِمْ وَمِمَّا لا يَعْلَمُ وَنَ، وَآيَــةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَحُ منْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ، وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٌّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ، وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ ٱلْقَـــديم، لا الشَّمْسُ يَنْبَغَي لَهَا أَنَّ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكِ یَسْسَبَحُونَ : زەوى مرد و نیشانه و پونده بۆ ئەوان، زیندومان کردەوه و دانەویْلەمان تیادا روانىد كەلىپى دەخىزن.. ھەر لەئەزەلىشەوە چەندىن باخى خورما و رەزى زۆرمان و دیهیّنا و چهند کانیاومان لیّهه تقولاند.. تاکو لهبهروبوومی و لهبهری رهنجی شانی خزیـان بخـزن، کـه چـی هیـِشـتا سوپاسی خودا ناکهن، ههر خودا خوّی پاك و بیْگهرده که ہمموو شتیکی بهجووت دروستکردووہ(نیرو منی) مرؤیث چ گول و گیا چ زہراتی موجهب و سالب و همستهی ثهتوّم له ثهلکتروّنه کان)، چ لموانهی کهلمسهرزهوی روّوان و چ لــهخوّیان و چ لــهو شتانهـی ثیّوه ثیّستا نایزانن، شهویشّ بو ثهوان یهکیّکه لــه نیشانهکان كه روّژي لينداده رنين لهناكاو تاريكيان بهسهردا دي، و خوّريش بهرهو بنكهي خوّي دەروا ئەمەيـە فـەرمانى خوداي دەستەلاتدارو زانا، مانگيش ئيىمە بۆمان دانا بەچەند قۇناغا تیپهری تاوای لیدی وهك پهلي چهماوهي و شكهالي داري خورما دینته بهرچاو، نهخور

توانای هیّندهی ههیه بگاته مانگ، نهشهویش پیّش روّژ ده کهوی، ههموویان لهخولگهی خزیاندا مهلهده کهن. پیس/۳۳-۶۰

﴿ أُولَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ ممَّا عَملَتْ أَيْدِينَا أَنْعَاماً فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ، وَذَلْلْنَاهَا لَهُمْ فَمَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ، وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلا يَشْكُرُونَ: ثايا ثهوانه نه يَاندى كه بهده ستى خومان ثه نعام (و شير و مهرو و بزن و گا) مان بو خولقاندن جا ثهوان خاوه نيانن و بوشمان ده سته مو كردن جا هه نديكيان به كارده هينرين بو سوارى و له گوشتى هه نديكيشيان ده خون و بو ثهوان لهوانه دا سودو خواردنه وه ههيه، هيشتا سوپاسى خودا ناكه ن؟ إ يس / ٧١ – ٧٧

﴿ أُولَسِمْ يَسِرَ الْأَلْسَانُ أَنَّا حَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَة فَإِذَا هُوَ حَصِيمٌ مُبِينٌ، وَضَرَبَ لَنَا مَنَلاً وَسَبِي حَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعَظَامَ وَهِي رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَلْسَاهَا أَوَّلَ مَرَّة وَهُوَ وَنَسِي حَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْلِي الْعَظَامَ وَهِي رَمِيمٌ قُلُ يُحْيِيهَا الَّذِي أَلْسَاهَا أَوَّلَ مَنْهُ تُوقَدُونَ، بِكُلِ خَلْقَ مِنْلَهُمْ بَلَى وَهُو الْخَلَاقُ أَوْلَاسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِنْلَهُمْ بَلَى وَهُو الْخَلَاقُ الْعَلَى اللهِ اللهِ عَلَى اللهِ اللهُ اللهُ اللهِ اللهِ اللهُ الل

﴿وَخَلَــقَ كُــلُّ شَــيْءٍ فَقَــدُّرَهُ تَقْدِيــراً: بهديهيّنهري ههمووشتيّكه و رادهي بـۆ داناوه ﴾الفرقان: ٢

﴿ أَلْكُمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظَّلُّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِناً ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ وَلِيسِلًا، فَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاساً وَالتَّوْمَ سُبَاتاً وَجَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاساً وَالنَّوْمَ سُبَاتاً وَجَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاساً وَالنَّوْلَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُوراً، لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتاً وَلَسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَلْعَاماً وَأَنَاسِيَّ كَثِيراً، وَلَقَدْ

﴿ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أَجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْدِرًا مَحْجُورًا، وَهُو الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَراً فَجَعَلَهُ لَسَباً وَصِهْراً وَكَانَ رَبُّكَ قَدَيدرا: خودا كه دوو ده رياى له كه نارى يه كم داناوه يه كيكيان زور شيرينه و نهوى ديكهيان سوير و تال و داغ و تفته وهله نيوانياندا لهمپه ريك و به ركيكى نهستورى داناوه، و هم رخويه تى له تنوكى ناو مروقى به ديهيناوه و كردوونيتى مالى تورمه و خزم پهيدا بوون، پهروه ردگارت ههميشه به توانايه. ﴾الفرقان / ٥٣ - ٤٥

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ في السَّمَاء بُرُوجاً وَجَعَلَ فيهَا سرَاجاً وَقَمَراً مُنيراً، وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَكُّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورا: پاكى و بى گەردى بۆ ئەو كەسەيە چەند بورجىكى لە ئاسماندا دامەزراندوه و لەناويدا چرايەك و مانگىكى رۆشنى جىكردۆتەوه، ھەرئەويشە نۆرەى بەشەو و رۆژ دەكا بۆ كەسى كە بيەويىت بىركاتەوە يان سوياسى خوا بكات. ﴾ الفرقان: ٢١ - ٢٢

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّه عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقِ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَالَّى تُؤْفَكُون: ثهى خه للكينه له بيرتان بني خودا چهندى جاكه له سهر ثيوه ههيه ثايا جگه له خودا كه سني تر ههيه له تأسمان و زهوى دا بريويتان بدات هيچ كه س شايستهى پهرستان نى په جگه لسه خودا، چيون لهريني راسته لاده درين فاطر: ٣

﴿ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتَثِيرُ سَحَاباً فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَد مَيِّت فَأَخْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلكَ النّشُورُ: هـەر خودايه كه با كان بهرنى دەكاً و ئەوانىش هەور دەبزوينن و ئەو ساھەور دەتاوژینین بەرەو سەرزەمینیكى مردو، و زەوى مردوى بى زیندوودەكمینەوه، و زیندووكردنەوى پاشە رۇژیش ھەر ئاوايە. ﴾فاطر: ٩

﴿ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُوَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجاً وَمَا تَحْملُ منْ أَلْغَى وَلا تَضَسِعُ إِلَّا بعلْمه وَمَا يُعَمَّرُ مَنْ مُعَمَّر وَلا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِه إِلَّا فِي كِتَابِ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّه يَسيرٌ، وَمَا يَسْتَوي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أَجَاجٌ وَمِنْ كُلِ تَأْكُلُونَ لَحْماً طَرِيّاً وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لِتَبْتَغُوا مِــَنْ فَصْـــلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ، يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ اَلشَّـــمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي لَأَجَلِ مُسَمَّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مسنّ دُونه مَا يَمْلكُونَ منْ قطّمير: حواى ثيّوه لـه خاك پاشان لـه تنوّكيْك پاشان ثيّوهى ﴿ کردوّتهوهٔ هاوسهٔری یه کتر (ژنّ و میرد) و هیچ ژنینك دووگیان نابی و نازی مهگهر بهزانستي ئمو و تعمهني هيچ كمس زياد نابئ و ناگاته پيري و لهتهمهني كهسي كهم نابي کههمموو بهگشتی له کتیبی زانستی خودادا نوسراوه و ئهم کارانه بو خودا ئاسانه، دوودهريا همان ئمو دوو دەريايم يەكسان نين، ئموەتا ئەمميان شيرينەو تونينتي دەشكينني ئەويشىيان سويرو تال و تفته، لەھەردووكيان گۆشتى تەرو تازە دەخۇن و لەھەردووكيان خشلنی جنوان دەردېنن و لەببەرى دەكبەن و خۆتيانى بېدەرازېننەوە دەبيىنى گەمپەكان دەرياكە دەقلىشىنىن تا... ئىرە لەسايەي ئەودا رۆزى (رزق) پەيدا بكەن و شوكرانەي لهسهر بکهن، شهو دهخاته ناو رۆژەوه و رۆژیش دهخاته ناو شهوهوه، و خۆرو مانگی رام کردوه، و ههریه کهیان بغ کاتی دیاریکراو دینن و دهچن، نهوهیه خودای پهروهردگاری ئيوه، خاوهني توانا و دهستهلاته، و ئەوانەي ئيوه ھاوارو پەنايان بۆ دەبەن دەسەتەلاتى بەدىھيننانى دەنكى خورمايان نىيە. ﴿فاطر/ ١ ٣ – ١ ٣

﴿ أَلَسِمْ تَسَرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ فَمَرَات مُخْتَلِفاً أَلُوالُهَا وَمِنَ الْجَسَبَالِ جُسدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلُوالُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ، وُمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابُ الْجَسْبَالِ جُسدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلُوالُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ، وَمُعَنَ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ: وَالْأَلَعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلُوالُهُ كَذَلِكَ إِلَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ:

ناخز نه تدی، خودا ناوی له و به رزیی یه وه باراندوه، میوه جاتی هه مه ره نگه مان پیرواند؟ له کیوانیش ریگه و بانی سپی و سوری جزراو جزری به ره نگ جیای به دیهیناوه رهشی و های قه له ره شیان نیادا هه روه هایه، ره نگیان له یه کتر جودایه له ناو عه بدانی خودادا هه رفره زانایان ده پناسن و لینی ده ترسن، هه رخودا خوی خاوه ن ده سته لات و خه تا پوشه. فاطر / ۲۷ – ۲۸

﴿إِنَّ اللَّهِ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارُضَ أَنْ تَزُولًا وَلَئِنْ زَالْتَا إِنْ أَمْسَكُهُمَا مِنْ أَحَد مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيماً غَفُوراً: خُودا ئاسمانه كان و زووى راگرتووه كه نه كهون، گذر كهوتن جُكّه لهو كهسى تر نىيه راگيريان بكات، ههر خودايه كارى بهشينهيىيه خهتا يؤشه. ﴾ فاطر: ١٤

﴿ أَوَلا يَذْكُـــرُ الْأَلْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا: ثـهو مـروْقه بـوّ بيرناكاتـهوه كهسهرهتا ئيمه نهو مان دروستكردووه و هيچيش نهبووه. (مريم: ٦٧

﴿قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى، قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلِّ شَيْء خُلْقَهُ ثُمَّ هَذَى، قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى، قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كَتَابِ لا يَضِلُّ رَبِّي وَلا يَنْسَى، الّذِي جَعَلَ لَكُسمُ الْأَرْضَ مَهْداً وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلاً وَأَلْزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَوْوَا حَلَ لَكُسمُ الْأَرْضَ مَهْداً وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلاً وَأَلْزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزُواجِاً مِسْ لَسَبَات شَتّى، كُلُوا وَارْعَوْا أَلْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيات لَأُولِي النَّهَى: فيرعهون كُووتى: يهروهُرد كَارى لينه فيرعهون كُووتى: يهروهُرد كَارى لينه فيرعهو شتى داوه، كوتى بهسهر هاتى بينشوان چىيه؟ ثووتى إزانينى ثهوه لاى بهروهرد كار له كيتابيكدا نووسراوه، پهروهرد كارم همر كيز بزرى ناكاو لهيادى ناكا، ثهو خودايهى كه زهوى بؤ ثيّوه كرده جيّى حهسانهوه (لانك) و فره ريكاى لهودا سازدا، و له ناسمانهوه بارانى باراند، كه لهسوينگهى ثوره وهموو هموو جوّره كرو كيبايه كى هاوه لهمان رواند و سهوزكرد، ههم خوّتان لينى بلهوهو بين بهراستى نيشانه گهليكى زور ثاشكران بو خاوه ناره ني مقاله كان. كهطه عنه هذا الله عليه الله عليه الله عليه الله عليه الله كان بي بله وهرين بهراستى نيشانه گهليكى زور ثاشكران بو خاوه ناه عقاله كان. كهطه عنه به عنه اله هانه وه

﴿ لَحْــنُ خَلَقْــنَاكُمْ فَلَــوْلا تُصَدِّقُونَ، أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ، أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ لَحْنُ الْخَالِقُونَ : لَيْمه لَيْوهمان لهنهبرون دروست كردوه، ثهدى بؤ ليمان ناهينن و باوه رِناكهن

به خوا ثایا بیر لـهو تۆماوهى خۆتان ده كهنهوه كه تۆوى ده كهن لهناو رهحم دا، ثایا ئيوه دروستى ده كهن لهناو رهحم دا، ثایا ئيوه دروستى ده كهن يان ئيمه. الواقعة/٧٥-٩٥..

﴿ أَوَلَكُمْ مُؤَمِّنِهُ إِلَى الْمَرْضِ كُمْ أَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ : ثالِما نارواننه زەوى كه چەند جوتەى رووه كى بەرھەمدارمان تيادا رواندوه بينگومان لەمەدا نيشانەيەكى زۆر ئاشكرا ھەيـە لەسـەر بوونى خـودا كـه چـى زۆربەيان بروا ناھينن. ﴾الشعراء/٧-٨

﴿ أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارِضَ وَأَلْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَلْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَسَةً مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ ثُنْبَتُوا شَجَرَهَا أَإِلَةٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدَلُونَ، أَمَّنْ جَعَلَ الْمَارُضَ قَرَاراً وَجَعَلَ خَلالَهَا أَنْهَاراً وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَخْرَيْنِ حَاجِزاً أَإِلَةً مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لا يَعْلَمُونَ: ثايا كِن بِه ثَهُ وَزاتِهِ كَهُ ثَاسِمانه كَانُ و زهوى بهديهيناوه ؟ له تاسمانه وه باراني بو باراند جابه هوى ثه و بارانه وه باغ و بيستاني بهديمه ني جوانمان بو سهوز كردن، له كاتي كلا كه ئيوه تواناى سهوز كردني داره كه تان ني يه، ثايا خواوه ندي كي سهوز كردني داره كه تان ني يه، ثايا خواوه ندي كي تر له گهل خودا داهه يه ؟ ثايا كي زهوى كردن ته جيني قهرار گرتن و له زهوى دا چهم و دوّل و كيوى پتهوى تيادا سازداوه، و له نيوان دوو ده رياى (سويرو شيرين) دا به رزه كي داناوه،

ئايا خواوهنديکي تر له گهل خودادا ههيه، نا.... نييه بهلکو زوّربهي ئهو کهسانه نهزان و نهفامن. النمل/۲۰-۳۱

﴿ ٱلْسَمْ يَرَوْا أَلًا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيات لِقَوْمٍ يُؤْمِسْنُون : ثايا نابينن كه شهومان داهينا تا ثارامی تيدا بگرن و روزيشمان رووناك كرد، نهمهدا نيشانهو پهند بر هوزی بروادار ههيه. ﴾النمل: ٨٦

﴿ وَتَسَرَى الْجَبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِي تَمُو مُو السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَثَقَنَ كُلَّ شَيْء إِلَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُون : كَيْوه كَان دهبينى وا دهزانى وهستاوه و بن جَولْديه به لام وهك همور دهرِ ذَن كَيْوه كان، كارى خودايه كه به كارامه بى ههموو شتينكى ثه نجام داوه، و تا كادارى همموو كرده و ويه كتانه. ﴾النمل: ٨٨

﴿ وَرَبُّــكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ: پهروهردگارت ههرچي بوينت خهلقي ده کات و ههٽيده بزيري. ﴾القصص: ٦٨

﴿ قُلُ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْكُمُ اللّهَ عَلَيْكُمُ اللّهُ عَلَيْلُ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلا تُبْصِرُونَ، وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ اللّهَ اللّهُ وَالنّهُ اللّهُ عَيْرُ اللّه يَأْتِيكُمْ بِلَيْلِ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلا تُبْصِرُونَ، وَمِنْ رَحْمَتِه جَعَلَ اللّهَ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَيْرُ اللّه عَلَيْكُمْ اللّهُ عَيْرُ اللّه يَأْتِيكُمْ بِلَيْلِ تَسْكُنُونَ فِيهِ اللّهُ عَيْرُ اللّهُ عَلَيْكُمْ اللّهُ عَلَيْكُمْ تَشْكُرُونَ : بلّني / ثايا دُه زانن الله عليه الله على الله الله على اله على الله عل

﴿وَجَعَلْسَنَا اللَّيْلُ وَالنَّهَارَ آيَقَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَصْلاً مِنْ رَبِّكُمْ وُلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً: شُهوو رؤژمان كرده دوو نيشانه، جا نيشانهى شهومان سريىيهوه و، نيشانهى رۆژمان رووناك کرد تا روزی و بژیویتان تیابه دهستبهینن تا ژمیرهی سال و ژماره بزانن و هممووشتیکمان بهووردی شیکردؤتهوه﴾الاسراء: ۲ ۱

﴿ رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيما: پهروهردگارتان زاتینکه گهمنی لهدهریا بو ثیوه دهخاته گهرو جَوَوَلَه تالیٰی سوودمهند بن بهراستی خوا سهبارهت به ثیوه به بهزهییه. ﴾الاسراء: ٦٦

﴿ وَلَقَسَدْ كُرَّمْسَنَا بَسِنِي آدَمَ وَحَمَلْسَنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيْبَاتِ وَفَضَّسَلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلاً : بهحمقیقهت ثیّمه ریزمان لهنوه کانی ثاده م گرت و ثموانمان له وو شکایی و دهریایدا هه لگرت رسق و روزی پاکمان پیدان، و زور فه زلّمان داون به سه رزور به ی زینده وه ره کانی تر. اللاسراء: ۷۰

﴿ وَيَسْسَأَلُونَكَ عَسَنِ الرَّوحِ قُلِ الرَّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعَلْمِ إِلَّا قَلِيلاً: سهباره ت به رؤح لینت ده پرسن بلنی رؤح شَتیْکه ته نها پهروه ردگارم به نَاگایه لینی، و کهمیّك زانست به نیّوه دراوه، به تایبه تی سهباره ت به رؤح. ﴾الاسراء: ۸۵

﴿ قُـلُ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَــيَّ مِنَ الْمَيِّتَ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلا تَــتَّقُونَ، فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقِّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلالُ فَالَّى تُصْرَفُونَ : بلن چ كهسن له تأسمان و زەوى رسق و رؤزيتان ئهدات كنى خاوەن و خولقينهرى گوى و جاوه، كنى مردو لهزيندوو دەرديننى و زيندوو لهمردو پهيدا دەكا؟ و چ كهسى ته گبيرى کاروباری دونیا ده کا، جا ده لین: خودا، بلن: کهواته بؤچی تهقوا ناکهن و ناترسن، ئائهمهیه خوای پهروهردگاری راستی ئیوه ثایا لهدوای ههق بیجگه له گومرایی هیچی تر ههیه، کهواته بؤچی لهپهرستنی خودا روو وهرده گیرن. پیونس: ۳۱-۳۲

﴿ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَالَّى ثُوْفَكُونَ، قُلْ مَنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَى فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ، وَمَا يَتَبِعُ أَكُ شَرُهُمْ إِلَّا ظَنَّ إِنَّ الظَّنَّ لا يَعْنِي مِنَ الْحَقِّ شَرِيئًا إِنَّ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ : وَمَا يَتَبعُ أَكُ شَرُهُمْ إِلَّا ظَنَّ إِنَّ الظَّنَّ لا يُعْنِي مِنَ الْحَقِّ شَرِيئًا إِنَّ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ : وَمَا يَتَبعُ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ : وَمَا يَتَبعُ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ : وَمَا يَلْعَلَى اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ : وَمَا يَتَبعُ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ : وَمَا يَلْ كَمَسِيكُ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ : وَمَا يَعْمَا اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ : وَمَا اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ اللَّهُ عَلِيمٌ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُ وَلَا يَعْمَالُ اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا إِلَى اللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا عَلَى اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلِيمٌ اللَّهُ عَلَيْمٌ اللَّهُ عَلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْمٌ اللَّهُ عَلَيْهُ وَاللَّهُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ عَلَيْهُ وَالْكُمُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ الْعُولُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ عَلَيْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الْعُولُ اللَّهُ اللللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللللَّهُ اللَّهُ الللللَّهُ الللَّهُ الل

﴿ هُـــوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيات لِقَوْمٍ يَسْمَعُون : خوايه كى ئهو تؤيه كه شهوى كردوته جينى حهسانهوه تان و روزژيشى كُردوته هوى بينينتان، ئهمانه ههمووى به گشتى نيشانهن بو كهسانى كه گويٽيستين. ﴾يونس: ٦٧

﴿ وَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآیاتُ وَالنَّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لا يُؤمِّ لا يُؤمِّ سنُونَ : بلنى: بروانن كەلە ئاسمانەكان و زەويدا چى ھەيە، كە چى ئەم ھەموو نىشانەو ترسينەرانە كارناكەنە سەر كەسانى بى بروا. ﴿ يونس: ١٠١

﴿ وَلَــنَنْ أَذَقْنَا الْأَلْسَانَ مِنّا رَحْمَةً ثُمّ لَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِلَّهُ لَيَوُوسٌ كَفُورٌ: كَه رخوشى و شادى به مروف به به خشين و له پاشدا ليني وه ربگرينه وه نائوميدو ناسپاس ده بينت. ﴾ هود: ٩ ﴿ وَكَأَيّنُ مِنْ آيَة فِي السَّمَاوَات وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ: جه ند زوره نيشانه كانى خُودا له ئاسمانه كان و زهويدا كه چيى ثه وان به لايدا ده پرون و رووى ليوه ده گيرن. ﴾ يوسف: ٩٠٥

﴿ وَالْأَرْضَ مَدَدُنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونِ، وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ، وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنَهُ وَمَا لَنَوْلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ، وَأَرْسَلْنَا الرَّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَلْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَلْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ، وَإِنَّا لَنَحْنُ تُحْيِي وَتُمِيتَ وَتَحْنُ الْوَارِثُونَ: زَهُوبَانَ كَشَانَ و بان و بهرينمان كرد و جهموو كيومان تيادا سهقامگير كرد و همموو جوره رووه كيكمان به ثه ندازه تيادا رواند.. مايه ي گوزهراني ثيره و بوونه وهراني جيا له ثيره.. كه ثيره بريويان ناده نه همر رواند.. يتين بكاه و له فاسمانه وه به ناومان هير فاردو ته خوار.. همروه ها بامان نارد تا... پيتين بكاه و له فاسمانه و به به ناومان كردن و ناشتوانن ثهو ثاوه لاى خوتان بهيلته وه.. همر خومانين گيان ده به خشين و ثه يستينينه وه، همر ثيمه يسن خاوه ندارى هموو خومانين گيان ده به خشين و ثه يستينينه وه، همر ثيمه يسن خاوه ندارى هموو شتيك. المحرا م المحر

﴿ وَلَقَــــدُ خَلَقْنَا الْمَالِسَانَ مِنْ صَلْصَالِ مِنْ حَمَاً مَسْنُون: ئینمه مرزقمان دروستکرد له قوره رهشهی بؤگهنی رهق هه تهاتوو. ﴾ الحُحر: ٢٦ گُ

﴿وَمَـــا خَلَقْـــنَا السَّمَاوَاتِ وَالْمَارُضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِ : ثاسمانه کان و زەوى و ھەرچى لەنيۆەندا ھەيە بەراستى و بەھەق بەدىمان ھيناوە.﴾٥٨

﴿الْحَمْسِدُ للَّسِهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارِضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ اللَّذِينَ كَفَسِرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدَلُونَ، هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِين ثُمَّ قَضَى أَجَلاً وَأَجَلَّ مُسَمَّى عَنْدَهُ ثَسَمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ : همموو سوپاس بو خودا كه ئاسَمانه كان و زووى دا هيناوه و تاريكى و روناكى له گهل تهوهيشا بنى باوه ران و كافران بو پهروهردگارى خويان هاوسهنگ و هاوبهشى بو دائهنين.. همرخودايه كه ئيوهى له قور دروستكردوه لهدوايدا كاتى ناديارى لاى شيوه بو دائهنين . همرخودايه و ئاكسامى ديسار لاى خويسهتى، كهچى هسهر خاوهن گومانن. ﴾الأنعام: ١-٢

﴿ وَمَا مِنْ دَابَّة فِي الْأَرْضِ وَلا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْه إِلَّا أَمَمٌ أَمْثَالُكُمْ: همر زيندهوه ره ي بهسمر زهويدا بسمور الله بسموريان كۆمەلانسنكى وهك بسموريان بالانعام/٣٨ بيروات و همار مهلسنگ بسموريان بهريست هماموريان كۆمەلانسنكى وهك بيروات و همار مهلسنگ

﴿ وَ كَذَلَسَكَ لُوِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتَ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ، فَلَمَّا رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لا أُحِبُ الْآفلينَ، فَلَمَّا رَأَى الشَّمَاوَاتَ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الشَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِن المُسْرِكُونَ، إِنِّسِي وَجَهِي للَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِن الْمُشْرِكُونَ، إِنِّسِي وَجَهِي للَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِن الْمُشْرِكُونَ، إِنِّسِي وَجَهِي للَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِن الْمُشْرِكُونَ : نَاوِهِ هَا باره گَاى ناسمانه كَانَ و زهو يمان به ثيبراهيم نيشاندا تابزاني و له ريزى باوه ورد الله ورد ورد كارى منه، همركه له بهرچاوى ناوا بوو ووتى / همر چيه ناوا بيو ووتى / نهمه پهروه ردگارى منه به لام كاتيك كه مانگى بينى هملهات ووتى / نهمه پهروه ردگارى منه به لام كاتيك كه نهويش بزرو ناوا بوو ووتى / گمر پهروه ردگاره رينمايى رينگاى راستم به لام كاتيك كه نهويش بزرو ناوا بوو ووتى / گمر پهروه ردگاره رينمايى رينگاى راستم نه كات ده كه له همووان گهوره تره و كاتيك ناوا بوو ووتى / من دوورم لهو شتانهى كه خوداى منه كه له هموان گهوره تره و كاتيك ناوا بوو ووتى / من دوورم لهو شتانهى كه زوى به دوداى داده نين من رووى خوم كرده نه و خودايهى كه ناسمانه كان و زموى به دي هيناوه به دلينكى پاكهوه و دوورم له وانه مي هاوبه شيى و هاوه ن بو خودا دروستده كه ن و همرگيز له وانه نيم. المُلانعام / ۷۰ – ۷۹.

وإنَّ اللَّهُ فَالَى الْحَبُّ وَالنَّوٰى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ مَنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيْتِ وَمُخْرِجُ الْمَيْتِ وَالْقَمَرَ حُسْبَاناً ذَلِكُ اللَّهُ فَالَّى الْعَلِيمِ، وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النَّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ فَلَكُمُ النَّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْمَيْوَدَعُ قَدْ فَصَّلْنَا الْآیاتِ لِقَوْمٍ یَعْلَمُونَ، وَهُوَ الَّذِي أَلْشَاكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَة فَمُسْتَقَرِّ وَمُسْتَقَرِّ كُلِّ شَيْءَ فَاتَلْنَا الْآیاتِ لِقَوْمٍ یَعْلَمُونَ، وَهُوَ الَّذِي أَلْشَاكُمْ مِنْ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْ طَلْعَهَا بِهُ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءَ فَالْمَاتِ الْمَوْرِبُ مِنْ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مِنْ طَلْعَهَا بِهَ الْمُؤْوا إِلَى مَنْ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا مَنْ طَلْعَهَا وَعَيْرَ مُعَنَّاهِ الْظُولُوا إِلَى فَيْ ذَلِكُمْ لَيَاتِ لِقَوْمٍ يُوْمُنُونَ : خُودا لِهُ تَكُورِ مُنْ النَّخُلِ مِنْ طَلْعَهَا وَعَيْرَ مُعَنِّلَةٍ وَمَنَ النَّيْوَلُ اللَّهِ الْفُولُوا إِلَى فَيْوَ وَلَوْمُ اللَّهُ مَنَ السَّمَاءِ الْفُولُوا إِلَى اللَّهُ مِنْ السَّمَاءِ الْفُولُوا إِلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَمُنْ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ وَلَا اللللَّهُ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ اللَّ

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَلْسَأً جَنَّات مَعْرُوشَات وَغَيْرَ مَعْرُوشَات وَالنَّحْلُ وَالنَّوْعَ مُخْتَلِفاً أَكُلُهُ وَالنَّيْسَةُونَ وَالسَرُّمَانَ مُتَشَسَابِها وَغَيْرً مُتَشَابِه كُلُوا مِنْ ثَمَرِه إِذَا أَلْمَرَ وَآثُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَاده وَلا تُسَسِرِفُوا إِنَّهُ لا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ، وَمِنَ الْأَلْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشاً كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُسمَ اللَّه وَلا تُسَبِعُوا خُطُوات الشَّيْطَان إِنَّهُ لَكُمْ عَدُو مُبِينَ : همر تهويشه باخو بيستانى بهديهيناوه، هيندينكيان داربهست و كهبريان پيويسته و ههندينكى تريان پيويستيان بيني ني به دارى خورما و مهزراو كيلاگهى بهديهينا، كهلهخواردندا له يهك جياوازن، ويني ني بي دارى خورما و مهزراو كيلاگهى بهديهينا، كهلهخواردندا له يهك جياوازن، همر كه هاتنه بهرهم لييان بخون و له روزانى ميوه چنيندا بهشى جياكه نهوه بو همژاران، كاريك مهكهن كهله تعالمه نوى كهزياده وي ده كهن كاريك مهكهن كهله تعالمه نوى دورى بهديهينان له به كارهيناندا. لهمالاتيش برينكى بو بارلينان و ههندينكى بو كولك و خورى بهديهينان له له كارهيناندا. لهمالاتيش برينكى بو بارلينان و ههندينكى بو كولك و خورى بهديهينان له به كارهيناندا. لهمالاتيش برينكى بو بارلينان و ههندينكى بو كولك و خورى بهديهينان به گونه و له ودولك شهيتان به شهيتان به شهيتان به شهيتان به شهيتان به الشكرا دو ژمنتانه. المالانعام: ١٤ ا ١٤٢٠ ا

﴿ فَاسْـــتَفْتِهِمْ أَهُـــمُ أَشَــــــ خُلُقاً أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِين لازِب : جاله بیباوهران بیرسه ثایا بهدیهیّنانی دووبارهی ئهوان سهختتره یان ئهوی ثیّمه خولقاًندوومانه و ئیّمه ئهوانمان لهقوریّکی پنری پیّکهوه لکا و بهدیهیّناوه. ﴾الصافات: ۱۱

وْ حَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَد تَرَوْلُهَا وَٱلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثُ فيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّة وَٱلْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَٱلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْج كَرِيم، هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَسَأَرُونِي مَاذَا خَلْقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِه بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلال مُبِينَ : دهبينين تاسمانه كانى بن كوّله كه راگرتووه و لهسهرزه وى چهنده ها كيوى دارشتووه، تائيوه نه لهرزينيته وه ههموو جوّره بونه وهريكى تيادا بالاو كردوته وه تاويشمان له تاسمانه وه بو رژاندن و ههر لهزه ويدا جوتهى ههموو جوّره روه كيكمان سهوز كردوه.. تهمه كاره كانى خودايه دهسا ثيوه نيشانم بده ن كهسانى تر جگه له خودا چيان دروستكردوه، ثهوانهى ناهه قييان گرتوته به ر، به ناشكرا رئ له خويان هه تهده كهن. ﴾لقمان: ١٠ - ١١

﴿ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِ سَرَّةً وَبَاطْنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّه بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلا هُدَى وَلا كتاب مُنير: ثاياً نه تان ديوه خودا هه موو شتيكى ثاسمانه كان و زَهْمينى بو ثيوه ده سته مؤكّر دوه به ثاشكراو به نهيني به خشنده يى به سهرتانا پژاندوه؟ ههر لهوانيش كه ساني وا هه ن به بي شاره زايي ياخود به بي كتيبين كه بؤيان رؤشن بكات موناقه شه گيرى بوونى خودا ده كه ن. ٢٠ بؤيان رؤشن بكات موناقه شه گيرى بوونى خودا ده كه ن. ٢٠ بؤيان رؤشن بكات موناقه شه گيرى بوونى خودا

﴿ وَلُو اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ: هُمرجى دارو دره خت هديه له م زهويى يدا بنه بينوس كَلمَاتُ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ: هُمرجى دارو دره خت هديه له م زهويى يدا بنه بينوس و دهرياكانيش ببنه مدره كه ب بؤى، له گهل حهوت ده رياى تريش بخرينه پاليان، هيشتا و تهكانى خودا نايانه كۆتايى، و همر خؤى خاوهن ده سه لات و كاربه جى يه. ﴾لقمان: ٢٧ ﴿ أَلَهُ تُسرَ أَنَّ اللّٰهَ يُولِحُ اللّٰيلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِحُ النَّهَارَ فِي اللَّهِلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَهُ وَأَنَّ اللّٰهَ بَمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ، ذَلِكَ بَأَنَّ اللّٰهَ هُو الْحَدِي فِي الْبَعْونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ، أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ هُو الْحَدِي فِي الْبَعْونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ، أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ هُو الْحَدِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتِ لِكُلِّ صَبَّارِ شَكُورٍ: تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتِ لِكُلِّ صَبَّارِ شَكُورٍ: تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتِ لِكُلِّ صَبَّارِ شَكُورٍ:

نایا نهت بینی خودا شهو ده خاته ناو روّژ و روّژیش ده خاته ناو شهو، خوّرو مانگیشی بوّ نیرو دام کردوه و ههریه کهیان تا ماوه ی دیاریکراو لهمه داره کانی خوّیاندا دیّن و ده چن خودا له کاره کانتان به ناگایه.. ده بی نهوه بزانن که خودا هه قه و ههرشتی کی تر جگه له و به ناو هاواری بوّ به رن پووچه آنه، پایه به رزو هه ره مه زن هه رخودایه نایا نه تدیوه که که شتی و گهمیه کان له زهریا کاندا به به خشنده یی خودا ده روّن... تا نیشانه کانی توانای خویتان پیشان بسو سادات، نام نیشانانه بسوّ همه موو نارام گسران و سویاسکه رانه. فلمادا / ۲۹ - ۳۱.

﴿ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُلْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَى صَوَاطِ الْعَزِيدِ الْحَمِسيدِ: ثهو كهسانه ي كهزانان باش دهزانن، ثهوه ي كهبؤتؤ نيرراوه لهلايه ن خوداوه ههقه و بهره و ريْگاي راست و پهسهندت دهبا. ﴾سسبأ: ٦

﴿ خَلَقَ السَّمَاوَات وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكُوّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكُوّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمْرَ كُلِّ يَجْرِي لَأَجَلِ مُسَمَّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ، حَلَقَكُمْ مِنْ الْاَلْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ مِنَ الْاَلْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي لَمُونِ أَمَّهَا تَكُمُ خَلْقًا مَنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَات ثَلاثُ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لا إِلَّهَ بِطُونِ أَمَّهَاتَكُمُ خَلْقًا مَنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَات ثَلاثُ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لا إِلَّهَ بِطُونِ أَمَّهَاتَكُمُ خَلْقًا مَنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَات ثَلاثُ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لا إِلَّهَ بَعْدِي فَيْ اللَّهُ وَبُكُمُ اللَّهُ وَبُكُمُ اللَّهُ وَبُكُمْ اللَّهُ وَبُكُمُ اللَّهُ وَبُكُمُ اللَّهُ وَبُكُمُ اللَّهُ وَالْمُلُكُ لا إِلَّهَ الْمُلْكُ لا إِلَّهُ عَلَى اللَّهُ وَبُكُمُ اللَّهُ وَبُكُمُ اللَّهُ وَبُكُمُ اللَّهُ وَبُكُم اللَّهُ وَبُكُمُ اللَّهُ وَبُكُمُ اللَّهُ وَبُكُمُ اللَّهُ وَبُوا وَقُونَ أَنَّهُ اللَّهُ الْمُلْكُ لا إِلَهُ الْمُلْكُ لا إِلَهُ الْمُلْكُ اللهُ الله وَلَا اللهُ اللهُ وَالْمُونِ وَلَا إِلَيْ اللّهُ وَالْمُوالِ وَلَا اللهُ اللهُ وَالْمُ وَالْمُ وَالْمُ وَلَا اللّهُ الْمُعُولُ وَلَا اللّهُ وَالْمُ وَاللّهُ اللهُ وَاللّهُ وَالْمُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَالْمُ وَاللّهُ وَالْمُ وَالْمُ وَالْمُ والْمُ وَالْمُ وَاللّهُ وَالْمُ وَالْمُ الْمُلانِ وَلَاكُمُ الللهُ الْمُوالِ الللهُ الْمُوالِ اللّهُ الْمُوالُولُ اللّهُ الْمُ وَاللّهُ اللهُ وَاللّهُ وَاللّهُ لَا الللّهُ وَاللّهُ اللّهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ وَاللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللهُ الللهُ اللهُ اللهُ اللهُ الللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللله

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعاً مُخْسَتَلِفاً أَلْوَائِكَ لَلْهَ أَلْوَلَى مَنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يَجْوِجُ بِهِ زَرْعاً مُخْسَتَلِفاً أَلُوائِكَ لَلْهَ كُوكَ لَلْوَلِي مُخْسَتَلِفاً أَلُوالِي لَا اللَّهِ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى الللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى الللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى الللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللْعَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى الللللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى ال

ههانده گهری تهوسا دهیکاتهوه پووش و پهالاش، تهوانهی ژیرو خاوهن عمقلن لهمهیهند وهرده گرن. الزمر: ۲۱

﴿ اللَّمَ خَالِقُ كُلِّ شَيْء وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْء وَكِيلٌ، لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالدِّيسِنَ كَفَسَرُوا بِآياتِ اللّه أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ، قُلْ أَفَعَيْرَ اللّه تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ: خودا به دَيهينه رَى هَموو شَيْكَ لههموو شَيْكَ نَاگاداره ، كليلى ناسمانه كان و زووى به گشتى به دهست نهوه ، ثهوانهى كه بن باوه رن به نيشانه كانى خودا ، هم رخزيان زهره مند ده بسن ، بلسن : فه رمانى په رسستنى جگه لسه (خودا) م پسيده كهن نسهى نهزانايان ، كالزمر : ٦٤ – ٦٤ .

﴿ هُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ مَنَ السَّمَاءِ رِزْقاً وَمَا يَتَذَكُّرُ إِلَّا مَنْ يُنيبُ: خودايه كى ثهو تَزيه نيشانه كَانَى خويتان نيشان دهدا، لَـه ثاسمانهوه رسق و روزيتان بو دهبارينني، و تهنها ثهوانهى رووده كهنه خودا دينه ياديان. ﴿ عَافر: ١٣

﴿اللَّسهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لَتَسْكُنُوا فِيهُ وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ اللَّهُ لَلُهُ لَكُمُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ الللهُ الللللهُ اللَّهُ اللهُ اللهُولِ اللهُ اللهُ

﴿ هُ وَ اللَّهِ عَلَقَكُمْ مِنْ ثُرَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَة ثُمَّ مِنْ عَلَقَة ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طَفْلاً ثُمَّ لَتَسَبُلُغُوا أَشُدَّكُمْ مِنْ يَتُوفَى مِنْ قَبْلُ وَلَتَبُلُغُوا أَجَلاً مُسَمّى وَلَعَلَّكُ مِنْ فَيكُونُ: وَلَعَلَّكُ مِنْ فَيكُونُ: همروه ها ثير مى له خاك دروستكروه و پاشان تنوكيك و پاشان به خودا دين تا ده گهنه بچووكى همالواسراو پاشان ده تانهاويته دهره وه، به ساوايى، پاشان به خودا دين تا ده گهنه تواناو هيزتان، پاشان به پيرى ده گهن، و همنديكيشتان به رله پيرى دهمرن، همتا ده گهنه شهو كاتهى بؤتان دياريكراوه، تاوه كو عمقلتان به گهر بخدن، همرخويه تى ژين ده داو دهش مرينى، همر كاريكى بويت همرينى بيرى: به ، ده بى فافر: ٢٧ – ٦٨

واللَّهُ السَّدَي جَعَهُ لَكُمُ الْأَلْعَامَ لِتَرْكُبُوا مِنْهَا وَمَنْهَا تَأْكُلُونَ، وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ، وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَات اللَّه تُنْكُرُونَ: خودا ثه نعامى (ووشت، مهر، بزن، گا) ى بز ثيره خهلقكرد تاسوارى همنديْكيان ببن، و له همنديْكيان بخون، گهليك سودى تريشيان بز ثيره هميه، ثهو نيازهى له دلتاندا هميه به هوى ثهوانه وه پيكيان ده هينن، و له سهر كه شتيش هه لله گيرين.. خودا روز له نيشانه كانى خوى ده خاته به رجاوى ثيره، جا ثيره حاشا له كام نيشانه ى خودا ده كهن؟ فافر: ٧٩-٨١

﴿ وَمِنْ آیَاتِ اللَّیْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْسَجُدُوا لِلسَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْسَجُدُوا لِلسَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْسَجُدُوا لِلسَّمْسِ وَلَا لِلْقَمْرِ وَاسْسَجُدُوا لِلسَّمْسِ وَلَا إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ: شهو روّدُ و خورو مانگیش له نیشانه کانی نه وَن نه سُورُده بو خور به رن نه بو مانگ، و سورُده بو خودایه ك به رن که نهوانی به دیه نیاوه گهر نه تانه وی به راستی نه و بیه رستن. افضلت: ۳۷

﴿ سَنُويِهِمْ آَيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكُف بِرَبُكَ أَنَّهُ عَلَى كُلُ شَيْء شَهِيدٌ: به رُوويى نيشانه كانى خوّمان لـه ثاسوّى دنياو له نيو دهرون و گيانياندا به وان نيشان ئه دهين تا بوّيان دهركه وى كه همر ثه و قورثانه هه قه، ثايا ثه وه به سنيه كه پهروه ردگارت ثاگادارى هه موو شتيكه. ﴾ فصلت: ٥٣ نيه كه پهروه ردگارت ثاگادارى هه موو شتيكه. ﴾ فصلت: ٥٣

﴿ فَاطِسِرُ السَّسِمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَلْفُسِكُمْ أَزْوَاجاً وَمِنَ الْأَلْعَامِ أَزْوَاجاً يَذْرَأَكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ : بهديهيننهرى ناسمانه كان و زمويىيه هـهر لـهخوتان جوتـهى ليپينكهينناون، و لهمالاتيش جوتـهى دروسـت كـردووه تـا بـهم شــيوهيه زورتـر پـهرهتان پينبدات هـيچ هـاو ويننهيه كى نىيـه، و هـهر خـوى بيسـهرو بينايه. الشورى/١١

﴿وَمِــنْ آیَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْلَرْضِ وَمَا بَثُّ فِیهِمَا مِنْ ذَابَّة : هدرلدنیشانه کانی ثدون ئاسمانه کان و زموی و ثدو هدموو بوندوه رانهی لدنیوانیاندا بلاوی کردُوندثدوه. ﴾الشوری:۲۹

﴿ وَلَـــنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ، الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ فَيهَا سُبُلاً لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ، وَالَّذِي نَزَّلَ مَنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتاً كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ، وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُحمُ مَسِنَ الْفُلْكُ وَالْأَلْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ: گهرتو لهوان ببرسى: كى ئاسمانه كان و زهوى لكوستكردوه؟ پينت ده لين و بيكومان خوداى خاوهن دهسه لاتى زانا دروستى كردون، ئهو كهسينكه ئهم زهمينهى بو ئينوه كرده لانك و رينگهى بو تيادا كيشاون تا شارهزاى ببن، همر ئهويشه به ئه ندازه ئاوى بارانى نارده خووار و سهرزهمينى مردومان بين بو ژاندهوه، ئيوهش ئاوه ها له گور ده خرينه دهري ههر ئهويشه ئهم همموو جوتهى دروستكرد، و كهشتى و ئاژه لى وهاشى بو ئيوه به ديهيناوه، كه سواريان دهبن. ﴾الزحرف: ٩ - ٢٠

﴿ وَمِنْ آیَاته الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلامِ، إِنْ یَشَا یُسْکُنِ الرِّیحَ فَیَظُلُلْنَ رَوَاكِدَ عَلَی ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآیاتَ لَكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ: همر له نیشانه کانی ثمون ثمو که شَتیانه ی که چَیا ثاساً له ناو ده ریاداً دین و ده چن گهر حوز کا ویستی له سهر بینت با... راده گری و له سیمرده ریا به قه تیسی ده مینسنه وه، که له مسمدا نیشیانه یه بسو ثار امگیران و سویا سکوران السوری: ۳۲ – ۳۳

خودا له حهواوه بهریمی ده کا و زهوی مردوی به هؤیهوه زیندوو کردهوه. لههه انگردنی بایه کان نیشانه همه بو بختی بایه کان نیشانه همان بخودان که بؤتی ده خوینینه و هموویان راستن ثیبر له پاش باسی خوداو باسی نیشانه کانی ثهو: به کام قسه بروا ده کهن. ۱۹ اجائسیة: ۳-۳

﴿ اللّهُ الّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلُهِ وَلَعَلَّكُمْ تَسْسَكُرُونَ، وَسَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتِ لَقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ : خودا دهرياى بن ثيّوه رامكرد، تاكو كهشتى تيادا هاتوو چو بكا بعفهرمانى تمهوى شوكرانه بؤيربن، بعفهرمانى تمهوى شوكرانه بؤيربن، خودا ئهوهى له ثاسمانه كان و زهويدايه بن ثيّوهى رامكرد، لهمانه دا نيشانهى زور ههيه بن ثهوانهى بيرده كهنه وه. ﴾ الجائسية: ٢١ - ١٣

﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَّاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمَّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أَلَّا اللهِ الْحَقِّ وَاللهِ اَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ عَمَّا الْسَارُضِ أَمْ لَهُمْ شَرِّكُ فِي السَّمَاوَاتِ اثْتُونِي بِكَتَابِ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَة مِنْ عَلْمٍ إِنْ كُنْسَتُمْ صَادِقِينَ : ثَهِ مُ نَاسَمانه و زهوى و ههر چى له نيو انياندا ههيه به هه قبه به بيمان هيئان و ماوهيان دياريكراوه، و ثهو كهسانه شخودايان نه ناسيوه لهوه ى ليني ترسيندراون روو وورده گيرن، بلى ثايا ديوتانه ثهوانهى كه هانايان بؤ ده به نيجگه له خودا به منى نيشان بده ن چيان له زهويدا دروستكردوه وهيان له به ديهينانى ثاسمانه كاندا چ به شداريى يه كيان هه بوه، كتيبينك كه به رله قور ثان هاتووه يا شوينه وارى زانستى له رابوردوان بؤمن بينن، گرر راسته كه ن. الاحقاف: ٣ – ٤

﴿ وَفِي الْأَرْضِ آیَاتٌ لِلْمُوقِینَ، وَفِي أَلْفُسِكُمْ أَفَلا تُبْصِرُونَ : بز باوه رداران بینگومان لــه زهویدا نیشــانه و پــه نَدی زَوْر ههیــه هــه روه ها لــه ناو خوشــتاندا ئــاخو لــه خوتان ناروانن. ﴾الذریات: ۲۰-۲۱

﴿ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدِ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ، وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ، وَمِنْ كُلِّ ﴿ شَـــيْءٍ خَلَقْـــنَا زَوْجَـــيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ : ئاسمانانمان بههيْزهُوه بنياد ناوه ئيْمه پهرهشي پیدهدهین، زهویمان راخست و باشترین راخهرین، و لهههموو شتی جووتمان خولقاند تا.... بیربکهنهوه و پهد وهربگرن. ۱۴لذریات:٤٧ – ۶۹

﴿ أَفَ لَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْمَابِلِ كَيْفَ خُلقَتْ، وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفعَتْ، وَإِلَى الْجَبَالِ
كَسَيْفَ نُصِبَتْ، وَإِلَى الْمَارْضِ كَيْفَ سُطحَتْ، فَذَكَرْ إِنَّمَا أَلْتَ مُذَكِّرٌ : تايا لهوو شتر ناروانن كه جؤن خولقينراوه، و نارواننه تأسمان چؤن هه لدراوه و نارواننه چياكان چؤن دامه زراوه، و نارواننه زهوى چؤن روته خت كراوه ثيتر په ند دابده كه تؤ ته نها په نده رى تؤ فه رمانره واى سهر ثه وان نيت. العالماشية: ١٧ - ٢١

﴿ قَسَالَ لَــهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَة ثُمَّ سَـــوَّاكَ رَجُلاً: هـاورِی کـهی پنی گووت له کاتنکدا گفتو گزی له گهلٌ ده کرد، ثایاً بن بـاوه ری بـهو کهسـهی کـه تـزی لـه خـاك پاشـان لهتنزکـینـك دروسـتکرد پاشـان کردیتـیه پیاو. ﴾ الکهف:٣٧

﴿ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَاداً لِكُلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جَنْا بَا بَمِثْلُهِ مَدَداً : بلنى گەردەرياكان ببنه مەرەكەب بۆ نووسينى وتەكانى پەوەردگارم دەرياكان تَـەواو دەبىن بەر لەتـەواو بوونى وتەكانى پەروەردگارم ئەگەر ھاوشيۆەى ئەو دەرييانەيش بهينيته پاليان. ﴾الكهف: ١٠٩

﴿ حَلَسَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارِضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ، حَلَقَ الْمُلْسَانَ مِنْ لُطْفَة فَإِذَا هُوَ حَصِيمٌ مُبِينٌ، وَالْمُلْعَامَ حَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَتَحْمِلُ أَثَقَسَالَكُمْ إِلَى بَلَدَ لَمْ تَكُولُوا بَالِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْمُلْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَوُوفٌ رَحِيمٌ، وَالْحَيْلَ وَالْسِبِغَالَ وَالْحَمِيرُ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخَلُقُ مَا لا تَعْلَمُونَ : ئاسمانه كان و زَهوى بههه ق بهدیهیناوه خوداً لهوه بهرزتره که ثهوان هاوه لپهرستی بؤ دابنین.. مرؤقی له تنوکیکی بین بایه خ به دیهینا جاله ناکاو بووه به دو ژمنیکی ئاشکرا.. مه رو بزن و گاو ووشتری بایه خ به دیهینا جاله ناکاو بووه به دو ژمنیکی ئاشکرا.. مه رو بزن و گاوان ده خون.. دروستکرد و بؤ ثیوه لهواندا پؤشاك و سودی تریان ههیه، و له گؤشتی ثهوان دهخون.. گرانتان راده گویزن بؤ جیگه ی وا که ثیوه زور به زهمه ت ده یگه نی و په وه ردگارتان زور به سنوز و بهبهزهیییه.. تهسپ و هینسترو کهریشی همم بنو سنواری و همم بنو جوانی دروستکرد و شتی و هاش دروستده کات که تیوه نایزانی. €النحل:۳-۸

﴿هُـــوَ الَّذِي أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاء مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فيه تُسيمُونَ، يُنْبتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّحِيلَ وَالْمَاعْنَابَ وَمَنْ كُلِّ النَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلَكَ لَآيَةً لِقُومٍ يَتَفَكَّرُونَ، وَ سَخَرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ وَ الشَّمْسَ وَ القَمَرَ وَ النَّجُومَ مُسَخَّراتٌ بأُمْرِهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لاَياتِ لِقَوْمٍ يَعْقَلُون، وَمَا ذَرَاً لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلْفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ في ذَلْكَ لَآيَــةً لِقَوْمٍ يَذَّكُّرُونَ، وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لتَأْكُلُوا منْهُ لَحْماً طَريّاً وتَسْتَخْرَجُوا مَنْهُ حَلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحَرَ فيه وَلتَبْتَغُوا مَنْ فَصْلُه وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ، وَأَلْقَى فَـــي الْأَرْض رَوَاسِيَ أَنْ تَميدَ بِكُمْ وَأَلْهَاراً وَسُبُلاً لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ، وَعَلامَات وَبالنَّجْم هُـــمْ يَهْـــتَذُونَ، أَفَمَـــنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لا يَخْلُقُ أَفَلا تَذَكَّرُونَ، وَإِنْ تَعُدُّوا نَغْمَةَ اللَّه لاَ تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحيمٌ، وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ، وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُون اللَّهُ لَا يَخْلُقُونَ شَيْعًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ : ثـهو كهسيْكه لـه ثاسمانهوه ثاوى بۆ باراندن كه خواردنسهوهتان لسهو ثاوهيسه و هنـۆي ســهوز بوونسي گژوگــيايه كــه ثــاژهـلي خۆتــاني لیّده و مریّنن.. همر بمو ثاوه چاندهمهنی و زهیتون و رهزودار خورمای پیّده رویّنی، ثممه بەلگەي زۆر بىز كەسانى كەنكىر بكەنـەوە.. شـەوو رۆژى بۆ رامكردن، مانگ و خۆر و گشت هەسارەكان ملكەچى فەرمانى ئەون، لەمەشدا زۆر نيشانە ھەن بۆ كەسانى كە تیّده گهن. . لهم زهمینهش گهانی شتی رهنگاو رهنگی بو ثیّوه بهدیهیّناوه لهمهدا نیشانه همیه بـــز ئەوانـــەى كە بىردەكەنەوە.. ھەر ئەويىشە زەرياى بۆ رەخساندون تا گۆشتى تەرو تازەي لیْبخون خشلیش لیْدیْننهدهری و خوتانی پیْدهرازیْننهوه و دهبینی کهشتیش سنگی دهریا لەت دەكات تاللە بەخشىندەيى ئەو بېلبەش نەبن، بۆ ئەوەى شوكرانە بۇيربن. لەزەويدا کیوه بمرزه کانی کرده لهنگمر تا ئیوه نههاژیننی و رووبار و چهمی بهدیهینناو ریگا و بانیشی پیشاندان، تا ئیوه رکی وون نه کهن.. نیشانهی زور ههن و به نهستیرهش ری دەدۆزنەوە.. ئايا كەسىنك كەبەدىھىنەر بىنت وەك ئەوە وايە كە بەدىھىنەر نەبى، گەر ههرچی بهخشنده کانی خودایه بژمیری لـهژماردن دوای نایـه بهراستی خودا له گوناح ده بوری و به بهزهیی یه.. خودا تاگاداره لهوانهی که دهیشارنهوه، و بهوانهی که

ئاشكراي ده كهن، ثمو كهسانهي جگه لهخودا هانايان بۆ دهبهن، ناتوانن هيچ دِروستبكهن و خزيان دروستكراون. ﴾النحل: ١٠-٢٠

﴿ وَاللّٰهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَا تِكُمْ لا تَعْلَمُونَ شَيْنًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفِيدَةَ لَعَلْكُمْ تَشْكُونَ، أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَات في جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَات في جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَى اللّٰهُ إِنَّ اللّٰهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَات لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ، وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتكُمْ أَصُوافِهَا لَكُمْ مِسَنْ جُلُودٍ الْأَلْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُولَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصُوافِهَا وَأُوبَارِهَا وَأَوْبَارِهَا أَتَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ مَمَّا خَلَقَ ظَلَالاً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجَبَالِ أَكْمُ مِمَّا خَلَقَ ظَلَالاً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجَبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرُّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأَسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ مِنَ الْجَبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرُّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ بَأَسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُ

﴿ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارْضِ : ثايـا بهخوايهك كهبهديهينهرى ثاسمانه كان و زەويىيە گومانتان ھەيە. ﴾ابراھيم: . ١

﴿ أَلَمْ ثَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّهُ مَثَلاً كَلَمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَة طَيِّبَة أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا في السَّمَاء، تُؤْتِي أَكُلَهَا كُلُ حِين بِإِذْن رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللّهُ الْأَمْنَالُ للنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ، وَمَثَلُ كَلِمَة خَبِيثَة كَشَجَرة خَبِيثَة اجْتُثْت مِنْ فَوْق الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَادٍ: ثايا نه تدى خودا چَوْنُ وتَهَى بِاكى به دره ختى باك نموونه هينناوه تهوه كه ره گه كانى ثهو دره خته له زهويدا بسته و را گيراوه، ولي وي بوي هي كانى له ناسماندايه، هه مهوو كاتيك به فه مرمانى به ره و ميوه كانى خوى ثه دا. خودا بو خه لك نموونه ده هينينه تهوه، تاكو به روه رد گارى به رو ميوه كانى خوى ثه دا. خودا بو خه لك نموونه ده هينينه تهوه، تاكو

بیربکهنموه و پمد وهرگرن.. وینهی وتهی نابهجی وهك درهختیکی ناپاك وایه کهلهزهوی. ههانکهندرابن، تارام و قهراری نهماین. البراهیم: ۲۶

﴿ اللَّهُ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَأَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ السَّمَّرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لَتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَلْهَارَ، وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَ النّهار: خودا زاتيكه السّانه كان و زهوى سازداوه و له ناسمانه وه أوى باراندوه جابه و بارانه ميوه ى جياجياى دهرهيناوه كردؤتيه رسق و رؤزى ثيوه و كهشتى رام و موسه خهر كردوه و خؤر و مانگى بز ثيوه رام كردوه به به رده و امى له جمو جولندان و شهو رؤژيشى بؤ ثيوه موسه خهر كردوه. الله عباراه موسه خهر كردوه به به رده و امى له جمو جولندان و شهو رؤژيشى بؤ ثيوه موسه خهر كردوه.

وَوَلَقَدَ خَلَقَ مَا الْمُطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَاماً فَكَسَوْنَا الْعَظَامَ لَحْماً خَلَقْتَا التَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَاماً فَكَسَوْنَا الْعَظَامَ لَحْماً ثُمَّ مَا اللّهُ أَحْسَنُ الْحَلَقِينَ، ثُمَّ إِلّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيُّونَ، ثُمَّ إِلّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتُونَ، ثُمَّ إِلّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتُونَ، ثَمَّ إِلّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتُونَ، فَاللّهَ إِلَّهُ مَا اللّهُ وَلَمْ اللّهُ وَاللّهُ وَمَا كُنّا عَنِ الْحَلْقِ غَافِلِينَ، وَالْوَلْمَ مَن الْحَلْقِ غَافِلِينَ، وَاللّهُ أَنْ اللّهُ عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ، فَأَلْشَانَا لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَشَجَرَةً لَكُ مُنْ إِلَى اللّهُ اللللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللللهُ الللللهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللّهُ اللللهُ اللللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللهُ الللهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللهُ اللللهُ اللّهُ اللللهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللللهُ اللللهُ اللّهُ اللّهُ اللللهُ اللللهُ اللّهُ اللّهُ اللللهُ اللهُ اللهُ الللهُ الللهُ الللهُ اللّهُ اللّهُ اللللهُ الللهُ الللّ

تخسرُجُ مِسنُ طُسورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِاللَّهْنِ وَصِيْغِ لَلْآكِلِينَ، وَإِنْ لَكُمْ فِي الْأَلْعَامِ لَعَبْرَةٌ وَمَنْهَا كَأَكُونَ : ئيمه مروقمان له سُسقيكُمْ مَمَّا فِي بُطُونهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَفِيرَةٌ وَمَنْهَا كَأْكُونَ : ئيمه مروقمان له قوريّكى خوشكراو دروستكردوه، پاشان كردمانه تتوكيّك له جينگهيه كى پتهودا، پاشان له به له توشتى جاوراومان سازداوه له بله گوشته جاوراوه كه ئيسكمان دروستكرد پاشان ئيسكه كهمان به گوشت دا پوشى له پاشدا كردمانه بوونه وه ريكى تر، بهرزى و پاكى و بى گهردى ههر بو خودايه كه باشترين خولقينه ره. له ئاكامدا ههموو دهمرن، و روّرى سهلاش (قيامهت) ههموو زيندووده بنه و دومين به الله الذووه له زهويدا به بالكين لههموو دروستكراوه كاغان. له ئاسمانه كانى جيامان بهسهر ئيوه بهديه ياوه و له الكين دهمه مو دروستكراوه كاغان. له ئاسمانه وه به ئه ندازه ئاومان باراندووه له زهويدا رمز به رهمهم هينا و زوّر ميوه جاتان ده داتي و ليني ده خون، و جوره داريك له تورى رمز به رهمه هينا و زوّر ميوه جاتان ده داتي و ليني ده خون، وجوره داريك له تورى سياده رده چي، كه به رهمه مي روّنه، پيخوريشه بو ئه وانه ي ده خون، دياره مالاتيش بو ثيوه به نده له داره و ليني ده خون، دياره مالاتيش بو ثيوه به نده له و كه واله ناوسكيانا پييان ده نوشين، سووديان زوّره و ليشيان ده خون، له سهريان و له سهر گهمي هه نده گيرين. فالمؤمنون: ١٦ - ٢١ به سهريان و له سهر گهمي هه نده گيرين. في المؤمنون: ١٢ - ٢١

﴿ وَهُ اللّٰذِي أَلْمُنَا لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْتَدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ، وَهُوَ الّذِي ذَرَأَكُ اللّٰيلِ فَي اللّٰهِ الْحَيْلِ اللّٰيلِ وَالْمُعْمَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْتَدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ، وَهُوَ اللّٰذِي يُخْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتلافُ اللّٰيلِ وَالسنَّهَارِ أَفَلا تَعْقلُونَ : ثَهُ وَ زَاتَيْكه كُوئ و جاوو دلى بن يُنوه دروستكرد به لام زورم كه سوپاسى ده كه ن همر ثه ويشه ثينوه ى له سمر ثهم زهمينه جينكر دوته وهمر لاى ثهويش كزده كرينه وه ، ثه و زاتينكه زيندو كردنه وه ده كات و ده تان مرينني و همر ثه ويش ها تو و جوى شهو و رؤ ژ نه نجام ده دا تاكه ى تينا گهن؟ ﴾ المؤمنون : ٧٨ - ٨٠

﴿ السَّنِي أَحْسَسَنَ كُلُّ شَيْءَ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْالْسَانِ مِنْ طِينٍ، ثُمَّ جَعَلَ تَسْلَهُ مِنْ سُسلالَة مِنْ مَاء مَهِينِ، الَّذِي أَخُسَنَ كُلُّ شَيْء خَلَقَهُ وَبَدَاً خَلْقَ الْالسَانِ مِنْ طِينٍ، ثُمَّ سَسوَّاهُ وَنَفَخَ فِيه مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعُ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْتِدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ : ته و زاتيْكه هنه مُوو شتى به وَپه رِى ريْكو بِينكى و له بارى دروستكرد مروّ فيشى له سهره تادا له ماكى قور به دى هيناوه.. له پاشان نه ته وه كه ى له پالاوته ى جوّره او يكى كهم بايه خ وهدی هیناوه، لهپاشان قهدو بالای رینك كردو لهرؤحی خوّی فوی تیكرد بو ئیوه چاوو دلی دروست كرد، لهگهل ئهوهیش كهم شوكرانه بیژن. السحدة:٧-٩

﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا أَلَا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعاً تَأْكُلُ مِنْهُ أَلْعَامُهُمْ وَأَلْفُسُ هُمْ أَفَلا يُبْصِرُونَ : ثابا نه بان بينى كه بۆ زەويه ووشكه كان ثاوده نيرين جابه هزى ئهو ئاوهوه كشتوكال و گژوگيا ده پوينين كه ثاژه ل بلهوه پن و خويشيان لينى بخزن ثابه نابينن؟ السحدة: ٢٧

﴿ أَمْ خُلِقُسوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ، أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِسنُونَ : ثايبا ثموان بمبنى هـ فَ بمديهاتوون ياخزيبان خولقينمرى خزيبانن، يبان ثموانن ئاسمانه كان و زممينيان وهدى هينا؟ نهخير دياره ناى سمليّنن. ﴾الطور: ٣٥–٣٦

﴿ تَبَارَكِ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْء قَدِيرٌ، الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَسِبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً وَهُوَ الْهَزِيزُ الْفَقُورُ، الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتِ طَبَاقاً مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُبِ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى هِنْ فُطُورٍ، ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّيْنِ يَنْقَلَبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِناً وَهُوَ حَسِيرٌ : مهزنيتي و پاك و بي گهردى و بهرزى بو ثمو زاتهى ههموو بوونهوه و جيهانى بهدهسته، ثمو زاتهى دهسه لاتى بهسه و ههموه شيئكدا ههيه، ثموه كه مردن و ژينى داهيناوه تا تاقيتان بكاتهوه كام يه كيكتان له ثيوه جاكتره به كردهوه ههر ثهويشه ليبوردهى خاوهن دهسه لآت، ثمو زاتهى حموت ثاسمانى چين لهسه جين سازداوه لهدهستكارى ثمو خودايه دا هيچ ناريكيه ك نابينى جاريكى تر جين له الزيجين سازداوه لهدهستكارى ثمو خودايه دا هيچ ناريكيه ك نابينى جاريكى تر بهدامانى و به راماوى بهره و خوت ده گهريته وه هاوى پيادا بخشيننه وه، سؤماى چاوت بهداماوى و به راماوى بهره و خوت ده گهريته وه اللك: ١-٤

﴿ هُــوَ الَّـــذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولاً : خودا زاتينكه زەوى بۆ ئيوه رام و ملكه چ كردوه ﴾الملك: ٥ أ

﴿ أَوَلَسِمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَات وَيَقْبِضْنَ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِنَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَسَيْء بَصِيرٌ : ثاخز ثهوان ثهو مهلانهيان نُهديوه كهله سهرويانهوه لهنگهر ده گرن و باله شهقيّ ده كهن جگه لهخودا كين دهتوانين راگيريان بكات خودا ههر بـ و خـ قـى بـه هممووشتيك بينايه. ﴾الملك: ٩ ١ ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْنِدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ : بنّی / نـهوهی کـه نـیْوهی بهدیهینناوه و گـوی و چـاوو دنـی پیداوَن نینوَه کـهمتر شـوکری ده کـهن. کالملك: ٣٣

﴿ فَلا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ : جا سويّند ثدخوّم بدداندرىخوّر هدلاته كان و خوّرثاو اكان ثيّمه بدتواناين. ﴾المعارج: ٤٠٠ ٪

﴿ أَأَنْسَتُمْ أَشَدُّ خَلْقاً أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا، رَفَعَ سَمْكُهَا فَسَوَّاهَا، وَأَغْطَشَ لَيْلُهَا وَأَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَوْعَاهَا، وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا : ضُسحًاهَا، وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا : ضُسحًاهَا، وَالْجَبَالَ أَرْسَاهَا : ثاخو دروستكردنى ثيوه سمخته يا ثاسمان كه خُودا بنياتى ناوه، قهوارهى بهرزكردهوه و للهارى كرد، و شهوى تاريك كردو رؤويشى رووناك كرد، و له پاشاندا زهوى راخست، و لماوى ليسبهده رخست و لموهر گمهى بهديهيسنا، كييوه كانيشمى بسه پههوى تيادا دامه رراند. ﴾ النازعسات: ۲۷ – ۳۲

﴿ يَسَا أَيُّهَسَا الْمُالِسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ، الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلُكَ، في أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكِّبَكَ: ثهى مرزف جى تزى له ئاستى پهروهردگاردا له خز باى كرد، ئـهوه ى كـه دروسـتيكردى و ئهندامه كانـتى ويخسست و ريكسيانى كـرد، و بـه هـهر شيوه يه كيش ويستى دروستيكردى. ﴾الإنفطار/٦-٨.

﴿ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَـــلٍ مُسَــــمَّى : ثايبا ثــهوان بيريان نه كردۆتەوە كه خودا ثاسمانه كان و زەوى و ثەوەى لــهنيوانياندا هەربەهەق و بۆ ماوەى دياريكراو دروستيكرون. ﴾الروم: ٨

﴿ فَسُبْحَانَ اللَّه حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ، وَلَهُ الْحَمْدُ في السَّمَاوَات وَالْأَرْض وَعَشْــيّاً وَحَــينَ تُظْهِرُونَ، يُخْرِجُ الْحَيّ مَنَ الْمَيَّت وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيّ وَيُخيي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ، وَمنْ آيَاته أَنْ خَلَقَكُمْ منْ تُرَاب ثُمَّ إِذَا أَلْتُمْ بَشَرّ تَنْتَشْـــرُونَ، وَمَنْ آيَاتُهُ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مَنْ ٱلْفُسَكُمْ أَزْوَاجاً لَتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ، وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْـــتلافُ أَلْسَنَتكُمْ وَٱلْوَانكُمْ إَنَّ في ذَلكَ لَآيات للْعَالِمينَ، وَمنْ آيَاته مَنَامُكُمْ باللَّيْلَ وَالسُّنَّهَارِ وَابْسَتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَصْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتِ لِقَوْمِ يَسْمَعُونَ، وَمن آيَاته يُريكُمُ الْسَبَرُقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُتَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إنّ في ذَلكَ لآیات لَقُوْم یَعْقَلُونَ : هـمموو کاتـی لیّواران و بهره بهیانیان پهسهندی پاکی خودا بکهن.. سوپاس همر بز نموه لمثاسمانه کان و لمزهوی و همروهها لمخموتنافدا و لمکاتبی نیوهروّدا.. زیندوو لهمردوو دهرده کا و مردوو لهزیندو دهردیننی زهویش دوای ثعوهی مراوه گیانی و بهر دینینته وه ثیوهش بهم جوّره دینه دهری.. لهنیشانه کانیتی لهخوّتاندا جوتهی پیکهینا تـا... لهگەلىيدا بحەسىنەو ەوە خۆشەويىستى و سۆزو بەزەپىي خستە نيوانتان ئەمەش نىشانەي زؤره بـ نهوانـهى بيرده كهنـموه.. هـهر لهنيشانه كانى ئـمودا دروسـتكردني ئاسمانـه كان و . زهوٰی و جیاوازی زمانی تاخاوتنتان و رهنگ و روتان، کهلهمهدا بهلگمی زوّرن بـوّ زانایبان، همر لمهنیشانه کانیتی خموی شموان و روّژانهتان و گهرانتان بوّ دهستخستنی رسق و رؤزي كەلەسايەي بەخشىندەيى ئەوداپە لەمەدا بەلگەي زۆر ھەپە بىز ئەو كەسانەي دەبىستىن، ھەر لەنىشانەكانىتى برو سىكەتان پىشان ئەدا تىرس و ئومىيدى يىزو ديە لبە

ئاسمانیشموه بارانتان بو ده پرژیننی تازهمینی مردوی پی زیندوو بکاتموه لممدا نیشانهی زورن بو کهسانی تیده گهن. ۱۷ روم: ۱۷ – ۲۶

﴿ وَمِنْ آیاته أَنْ پُرْسِلَ الرِیّاحَ مُبَشِّرَات وَلِیُذیقَکُمْ مِنْ رَحْمَته وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ : یه كینك لهنیشانه كانی تهو تهمیه كه بای مز گینی
دور بهریده كا تنا... بهخشنده یی خوی به ئیوه بچیژی، و گهمیه و كهشیش بهفهرمانی ثهو
بین و بچن ولهسایه ی بهخشنده یی شهوه وه رؤزی و، بژینوی خوتان پهیدا بكهن، تناكو
شوكرانه بژیربن. ﴾الروم: ٢٦

﴿ اللَّهِ السَّمَاءِ كَيْفَ يُوسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَاباً فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ ويَجْعَلُهُ كَسَسِفاً فَسَتَرَى الْسَوَدُقَ يَخُورُجُ مِنْ خِلالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عَبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِسِرُونَ، وَإِنْ كَسَالُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يَنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلَسِينَ، فَالطُّرُ إِلَى آثَارِ رَحْمَسَتِ اللّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُخْيِي الْمَوْتَى وَهُو عَلَى كُلُّ شَيْءٍ قَديرٌ: هُدر خودايه نُهُ و بايانه بهريده كا تُهُ وانيش هُمُور ده بزوينن، نُهُ وسا هه رجونينكى بوينت نُهُ وهو رانه له ناسماندا پرش و بالاوده كاتهوه و گمواله گمواله شيان ده كات ده بينى له وانه و دلازيه ناو دينته خواره وه: گهرويستى له سهر بن بو همركامي له عهبدانى خوى ده نيري نيرة دلاخوش ده بن، به لام پيش نهوه ى بارانيان بو بباريت نائوميد بوون، و بروانه بهزه يى حودا چى كردوه ازه وى مرد و له نوى زيندو و ده كاتهوه، زيندو كردنه وهى مردووش كارى نهوه، ويده كردنه وهى مردووش كارى نهوه، همر خوى تواناى به سهر ههموو شتدا هه به. المروه : ١٤٥ - ٥٠ مردووش كارى نهوه، همر خوى تواناى به سهر همموو شتدا هه به. المروه : ١٤٥ - ٥٠ مردووش كارى نهوه، همر خوى تواناى به سهر همموو شتدا هه به.

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فَتَنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّه: هـ هـ ندى له حَدَلْك ده لين بروامان به خودا هينا به لام همركاتي له ريّگايي خودا ثازار بدريّن ثازاري خه لك وه ك سزاي خودا حسابي بو ده كا؟ ﴾ العنكبوت: ١٠

﴿قُــلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَالْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِيُ النَّشَآةَ الآخِرَةَ إِنَّ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ : بلنى / گەشتى بەسەر ئەم زەمىنەدا بكەن و بروانن كە چۆن خودا بەدىھىنانى دەستىپىكرد ھەر بەم چەشنەش خودا جىھانى كۆتايى بەدى دىننى، خودا بەسەر ھەموو شتىكدا بەدەسەتەلاتە. ﴾العنكبوت: ٢٠

﴿ مَثَلُ الَّذِينَ الْتَحَدُّوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءً كَمَثَلِ الْعَنْكُبُوتِ الْتَحَدُّتُ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكُبُوتِ لَيَعْلَمُ مَا يَدَّعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءً وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، وَتَلْكَ الْأَمْنَالُ تَصْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَمْقَلُهَا إِلاَ الْعَالَمُونَ : غُرونه يَ كَسانيْكَ جَكَّه لَه خودا دو ستانيكي تر بو خويان بكرن، همروه كو نموونه ي جالجالوكه وهمايه كه خانووي تهنيوه و گهر بزان لاوازترين مال مالي جالجالوكه يحودا دهزاني چين نهوانه ي جگه له خودا خوى كه هانايان بو دهبه نهم خوى خاوه ن دهسه لات و كاربه جي يه، نهو نموونانه بسؤ خهاك دينيسته وه و تها زانايسان لسيلي تنده گهن . العنكبوت : ١٤ ٣ - ٤٤

﴿ وَلَسِنُنْ سَأَلْتُهُمْ مَنْ حَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضُ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَسَأَلَى يُؤْفَكُسُونَ : هـه ركاتن لـهوانه بهرسَى: كنّ ثاسمانه كان و زهوى بهديهيناوه و خوّرو مانگى رام كردووه، دهليّن/ خودا، ثيرٌ چوّن لـه پهرستنى خودا لائهدهن. ﴾الخنكبوت: ٦٦

﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتُهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ اللَّهِ الْمَحْمُ اللَّهُ بَلْ أَكْثُولُهُمْ لا يَعْقَلُونَ : ثه گهر لَهوانه بپرسَى كَنَّ له تأسمانه وه بارانى ناردوه زهوى مردوى بهوه زيندو كردهوه ده ليْن خودا: بلّى سوپاس شايه ني خودايه به لأم زور به يان ثه قليان ناخه نه گهر. ﴾ العنكبوت: ٦٣

وَيَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَقُونَ، الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فَرَاشاً وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَأَلْوَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنُ النَّمَرَاتِ رِزْقَساً لَكُمْ فَلا تَجْعَلُوا لِلّهِ أَلْدَاداً وَأَلْتُمْ تَعْلَمُونَ : ثه ي خَدلكينه پدروه رد كارى خزتان بپدرستن ثه و پدروه رد كاره يكه ثيوه و خدلكاني پيش ثيوه ي خولقاند، بز ثهوه ي خزتان بپاريزن. ثه و خودايه زهوى بو كردونه راخه رو ثاسماني بز به رزكردونه ته وه الوى له و حدوايه و همموو جؤره به روبووميكي به هؤى ثه و ثاوه وه بؤ رواندون، ئيستاكه ثموه تاز زانيوه، هاوه لو هاوبه ش بؤ خودا دامه نين. اللقرة: ٢١ -٢٢

﴿ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُكُمْ أَمْوَاتاً فَأَخْبَاكُكُمْ لُمَّ يُمِيتُكُسمْ ثُمَّ يُعْييكُسمْ ثُمَّ إِلَـــيْهِ تُـــرْجَعُونَ، هُـــوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَـــوَّاهُنَّ سَـــبْعَ سَـــمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ : جِزْنَ لـهو خودايـه حاشا ده كهن که له نه بو و ژبانی داوه به ئیوه، له پاشان ده تانمرینی و دیسان زیندو تان ده کاته وه و، ئینجا به گشتی همه مو و بولای ئه و ده گهرینه وه، هه و ئه و خودایه شه که ئه وه ی له زه ویدایه، بو ئیوه ی به به ناشاله به ناسماندا حهوت ئاسمانی درووستکردن خودا به ناگایه له همه و شتیك ناب البقرة : ۲۹ – ۲۹

﴿بَدِیسَعُ السَّسمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَإِذَا قَضَسَى أَمْسَراً فَإِلَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ: راهیِننهرو رازینهوهی تاسمانه کانو زهوی خودایه، ههرکه ویستی کاری ته نجام ببی، فهرمان دهدا، ببه! دهیی. ﴾البقرة:۱۱۷

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي السَّمَاءِ مِنْ مَاءِ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَسَخُو بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَلْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءِ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَسَتَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّة وتَصْرِيفِ الرَّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَنَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَايَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ : له دروستكردنى تاسمانه كان و زهوى و هاتو جوى شهوو روزو نهو كه شوداله ناسمانه و كه شوداله ناسمانه و باراندى، و به هوى نه و داوى مردنى زيندوكردووه، و ههموو جوره باراندى، و به هوى نه يادا بالأوكردووه باى جولاند و ههورى رام كرد له نيوهند تاسمان و روويدا، هموو به گشتى نيشانه ي زورن بؤ كه سانى كه تيده گهن. اللقرة : ١٦٤

﴿ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمِّ بُكُمْ عُمْيٌ فَهُمْ لا يَعْقَلُونَ : ثُمَّقَلِي ثَمُو خوانه نَاسانه وهك ثمقلي ثمو ثَاثُوه لا يَعْقَلُونَ : ثُمَّقَلِي ثمو خوانه نَاسانه وهك ثمقلي ثمو ثاثُوه لا يَعْقَلُونَ : ١٧١ للهِ خورين هيچي تر نابيستن كمړن، لالن، كويرن. ﴿ البقرة: ١٧١

﴿ يَسْسَأُلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ قُلْ هِي مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ : دەربارەي مانگەكانى يەك شەوە

لیت دهپرسن، بلی بز زانینی کات و چوونه حمجی خمالک سوود ده گهیمنن. ۱۸۹:

﴿ هُـــوَ الَّـــذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكَيمُ، هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكَتَابِ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكَتَابِ وَأَخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكَتَابِ وَأَخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْعٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ الْبَعْاءَ الْفَتْتَةِ وَابْتِعَاءَ تَأُويلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأُويلِهُ النِّينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْعٌ فَيَتَبِعُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنًا بِهِ كُلِّ مِنْ عَنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَكّرُ إِلَّا أُولُو إِلَّسَا اللَّـــهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنًا بِهِ كُلِّ مِنْ عَنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَكّرُ إِلَّا أُولُو

الْأَلْسَبَابِ: همر خودایه که ئیوه ی لهمندالدانی دایکدا لهسه ر همرشیّوه یه که بویّت ویّنه ی ده کیّشیّ، جگه لهو خودا هیچ خواوه ندیّکی تر نی یه که توانا و کاربه جیّ بیّت، همر ئه و قور ثانن و قور ثانی بؤت ناردووه که همهندی ثایمتی فه رمان و بریارن ثه و انه سهر چاوه ی قور ثانن و ثایمته کانی تریش هاوشیّوه ن و ثمو انه ی دلّیان ده غه زداره همر ثه و ان له دووی ده که و نایم به مه به ستی هم نخه له تاندن و همر چیز نی دلّیان بیه ویّت لیّکیده ده نه وه . ته نها خود الیّکدانه و هیار ده زانیّت نه و انه ی که زور زانیان له زانستدا روّ چوون ده لیّن باوه رمان پیی همیه و هموی که لایه نه به روه ردگار مانه وه یه ته نها خاوه ن عمقل و ژیر بیری قوولی لیّده که نه و همروی گه از عمران ۲-۷

﴿ شَهِ اللَّهُ أَلَهُ لا إِلَهَ إِلا هُوَ وَالْمَلاَئِكَةُ وَأُولُو الْعَلْمِ قَائِماً بِالْقَسْطِ لا إِلَهَ إِلا هُوَ الْعَلْمِ الْعَلْمِ قَائِماً بِالْقَسْطِ لا إِلَهَ إِلا هُوَ الْعَزِيسِزُ الْحَكِيمُ : خودا بز خزى ثاكادارو فريشته كانى و خاوه ن زانست، باش دهزانن كه همر خودايه راگرى داده و هيچ كهسي جُگه له و شياوى پهرستن نيه و هه رخؤى خاوه ن ده سه لات و كاربه جي يه . ﴾ آل عمران: ١٨

بیرده کهنهوه لهدروستکردنی تاسمانه کان و زهوی، ده تین انهی پهروه ردگارمان تو شهم ده رکارمان تو شهم ده گایه تو شهم ده رکایه تو شهم به تا تو شهم نازاری تا گر . آل عمران: ۹۰ ۱ – ۹۱ ۱

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسِ وَاحِلَةً وَجَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثُ مِنْهُمَا رِجَالاً كَثِيراً وَنِسَاءً : ثـهى خَەلكىنە تـهقواى لـه پەروەردَّگارى خوتان بكەن و لـيى بىرسىن كـه ئيوەى لـهيەك كەس بەدىھيناوە، و ھەر لـەو كەسەش جووتەكەى خستۇتەوە لـەو دوانە شەوە پياوو ژنيْكى زۆرى خستۆتەوە. ﴾النساء:١٠

﴿يُولِسِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ: شــهو دهماويّـته نــاو روّژو روّژيش دهخاته ناو شـهـوَ.﴾الحديد: ٦

﴿ اعْلَمُ وَا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنًا لَكُمُ الْآيات لَعَلَّكُمْ تَعْقَلُونَ : بزانن كه حودا زەوى دواى مردنى زيندوو دەكاتەو، و ئيمه نيشانهكانى بەروونى بَو ئيوه بەدەردە خەين، تاكو عەقلتان بخەنەگەر. ﴾ الحديد: ١٧

 بهیمك ثناو ثناو دهدریّن و لمعتام و چیّژدا همندیّکیان پهسمندو تازدار ترن بهسمر همندیّکی تریاندا ثهمانه بهگشتی نیشانهن بو ثهو کهسانهی هوّشمهندن. الرعد: ۲-٤

﴿ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ الْمَاتُحَدُّتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لا يَمْلَكُونَ لَا الْفُسِيمُ الْفُصِيرُ أَمْ هَلَ تَسْتَوِي الظَّلَمَاتُ لَا الْفُسِيمُ الْمُ هَلَ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلَ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالسَّنُورُ أَمْ جَعَلُوا للَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْء وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ: بلني كي بدروه رد گارى ثاسمانه كان و زهويي به اللي خودايه بلني عَودايه بلني ثايا جهند گهوره تان بؤ خوتان داناوه كه دهسه ته لاتى هيچ سوودو زهره ريكبان ني به تمانه تو خويانيش نه ك بؤ ثيوه، بلني ثايا بيناو نابينا وه ك يه كن يان تاريكي و روناكي به رانه رن ياخود هاو به شيان بؤ به يدا كردوه به شيوه يك كهوه ك خودا وايه كه بهمه سهريان لين شيواوه، بلني: همر چي هميه گشتي دهستكردي خودايه، همر ثهويش تاك و ته نهايه و بهسم هموو شتيكا دهسه لاتداره. فالرعد: ٢٠

﴿ السَّرَّحْمَنُ، عَلَّمَ الْقُرْآنَ، خَلَقَ الْأَنْسَانَ، عَلِّمَهُ الْبَيَانَ، الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسَبَان : خودای بهخشنده، قورثانی فیرکرد، مروقی بهدیهیننا، زمان و تاخاوتنی فیرکرد، خورو مانگیش به ته ندازه یه کی دیاریکراو دین و ده چن. ﴾ الرحمن / ۱ – ۰.

﴿ هَــلُ أَتــى عَلَى الأنسَانِ حِينٌ مِنَ اللَّهْرِ لَمْ يَكُنُ شَــيْنًا مَذْكُوراً، إِلَّا خَلَقْنَا الْأَنسَانَ مِنْ نُطْفَة أَمْشَاع لِبْتَلِيه فَجَعَلْنَاهُ سَــميعاً بَضِيراً: بينگومان ماوهيه كى زور به سَهر ثهم مروقه دا تيه برى، كه هيچ برونينكى نه بووه تاباسبكرى، ئيمه مروقمان له تنوكينك ئامينة دروستكردتا تاقيبكه يسنه وه، ئينجا گوينى بيستن و سوماى بينينمان پيسه خشى. ﴾الانسان: ١-٢

﴿ فَلَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُلِّ شَيْءٍ قَدْراً : خودا بز هدموو كارى ثەندازەى داناوه. ﴾الطلاق:٣ ﴿ أَلَسِمْ تَوَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَاماً فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَوْقِه يَدْهَبُ بِالْلَبْصَارِ، يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعَبْرَةً لَمِنْ مَاء فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِه وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى كُلِّ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعِ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَسَيْء قَديسَ لَ بُعْنِي وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعِ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَسَيْء قَديسَ لَ بُعَنِي بِاشَان چه ند پارچه يان ليكده داو ده يانكا به همه وريكى قورس و پر، نه وسا نه بينينت، دلوپ دلوپ بارانى ليكده باري، هم رخوداش له كيوه كاندا له به رزايى يه وه تعرزه ده باريننى، هم وكه سن به وينه و هم وكه سنه و ويستى لينه ين به رى ناكه وي، پروسكه و ويستى لينه ين به رى ناكه وي، پروسكه و رشه داره كه ى له وانته يه سوما له چاوان به رينى . ئالو گورى شهو و رؤژ خودا ده يكا وسه داره كه ى له وانته يه سوما له چاوان به رينى . ئالو گورى شهو و بوونه و مريكى له ئاو به ديناوه ، هميانه خشوكه و هميانه له سه ردو و پي ده روا، و هميانه له سه و شيكا تواناى خوداش هه رشتى ويست بكا سازو ريكى شه خا، خودا به سه رهمو شيكا تواناى هميه . كالنور / ٢٣ ـ ٥٠٤

 رووه کی دیمهن جوان لهخویدا دهرِویّنی ههروایه تهنها خوا رِاسته و بیّ گومان همر ثهویش مردووه کان زیندوو ده کاتهوه بهسهر ههموو شتیّکدا تواناداره. الحج/ه–۳

﴿ وَمِسنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْف فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتُهُ فَتُنَةً الْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسرَ الدُّلْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبَينُ : هَه ندى له خدلكان هه ن سهرزاره كى خواَ پهرستن گهر خير رووى تنيكردن له خودا دلنسيا ده بي و گهر دووچارى ناخوشيه ك بوو رووله خودا وه رده گيري به مه ش دونيا و قيامه ت له ده ست دود، الحجود، ١٩ حدودا وه دونيا له ده ست چوو. الحجود ١٩ حدود و دونيا له ده ست چوو. الحجود ١٩ حدود و دونيا له ده ست جوو.

﴿ أَفَلَ مَ يَسَسِيرُوا فِي الْمَارُضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقَلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَ اللا تَعْمَى الْمُبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصَّدُورِ: ثاخرٌ هَيْشتا بهسهر زهويدا نه گهراون، تابينه خاوهني دَلْ و بههزيهوه عهقليان به گهر خهن يا بينه خاوهني دلْ و بههزيهوه بيسهربن، لهراستيدا چهاو كويسر نابي بهالكو شهو دلانه كويسر دهبين كهلهسنگدان. \$الحج: ٢٦

﴿ ذَلِكَ بَأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ هُو الْعَلَيُ الْكَبِيرُ،
ذَلِكَ بَأَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ فَطِيفَ خَبِيرٌ، لَهُ مَا
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ فَطِيفَ خَبِيرٌ، لَهُ مَا
في السَّمَاوَات وَمَا في الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْفَتِيُ الْحَمِيدُ، أَلَمْ ثُرَ أَنَّ اللَّه سَخَرَ لَكُمْ
مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ ٱلسَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ ٱلسَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ ٱلسَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ يَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ أَلْسَمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
الْأَلْسَانَ لَكُفُورٌ : جونكه همر خودايه وراسته و، هور شيك ينجى له يه هودا به ودوره هالله وورده كاريبه
له وجوديه و باراندو زاوى سهوز هائه كاري دياره خودايه و باراندو زاوى سهوز هائه كالله عمود الله عليه مولكى ثهوه ، خودايه وورده كاريبه كالله
شياوى ستايشه ، ثايا نه تديوه ههموو شيندا ههيه مولكى ثهوه ، خودا بو خود و كهميه كان به فهرمانى ثهو له دوريادا دين و ده چن و ناسمانى راگرتوه كه هه تنا به سهر زاويدا
به فهرمانى ثه و له دوريادا دين و ده چن و ناسمانى راگرتوه كه هه تنا به سهر زاويدا
به فهرمانى ثاب وله دوريادا دين و خود ابن خه لكان زور به سؤزو به ويه هيه . هم خودايه
به فه مرمانى ثه و له دوريادا دين و دور ابن خود ابن خولكان زور به سؤزو بهزوييه . هم خودايه

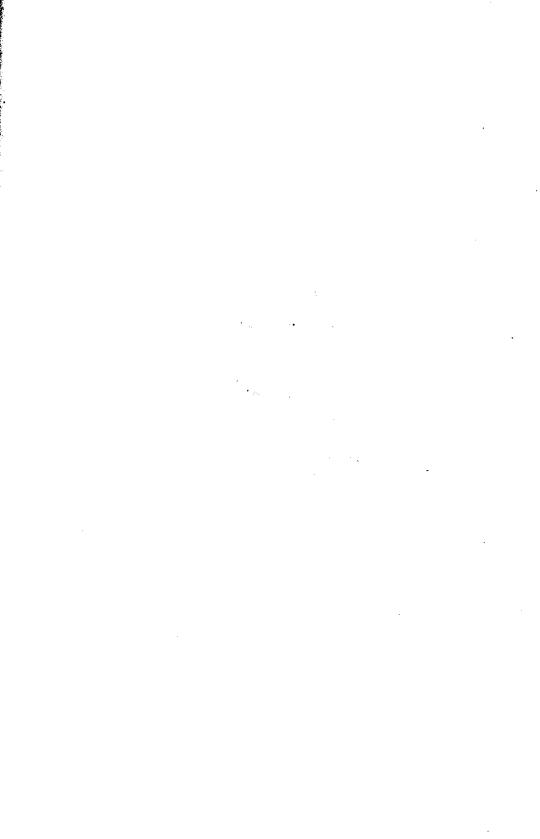
ژیانی پیبه خشیوون و لهپاشدا ده تمان مریننی و دووباره زیندوتان ده کاتموه، بهراستی مرفی زور بن باوهره. ۱۹ هج/۲۱ – ۶۳

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا
ذُبَابِ وَلَسِو الْجَتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبُهُمُ اللَّبَابُ شَيْئًا لا يَسْتَنْقَلُوهُ مِنْهُ صَعَفَ الطَّالِبُ
وَالْمَطْلُسُوبُ، مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقُويٌ عَزِيزٌ : مَه يَ حَمَّلَكِ بِهِ لَدَيْكُ
هَيْنِراوه تَهُوه گويْبيستى بن، ثهوانهى په نَاو هانا بو كه سانى جگه له خودا ده به نواناى دروستكردنى ميشيكيان نيه ، و گهر ميشيك شتيكيان لينى بفريننى ناتوانن لينى بستيننهوه ، داواكمرو داواليكراو چه ند لاوازو زه بوونن ، بهراستى به و جوّره ى كه پيويسته خودا بناس نهيان ناسى خودا زوّر به تواناو به ده سته لاته . ﴾ الحج/٧٣ – ٧٤

حهیرانی کوری نهزعهف ده لینت اکاتی ته و او بوونی خویندنه و هی نهم نایه تانه به شیخ مه و رو ته م نایه تانه به شیخ مه و زوونم و و ت اخود ا پاداشتی چاکه ت بداته وه ده رهه ق من، سویند بی به خودا نیستاکه نهم نایه تانه م خوید بیتنه وه و ایه و به دو و ری نازانم که هز کهی بگه رینمه وه بو و از هینانم له بیر کردنه و هی قول و لیکدانه و هی نام نایه تانه م ته نها که ته نها بو تعبد ده محویندنه و ه.

شیخ / خوینندنه وهی شهم ثایه تانه بر جاریک و دوو جسار سوو دمه ند نابیست، به لکو پیویسته پؤلینیکی ته و اوی بکهیت و بیانجه به به رجاوت له و همو و شتانه ی که خودا دروستی کردن و شهو ثایه تانه که ثامازه یان بق کراوه، له و انه یه همندیکیان سه ر تاسه ری بیست بو زور شت، گهر دو و باره ش بکریته وه قهیدی نی یه ئیستا هه سته له ده فته ره که ی که پرت کردو ته وه بیانو و سه و به یانی و هره وه بو لام تا و ته کانمان ته و او بکه ین.

ههزارسان پیش سه ده ی حه قده هم

حدیرانی کوری نهزعه ف ده تینت انه و شهوه م برده سه ربه نووسینه و هی نایه ته کانی قور نان له ده فته ره که مدا، و له گه ل سپیده ی بدیاندا خه و دایگرتم و به ده نگی بانگده ری مزگه و ت به ناگاهاتم که پینی و و تم انه و ادوانیوه و په کورم، نهم نووستنه دورو درینژه چی یه، له جینگایه که م را په رپیم به شله ژاویی یه وه به بی بیر کردنه و ه لیم پرسی - چون و و کن ده رگای لیکردیته و و بوچی به ناگات نه هینام بو نویژی به یانی.

ووتی اسینخی گهوره م دورگای لیکردمهوه، و به فهرمانی ثه و به ثاگام نه هینتای، دوای اله وه وی که نوینری به بانیمان کرد شیخ به ره و سه مه رقه ندی ناردم، تاکو... ثه م هه موو کتیبه ی بو بهینم، و له لای کتیب فرو شه که، پیره میر دینکی کزه لی داماوم بینی، پر سیاری شیخی گهوره مانی کرد، کتیب فروشه که ش ئاماژه ی منی بو کرد؟ و پر سیاری شیخی لینکردم، وا ده ری بری که شیخ ده ناسیت و براده ری خوشه ویستیتی و زور هه ولی بی شه نماهدا که دووری بخه مه وه و تینی بگهیم که شیخ له خه لوه تدایه و دوور له خه لك ده ژی، به لام شه وه ناچار له گه ل خوم دا هینام و جی و رئی شیخ مه کتیبانه ت بده می.

به پیر همیزده کهی هاوریم ووت/ شعبی باوکی محقید، شهم کتیبانه به زمانی بیگانه نوسراون و من لیبان تیناگهم.

له پر گوینم لـهده نگی شیخ مهوزوون بوو دهرگاکه ی کرده وه و پینی ووتم اله دو ایبدا فیریان ده بیت و، ثهمه ش که مته رخه میه کی زوره و نه تو اناییه کی به ده تیاتدا، چونکه تو یه کیکی له پیاو انی ثاینی و، رینمایی و ثاموژگاریکردنی خهات ده خریته سهر شانی ئیوه ی پیاو انی ثاینی، له به ر ثه وه چون ده بیت نه زان بیت به زمانی زانسته کانی ثهم سهرده مه.

بر رقی ان من زمانه کهی خوم و تورکی و عهرهبیش دهزانم، ثایباً لهم زمانانهدا کتیبی زانست نییه؟

شیخ/ بـوّ و ا ثـهزانی تـهم زنجیره باسانه لـهو زمانانهدا ههیه؟ دوای تهوه تهم خوّ به گهوره زانیـنه چـییه تـهی حهیران؟ نازانیـت تـهو کتیّبه زانسـتیانهی کهبهم زمانانه نوسراونهتهوه له گهل کهمیشیاندا همموو لـهزمانی بینگانهوه و هرگیراون، ثهی واچاکتر نییه کهتوانای ئـهوهمان ههبیّـت ئـهم زانستانه لـهزمانه بنه پهتیه کهی خوّیانهوه و هربگرین، تاکو لـه روّیشتنه خیراکهی به تاگا بین؟

ئەوەتا دەبىنىىت، ئەو كتىبانەي كە زاناكانمان وەريان دەگىپرنە سەر زمانى عەرەبى ئەوەندە زۆرو خىرا نىن كە شان بەشانى زانست لەو ولاتانەدا برۆن.

ئهم زنجیره کتیبه بچوو کانهی کهدهمهویت بههؤیهوه زانست ساکارو ساده بکهم بؤ همموو خهانگ ئاسان بیت.

حەيران/ بۆچى گەورەم؟

شیخ ابه هنری که می خوینده واری کریاره وه، له به ر ثه وه ثهم ثه رکه ثیستا که و تؤته

ثه ستوی ده زگا میریه کان او به ته نها خوی ده توانیت هه ستیت به گورین و بالاو کردنه و هی

ثهم زنجیره زانستی به ساکارانه، و دابینی بکات بو خه تك به که میزین نرخ، بو ثه وه ی

یارمه تیده ر بیت بو به رز کردنه وهی راده ی رو شنبیری..... و هه رچونیك بیت ثه مه ثه وه
ناگه به نیت که نه ته وه که ممان پیویستی به زمانی رو ژ ثاوا نه بیت، به لام توی پیاوی ثاین،
فیربوونی یه کیك له زمانه گه و ره کانی رو ژ ثاوا پیویسته له سه رت، گه ر بته و یت ببیته
راویژ کارو بانگیژیکی ثاینی.

حديران/ خودا، يارمه تيم بدا، فير دهيم.

شینخ/ ئیستاش فه رموو به احده سبت به کاره که مان بکه مین ئایسا ئایه ته کانت له ده فته ره که تدا نووسیوه ؟ ده مبینی به دریزی شهو ده تنووسین. حهیران/ به لنی گهوره م، شه و نخونیم کردتا ته و او مکردن. شیخ ائه ی حدیران، گه رسه رنجیك بدهیته ثهو ثایه تانه و به قوواتی لیبان بكو لیته وه المستمر رؤشنایی زانیاریی یه سروشتی یه كان كه پیویسته ثا گاداریی یه كی فراوانت هه بینت ده رباره یان.

لەسىەر رۇشىنايى فەلىسىەفە بەئاشىكرا دەبينيىت قورئىان ھىەموو شىيوازەكانى بەلگە خوازی لـه خوگرتووه، كـه زانايـاني ثاين و فهيلـهسوفان پهيرٍ هويان كردوه، و خالي ههق پـهروهری هـهموویانی کو کـردو تهوه و باسـی تـیـوری بهالگه تاویّته کان ده کا (اُلادلة النظریة المركسبة) و بهلگهي (پيويست) و هـهروهها بهلگهي (هــؤ و هؤكـاره تـهواوهكاني) کهپابهندی (یاسای هـ و و هو کاره) ئاشکراکانه، و زیاتر پهیرهوی به لگه کانی سیستم ده كات كه پهيوهسته بهدروستكراوه كاني خودا له جواني و داهينان و نه خشهدانان و ریکخراوو بریار و ورده کاری و بهئهندازهی و سنورداری و ریز بهندکردن و هاوپیوهری و زیاتىر باسىي بەلگە بىلىزاۋەكان دەكسات و دووبارەيسان دەكاتلەۋە، و لىلەزۇر جىڭگادا ته کیدیان لهسمر ده کات، چونکه ثمم بهانگانه عمقل دهر کیان ده کات به ثاسانی و به ین ماندووبوون وهریده گریّت و بنی ثهوهی بچیّته ناو قولایی بهلگه خوازیی یه کانهوه، یان دووچاری ویلی نهندیشه و نهتوانای و کولموون ببیّتهوه، بهبی هیچ موناقهشهیهك لادی نشينيكي سياكار و زانايـه كي فعيلهسوف وهك يـهك دهبـن لــه لـيكدانهوهيادا، چــونكه (خودای به ثاگا له نهینیه کان) ثاگاداره ثهوانهی که توانایان ههیه بچنه ناو قولایی عمقلیه ئاوينته ثالوزه كانهوه تهنها كمميكن له زانايان لهوانهى كهبهسهرتا تيهو بسوون، کاربهجیٰیی خودا وایه که ووته کانی بۆ خەلك به گشتی به بهلگهی ساده و ساکار و ناشکرا بیت، روز بهروز، ناشکرا تر دهبن به گویرهی پیشکهوتنی زانست و به هوی دەرخستنى شاراوەكانى سيستمەكانى گەردون لەلايمەن زانايانموە كە ئاماۋەي ياساو ريكخستن ده كهن، تاكو راستي پهيماني خودا بهدهربكهويت كه دهفهرمويت:-

﴿ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَلْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقُ ﴾ فصلت: ٥٣ بدراستي پديمانه كه ي هدق و دياره.

سبه ده آمدوای سه ده خودا نیشانه کانی خوّی پیشانداون، که ناسو کانی گهردون له خوّی پیشانداون، که ناسو کانی گهردون له خوّیان گرتووه، و له پیکهاتهی مروّف خوّی که چهنده ها کتیبی دوورو دریژیان لهسهر نووسیوه تا... هاته دی ووتهی خودای به خشنده که ده نه رمویّت ﴿ إِلَّمَا يَخْشَی اللَّهُ مَنْ عَبَادِه الْعُلَمَاءُ ﴾ فاطر: ۲۸

حهیران/ ئایا.... شیخی گهورهم دهفهرمویّت به ئاماژه کردنی ثهو ئایهتانهی که خودا به به لگه هیّناونیهتیهوه لهسهر بوونی خوّی، به به لگه ئاویّته کانی عمقل وهك به لگهی پهیذا بوون و پیویست و هـوّو هوّکار، چونکه کاتی خویّندنهوهیان نهم توانی دهست نیشانیان بکهم

شینخ/ تسوّ دهر کست نه کسردن له به هر قسهوهی به کورتسرین و ناسسکترین ده ره به پین ناماژه کراون، بوّ نهوه ی تهنها پسپوّرانی خوّیان تیّیان بگهن وهك چوّن لـه باسی ثیبن روشددا بوّم بهده رخستی، بیربکهرهوه نهی حهیران لهم ثایه تانهی خوارهوه.

﴿ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرٍ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴾الطور:٣٥

﴿ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ ﴾ الأعراف:

﴿ أُوَلا يَذْكُرُ ۚ الْأَلْسَانُ أَلَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْمًا ﴾ ربم: ٦٧

﴿ هَلْ أَتَى عَلَى الْأَلْسَانِ حِينٌ مِنَ الدُّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْنًا مَذْكُوراً ﴾الانسان: ١

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ ﴾الشورى: ٢٩

﴿ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِقُومٍ يُوقِنُونَ ﴾ الحائسية: ٤

﴿ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴾القصصَ: ٦٨

﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمَّى ﴾الاحقاف:٣

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُّبَابًا وَلَوْ اجْتَمَغُوا لَه﴾

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلا هُدَىَّ وَلا كَتَابٍ مُنيرٍ ﴾الحج: ٨

﴿ مَثَلُ الَّذِينَ التَّخَذُوا مَنْ دُونِ اللَّهِ أُوْلِيَاءً كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ التَّخَذَتَ بَيْتاً وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتَ لِبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ التَّخَذَتُ بَيْتاً وَإِنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَالُوا يَعْلَمُونَ ﴾العنكبوت: ٤١

﴿ وَتِلْكَ الْمَاشَالُ نَصْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴾العنكبوت: ٤٣

سمرنج بده لـهُم ثایه تانه ثـهی حهیران، و بـهُراوردی بکـه لهگهل ووته کانی زانایان و فعیله سوفان که به سهرتا تیپهر بون.

نموونهی دیکارت، باسکال، لیبنز ... ههروهها تیبن سینا و غهزالی و لهگهل زانایانی (ریبازی کهلام) سهبارهت به به گهی پهیدا بون و به لگهی پیویست و تاشکرای یاسای هـز و هزکار و به تگهی هز و هزکاری تهواو، و چهسپاندنی سیفاتی ویست و لهناوبردنی بیرزکه (پیویسته دروستکردن).

ئاشكرايي پهيدا بووني گهردوون بهوهى كه دروستكراوه لهچهرخيكي دياريكراو بۆ كاتيكى دياريكراو.

گهر نهمهت کردو چاوت خشانده وه به و ووتانه ی که زانایان و و توویانه نه و کاته ده رکی نهینی یه کانی نیعجازی قور نان ده که یت نه وه ی که دایه زیووه بو مروفینکی نه خوینده و اردا، پیش چوارده سه ده نیمه، و پیش هه زار سال له دیکارت و باسکال و لیبنز، تیده گهیت که تیگهیشتنی ته و او بو هه مو و نه و شار او انه ی که نه م نایه تانه و نه و نانه له خویان گر تووه، ته نها بو زانایان ناشکر او ناسانه.

قورئان دەفەرمووپىت ھەروەك چۆن فەيلەسوفەكان و (ريىبازانى كەلام) لـەپاش ئـەو دەلــين (گــەردوون پــەيدا بــووە) بــەلام بــۆ چەســپاندنى پــەيدا بوونــى بــەھۆى بەلگــه گۆراوەكانى وينە لەسەر شيوازى ئەوان لائەدات.

ده کات، به ره و به لگه خوازی عهقل ملدهنی، له سه ر بنه مای (یاسای هزو هز کار) ته و یاسایه ی که عهقل به تاشکر ۱ به کاریده هینیت و له هزو هز کاری پهیدا بوونی گهرد و ن و هز که ی ده پر سیت.

به شیّوازینکی جوان و رازاوه و رهوان و کورت و پتهوو پر مانا پیشکه شی ده کات همهموو شه و گریمانه مه حالانه ی که بی باوه ران و ثینکار که ران ثاماژه ی بو ده که ن و موجاده له ی نهبی زانست و ریّپیشانده ریّ، کاتیك که دهلیّن: -

–گەردوون بەبنى ھىچ ھۆو ھۆكارنىڭ پەيدا بووە.

-ياخود لهخودي خزيدا پهيدا بووه.

-یاخود گهردون و خودا یهك شتن.

-یاخوود ماددهی گهردون کونه وهك کونیّتی خودا.

-یان دروستکراوه کان پهیدا بووي ناچارین بهبي هیچ ویستیك و قورثان پیٽیان هغمویت:

﴿ هَلْ أَتِي عَلَى الإِلْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيِئًا مَذْكُوراً ﴾ الانسان: ١

﴿ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴾ الطور: ٣٥

﴿ أُولًا يَذْكُو ۚ الْمُالِسَانُ أَلَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴾ سريم: ٦٧

﴿ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كُمَنْ لا يخلق أَفَلا تَذَكَّرُونَ ﴾

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴾القصص: ٦٨

﴿مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمَّى ﴾الاحقاف:٣

سه رنج بده که چون به م رموانبیژیی به راز او هیه عمقلی بنی باوه ران و ثینکار که ران به به اوه ران و ثینکار که ران به به اگا ده کاته و به و کاری تمواو به که چون پال به عمقله وه ده نیت که داوای هو و هو کاری تمواو بکات و به دو ایدا بگه رینت، و بریاری پیویسته بوونی بکات و پیویسته خاوه نی سیفاتی تمواو بی بو پهیدابوونی ثه م گهردونه و دروستکردنی.

سهرنج بده چون به تاگایده کاته و ه بو جیاو ازیکردن و جیاکردنه و له نیوان خود او گهردو ندا سه باره ت به حمقیقه ت و خودو سیفاتیان بو مه حالکردنی به وه ی که (هو کارو هری) یه که شدن بن باخود هو کار به شیک بیت له هو، پاشان سه رنج بله که خودا چون له هدندی تایه تی تردا تاماژه ی پوو چه لی ته و و و تانه ده کات که ده لین (دروستکردنی گهردون له لایه ن خوداو و پیویسته) (ضرورة).

چونکه دهبینت وهسفی خودای به خشنده بهویستی بکریست که تمه نها بمهنوی شهو و ویسته وه هماری شهو و دو نی و و ویسته و داریکر دنی کاتی دیاریکر اوی داناوه، که ویستوویه تی گهردوونی تیادا پهیدا بکات... و (پیویسته دروستکردن) دهمانگیریتهوه بو نمو و و تهیهی که دهالیت: گهردوون و مرفیف کونن.

﴿ هَلْ أَنِّى عَلَى الْمَالِسَانِ حِينٌ مِنَ الدُّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْعًا مَذْكُوراً ﴾الانسان: ١

به لی، هه ر نهمه یه که زانست سه باره ت به ژبانیش به شیوه یه کی گشتی چه سپاندوویه تی، که واته پهیدا بووه و دروستکراوه، و (شیاوه بوونه)، نه ك (پیویسته بوون)، و هه موو شتیکی باره گاكانی ئاسمان و زهوی پهیدا بووه، چونکه مادده یه و تیکه له یه و نه به و نه به و نه به و نه به ده به و نه به ده به و نه به ده به ده گوریت (شیاوه بوونه) و (پیویسته بوون) نی یه

تایا به بی هیچ شتیک دروستکراوه؟ یان به پی هو و هوکاری تمواو پهیدا بووه؟ و تعمهش مهحاله که لایبنز و زور له زانایانی تر ووتویانه و قورثانیش پیش تموانه به هه زار سال ده فه رمویّت

﴿ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴾الطور: ٣٥

ثایا دروستگراو دروستگهریه ف شتن؟.... و ثهمه شدووباره مه حاله، چونکه ثهمه پنچه وانه له عمقلدا دروستده کات وه فلایبنز و ثهوانی تر ددان ده نین بهمه حالیتی یه فل بوونی و یه فل شتی هو و هو کار.

﴿ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لا يَخْلُقُ أَفَلا ثَلَكُرُونَ ؟ ﴾النحل: ١٧

ئايا (خودا گەردونى بەبنى ھىچ ويستىڭ پەيدا كردوه؟)

جونکه سیفاتی تمواوی پیویسته بوونی خودا لهلای عمقل پوچهل ده کاتموه، تموهی که و ویست کراو که وی که دروستکراو که و ویست و همانیز اردنی نمیست خواوه نمی که دروستکراو (پیویست) دروستیکردوه نمانی و ویست، و اده گمیه نیست که مروّف کون بیست... و سملینراوه که مروّف بهیدا بووه

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴾القصص: ٦٨

ئایـا گـهردونی ثـهزهلی وهك دروسـتكهره كهی وایـه، (وهك هـهندی باوهریـان وایـه) و ئهمـهش دووبـاره مهحالـه، چـونكه (پیّویسـته دروسـتكراو) نییه بهلكو بههرّی وویستیّكی ئهزملیهوهیه كهدیاریكردنو ناوی كاتی دروستكردنه كهی بردوه.

گەر (پیْویستە دروستکردن) بوایە دەبوایە کۆن بوایە، بەلام (پەیدا بووە) ﴿مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمِّیً﴾الاحقاف:٣ ئهمه به ووته ی راستی که هیچ گومانینکی له خو نه گرتووه، و ههموو ووته یه کی تر جگه لهم ووته یه لوازو بی هیزه، ههروه ك (مالی جالجالوکه) که به روو کهش رینکخراوه و رینك وورده کاریی یه که جالجالوکه که له ناو خویدا ده یچینینت، تا.. به هویه وه راوی میروه بچوو که کان بکات.

ه مروه کی چون موجاده له کهره کان سه باره ت به خودا به بی هیچ زانست و رینمای به ک ووته ی نابه چی ده چنن و ده ینه خشینن به نیمچه گومانی لاو ازیان که ته نها له سکی خویاندا ده ریده هینن تاکو خاوه ن نه قلی لاو ازی بی راو بکه ن.

به م چه شنه ئه می حه یران قور ثبان باسده کات که نیراوه بن مرؤفینکی نه خویننده و ار له دو ورگهیه کی نه خویننده و ار ئه م هه مو و به لگه بره رانه ی عهقل، و به لگه رؤشنه پته وه کان که زانایان و دانایان ته مه نی خویان تیادا به سه ر بردوه تا پنی گهیشتوون و تیایدا به یه ك گهیشتوون (به هوی رینمایی قور ثان یان خودا که عهقلی بو رووناك کردونه ته وه)

که به ره و انترین ده ربس پین و کورترین ثاماژه یی ناسکترین ثاگاداری و راستترین لیکچوون به شیو ازیك که موعجیزه ی له خو گرتبیت، و تبایدا ثه و به لگانه به ده رده خات که بگونجیت له گه ل ده رك کردنی نه زاندا، و هه ندیکی به شار راوه یی ده مینینته وه له قولایی یه کی زور دا بو وه چه یه ك که ته نها زانایان بتوانن بچنه ناخیه وه.

حميران / تـمنها زانايــان.... تـمنها زانايــان.. ﴿وَتِلْـــكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقَلُهَا إِلاَّ الْعَالِمُونَ﴾العنكبوت:٤٣

شیّخ/ سَوپاسَ بـۆ خـودا ، ئـهـی حهیـران تیّپهـږ بوویـن بهسـهـر تاقیکردنهـوه کهدا و خهریکه دهرکـی ثهوه بکهیت که چۆن عمقلّ و زانسـت و قورئان یه کیـان گرتووه.

بەشى رىڭەرت

حهیرانی کوری نهزعهف ده لیّت: نه و روّره م برده سه ر به پیدا چوونه وهی نایه ته کانی قورات و به راورد کردنیان له گنه ل فروته کانی نیبن سینا و غه زالی له سهدده ی دو انزه و سیانزه ی زاینی، و دیکارت و باسکال و لایبنز له سهده ی حه قده همدا، موچر که یه کی خوشی و سه ر سور هیّنه ره به له شمدا هات له نه نجامی به یه ک گهیشتنی نه م عه قلانه له گهل قور ناندا که هه ردو و لایان یه کوریکای به لگه خوازیان گرتبوه به ر.

کاتی وانه کانم چوومه لای شیخ، دهبینم چهند دهرزییهك لهبهردهمیدایه و هیللی رهنگاو رهنگی پیده نهخشاندن، وهختی سلاوم لیکرد بهزهردهخهنهیه کهوه ووتی/:-

شیخ: چیته نهی حهیران، لات وایه شیخت له مامؤستاوه بؤته بهرگدروو فالچی؟!. حهیران/ خودا نه کا گهورهم.

شیخ ابدانی نه مانه ده رزیس، به انگه کانی پیشه دورم، دوومه ان و بریسنی خاوه ن نه ندیشه ویله کانی پیتیمار ده کهم و خه و الوه بی ناگاکانی پیماگادار ده که مهوه، و سیحری فالجی و جاد و که رانی پسی پووچه الله که مهوه.... و زور کساری تسری پسیده که م.. له دو ایدا، بزت به ده رده که ویت نه ی حه یران!.

حەيران: ئايە بە بەلگە دەدوى گەورەم؟

شیخ / به تنی، به تنگه هه روه ك قوماش پیویستی به دانانی پیوه رو شیوه هه یه، به گویره ی پیوه ری عمقلی که سی به رامبه ر، وه ك چون به رگدوریك قوماشه که به پیوه ری له شی خاوه نه کهی ده بریست، و به هوی بنه ما سه رتایی یه کانی دو و رین و و و رده کاری به رگدرو که پارچه کانی پینکه وه ده لکینی ثایا ... ثیمه فه رمانمان پینه در اوه که گفتو گو بکه ین له گهان خه تاکد ا به گویره ی فه قلیان؟

حەيران:ئەمە شێوازێکى نوێى بەلگە ھێنانەوەيە.

شیخ / ئەمە شیوازیکی نوی نی یه بهالکو هەندی له زانایان باسیان کردوه تا بهالگه بهیننهوه بو دورخستنهوهی (لهبیرو کهی ریکهوت) بهاینم من بهشیوهی مهتمالی تازه بوم

دارشتوويت.

حەيران/ئەو مەتەلە تازەيە چىيە گەورەم؟

شینخ/ ئەمـه مەتەللینکە کۆتـایـی دیـّـت بـه بەلگەيـه کـی ژمــارەیـی کــه ئەمــەش بيرۆ کــهـی ریـّکهوت دوور دەخاتەوە.

ئهو ریکهوتهی که مادیه کان سهبارهت بهدروستکردنی گهردوون و ثهوشته جوراو جورانهی کهلهخوی گرتووه باسیده کهن.

حدیر ان/ مه ته لیك كه به به لگه ی ژمیره یی كو تایی دیت!

شیخ/ تـا... ئیستاش گالتهت بهمهتها عهقلیه کان دیّت... ثایا نایهتهوه یادت مهتهالی کاغهزه پارچه کراوه کان.... بوم بهدهر خستنی جیاو ازی نیّوان ثهندیّشهو به گهرِ خستنی . عهقاز؟

ئيستا با... دەستېيبكەين و لەدەفتەرەكەتدا ئەم پرسيارە بنووسە.

گهر پرسیار کهریّك پرسیارى لیْكردیت سهبارهت بهم ههموو شته بینراوهانهى گهردون، چۆن پیْکهاتوون و چۆن یه کیان گرتووه؟ چۆن دروستكراون؟ و ثهو گريمانانه چين كه بتوانين ئهنديشهيان بكهيت؟

حهیر ان/ مهبهستی ثـهم پرسـیاره تیّنه گهیشـتم گـهورهم، پـاش ثـهم تاقیکرنهوهیهی کـه بهسهرمدا تیّپهری دهتوانم بلیّم ثهم شتانه ههمووی بهتوانای خودا بووه.

شیخ/ جاری با.... باوه رهینان بخهینه ثهو لاوه، وای دابنی که گهراویتهوه بو گومانی یه کهبحارت کهلهدنتدا پهنگی خوار دبوّوه، / و ثهو روّژهی که هاتیته لام.

حمیر ان/ ئایا شیخم دهیدویت تاقیکردنهوه سهبارهت به چهسپاندنی پهیدا بوونی گهردون و پووچهٔ لکردنهوه ی کونیتی یه کهی دووباره بکاتهوه؟

شیخ/ نهخیر... نهخیر، من پرسیارت ده رباره ی ته مه ت لیناکه م، و از له و مادده بنه ره ته هیولانی به بهینه که دروستکراوه کانی لیپهیدا بیوون، و دووباره و از له و لیکو لینه و انه بهینه که گوایه پهیدا بووه یا خود کونه، من نیستا پرسیارت لیده که م وه ک چون قور ثانیش پرسیار ده کات، له و انه ی کهله باره گای تاسمانه کان و زهویدا همیه له و شعط پیکها ته و جور او جور انه ی کهههیه، چون ده گونجیت نه م شتانه دروستکراو و پهیدا بووبن؟

ئهم وینه و شینوازه جوراو جوره پیکهاتانه به گشتی زیندووه کانیان وهك رووهك و ئاژهل و مروفق بهتایبهتی، نهعمقل دهالیت ئهمانه كونن، چونكه مهحاله لهبهر ئهوهی تیکه له و گورانیان لهخو گرتووه مه حاله کونیتیان. و نه زانستیش ده لیت کونن، چونکه چینه کانی زهوی به ده ریخست که پهیدا بوون وه پهیدا بوو، ثهوه ده گهیه نیت که ثهمانه پیکها ته و دروستکراون پاش ثهوه ی نه به نهوو بوون، که واته چون ده گونجیت بووتریت ثهمانه دروستکراوو پیکها ته نابیت به چوار. یه که م/ده بیت له دروستکراوی خودا بیت.

دووهم/ نهمانه ههمووی دروستکراون له گهردیله و بهش و توخمه کانی مادده به هنری (وویست و نیازو مهبهسته وه) واته توخمه کانی مادده بنه ره تیه کانی له خودی خزیاندا . بیریان کرده وه و ره خساندنیان و ریکه و تن له سهر دروستکردنی جوز او جورایه تی شته کانی ناو گهردون به م وینه و شیّوازانه ی که ده بینین.

سیههم/ ده شینت نهم جوراو جورایه تی به (ریگای ریکهوت) دروست بوو بینت واته گهردیله به یه گهیشتن و کومه لیوون له سهر ریژه ی حالاتی تایبه تی به ریگای ریکهوت به مهش تو خمه رهسه نه بنه په تیه کان دروستبوون پاشان تو خمه کان یه کیانگر تو و کومه ل و تیکه لیویستدا به تیکه لیوون به ریکهوت) و له ماوه یه کی پیویستدا به (ریکهوت) و به رود و خی گونجاو به (ریکهوت) به مهش جورایه تی دروستبوو و ژیانیش لمه (ریکهوت) به مهش جورایه تی دروستبوو و ژیانیش لمه (ریکهوت) به مهرایه تی دروستبوو و ژیانیش لمه (ریکه تانه و) به یه دا بوو.

حهیران/ بهراستی گریمانی چوارهم نیه تا بتوانیّت تهندیّشهی بکریّت؟ شیّخ/ سهبارهت به گریمانی یه کهم باوهرداران بهخودا باوهریان پیّی ههیه.

ئیتر، باوه رهینانیان له رینی ئاینه وه بینت یا خود له رینی عمقله وه، گریمانه ی دووه م همر گیز هیچ که سیك باوه ری پینی نی به نه باوه رداران و نه ماددیی یه کان، به لکو زیاد له وه ماددیی یه کان ئینکاریکی بره ری ده که ن، به وه ی که تو خمه کانی مادده له خودی خویاندا حاوه ن ویست و نیاز و مه به سمن که واته ئیمه له به رده می دو و گریمانین که سیه همی نی یه، یان ده بیت گمرون و جورایه تیه کانی ته نها له ده ستکردی خود ابیت، یا خود له ئاکامی ریکه و ت بیت.

چىيىد، حەيىران، لىد چاوەكانتا ھەندى تىدە مىۋى بىرەكانىت دەخويىنىمەوۋ كەلىد كەلىنىدكانى عەقلىدا ھاتوو چۆدەكەن... ئايا لەم باساندى كە ئىستا دەيلىم ھىچ كەلىنىنىكى تيادا بەدى دەكەيت كەبەرەو كەمىرىن بى باوەرىت بەرىت. حمیران/نه خیر گهورهم... سویند بی به خودا... همموو ووته کانت ناشکرایه، به لام ناید (ریک موت) کاریکی مه حاله نه لایه ناید و و یا خود کاریک نه چوار چیوه ی تو اناهایه؟

شیخ / ده تو انیت نه همه مان کاتدا به به نی و به نه خیر وه لام بده یته وه، ریکه وت هه ندی حار شیاوه، و هه ندی کاتیش له لایه ن عه قله وه کاریکی مه حاله، که واته ده بیت شیو ازی پر سیاره که ت بگزریت و چاکتر وایه بلیست، به های ریکه و ت چه نده له پیوه ری عه قلی ساغدا ؟

حمير ان/کهواته بههای رينکهوت چهنده له پيوهری عمقلي پوختدا؟

شیخ / ئیستاً... نۆرەی دەرزیی یه کان هاتووه، ئهم لهو حدیه بگرهو دەرزیه کی تیا بچەقینه و له کونی ههمان دەرزی، دەرزیه کی تر دابنی.

ئیستا پیم بلی ندی حدیران/گهر مرؤفیکی ژیر ندم دوو دهرزیی به به جهشنه ببینی و پرسی چؤن دووه دهرزی چؤته کونی دهرزی یه کهمهوه، و مرؤفیکی راستگوی به ناو بانگ پنی راگهیاند کهوا پیاویکی کارامهی لیهاتوو له دووری (۱۰م) دهرزی دووه می همالداوه کهوتؤته کونی دهرزی یه کهمهوه، و پیاویکی راستگوی تر پنی راگهیاند کهوا مندالیکی به راگماك کویر، دهرزی دووه می همولداوه به ریکهوت چؤته کونی دهرزی یه کهمهوه، ئایا چ کام له م دوو همواله شیاوی باوه پرن.

حديران/گوماني تياداً ني به كه باوه په به هواتي په كهم ده هينرينت به لام بهرامبه ر راستگويي هه ردوو ههوالنيره كه، ده بينرينت ريكهوت شياو بينت، و ناتوانريت راستي ههواليكيان بسه پينرينت به سه ر راستي ههواله كهي ترياندا.

شیخ/ گهردیمان دەرزى سیپههم لهههمان حالهتدا كىراوە بهكونى دەرزى دووەمدا، ئايا نەبوونى ئەم زالبوونە وەك خۆى دەمينىپتەوە.

حه بران/ نه خیر لایدنی مهبه ست و نیاز به سهر ریک و تدا زالده بیت به لام هم چونیک بیت زالبوونیکی لاوازه.

شیخ/ گـهر پیاویّك (ده) دەرزى بینى یەك بەدواى يەكدا كراون بەكونى يەكتردا، ئايا بیرۆكەي زالبوونى مەبەست و نیاز بەلاوازى دەمیّنیّتەوه؟

.... حمیر ان/ نَمْخَیْر، ئمو کاته زالبونی بیرو کهی مهبهست و نیاز پتهو دهبینت به چه شنینگ که و هخته بیرو کهی رینکهوت له ناو بچینت. شیخ/ به لام گهرپیاوینك شهم فه رموده یه قورشانی به راستی تسیادا به دیكرا و كَانَ الْأَلْسَانُ أَكْثَرَ شَيْء جَدَلاً: مرؤف له هه مووشتى زیاتر موجاده له یه نود گرتووه الكهف: ٤٥

حهیران/ به لنی، عهقل ملکه چی ده بینت به لام دل ههر به لای مه به ست و نیازدا ده روات.

شیخ اگهر زیاتر ئالوزی مهته ته که ئاسان کهین، و تمان ههرده دهرزیی یه که نمره یا نیندر اوه، به هیلینگ که ههریه کهیان ژماره ی خویان پیوه یه، له (۱) تا.... (۱۰) و پیمان را گهیه نرا کهوا منداله کویره که کیسه یه کی دراوه تی که (۱۰) دهرزیی یه کهی تیدایه به تینکه لاویی و پرشو بالاوی و دهستده کات به کیسه که دا و ههر (۱۰) دهرزیی یه که یه یه به دو ای یه ک به بینی ژماره کانیان دهرده هینیت به رینگهی رینکه و ت. و هه لیده دات و ده کهوینته کونی شه و دهرزیی یه که واله له و حه که دا چه قینراوه و دو وه م ده کهوینته یه کهمه وه، و سینه م ده کهوینته چوارههمه وه... و به م چه شنه تا (۱۰) دهرزیی یه که یه ک به دو ای یه کدا ده که و نه ناو یه که وه به پینی ژماره کانیان دهرده هینینت به رینگهی رینکه و ت، به دو ای یه کدا ده که و نه ناو یه که وه به پینی ژماره کانیان دهرده هینینت به رینگهی رینکه و ت، و ئه و مرو فه که ههمیشه هی گری موجاده له یه هو لئه دات که به به تگه بیسه لینینت که (شیاوی رینکه و ت) تا... ئیستا بو و نی هه یه و مه حال نی یه بی عمقل، جا هه تویاستی هاو پی (شیاوی رینکه و ت) تا... ئیستا بو و نی هه یه و مه حال نی یه بی عمقل، جا هه تویاستی هاو پی (پیره که مان چین ده بین نه گه ل ثه م موجاده له گیره دا.

حەيران/ گومانى تىيادا نىيە كە باوەرى پېناكريىت، چونكە رىكەوت بەم يەك بەدواى يەكەدا، گەر مەحال نەبىت گومان لىكراو دەبىت.

شینخ/ به لکو له بواری ژمیره زوره کاندا نهم مه حالی یه به ناشکرا دهرده کهویت.

حه سران/ باوه رم و ایسه تسهم به لگه تاشکر ایانه ده ستمانده که وینت لسه تسه نمامی ته رموونه کانی ژیانماندا که رور به که می (رینکه و ت) به م چه شنه یه ك به دوای یه که دووباره ده کاته وه. شیخ/ نەخیر، بەلام ئەم ئاشكرايىيە لـە نـاخى عـەقلىي نادىـاردا پـەنادەبات بۆ ياساي عەقلىي ژمیرەيي كە دەرباز بوون نیەلیــي.

حەيران/ ئەو ياسايە چىيە گەورەم.

شیخ/ نهو یاسای ریکهوته کهدهانیت/ بهشی ریکهوت واناسراوه که زیادو کهم ده کات بهریژهی پیچهوانهیی ژمارهی (هاولهبار) (متکافئ)و (بهیه کدا چوو) (متزاحم) چهند ژمارهی شته به یه کدا چووه کان کهم ببیتهوه، تهوهنده بهشی ریکهوت لهسه رکه و تندا زؤر دهبینت، و بهپیچه و انه وه چهند زیادی کرد ئه و ا بهشی ریکه و ت کهم دەبئىت، گەر ئەم مىلملانى، يەلەنئوان دۆستى ھاولىدباردا بوو ئەوا كەم دەبئت، گە ئەم ململانينيه لهنيوان دووشتي هاولهباردا بوو ئهوا بهشي ريْكهوت بهريِّو هيي (يهك بهدوو دهبینت، و گهر ململانی لهنیوان) (۱۰) شتدا بوو بهشی ریکهوت به ریژهی (۱ بز ۱۰) دەبينت، چونكە ھەريەكەيان ھەلى سەركەوتنى وەك ھەلى سەركەوتنى ئەوى تريان دەبينت، بيّگومان بهبي كەمىرين جياكردنەوە، ئاليّرەدا سەركەوتن بۆ بەشى ريْكەوت نزيك دەبيْت ، لهو دوو شتهی کهململانی کهیان لهنیّواندایه گهر (۱۰) بن یاخود (۱۰۰۰)، بهلام تا.... ریْرْهی ژمیزهیی ژمارهیه کی زور و بن کوتایی بینت بهشی ریْکهوت نهبوو دهبینت، بهانکو مُهجالَ دەبيْت، گەر ريْكەوت بۇ منداله كويْرەكە يەكەمجار ژمارەي يەكەمى بەيەكدا چووه کانی تردا بهریژهی (۱ به ۱۰) گهر بؤ رینکهوت که دوو ژماره رابکیشینت (۱، ۲) یه که به دوای یه کدا ده لیین، ریکه و ت بو ژمارهی دووهم به ریژهی (۱ به ۱۰۰) دهبیت. پلهی دهههم ململانینی پلهی دووهم ده کات کهدری دههمه، ئهو کاته ململانی لهنیّوان پلهي سهداندا دهبينت، و گهر بو مناله كويره كه ره خسا كهوا ههرسين ژمارهي (۱، ۲، ۳) یهك بهدوایه كدا راكیشا، دهلیین بهشی ریكهوت به رینژهی (یهك بهههزاره) چونكه ههريه كه لهدهيه كان ململانيي خانهي سهددان ده كهن گهر دو و باره و امان دانا كهمناله كه ده دهرزیی په کهی به پینی ریز به ندی ژماره کان راکیشا، نهو کاته به شی ریکهوت بهریزه می (یهك به دهملیار) دهبیت.

حەيران/يەك بەدەمليار!!....

شینخ انهمه به مه تملی ژمیره ی ساکار، ههروه که مه ته انی کاغه زه ته نکه پار چه کر اوه که بو ۴۸ که ده ته که ناقیب که ده و مهمو و جارینگ ته نجامه که ی بو ۴۸ که ده و تارینگ ته نجامه که ی شاره ی (۱۰) ی بکه.

حهیرانی کوری نهزعهف دهانیّت/ دهستم کرد به ژمیره کردن له کوّتاییدا راستی و ته کانی شیخم بو بهدهر کهوت و پیم ووت.

شیخ ائیستا ده چینه سهر ریز به ند و شیوه یه کی ترو ژماره یه کی زورتر. گهر گریمان تق . خاوه نی چاپخانه یه کی (بریستی بسی لسه (نیو ملیون پیست) و شهو پیستانه دانر ابنی لسه ناو سندوقه کاند، گومه له رزه یه کی گهوره هات و سندوقه کانی قلبکرده وه و پیته کانی برش و بلاو و تیکه آن به یه کتر کرد، گهر ریکخه ری پیته کان هات و بینی له نه نجامی تیکه آبهوونی شهم پیستانه به ریکه و ت (ده) و و شه ی جیاو از ی پیکه پیناوه که ماناکه یان له یه کتره و ه دو و ر ن نایا باوه رت ده کرد ؟

حەيران/ بەلنى ، باۋەرم دەكرد.

شیخ/ بهلام گهر ووُترا ئهم (ده) ووشهیه یهك رستهی چرو تیری دروستكردووه، ئایا باوهرت ده كرد؟

حەيران/ ئەمە بەدوور دەزانم بەلام وەك نموونەي (١٠) دەرزىيىيەكە بەمەحال نازانم.

شیخ ابه لام گهربیت راگهیه نراکه و اپسته کانی چاپخانه که به گشتی نه دوای تیکه لبوو نیان به ریخه و تیکه لبوونیان به ریکه و تکیبینی (۰۰۰) لاپه رهبی پیکهینا که هه موویه ک پارچه هو نراوه یه کی ته و اوی رینک و پیکی پرمانا و یه ک قافیه و یه ک کیشه، نایا باوه رت به مه ده کرد نه ی حه یران؟

حەيران/ ھەرگىز باۋەرى پيناكەم گەۋرەم.

شیخ/ بوچی باو درِی پیناکهیت ئهی حمیران.

حەيران/ چونكە، ليرەدا مەحال بەئاشكرايي دەبينم.

تسیخ بوچی ئەی حەيران؟

حمیسران/ سازانم گمورهم، بملام نموونمی (۱۰) دهرزیییه کمهو رِاکیشانیان به پیّی ژماره کانیان بهریکمهوت، مهحالی تاشکرا نمبوو تیایدا، بملام لهنموونمی نمم کتیّبهدا مهحال زور ناشکرایه.

> شیخ/ دەزانیت هۇي ئەمە چىيە ئەي حەيران؟ حەيران/ نەخیر گەورەم.

شیخ اهو کهی ده گهرینتهوه بو یاسای ریکهوت خوی بهیه کدا چوون لهنیوان (ده) ده رزیییه ژماره کراوه کاندا روو ده دات بو (۱۰) پله، به مهش بهشی ریکهوت به ریژه یه ك به (۱۰) ملیار ده بینت، و ئهم ریژه یه له گهل بوونی دووریان لهیه کتر ئهوه نده نی یه تا کو له عمقلتدا ئه و ئاشكر ایی یه دروستبكات که ده رك به مه حالیه کهی بکهیت.

بهلام بهیه کدا چوونی پیته کانی کتیبه که لهنیوان (۰۰۰) ههزاردا بن دروستبوونی نزیکهی (۱۲۰) همهزار ووشه، بهشیواز و ریبزبهندیه کی وهما که نهژمیرهو نمامار بکریت.

ئەمەش وا لەبەشىي رێكەوت دەكات كەيەك بەرامبەر ژمارەيەكى زۆر زۆر بێت گەر بڵێيت ژمارەكە مليار مليارە ھێشتا ھەركەمە.

ته نها ئه وه ت به سه که زوری ژمیره که ده رك بکهیت به وه ی که نه گهر ژماره ی : ده رزیی یه کان له جیاتی (۱۰) ، (۱۲) بیت نه و کاته به شی رینکه و ت (یه ك به رامبه رهه زار ملیار) ده بیت و گهر ده رزیی یه کان (۲۱) بن نه و ا به شی رینکه و ت (یه ك به رامبه رهه زار ملیار) ده بیت، تالیره دا نه ندیشه بکه نه ی حهیران به شی رینکه و ت چه ند ده بیت گهر به یه کدا چوون روو بدات له نیوانی (۰۰۰) هه زار و و شه دا به شیواز و ریز به ندی یه کی و ا دا که نه ژمیره و نه نامار بکریت ...

حهیرانی کوری نهزعمف دهانیّت/ ثالیّرهدا، شیّخ بیّدهنگ بوو و همردوو چاوه کانی نوقاندو خوّیدا به دهست خاموّشیه کی زوّر قولهوه بهشیّوهیهك کهوای لیّکردم منیش بوّ چهند ساتیّك بیّدهنگ بم و بیر کهمهوه....

بەلام ئەوەندەي پېنەچوو بېدەنگىيەكەي بچراندو ووتىي

شینخ ائه مه سه باره ت به کتینبی چاپخانه کهو ووشه دیاریکراوه ژمیراوه کان ئه ی حدیران، ئه ی ووته ت چون ده بینت به رامبه ر به کتینبی خودای مهزن و ووشه کانی که ده رباره یان خودای گهوره ده فه رموینت: -

﴿ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَاداً لِكَلِّمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَداً ﴾الكهف: ١٠٩

دەفەرمويىت: --

﴿ وَلَوْ ۚ أَنَّمَا فِي الْمَارْضِ مِنْ شَجَرَةً أَقْلامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾لقّمان:٢٧ حهیران/ ثایا مهبهستی شیخی گهورهم له کتیبی خودا قورئان و ووته کانیتی؟.

شیخ / تکام و ایه تیگهیشتنت بو قور ثان لهمه قوت ترو به رز تر بینت، نه ی حهیران و و شه کانی قور ثان که که نیزوه ندی نه م دوو به رگه دایه، دیاریکراوو ژمیراوه، له به و نهوه پیریستی به و ههموو مهره که به نییه که ده فهموییت ثاوی ده ریاکانیش هیشتا کهمه بو نووسینه و هان پیریستی به و ههموو قه تهمه نی یه که ده فه رمویت گهر داره کانی سهر زه وی ههموو بینه قه تهم.

حەيران/ سويند بينت بەخودا منيش ھەمان رام ھەبوو.

شیخ انه خیر نه ی حهیران، به لکو مهبه ستم له کتیبی خودا، لیره دا هه موو گهردونه به گشتی و مهبه ستم له ووشه کانی خودا، ههروه ك خودا خوّی ده یه ویّت ههمو شته کانی ناو باره گاکانی ناسمانه کان و زهوی شته له و هه ستدارانه ی که تاییم ته به جیهانی در وستکراوه وه، یا خود نه و شتانه ی که عمقل باوه پی پیانه و نه بیراون و چوّن ووشه کانی خودا له بن دیّت نه ی حهیران گهر ههموو گهردیله یه کی ناو نهم ده ریایانه و دره خته کانی سهرزه وی به گشتی له ووشه کانی خودا بن، به لکو ههموو شته کانی گهردون له گهردیله و تو خمه و ریّک خستن و یاسا و سیستم و به پیره و به ستن و پهیوه ندی و دیرایکراو قه واره و کیشه و ماوه و کات و چهرخ و ویّنه و شیّواز و ره نگ و جووله و بی جوله و حاله تی جوراو جوراو جوراو جوراو جوراو به گشتی له ووشه کانی خودا

حەيران/ خوداي مەزن راستى فەرمووە.

شیخ/ ئیستا گهیشتینه ناوه رو کی باسه که مان، وه ره نه ی حهیران، با... پیکه وه نه نه نیزشبینی ژمیره ی گهردون بکهین له و شته دروستکراوانه ی ناو باره گاکانی ناسمانه کان و زهوی هه رله گهردیله وه تاکو... مهجه ره کان، و ژمیره ی نه و پهیوه ندیانه بکه که له جیهانی نه ندیشه و فه رماندا همیه به گوییره ی به ستن و پهیوه ندیان له سه رجیاوازی سیستمه کانیان و دیاریکراوه کان و ماوه و وینه و جووله و حالاتیان، له پاشدا له سه ر رؤشنایی (زانست و قورئان) هه ندی له شته کانی ناو گهردونه سه باره ت به ریژه و کیشه و ریک خستن و پؤلیننکردن و بریارو و ورده کاریی، تاکو بزانین به شی ریکه و ت جه نده له ینکه اتنیاندا ؟!

هەندى لەو كۆمەلە ئايەتانەي كە تېپەربوو بەسەرماندا ئەمانەن: ~

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴾القمر: ٩ ٤

﴿ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْديراً ﴾الفرقان: ٢ ﴿ وَكُلُّ شَيْء عَنْدَهُ بِمِقْدَارِ ﴾الرعد: ٨

﴿ وَالْأَرْضَ مَٰدَدُنَاهَ ــــاً وَٱلْقَيْـــنَا فِـــيهَا رَوَاسِــــيَ وَٱلْبَتْــنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شـــــــيْءٍ مَوْزُونَ﴾الحجر: ١٩

﴿ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴾ الحجر: ٢١

﴿ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ ﴾المؤمنون: ١٨

﴿ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ﴾ النمل: ٨٨

﴿ الَّذِي أَحْسَنَ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴾ السحدة: ٧

﴿ لَقَدْ خَلَقْنَا الْأَنْسَانَ فِي أَحْسَن تَقُويم ﴾ التين: ٤

﴿ مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتَ ﴾ الملك: ٣

﴿ قُلِ الْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ يوس: ١٠١

﴿ وَكَالَيْنُ مِسنُ آيَـةٍ فِــي السَّــمَاوَاتِ وَالْلَّـ رُضِ يَمُــرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴾يوسف: ١٠٥

﴿ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ﴾فصلت:٥٣

نه مه نهی حمیران همندی له فهرمووده کانی خودایه کهبر به نده و نیراوی خوی محمهد (درودی خوای له رنجسیرهی خیله نه خویننده و ار له رنجسیرهی خیله نه خویننده و اره کان و پهروه رده ی کومه لگای نه خویننده و اره پیش چوارده سه دده.

وهره با... سه رنجیک بده یس وه ک خودا فه رمانمان پیده کات له هه ندی له شته کانی ناسمانه کان و زهوی له سه روز شنیای زانست تا... ببینین ثایا له دروستکراوه کانیدا ئه و دیر ایکراویی و کیشه و ورده کاری و قهشه نگی و راست و ریکی ههیه، که خودا له قور ئاندا ناویان ده بات، تا ببیته به لگه بر مه به سته دروستکراوه کانی در به ریکه و ت و ه تا کو ببینین را میره ی ئه و شتانه چه نده که به یه کدا چوون (له گهر دیله و تو همه کان و شیوه پیوه رو کیشه و تایه به تمه ندی و سروشتی و سیستم و مالات و بارود و خ و ماوه و چه رخ و که ش و هه وا) بر دروستبوونی ئه م گهر دونه و له پاشدا ده پرسین:

من ناتوانم نهی حهیران ههموو نهو شتانهت پی بلیم که زانست باسیده کات چونکه من ههموو شتیکی زانست تاگادارنیم تو شتیك دهزانیت و منیش شتیکی تر دهزانم، لیرهدا ته نها باسی نهوه ده کهین که ههردو کمان دهیزانین له سنوری نهو ناماژهیهی که قورئان پیکی راگهیانوین له نیشانه پرشنگداره دروستکراوه کانی خودا خوی، تا... سبهینی چاوه روان به نهی حهیران.

له مُاسِوْکا ندا

﴿ سَنُرِيهِ مَ اَيَنِنَا فِي ٱلْاَفَاقِ وَفِي آَنفُسِمِ مَ حَتَىٰ يَنَبَيَنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكُفِ بِرَيِكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءِ شَهِيدُ ﴾ فصلت: ٥٣

رینجرا وه کانی روستی راستی _ برشنی پرکم _

شیخ/ ئیستا نهی حهیران به چ ثایه تیکی خودا لهسهر دروستکراوه کانی دهستپیبکهین. حهیران/هه تبر اردن بهده ستخوته، گهورهم و دروستکراوه کانی خودا له ئاسمانه کان و له سهر زهوی، و گهلینك لهوه زورتره که ئامار بكرین، ئایا هیچ ریگایه ك ههیه بو باسكردنی ههمووی به گشتی؟

بـهم ســه بخدانه سهرتاسـهرىيه تـهواو دابـهش دهكـات كاتـيْك كـه دهفهرمويْـت:-﴿سَنُريهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَّهُ الْحَقُّ﴾فصلت:٥٣

ئهو ئایه تانه ی هه لده بری بریت سه باره ت به ئاسؤو خودی خومان و چه ند شتیکی تر، که تایمه نه نه ناه ده کات به ناو بردنیان له به ر ئه وه چاکتر وایه بو ئیمه هه مان دابه شکردن و ریز به ندی بگرینه به ر به لام هیچ ریگا چاره یه کمان نیه، وه ك و تت ئه ی حهیران، له لینکدانه وه و شیكردنه وه ی ئه و و و تانه ی که سه باره ت به و شتانه ی که له ئایه ته قور ئانیه کاندا ها توون، پیویسته و و ته کانمان تایبه نمه ند بینت له چوار چیوه ی ئه و شتانه ی که قور ئان ناویان ده بات، تا کو بیانکه ینه ریباز بو سه رنجدانه سه رتاسه ریه که مان هه روه ك خودای زانا و کار به جی ده فه رمویت.

حەير ان/ كەو اتە بادەست بەو ئايەتانە بكەين كەتايبەتمەندن بە ئاسۇ كانەوە شىخ/بەلنى لە ئاسۇ كاندا.

حەيران/لە ئاسمانەوە دەستېيدەكەين.

شیخ/ به لی له تاسمانه وه دهستپیده کهین ثهی... حهیران تاکو ببینین لهسهر روِ شنایی قور ثان و زانست به شی ریکه و ت چهنده لهم دروستکراوه مهزنانه دا.

خودای مەزن لەكتىبە پىرۆزەكەيدا دەفەرمويىت:

﴿ وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بَأَيْد وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴾ الذريات: ٤٧

﴿ أَوَلَسِمْ يَسِنْظُرُواَ فِسَيَ مَلَكُسُوتِ السَّسَمَاوَاتِ وَالْسَارُضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْء﴾ لأعراف: ١٨٥

﴿ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴾قتت ﴿ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَات بغَيْر عَمَد تَرَوْنَهَا ﴾الرعد: ٢

﴿ وَ جَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آياتها مُعْرِضُونَ ﴾الانبياء: ٣٢

﴿ السَّذِي خَلَسَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتِ طِبَاقاً مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورِ ﴾ الملك: ٣

﴿ أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقاً أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا، رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا ﴾النازعـــات:٢٧-٢٨ ﴿ إِنَّ اللهَ يُمْسِكُ السموات وَ الارْضَ أَنْ تَزُولًا ﴾فاطر: ٤١

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجاً وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجاً وَقَمَراً مُنيراً ﴾الفرقان: ٦٠. ﴿ وَالشَّــمْسُ تَجْرِي لَمُسْتَقَرِّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ، وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَــتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ، لا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلِّ فِي فَلَك يَسْبَحُونَ ﴾يّــس/٣٨-٤٠

﴿ فَلا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ، وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴾الواقعة/٥٥–٧٦

وهره شهی حهیران باسه رنج بدهین، وه خود افه رمانی پیداوین لهسه روشنایی رانست بو نه وشتانه که که ناسماندا ههیه به بی جیاوازی، باره گای به رزی بی پایه ی پیداوه له گهل بنمیچی پاریزراوی دوور له قلیش و نهستوریی یه کی به رزی بی درز و لهسه ر نهمانه وه نه و فراوانی و پانتایی یه ی که پیی به خشراوه خودای دروستکه ری ناسمان به همه موو ده سته لات و مه زنی خوداوه ندیتی خویه وه ده فه رمویت (والسّماء بَنیناها بأید به مهمون به الذریات ؛ ۲

لهههمان باره گادا چهندهها ئەستېره هەيـه كـه نەژمـيْرەو نـهـثامار دەكـريْن و جيْگەيان شايانى ئەوەيە كە سويْندى بى بخوريْت وەك چۆن خودا سويْندى مەزنيان پىي دەخوا.

سهباره ت به چی... له پانتایی ئاسمان باست بو بکه م، ثه ی حه یران؟ ثه و پانتایی یه ی که ئیستا زانست پنی گهیشتو وه هیچ کاتین به خهیالی هیچ که سیکدا نه هاتو وه له و سهر ده مه ی که قور ثانی پیروزی تیا دابه زیووه. تو ده زانیت که روناکی له چرکه یه کدا . ۱۸۲ همزار میله و اته (۱۱ ملیون و ۱۸۲ همزار میله و اته (۱۰ همزار کلم) ده برینت و اته له ده قیقه یه کدا (۱۱ ملیون و ۱۸۰ همزار) میل ده برینت و به سالانی ئیمه (۱ ملیون ملیون) میل ده برینت یا خود نزیکه ی (۱ همزار ملیار) میل ده برینت .

نهم ماوه دورو دریژه له زاراوه ی زانست پهروه راندا به سالی روناکی ناو ده بریّت تاکو به ماوه دورو دریژه له زاراوه ی زانست پهروه راندا به سالی به موزیه و ترا نه ستیره یه که ساله درووناکیه که لینمانه و ه دوره و اته به مانای نهوه ی که (٦ ملیوّن ملیوّن میل) لینمانه و دووره.

مانگ که نزیکترین همساره ی ئاسمانی به له گؤی زهوی رووناکی یه که ی له ۲ چرکه کهمتر پیمانده گات، چونکه دوریی یه کهی لهزهویی یهوه ۲۶۰ ههزار میله.

به لام خور رووناکیه کهی لهماوهی ۸ دهقیقه دا پیمانده گات چونکه دوریه کهی له زهویی به وه نزیکهی (۹۳) ملیون میله، ثایبا ثهزانیت ثهی حهیران نزیکترین ثه ستیره لیمانه وه دوای خور چهند لیمانه وه دووره؟

حهیران/ دیّتهوه یـادم لـهقوتابخانـهدا فیّر بـووم کـه روونـاکی خوّر دوای _(۸) دهقیقه پیمانده گات و بهبیرم نایهت که چیمان پیّوتراوه دهربارهی مانگ و ثهستیّره.

شیخ/ نزیکترین ئەستیرە بۆ زەوى نزیکەی چوار سالىي روناكى دورە.

واته: دووریییه کهی نزیکهی ۲۳ ملیؤن ملیؤن میله.

حەيران/ ئەمە شتىڭكى سامناك و زۆرە

شَيْخ/ ئەمەشتىكى ھىچە لەچاو (ھەلۇي بەرزە فر) (النسر الطائر).

که اله دوای ثهمه وه دیّت و دووریی یه کهی لیّمانه وه ۱ سالی روناکی یه وه از (هه لوّی وهستاو) (النسر الواقع) که ثهمیش ۳۰ سالّی روناکی لیّمانه وه دووره و (ماسیگری رمدار) (السماك الرامح) که ۰۰ سالّی روناکی لیّمانه وه دوره واته نزیکهی ۲۹۶ ملیوّن ملیوّن میله.

حەيران، بەراستى شتێكى كەمبوولە چاو ئەماندا.

شیخ ا همروه ها نهمه ش شتیکی هیچه و لهدوای نهمانه وه نهستیره ی وه ها ههیه که همزار سالنی روناکی لینمانه وه دووره و له دوای نهم کومه له ههسارانه ی نیمه وه بوشایی سه دیم دینت، و یه کینك له وانه سه دیمی (نافره تی زنجیردار) (المراة المسلسة) که ملیون ساله روناکی لینمانه وه دووره، و له پشت نهمانه شه وه سه دیمی تر هه یه که به بو چوونی زانایان زور دووره لینمانه وه و نایا نهمه دادت نه دات بو تینگه یشتان نه ی حهیران!؟

مانـای ئـهم هـهموو دووباره کردنهوهیه، که دروستکهری مهزن که سهبارهت به پانی و بهرینی ئاسمان دهفهرمویّت ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَیْنَاهَا بِأَیْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾الذریات:٤٧

حهیران/ پاك و بیْگهردی ههر بو خودای دروَستكهرو مهزن... چهند پاكو بیْگهرده.

شیخ/ ئهمه سهبارهت به پانتایی ئاسمانهوهیه به لام دهربارهی ژماره ئهستیره کان چیت بو باسبکهم... ؟ له کوندا ژمیرهی ئهستیره کانیان به ههزارهها دادهنا و لهپاشدا بهملیونهها ناویان دهبرد تاگهیشته (۲ملیار) و ئهمرو تهنها له مهجه رهی خومان که تیایدا ده ژین ژمارهی ئهستیره کان به ۳۰ ملیار ریژه ده کریت.

حهيران/ ٣٠ مليار تهنها لهمهجهره كهى خوماندا؟

شیخ/ به لنی ۳۰ ملیار لهمه جه په که ماغدا که به (رینی کاکیشان) (درب التبان) ناو ده بریت الله و لای فه رنسی یه کان به (رینی شیری ناو ده بریت) (الدرب اللبنسیة) و نهم مهجه په ویه که مهجه په که که و تو ته لایه کیه وه که له دوای نهم مهجه په وه هم دیم و سه دیم دینت که (نافره تی زنجیردار) یه کیکه له تینگ پایی نه و سه دیمانه، به لکو... جیهانی سه دیمه کان که تاکو... نیستا به هوی نامیری وینه گرتنه و (۵۰) هه زار سه دیم وینه گیراوه له پاشدا و و تو و بانه گه رئیم نامیرانه پیشکه تو و ترو زیاتر و و رده کاریی تیا بو وایه، له مینونیک سه دیمه زیاتر مان ده بینی،.

حميران/ چهند سامناكه، پاك و بيْگەردى بۆ دروستكەرى مەزنە.

شیخ اسهبارهت به جینگهی ئهستیره کانهوه چیت بو باسبکهم ئهی حهیران؟ زانایان و اده بینن که ئهم ئه ستیرانه جینگهی تایبه تی خویان ههیه که نه جینگورکی ده که ن و اسهده گوریل له به م ئهستیرانه جینگهی تایبه تی خویان ههیه که نه جینگاکانی خویاندا و ه به (چهسپاوه کان) ناویان ده بردن، که خوری ئیمه یه کینکه لهوان، که چهسپاویش نی به و هاک چون لهم سهر ده مه دا زانایان به ده ریانخست، به لکو هه موویان به گشتی ده خولینه و ه دیسن و ده چین و هه ریه که یان له سنوری قه دارگای خویاندا له دو و ها تو و چیزی

جیاو از دان، که ههریه کهیان ده چینته ناو نهوی تریان ههروه که دوو له شکری هه نگ تیکه لاو بووبن و ایه، به لام نهم هاتو و چویه ههمیشه و بهرده و امه له جینگه و مهداره کانی خویباندا که نه جینگور کی ده که ن و نهده گورین، به ریژهی تایبه ت بو هه ریه کینگیان به دریژایی نهم چهرخه نهم سیستمه سه رسورینه ره . جینگهی سویندی مهزنی خودایه . حمیران/ ههروه ها خوریش له هاتو چودایه له گهانیاندا.

شیخ / چون نیا... که خور ئەستیرەیە لەتیکرای ئەستیره کانی ئەم مەجەرەرەيـه و همروەك ئەوان ھاتو چوندە كان بەدواي خۇيدا

راده كيشيت، و زهويش يه كيكه لهو كۆمەلەيە.

حه یسر ان/ خود ده روت لیسبکاته وه وه که ده روت لهمن کسر ده وه، و زانست و ا ده ریخستووه که نهستیره کان جیگیرو چه سپاون، و هه روه ها خوریش چه سپاوه، و من موجاده له ی ماموستاکانم ده کرد له مانای فه رمووده ی خود ا (والشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرَّ لَهَا ذَلكَ تَقْدِیرُ الْعَزِیرِ الْعَلِیمِ ﴿ یَسس: ۳۸

هەرودها فەرموودەي ﴿وَكُلُّ فِي فَلَك يَسْبَحُونَ ﴾يّــس: ٤٠.

شیخ / نهههموو نه و باسانه ی که کردمان نه ی حهیران، که و اراستی یه کانی زانست به هیچ جوریک نه راستی یه کانی ناین دو و رنا که و نه و به نیخرایی ده خولینه و ه و هاتو چو ده که ن و خوریش له گه نیاندا ده خولینه و ه و هاتو چو ده کات و نه کوندا و ایان زانیوه که له (۲۶) روز دا یه کجار روز به ده و ری خویدا ده خولینه و ه به لام کیوندا و ایان زانیوه که له (۲۶) روز دا یه کجار روز به ده و ری خویدا ده خولینه و ه به لام به ده رکه و تو وه که (چه سپاوه) نه جینگور کی ده کا و نه ده جولین، و نه مروز به چه شنیک بویان به ده دو که و تو وه که هیچ گومانیکی تیا نی یه ، که وا ههمو و هاتو و چو ده که ن کومه له ی خور نه ناسماندا هاتو چو ده که ن کومه نای مهجه په که مان ده جولاین، و نه ناسماندا هاتو چو ده که ن ده مو و به گشتی هاتو چویه کی سه رسور هینه رده که ن نه وانه ی نه ناو جینه را گهی خویاندا، هه روه ک قور نان ده فه رموینت ﴿ وَالشَّمْسُ تَجْرِی لِمُسْتَقَرّ لَهُ اللهٔ ذَلِكَ تَقُدِیرُ الْعَلِیم ﴾ یّـس: ۳۸

به هوی جیگه ی ئهستیْره کانه وه زانست به ده ریخستووه که هه ریه که یان قه رارگه ی تایسه تی خویسان بو دانسراوه، و جینقه رارگه ی چه سیاویان ههیمه کمه به هوی رونساکی و ژمار دیانه وه زانسراوه، لمه چه رخیکی زور کوندا له سه ر شهش قه رارگه و هستا بوون و رانست همو لمه دوزینه و هدایه تسان، گهیشتنه ۲۸ قه رارگه، و لمه پاشدا گهیشتنه ۲۸

قهرارگه، و ئهوه ی که جینی سهر سورماندنه لهم قهرارگانه دا به شینوه یه کی به رزوو نزمی جووله ده که ن به گوینره ی ژماره ی ئه ستیره کان له هه ندی کیاتدا و هه ندی کاتی تر به گوینره ی روناکیان به ریژه یه کی سهیر به پینی زور بوونی ژماره ی ئه ستیره کان یه ك له دوای یه ك جینقه رارگه ش زیاد ده بینت، به م شینوه یه ژماره ی ئه ستیره کانی جینقه و رارگه ی یه که م ۱۶ نه ستیره بوو و له پاشدا به ره و زیاد بوون چوو تا... گهیشته قه رارگه ی (۲۰) که ژماره ی ئه ستیره کان تیایدا بوو به (۷٦) ملیون نه ستیره.

له جینقه رارگهی (۲۱)دا ده گاته ۲ ملیار ئهستیره و توانایی روناکی شتینکی سهیره کهله و جینقه رارگانه دا به رده و امی له جینقه رارگهی یه کهمه و ه به رهو زیاد بوون ده چینت و ههر کاتینك ژمارهی ئهستیره کانی قه رارگهیه ك زیاد ده کات، به لام دوای جینقه رارگهی (دههم)ی به پینچه و انه و ه توانای روناکی به رهو کهمبوون ده چینت.

ئهمانه ی که ناوم بردن سهباره ت به دووری قهباره کانیان تاکو به شتیکت بناسینم که توش ده توانی له ساکار ترین کتیبه کانی گهردووناسه کاندا به ده ستبهینیت و مهبهستم له باسکردنیان بوت تا به ده ریبخه م که دووریی یه کانیان به ریزه یه کی وا دیاری کراوه که عمقل به رامبه ری سهرسام ده بیت و زانایان به ده ریانخست که دووری ئه م ههسارانه له خوره وه به ریژه یه کی دیاریکراو به رده وامه به گویره ی ۹ پله ده روات که یه که میان

(سفر)ه وه لهپاشدا (۸) پلهی تر دیت که له را می (۳) هوه دهست پیده کات به شیوه ی تو انی دووباره به ره و روور ده بینته وه: (-7-7-1-87-8-97-97-97-97) گهر رماره ی (۶) بخرینته سهر هه ریه کینگ له مانه و ناکامی کو کر دنه و میان له ۹ ملیون میل بدریت، ریزه ی دووری نه و هه سارانه ده رده چینت که لهپله ی نه م ر مارانه دا همه : و اته به زیاد کردنی (۶) بو هه موو پله کان و پله ی (۹) به بخوره ی لیندیت (۶–۷–(-7-1-1-1) به ر ر ماره ی نه م پلانه مان و هر گرت هه ریه کهیانمان له (۹) ملیون دا دووری هه ساره کانمان له خوره و هرده کهویت.

بن نموونه ههسارهی (عه تارد) نیوه نده دوریی یه کهی له خوره وه ۳۵ ملیون میله همروه که باید نامیده همروه که باید که دروه که باید که دروه که باید که ۹ ملیون میل ده کات، به م چه شنه ریزه ی دروری هه ساره کان له خوره وه دیاری ده کریت له گهل جیاوازیی یه کی که مدا.

به لام سهرسام بوون که چون نهم پلانهی کهبو ریژهی دووری دیاریکراون (۹) پلهن له کاتیکدا کهوا ناسراوه (۸) همسار بیت دوزیویانه نهوه که پلهی (۲۸) هیچ ههساریکی تیادا نی به لکو لهدوای مهریخهوه کهله رمارهی (۱۲) دایه ههساری مشتهری دیت که خاوه نی رماره (۲۵)ه، نایا نهینی چی بیت، له بوونی نهم بوشایی یهدا؟

یان ئهوه تا ئهم ریژه ی یه که دو زر اوه ته وه به به رده و امی نی یه، و یاخود هه ساریک همیه له پله ی یان ئه وه تا ئه مریخ و که دو زر اوه ته وه به به رده و امی نی یه، و یاخود هه ساریخ و له پله ی که دو وه به به تره و تا به نینوان (مهریخ و موشته ریدا) و له شنه سه رسورینه ره کانی شهم گهر دو نسه علم قل رفینه ره شنیکیان له موشایی یه دا دو زیی یه وه که به وونی پیویسته، به لام هه ساریکی گهوره نه دو زرایه وه به لکو هه ساری بچوو کی زوریان تیادو زیی یه وه که ده که و نه نیوان مه ریخ و موشته ری و ، له و بوشایی یه ی که و ایان ده زانی هیچ هه ساریکی تیادا نی یه .

نایسا نسهم ریزانسهی کسه دوزر اونه تسهوه سسه باره ت بسه جسینگهی نه سستیره کان و جیقه رارگه کانسیان و جسینگهی هه سساره کان و دووریی یه کانسیان هسه موو له کاریگه ری رینکه و تی کویرانه یه نه می حهیران؟

حەيران/ زياتر باسى ئەم شتە سەرسورھينەرانەم بۆ بكە گەورەم.

شیخ / لهمهزیاتر چیت بو باسبکهم، کتیبیك لهبارهی گهردونهوه بخوینهرهوه، باوهرو · ملکهچیت بو خودا پتر ده کات، ئهی حهیران چیت بو باسبکهم؟ ثهتهویت باسی قهبارهی ئەستىرەكانت بۇ بكەم ياخود ئەو خۆرانەى كە عەقل دەرڧىنىن؟ ياخود ئەو روناكيانەى كە رۇشنايى چاو دەرڧىنىن؟ ھەروەك باسى خۆرى خۇمانت بۇ بكەم وايە.

حەيىران/ كەواتىه ئەستىرەي وەھىا ھەيىە كەروناكىيەكەي رۆشنايى چاو زياتر دەرڧىننى وەك لەخۆرى خۆمان

شیخ / روناکی و قدباره ی خوری خومان چی یه بهرامبه ر تهستیره گهوه ره کانی تر؟ به بخ چوونی زانایانی رووناکی خوری خومان (۳) هدوار ملیون روناکی مومه، ثه ی و ته چون ده بیت که برانیت روناکی تهستیره ی ناو براو به (شهعرای یه مانی) که روناکی خوری خومان زیاتره.... و له تهستیره دووره کانی تردا خوری و ایان هه یه که رووناکی یه کهی به (۱۰۰) کهره ت له رووناکی خور زیاتره...

حەيران/ چەند سامناكە!!

شیخ/ دەربـارەی ئەمـه چـی دەلّییـت که زانست ئەمرۆ ئەستیْرەی وای دۆزیوەتەوە که روناکییهکهی به (۰۰۰) همزار جار له روناکی خۆری خۆمان زیاتره...؟

حەيران/لەھەمووى سامناكترە؟

شیخ/ سامناکی زور سهبارهت به قهبارهو کیشی ثهستیره گهوره کان بلنی ئهی حهیران... قهبارهی زهوی ثیمه له (ملیون ملیون کم۲) زیاتره.

خور له قهباره کهیدا له زهوی به (ملیونیک و ۳۰۰ ههزار) جار گهوره تره، چونکه ناوه نده تیره ی بردی ناوه نده تیره ی خور له ملیونیک و ۳۰۰ همزار) کلم له کاتیکدا که ناوه نده تیره ی خور له ملیونیک و ۳۹۰ ههزار) کلم، بهمهش ریره ی تیره ی زهوی بهرامههر ریره ی خور ریره ی ریره ی از نه ریده کهویت له گهل سی جای ریره کانیدا بهمهش قهباره ی خور (۱۰۹ سی جا) و اته (ملیونیک و ۳۰۰ ههزار) جار له قهباره ی زهوی گهوره تره.

کیشی زووی (۵ ههزار ملیون ملیون ملیون) تهنه، به لام خور ناتوانم پیت بلیم کیشی چهنده، به لام پیت بلیم کیشی چهنده، به لام پیت راده گهیه نم که بارستایی خور (Massa) بهمانای بارستایی یه که له بارستایی زووی گهوره تره به ریزه ی (۳۳۲) ههزار جار، کهواته کیشی زهوی له (۳۳۲) ههزار بده، و دوای ئهوه بزانه که ئه نجامی لیکدانه کهت بوده خوینریتهوه.

ئیستا دوای ئهوهی که قهبارهو تیرهو کیشی خورت زانی به گویرهی زهوی چهنده، من پینت دهالیم تیرهی ئهستیرهی ناو براو به (شانی دوانه) (متکب جوازء) به (۲۰) جار دریژتره لـه تیرهی خور بهمهش قهباره کهی نزیکه ی (۱۰۰ ملیون جار) له قهبارهی خور گهورهتر دهبینت.

حەيران، ئاي لەم ھەموو سامناكىيە!

شیخ اندمهش دو وباره کهم و بی نرخه به رامیه ربه قهباره ی (سه دیمی نافره تی زنجیره دار) که زانایان به نمو و نه ده یه نینته وه تاکو نه و جیاو ازی یه گهوره یه ی که نیزوان قهباره ی خوردا) هه یه پیت بناسینن، پیت راده گه یه نن (نه و وورده توزو خاك و خولانه ی که له ناو ورده توزو خاك و خولانه ی که له ناو ورده توزو خاك و خولانه ی که له ناو ورده توزو خاك و خولانه ی که له ناو ورده توزو خاك و خوله چه نده گهر به راورد بكریت له گهل ریژه ی قهباره ی زه ویدا ؟ به م چه شنه ده بیت قهباره ی کیشی (سه دیمی نافره تی چه شنه ده بیت قهباره ی کیشی (سه دیمی نافره تی زنجیره دار) و ناهه قیبان نی یه که نه م نمو و نه به به پنه به وی که بارستایی سه دیمی نافره تی رنجیره دار و اته کیشه که ی زیاتر له راده ی بارستایی خور نزیکه ی همزار ملیون جاره به لام قهباره که ی نه ی حمیران گهلیک زورتره ... و بو نه وه ی (سه دیمی نافره تی زنجیره دار) به لام قهباره ی خور به نزیکه ی همزار ملیون جار، به لام (نافره تی زنجیره دار) به گویره ی قهباره ی خور به نزیکه ی همزار ملیون خور به گویره ی قهباره ی خور بر بازانیت، پیویسته راده ی تیره که ی برانیت به گویره ی تیره ی خور و که ی نزیکه ی تیره ی خور به ده زانیت به گویره ی تیره ی نه نیره که ی نزیکه ی تیره ی خور به ده زار که دریزی تیره که ی نزیکه ی (۳۹) همزار که دریزی تیره ی خور به سه دیمه ده کات به گویره ی راده قهباره ی خور به سالی روناکی یه ... به مانای قهباره ی فهم سه دیمه ده کات به گویره ی راده قهباره ی خور به ملیون ملی

حهیران/ ئـای لـهم ههموو سامناکییه... پاك و بیگهردی ههر بۆ خودای مهزنه.. چۆن ئهم قهبارهو كیشه زۆرانه لـهم بۆشایه بهو ئاسته یه كسانانه راگیراون؟

شَيْخ/ قور ثاني پيروز وه لامي دهداتهوه و دهفهمويّت: - ﴿ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْر عَمَد تَرَوْنَهَا ﴾ الرعد: ٢

ُ دَهُ فَهُ رَمُويْت: ﴿ إِنَّ اللَّــةَ يُمْسِــكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولًا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدِ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيماً غَفُوراً ﴾فاطر: ٤١

به لام زانست دهلیّت ته و وهستانه به هزی هییزی راکیشانه و هیه، که زانایان کاریگه ره کهیان بینیه وه و ناماری قزناغه کانیشیان کردوه، و به رجهستهی روته خته کانیان کردوه، بهلام نهچوونهته ناو قولاییهکانیهوه و یاساو سیستمهکانی شارهزا بوون بهلام تا ئیستا نهینی ئهم هیزهیان نهزانیوه.

سویّند بیّت بهخودا، راسته ووتوویانه/ هیّزی راکیّشان راسته و یاساکانی زانراوه و پیّوراو و دروست و پتهوو وورده، ثایا ده گونجیّت ثهی حهیران ثهم یاسا ووردو پتهوه له گاریگهری ریّکهوتی کویّرانه بیّت.... ؟

﴿ وَمَسَا قَسَدَرُوا اللَّسَةَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْلَرْضُ جَمِيعاً قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقَيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطُويًّسَاتٌ بِيَمِيسَنِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمًّا يُشْرِكُونَ: خودايان نهناسى به گويْرهى راستى رادهى خزى و زهوى هممووى له چنگى دايه دوا رۆژ، ئاسمانه كانيش پينچراونه تهوه له لاى راستى، چهند پاك و بينگهردو بهرزه، و دوره لهوانهى هاوه لى بۆ دادهنيْن. ﴾الزمر: ٦٧

دا یکی گزما وہ مان

_ برشنی دووه | _

·			

شیخ / وئیستا ئهی حدیران با بینه سهر باسی زدوی، و لهسهر رؤشنایی قورئان و زانست له رووی پیکهانن و دروستکر دنیه و به دهریبخه ین که چهنده نیشانه کانی سیستم و بریارو پیچراو و ورده کاریی و کاربه جی یی و به خشنده یی له خو گرتووه و له پاشدا، بپرسین تا چ. راده یه به شسی ریکه و تی کویسرانه ی چهوتی تیادا به دی ده که ین له پیکهانه ی ئه م دروست کراوه سهر سور هینه ره مدزنه دا.

خودای گهوره دهفهرموینت:-

﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارُضَ وَأَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الشَّمَرَاتِ رِزْقاً لَكُمْ﴾ ابراهيم: ٣٢

﴿ الَّذِيَ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْداً وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلاً لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴾ الزحرف: ١٠ ﴿ وَجَعَلْ نَا فِسِي الْلَـارُضِ رَوَاسِسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلاً لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴾ الإنبياء: ٣١

ُ ﴿ اللَّــذِي جَعَـــلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْداً وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلاً وَأَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهَ أَزْوَاجاً منْ نَبَات شَتَّى﴾طـــه:٥٣

﴿ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُّ الْأَرْضُ قَرَاراً ﴾خانر: ٦٤

﴿ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَٱلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَٱلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءِ مَوْزُونِ ﴾الحجر: ١٩ ﴿ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَٱلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَٱلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ رَوْجٍ بَهِيجٍ ﴾ق: ٧ ﴿ وَالْـــاَرْضَ فَرَشْـــنَاهَا فَـــنِعْمَ الْمَــاهِدُونَ، وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلّكُمْ تَذَكّرُونَ ﴾الذريات / ٤٨ - ٤٤ ﴿ اَلَسِمْ نَجْعَسِلِ الْلَـارُضَ كِفَاتِــاً، أَخْيَاءً وَأَمْوَاتًا، وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتاً ﴾المرسلات/٢٥-٢٧

﴿أَمَّــنُ جَعَــلَ الْأَرْضَ قَرَاراً وَجَعَلَ خِلاَلَهَا أَلْهَاراً وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْن حَاجزاً أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّه بَلْ أَكْثَرُهُمْ لا يَعْلَمُونَ﴾النمل: ٦١

﴿ أَوَلَكُ مُ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَائَتَا رَثْقًا ۚ فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاء كُلَّ شَيْء حَيٍّ أَفَلا يُؤْمِنُونَ﴾الانبياء: ٣٠

﴿ وَتَرَى الْجَبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرُّ السَّحَابِ ﴾النمل: ٨٨

﴿إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآياتِ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ الحالسية: ٣

چه ندهها ثایده تر که ناوی پیکهاتنی زهوی تیدایه و به جوریک دروستیکردووه که ژیان گونجاو بیت تیایدا، و هره نهی حدیران! هدروه که خودای گهوره پیمان ده فهرمویت و هه مروها له سهر رو شنایی زانستیش بزانین چون و بوچی زهوی ته نها هه ساریکه که ره خساوه بو گونجاندنی ژیان تییدا و تایبه تمهند کراوه له چری و هیزی راکیشان و جونه و ناوو هه وا او چه نده ها هو کاری تری ژیان، ثایا نهم هه موو شته له کاریگهری ریکه و ته یا خود له کاریگهری مه به ست و بایه خدان و سیستم و بریاره ؟

و و گیمه له بهرامبهر حموت ههساری گهرو کی گهوره ی ترداین، که تیایاندا ههیه له زهوی نزیکتره بو خو یاخود دوورتره و ههروه ها تیایاندا ههیه گهوره تره نو دوره و یان و به پیچه و انه وه بچوکتره، و همیانه خیراتره له خولانه و یه ده وری خور و به ده وری خور و به ده وری خویدا له زهوی، و یان به پیچه و انه وه و ههموویان به گشتی به گویره ی شهو رادانه ته قدیر انه ی ساخیانی کر دو ته و ه کهمن و اده زانم که زانست به همی دا نه جووه همه و هه ساره کان یه کیکه له م دو انه یا له ناسمانه و که و تو نه ته و ه و ها فور نان ده فه رمویت و یا خود له خور جیابو و نه ته و ه و ه کان رانست ده لینت .

هەردووكيان يەك مانا دەبەخشىن، كەواتە بۆچى تەنھا زەوى ئىنمە لەناو ئەو ھەموو ھەسارانەي تردا شياوە بۆ ژيان؟

بیز نموونیه (عمه تارد) همه روه ك زهوى به دهورى خسۆى و خیۆردا دهخولینیتهوه، خولاندنهوه كهى به دهورى خۆيدا به (۸۸) رۆژ تهواو دهبینت، و به ههمان ماوه به دهورى خیۆردا دهخولینیتهوه و اتبه همه روه ك (خولاندنیه و می میانگ له گهل زهوییدا) ههمیشیه رووهیه کی (عماتارد لم خوّره، همار لهبمار الموهشه نیوهی زهمهماریره و نیوه کهی تریشی هماوه.

چریی یه کهی نیوهی چری زهویی یه له به ر ئهوه هیزی راکیشانی کهمه، و ههروهها همو ایشی تیادا نی یه له به ر ثهوه شیاوی ژیانی تیّدا نی یه.

زوهره که ووتراوه ماوه کولاندنهوه ی بهدهوری خویدا به راده ی ماوه ی خولاندنهوه یه ده وری خولاندنهوه یه ده وری خولاندنهوه یه ده وری خوردا که (۲۲۹) روّژ ده خایه نیست، که ته میش همیشه همروه له مانگ روویه کی بهره و خوره که گهرمایی یه کهی (۹۰ پله) و رووه کهی تری به بهرده و امی (۲۰ پله) له ژیر سفردایه و ته میش بنی تاو و هه وایه به تکو همانمینکی چری تیدایه زوّر به ناشکرا به ده رده که ویت که شیاوی ژیان نی یه. و سه باره ت به مه ریخ هه ندی له لینکوله ره وان ته ندیشه یان و ابوو که زینده و هری تیادا ده ژی و همروه له زووی له ماوه ی له لینکوله ره وان ته ندیشه یان و ابوو که زینده و هری تیادا ده ژی و همروه له زووی له ماوه ی کاتر میردا به ده وری خویدا ده خولاند نه و هی به ده وری خوردا (۲۶) کاتر میردا به ده وری له خوره وه (۲۶) ملیون میله و گهرمایی یه کهی له روژ ده خایه نیست و دوری له خوره و (۲۶۱) ملیون میله و گهرمایی یه کهی له روژ دا چه ند پله یه له له سه روسفره و هیه ، به لام له شه و دا پله ی گهرما ده چینه (۷۰ پله) ژیر سفر.

رووته ختی و هموا که شی له گازیک پیکها تو وه دارسیشدا وای بو نه چن که ناوی تیادا نه بی ، و هموا که شی له گازیک پیکها تو وه که چر تره له گازی نو کسجین و هیزی . راکیسانی سی یه کی هیزی راکیسانی زه ویی یه له به ر نه به و ناگر نیست بو هیستنه وهی نو کسجین له همواکه یدا، له به ر نه م هو کارانه هه رگیز، ژیان تیایدا شیاو نی یه ، و نه مه را و بو چوونی لیکو له وه ره کانن له زانایان، و مشته ری خولاند نه وه یه ده وری خوردا به (۱۲) سال ته و او ده بیت و له همو و (۱۰) کاتژمیریکدا که ره تیک به ده وری خویها ده خور (۱۸) کاتژمیریکدا که ره تیک به ده وری خویها ده خور (۱۸) ملیون میله و پله ی گه رما تیایدا (۱۳۰ پله) ژیر سفره و چریی یه که ی چواریه کی چری زه وی یه و زانایان وای بو ده چن که بر یتیبیت له توپیکی گازی و مادده توینه ره و کان، هم روه ها نه میش زور ناشکرایه که ژیان ناگر نیت تیایدا.

(زوحهل) خولاندنهوهی بهدهوری خوّردا له ماوهی (۲۹) سال ونیودا تهواو دهبیّت، و خولانهوهی بهدهوری خوّیدا (۱۰) کاتژمیّر دهخایهنیّت، و دووری له خوّرهوه (۸۸۷) ملیونه میله (۹/۱) ی گهرمای خبوّر که ده گات بهزهوی بهزوحهلیش ده گات و چریییه کهی کـهمتره لهچـواریه کی چـری زهوی و بـۆ زانایان بهدهر کهوتووه که ماددهی رووبهره کهی شلهیهو دهجولیّت ههروهها زوّر ثاشکرایه که شیاوی ژیان نی.یه.

(ئۆرانوس و نيپتۇن و بلۆتۇ) هۆكار زۆرە بۆ نه گونجاندنى ژيان تياياندا، بەتايەبتى و (ئۆرانوس) كە خولاندنموهى بەدەورى خۆردا (٤٨) سال و (٧) رۆژ دەخايەنىت، و لەماوەى (١٠) كاتژمىردا بەدەورى خۆيدا دەخولىتەو، و دورى لە خۆرەو، (١٧٨٢) مليۇن مىلم، و خولاندنەوەى نيبتۇن بەدەورى خۆردا نزيكەى (١٦٩) سال دەخايەنىت و له (١٠) كاتژمىردا بەدەورى خۆيدا دەخولىتەو، و دوورى لە خۆرەو، (٢٧٩٢) مليؤن مىلم، و پلۆتۇ، خولاندنەوەى بەدەورى خۆردا (٢٤٧) سال دەخايەنىت و دووريەكەى (٣٦٧٠) مليۇن مىلم، و پلۆتۇ، خولاندنەوەى بەدەورى خۆردا (٢٤٧) سال دەخايەنىت و دووريەكەى (٣٦٧٠) مليون كىرۆكدا كە زستان تيايدا ٤٢ يان ٤٨ يان ٢٣٠ سال بىت و هەروەها هاوينى بەھەمان شىرە، بىت، و رۇژ (٥) كاتژمىر بخايەنىت و شەويشى (٥) كاتژمىر بخايەنىت؟

ئه و زهویی یه ی که خودا پینی به خشیوین چه نده ها نیشانه ی ئاشکرای زور له به نگه کانی مهبهست به نگه کانی مهبهست و کاربه جی یه خودا گونجاندنی به نه همساریکه که خودا گونجاندنی بو ژیان.

نه بهرئه وه دووری له خوره وه مام ناوه ندیی یه و ههروه ها ئه و گهرمایی یه ی که پیمان ده گات مام ناوه ندیی یه کهی له ههمو و ههساره کانی تر زیاتره ته نانه ت له خوریش، و هیزی را کیشانی مام ناوه ندیی یه، و خولاند نه وه ی روژانه ی دووباره مام ناوه ندیی یه و گونجاوه بو شیاون بو کوشش و ناوه ندیی یه و گونجاوه بو رودانی روژو شه و که مام ناوه ندین و شیاون بو کوشش و حه و انه وه، و خولاند نه وه ی سالانه ی شیاو و گونجاوه بو روودانی وه رزه کان که شیاوه بو سه و زبوونی کشتوکان که شیاوه بو سه و زبوونی کشتوکان و پیگه ی شینیان، و به ناو و هه و ای شیاو جیاده کرینه وه.

ئایا کو بوونهوهی ئهم ههموو هزکاره شیاوانهی ژیان له کاریگهری ریکهوتن ئهی . حهیران؟

حهیران/ پاکی و بینگهردی بو دروستکهری مهزن.... بهلام شیخی گهورهم ثاماژهی بو حموت سیفهت کرد کهوای له زهوی کردوه شیاوی ژیان بینت، و قورثان تهنها دانایی له دروستکردنی زهوی و گونجاندنی بو ژیان به گشتی باسده کات.

ثامـــاژهی نـــزیکی و پلــــهی گـــهرمی و چـــری و هــــێزی راکێشـــان و هـــهردوو خولاندنهوه کهی ناکات. شیخ/ نه و سیفاتانه ی که بوم باسکردی نه ی حهیران، نه وانه به گشتی سیفاتی سه رکی برون، و له مه و دوا باسی نه و شار او انه ت بنو ده که مهه پشت نه م سیفات و تاییه تمه ندانه وه دین، و سهباره ت به حهوت سیفاته که قور نمان به جوریک باسیکردووه که زانایان له ناوه رو که که ی تیبگه ن، و نه زانیش له روو که شه که ی تیبگات، و نزیکی و پله ی گهرمی مام ناوه ندی یه که ی به شیوه یه کی نار استه و خو ناماژه ی بو کراوه، به وه ی که ره وی شیاوی ژیان و کشتو کاله.

چری و هیزی راکیشان به ئاشکرا ئاماژهیان بو کراوه بهفهرموودهی خودا (اللّهٔ السّهٔ کراوه بهفهرموودهی خودا (اللّهٔ السّهٔ عَلَى اللّهٔ اللهٔ الل

خولاندنهوهی رؤژانهی به ئاشکرا ئاماژهی بو کراوه بهناوبردنی (شهوو رؤژ) و ههروهها دهفهرموینت:-

ُ ﴿ وَتَـــرَى ۗ الْجَبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَثْقَنَ كُلِّ شَيْءِ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾النمل:٨٨

رتینپه ر بوونکی کینوه کان وه ک تیپه ربوونی ههوره کان) و به ناوبر دنی سیبه رو ثاو ابوونی خور، و خولاند نهوه ی سالانه ی به ناشکرا ناماژه ی بو کراوه به ناوبر دنی باران، ئایا ده ته و یک خودای زانا و کاربه جی به ووردی لینکدانه وه ی یاساکانی هیزی راکیشان و چری و خولاند نه وه ی سالانه و شیره ی جینه دارگه و لاربوونه و ی و وی شیتال و شیکار بکات، له سهر ده مینکدا مروف هیچ زانیاریه کی له م بوارانه دا نه بووه و تا خاوتن له گهلیکدا که خاوه نی هیچ جوره زانستیک نه بوون تا ده رکی ماناکانی بکه ن.

ُ ﴿ إِنَّ فِي خَلْــقِ السَّـــمَاوَاتِ وَالْـد رُضِ وَاخْتِلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآياتٍ لِأُولِي الْمَائِيابِ﴾ آل عمران: ١٩٠

﴿إِنَّ فِي إِخْتِلافِ اللَّيْلِ وَ النَّهارِ وَمَا خَلَقَ اللهُ فِي السَّمُواتِ وَ الْارْضِ لآياتٍ لِقَوْمٍ يَتَقُونَ﴾يونس/٦

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ﴾لقمان: ٢٩

﴿ يُكُوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ ﴾ الزمر: ٥

﴿يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَنيثاً ﴾ لأعراف: ٤٥

﴿ وَلَهُ اخْتَلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلا تَعْقَلُونَ ﴾ المؤمنون: ٨٠

﴿وَمِسَنْ آيَاتِهِ اللَّسِيْلُ وَالنَّهَارُ وَالنَّئَمْسُ وَالْقَمَرُ لا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا للَّه الَّذِي حَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾نصلت:٣٧

﴿ وَ تَــرى الجِــبالَ جـــامِدَةً وَهِـــيَ تَمُو ُ مَرَّ السَّحابِ صُنْعَ اللهِ الذي أَثْقَنَ كُلَّ شَيء﴾النمل/٨٨

﴿ أَلَسِمْ ثَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظَّلُّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِناً ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِسِيلاً، ثُسِمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضاً يَسِيراً، وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاساً وَالنَّوْمَ سُبَاتاً وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُوراً ﴾الفرقان/٥٤-٤٧

﴿وَالشُّــمْسِ وَضُـــحَاهَا، وَالْقَمَـــرِ إِذَا تَلاهَـــا، وَالــنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ﴾الشمس/١-٤

﴿ أَلَـــمْ يَرَوْا أَلِمَا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾النمل: ٨٦

وَ وَجَعَلْ نَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةٌ لَتَبْتَغُوا فَضْ لِلَّا مِ سَنْ رَبِّكُ سَمْ وَلِسَتَعْلَمُوا عَسَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلاً ﴾ الاسراء: ١٢

﴿هُــوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِراً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾يونس:٦٧

و چهندهها ثایمهتی تر که خودا تیایدا بهخشندهیی بۆ بهندهکانی خۆی بهدهرخستووه بهناوبردنی شهوو رۆژو گۆړانیان وهره ثهی حهیران با... سهرنجیّك بدهین وهك خودا مهس ده فهرموینت و له سهر رؤشنایی زانست بزانین له دروستکردنی شهوو رؤژدا چ سیستم و دانایی یه کی تیدایه، و بهشی ریکهوت لهم دروستکردنه دا چهنده؟

تؤ دهزانیت ئهی حهیران، قهبارهی زهوی ملیؤنینگ و (۳۰۰) ههزار جار له خور بچوو کتره، و بارستایییه کهی، واته کیشه کهی له خور بهنزیکهی (۳۳۲) ههزار جار کهمتره.

به همه موو هه ساره کان ته نانه ت خوریش چرتره چونکه چری (خور) چواریه کی چری زورییه، و قورسایی جورایه تی هموو جه ستیه ك له خوردا سو کتره له قورسایی جورایه تی همه مان جه سته کاتیك که له سه ر زه ویی یه، و دووریی یه کهی له خوره وه (۹۳) ملیون میله وه خولاندنه وهی روزانه ی له (۲۶) کاترمیردا رووده دات و خولاندنه وهی سالانه به ده وری خورداله (۳۲۵) روزو چاره که روزیکی ته واو ده بیت.

شیوه ی جیقه رارگه ی به ده وری خور دا هیلکه یی یه خیر ایی خولاند نه وه که ی به ده وری خوید ا (۱۰۰۰) میله له کاتومیریکدا و خیر ایی خولاند نه وه که ی به ده وری خور دا ، (۱۰) میله له کاتومیریکدا و خیر ایی خولاند نه وه که ی به ده وری خور دا ، (۱۸) میله له چر که یه کدا ، واته به ریزه ی (۲۰) هه زار میل له کاتومیریکدا ، وه ستانی له جیقه رارگه ی به گوشه (۲۳ پله) لار ده بیته وه ، زانست ده لیت گه رقه باره ی خور گه وره تر بوایه یان بارستایی و چری یه که ی که متر بوایه یان زورتر بوایه ، نه و کاته مانای ژیان ده گور او تیکده چوو ، چونکه قه باره که ی گونی اوه له گه ل خیر ایی و خولاند نه وه که یدا و قورسایی یه که ی ده گونی را کیشانیدا .

گهر قهباره کهی زیاد کهمی بکردایه (خیراییو ماوه) ده گورا، گهر هیزی راکیشانی کهم بینت نهوا نوکسمجینی تیادا نهنهما، و نه گهر خولاندنهوهی روز انهی نهبوایه شهو و روز بههمیشهیی و بهجهسپاوی نهدهبوون.

گهر خیرایی خولاندنهوه ی بهدهوری خویدا له (۱۰۰) میل له کاتژمیریکدا زیاتریان ، که متر بووایه، وه ك له همهوو هه ساره کانی تر دا ههیه، بغ نموونه گهر (۱۰۰) میل زیاد بکات، دریژی روّژ ده بووه (۱۲۰) کاتژمیر، ثهو کاته همهوو کشتو کالمان به گری تاگر ده سوتا و له زهمهه ریری ساردی شهودا ده پههست ، به مه ماوه ی کار کردن له روّژدا و حهوانه وه و نوستن له شهودا تیکده چوو، به لام شهم خیرایی یه چهسپاوو نه گوره، له همه زاران ملیون ساله وه یه کی چرکه گورانی به سهردا نه هاتووه، و گهر هیزی راکیشان نه بوایه که نیمه ی به زهویی یه وه به ستوته وه له سه رزه وی خومان و مالمان پسرش و

بلاودهبووینهوه و دهفرین و گهر تهم هاویه کبوونه سهرسوریّنهرهی نیّوان هیّزی راکیّشان . (کهبههوّیهوه بهزهویییهوه بهندین) و هیّزی دووری له بنکهوه (که دوورمان دهخاتهوه له رووته خته که) نهبووایه تهوا خوّمان و مالّمان دهفرین بهرهو ههردوو جهمسهره کانی زهوی دهروّشتن.

ئایــا ئــهم هــهموو دروســتکراوه مهزنانــه و وورده کاریییــه ســهر ســورپنهره پــپوراوه ووردانه... له کاریگهری ریکهوتن؟.

حەيران: پاكى و بېگەردى بۇ خوداى مەزن.

شیخ: گهر سهرنج بده پن لهو ئایه تانهی که ناوی (خربوونه و و چوونی شهو بؤ ناو رفر و به پیچه وانه و و چوونی شهو بؤ ناو بوژ و به پیچه وانه و و چوونی رفر بؤ ناو شهو ، و داواکاری ههریه که یان بو نه وهی تریان به به رده وامی ، و تیپه په بوونی کیوه کان وه که تیپه په بوونی ههور) به ئاشکرا پیش (۱۹) سه دده به رونکر دنه وهی ده تبینی ، هیلکه ی زهوی و جووله ی رفر انه ی که به قری همر دو و کیانه و همر دو و کیانه و همر دو و کیانه و موله ی رفر انه ی مانای نابیت و هیچ ئاشکرا نابیت.

گـهر ثـیْـمه و ائهندیّشهی بکهین که زهوی راخراوو رووتهخته و خوّر تیایادا ههالدیّت و ئاو ۱ دهبیّت، و هك ههمان رای زانایانی پیشوو .

جونكه فهرموودهى خوداى بـهرز ﴿يُولِسـجُ اللَّسـيْلَ فِـسي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾الحج: ٦١، ﴿يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا﴾لأعراف: ٥٤

حەيران/ گەورەم، زياترم پي ببەخشە، زياتر.

شیخ/ به لام خولی سالانه ی سهرسو پهینه رکه وه رزه جیاو ازه کان ، به هویه وه پهیدا ده بیت و لای ژیرو زانایان ناماژه ی بو کراوه به دووباره بوونه و می ناوبر دنی باران له زور له نایه ته کانی قور نان ، که له دو ایدا باسیان ده کهین و گهر نهم خولی سالانه یه نه بوایه ، وه رزو باران و ژیان نه ده بوو.

وهره لهسهر رؤشنایی زانستهوه سهرنج بدهین چ سیستم و پؤلینینك همیه لهدوای نهم بارانهوه، سهبارهت به شیوه و خولاندنهوه و شیوازی زهوی... تماكو بـزانین به شـی ریكهوت چهنده له دروستكردنی نهم سیستم و پیكهاتانهدا؟

زانست ده آنیت خیرایی زهوی له خولاندنه وه کهی به ده و ری خویدا که (۱۸) میله له چرکه یه کدا، گهر له سالینکدا چرکه یه کویات بر (۱۰) سال نهم سیستمه. تیکده چوو، چونکه خولاندنه وهی پاش ملیزنه ها سال یان زور دریژ ده بوو یان کورت ده بوو، به مه به شسستمی چوار و هرزه که تیکده چوو به تیکچوونی نه و ریژه دریش بوونه و یه یک که بوی دانر اوه به مه شسستمی بارانی سه سور هینه رینکده چوو.

گهر ئمو گهردونهی کهزهوی بههۆیهوه بهدهوری خوّردا دهسوریّتهوه دریّژتر وهیان کورتر بوایه، وهك چوّن لـه ههساره کانی تردا ههیه ثهو کاته تیّکچوون لهوهرزو باراندا روویدهدا.

گهر شیوهی نهم گهردونه که زهوی به هزیه وه ده خولیته وه به ده وری خوردا هیلکه یی نه بوایه، سیستمی ههر چوار و هرزه که تیکده چوو و گهر زهوی نهم لاربوونه و هیه تیا نه بوایه، سیستمی هه ر چوار و هرزه که تیکده چوو و گهر زهوی نهه لاربوونه و هیه تیا نه بوایه وه به گوشه ی (۲۳ پله) لارنه بوایه وه سیستمی هه ر چوار و هرزه که تیکده چوو که به سه ر زهویدا ده گویزریسته وه، و به مه شناوه راستی زهوی ده شت و بیابانی ده بوو و به هی همیشه هاوینه و ده سوتا، و با کورو باشو و ری زهوی ده چوونه ژیر سه هی لی به ندان و به فره وه.

گهر پلهی ثهم لاربونهوهیه زیاتار بوایه لهوهی که ثیستا تیایهتی، ههردوو باکورو باشور هاویهك دهبرون وهك ههردوو جهمسهره که، یان لهشهویکی دورو دریژو زستان دریز یاخود روزیکی دریژو هاوین دریژ دهبرو.

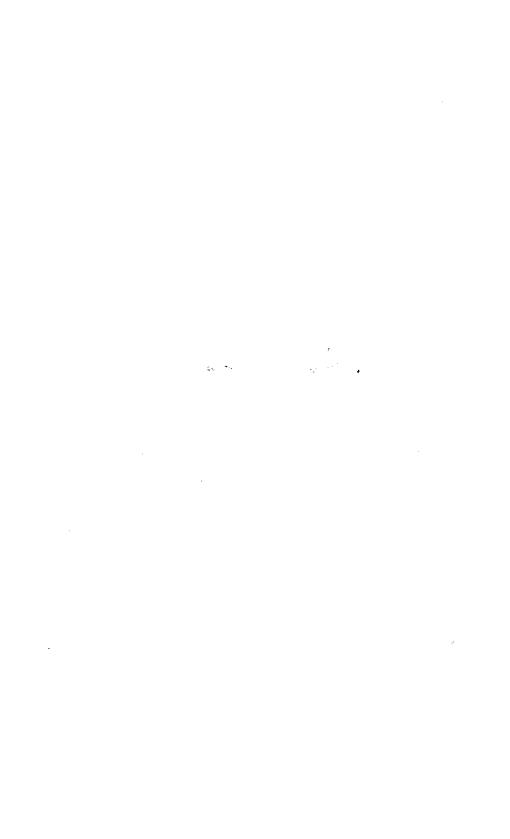
پلەي خواربوونەوە، پلەي يېويستى بړياردەرە بۇ ئەم سيستمەي سەرسورھينەرە.

کوبوونه وهی تهم ههموو هو کارانه به گشتی له خیرایی یه وه بن پانتایی و بن ماوه و شیره ی و بن ماوه و شیره ی و بن ماوه و شیره ی و شیره ی جینه دارگه کان و خواربوونه و چهنده ها شتی تر که له مه و پیش باسکران چوار و مرزو هه ردوو هاویه کبوون و به هه لمبوونی تاوه کانی ده ریاکان

رووی نه نه دا که باکان نه اوه به هه المهووه کان به هوی توزو خواله وه هه الیان ده گری و بلاویان ده کاری و بلاویان ده کاته وه و به ره و جیگای سارد دهیانیات تاکو چریان زیاد بکات، به مه ش دان په باران پهیدا ده بینت و هموره تریشقه کان به ده نگ دین و بروسکه شروسکایی نه دا، له کو تایدا باران ده باریت که زهوی زیندوو ده کاته وه پاش مردنی.... نایا نه م هموو سیستم و ریز به ندی و بریارانه له کاریگه ری ریکه و تن نه ی حهیران ؟

حهیران/پاکی و بینگهردی بغ خودای مهزن... بهراستی دایکی زهویمان چهماوه و لاره، پاکی بغ ثمو خودایهی که چهمانزیهوه تاکو بهسۆز بینت بۆمان.... و بینگهردی بغ ئمو خودایه که بۆمانی چهمانزتهوه.... تاکو ئیمهو زیندهوهران بپاریزینت.

برای بمحود کمان برشنی سی بیم برشنسی سی بیم

شیخ ائه ی ثهم مانگه، برای بچوو کمان، جوان و رازاوه دلرفینه وهتا ئیستا لیمی نزیکدهبینه وه به بیزار کردن و موشهك باران کردنی و موشهك باران کردنی....

قورثانی پیرۆز سەبارەت بەمانگ دەفەرمویت.

﴿ أَلَـــمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقاً، وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُوراً وَجَعَلَ الشَّمْسَ سرَاجاً ﴾نوح: ١٦

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجاً وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجاً وَقَمَراً مُنيراً ﴾الفرقان: ٦١ ﴿ وَمِسنْ آيَاتِسهِ اللَّسِيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِمَلَّه الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴾فصلت: ٣٧

﴿ وَسَخَّرُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمَّى ﴾ الرعد: ٢

﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ابراهيم:٣٣ ﴿وَالشَّــمْسِ وَضُـــحَاهَا، وَالْقَمَـــرِ إِذَا تَلاهَـــا، وَالـــنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا

يَغْشَاهَا ﴾الشمس/١-٤

﴿ فَسَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَناً وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَاناً ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾الأنعام: ٩٦

﴿ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ بِحُسْبَانِ ﴾ الرحمن: ٥

﴿ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيم ﴾ يس: ٣٩

﴿هُــوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ لُوراً وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآياتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴾يونس: ٥

تُه مه هه ندی له فه رمو و ده کانی قور شانی پیروز سه باره ت به مانگ و زانایان هاتن الماژه کراوه کانی نهینی یه کانیان به ده رخست، و بزیان ده رکه و ت، ثهم مانگه له خودی خزید اهه سارینکی روناك نی یه به لكو روناكی له روناكی یه له لای خوی ده داته و ه به ده و گریت كه له خودی خویدا رو شنه و مانگیش دو و باره ثه و رووناكی یه له لای خوی ده داته و ه به زهوی، وه ك قور شان ده فه رموییت، به م شیره یه زانرا که مانگ تایبه تمه نده به زهوی که به دریژایی له گه شیدا و هه روه ك زهوی ده خولینته و ه له خور شاو اوه بن خورهه لات، و به هه مان شیره دو خولاند نه و ایم ده به ده و ری خویدا له یه ك سالدا ته و او ده بیت و اته له یه ك سالدا ته و او ده بیت و اته له یه ك سالدا ته و او ده بیت و اته له یه ك سالدا (۳۲۵) خول به ده و ری خویدا ده سوریته و ه . .

به لام خولی مانگ به ده وری خوی و زهویدا یه که (مانگی قهمه ری) ده خایه نیت، واته ، له و ماوه یه ی که به ده وری زهویدا ده سوری ته وه یه که که ره ت به ده وری خویدا ده خولی ته و ه میشه به به به ده و راه وی یه که رو دایکی زه ویی یه و هه رگیز پشتی تیناکات زانایان بویان به ده رکه و ت که یه کیک له دروستکر او ه قه شه نگه کانی داهی نه ری دانا ته وه یه که مانگ له خوله مانگانه که یدا هه مو و روزیک (۱۳ پله) ده بریت و (٤٩) چرکه دو ا ده که ویت له خوره هلات تاکو ... به شه روناکر اوه که ی به شیره ی پله به پله و قوناغ به قوناغ به قوناغ به قوناغ به خور مانگی ده روناکر اوه که ی به شیره ی پله به پله و قوناغ به تاکو ... ده بینته مانگی (۱۶) و اته (به در) و پاشان ده گه ریته وه بو په لی یه که می دار خور ما، تاکو ... و ون بیت و پاش (۲۹) روز و هه شت سه عات به شیره ی هیلالینکی نوی تاکو ... و ون بیت و پاش (۲۹) روز و هه شت سه عات به شیره ی هیلالینکی نوی در ربکه و یته و به مه شر را داره ی سال و ژه یتره ی پیده زانین .

ههروهها رانیان کهمانگ لهههموو ههساره کانی تر نزیکتره بو زهوی و تهنها نزیکهی (۲٤۰) هـ هزار میله دووریه کـهی، و بارستایییه کهی بهشیکه لـه ۸۰ بهشی بارستایی د هه ی.

ه مروه ها بزیان به ده رکه و ت که هه ساره کانی تریش مانگی خزیان همیه که تیایاندا همیم زور بچووکه و تیره کهی چه ند میلیکه، و تیایاندا همیه زور گهورهیه که تیره کهی (۳۲۰۰ میله، و تیایاندا همیه زور خیرایه که خوله کهی به دهوری همساره کهیدا به (٦) کاترمیر تمواو دهبیت و تایایندا همیه زور هیواشه کهخوله کهی له ماوهی دووسالدا تمواو دهبیت.

بزیان بهده رکه وت که جگه له مانگی زهوی هیچ مانگیکی تر نی یه که خوله کهی یه هانگیکی تر نی یه که خوله کهی یه هانگیکی زهوی به گویره ی چوار و ورزه که کردو ته (۱۲) مانگ پاش نهم ههمو و نهینیانه نهیان زانی که قور ثان ثاماژهی بؤ کردو وه بزیان بهده رکه وت ئهم ههمو سیستم و بریارانه بهده و ر نین له کاربه جی یی و به خشنده یی خودا له بهر ئه وه ، و تیان: - گهر خولی مانگ بهده و ری خوی و زه ویدا له یه کاتدا نه بوایه ، و گهر ههمو و روزیك ۱۳ پلهی له خوله کهی نه بریایه وه بهره و خورهه لات کاتدا نه بوایه ، و گهر ههمو و روزیك ۱۳ پلهی له خوله کهی نه بریایه وه بهره و خورهه لات تاکو رووه گوراوه کانی بیینین ، و کاتیک که له مانگیکدا خوله کهی ته و او ده کات، و خو ناماده ده کات بو مانگیکدا خوله کهی مانگ و سال و ژمیره خو ناماده ده کات بو مانگیکی نوینی تر تا به هویه وه ژماره ی مانگ و سال و ژمیره فیربین .

گەر ماوەي نيوان مانگ و زەوى زياتىر يان كەمىر بوايەلمەوەي كەھەيەتى ياخود قهبارهي گهورهتريان بچوو کتر بوايه، و ياخود خوله کهي دريزتر يان کورث تر بوايه، ئهم سیستمه تیکده چوو تهنانهت لهوانهیه مانگ ههمووی نهمایه، چونکه گهر زهوی زیاتر نزیك بووایه ئەوا هیزی راكیشانی زەوی بۆ مانگ زیادی دەكرد بەمەش ھەلىچوونى ئاوى دەرياكان زال و زۇر داردەبوو و ھەموو وشنكاينى دەگىرتەوە، و گەر زياتىز نزيك بووايە زهوی رایده کیشا بولای خوی به جوریك كهبه سه ریدا بكه و تایه، و گهر دو و ربی یه كهی له زهویی پدوه زیاتر بووایه بهمدش ههالچوونی و داچوونی دهریا زوّر کهم دهبوو بههوی. که می هیزی راکیشانی زووی بیز میانگ و گهر دوور تر بووایه لیه زوویی پهوه تیهوا هەسارىكى تىر بەلاي خۆيىدا مانگى رادەكىشا و ئىمەشى بىنبەش دەكىرد لەبەخشىندەيى مانگ وه گهر قهباره کهی لهمه گهورهتر بوایه هیزی راکیشانی زیاتر دهبوو و گهر قهباره کهی بچوو کتر بوایه هیزی راکیشانی کهمتر دهبوو، و گهر خولاندنهوهیه کی وهك خولاندنـهوهي مانگي ههساره کاني تـري ههېوايـه، کـه زور زور خـيران و لهچـهند کاتژمیریّکدا تمواو دهبیّت و یاخود زوّر زوّر هیّواشین که چهندهها سالّ دهخایهنن و ثهم ' سیستمه تیکده چوو که خودا بوی کردوینه ته ژمیرهر بهمهش مانگی قهمهری ههفتهیهك دهبوو یان دوو سال دهبوو ثایا ئهم ههموو سیستم و بریارانهی که خودا تایبهتمهندی کردوه بهمانگـــهوه لـــه جوولـــه ژمـــيْرراوه كاني خولـــه بـــرياردراوه كاني و جـــيْقهرار گه دیاریکراوه کانی، و ریسژه ی رامکراوه کانی و رووناکیه و هرگیراوه کیانی و قوناغه چاوه روانکراوه کانی همموو له کاریگهری ریکهوتی کویرانهیه ئهی حمیران... ؟

حهیران/ بینگهردی بن دروستکهری مهزن، سویند بنی بهخودا ثهم ههموو شتانه به ریکهوت کونابنهوه، به لام من والهقسه کانی شیخ تینگهیشتووم که نزیکه گالتهی بهو زانایانه بیت که ههول و کوششی گهیشتنه سهر مانگ ده کهن.

شیخ/ چۆن ئەمەت زانى؟

چون نه ندیشه ده که یت که من گالته م به زانست و زانایان بیت له کاتیکدا ناماژه ی بوونی خودات به هزی و و ته کانی زانست و زانایانه و بر ده که م و گهر گالته م پیان بیت، ته نها به و انه یه که زور زانسته که یان همایان هه لیان ده نه به انه یاد نه و شه که بین و هلایان و ایه ناردنی مووشه که بر سه رمانگ یا خوود ناردنی مروقیل بر گهردوون، جوریکه له هاو به شی کردنی خودا به مه زنیتی و ده ستیوه ردانی باره گاکهی.... جگه له زانایان و گهر نه و انه ژیرو عاقلبوونایه ده رکیان ده کرد که مه زنیتی و لیها تووی ته نها بر نه و خودایه یه که مرزقی دروستکردووه به جو انترین شیوه و به روناکی عمقلی ریگای راستی نیشانداوه.

دروستکهری نه و مانگهیه که نیوه خوتانی بو ناماده ده که ن بو چوونه ناوی، و بو پنگهیشتنی هیواو ناواتی له سهر بنیات ده نین، و ههر کاتیک خودای بیگهرد بیهویت کهرت و بالاوه ی پیده کات و له گهل نه ستیره کاندا ووردو خاشیان ده کات، به مهش دیارده ی ناهیلیت، نه و کاته نه م مروقه نرخ و ریژه ی دانراوه که ی خوی ده زانی.

ئىينىقى مەزن بىرىشىن چوارم

شیخ ایم نیسیقه (نامیری دلوپه کهری ناو) مهزنه نهی حهیران که خودای بهرز که روه چه نیسیقه (نامیری دلوپه کهری ناو) مهزنه نهی حهیران که خودای بهرز کهروه چه سپاندویتی و دایناوه و بهرزیکردو تهوه لهنیوان ناسمان و زمویدا، دهریاکانی لهناویدا روو ته خت کرد، و ناگره کانی داگیرساند له ژیریدا و هه تمه کانی بالاو کرده وه، و ههوره کانی قورس و بارگاوی کرد و ریره وه کانی ناسانکرد، کیره کانی بو قه دارگه کرد و تیایاندا روباری هه تقولاندوه به هویانه وه جیقه دارگه کانی نوی کرده وه، نایا... کی بریارده ری نام نهینیانه یه ؟

 \mathcal{A}_{i}

نه کاتی باسکردنی خولانهوهی سالانهی زهوی باسی بارانم بو کردیت و ههندی . له نهینیه کانیم به دهر خست، ئیستا گویبیستی قورشان به بزانه چی دهفه رمویت سهبارهت به کرداری باران که به هوی ثهم ثینبیقه مهزنهو ه روو ده دات.

﴿ أَفَرَ أَيْسَتُمُ الْمَسَاءَ السَّذِي تَشْسَرَبُونَ ، أَأَلْسَتُمْ اَلْزَلْسَتُمُوهُ مِسَنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴾الواقعة: ٦٨ – ٦٩

﴿ اللَّهُ الَّهِ اللَّهُ السَّمَاءِ السَّمَاوَاتِ وَالْمَارُضَ وَأَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ السَّمَاءِ وَسَخَرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَرَ لَكُمُ الْفُلْكَ النَّالُهَارَ ﴾ اللَّهُ اللهُ اللَّهُ الْكُلْكِ اللَّهُ اللّهُ اللَّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الل

﴿ اللَّـــةُ الَّـــذِي يُرسِلُ الرَّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفاً فَتَرَى الْوَذْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلالِهِ ﴾الروم/٤٨

﴿ وَاللَّهُ الَّذِي أَرِسُلَ الرِّيَاحَ فَتَثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَخْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النَّشُورُ﴾فاطر: ٩ ﴿ وَاللَّـــةُ أَلْـــزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴾النحل: ٦٥

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ ﴾ الأنعام: ٩٩

﴿ وَهُوَ الَّذَي يُرِسُلُ الرِّيَاحَ بُشُراً بَيْنَ يَدَيْ رَخَمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَاباً ثِقَالاً سُفْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيَّتٍ فَأَلْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلْكُمْ تَذَكُّو ونَ ﴾ ألأعراف: ٥٧

﴿ وَهُـــوَ الَّذِي أَرِسلَ الرِّيَاحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَٱلزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُوراً، لِنُحْـــينَ بِـــهِ بَلْـــدَةً مَيْتًا وَلُسْقِيَةُ مِمًّا خَلَقْنَا أَلْعَاماً وَأَنَاسِيًّ كَثِيراً، وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لَيَذُكُّرُوا فَأَنِي أَكْفُو النَّاسِ إِلَّا كُفُوراً ﴾الفرقان/٤٨ – ٥٠

﴿ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا ﴾ ق: ٩

﴿وَأَلْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ﴾المؤمنون:١٨

﴿ وَٱلزَلْسِنَا مِسْنَ الْمُغْصِرَاتِ مَسَاءً فَجَّاجًا، لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَلَبَاتًا، وَجَنَّساتٍ أَلْفَافَ الْمَالِدِيا / ١٤ - ١٦

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَالُهَا ﴾فاطر: ٢٧

الله عَرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَتَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ﴾الزمر: ٢١ ﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْجِي سَحَابًا كُمَّ يُؤلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَاماً فَتَرَى الْوَدْق يَخْرُجُ من خلاله ﴾النور: ٤٣

﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا أَلَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعاً تَأْكُلُ مِنْهُ أَلْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلا يُبْصِرُونَ ﴾السحدة: ٢٧

بیربکه رموه شمی حمیران لهم ثایه تانه و شهو شایه تانهی که تیپه ربوون و له سهر رؤشنایی زانست سەرنجيكى قولىدە لەكردارى بارينى باران، وا راھاتووين كەزۆر بەسادەيى دهیبینین و بهلایدا تیپهر دهبین بیه تهوهی بزانین چ سیستم و بریاریکی سهرسورهینهری لەخۇ گرتووە. تایا جنی سه رسورمان نی به ثهم ئینبیقه دانوپینه ره تاسمانی به مهزنه که خوا دروستیکردو ریکی خست، و به هوی ثهو سیستمانه ی که باسمانکردن، و به هوی نیهنی یاساکانی گهرماو به همانی به هه المبرونی چری و تواندنه و می هموو به گشتی و ایان له کرداری باران بارینکردوه که رو شتنیکی تاسایی و کاتی دیاریکراوی هه بیت نه و نجیزه گورانیکا، که هه میشه نوی ده بیته که هه ندیکی تاریان و هه ندیکیان ناو له هه ندیکی تریان و هه ندیکیان ناو له هه ندیکی تریان و هه ندیکیان ناو له هه ندیکی تریان و هو ده کردن همه موو سالیک نهم کرداره دووباره ده بیته وه، به بی هیچ دواکه و تن و باشگه زبوونه و مه به یک هم و زیاد له دانوپیک، راسیارده که ی خوی ددانه وه.

همرگیز ئیم بارانه سهرسوریّنهره گهورهیه بهو شیّوهیه ریّك و دیرایکراو نهدهبوو گهر ئیم هزکارانهی تیّدا کوّنهبووایه لهنموونهی جووله و جیّقهرارگه و دانان و لاربوونهوه.و پانی و بهرینی رووتهختی دهریاکان و پلـهی گـهرمایو خـوّر و بههملـمبوون و چـریو تواندنهوه و کوّبوونهوه و ئارهزوومهندیّتیو بارگاویکردن و باو بروسکه.

ئایا باوه ر ئه کرینت ئه می حمیران کوبوونه و می نهم ههموو هو کاره و سیستم و یاسایانه به تیکی ای و به یه کجار له کاریگه ری رینکه و تی کویرانه بن؟

حەيران/ پەنا بەخوا... ھاۋار بۆ ئەۋ كەسانەي كەخۇ بەزل دەزانن..

شیخ ا ئیم دوریا سهرسورهینه ره ئیمی حمیسران که هسه ندی لیه به شده کانی ئینبیق پیکده هینن ، چون چون چونی باسی نهینی یه کانیت بو بکه م که خودا به یادمان ده هینینه وه به ناو بر دنیان له چه نده ها ئایه تی قور ئانیدا تا کو به ناگایین له تو انا مه زنه به خشنده کانی، قور ئانی پیروز ده فه رمویت:

﴿ رَبُّكُ مُ الَّــذِي يُــزَجِي لَكُـــمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحيماً ﴾الاسراء: ٦٦

﴿ أَلَمْ ثَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ ﴾ لقمان: ٣٦ ﴿ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْخُونِ ﴾ يسس: ٤١ ﴿ وَمَنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلامِ ﴾ الشورى: ٣٢ ﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلامِ ﴾ الشورى: ٣٢

﴿ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ ﴾ البقرة: ١٦٤

﴿وَمَسَا يَسْتَوِي ٱلْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبٌ فُوآتٌ سَائِغٌ شَرَائِهُ وَهَذَا مِلْحٌ أَجَاجٌ وَمِنْ كُلِ تَأْكُلُونَ لَحْماً طَرِيّاً وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةٌ تَلْبَسُولَهَا وَتُوَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَصْلُه وَلَعَلَّكُمْ قَشْكُرُونَ﴾فاطر: ٢١

ئەم ئايەتانە ئەي حەيران زياتر بەخشىندەيى و كاربەجىّىيى لەخۇ گرتووە:

له وانه کاربه جی پی دروستکردنی ده ریا له خودی خویدا و له سه ر نه و شیوازه ی که همیمتی و کاربه جی پی به وه ی که سویره له گهل نه وه شدا ناوی ده ریاچه و روباره کانی سازگار کردوه، و به خشنده یی پر کردنیان به ماسی که باشترین خوارده مه نیه بو مروّق، به لکی و به خشنده یی و ده و له مه نترین عه مباری خواردن داده نریّت که به دریّوای چه رخ ده مینیّته و ه و دانیایی به وه ی که گهمی همانده گریّت و به خشنده یی همانگر تنی مروّف له لایه ن نه و گهمیانه و ه و روّزی له ریّگای بازرگانیه وه .

حدیران/ لهبهخشنده یی دروستگردنی ماسی تینگهیشتم، و همهروه ها بهخشنده یی رو شتنی خدانك لهده ریاكاندا بن بازرگانی به لام له دروستكردنی ده ریا له خودی خویدا تینه گهیشتو و مهروه ها به خشنده یی به و ه ی كه گهمی هداده گرینت.

شیخ ا به تی دروستکردنی ده ریا خوی له خویدا و بعو شیوازه ی که هه یه تی ده گه پیته وه بو گه ره ته و گه ره ته و شیخ ا به تی بو گه ره ته می تو گه ره ته می تا به تایی و به خشنده یی گه رفته پروته خته مه زنه ی قاو نه بوایه که سی به شی ره وی گر تو ته ی گیر تو ته کرداری به هم تی گه روی گه روی که تو تایی کرداری به هم تی تایی که تایی تایی که تایی که

بهلام ناوبردنی گهمی و روِ شتنی لـه دهریاکاندا بـه بهخشندهیی خودا، قورثـان بهمه دهیهویّت ئاماژهی شارراوهی داناییو نهیّنی ثهو یاسا سهرسورهیّنهره بکات کهبه (یاسای ته شیمه اسراوه که له سه ربنه مای نه میاسایه گه می دروستبووه و ماسی مه له ده کات نایا نه میاسا بریار ده ره پیور اوه و و رده کاربی یه اکنوا له هه مو جه سته یه که ده کات که نوقمی ناو بینت هم را مخواره وه تا سمره وه ی به پالینکی شاقولی کیشی ناوه که نه و انوقمی ژیر به قه بالینکی شاقولی کیشی ناوه که نه و انوقمی ژیر به قه باره ی جه سته که زور تربوو له کیشی ناوه که نه و انوقمی ژیر ناوه که ده بینت، و گه رکیشی جه سته که که متر بوو نه و اجه سته که سه رئاو ده گه و یت انه می باین به یاسایه که به هزی نه ینیده که وه ماسی یه کان مه له ده که نه و مروف ده تو انیت پاپور به هی ناوه که به و یک در و ستیکات له کیشه و قه باره و به وزی و فراوانیدا، و گه رحه زیکات له ناسن دروستیده کات و له ناویدا چی بوویت له بارستایی هه تیده گریت ... بتوانیت به مه هم مو و کیش و باره وه دو و ریت له نقوم بوون.

ئايا ئەم ياسايەش يەكىكە لەكارىگەرەكانى رىكەوت؟ ئەتى حەيران..

حهیران/ به راستی ئیمه بنی **ئاگابووی**ن له نهینی گهمی و هملگرتنی له ده ریادا و به ئاماژه کردنی ثهم یاسایه بزیان

شیخ ابه به خوره ده بینیت شدی حهیران خودای بیگهرد، داهینه و دروستکهری سیستمه کانه، و به هوی تواناو کاربه جی بی خوی وای شم سیستمانه کردووه که به یه بگه ن، و سه پاندنی هه ندیکیان به سهر هه ندیکی تریاندا و یا خود هه ندیکی تریان پشتیوانی هه ندیکی تریان ده کات، له به رده و ام بون و ترفیشتنی تامیری ثه م گهردوونه مه زنه ثاوی کردو ته بنه مای ژیانی رووه کو شاژه آن و بارانی خولی کردو ته هو کاریک بو ثاودانی زه وی له کاته پیویستیه کانیدا، هه میشه ده ریای کردو ته سهر چاوه ی باران، و به هه لمبوون و چرینی کردو ته دوو هو کار بو دروستبوون و به رزبوونه و گه پراندنه و هیان، و ده ریای له خودی خویدا کردو ته عمباری خوارده مه نی و ریگای بازرگانی و به هه لگری گهمی و له کشتی که ده روات بو سوود مه ندی خوارده مه نی و ریگای بازرگانی و به هه لگری گهمی و هیچ جیاوازی یه که پایز پی مه زنی قورس هه لده گریت و هاک چون به هه لمبووه سو که کان هم له مه کروه هو کارو سستمی هه لاده گریت، ده گونجیت شدی حه سران کوبوونه و می شدی مه مووه هو کارو سستمی به یوه ستمی داده کردی ته که ده و اله کاریگه و تا به نه که مه داران به به که ده و له کاریگه و تا به نه که ده و اله کاریگه و تا به نه که ده و اله کاریگه و تا به نه که حیران ؟

حدير ان/ سويند بينت بهخودا ثهمه شتيكي مهحاله ثهي گهورهم.

شیخ/: ندی، ندم کیوانهی کهقورئان لهچهند ثایهتیکدا ناماژهیان بی ده کات، نایا بهشی رِیکهوت چهنده لـه پیکهاتن و وهستاندن و بهرز کردنهوهو نه ستورییو له تکردن و قولای یه کانی؟

قورئانى پيرۆز دەڧەرمويىت:

﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلالاً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجَبَالِ أَكْنَاناً ﴾النحل: ٨١ ﴿ وَاللَّهِ وَعُلُوا لَهُمَا اللَّهِ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّاللَّاللَّا اللَّالَا اللَّا اللَّهُ اللَّالَا اللَّهُ اللَّهُ

﴿ أَلَـــمْ نَجْعَـــلِ الْـلــرَضَ كِفَاتـــاً، أَحْيَاءً وَأَمْوَاتاً، وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَات وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُوَاتاً ﴾المرسلات/٥٠-٢٧

﴿وَجَعَلْ نَا فِسَي الْسَأَرُضِ رَوَاسِسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلاً لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴾الانبياء: ٣١

﴿ وَالْمَارُضَ مَدَدْنَاهَا وَٱلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِي وَٱلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ﴾الحجر: ١٩

سیستمی تاودانی زاوی و کرداری باران لهبنه مادا تیکده چوو گهر ته م کیوانه. نه بوونایه.

حهیران/ سویندبنی به خودا ههرگیز نهدههات بهخهیالمدا کهوا شاخ و کیو ثهو ههموو سودانهی ههبینت. شیخ/ منیش، سـهرم سـهورِما بـوو لهمـنهتکردنی خـودای پـاك و بـینگهرد بهسـهر بهنده كانیدا سـهبارهت بهناوبردنی كیّوه كان، و قورثانی پیروّز بوّی بهردهرخستم، ههر كهناوی كیّوه كان دهبات له گهالیاندا ناوی پووبارو ثاوو پوه كدهبات.

ده رکم کردگه ر دروستکردنی نه و کیوه به رزانه نه بوایه، سیستمی ناودان تیکده چوو به روه ی که بوونه ته روو ته ختیك بو باران، و جیگه و پاتیوه ری به فره که به شینه یی ده توینه و و به رو به برز بو ناوه رو کان، و سه رچاوه ی روبارن که لینیانه و دینه خواری بو سه رزه وی، هه روه ک چون زانستیش به ده ریخستو وه و ده لینت کرداری ناوه دانی زهوی و گه رانه وه ی باراناوه کان بو ده ریاکان تیکده چوو، به لکو کرداری باران له بنه مادا تیکده چوو، نایا ... نه م هه موو ریکخستن و سیستمه له کاریگه ری ریک وی کویرانه یه نه ی حه یران ؟

حمیران/ چهند پاك و بیّگهرده خواي پهروهردگار.

شیخ ائیستا وازبهینه له و ههموو ریکخستنه سهر سورهینه رهی که کرداره بارانیان اسانکردووه، و له خرفت بپرسه شهی حهیران، سهبارهت به و شاوه ی که قورشان ده فهرموییت: ﴿وَجَعَلُسنَا مِسنَ الْمَاءِ كُلُّ شَيْءٍ حَيِّ ﴾الانبیاء: ۳۰، و زانست ده لیّت: ئاو سهر چاوه ی ژیانه بو ههموو زینده و هریکی سهرزه وی ئایا به شی ریّکه و ت چهنده له پیکهینانی دو و ره گهزه کهی که بوته سهر چاوه ی ژیان؟

نهم ناوهی کهسهر چاوهی ژیانه، وهك زانست دهلیّت پیکهاتووه له (ئۆكسجین و هایدرؤجین) بهلام نهم دوو ره گهزه له پلهی گهرمای زوّردا یهك ناکهون وهك چوّن لهپلهی گهرمای نزمدا یهك ناکهون.

که واته چنزن (پیکه وت) یز نهم زه ویی یه و بز هه ساره کانی تر، رینه که و ت که وا پله ی گه رمای گونجا و بره خسینیت بن یه کگر تنی نه م دو و په گه زه و در و ستبو ونی نه و ناوه ی که سم رچاوه ی ژیانه .له و انه یه بلنی یت به ریکه و ت نه م یه کگر تنه په یدا بو وه ، به لام بن تی به رده رده خه م له کاتی با سکر دنی په گه زه کاندا، که وا یه کگر تنیان ته نها له سه ر بنه مای یا سای خوله ی چه سپاو په یدا بو وه که یه کینك له سیستمه کانی نه وه یه که ژماره ی نه له کتر و نی گه زماره ی نه له کتر و نی گه ردیله کانی نابیست له (۸) نه لکترون زیاتر بیست، و هیچ کاتینك نه م ره گه زانه له گه ل ره گه زیکی تر دایه ك ناگرن تا . . . ژماره ی نه لکترونه کانی یه کسان

نهبیّت به ژماره ی به تالی بارگه ی ره گه زی به رامبه ر ثایا ئه م یاسایه له کاری ریّکه و ته؟ و له کاری ریّکه و ته؟ و له کاری ریّکه و ته؟ و له کاریگه و ته که ره گه زی فر کسبجین بتو انیّت ره گه زی هایدر فرجین بو لای خوی رِابکیّشیّت و یه ك بگرن، به مهش ئه م ثاوه دروستبکه ن که سه رچاوه ی ژیانی هه موو زینده و هریّکی زوویی یه!!؟

دیاری دراوسی برشسی پنجم برسسی پنجم

شیخ / نمم هموایه کهبههزیموه زیندوین و ده ژین له گهل همموو زینده و هره کانی سهر زهوی له گهل همموو زینده و هموایه و ر زهوی له ناژه ل و رووه ك نایا به شی رینگهوت چهنده له پیکهینانی نهم هموایه و . ده سته به رکردن و ناسانکردنی بر ژیان، له کار گهیه کدا که وهستانی نی یه، و ه تا کوتایی ژیان به خشنده یی یه کهی به رده و امه .

حهیران/ تهی شیخی گهورهم باسی ثینبیقی مهزنت بن کردم (کارگهی ناو)ی سهر سورهینه، به لاکو تهوه دهزانم که ههوا سورهینه، به لاکو تهوه دهزانم که ههوا شتینکه و بوونی ههیه چواردهوری زموی گرتووه... کهواته مانای چیهه که (کارگهی) ههیه نهله جووله دهوهستیت و نه سوودمه ندیی یه کهی کوتایی دیت... ؟

شیخ/ نسهی حمیران ده زانیست که نو کسجین له پیرهی (۲۱) له هه و ادا همیه و ه نایتر و جین به پیره وی (۷۸)، و هه ندی له گازه کانی تر و نو کسجین گازیکی سو که به خیرا به رز بینته وه و بلاو ده بینته وه له تو انایدایه به رز بینته وه و له لایه ن زهویی به و همانی تر و نو کسجین گازیکی سو که همانی ترین که واته بوچی ته نها له سه رئه مه همان هی نیمه ده مینینته وه له سه و همساره کانی تر نامینینته وه ؟ و بوچی که به پیره ی (۲۱) له هه وادا بی زیاد و که مینینته وه که نهمه ریزه یه که و همو و ریزه یه کی پیویسته بو ریانی هم مو و زینده و هرینگ، گهر ریزه که ی زیاتر بو و ایه نه وا همو و کشتو کال و دره خت و با شمان ده سووتان به که مترین گر له هه وادا، و گهر ریژه که ی که متر بوایه نه وا هم و زینده و هر ده خنکا، نایا دیار یکر دنی نه م ریزه به له کاریگه ریزی که ریزه به که کاریگه ریزه که و ریکه و تی کویرانه به نه ی حمیران؟

بهلام کارگهی ههوا نهینی دروستکردن و ریکخستنی زوّر وردتر و مهزنتره، و دانایی لهبهرههمهکهیدا گهلیّك سهرِوهیّنهرتر و داریّژراوتر.

چونکه جهستهمان ههمیشه پیویستی به دروستبوونی و زهی به ردهوام ههیه، و بینگومان و زهش پیویستی به سوو تهمه نی ههیه، و سوو تهمه نیش بریتییه لهو اثر کسجینهی که به هوی ههر دو و سیه کانمانه و هه لیده مژین به سهیش خواردنه که مان ده سوو تین، به لام رینزه ی

ئۆ كىسجىن لەھمەوادا، ديارىكراوە لەبەر ئەوە واچاوەروان دەكريىت، كەدواي چەرخىڭكى زۆر كۆتايى پىبىيت، چونكە ئەو ئۆكسىجىنەي كە ھەلىيدەمژين بەھۆي سوتاندنەوە لەگەل ئەو كاربۆنەي كەلە خواردنەكانماندا ھەيە يەكدەگرن.

دووهم نز کسیدی کیاربزن دروستده کهن که ژههریکی کوشندهیه و بههزی ههناسهدانهوه خزمانی لیدهربازده کهین.

گەر بىەم شىيوەيە بېروات (ئۆكسىجين)ى ناو ھەوا بەرەو نەمان دەپروات ئەو كاتە چارە ئىيە؟

لـهدانایی دروسـتکهردا وای لـهروهك کردوه کههمیشه پیویستی به (کاربۆن) ههبیـّت بۆ ژیان و خواردنهوهی و بهرهممهیّنانی بهروبوومهکهی.

ناتوانیّت راسته خو له سروشته وه وه ریبگریّت به لکو وای بو دانر اوه که له (دووهم ئو کسیدی کاربوّن) . ئو کسیدی کاربوّنه وه) وه ریبگریّت به لام ههر ثهبیّت ریّژه ی (دووهم ئو کسیدی کاربوّن) . به رهو ته و او بوون بچیّت. ثه و کاته چاره ی چییه؟

ئا... لیرهدا دانایی داهینهری مهزن زور بهسهرسورینهری له کرداری ئالوگور کردن له نیمه و رووه کدا بهدهرده کهوینت دووهم ئوکسیدی کاربون وه کزانیت ژههریکی کوشنده به و لهههمان کاتدا ژهمه خوراکیکه، که ژههر بو ئاژه ل وه خوراکه بوروه ک و ئهمش به یه گرتنی کاربون له گهل ئوکسجیندا په یدا دهبیت به کاریگهری سوتاندن.

ئیمه کاتیک ئو کسیجین هه تده مژین و خواردنه که مان ده سوتینین و دووه م ئو کسیدی کاربؤن ده رده کهین و به هوی هه ناسه دانه و هو خومان له م ژه هره کوشنده په پزگار ده کهین و ده یکه پنویستیتی بو به رده وامی ژیبانی و خوراك و به رهم مهینانی به روو بوومی و گه لاکانی شه م ژه هره کوشنده به هه تده مرث به مهوی شیکاریکی کیمیایی سه رسو رهینه ری سه و زه مادده ی گه لا که له گه ل روناکی خوردا یه کده گرن که به مهم دووه م ئو کسیدی کاربؤنه که ده بینه و دوو ره گه ز (ئو کسیجین و کاربؤن) کاربؤن کاربؤن که ده تویته و مهموی شه و ثاوه ی که په گول و به روبوم، و شهویش به هوی به هوی می به هوی سه و شهویش ده مرث و شهویش به هوی مان ده دانه و و ده یکان بیشکه شدی ژیان.

ئابه م چه شنه (توانای درو ستکهری) شهم رینکخستنه سهر سو پهینه رهی داهیناوه (کارگه) که همیشه ئوکسجین به نینمه ده دات و (کاربون)یش به پووه که دات، و گهر نهم ئالو گوره سامناکه نه بوایه ژیان له سهر زهوی نه ده ما.

ثایا... ثهمانه ههمووی له کاریگهری ریّکهوتی کویّرانهن ثهی حهیران؟ حهیران/ پاك و بیّگهردی بوّ خودای مهزنه، بهراستی کاریگهریه کی سامناکه وهخته سهرسورِهیّنهر ترو داریّژراوتر بیّت له (کاریگهری باران).

شَيْخ/ تايا... تەمەش يەكىڭكە لەكارىگەرەكانى رِيْكەوت ئەى حەيران، كە قورئان پىش سيانزە سەدە بەخەلكى فەرموو ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ لَبَاتَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِراً نُخْرِجُ مِنْهُ حَبَّاً مُتَرَاكِباً ﴾الأنعام: ٩٩

حدير اذ/ گدورهم تينه گديشتم.

شیخ / چونکه به ته و اوی سه رنجی ئایه ته که ت نه داوه، خود اده فه رمویت (فَأَخْرَ حُنَا به)

(به هزیه وه ده رمانه ینا) و اته به هزی ثاوه وه رووه کی ههموو شتیکمان ده رهینا، و هه روه ها ده فه رمویت (فَأَخْرَ حُسنا مِسنهُ) لینمان ده رهینا و اته له (رووه کمان ده رهینا) (حضرا)

(سه وزی) و له پاشد اده فه رمویت (نُخْسِ جُ مِنْهُ حَبّاً) (ناو کی لینده رده هینین) ثه م راناوه بو کی ده گه رینته وه به فه رمووده ی (نُخْرِ جُ مِنْهُ حَبّاً) ثایا ده گه رینته وه بو ثاویان بو رووه ك یان بو سه وزه مادده ؟ حه یران: دیاره که بو (سه وزه مادده) ده گه رینته وه به لام مانای چی یه که خود اناوك له سه وزه ده ربه ینینت.

شیخ الله السیره دا نهینی موعجزه کانی ثایه ته کانی قور ثان به ده رده که ویت، شه ی حدیر آن به نکو تاماژه به بو ثه و نهینی یه ی که تا .. ئیستا لای زانایان به شار اوه یی ماوه ته و ه و رانست و اده ریخستوه و ه ك پیم و تی: پیکهینانی پروه ك و خوراك له کاربونه و ه و مدروه ها زانست به ده ریخست که پروه ك دووه م ئو کسیدی کاربون شیكار ده کات بو هه ردوو په گهزی (ئو کسجین و کاربون) کاربونه که و ه رده گریت و به ه ه قری شه و شاوه ی که له پیدروستده کات و به مه شخوی پیدروستده کات و به مه که شی به رده گریت ، به لام پروه ك چون دووه م ئو کسیدی کاربون شیكار ده کات و به ره ه که شی به رده گریت ، به لام پروه ك چون دووه م ئو کسیدی کاربون شیكار ده کات بو دو و ره گهز ؟

سهرسورهینه ره که الیره دایه، زانایان به ده ریانخست که امم شیکاره رووده دات له امهٔ میکاره رووده دات له امهٔ امی کارلیکی کیمیاوی سهرسورهینه رلهنیوان (رووناکی خور) و (سهوزه مادده) که له خانه ی گه لاکاندا هه یه و به (کلوروفیل) ناو ده بریّت. و امه و شهیه و و شهیه کی یونانی یه که پیکها تو وه له دوو برگه (کلورو) و اته سهوز، و (فولون) و اته گهلا.

به لام چون شهم کارلیکه کیمیاییه روودهدات له نیوان روناکی خورو سهوزه ماددهدا، شهم نهینیه کهزانست به یه کیک لهسهر سورهینه ره کانی خودای دروستکهری داده نیت.

زانایان ته نها ئهوهیان زانیوه گهر سهوزه مادده نهبوایه ثهم کارلیکه کیمیایه روی نه نه دا، و دووهم ئزکسیدی کاربزن شیکار نهدهبوو بن ههردوو ره گهزی (کاربزن و ئزکسجین) و روه کیش خزراکی وهرنه ده گرت و بهرو بوومیشی نهدهبوو.

ئایا دروستوونی ئهم کارگهی ههوایه و دروستبونی ئهم سهوزه ماددهیه و گورینی ژههر به مهوزی نهم کورینی ژههر به مهوی نه خوراك و ریکخستنی ئهم گورینه وه دیاری یه لهناو دراوسیکاندا به شیوه یه کی خولی، ثاوا به ریك و بن کهم و کوری ثابا ئهمانه ههموو له كاریگهری ریکه و تن نهی حهیران؟

میوانخانه ی گه وره برشنی شهریم برشنی شهریم

شیخ نهی نهم میوانخانهیهی که خاوهنه کهی بؤمانی دروستکردووه و چهسپاندۆیه تی و پاریزراوی کردوه، و جیایکردۆتهوهو نهخشاندۆیه تی و بهرزو نزمی تیادروستکردووه، و بههمموو پیویستی و بهخشنده یی یه ک ناماده یکردوه، نایا به شی ریکهوت چهنده تیاید ا؟

حەيران: كام ميوانخانەيە، گەورەم؟

شیخ میوانخانه ی نهم زهویی به له هاتنماندا تیایدا داده به زین هه رله بیشکه وه تاکو گزر. نه م میوانخانه یه ی که نارامگا و سوّز و گهرمی و ناگرو پروناکی له خوّگر تووه له گهل نه و چیشتخانه یه ی که جوّره ها خواردن و خواردنه و همان پیشکه شده کات به گوشت و شیرهمه نی و میوه و سهوزه، ته نانه ت شیرینیش مان پیشکه شده کات و جوّره ها پوشاك که له سهرمای زستان و گهرمای هاوین. ده مانپاریزیّت، نایا نه خشه دانان و بایه خدان و وورده کاری تیادا به دی ناکه یت نه ی حهیران ؟

سه رنجبده که به رده زور بچوو که کانی..که نهم میوانخانه گهوره یان لیپینکها تووه، نه و مادده یه ی کهوورد و خاش و شیکار کراتا گهیشتته گهردیله که ی و به ره و ناوکی گهردیله کان چون و توانیان له تی بکه ن ووزه ی لیبه ده ست بهینن به مهش کاولکاری سوتاندن و له ناوبردن و کوشتاریان کرد.

ُ ثایباً پیاش شهم همموو کیاره رِاستی ماددهیان بو به دهر نه کهوت یاخود تا ثیستا نهزانن لیّی؟

ثایا بینینی همموو شمو پیکهاتووه ریکخراوه سهرسودهینه رانه و شمو لیکچوونه دلرفینانمو نه خشه رازاوانه، ثاماژه ی ثموه ده کهن کهله دیار ده ی دینکه و تی کویرانه بن؟ نه خیر و نه خیر . شهی حهیران، پیاوانی زانستی سهرده می پیشوو ته نها سه رنجی رو که شی مادده بیان شهدا نه ده چوونه نیاو نیاوه رؤك و قولایی به وه و ده گهزه کانیان به شیره جیاکانی مادده به دیان ده کرد، و نه ده زانرا هو کساری لیک جیابوونه و هیان و پیکه وه لکانیان، و ده نگه جوراو جوره کانی رووناکی ده بینی به لام نهیده زانی هوی نهینی جورا و جوره و لیهاتوویی جورا و جوره و لیهاتوویی

خوای بو به رده رده کهویّت گه ر زانایه کی سه رده می کوّن پرسیاری لیّبکرایه له ج مادده یه ك نه م گه ردوونه پیّکها تووه و و لامی ده دایه وه که له گه ردیله ی چوار ره گه ز در وستبووه (خاك و ناو و ناگرو هه وا) ، پاشان زانست په ره ی پیدراو پیشکه وت ، و بزیان به ده رکه وت که نه م چوار ره گه زه خویان له خویاندا له چه ندین ره گه زی تر پیکها توون و نه م ره گه زه زوّرانه ش له به شی هی جگار بچووك پیکدین که نه ده بینرین نه که رت ده کریّن و له سه ده ی نوّزده هه مدا زانست هه نگاویکی گه و ره ی نه ا، و به چوو کترین شتن گه ر نه ندیشه بکریّت، نه مانیش پیکها توون له به شی زوّر بچوو کتر که به (گه ردیله) ناو ده بریّن و راده ی بچوو کیان نه ی حه یران که تیره ی هه ریه که یان به ریّزه ی (پینچ ملیوّن به ش) له نینجیّك و کیشه که ی به گویّره ی ره گه زه کانی ده گوریّت به نزیکه ی له نیّوان دو و به ش و (۹۹ ۵) به ش له ملیوّن ملیار ملیار به ش له گرامیّك.

حهیران/چهند سهیر و سامناکه!.

حهيران/ ئاي لهم سهرسورهينهره سهرسورهينهره!!.

ده گونجینت نهم گهردیله به و ههموو بچووکیهوه (بوشاییو بهشی)ههبین۳

شیخ به تی ته ی حهیران بویان به ده رکه و ت که وا گهردیله به رگی ههیه و له ناویدا ناوکید ناوکید یان چه ند ناوکیک ده خولینه وه و بارگه کانیشیان ته له کتر زنیک بیان چه ند ته له کتر زنیک به گویره ی ره گه زه کانیان هه لده گرن، و ناوکیش له لای خویه وه پیکها تو و له پر و تونیک و یان چه ند نیو ترونیک ته نها له پر و تونیک و یان چه ند نیو ترونی نیه .

له هاید رو جیندا نه بیت که نو ترونی نیه .

حدیران/ ئدم ثەلەكترۆن و نیوترۆن و پرۆتۆنانە چین

شیخ / ئەلـه كترۆن بریـتى يەلـه يەكەيـه كى بارگـاوى سـالب، و پرۆتۆنـیش بریـتى يە لەيەكەيـه كى بارگاوى موجەب، و نيوترۆنيش بريتى يەلـه لەيەكەيەكى بارگاوى بنى لايەن نەموجەبەو نەسالب.

حدیر ان/ کهواته مادده و گهردون بهگشتی و ثیمهش لهگه تیاندا بریتین لهچهندهها . به کهی بارگاوی کارهبا؟

شیخ ائه مه، راستیه که یه تی ته ی حهیران، و ثمو مادده یه ی که گهردوون و ثیمه ی لیبینکها تووه، بریتی یه له وزه ی کاره بای جامکرا و به شینوه ی گهردیله و ره گهز، و زانای گهوره (نه نیشتاین) تیوری (نسبی) دوزیه وه و به جیهانی ووت (مادده و وزه یه ك شتن) راستی و و ته که ی به ده رکه و ت کاتیك که توانس ا شه توم له تیکریست و مادده که ی بگور دریست بو و و زه، وه ك چون به كرده وه به ده رخرا له ثه نجامی له تكردنی گهردیله دا، هیچ ریگریك نی یه که نه مرو و و زه بكریت به مادده ؟

شینخ انهمه بهدوور ناز انرینت، ثالیره دا نابینیت که زور نزیك بووبیته وه له باوه رهینان به ئیمکانی دروستکردنی مادده ی گهردون له نه بوونه وه همو وزه و هیزیک به گشتی بزخودایه) ئه ی حمیران (إن الله قوی عزیز) (خودا به تواناو به هیزه).

حديران/ شيخي گدورهم تا ئيستا باسي فهلسهفي (نسبي) بن نه كردوم.

شیخ/ (نسبی) فعلسه فه نی یه، به لکو تیوری زانستی روته، گهر ثاره زووت لیبیت بزتی باسده کهم، به لام ئیستا باسی گهردیلهت بزته و ده کهم تاکو بزانیت چه ند ریکخستان و . کرداری لـه خز گرتووه، رینه مایمانکردن بـ فرده رککـردنی بوونـی ریکخسـتان به تـه نها مههست و ثامانجه.

حەيران/فەرمان بۇ تۆيە گەورەم.

شیخ / یه کیک له سهرسو رهینه ره کانی سیستم و رین کخسین نه وه یه که ژماره ی نه لکترونه کانی به رگی ده ره وه ی گهر دیله یه کسانه به ژماره ی پروتونه کانی ناوک گهر دیله ، گهر دیله ، گهر دیله ناوک ایه که بروتونیش له به رگه که یدا ده بیت ته وایه که نه له کترونیش له به رگه که یدا ده بیت ، ته نها له هایدر و جیندا نه بیت و گهر دو و پروتون هه بو و نه و فه لکترونیش ده بیت ، به محوره یه که له دوای یه که ژماره کان به ره و ژوور ده روات ، له سو کترین بارستایی گهر دیله ی ره گه زی یورانیوم قورسترینیانه ، و به هوی نهم یه کسانبوونه ی نیوان نه له کترونی سالبی بارگه و پروتونی موجه بی ناوک بارگه ی کاره بایی گهر دیله یه کسان ده بیت ، به لام نیوترونی بی بارگه له ناوک دا ژماره ی زور بیت یان که م بیت یه کسان نابیت به ژماره ی نه له کترونی بارگه ، چونکه نیوترون بی

لَهمه ش سهرسور هینه رتریه کگرتنی نهم ره گهزانه یه له گهل یه کتردا له سه ر بنه مای پؤلیننی هه شتی که زور له نه ریتی میوانداری تیادا به دی ده کرینت چونکه یه کگرتنی ره گهزه کان رووده دات به گویره ی یه کگرتنی نه له کترونه کانیان.

گهر ژمارهی ئهلکترونی بهرگی ره گهزه میوانه که لههه شت که متر بینت، واته خانه به که بینت، واته خانه به تالی هه بینت، میوانداری ره گهزیکی فراوانه وه ده توانیت میوانداری ره گهزیکی تر بکات به مه و جینك ژمارهی ئه له کترونه کانی یه کسان بینت به خانه ی به تالی به رگی ره گهزه گه که له هه شت ئه له کترون که متری هه یه.

ئه و ره گهزهی که له به رگی ده ره وه یدا ته نها (۸) ئه له کترون هه یه ناتوانیت میوانداری هیچ ره گهزیکی تر بکات، که به مهش لیبور در اوه به لام ثه وه ی (۷) ثه له کترونی له به رگی ده ره وه یدا هه یه، ده توانیت یه ك بگریت له گهل ره گهزیکی تر دا که له به رگی ده ره وه یدا ته نها یه ك ئه له کترونی له به رگی ده ره وه دا هه یت، به م چه شنه.

لهبهر ئهوهی جیاوازی ره گهزه بنه ره تیه کان به گویرهی جیاوازی نهله کتر و نیه کانیان، و ها باسکرا، و چ کاتیک بارستایی گهردیلهی ههر ره گهزیک زانرا، نهوا ههموو سیفاته تایبتمه ندیه کانی ده زانری.

(مەندەلىيىف)ى زانساى روسىي توانسى پۆلىنىنى رەگسەزەكان بەگويىرەى بارسىتايى گەردىلەكانىيان بكات، بەمسەش خشىتيەكى نمىرەدارى بەرەو ژوورى دانسا، بەلام زۆر به کتوپری بهرهنگاری نه و بزشایی یه بزوه که گهردوون ناسه کان دووچاری بونه وه کهله کتوپری بهره که که که نیزان. که که نیزان مهریخ و موشته ریدا بوو، گهر بیته وه یادت... حهیران.

(مەندەلىف)ى زانا دۆزىى يەوە كەنمرەى بەرەو ژوورى ھەر رەگەزىك بەشىرەيەكى ئاسايى دەرواو ھىچ بۆشاييەكيان تيادا نى يە، تەنھا لەسى رەگەزدا نەبىت، يان ئەوەتا ئەم رياسايى خولەيى يە) ئاسايى و راست نى يە، و ياخود راسته و بوونيان ھەيە ئەو كاتە دەبىت بوونى ئەم رەگەزە ونبوانە بەگويرەى بۆشاييەكانيان بن.

جینگای سهرسورمانه که (مهندلیف)ی زانیا کهباوه پی بهراستی (یاسای خولهیی) همهوه، چهسپاندی که نهم سنی ره گهزه و نبوانه پیویسته بوونیان لهسهر زهوی ههبیت به لکو توانی لهسهر بنهمای بارستایی گهردیله کانیان که لهپله کانی بوشایدا ههن سیفاته کیمیاییه کانیان دیاریبکات، کههیانه ههروه ک خوی بینیبیتی و ابیت.

لهوه سهیرتر حهیران (مهندلیف) زور خوشبه ختانه توانی پیش مردنی له سالتی ۱۹۰۷ دا راستی پیشبینیه رانستیه کهی ببینی سهباره ت به دو زینه وهی ره گهزه و و نبوه کان له لایه ن زانایانه وه، و همریه که لهوسی ره گهزانه کیشی گهردیله و سیفاتی کیمیاییان هه بووه که (مهندلیف)ی زانا پیشبینی کر دبوو ثایا، ده شیت شهی حمیران شهم سیستم و پولینه سهر سورهینه رانه له گهردیله و مهجه ره کاندا، به بی هیچ جیاو از یی یه که له نیو انیانداهه مووله کاریگهری ریکه و تی کویرانه بن؟

حەيىران/ شىيخى گەورەم راسىتى فەرموو، كەوتى: زانــا بەچــونى لــەماددەوە بــۆ ناوەرۆكى، خوداي بەدىكرد

ُ شُیْخ اَ ثَمُو رِوناکیهی که قورثان لـهزوّر لـه ثایهته کانیدا، ثامـاژهی بـوّ ده کـات، ثایـا..بهشـی رینکـهوت لهدروسـتبوونیو پینکهاتن و رینکخسـتنی یاسـاو سیسـتمه کانی و جوْرایهتی رِهنگه کان و گوّرانیان لهبهر چاودا چهنده؟

قورئان دەفەرمويىت:

وُرُوكُ لَكُهُ اللّهُ الَّذِي حَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ﴾ الأنعام: ١ ﴿ وَمَا يَسُــتُوِي الْله عْمَى وَالْبَصِــيرُ، وَلا الظُّلُمَــاتُ وَلَا النُّورُ، وَلا الظَّلُّ وَلا الْحَرُورُ ﴾ فاطر / ٩ ١ - ٢١

وُ قُلْ الله عَلَيْكُمُ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَداً إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْمِ بِضِيَاءِ أَفَلا تَسْمَعُونَ ﴾ القصص: ٧١

﴿ فَلاَ أَقُسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ، وَمَا لا تُبْصِرُونَ ﴾ لحاقة/٣٨–٣٩

که واته نه و روناکیه چی یه که به هزیه وه شت ده بینین و نه وه چی یه که خود اسویندی پیده خوا اسویندی پیده خوا ایس بینده خوا ایس بینده خوا ایس که پیده خوا ایس که پیروزدا ته نها سویند به نیشانه به رزه در وستکر اوه کانی ده خوات، نه و نیشانه ی که راسته و خو له خوره وه ، و یان له ورشه داره نه بینر اوه کانه وه ده گه نه سه رزه وی هه روه که درایی نه در ایس به به دراو جور و به گویره ی ژمیره که یان، واته به شه پولانه جور او جور و به گویره ی ژمیره که یان، واته به شه پولانه ده بینینیت، و نه و له دریز ایی یه کانیاندا، به لام چاو مان ته نها به شیکی که می نه م شه پولانه ده بینینیت، و نه و شه پولانه شه پولانه ده بینینیت و نه و به دره و می در و سه رو وه نه و شه پولانه بولانه بینینت، چاو مان نایان بینینت، چونکه چاو مان به نه تو انایی در و ستکر اوه بو بینینی نه م شه پولانه ، به لکو نه م شه پولانه بولانه بولود بو

ئه و رهنگانه دروستدهبن کهبه (لهسهرو وهنهوشهیهوه) ناو دهبرین و کاریگهریبان لهسهره مادده کیمیایه کان بهدهرده کهویت.

لمدوای نهمانه شهپوله پولیننکراوی تر زور دینت و جیهانی بینراوه کان زور کهمتر له چاو جیهانی نهبینراوه کاندا و شهپوله ورشهداره ناسراوه کان تا.. نهمروش زیاتر له (۲۷)) پلهدا، رِیکده خرین، که بینراو نیایاندا یه کی پلهیه، و پله کانی تر نهبینراون.

ُ يُسِتاً تَيْده گهيت، تهى حايران ماناى فهرموودهى خواى مهزن ﴿ فَسلا أَفْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴾ . تُبْصِرُونَ ، وَمَا لا تُبْصِرُونَ ﴾ . تایا جینی بروایه ثهی حهیران ثهم ههموو پؤلین و سنوردای و ریکخستنه له کاریگهری ریکهوتن بن؟

ٔ حمیران/ پاکی و بینگهردی بو دروستکهری مهزنه، بهلام شیّخی گهورهم وادهبینم که ئینکاری بوونی (ورشه) (اُلاثیر) بکات که زانایان لهسهر بوونی رِیّکهوتوون.

شیخ اهیچ کامینگ له و زانایانه ی که ووتوویانه (ورشه) بوونی ههیه، نازانن پاستی ا وورشه چییه به لام به گریمان بونیان سه پاندووه، چونکه خوّیان بهرامبهر ههندی شت بینیهوه که لایان وابوو ته نها هو کار بو بوونی ثهم شتانه (ورشهیه) و پیوهری روناکییان له سهر ده نگ کرد، بوّیان به ده رکهوت که پیویسته، بوونی نیّوه ندیّك هه بیّت له نیّوان ثهم شنانه دا بو گواستنه و ه کاریگه رله ته نیْکه و ه بوته نیّکی تر.

بو نموونه کاتیاك له جیگه یه کی دوره وه توپیك ده ته قینریت و ده نگه که ی ده گاته ئیمه، ده بر سین چی شهم ده نگه یه له توپه که وه یاندو ته گویی ئیمه، هیچ شتیك نابینین، به لام دیاره که نیوه ندیك له نیوان ئیمه و توپه که دا هه یه که ثه ویش هه و ایه، به هوی ته قاندنی توپه که وه دو و چاری له رینه وه بوو، به مه شه له رینه وه که ده گاته گویی ئیمه، و ثه و هه و ایه که گونجاوه بو گواستنه وه ی شهم ده نگه نیوه ندیکی گونجاوی نی یه بو گواستنه وه ی که گونجاوی نی یه بو گواستنه وه ی روناکی گه رسه رنجی پروناکی گلاپینکی کاره بها بده یمن له جیگایه کی دو و ره وه و شتیك ده بین نیستیك ده بین نیستیك ده بین نیمه له سه و ایه کی خامؤشدا و گه را گه رده لولینکی په شه هه تیكر ده بین نامی توپه که توپین هیچ کاریگه ریکی نی یه له سه ر روناکی ثه م گلوپه، وه که ثه و کاریگه ریه ی که گوزیه نیمان له هه و ابه تالکرد و و زه نگیك و گلوپه یکمان تیادانا، و ته زوویه کی کاره بامان به زه نگه که وه به ست به هیچ جوریسك گلوپه که داده گیرسین به مه ده رك ده که یمن که هه و اثم و نیوه نده گونه به ست کتوپ گواستنه وه ی پروناکی، و ثه منوه نده که یمن که هه و اثم و نیوه نده گونه به و نی یه بو گواستنه و ی روناکی، و ثه منوه نده که زانایان به (ووشه) (ألائیر) ناوی ده به ی به بو گواستنه و ی پروناکی، و ثه منوه نده که زانایان به (ووشه) (ألائیر) ناوی ده به ی به به نه که و استیه که ی برانن.

بهلام تاقیکردنهوه زانستیه کان نه بوونی و شهیان سهلاند و پیوه ر لهنیوان دهنگ و رهنگدا له گهل جیاو ازیدا.

ن له راستیدا ده نگ بریتی یه له پیکدادانی له گهل هموادا و به له رینه وه ی جوراو جور ده یله رینینه وه تما . ده گاته گویمان گهر ههوانه بوایه ده نگیش نه ده بوو، به لام روناکی شه پول تیشکه کانی به بی پیویستی به هیچ نیوه ندیک به اسانی به بوشایدا ده روات. هیچ جیاوازی نییه گهر (وورشه) بوونی فیعلی ههبیّت و یاخوود بوونیّکی گریمانی سهپیّنراو بیّت، ئـهوهی کههمیشـه لای مـن گرنگه ثهی حهیران، ثهوهیه که لـهلایهنهکانی دانـایی و سیستم و دروستکردنت بـق بهدهرنجهم، ثایا لـهو جیاوازیییه بهثاگایت که خودا لـه گواستنهوهی دهنگ و روناکیدا دروستیِکردوه.

ثایا چنزنت ثهندیشه ده کرد گهردهنگ وهك روناكي بگهیشتایه گویدمان، لهخوّر و ههسارو ثهجرامه تاسمانیه كاني ترهوه یاخود بهپیچهوانهوه بووایه روناكي بههوّي ههواوه بگهیشتایهته بهئیمه، بهمهش'بیستن و بینینمان تیكدهچوون.

ئایا ئەم جیاكارىو سیستم و دانايىيە ھەموو لەكاريگەرى ريْكەوتى كويرانەيە ئەي حەيران.

حەيران/ بەخشندەيت زياتر بينت ئەي گەورەم.

شيخ/ ئەي ئەم ئاگرە، ئەي حەيران.

حەيران/ بەلام شيخي گەورەم پەيمانى داپيم باسى (ريژەيي) (نسبيه)م بۆ بكات.

شیخ / دهبینم زور سوری لهسهر بیرو کهی (ریزهیی) وهك میشکت خولیای بوو بیت ایه.

حه بران/ چنون خولیای نایم که ثنه و هنهمو سنه رتایی به عفقلیه ناشکراکانی سنه رو ژیر کرد، کاتیک ثبنکاری ثهوه ده کات که کورتترین هیلی راست ثهو هیله به که ده که ویته نینوان دوو خالسه وه و لای و اینه کنه دووریی پنه کان سنی دووری نی پنه بنه لکو چنواره و یه کیکیان له و چواره (کاته) و زور شتی تری سه رسور هینه ره.

شيخ/ ئەمانەت لەكويوە زانى؟

حەيــران/ لەرۆژنامــه گەرۆكــەكان خوێــندوومەتەوە، و يــاخود لەلايــەن خەلكــەوه گويبيستى بووم.

شیخ راستی زانسته کان له هه والی رو ژنامه کانه وه وه رمه گره، و بینجگه له زانایان له که سبی تر وه ری مه گره، و مه هیله عه قلت چه واشه ی لایه نه سه ره تایی یه کان و ئاشکر اکان بین، گه ربه گشتی هه مو و زانایان هه والی چه واشه ی عه قلت بکه ن با وه رت نه بینت که زانایه کی مه زنی وه که نه نیشتاین پینچه وانه ی عه قلی خوی بکا و ئینکاری شته سه ره تا و ئاشکر اکان بکات، چونکه نه نیشتاین بیروباوه ری سه رو ژیر نه کر دوه، به لام هه ندی لایه نی تیدا راستکر دو ته وه، ثینکاری ثاشکر اکانی عه قلی نه کر دوه، به لام به تا گامان ده کاته وه که و اله تیگه یشتنو و ده رك کر دنماندا را ده یه ک بو جیگا و کات و جوله دابنین که ده رك کر و کانیان تیادایه، بیرو که ی (ریژه یی) کاتیك ده آیت (هیلی

له به رقم گونجاندنه چه سپاوه له نیوان و و زه و بارستایدا و اته له نیوان هیزو مادده دا همردو و کیان ده کا به یه شخصت و همر کاتیک بارستایی زیادیکرد و و زه ش زیاد ده کات، و همر کاتیک و و زه له ته نیکدا نه ما بارستایی یه کهی که مده بیته وه و به مه ش مادده شیاوی هم کاتیک و و زه به و له به رئه و هی (کات) جیاوازی همیه له نیوان دو و که سی ده رك که ردا که یه کیکیان له هه ساریک شهوی تریشیان له هه ساریکی تر به مه رجیک خیرایی شهم دو و هه ساره جیاواز بیت، چونکه وه ك ده زانیت کات به دوای جو و شه دا دیت، و به مه ش رفیاسی) ریزه یی ده بیت ده ده ستکه و ی شهم کورتکراوه زانستیانه ی که گهیشتینه شه نامی ما ده و این سی دو و ربی یه کانی جیگا که شه مانه و کان ناگو نجیت به کاره نیانی له سه دریزی به لکو پیویسته له گهل شهم سیانه دا ره گه زی (کات)یش هه بیت، و اته ره گه زی خیرایی که دریدی و بارستایی مادده و و و زه که ی پایه ندینتی، به مه ش کارده کاته سه دریزی ماوه ی مانه وه و له ناو چوونی...

بهم چهشنه سهرنجمان بغ ماددهو دریّژیو بارستاییو ووزهو جینگاو کات ناتوانین سهرنجدانیّکی جیاوازو چهسپاوی بهرِادهمان ههبیّت، بهلکو پیّویسته سهرنجدانمان بؤ شته دهر ککر اوه کان، سه رنجدانیکی ریزه یمی بینت له گهل دووریی یه کاندا راده بو کات و جینگا و جوولیه و کانت و جینگا و جوولیه و خیرایی مادده دابنین، و ثهمه یه مانای (ریزه یمی) (النسبیه) (Relativite) ئایا حهیر ان هیچ شتیکت تیادا بینی که مه عقول و ناشکر اکان ئینکار بکات؟

وادهزانی خوم لهباسی (ریژهیی) دووردهخهمهوه لهبهر تهوهی باوه پ هیّنان دوورم دهخاتهوه.

حەيران/ بەلىنى وام دەزانى.

شهو بیرو کهیمه ی که زالبوو به سمر عمقلماندا و زه همهت بنوو لمهلامان باوه پرهینان به درو ستکردن له نه بوونه وه ... شمم (پیژه یی)یمه نیزیکی کردینه وه بنهم همه موو شبته بنو باوه پرهینان و نزیك بوونه وه ی زیاتر له خودا.

حەيران/كەواتە ئەنىشتاين لەباوەرداران بوە بەبوونى خودا.

شیخ انه که ته نها باوه ردار بوو به تکو لای و ابوو هموو زانایه کی دانا که ده چیته ناو قولایی هه ندی نه به به بودا مهزنتر قولایی هه ندی نه به بوونی خودا مهزنتر ده بیت، به به به به به ده چیت که زانست ریزه وی راستی نابیت گهر باوه ری له گه لدا نه بیت، و باوه ریش به بی زانست پرشنگدار نابیت، و لهم روانگهیه وه ده تیت و چه ند جو انه و و ته که ی:

جوانترین موچور که که بهله شماندا دینت ثهو کاته یه که ده وه ستین له سه ر سه کوی شاراوه ی به رده رگای نهینی یه کان، که ناوه رؤ که بو زانینی راستی یه کانی بو هه مو هو نهر و هموو زانستین و نه و که سه ی مردوه گهر ثهم هه سته له لای نه بروینت، و زه له ژیانینکی داخر او و ترسدا ده ژی، بنی ثه وه ی به شداری جوانی سه رسو و هینه ر بینت، ناوه رو کی جه و همری هه ستمان به ثاین، له ناخدا ثه و هی که ده بینت بزانین ثه و که سه ی که رینگایه که زانینی کونهی ثه و شته بوونی دید.

بهداناترین نیشانهوه بهراز اوه ترین جوانی زاتی ئهو بهده رده کهوینت لهم جیهانهدا، که ئامیره داماوه کانی عـهقلمان تهنها دهرکی وینه روو کهشیه کان ده کات له روو ته خته کاندا بی چوونه ناو وورده کاری قو لایی یه کانهوه.

بانگیشی باوه پی نمو زانایه ده کات که ده رکی هاو کاری نیوان باوه په بوونی خوداو زانست ده کات، (واته بوونی نمو باوه په قووله ی به دانایی یه ی که نمو گهردونه ی المسمر دروستکراوه، نهوه شهوهش باوه پی کلپه رو نیوتن بوو، چ تامه زرویه ك ده گاته تامه زروگیداره که ی نهم دوانه بو بینینی تروسکای نهو بلیسه که ده رده که ویت له پوناکی عمقل لم گهردو و نه دا؟

من ههرگیز ناتوانم نهندیشه ی زانایه که بکهم کهنهزانیت به بنه ما دروسته کانی بوونی گهردوونی کهوهستاوه لهسه ر دانایییه کو نهوهش له لای عمقل ده رک کراوه، (زانست) بی باوه پر پر پر وی کی چهوت ده گریت و باوه پیش به بی زانست، ههروه کی کویر دهست نه کووتی).

حەيران/ ئەمە زۇر گرنگە گەورەم.

شیخ/ ئیستا ئهی حهیران بابگهریینهوه بو میوانخانه کهمان که خاوهنه کهی ئاگری لهچیشتخانه و ژووره کانیدا داناوه.

ئمو تاگرهی که قورنان لهههندی تایه تدا ناماژهی بن کردووه، و منه تمان به سهردا ده کات تاکو به یادمان به ین به سهردا ده کات تاکو به یادمان به ینیته وه مه به سته بوون و دانایی له دروستکر دندا، پیم بلی نهی حه یران به شبی ریک و ت چه نده له دانانی نامراز و ناماده کردنی په گهره کانی، و به ده ستهینانی ماده کانی و ناسانکر دنی به شیوه یه کی شار راوه، و به کار خستنی مرفی به کارهینانی له کاری سیستمه دیار کراوه کان و سیفاته تایه تمه نده کانیان؟

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ أَفَرَا لِيَّتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ، أَأْنَتُمْ أَلْشَاتُمْ شَجَرَتُهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ، نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةُ وَمَتَاعاً لِلْمُقُولِينَ، فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴾ الواقعة / ٧١ – ٧٤

وْالَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ ثَاراً فَإِذَا أَلْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ﴾يّــس: ٨٠

به لاَم زانست ده لینت: ناگر بریتی به له دیارده ی نهو زیاده گهرمیهی که نه نه نمامی سوتاندنی هه ندی له ته نه کان به ده ر ده که وینت، و (سوتاندن) به مانا گشتی یه که ی بریتی یه له دیار ده کیمیاویه کان که روو ده دات له نه نجامی یه کگرتنی ته نینك له گه ل نو کسجیندا به لام نه و سوتاندنه ی که گهرمی پهیدا ده کات له نه نهامی یه کگرتنی نو کسجینه له گهن کاربون، و نهم کاربونه ش له ته نه جیاو ازه بی گیانه کان و گیانله به ره کانی ناو سروشتدا ههیه ، به لام زورترین و گهوره ترین بوونی کاربونی له پووه کدا ههیه وه ه ده زانیت خانه کانی رووه که به گشتی له کاربون پینکها تووه ، به لاکو ده توانین بالیین کاربون ته نها ره گهره له پینکها تنین کاربون ته نها ره گهره له پینکها تنی پووه که که خوی و خوراك و به رووبوومه کهی نیستا ده رکت کرد ته که حهیران که نهم نایه تانه چیان له خو گر تووه ، چهند مه زن و ناشکران ، بو به رده خستنی توانایی و کاربه جی یی خودا (ناگر گهوره ترین پیویستی ژیانی مرفقه بو گهرمکر دنه و هی خوراك و کاره کانی، و گهر به شیوه ی ناوا بوونی زور بووایه ، ژیان له ناو ده چوو ، یاخود مهترسیه کی هه میشه یی ده بوو له سه ر ژیان سه رنجبده چون خودا سیستم و په گهزه کانی بو داناوه ، و دره ختی سه وزی بو ره خساندووه ، و کردوتیه شوینی حه شاردانی وزه و بو داناوه ، و دره ختی سه وزی بو ره خساندووه ، و کردوتیه شوینی حه شاردانی وزه و بی خود تیه جی خوشحالی بوونمان بو نه وه که یادنامه یه که ینینه وه که هم رگیز له یادمان نه چیت .

(کاتنی که دهریده هینین لهشوینه شار اوه کهی خویدا که نهویش له ثاو دره ختی سهوزو تهرو تاو داره کاندایه که ههرگیز بهیادماندا نایهت کهلهو شوینه دا خوی حهشار دابیت)

ئه و توانا مهزن و داناو دارفینه ی که داری ناگری بو دروستکردووین ئه م به یادهینانه و و ه کابر ایه کی لادی نشینی ساده سه رسام ده کات و توانایی خودای پیشان ده دات، هه روه ك چون زانایه کیش سه رسام ده کات و ده رکی نه وه ده کات که له پشت نه م توانایه وه چ نهینی یه کی گه و ره و دانایی و سیستم و مه به ست و نه خشه دانان هه یه ئه ی حدیران نایا ئه م ناگره راسته و خونه که کردارین که وه دروست نه بووه تابوتریت له دروستکه ری رینکه و تی کویرانه یه به نه کو ناماده و دانراوه بو پینکهینانی و زه یه ك که و هستاوه له سه رکاتین که به نه که امی نه دا ده ریده هینین له شوینه شاراوه که یدا له کاتی پیویستدا به گویره ی سیستمین کی و و روژینه ر).

ئایا ئەم ئاگرە كەخودا پنى بەخشيوين و كردۆتيە بەلگە لەسەر بوونى خۆي، دەشنىت لەكارىگەرى رىكەوتى كويرانە بىنت ئەي حەيران؟

حهیران/پاك و بینگهردي بو خوداي مهزنه.

شیخ / ئهم رووداوانه کهلهقورئانی پیرۆزدا لهگهلینك ئایهتدا ئاماژهیان بۆده کات، و جیاوازی لـهرِهنگو بهروبوومه کانیاندا دووباره ده کاتهوه، ئایـا بهشی رینکـهوت چـهنده لـهدروستبوونیاندا بـهو جـۆرو شیوازو چیژو بـۆن و تایبهتمهندی و سوودهی کهههیانه، و همموویان به گشتی لمیهك حاك دهروین و بهیهك ئاو ئاو دهدرین؟

قورنان دەفەرمويت:

﴿ وَفِــي الْأَرْضِ قَطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَتَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِــنُوَان يُسْقَى بِمَاءً وَاحِدٍ وَلُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكُلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآياتٍ مِنْ أَنْ اللهِ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ ال لقَوْم يَعْقلُونَ ﴾الرعد: ٤

﴿ أَلَــُمْ تَـــرَ أَنَّ اللَّـــةَ أَنْـــزَلَ مِـــنَ السَّــــــمَاءِ مَاءٌ فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفاً أَلُو النَّهَا ﴾فاطر: ٢٧

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ لَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِراً نُخْــرِجُ مِــنْهُ حَــبًا مُتَرَاكِباً وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِها وَغَيْرَ مُتَشَابِهِ الْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ ﴿ لَآيات لَقُوْم يُؤْمِنُونَ ﴾ الأنعام: ٩٩

﴿ هُ ۚ وَمُنْهُ شَجَرٌ ۚ اللَّهِ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسيمُونَ، يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾النحل/١٠١ - ١١

يته طروق مَدَدُنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ، تَبْصِرَةً وَذِكْــرَى لِكُـــلِّ عَـــبْدٍ مُنِيبٍ، وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَلْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِــيد، وَالنَّحْلَ بَاسِقُاتَ لَهًا طَلْعٌ نَضَيِدٌ، رِزْقاً لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتاً كَذَلِكَ الْخُورُوجُ ﴾ق/٧-١١

﴿ وَأَنْزَلْ ــنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرِ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابِ بِهِ لَقَادِرُونَ، فَأَنْشَـــأَنَا لَكُــــمُ بِـــهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابُ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمُنْهَا تَأْكُلُونَ، ﴿ وَشَجَرَةُ تَخْرُجُ مِنْ طُورٍ سَيْنَاءً تَنْبُتُ بِاللَّهْنِ وَصِّبْغِ لِلْأَكِلِينَ﴾المَوْمِنون/١٨ –٢٠٠

﴿ فَلْيَ نَظُر الْأَلْسَانُ إِلَى طَعَامه، أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبَاً، كُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقّاً، فَأَنْبَتْنَا ف يهَا حَــبًا ، وَعَنِباً وَقَطْبًا ، وَزَيْتُوناً وَلَخْلاً ، وَحَدَائِقَ غُلْباً ، وَفَاكِهَةً وَأَبّاً ، مَتَاعاً لَكُمْ وَلْأَنْعَامِكُمْ ﴾عبس/٢٤-٣٢ ســهرنجبده کــه چــۆن قورئــانی پــيرۆز بهلــگــه بــپرره بــهرزه کان لـهســهر بوونــی خــوداو تو اناکـانی بهدهردهخات بهجورهها ئايهتی جياواز که ئاماژهی دروستکردنی دهدهن بهوهی که لـه کاريگهری مهبهست و وويست و داناييه، نهك لـه کاريگهری ريْکهوتي کويْرانه.

نزیك بو رینکهوت ئهوهیه که ههموو رووهك به گشتی، پهك جوربن، کهواته ئهو. نهینی یه چی به گربن، کهواته ئهو. نهینی یه چی که ههمندینکی تریان لهبهرووبووم و خواردنیاندا وهك قورئانی پیروز ده فهرموینت، ته نانهت له پانتاییه کدا که له مهترینکی چوار گوشه زیاتر نهینت، شیرین و ترش و تال و ژههراوی بچینریت و بهیه ئاویش ئاو بدرین، ههریه که لهم رووه کانه به بی هیچ تینکه لاو بوونین به روبوومه جیا کراوه تایبه تمهنده کهی خویان به بهرده هینن.

انستی ئەمرۆ بەدەریخستووه كه چۆن خودای بهتوانا له گهرای ئاژه لادا ره گهزی نەخشـه بــۆ ماوهیــیه سەرســوړهینهره كانی دانــاوه ، هــهروا هــهمان نهخشــهی لــهتۆوی روه كه كاندا داناوه جا ئایا ئهم نهخشه كیشانه له كاریگهری ریکهوتن، ئهی حهیران؟

ســهٔرنجبده کــه چــوّن قورئــان لهملــيوّنهها جــوّرى ړووهك و دانهويّلــه و زهيـتوون و دارخورمـاو تـرێو ههنارى ههلبژاردوه بهتايبهتى لهنيّو ههموو رووه که بهسووده کانى تردا باسيکردوون بوّ ثاماژه کردنى بوونى (مهبهست)و (بايهخدان) لهدروستکردندا.

تو دەزانىت ئەو خۆراكەى كەلەشمان پۆيسىتى پۆيەتى پىكھاتووە لەماددە نىشاستە شەكرىي يەكاربۇنىيەكان، و چەوريەكان و سەبارەت بەپرۆتىنىيش، قورئانى پىيرۆز لەباسكردنى ئاژەلدا ناوى دەبات.

به لام سیانه ی یه کهم ، له و انه نیشاسته کان له همه موو جوره کانی دانه ویله ده رده هینریت و دورده هینریت و دورده هینریت و چه و ریمی یه کار بونیه کان له تری و خور ما و هه نار دا ده رده هینریت و چه و ریی یه کان له (زهیته و ه) ده رده هینریت.

بیربکهرهوه ئهی حهیران لهنهیننی ثهو ووتانه، خودای مهزن گفتوگو لهگهل عهرهبدا بهو نستانه ده کات کهتینی بگهن و ههرتیایدا گفتوگو هاتووه بو نهتهوه کانی پاش ثهوان کهخودا بهپهیدابوونیان دهزانینت کهلهدوای مهوهی بهزیاتر له ههزار سال پهیدا دهبن و لەتنىگەيشىتنى باسىكردنى ئىمم جۆرانىه لەلايىەن قورئانىەوە بىزى بەدەردەكەويىت كىەچ رەگەزىكى خۆراكىي سەرەتايى گرنگىيان لىەخۆ گىرتووە بىز مىرۆىڭ بىنجگە لىەئاژەل كەخودا لەباسى گژووگىيادا ناويان دەبات.

حهیران/ دهبینم قورثان ناوی زهیتون زؤر ثهبات، و به پیرۆزی دادهنیّت، و کردۆتیه نموونه لهسهر هیّنانهوهی روناکی خودا.

شیخ ا هم اله کونه و ه لای هموو نه تموه جینشینه کانی ده ریای ناوه راست نهم دره خته پیروز و مووقه ده سیوه لای نه وان نیشانه و هیما بووه بو (دانایی)و (پیت و به ره کهت) و هزیاتر له و ده قدره ناوه نده دا ده رویت که خود اسه باره ت نهم جینگایه ده فه رمویت (نه خور هه لاتیه و نه خور ناواییه) و نه و ده و روبه ری زه ویی یه پیروزانه ده گریته و ه که جینگه ی له دایک بوونی شارستانیه ت و ناینه ناسمانیه کان بووه به گشتی ؟

چون پیروزنابیست کهخودا پیروزی پیبهخشیوه کاتیك له جیهانی پروه کسدا سهرسورهینه ترین نیشانه ی دروستکردنی خوی تیدایه لهتوانایی و کاربهجیی و بایه خدان که بهگشتی خوراك و گهرمی و تاگرو پرووناکی تیادا کو کردوته وه هیچ کاتیك به خهیاتماندا نه هاتووه و ته ندیشه مان نه ده کرد که تهم هه موو شته شار او انه لهم دره خته هه میشه گه لا سهوزه دا کو بووبیته وه که چهوری لیوه ده رده هینن که سهر چاوه ی خوراکی له شمانه و تام و چیزه بو خواردنه کانمان و گهرمیه بو ده رونمان و تاگرو پروناکی له زمیته که ده رده که ین که به بی تاگریش نزیکه زمیته که خوی پروناکی بخاته وه وه ك خودا ده فه رمویت (فور عَلَی تور یه به ی الله توره من یشاء : پروناکی له سه رپوناکی ده یکاته دینمایی بو ته و که سانه ی که به ویت الله توره من یشناء : پروناکی له سه رپوناکی ده یکاته رئیمایی بو ته و که سانه ی که به ویت الله توره من یشناء : پروناکی له سه رپوناکی ده یکاته رئیمایی بو ته و که سانه ی که به ویت النور : ۳۵ ، ته ی حه یران .

حديران/ ﴿ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ ﴾ لنور: ٣٥

قورئان دەفەرمويىت: -

﴿ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَي

رِجْلَــيْنِ وَمِــنْهُمْ مَــنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعِ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ﴾النور: ٥٤

﴿ أَفَلا يَنْظُرُونَ إِلَى الإِبلِ كَيْفَ خُلَقَت ﴾الغاشية: ٧ ١

﴿ وَمَا مِنْ دَابَّة فِي الْأَرْضِ وَلا طَائرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمَّ أَمْثَالُكُمْ ﴾الأنعام: ٣٨ ﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَدَّعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَاباً وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ ﴾الحج: ٣٧

﴿ أَلَسِمْ تَسَرَ أَنَّ اللَّهَ أَلْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَات مُخْتَلِفاً أَلُوالُهَا وَمِنَ الْجَسَبَالِ جُسَدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلُوالُهَا وَغَرَابِيبَ سُودٌ، وُمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ الْجَسَبَالِ جُسُدِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ وَالْأَنْعَسَامِ مُخْسَتَلِفَ ٱلْمُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَمَادٍهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَمَادٍهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَمَادٍهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَمَادٍ مِنْ عَبَادٍهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ عَمَالًا اللَّهَ عَلَيْهُ إِلَّهُ اللَّهُ عَلِيزٌ اللَّهُ عَلَيْهُ أَلُولُ اللَّهُ عَلَيْهُ إِلَّهُ إِلَيْهُ مِنْ عَبَادٍهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهُ عَزِيزٌ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْهُ إِلَيْهُ إِلَيْهُ إِلَيْهُ اللَّهُ عَلَيْهُ إِلَيْهُ إِلَى إِلَيْهُ إِلَيْهُ إِلَيْهُ إِلَىهُ إِلَاهُ إِلَيْهُ إِلَاهُ إِلَيْهُ إِلَيْهُ إِلَيْهُ إِلَهُا إِلَيْهُ إِلَيْهُ إِلَى إِلَيْهِ إِلَيْهُمُ اللّهُ عَلَى اللّهُ اللّهُ اللّهُ عَلَى إِلَيْهُ إِلَيْهُ إِلَى اللّهُ عَلَى إِلَيْهُ إِلَى إِلَيْهُ إِلَيْهُ إِلَيْهُ إِلَى إِلَى اللّهُ عَلَى إِلَيْهُ اللّهُ اللّهُ عَلَى اللّهُ اللّهُ عَلِيلًا اللّهُ اللّهُولِ اللّهُ اللّ

زانست ده لیّت: شهو ره گهزانه ی که شه م لاشانه ی لی پیکدیّت زانراون و هه موو تاژه لینك له بنه ره تدا له قاو و خاکی شهم زه ویی یه دروستبوه پاشان جورایه تی و گهشه ی به سه ردا ها تو وه به پیّی یاسای (پیکهاتن و گهشه کردن) که له مه و پیش باسمانکرد، و له وانه یه شه بو جوونه راست بیّت، جونکه دروستکردنی راسته و خو زیاتر به لگه ی تیادا نی یه له سه ر بوونی خود اله دروستکردنی به پیّی یاسایی پیکهاتن و گهشه کردن، هه روه ك نی یه له سه ر ده لیّت: (شهم سیستمانه ی که ژیان ده به ن به ریّوه له پیکهتنی زینده و هر و گهشه کردنیان و بخر ایه تیان هه موو گهشه کردنیان و مورایه تیان و مورایه تی اساو سیستمن و اته، دیبارده ن له دیارده کانی به گشتی یاسا و سیستمن و دانیایی، قایا جیّی بروایه شهمانه له کاریگهری ریّکه و تی نه خشه دانیان و و ویست و دانیایی، قایا جیّی بروایه شهمانه له کاریگهری ریّکه و تی کویّرانه بن که ی حمیران؟

تو ده زانیت هه موو گیانله به ریك له هیلکه ی می یه و پیستاندنی له لایه به نیره که ی دروست ده بیت، و زانست به ده ریخستوه که هه موو جوّره کانی گیانله به ربو ماوه یی بنه په تنیان هه نگر تووه که خودا دروستیکردوه له هیلکه و له پیتینه ره که دا هه یه، هوّی نه م نه خشه بو ماوه ییه سه رسو پهینه رانه و هه موو په گهزیك به سیفات و تایبه تمه ندی خوی جیاده کریته وه له په گهره کانی تر، هم په چه نده که هه موو گیانله به ریک له ناو دروستبوه وه کو فر نسان ده فه رمو هیانله به ریک نسستنه و تایسه تمه ندی و میاکه ره وه یه له دیارده ی ریکه و تایا به گهره و بیاکه ره وه یه له دیارده ی ریکه و تایا به گهره و بیاکه ره وه یه له دیارده ی ریکه و تایا به گهره و بیاکه ره وه یه له دیارده ی ریکه و تایا بیا که ره و بیاکه ره و بیاکه و تایا بیاکه و تایاکه و تایا بیاکه و تایا بیاکه و تایاکه و تایاکه و تایاکه و تایا به تایاکه و تای

چ ریکهوتنیکه که فیل و میشووله و نهسهی دهریاو بوق و نهههنگ و کرمی ههاتواسراو تیمساح و ناسك و کهرکهدهن و وشترمهل و کوترو پهپووله و بازو کولله و تاوس و شیرو مهرو میرووله ووشترو دووپشکی ژههراوی ههنگ بهههنگوینه سوود مهندتره کهی دروستده کات نهی حهیران؟

حهیران: پهنا بهخوا لهری وونبوونی، سویندبی بهخوا ههر له مندالیمهوه بیرده کهمهوه که چون هه ناد به ناده کهمهوه که چون ههنگ تهم ههنگهوینهمان بی دروستده کات که زورم حهز لیده کرد تهنانهت کاتی یاریه کانم ده کرد له کیلگهدا دهمپرسی بوچی پهپوله وهك ههنگ ههنگوین دروست ناکات: گهروابوایه دهرهینانی بو ئیمه ئاسانبرو کهمتر مهترسیدار دهبوو.

شیخ/پهپووله له کوی ههنگوینی بو دروست ده کریست؟ کیشه که ته نها مژینی شه کری دوو توی گول نییه تاکو پهپووله و ههنگ وهك یه کبن به لام زور له غهریزهی سه سرورهینه رههیه کهخودا تایمه تمهندی کردووه به ههموو گیانله به ره کان به وویستی خوی پنی به خشیوون که همریه کهیان له گهل شیوه له شیاندا بگونجینت بو گهیشتن به و ئامانجه ی که نار استه یکر دوون.

قورئانی پیروز ئاماژه ی ئهم غهریزانه ی کردووه به تایبه تی له باسکردنی هه نگدا، چونکه ئاشکرا ترین به لگه یه به به وه ی که خودا، دروستیکردوه و رینی پیشاندا و په یام و نیگای پی به خشیوه و شارراوه کان و خوشیه کان به هه لمه ت بوون بوشته ئاسووده کانیان به مروقه و به به سته وه ، تاکو بینه وه یادی که خوی مه به سته بو ریپیشاندان، و بیربکاته وه له مدروستکراوه سه رسورهینه رانه که مه حاله دروستکردنیان به مشیوه یه ته نانه موره کانی میشیش ناتو انریت به ریگای ریکه و تی کویرانه دروست بکرین.

﴿ وَأَوْحَى رَبُكَ إِلَى النَّحْلِ أَنَ اتَّخِذَي مِنَ الْجَبَالِ بُيُوتاً وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَغْرِشُونَ، ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكَي سَبُلَ رَبِّك ذُلَلاً يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلُوانُهُ فِيهَ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾النحل/١٨ – ٦٩

حهيراًناً پاك و بينگُهردي بو خوداي مهزنه.

شیخ/ ئایا چیشتخانهی ئهم میوانخانه گهورهیه مهزن نییه ثهی حهیران.

حەيران/ هيچ خودايەك نىيە تەنھا خۆي نەبينت.

شیخ/ سهرنجیده ئهی حمیران لهغهریزهی ههنگ و گیانلهبهره کانی تری گهردون و پیم بلی بهشی رینکهوت چهنده تیایاندا؟

به مه ش غهریزه، ریّسایه کی تایسه تمه ندی نابیّت و عه قلی ساغ ناچارده بیّت که باوه ربه وه بهیّنیّت که ثه مانه هه مو و به گشتی له کاریگهری وویست و کاربه جیّیی خودایه که به ویست ثهم جیاکر او انهی به خشیوه به هه ندی گیانله به ری لاواز تاکوو ببنه به لگه بو بوونی خوداله تو ان و ده ستیّوه ردان له درو ستکر اوه کان به ویستی خوّی ثهم هه نگه که خوداله قور ثاندا ثاماژه ی بو کردو سه رنج بده ثه ی حهیران که چوّن هه نگوینمان بو درو ستده کات، و چوْن شانه درو سده کات و به سیستمیّکی ثه ندازه یی سه رسورهینه ردابه شی ده کات بو چه ند ژووریّك، هه ندیّك له و ژوورانه بچوو کن بو کریکاره کانیان و بان گه و ره زوره نیزه هه نگ و ژووری تایه تی بو شاهه نگه دوو گیانه کان، و سه رنجبده وه ك چوْن ژووره کانیان دابه شکر دووه هه ندیّکیان هه لاله و شیرینی دوو توی گوله کان کوّده که نهوه و هه ندیّکی تریان خواردن بو بینچوه کانیان ثاماده ده که بیویستیان به و دایکانه نامینیّت، و به م ناز داری یه ده میّنه و تاکو بو پووردان ثاماده به که پیویستیان به و دایکانه نامینیّت، و به م ناز داری یه ده میّنه و تاکو بو پووردان ثاماده به دریّن ی مدرو و و و و دایکانه نامینیّت، و به م ناز داری یه ده میّنه و تاکو بو پووردان شاماده به بی هیچ تیکچوون و تاکو بو به روردیک که ناتوانیّت ببینریّت، که باشتره که باشتره ده رمانگه ی کومه لایه تی یعیی که مروّقی ژیر سه رپه رشتی ده کات.

ئه ی میرووله که شتی زور سهرسورهینه ری لیده بینین وه که هاو کاریسان بو کو کر دنه وه ی خور اکیان و دروستکردن و پیکهینانی مال و شاره کانیان و دابه شکردنی کارو کاسپیان و ئار امگرتن و فروفیلیان بو گواستنه وه ی خواردنه کانیان و ههالگرتن و بلاو کردنه وه و و شکردنه و هیان و کو کردنی دانه ویله کان تاکو له شوینی شیداره کاندا نه روینه وه به چ عه قلیك و به چ غهریزه یه ك هه نده ستیت به م كارانه ی كه نه و ناژه لانه ی كه زور به رزن له پله ی گه شه كردندا و ه ك فیل و نه سپ و شیر و مهیموون ناتوانن پینی هه ستن.

جالاجالو که ماله کـهی بهلـیکی خوّی بهو شیّوه ئهندازه سهرسورهیّنهره دهچنی، تاکو بیکاته توّرو دهزوله و خوراکی پیْرِاو بکات.

پله ی چه نده له پله کانی گه شه کر دندا تا کو بتو انتی بهم کاره ووردو سهر سو پهینه رو فیلاویی به همستی.

ئه ی ئه و بالنده ی که باسده کرین تیماری خویان ده کهن گهر لاقیان شکا گرتنه وه ی بوده کهن، له شوینی شکاندنه کهیدا قوروپوش کوده کاته وه و له به رخور ده و هستیت تاکو و شبک ده بینته و ه و شه و قوروپووشه زور به توندی یه کده گرن همروه ك بوی گیرابیته وه و ایسه، و ایسه، و ایسه و قوروپارچه ئیسکه شکاوه که یه کده گیرنه وه شه و قوروپووشه ی له سه رده مینینه وه.

نه و ناژه نه ناوویه ی که به قوندر نه و دهبریست، وای ده گیرنه وه که که رسه سهر سورهینه ره کانی له دروستکردنی مان و پهندا و بو هه نگرتنی خوراك تیایدا به دریژایی زستان دره خته کان به ددانی ده بریت و له پاشدا لق و پؤیی داره که له ریزه وی ناوه که دا راه کیشینت بو نه و جیگایه ی که به نداوه که ی تیادا دروستده کات، تا کو پهنداوه که به در زبکاته وه و قور و گه لا و تویکلی داره که ی به به نو و پؤیی داراکه و ده لکنینیت و هه ردوو نیرو مینی قندور له سهر به نداوه که هه نده ستن به دروستکردنی ماله کهیان به هوی چیلکه و چه وان و به ردولی و که هه موویان به یه که وه ده چنن و به مه به ته خته ی و و شك را ده خه نو و دورگا دروستده که ن و زهوی ژوره که شمه به تعدی و و شك را ده خه ن و خوراکیان له نق و پؤپ ده هینن و ده یخه نه حه وزی ژیر و وره که که شوینی هه نگرتنه و چ کاتیک پرسیان بیت خوراك له وی ده هینن ده گهرینه و بو شوری ده هینن ده گهرینه و و شوری ده هینن ده گهرینه و هو شورنی حه وانه و هو خورتیان که به بیده نگی و دانه وایی و گهرم و گوری ده میننه و .

چ عەقلْـــیْك و چ غەریـــزەيەك كەبەھۆیـــەوە ئـــەم ئاژەلانــە ھەلدەســــتن بـــەم كــــارە سەرسورھینەرانە كەفیل و ئەسىپ و مەيموون نەتوانان لەئەنجامدانى، ئايا پلەى گەشەكردن چ پەيوەندىيىيەكى ھەيە بەمیروولەو ھەنگ و جالىجالىۆكەو سەگى دەرياوە... ؟

حمیران/فمرموودهی خوا راسته ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ : پهروهردگارت درولستکردن به ویستی خزی ده کات و ههانیان دهبژیری القصص: ٦٨. شیخ ائه ی نهم چوار ناژه له که (بزن و مه پر و حوشتر و پهشه و لاخ) که قورنان له چه نده ها نایه تدا ناویان ده بات له به بر سوو دمه ندی زوریان پیم بلی نه ی حه بران به شی بیکه و ترکه و ترکیم و ترکه و ترکیم و ترکه و ت

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا اللَّهَ خَلَقْنَ لَهُ مَمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَ الْعَامِ فَهُمْ لَهَا مَالكُونَ، وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ وَذَلَّا اللَّهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلًا يَشْكُرُونَ ﴾ يَسْمُرُونَ ﴾ يَسْمُ مَنْ اللَّهُ مِنْهَا مَنْ اللَّهُمْ فَيْهَا مَنْ اللَّهُمْ فَيْهَا مِنْ اللَّهُمْ فَيْهِا مِنْ اللَّهُمْ فَيْهَا مِنْ اللَّهُمْ فَيْهُمْ فَيْهَا مِنْ اللَّهُمْ فَيْهُمْ فَلْمُنْ أَلَا اللَّهُمْ فَيْهُ اللَّهُمُ فَيْهَا مِنْ اللَّهُمْ فَيْمُ فَيْهُمْ فَيْمُ أَلِي مُنْ اللَّهُمْ فَيْمِ اللَّهُمْ فَيْمُ أَلِي مِنْ اللَّهُمْ فَيْمُ أَلِي مِنْ اللَّهُمْ فَيْمُ اللَّهُمْ فَيْمُ اللَّهُمْ فَيْمَالِمُ اللَّهُمْ فَيْمُ أَلِمُ اللَّهُمْ فَلْمُ لِلْمُنْ اللَّهُمْ فَلْمُ اللَّهُمْ فَلْمُ لَا مُنْ اللَّهُمْ فَلْمُ اللَّهُمْ اللَّهُمْ أَلْمُ اللَّهُمْ فَلْمُ اللَّهُمْ أَلِمْ اللَّهُمْ فَلِمُ اللَّهُمْ اللَّهُمْ أَلْمُ اللَّهُمْ أَلِهُمْ أَلْمُ اللَّهُ اللَّهُمْ أَلِهُمْ أَلِهُمْ أَلْمُ اللَّهُمْ أَلِهُمْ أَلِهُمْ أَلِهُمْ أَلِهُمْ أَلِهُمْ أَلَا الْمُعْمُ أَلِهُمْ أَلَالِهُمْ أَلْمُ أَلْمُ أَلِمُ أَلِمُ أَلِهُمْ أَلِهُمْ أَلِهُمْ أَلَا أَلْمُ أَلْمُ أَلِمُ أَلِهُمْ أَلَالِمُ أَلِمُ أَلِمُ أَلْمُ أَلِمُ أَلِهُمْ أَلِمُ أَلِمُ أَلِهُمْ أَلِهُمْ أَلِهُمْ أَلِهُمْ أَلِمُ أَلِمُ

﴿ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً تُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنا خَالِصاً سَائِغاً لَلشَّارِبِينَ﴾النحل:٦٦

﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَناً وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْمَالِعَامِ بُيُوتاً تَعْتَنخِفُونَهَا يَـــوْمَ ظَعْـــنِكُمْ وَيَـــوْمَ إِقَامَـــتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثاً وَمَتَاعاً إِلَى حين﴾النحل: ٨٠

َ ﴿ اللَّسَهُ الْسَدَى جَعَسَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَوْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ، وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴾غافر: ٧٩-٨٠ م

ئەمە ھەندىڭكە لىەو سود مەندىانىەي كە قورئىان بەئاشكراو بەچىرى باسىيان دەكىات لەگەل كورتە فەرموودەيەك بۆ سوودمەنە نھىنىيدەكان)

زانست سەبارەت بەم چوار ئاژەللە چى دەللىت:

زانست وهك فه رمووده ي قور ثان ده ليّنت: ثهم ناژه له شيرده رانه كه خوراكيان ا گژو گيايه له بله يه كي سوودمه ندى به رزدان بـ فر مـ روف لهيـه كـ ترهوه شيرو گوشت و حـورى و مـووى ده داتـين ، جگـه لـه پيّسـتو ئيسك و شاخه كانيان، و زانست ده ليّنت: مـروف بـ و باراستني ژياني پيويستي زورى به پروتين و كاربوهيدرايه ت چهورى و خوى كانزايــيه كان و فيتامــيه نه كان ههيــه، و پـروتين به شــي (تـهواو) و (ناتــهواو)ى ههيــهو و گهوره ترین سهرچاوه بین (پرؤتینی تـهواو) گؤشت و شیرهمهنییه و مـاددهی چـهوری . دهوتهمه نیزین خوّراکه بیز بهرههمهیّنانی ووزه که باشترین سهرچاوه بوّی (پوّن و کهرهو شیرو گوشته) کـه تهمانهش لـهم چـوار تاژه لـهدا هـهن، و هـهروهها گرنگترین جوّره کانی فیتامین دووباره لـهگوشت و شیردا ههیه.

زانست دهانیت: ته نها ئهم چوار ئاژهانه لهنیوان ئاژهانه شیردهره کانی تردا به بهردهوامی شیردهدهن، و ته نها ئهوان سیفه تی توانایی کیلاندن و بارههانگرتن و راکیشانیان ههیه.

چ توانایه که نم توانایه ی که تایبه تمهنده به م چوار ناژه له و له نیو ان نه وه ی خوراکیان گژوگیابیت و به ناسانی به ده ست بیت بزیان، و ده سته مو کردنیان ناسان بیت و له گه ل نموه ی عهماریکی همیشه یبن و کاریکی چالات بن بو ده سته به رکردنی شیرو رون و گوشت که همه مو به گشتی سه ربه مادده پر و تینه کان و وا چاوه روان ده کرا له به رئه وی که خوراکیان ته نها گژوگیایه (که بریستی یه له کاربون) مادده کاربوه سیداراته نیشاسته یه کان به به رهم بینن نه که ماده پر و تینه کان له گه ل گؤشت و شیرو رون و که ره و به دا هه یه ؟

ئايا ئەمانە ھەموو بەگشتى لەكارىگەرى رِيْكەوتنن ئەي حەيران؟

چ توانایه که ئه و توانایه ی که ئه م سیفاتانه ی له م ئاژه له دا کو کردو ته وه وه ك قور ئان ئاماژه ی بو کردو وه له بی ده سه ته لاتی و ده سته مویی و لیخورین و ئاسان ده ستکه و تنی خوراکیان به بی ئه رك له گژو گیادا، و ئه و هیزه مه زنه ته و او که ره بو کیلاندنی زه وی و راکیشانی قور سایی و بار کردنیان، و هه روه ها تیاباندا کویکردو ته وه خوراکی مروف و پوشاك و گه رمکردنه وه ی مال و که ل و په لی، و هه لگرو کیله ری، به شیوه یه كه رکه سیك ته نها مانگایه کی هه بیت ده تو انیت پیریستیه کانی ژبانی بی نه نه نه م بدات، به بی هیچ خوماند و کردنیك ته نها ئه وه نه بیت به ره لای ده شت و نزاری کات بو خواردنی ئه و خوراکه ی که خوا پینی به خشیوه که ده فه رمویت (و ما مِنْ دَابَة فِی الْأَرْضِ إِلّا عَلَی اللّه خوراکه ی که خوا پینی به خشیوه که ده فه رمویت (و مَا مِنْ دَابَة فِی الْأَرْضِ إِلّا عَلَی اللّه و رُقُها ﴾ هود: ٦

ئايا ئەم ھەموو شتە بەگشتى لەدياردەي رىكەوتە ئەي حەيران؟

حهیر ان/ خوا په نامان بدات له گومرایی ئاشکرا، خودا پاداشتی ئهم داناییهت بداتهوه گهورهم کاتینک زهویی جینشینمانت به (میوانخانهی گهوره) نیاو برد، بهراستی وایه میوانخانهیه کی گهورهیه. خودای گــهوره ههموو هۆكارهكانی پشوودان و حهوانهوهی بۆ تيادا ئاماده كردووين لهجـنگهو پۆشــاك و گــهرمـیو ئاگـرو پونــاكـی، و هــهموو بهتام و چێژێك بۆ دروستكردنـی خواردهمهنـی و خواردنهوه و ميوه و تهنانهت شيرينيش.

شيْخ/ لەيادت چوو باسى وينه جوانه كانى بكەي ئەي حەيران.

حه آران/ لمهادم نه چلووه گهورهم شهم وینه جوانه دارفیننانه و همرگیز پشتگوییان ناخهم؟

شیخ انه زانم پشتگویی ناخهیت و لهیادت نه کردوه، به لام نایا بهیادتا هاتووه جاریک بوهستیت به رامبه رئیه نه خشو نیگارو سینه رانه به دلینکی پرخوش و خروشه و سرنجده به به داریکی پرخوش و خروشه و سه بخدهیته کازیوه ی یاقوتی و خور ناوا بوونی زیری و سهوزی زمموردی کیلگه کان و ناوه زیویی یه کان و گهلای گوله کان، و بالی په پووله کان و په په کان و کلکی تاووسه کان، و بپریت له حمیقه تی جوانی نهمانه، که نیشانه پازاوه کانی سه رسامان ده کات، یاخود بپرسی ناخو بهشی پنکهوت چهند بیت له پنکهاتنی وینه و ره کانیان و هیل و پیوه رو وینه کانیان و فهو شتانه ی که له خویان گر تووه له به خشنده یی و ورده کاریی و پیکو دروستی هه لسه نگینی و هاویه کبوونی و هاو گونجاوی هاو شیاوی و هاو جوانی و ها و چیژی.

حەيران/نەخير گەورەم.

شیخ ائه و جوانی یه چی یه نه ی حدیران ؟ نایا مانه یه که نسبی و راده یی له خو گر تووه یا خود و رینه یه که و ده ره کی یا خود و رینه یه که و له لای عه قلمان دروستبووه ؟ یان شتیکه و بوونیکی خودی و ده ره کی هه یه که هه ستیاره کانمان چیزی ده که ن و عه قلمان ده کیان ده که ن وه ک چنون وینه در و ستکراوه کانی تر ده رکده کات ؟ نایا نه م ناسوو ده ییه مان له نه نجامی جوانی نه م وینانه یه که له خودی خویاندا به سه رماندا ده سه پینن وه ک قور نان ناماژه ی بوده کات ؟

یاخود ئهم دلخوشیهمان له ثهنجامی جوانی ئهم هاوسودمهندیمان لیّیان وه ئارهزوو چیْژو سۆزو ههستمان بوّیان وا رِاهاتووین له کاریگهری ئهمانه بهجوان ناویان بهرین؟ حهیران/ تیّناگهم چوّن جوانی بوونی خوودی ههیه لهدهرهوهی؟

شیخ/ مهبهست نهوه نی به لیره دا شتیکی ده ره کی سه ربه خو ههبیت و به جوانی ناو ببریت به وینده و به جوانی ناو ببریت به وینده و بینت، به لام الیره دا ده پرسین ایا شیوه و پیوه رو ره نگی به راده و به ریزه ی دیار یکراو هه یه کاتین کوبسنه و هو ها و گونجاوبن، جوانی له خودی خویدا دروست به وه،

به انی زور حاله ته ههیه که خهیالی سوزو چیژه کان زالده بن به سهر حهقیقه تیکی جو انی ره سه ندا به جو ریک که نزیکه هه ستکردن و ده رکردغان نه مینیست به پیوه ری دروستی نه و جو انی یه.

بهمهش ههستمان بهرامبهر (جوانی) تیکه لاو ئالۆز دهبیت به لام ئهم جوانی یه له ههندی و ینه ی تریدا به رون و ئاشکرایی دهمینیته وه گهر نه که ویته ژیر دهسه لاتی زهوق و عاده ته و ینه ی تریدا به رون و ئاشکرایی دهمینیته وه گهر نه که ویته ژیر دهسه لاتی زهوق و عاده ته و که تیایدا له گه لا مرزفینه کان مرزفینه کان و جوانی گول و په پووله بازه نده کان که واته له ده ره کیدا جوانی راسته قینه ی ره سه نه هیه و ئیمه له ده رك کردنی ئه م جوانی یه رهسه نه دا به رامبهر به کرداری هه ست عه قلمانی بن به به گه ی ده خه ین وه ك چون ، هه ست و عه قلمانی بن به به کار ده هینین به به وی پنه ما ددیی یه کانی تر.

كەواتە ئەو جوانىيە رەسەنە چىيەو رەگەزەكانى لەچى پىككھاتووە؟

دیاره بریتی یه له وینه کانی هاو رینکی (تناسق) و هاوبینایی (تناظر)و (هاوسترانی) (تناظر)و دا به ریزه که دیاریکراو (تناغم) له شیوه و ده نگدا له ژیر سیستمینکی چه سپاو دا به ریزه ی دیاریکراو پینکدین که کهمترینه له پارچه مؤسیقایه ککه پینکها تووه له چه نده نگینکی ره سه نی چیاو ازی دو ور له یه که و نیمه به ریزه ی دیاریکراو له مؤسیقاو ستارن تینکه لاویان ده که ین به پینی سیستمینکی چه سپاوی ناشکرا.

به مه ش سترانیکی به سوزو هه ستی لین پیکدیست، به بحوره ره نگ و وینه کان بو در ستبوونی وینه ی جوانی که له سرو شتدا به به رچاو ده که ون که ملکه چی ریزه ی دیار یکراو یاسای چه سپاون که به کاریگه ری توانایه که در وستبووه بر پیکهاتنی (جوانی) که واته ناتوانین نه دو خوانی یه ی که له گهر دو ندا ده بینین بلیین نه ندیشه یه و عه قلمان در وستی کردوه، به لکو بوونیکی راسته قینه ی ده ره کی یه هه ستی پیده که ین وه ک چون دم ستی بیده که ین وه که شتی هه ستی بیده که ین وه که گشتی به قه باره و شیواز و بارستایی و چیژو بون ده که ین که نه مانه ش هه موویان به گشتی به ریژه ی دیاریکراو له ره گه ز و گه ردیله کان در وستبوون.

گهر ئینمه به پوشاکینکی چنراو سۆزو یادگاریه کانمان وینهی ئهم جوانییه رهسهنه دا ' بپوشین، بـهم زیاد کـردنه خوشسیو کامهرانسیمان زیـاد ده کـات، وهك چــوْن مندالــیـك بهپوشاکینکی سور دلنخوش دهبینت گهرپینی ووترا ئهمه پوشاکی جهژنته، و له روّژانی تردا لای جوان بووه بهلام بههوی یادگاری جهژنهوه زوّر زیاتر لای جوان دهبینت.

نایا ده شینت نمی حمیر ان نمم یاسا چهسپاوه دلرفینه که جوانی دروستده کات بهم به خشندهیی و وورده کاریی و رینك و دروست و پیوراوه، و هاوریژه و هاویه کسانی و هاوجوانی یه، له کاریگهری رینکه و تی کویرانه بینت؟

حهيران/ خودا پهنامان بدات له گومرايي.

شیخ اده گونجیست نهم میوانخانه مهزنه، بهو ههموو شتهی که تیادایه لهسیتم و دهسه لات و بایه خدان و داهینان و تهواوی و جوانییه له پیکهاتهی ریکهوتی کویرانه بست؟

حەيران/ بەراستى ميوانخانەيەكى مەزنە.!!

شیخ / لهمه مهزنتر ثهوهیه که خاوهنه کهی داوای کریمان لیناکات و تهنها سوپاسی . دهوینت.

حەيران/ چەند كرييەكى ئاسانەو چەند رەزامەندە.

شیخ/ ئای چهند لهیادی ده کهین و له وانهشه لهیادی نه کهیت چونکه ئیمه له کو تایدا ههر بو لای ئهو ده گهریینهوه.

نه خودى خزياندا: ﴿ سَــنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَلْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَلَهُ الْحَقِّ ﴾ فصلت: ٥٣ لەسى تارىكىدا (۱)

شیخ / شهم سیستمه سهرسورهینهره (سیستمی دوانییه) سهرتاسهری و ئاسایی لههممو و زینده و هریکدا کهزور، له ثایه ته قورثانیه کاندا باسکراوه تا ئاماژه ی مهبهست و دانایی بکات لهدروستکردن و پیکهاتن و ریکخستن و همیشه یکردن و ئاسایکردنی له ئاژه ل و رووه کدا؟

قورئان دەفەرمويت:

﴿ وَأَلَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأَلْثَى ﴾النحم: ٥٤

﴿ سُـبْحَانَ الْـبذِي َ حَلَـــقَ الْمَازُوَاجَ كُلُهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لا يَعْلَمُونَ﴾ يَــس:٣٦

﴿ وَ اللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَة ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْواجاً ﴾فاطر: ١١ ﴿ وَهُــوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضُ وَجَعَلَ فِيهَا ۚ رَوَاسِيَ وَأَلْهَاراً وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾الرعد:٣

﴿ وَمَنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكُّرُونَ ﴾الذريات: ٩ ٤

نهمه هه ندی له و الیه ته قور انیانه یه سهباره ت به سیستمی جوو ته یی، که اماژه ی سهرتاسه ری و السایکردن له هه مه و زینده و هری کدا ده کات، چ اژه ل و روه ك یا خود مرفق بیت زانست به رامبه ربه مسیستمه سه رسو رهینه ره چی ده لیت ا اسه سهرسو رهینه ره ی که له لای اله و ان جینی خوی گر تو وه زانایان ده لین سیستمی جو و ته یی السایی و سهرتاسه ری یه بو هه مو و زینده و هره کانی الره ل و رووه ك که به گشتی به یه ك السایی و سهرتاسه ری به نوی که نه ندامه کانیان هاو وینه بیت و هه روه ها پیتاندنه کانیشیان نیزیکه وه ك یه شه بیت و ده پرسی چون اسه سهرتاسه ری و السایی و هاو وینه یه و یه کیانگر تو وه له همه مو و زینده و مری کدا ؟

تهم ناسایکردن ههمیشه سهرسو پهینه ره زیاتر هو شمه ند و ژیری کردووم، ههروه ها لهمه و پیش باسمانکرد نهی حهیران به هوی خویندنه و هم بو نووسراوه کانی فه بله سهرده هه سهرده مه (هنری برگسون) له وه و پیش ده رکی نهم داناییه م نه ده کرد له دو و پاتکردنه وهی و و شهی (دو انه یی) له قور نانی پیروزدا له نیرو می دا، و امده زانی نهم دو و باره کردنه و هیه ته نها بو نه و هیه که خود ا به خشنده یی خوی به سهر به نده کانید ا به ده ربخات.

تینه ده گهیشتم که روو داوه کانی به خشنده یی له دروستکردنی (جوو تهیدا) که هز کارن بخ مانه وه ژیان، تا خودا ویستی هه بیت بز به رده و امی ژیانیان له سهر گزی زهوی به هزی پیتاندن و زؤر بوونه وه ، به لام له پاش ئه وه ی بیر قر که کانی (بر گسون) حالی بووم و ده رکم کرد که دو و باره کردنه وه ی و و شه ی (جوو ته یی) مه به ستی خودا منه تکردن نی یه به سه ربه نده کانیدا به لکو مه به ستی شتیکی مه زنه، تاکو به تاگامان بکاته وه له تاسایکردنی (دو انه یی) له روه ك و تا ژه ل و مر قلدا تابینه به لگه بز بوونه مه به ست و پوو چه لکردنه وه ی

ئهم ئاسایکردنه ههمیشه بی یه ی که دویننی باسمکرد بوت له تیوره کانی برگسون وه رگیراوه، دوای ئهوه ی باسی ههستیاری بینینی کرد و به دوری زانی ئهم ئاسانکردن و هممیشه بی یه له مروف و ههموو ئاژه لدا هاو وینه و هاو دروستکراو بن، دیارده له کاریگه ریه کانی ریکهوت، گهروامان دانا که ئهم ریکهوته ده شینت رووبدات له دروستبوونی ههستیاری بینیندا له گشت ئاژه لدا و بلیین که ئاژه له کان به گشتی بو یه لا در گهرینه وه و سهباره ته به رووه که چی بلیین که له ره گهریکی ترهوه شیوازه کانی زور جیاواز تره له شیوازه کانی دروستبوونی ئاژه لا، گهر ئیمه وامان دانا که رووه کو روه که ریکهوت که بههمان شیوازه کانی دروستبوونی ئاژه لا، گهر ئیمه وامان دانا که رووه کو ریکهوت که بههمان شیوازه و ریکهوت نیرو می پیکبهینن؟

حميرا/ فمرموودهى قورنان ﴿ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلُّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمَنْ أَنْفُسهمْ وَمَمَّا لا يَعْلَمُونَ ﴾ يَسس:٣٦، سبحانه.

ُ ربیْگهُردی بُوْ ئهو کهسهیه که جووتهی دروستکردووه لهوانهی کهلهزهویدا دهرِویْن وهلهخودی خوّیاندا) چهند پاك و بیْگهرده.

شیخ / ئهم پیکهاته مندالیهی مرؤف که قورئانی پیروز ناوی بردووه زیاتر له (۱۰) ئابهتدا به ئاشکرا، ئهی حهیران ئهیا بهشی ریکهوت لهوینه کردن و پیکهاتنی له هیلکهو سپیرم و پارچه گۆشت و ئیسك و داپۆشین سهقامگیركردن لـه جینگای تایبه تیدا، بـۆ _. دیاریكردن و كاتي خۆی..له كهلینه تاریكه كاندا چهنده... ؟

قورئان دەفەرمويىت:

﴿ يَكُ اللَّهُ النَّاسُ إِنْ كُنتُمْ فِي رَيْبِ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَة ثُـمَ مِنْ عَلَقَة ثُمَّ مِنْ مُضْغَة مُخَلَّقَة وَغَيْرِ مُخَلَّقَة لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَتُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا لَشَاءً إِلَى أَجَلِ مُسَمَّى ثُمَّ لُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ﴾الحج:٥

﴿ إِنَّا خَلَقْنَا الْأَلْسَانَ مَنْ نُطْفَةَ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴾ الانسان: ٢ ﴿ يَا أَيُّهَا اللَّاسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ، الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ فِي أَيِّ صُورُة ماشاءَ رَكِّبَكَ ﴾ الانفطار: ٧

﴿ أُولَمْ يَرَ الْأَنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴾ يــــــــ:٧٧

﴿ قُــيُّلُ الْأَلْسَــانُ مَـا أَكْفَرَهُ ، مِنْ أَيٌ شَـَيْءٍ خَلَقَـهُ ، مِنْ لُطْفَةٍ خَلَقَـهُ فَقَدَّرَهُ ﴾ عَبس: ١٧- ١٩

﴿ قَــالَ لَــهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلاً ﴾الكهف:٣٧

﴿ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ، فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ، إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ، فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾المرسلات/٢٠–٢٣

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْمَائِسَانَ مِنْ سُلالَة مِنْ طِينِ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ لُطُفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ، ثُمَّ خَلَقْنَا السَّطُفَةَ عَلَاماً فَكَسَوْنَا الْعَظَامَ لَحْماً ثُمَّ السَّطْفَةَ عَلَاماً فَكَسَوْنَا الْعَظَامَ لَحْماً ثُمَّ أَنْتَأْنَاهُ خَلْقاً آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالقِينَ﴾المؤمنون:١٢–١٤

﴿ الَّــذِي أَخْسَــنَ كُلَّ شَيْءِ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْالْسَانِ مِنْ طِينٍ، ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُـــلالَة مَـــنْ مَاءِ مَهِينٍ، ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْنَدَةُ قَلِيلاً مَا تَشْنُكُرُونَ﴾السحدة:٧-٩

﴿ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَا تِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتِ ثَلاث ﴾ الزمر: ٦

نه مسه هسه ندی له فسه رمووده کانی قور ثانسه ثایا زانسست چی ده لایست؟ هیلکه یه ك له هیلکه کانی مریشك زور بچو کتر بینت تیره کهی له نیوان به شیک و دووبه ش له (۲٤٠) به شی میلیمه تریک، و کیشی یه ك به شی اندووبه ش له (۱۰) به شی میلیمه تریک، و کیشی یه ك بسه ش یسان دووبه ش لسه (۱۰) ملیون به شسی گرامیک که زهر دینه کهی تیدایه و له زهر دینه کهی دا زینده وه ری یه ك خانهی زوری تیدایه که تیره که یان ده گاته به شیک به (۷۰۰) به شمه قیراتیک و له و یدا چه قی زینده وه ره یه ك خانه یه کان هه یه، که تیره ی ده گاته به شیک له (۳) هه زار به شی قیراتیک.

ئه م هیلکه به له تاریکایی هیلکه داندا پیکدیت له زیدنده و هریکی به کانه یی که اله میلکه دانه بی که کانه بی که ا که له شله ی که لیو مینی مهله ده کات، گهر ئهم زینده و هره یه ک خانه گه شهو نه مایکرد، و ئه و شله یه ی که له ناویدایه زیادیکرد په رده که ده کشیت و ته نگ ده بیت تاکوو هیلکه له په رده و هیلکه دان رزگاری بییت.

ئایا ئهم هیلکه خنجیلانه فهریکه به پیرزه به ته نها له و تاریکییه دا بو کوی ده چی؟ چاوه پروانی ئه و کاته دیاریکر اوه یه که تینیدا له گهل هاو ده مه که یدا ده گهیه نه یه ك بینه وه ی یه کتریان بینبینت و یه کتر بناسن، ههر دو و کیان پهروشی به یه گهیشتنن و له پیگادا به یه کده گهن، پیکه وه ده ست له مل و ئاویزان به دو انه یی به ره و لانه ی جو و ته یی پیده که و ن تاکو شوینیك بره خسینن و ئاماده ی بکه ن بو در و ستبوونی مروقینکی تری وه ك خویان به لام ئه م ریگایه که تیایدا به یه کده گهن شیوه یه کی دریژ کوله ی تاریکی زور ته سك و باریک تیره ی موویه که ی که له پشت مندالدانه وه خوی حه شار داوه و باریک و بوچی نه م دو و خوشه و یسته به یه کده گهن ؟

نهم سپیرمه زینده وه ری نیره زور زیره کو به تاگایه و چالاک و فیبالبازه و سهر کیشه نهی حمیران... زور چاک ده زانیت که هیلکه که چاوه رییه تی له ده می شیوه دریژ کوله که دا و اته: له ده می بووقه که دا و ده زانیت ته نها ریگا بوی مندالدانه هه ربویه تاور ناداته و ها له هیچ تا ده گاته هیلکه که خوی زور به بچوو کی ده بینیته وه به رامیه رئیم هیلکه گه و ره یه دریژی هه رسیزمین بریتی یه له (۲۰) به ش له هه زار به شی ملیمه ترینگ.

سبيرمه كه دهزانيت گهر ئهو سهره قوچه كىيه تيژه نهبوايه نهيتده توانى ديوارى ئهو هیلکهیه ببرینت و گهر مهله کرنه کهی سست و هیواش بوایه وهك مهله کردنی هیلکه تهوا دوا ده کموت لـه کـاتي دياريکـراوي بهيهکگهيشـتنيان و دهزانيْـت مهلهکـردنهکهي خـيْرا دەبنىت گەر جوولەيىەكى پىنچاو پىنچى ھەبىنىت و بىزى دەركەوت كەمەلەكردنى خىنرا تەنھا بە خۇ پيادانە بەشلەييەكەيدا. . و زانى كە چالاكى مەلەكردنەكەي لەسەرىدايە نەك لـه کلکيدا پـاش تـهوهي تـهم سـپيرمه زيـندهوره بچـوو که تـهم هـهموو شـتهي زانـي واي لەسـەرى كرد شيْوەيەكى قووچەكى تيژى ھەبيْت و مليْكى پيْچاوپيْچى بەسەرى بەخشى و کلکیکی دریزی بهملیهوه بهست تاکو بهو شلهیهدا بکیشیت کهمهلهی تیادا ده کات، و ئەم كلكە بەگرى بەملەوە بەستراوە بۆ ئەوەي لەكاتى چوونەناوەوەي ھىلكەكە بىزازى و ئـهم هـێلـکهـی مێیینـه ژیرو به وهفاو بێگهردوو پارێزراوه ئهی حیران، ئهمیش دهزانێت که پهروزشن بـوّ گهیشـتن پـنِـي، و بـهدهوري ديواره کـهيدا دهخوليـنهوه گـهر يه کـيْك بـهتواناو ٠ خیرایی پنی گهیشت، رازی دهبینت بیکاته هاووجوتی خوّی و دهرگایه کی تایبهتی دلّی خزی بۆده کاتەوە کە بە (دەرگای راکیشەر) ناو دەبرینت ھەرکە سپیرمەکە ھاتە ژوورەوە دهرگاکه داده خمات و همیزی رِاکینشانه کهی نامینینت و به پاریزراوی خوّی دههیّلیّتهوه و بەرپەرچىي مليۆنەھا سپيرمى داواكارى تر دەداتەوە ئەوانيش لەلاي خۆيانەوە لەغەم و يهڙارهدا سهردهنينهوه.

ئهم مندالدانه (لانهی دوانهیه) بو میوانه کهی زور بهسوزو به بهزهیییه نهی حهیران، ههمو مانگیک ئامادهیه بو پیشوازیکردنی نهو بووك و زاوایهو پهنادانیان و خوراك دانیان، بهمهش خانهی پهردهی دهوروبهری ده ناوسیت و ده زوولهو موولوولهی خوینه کانی گهوره ده بیت.

رژینه ره کانی چالاك دهبن، گهر هاوجووت بوون رویدا، شهوا ههردوو كیان به خوشحالیه وه پیشو ازیان لیده کرینت، و گهر رینگر ههبوو بنو هاوو جووت بوونیان به ههر هنو كارینك بیت ئهوا به رق و كینه وه جیاده بنه وه و له داخدا هیلكه دانه كه ده درینت و قریانیکی خویناوی ده رژیت بنو نه مانی هیلكه كهی.

حهیر آن/ نای... چهند سهرسورهینهره، پاکو بینگهردی بودروستکهری مهزنه.

شینخً/ ئەوەی كە لەمە زیاتر بەسەر سورھینىترو سامناك ترە كە ئاماۋەی زیاتر تیادایە بۆ موعجزەكانى قورئان و یارمەتىيدەر بینت بىۆ تیڭگەیشىتنى نھینیەكانى، ئەوەندەی پیناچینت

حهیران/ ئهم کرؤمؤسؤم و جینانه چین؟

شیخ اوه که پیناسه م بو کردیت پیکهاتووه له په گهزی نه خشه دانان و دروستکردن و دروستکردن و دروستکردن و دروستی که به هویانه و ه پارچه گوشتی جو راو جو پهیدا ده بیت تاکو ببیته مروفیکی نوی و جیاکر اوه له و انی تر له پرووی سیفاتی جهسته و عهقلی شیوه و قهدو با لا و پهنگ و نیری و مینی و جوانی و توانایی و ژیری و پهوشت، ههمو و به شدار ده بس بو دانانی هیلی یه کهمی به ختی نه م مروفه له ژیانیدا.

له کوندا خه لک وایان ده زانی که (جنین) له (پیتینی نیوان هیلکه ی میبه و شله ی نیره) دروست ده بیت و زور له سیفاتی باو باپیرانی وه رده گریت، به لام نه یانده زانی سپیرمی زینده وه ر چیه وه هیلکه چیه و پیکها تنیان چی یه و خانه کانیان چی یه و جورو کاریان چی یه و پیتاندن چون ر وو ده دات و بو ماوه یی چون ده بیت، و لیکده ره وه کانی قور کان سه ریان سور ما بوو له لیکدانه وه ی (پارچه گوشتی جوراوی دروستکراو دروستنه کراو) سه دران سور ما بوو له لیکدانه وه ی کاتیک که خانه کانیان دوزیه وه و کاری هه ربه شیکیان به ده رخست، و به چاوی خویان بینینان ئه و شتانه ی که سپیرم له سه ری دا هه لی ده گریت له ره گوشتی خوراوی دروست کراو که در وست کراو که ده رکین نه و جیاوازیه یان کرد که له نیوان پارچه گوشتی بار چه گوشتی جوراوی دروست کراو که (جنین) له ویدا دروست ده بیت و پارچه گوشتی جوراوی دروسته کراو که پاراستن و خوراکدانی پیده سپیری به م دوزینه وه یه زانایان زیاتر ملکه چی خود ا بوون، که خود ا نه م ملکه چی یه ی تایبه تمه ند کردووه به به نده زاناکانیه وه نه ی حه یوان!

حهیران/ له پیناوی خودای مهزندا زیاتر بهخشنده کانتم بو بهدهر بخه.

شينخ/ ئەم ھيلكەيە كەدەبيىتە تنۆكىنك بەھيواشىي و سسىتى لەشيوە دريۇ كۆلەكەدا دەروات پاش (۸) يان (۱۰) رۆژ دەگاتە مندالدان لـەويدا دەست بەدابەشكردنى خۆي ده کات زیاده زیاده، لهدوای زیاده تاکو ههموو به شیّك قاماده بكات بوّتهو روّلهی که پیی هەلدەستىت لەكاتى پىكھاتنى (جنین) ياخود ئامادەيان بكات بۆ پاراستن و چاودىرى خۇراكدانىي (جنيەنەكە) و تنۆكەي ھىلكەكە دەگاتە لانەي دوانىيە كە بۆي ئامادەكراوە بهديو اره كهيموه دهلكيست و خانهدابه شكر اوه كان ههالدهستن بمه كاره مهزنه كانسيان بههاو کاری له گهل خانه کانی دیـواری مندالدان، لـه چـواردهوری جهنینه کهدا پـهرده لهدواي پهرده دروست ده کهن پهردهي په کهمي دهر کهوتووه که چواردهوري ههموو خانمه و پمرده کانی تسری داوه، و به کیسمه ی مندال (السملی) ناودهبریست لهولایسه ی كەبمەديوارى مىندالدانەوە لكساوە كردۇتىيە ھۆكسارنىك بىۆ خۆراكىي سىمرەتايى.و دروستبوونی ویلاش ته و لایه ی که به دیواری مندالدانه وه لکاوه ده یکاته هو کار بو پاراستن و چاودیری (جهنینه که) ساوا شاراوه که، و پهردهی دوهمی ناوهوه که لهژیر (كۆربۆنمەوە) دروستدەبينت تىاكو بەتمەواوى چواردەورى جەنيىنەكە بىدات لىمدواي پەردەيــەكى شــلەيى كــە راسىتەوخۆ چــواردەورى جەنيــنەكە دەدات تــاكو لەگــەل دووپهرده کـهی تـردا لـهـهـموو کـتو پـر و کاردانهوهیـهکی دهرهکی، (جهنینه) بیاریزن تهی خودایه ئهم خانانه چهند ژیرو چهند بهئاگان بوّ ژیانی ئهم جهنینه، و لهههمان کاتدا خانهی، زیمنده و هر در و سمتکر او ه کان) که جمه نین شمیوازی گه شمه کردنیان دهداتی لەتنۇكىڭ بۆ پارچە گۆشتىكى ھەلنواسراو بۆ چارچە گۆشتىكى جوراو

به و ریزبه ندیه ی که قور ثان ناوی ده بات، و له م گوشته جور اوه دروستکر اوه نه خشه هه نگره وه و به م کروموسومه تیکه نه یه وه له گها به خون په رده کاندا، ده ستده که ن به دروستکر دنی ئه ندامه کانی و سك و ناوه خنه که ی، وه ك چون په رده کانی پاراستن و چاو دیری و خور اکدان له خانه دروستکر اوه و و کاره کان و هه ندی له خانه ی (زینده وه دروستکر اوه کان هه نده ست به پینکهاتنی ناوه خنه کانی سك وه ك گهده و ده سگای هه ناسه دان و میز کردن و زور بوون. و له لایه کی تره وه ده ست ده که ن به دروستکردنی ئیسکه کان هه ریه که نه چوار چیوه ی پسپوری خویدا ناگاته مانگی دو و که نزیکه گوشته جوور اوه که ببینته مروقینکی ته و او به همو و ئه ندام و ناوه خن و ده ماره کانیه وه ثه ی خود ا چی ئه م خانانه ی فیری ثیم کاره ی دروستکردنانه کردووه و به توانایی پینی به خشیون ،

ئهى حهيران، چهند بهتوانايه كاتيڭ كه ثهم مرؤقه تهواو دروست دهكات ثهم مرؤقه نهتوانايه لهدروستكردني ميشيكدا.

حهیران/ خودا چهند پاك و بيْگەردە.

شیخ اسویندبی به خودا ، چه ند ژیر ن خانه کانی کوریوون و خانه کانی دیوارو وینالاش بز جه نینه نازداره که و ، زؤر باش ده زانی که ساوا نویکه گهر بووه گزشتی جوراو و نه ندامه کانی پیکهات پیویستی به پیگایه کی تره و ده چیت بز خزر اکدانی جگه لم پیگاکانی مژینی ساکاری دلوّیه یی که پرووده دات له نیوان پیشوه کانی لا کوربون و گیرفانه خوینیه کانی مندالدان ، چونکه پیویستی جه نین بوّ خوین تاگهوره بینت زیاتر پیویستی پیده بین و پیویستی خوین بو پالاوتن به زوّر بوونی خوینه کهی زوّر ده بینت .

دەزانیات که خوي،ی دایك نابیات راستەوخۆ بەجەنین بگات بەلكو پیویسته ئەو خویانهی که ده گات بەجەنینه که پالیوراو بیت لەھەموو ئەو ژەھرو پیسیانهی که تیایهتی وەك چۈن ھەموو ئاژەلیاك خۆی لىن رزگار دەكات.

پنویسته که وا تامیریکی گه وره دروستبکریت بو تهم پالاوتن و وهرگرتن و دهر چوونه له نیوان خوینی دایکی وه رگیراو و خوینی جه نینی ده رچووی ژه هر اوی بو تهم مه به سته و یلاشی سه رسبو رهینه رین ها هات که له اسب و ریشه کانی (کوریون) و گیرفانی خوینیه کانی مندالدا دروستبووه به شیوه یه گیه نر او بیت به ناوکی جه نینه وه به هوی په پکینك که خوراکه بنه ماکان و تو کسیجین له ناوك بگویزیته وه بو ویالاش که خوی له که خوراک به به ماکان و تو کسیجین له ناوك بگویزیته وه بو ویالاش که خوی له که خوراک به به موولووله یه کی تر دا و ته و ژه هر و و پیساییه ی که له پیکهاتنی جه نینه و ویالاش ده چیت له موولووله یه کی تر دا و ته و ژه هر و و پیساییه ی که له پیکهاتنی جه نینه و دو نیای در وست بوه له وویلاشدا کو ده بیته وه تاکو جه نینه که له سی تاریکیه که به ره و دو نیای رووناکی و هه و او شیری مه مك بچیت و بتوانیت به هوی سیه کانیه وه هماناسه بدات و خوراك به هوی هم دو و لیوه کانیه وه میونیت و بتوانیت تاوای لیدیت ویالاش ده بریت و بخوراک کانی به هوی به هموی شیر دانه وه بینویستی به و ویلاشه نامینیت، و به م جوره ته و په تکه له منداله که ده به در و ده رگای ناوك تاهه تایه داده خریت .

حەيران/ پاكو بيْگەردى بۆ خوداى مەزن.

شیخ/ نهم ههموو به هرهمه ندی و ریکخستن و داهینان و نه خشه دانانه ی که قور ثان ناماژه ی بن کر دوون له پیکهاته ی مرؤف و شیوه پیدانی له هیلکه و تنزکیک و پارچه گوشتیکی هه تواسراو و پارچه گوشتیکی جوراوو ئیسك و داپوشینی، ویلاش و ناوكی، و شارام گسرتن و، به تواناكسردنی بسؤ كسات و مساوه ی دیاریكسراوی خسؤی له كهلیسنه تاریکه كاندا.

ئەمانە ھەموو بەگشتى لەكارىگەرى رىڭكەوتى كويرانەن ئەي حەيران.

حهیران/ پاك و بینگهردی بؤ خودای مهزن.

شیخ/ ئهی نهو خوشهویستیهی که ههموو کهسینك دارفین و سهرخو شده کات سوزیان دهیان سوتینیت نایا بهشی رینکهوت له پینکهاتنیدا چهنده؟

نه و خوشه ویستیه ی که راده بو ریژه که ی دانه نراوه، و نه و ناگره ی که همانه کراوه، ته نها بو مه به ستیك نه بینت که قورنان به جوانترین و ناسکترین و داناترین و دروسترین و شهره نمه نتین و شهره نمه نتین و شهره نمه نتین و ساکارترین و قولترین و ده ربرین که ده فه رمویت (وَمَنْ آیاته أَنْ خَلَقَ لَکُمْ مِنْ أَنْفُسکُمْ أَزْوَاجاً لِتَسْکُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَیْنَکُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِی ذَلِکَ لَآیات لِقَدُومٍ یَستَفَکُرُونَ ﴾السروم: ۲۱، ته م خوشه ویستیه ی که له کاردانه و هیدا سوزو هه ست له همه موو نامیز و دلیکدا دروستده کات و له دلانیای یه که یه وه دلانه و ایی و نارامی له همه موو ده رو و نیک دا جیگیر ده کات و له به زهیه و به زه یی بق هه موو دلیک به خشنده ده کات.

ئهو خوشهویستیهی که دووهاوسهر له پیشال و دهزوله کانی لانکی ساواکهیان. دروستده کهن..کسه جوانتریسن و رازاوه تسرین و پیروز تسرین به خشندهیی خودایسه کهبهزیندهوه ره کانی تاسمان و زهوی داناوه.

كاتيك كه پياوه كه وهك درنده يه ك رهوشت ده نيونني له پاشدا ده بينته مرؤفيك و ئافره تيش وهك بووكه شووشه يهك له پاشدا به ههشت ده چيته ژير پييه وه.

ئمو هیلانهیمی که ثارامی بالی به سهردا راده کیشی و بهزهیی تیایدا گهشه ده کات و سؤز تیایدا گوشه ده کات و سؤز تیایدا گول ده کات لمویوه پهرستنی خودا به بهرهم دیست، یه کهم پارانهوهی راسته قینه دهست پیده کات بو داو اکردنی بارانی بهزهیی خودا بو سهر جگهر سوزه کانمان که خودای دروستکهر خوشه ویستیه کهیان لای ئیمه له خوشه ویستی جگهر مان زیاتر کردوه.

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسِ وَاحِدَةً وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ

من الشّاكرين ﴾ الأعراف: ١٨٩، ئه و خوشه ويستيه ى كه به هوى نهينيه كه يه وه فيرى خوشه ويستيه ى كه به هوى نهينيه كه يه و هارو خوشه ويستيه ى كه به هوى نهينيه كه يه و كارو خوشه ويستى منداله كانمان و هاوسينكانمان بوين بو هه موو برايه كى هاو مروقيمان تهشه نه ده كات، ته نانه ت بو ئاژه لينكى بيزمانى لاوازيش كه چاومان پينيان كه وينت كاتيك كه هاو ده و به چكه كانيان و ونكر دبينت به چه شنيك كه به زه يكه مان وه خته بمان گرينينت بويان،

ته و خوشه ویستیه ی که له پیناویدا خودا هه مو جوانی به گشتی دروست کردووه و له پیناوی خزمه تکردووه الله نازایسه تی و له پیناوی خزمه تکردووه له نازایسه تی و به خشنده یی به دری و دوستی و ریزلینان و به سوزی ووته ی شیرین و ووتنی سرودو گزرانی و هونراوه و داتاشین و وینه گرتن.

به مانه ش و اده زاننی که نه وین و خوشه ویست ده په رستیت بنی نه وه ی بزانیت که له ناخیدا نه و که سه ده په رستیت که نه و نهینیه سه رسو پهینه ره ی به م خوشه ویستیه یی به خشیوی نه و خوشه ویستیه یه که خود اپنی به خشیوین و نه سه ره تادا وه ک تیر بوونی ناره زوویه ک نه له ناره زوویه ک نه کاره ناره زوویه ک نه که که خود اپنی به خشیوین و نه سه رین که و تی به بالی نه که که حدیران، به شی رین که و تی کویرانه چه نده نه دروستکردنی نه م نیشانانه دا، و بوونی زور کردنی هز کارو هز کان، و پالپیوه نانی بو به رزترین و مه زنترین نامانج و ناوات ؟

ئایا ئه مهمو سیستم و نهخشه دانانه سهرسو پهینه رآنه له دروستکردنی دو هاوسه ری و سیند و دوسه لات داره زور دارانه بیند دروستکردنی میروش له پشتی پیاوانه و ... و هیلکه و جینه کانی له مندالدانی ئافره تانه وه...

ئاياً نهمانه له كاريگهري ريْكهوتي كويْرانهن ثهي حهيران؟

لرجیگا وشوینی جینو کا ندا (۲)

شیخ/ ئهی ثهم (بیستنه) ثهی حهیران! که قورثانی پیروز لهگهلیاك له ثایهته كانیدا لهگهل (بینیندا) ناویان دهبات که دهفهرمویّت:

﴿هَـــلُ أَتَى عَلَى الْمُلْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُوراً، إِنَّا خَلَقْنَا الْمَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعاً بَصِيراً ﴾الانسان: ١-٢

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَلْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْمَابِصَارَ وَالْمَافِيدَةَ قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ ﴾ المؤمنون: ٧٨ ﴿ الَّــذِي أَحْسَــنَ كُلَّ شَيْء خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْمَانِ مِنْ طِين، ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُـــلالَة مَـــنْ مَاء مَهِين، ثُمَّ سَوُّاهُ وَلَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْمَابُوسَارَ وَالْمَافَنَدَةً قَلِيلاً مَا تَشْكُرُونَ ﴾ السحدة: ٧-٩.

ئه میستنه شدی حدیسران، به شبی رینگهوت چهنده له دروستکردنی که لیسنه سه رسورهینه دروستکردنی که لیسنه سه رسورهینه و کانی به سیر همینه کانی، و می که کانی و که کلاو ریزنه و په رده و ئیسکه کانی، و نه شکه و تو کویره رینگانی و ده مارو په تکه به ستنه کانیان و له و شکه هه لات و ناو داره کانی و له پلیکانه و که ناله کانی و له پینچ په ناکانی و له کیسه و گیرفانه کانی و له به در و چه وه کانی . . . ؟

حەيىران/ ئەم ئەشكەوتە سەرسورھىنەرە چىلايە كەلەئەشكەوتى جنۆكەكان دەچىت ئە پىنچى روتەختى دەريا ياخود ئەشكەوتى شەيتانەكان لەگومرى چۆلەوانيەكانىدا.

شینغ/ ئـهی حهیران دوورنیـت لـه بـۆ چوونی ئەندیشه کانت، هاوبهشی ئەو خەيالەت ﻪكەم.

حەيران/ چۆن؟

شیخ/ بـهزمانحاتی تهجینـنه و شـهیتانه کان بوتـی وهسـف ده کـهم زور جـار خـهیال یارمهتیده ره بو دهر ککردن و به گهرخستنی عهقل .

شه یتانیاك له شیتانه كانی هزنراوه و ته ی پرسیارم له جنز كه یه كی كزمه له ی سرو دو ستان كرد، له كوئ نیشته جینت؟

وتى: ئىلمە دەفىرىن و سەمادەكەين لەنىلوەند ئاسمان و زەويىدا لەسەر بال و رىشە ئەپۆلەكانى با..

گهر وویستمان بحهوویینهوه دهچینه گویکه کانی ثهو مروقه میوانداره به بهزم و کهیفی که ههندی جار بهشادییهوه پیشوازییمان ده کات و ههندی جاریش بهفرمیسکهوه.

وتم: وەسفىكى ئەم جىنىشىنانەم بۆ بكە بارودۇخيان چۆنە؟

وتى: من نەتوانام لە وەسفكردنيان، چونكە لەكون و كەلەبەرو كوچەو ئەشكەوت و پەنجەرەو كلاورۆژنـەكانى لـە نيشـتەجيكانى ئەجيـنەكانى دەريـا دەچـيت لــە قولـتريــن شوينياندا... و بيستن وەك بينين نىيە..

وتى: پيم پيئهدهي يه كجار سهردانت بكهم تابيبينم؟

وتمی: خوشی و بهزهیت هیننا، بهلام دوای نیوهی شهو وهره بمؤ لام، کاتیک که هاوریکهم له ناخی نووستندا بیّت و ههستت پیّ نه کات.

شهیتانی هونسراوه و تسی: له کاتی دیاریکراودا له به رده م گوینچکی پیاوه که دا له به رده رگایه کی مهزندا که چوارچیوه کهی دهوری جیگای چوونه ژووره وه یه که ته سکی دابوو، له هیچ ده رگایه کدا هاو وینه م نه دیبوو له که وانه یی چه ماوه یی دا و له په تکو پیچراوه کانیدا و تم: ئه مه سه ره تای سه رسو پهینه ره هه و تی پیچکر دنه و م ئه دا بو بینینی هاو پیکه م، ده بینم له ده رو ازه ته سکه که دا وه ستاوه، له پشمه وه پر قشت و به دو ایکه و ته به رده میدا خوی حه شار داوه ناماژه ی بینده نگی کردم، له پیشمه وه پر قشت و به دو ایکه و تم چووینه که ناته وه که هه روه ک توویک تی وی که به از به ره و ژوور و پاشان به ره و خوار له نیوه یدا ته سک ده بینته وه له پر وو ته خته که یدا شله یه کی زه ردی لینج هه یه، کاتی گهشتن به کوتایی توونی له که خومان به رامه و په رده یه کی بچوو کی ناسک بینیه وه نیوه ی تمنک به رو له شیوه ی تمنکی په رده ی ته پل به لام که میک چه ماوه ، و کاتیک له په رده که نزیک بو و مه وه هاو ریکه م، وه ک بترسی چرپانی به گویمدا و پینی و تم: تو لیره وه و پیگای نزیک بو و نه ژوو ره و مت نی یه .

وتم: ئهى رِنگاى دووهم له كويوه به ؟ وتى: دهرده چيت و له به ردهم ليوه كانى ئهم پياوه دا دهوه ستيت گهر كرانه وه ئه وا ده توانى بچيته ژوورئ و كاتى داخستن ههردوو ئيوه كانى به هيواشى به درهو گهر كرانه وه ئه وا ده چيت، و لهويدا كه ناليك ده بينيت له سهرى نوسراوه كه نالي (ئؤستاكيوس) ته نها رِنگايه كه گوينچكه به ههواوه ده به ستين، تو له ويوه ده چيته ئه و هولهى كه لهوينيت چاوه روانت ده كهم.

له نیوه ند ته م دیوارانه دا زنجیره ئیسکی سهرسو پهینه رهه تواسراوه، که یه کین اله و بیسکانه له شیوه ی چه کوشه و دو وه م ئیسك له شیوه ی سندانی ئاسنگه ردایه و سیهه م له سیوه ی شیوه ی ناوزه نگی زینی فهره نگیدایه که ههمو به یه که وه لکاون، شیوه چه کوشیکه ده له داکیت به پهرده که بو ناوه وه ی ژووره که راده کیشیت به شیوه یه و ای لیده کات که له ناوه و هی کوماوه و قوقر بیت و له ده ره و ه قوتک بیت و شاوزه نگی شیوه شیوه شده که ی تردا کوماوه و قوتک به بیت و شاوزه نگی شیوه شده و که ی تردا هیاکه یه که ی به رامیه ری به تو م سندانه که نیوه ندیکه له نیوان ههردو و ئیسکه که ی تردا به هنوی ئیسکی جیاکه ره وه به هه ردو و کیانه وه ده به ستریت به هاو رینکه م و و ت نهم ئیسکه هه ای اس اه انه چین ؟

وتى: نازانم بەلام ئەوەندە ئەزانم گەر ئىنمەلە پەردە تەپلەيەكەيانەوە چووينە ژوورى ئەوا ئەم ئىسكانە بەھئواشى دەلەرىنەوە ئەي نهينى چىيە كەوا لەھەوادا ھەلواسراون؟

وتبي: نـازانم بهلام ئهوهنده ئهزانم گهر يه كيكيان نهما و ياخود پارچه ئيسكه جياكراوه كان لـه كار كـهووتن ثهوا بيستن كزوو لاوازدهبيّت وتم ثهي ثهو كونه بازنهييه پهردهييه چييه و بوَ کـوێ سەردەکێشسێ؟ وتـي: ئەمـەيان رێـرەوى دووەمـە بۆ گەيشتن بە دەمارەكاني بيستن وتم چىي ھەيــە لەپشــت ئــەم دوو كوونــەوە، وتــى: ئــەو ھۆلەرووتەخــتە كۆتايىيــە ھەيــە کەلـه کۆتايى گەشتەكەماندا تېپىدا جېڭگىر دەبىين، كـە مـەزنىزىن و ئازىزتىرىن ھۆلە لەلاي خاوهنه کهی که زور کهلهبهروو بهرزایی و پلیکانهی تیدایه که مروقی تیادا وون دهبیت، و هدر لهبهر ئهمهیه که پینی دهووتریّت (بیابانی ویّل)- واته توونی بابا) وتم: له کویّوه بچینه ناوي؟ وتي: من له كونه هيْلكەييەكەوە ياخود لەكونه بازنەييەكەوە دەچمە ناوي، بەلام تۆ . ناتو انيت ليپيانهوه بچيته ژووري چونکه وهك دهبينيت بهپهرده داخراوه؟ وتم: كار چييه؟ وتي: لـهم كاتـهدا هيچ ريْگايـه كم لانيه بـۆت، بهتوورهييهوه وتم ئايـا لـه كاتي تـردا ريْگـا دەبىت، وتى: بەلنى بەلام پيويستمان بەكات و ھەلىنكى گونجاو دەبىت، وتم ئەو ھەلە چییه؟ وتی ده گهریین به دوای مرؤفیکی شاعیردا که خولیایی مؤسیقا بیّت، تؤ ده چیته لای و چـهند بهیهتـه هـزنـراوهیهکی پیْدهبهخشینت کهتهنها بـز سـتران و گـزرانی بگونجینت و منیش ده چم بو لای چهند تاوازیك كه بگونجین له گهل ته و بهیتانه دا فیرده كهم گهر هۆنراوه كەي تۆ ئاوازەكەي منى بەدل بوو ھەردووكيان كۆدەكاتەوە بەمەش تۆو لە ئاميزم ده گریت و منیش له ثامیزت ده گرم، و دهبین به یهك و دهتوانیت له گهالما بییته پیروزگای بيابانه كان.

وتم شهو شاعیره ی که من شهیتانی شهوم که گهوره ترین شاعیره به لام سرودوو گزرانی نازانیست وه ك تسخ شاره زوی ده کهیست، و کسی شهم جنوره هزنسراوه به دابنیست؟ و تسی: شاره که مان بنی به شنید لهم نموونانه به لام شهوه ی بزی په خسا ببیته شاعیرینکی به هره مه ند نایه ویت ببیته گزرانی بیش. و تم: شهمه ت چزن زانی؟ به زهرده خه نه یه کی مه کراویه وه و تی: به هزی شهم براده ره و زانیم که شیمه له گوین چکه ی داین چونکه هزنراوه و گزرانی زور باش ده زانیت گهر چی له خه لکیشی بشاریته وه، و تم: چیته لینکولینه وه و توژینه وه کانمان لنی نالوز ده که یت.

وتی: ئهترسم گهر به ناگای بهیننم تووره ببینت.. وتم گوینی مهده ری من له کاتی خهونه کانیدا چهند بهیته شیعریکی گریاناوی پیراده گهیه نم و که به ناگا هاته وه دهیالیته وه، تؤش له گهروویدا سه مای بؤده کهیت و نهویش دهیکات به گزرانی.

دەروات، و زۇر ھۆنىراوەم بەگويى ئەوانەدا ووتىووە كە پېيان لە رۆخى قەبرە بەلام تەنھا ئـهُم هو نـر او انميانَ لاپهسـهند بـووه كـه رازوو گلـهيي و سـۆزى لاويـهتى تـيابووه. شهيتانيي هزنراوه وتي: همهوو نمهوو، پياوه كه به گريانهوه به ثاگا هاتوو لهبهر خويموه بهيته هۆنراوه كانى دەووتموه، ئەوەندەي پىن نەچوو گويىيستى وورتە وورتى بەيتە ھۆنراوه كە بوويىن بـه ثـاوازەوە، بـهم شـيّوەيە ھـەردووكمانى لـه بازنەيـەكدا كـۆ كـردەوە، ھـەروەك وویستمان یهك گرتني لهنیوان تیمهي ثاوازوو هؤنراوهدا كرد، بهیه كگرتووي دهرپهړين له که دنالي گهرووه و و بنځ شهو جينگهيهي که تيايدا بوويسن که هولني گوينچ کولهي ناوه راسته، به براده ره کهمم ووت: ئيستا له چ کونيکه وه بچينه هؤلي بياباني ويل؟ وتي: ئهم دوو ريسرهوه ههميشه بهچه كووشه ئيسكيه كه لسيدراوون، به لام باشتر وايسه بەسەرپەرشتى ئەم ئىسكە ھەلواسراوانەدا بپەرپىنەوە ، بەھۆى لەرىنەوەكانيان بچينە ناو پــهردهـی کونــه هــیْلکهیه کهوه، ثهمـه چــاکترین رِیْگایه بهم جوٚره رِوْیشتین تا خوٚمان دیتهوه له كهله بمره شيوه هيلكه يه كه دا كه له ديواره كانيدا چالو كون و سي تاق هـ بوون، لەيەكىكىانەوە چووين ژوورى لەكەناڭ شىسىوە ھىلالىيەكاندا خۆمان دىتەوە كە تىيدا دو و که نال همیه یه کیکیان له شیوهی شاقولی و تمویتر یا تا سۆییه، و له کهله به ره کهوه چىووينە ھۆلنىڭكى سەرسىورھىنەر كىە شىيوەيەكى خەلسەزۇنى ھىەبوو... بەھاورىڭكەمم ووت:بەراستى تۆ لەووتەكەتدا زيادە رەويىت نەكرد كە ووتت جيّو رېمان وەك جيّ و رنىي ئەجينەكان وايە و ئەم ھۆڭە چيە كەلەقاقلىە جنۆكە قەوقەعى حەلەزۇن دەچيت؟ وتى: بەھەللەدا نەچلوويت.. و ئەوانىش ھەر قەوقەعمە نىاۋى دەبلەن، پىدا رۆيشتىن كە پنکهاتبوو لهسهنته رینکی تهوه ره یی له شینوه ی سبتوون و که نالینك که به ده و ری پایه که دا دەخولايمەوە لەشىيوەى لوولېيىچىيى دۆرىيىندا (١) كىمە بىز دووخىول يىان زياتىر كىمە بىمە رِووته ختيكي ته نك ثهم كه ناله ثه كاته دووبهش به شيكيان ثيسكي بهشه كهي تري پُەردەيىيىـە، و كەنالەكـە بەگومـەزىڭكى داخىراو كۆتـايى دىيـت كەبرىـتىيەكـە سـەرى قەوقەعەكە (ھێلكە شەيتانۆكە) بەيەكێك لەكەناڭە لوولپێچە بەچەكوش لێدراوە كە بەناو کون و کهلهبهره کهدا رِوْشتین تا گهیشتینه سهری قهوقهعه که بینینمان ثهو بهشهی که ئېمدي تياين بەلېداني بەشى دووەم دەنگ دروستدەكات بەھۆي كونېكەوە كە دەكەوپتە

١ خورد لووله پيجكه.

نیوان دوو به شه کهی له سه رقه وقه عه که دا، له ویوه دابه زین بو به شی دووه م تاگه یشتینه کونه بازنه یه که همروه ك له مه و پیش باسکرا به هاو پیکه م ووت گه راینه وه ثه و جیگایه ی که لیوه ی ده ستمان پیکرد، و تی: به لای شه دوو پلیکانه ی ناو که ناله لوولیی چه که یه کیکیان به پلیکانه ی کون و که له به رناو ده بریت چونکه به لیدانی (کون و که له به ره که) ده نگ په یدا ده کات و دووه م به (پلیکانه ی ته پلی) ناو ده بریت، چونکه به لیدانی ژووری ته پلیل له کونه بازنه یه که وه ده نگ دروستده کات و هه دوو و پلیکانه که له لووتکه ی قه وقعه که له یه که ده ده ن و ده نگ دروست

ده که د، و نه و روو ته خته ی که بینیت به شیان ده کات به (ته خته ی لولپینچ) ناو ده برینت و نیوه نیسکیکه ی له ده هلیزدا ده ستپیده کات، و شله یه کی رون ده رژینیت، که به (لیمفی ده ره روه) ناو ده برینت، که به (لیمفی نه ده ره روه) ناو ده برینت، و نیم کوپه له یه که نه داخراو، نه دو و باره شله یی تیدایه که به (لیمفی نه وه وه) ناو ده برینت، و نیم کوپه له یه له سه ره تاوه له دو و کوپه له پیکدینت که به یه کیکیان ده و ترینت مه شکه، و به وی تریان ده و ترینت مه شکه، و به وی تریان ده و ترینت تو و ره گه، و مه شکه که به لیدانی که ناله هیلالیه کان ده نگ درو ستده کات که دو و ژووری بچو و کی تیدایه که له کاربونی کلسی پیکها تو وه که شیوه ی کریستالیان و مرگر تو وه و ه به دو و ژووری گوینچکه له) ناو ده برینت و شهیتانی هو نراوه و تی و هاوری که م ویستی دریزه به وه سفکر دنه کهی بدات و تم: به سه، به سه، سویند بی به خودا که وه سه می به که می بدات و تم: به سه، به سه، سویند بی به خودا که به راستی له جیگه ی خویایه تی به بیابانی ویل ناو بریت ا، به لام به کورتی پیم بلی نه م به به به به به کان و ده رزوه و وردانه چین که له هاو و که له به کاندا نو قوو مه و ن ده که دا مه له ده که دا و له که ناله کان و ده رزوه و دردانه هاه ده که دا و له ناو شله یه کاندا نوقو و مه و داده ده که دا مه له ده که دا و له ناو شله یه کاندا نوقو و مه و داده ده که دا مه له ده که دا ده کورتی به در که دو که دو که دا ده که دا که دا که دا که دا که دا ده که دا که در که دا که دا که در که دا که دا که دا که دا که دا که دا که در که در در در در که دا که دا که دا که دا که در که در که دا که در که دا که در که دا که در

وتى: ئەمانە ھەندىكىيان دەمارو شاخوينبەرن و ووردەكاريەكانىيان كە نوقمىي شلەييەكان بوون لەكەناللەكان و قەوقەعەكەدا ھەموو دەمارى بيستنين كە بەرەو دەماغ دەرۆن و دەنگ بۆ مرۆف دەگويىزنەوە، و دەبى بۆچى بىن ئەم ھەموو ئىسك و كون و كەلەبەرو كەنالا و لوولپىنچ و قەوقەع و پلىكانەو پەردەو رووتەخت و دەھلىزو شلەو پەردەو... ھىد؟

ئەوەندە بەس نەبوو گەر دەمارەكانى بىستن لەتەپلىدا بوەستايە، كەلەرىنەوەي دەنگى وەردەگرت و بەرەو دەماغى مرۆڤى دەگواستەوە؟. وتی: سهبارهت به شارراوهی نهینییه کانی هیچ نازانم تهنها ثهوه نهینت گهر یه کیکیان تیکبچینت یاخود دابخریت و یان له کاربکهوینت بیستنی ثهم پیاوه دهوهستینت و له کارده کهوینت و لهقرهو بره ده کهوینت.

شمیتانی هونراوه وتی: پیش ئموهی هاورینکهم ووتهکان تمواو بکات له کهنائی ئوستاکیوسه که هاتبوومه ژووری چوومه دهرهوه، بهسوپاسهوه بهجیم هیشتوو پیم ووت: بهراستی ئیمه لهمالیک لهماله کانی ثهجینه کاندا بووین؟.

حەيران/ بەلام دانايى چىيە لەدروستكردنى ئەم ئاميرە ئالۆزە سەرسورھىنەرەدا؟

شیخ/ به کورتی پیّرّاده گهیه نم گهر نه م پۆلین و ریّکخستنه دارییّر راوانه نه بووایه که له ده روازه یه کی ده ره کیه وه ده روات و به (سه کوّ) ناو ده بریّت بوّ نامیری (بیسهر) به ره و (په رده ی ته پلی) بو (گویّچکه له ی ناوه وه) و له ده ماره کانی بیستندا کوّتایی دیّت هه رگیز چاوه روان نه ده کرا، نه م ده نگانه به و شیّوه تینگهیشترویی یه بگویزیّته وه بو ده ماغ، نه م هه موو به رزوو نزمی و پینچاو پینچه و کون و که له به ره پینچاو پینچه و هوزنه خوونه ناویه که کان و که ناله به یه کلکاوه کان و په رده به یه که ستراوه کان و که ناله به یه کلکاوه کان و په رده به یه که به ستراوه کان و به رزی و نرمیه کان و نیسکه هه لواسر اوه کان و ته خته لیکدر اوه کان و په رده و رده کان و به رزی و نرمیه کان و شه مه موو دروستکر او دارینژر اون له پیناوی به رز کردنه وه ی بلاو بو و نه وه و له رینه وه کانی ده نگ به شیّوه یه که توانیت به رزو نزم بکات و ه که خوّی ده یه ویّت تاکو نامیری بیستن ده مه موو کتو پری و شه که تو ناکاویه که بیاریزیّت به مه شده ست به سوزی گورانیه که نه هم موو کتو پری و شه که تو ناکاویه که بیاریزیّت به مه شده ست به سوزی گورانیه که ده که ین و خوشیه که ی زیاتر ده بیت.

حه بران/ من له و باوه ره دام که شهم تامیره بنی همووده دروستنه کراوه و دهرکسی سودمه ندی له به شه کانی ده که ین، به لام له شیخی گهورهم ده پرسم ته و دانایی یه چی یه له دروستکردنی ثهم ریکخراوه ثالززانه ی له تیسك و روته خت و کونو که له به رو ده رکه و شله مه نی و قه وقه ع و که ناله و پلیکانه کان؟

شینخ/ له (رینکهوت) بپرسه که دروستکهری ثهم ثامیره سهرسورهینهرهیه. حهیران/ پهنا بهخوا لهم گومراییه ثاشکرایه. شیخ گهر باوهرت بهرینکهوت نییه، لهخانه کانی پارچه گوشتی جووراو بپرسه که گوینچکهی دروستکردوه، و ادهرده کهوینت شهم پارچه گوشته ژیر و دهرکهر و دانا و زانابینت بهسرووشتی شته کان و تایبه تمه ندی و سیستم و نهینی یه کانیان...

ده زانیت که ده نگه کان به هنری شه پوله کانی هه و اوه به نیمه ده گه ن نه م شه پولانه تیاباندایه زور تیژو سه ختن و تیاباندا هه یه لاو از و سوك و نه رمه، و هه ندیکیان به شاقولی دین و هه ندیکی تریان له لاوه دین، که چالایی گویچکه ی در و سبت کر دووه، و پیکهاته یه کی کر کراگه یی هه بینت نه نیسك بینت و نه گوشت، پینچراوه و نه رمی له خو گرتینت تاکو شه پولی ده نگه کان له پینچراوه وه بگه رین نه وه بو به شی نه رمی تاده گاته گامیری بیسه ر، و ده زانیت نه و پایه ی که ده نگه کان هه لله گریت له و انه یه گیژه لوکه یه کی توندو تیژ بینت له و انه یه له گه ن خویدا شتی زه ره رمه ند هه لیب گریت له خاك و خول و میکر و ب، له به رئه وه وای له نامیری بیسه ر کردوه که شیوه یمی چه ماوه یی که و انه یی میکر و ب، له به رئه وه وای له نامیری بیسه ر کردوه که شیوه یمی چه ماوه یی که و انه یی هه بینت به ره و ژو و ره و له به رده که یمه وه خوی له شوه یه کردووه و له ناویدا لینجی زه ردی میوی هه یه ، و به هوی چه ماوه یه که یه وه خوی له شوه مه ندی به رئین و لینجی زه رده موم یه که یه وه خوی له نامیدی به رئین و لینجی زه رده موم یه که یه وه خوی له نامیدی به رئین و لینجی زه رده موم یه که یه وه خوی له نامیدی به رئین و لینجی زه رده موم یه که یه وه خوی له نامیدی به رئین و لینجی زه رده موم یه که یه وه خوی له نامیدی به رئین و لینجی زه رده موم یه که یه و خوی له نامیدی به رئین و لینجی زه رده موم یه که یه و خوی له نامیدی به رئین و لینجی زه رده موم یه یه که یه و خوی له نامیدی به رئین و لینجی زه رده موم یه که یه و خوی له و ناکاری به یاریزینت.

دهزانیّت که همهندی لهدهنگه کان نهرم و بهچرپهن، لهبهر ثهوه ثامیری بیسهر شیّوهی ثهشکهوتی پر لههموای لـهخو گرتووه تاکو ببیّته هو کاریّك بو بههیّز کردنی دهنگه کان و دوو ئـموهنده کردنـیان بـو دهنگدانـهوهیان بـمو جـورهی کهلهگـهرماو ثهشبکهوته کاندا گویّبیستی دهبین که له کهناریّکی دهنگی لاواز دهنگدانهوه دروست دهبیّت.

دەزانینت که پهردەی تەپلى شپرزە چاكترین رەقە ئەندامە بۆ گەياندنى دەنگ لەبەر ئىموە پىەردەی تىەپلى و پىەردەی كونىە ھىپلىكەيى و پىەردەكانى تىرى لىە گويېكىمى نىاوەوە دروستكراوە.

دهزانیّت گهر رهقه ثهندامیّکی بچووك لهلایه کی پهرده شپرزه بهستراوه که چهسپیّنرا لهرینهوه کانی دهنگ بهباشترین شیّوه ده گویّزریّتهوه، و زنجیرهی پارچه ثیّسکه ههاتواسراوه کهی دروستکرد. و بهستیهوه به پهردهی گوی و پهردهی کونی هیّلکهیی.

دهزانیست هسهموو ره قسه تهندامسینك بهنسیوهندیکی جسیاواز لسه خوی دهور دراوه لهناوه رو که کسهی خویسدا له ریسته کان تسود تسر دهنیریست وهك لسهنار دنی له ریسته وه کان بسو چوار دهوری وای له سسی پارچه تیسسکه که کر دوه که ههانوا سراو بیت له هموایه کدا که چوارده وری گرتبیت تاکو له ئیسکی سهری جیابکاته وه و دووباره له پرووته ختی لوولپیچدا ئه م کاره ی کردووه به شله یه کی جیاو از له خوی چوارده و یداوه تاوه کو له رینه و ه به ده و امه کان له ئیسکه کان و پرووته خته لووله پیچه کا نه گوازرینه وه بنو ئیسکه کانی سهر و له ناو بچن.

دهزانینت که زنجیره ئیسکه کان دوو چاری ههندی شت دهبن که له کاریان ده خهن بو گو استنهوهی دهنگه کان لـه پهردهی گویوه بو پهردهی کونی هیلکهیی ههر لهبهر ثهوه کونی بازنهیی دروستکردووه و بهپهردهیه له دایپوشیوه کهیارمه تیدهر بیت بو گو استنهوهی دهنگه کان بو گویکهی ناوهوه.

وای لههمردوو کونه که کبردوه کمه ریّگه کهیان پلیکانهیی بس بـۆ چـوونه نــاو قەوقەعەوە.

ده زانیت که همه ندی له ده نگه کان له کلاوه ی سه ره وه دین له به رئه وه که ناله شیوه هیلالیه شیوه هیلالیه کانی هیلالیه کانی در و سینکر دووه تیا ... یار مه تی کو کیر دنه و هی شه پوله ده نگانه بده ن که له کلاوه ی سه ره وه دین و رینگهیان بگورن به گویره ی رووی بوشاییه چهماوه ییه کان و بیانگهیه ننه ده ماره کانی بیستن که بلاو ببوونه ته وه له شله مه نیه کانی خوی و قه وقه عه که دا.

همردوو کپه لهی پهرده داری پر لیمفی دروستکرد و لهیه کیکیاندا ههردوو پهرده ی دوو گویچکه کهی له سهریه ك دانا، تا کو به هنی ده نگدانه و هیان له رینه و هی ده نگه کان زیاد که ن و له سهرو ئه مانه شهوه ده زانیت، ئه و خانانه ی که هنوشمه ندن و ده رکه رن ئهی حمیران، که و ا هموا پاله په ستویه کی ده ره کی توندوو تیژو زالی هه یه له سهر پهرده ی گوی و زه ره رمه ند ده بیت بنوی گهر به رامبه رنه بیت له گهل ئه و هه و ایه ی له ناو گویکه ی ناوه نددا هه یه و ده بیت به به رده و امی هاو کیش و یه کسان بیت له گهلیدا له پاله په ستنوی فرول هموا و پله ی گهرمایدا و هاک خوت ده زانیت ثه ی حمیران له کاتی هه ناسه و هرگرتنی قوول

ئایا خانه کانی ئهم گوشته جور اوه ژیرو ده رك کهرو داناو زاناو بهتوانا، که توانای ئهم همموو نهینی و تایبه تمهندی و سیستمانهی بزانن که زانایان به ده ریا نخست دوای ئه وه ی چهنده ها چه رخ به سه ر دروستکردنی مروّ فدا تیپه پی، ئامیری ئالوّزی گویّی به پیی پیویستیه کانی ئهم نهینیانه دروستکرد.

حهیران/ پاك و بینگهردي بۆ خوداي مهزن و داناو زانا و به توانایه. چهند پاك و بینگهرده.

شیخ/ به لنی چهند بینگهر دو مهزنه ئهی حهیران.

نه فرّت له بي ثاكايان لي نهوانه ى كه ﴿ لَهُ مِمْ قُلُوبٌ لا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنُ لا يُبْصِيرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آخَيُنُ لا يُبْصِيرُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُ أُولَئِكَ هُمُ الْفَافُونَ ﴾ الْفَافُلُونَ ﴾ المُفافُلُونَ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ اللهِ اللهُ اللهِ اللهِ

زمانت ببارنزه (۳)

حەيىران/شىنخى گەورەم ئەمشەو دەيەوينت سەبارەت بەچ ئايەتىنك لە ئايەتەكانى خودا باسم بۆ بكات؟

شَيْخ: سەبارەت بەچ ئايەتىڭكى خودا دەتەرەيىت باست بۆ بكەم؟

همموو ئەندامەكانى لەشت ئاماۋەي بوونى خودا دەكمەن، چونكە ھەرچى لەتۆدا درو ســتيکردووه ړازاوه و ړيکــه لــه پــيکهاتهو ړيکخســتندا، بــهرزي کــار و ووردي ههانسه نگاندنی شیاوه هاویه که و له ثامانج و جوانه دا و گهر به کهمترین تهندام بینه بهرچاوت وهك موويهك و سهرهنينزكينك وياخود مهزنترين و ترسناكترين ثهندام وهك چاوو گویچکه و دل و جگهر و گهده و ریخوله و زمان و لیو وهیان نه و شتانهی که به چاو نابینزین له ملیزنه ها خانسه و دهمار که زور سهر سور هینه رترو رازاوه ترن لەنھىنى يەكانىاندا بەلام ئەي جەيران بەكورتى ئەو ئايەتانەت بۆ باسدەكەم كە خواي گهوره و کاربه جی خوی هه لیبر اردوون، و له قور ثاندا زور نامازهیان بو ده کات تاکو بهلگمی برهر بهپنیّتهوه لهسمر بوون و توانا و کاربهجیّیی خوّی، بهبیّ وهسفکردنی نهو ئەندامانىمى كەئمو سىمردەمە ناويان نەدەزانىرا، نەخوازە كارەكانيان گەربمانەويىت ئەي حەيىران لىەم گفتوو گۆيە دا باسىي ھەموو دروسىز كراوەكان بكەين كەخودا لىە ئىيمەدا خستزیهوه لـه ئـهندامي گـهورهو بچـووك و شبارراوهو بهدهركـهوتووهكان، هـهموو نووسراوه کهت سهرهو ژیر دهبوون که دهمویست بیکهینه ریپیشاندهریک بو باوهر هینانت به هزی به لگه کانی قور تان و نوسراوه گهوره کانی بواری پزیشکی و تۆژەرەوەو سوودی ئەندامەكان ھەرگىز لام وانىيە كە تەمەنم بەباسكردنيان ماوەم بدات، و ھەروەھا كاتى تەرخان كراويش بۇ تۇ نىيە كە بەشت بكات تەنھا ئەوەت بەسە كە سنگت فراونكات بۇ لیْکوّلینهوهو گهران بهدوای داناییه کانی خودادا کهلهخوّت و ئاسوّکاندا ههیه. ده شینت به کینك بینت له و انه ی که فه رمووده ی خودایان به سه ردا ده گونجینت که ده فه رموید و گونجینت که ده فه رموید و گونجینت که ده فه رموید و گونجین الله و عمل صالحاً و قال النبی من المسلمین فوصلت: ۳۳، و به زمانحالی (جسر) باسی چاوم بو کردیت، و هه ندینک له تابع ته کانی قور تانم بو باسکردی که سه باره ت به تاسوکان ها توون له پاشدا لاماندایه باسکردنی هه ندینک له و تابه تانه ی که له سه رخوت ها توون، باسی بینین و دروستکردنی جه نینم بو کردیت له مندالدانی دایکیدا و تیستاش باسی زمان و لیوت بو ده که م.

حهیران/ بهلام من وای دهبینم ثهم دوو ثهندامه ماسولکهیییه بچوو که شایهنی ثهوهبن که شیخم له باسکردنیاندا ماندوو بکهن.

شینخ/ خبودا لیمقورئاندا ناویبان دهبا تباکو بسیانکاته بهانگه بنو بنوون و توانبایی و کاربهجیٰیی خوی، کهچی توش به کهمیان دادهنیّیت؟

حەيران/ پەنا بەخوا.

شیخ / زمانت بگره نهی حهیران، و ناگادار به گالتهت به پازاوهی پازاوه کان نهیهت، پهرستگارو پهرستکایه که خاوهنی چوار وه زاره ته، گهرپاراستت نهوه پاریزراو ده بیت و گهر زمانت به ره لاکرد نهوا زه ره مه ند ده بیت، و گهر زمانت به نهویش مخواردنت دایه نهویش مخواردنت ده داتن، و گهر نه بیش ده داتن، و گهر بیدوینیت نه تدوینی و گهر پرسیاری لین بکهیت فیرت ده کات، پیش نهوه ی بزانی نهینی دانایی له جورایه تی و کارو پیشه کانی و گوپراندنی پیت و و و ته کانی و رخمیزه ی مهمیله کانی، و جیاوازی جواله کانی له نیو هه ردوو لیوو مه لا شوودا، و رجیاکردنه و ده ماره کانی و بوونی به رده و امی و ناسانکردنی لیك تیایدا.

حەيران/ نەمدەزانى ئەم ماسوولكە بچووكە خاوەنى ئەم ھەموو پلەو پايەيە.

شیخ/ ههموو نهندامیکت له نهندامه کانی ههست نهی حهیران یه ک کاریان ههیه، ته نها زمان نهیت، چاو بر بینینه، گویچکه بر بیستنه، لووت بر برنه، و سهری په نجه کانت زیاتر لههموو نهندامه کانی تری پیستی ههست به لیخشاندن ده کهن، به لام نهم زمانه ریکهوت وای بر ره خساندوه که ببیته ، نامیر بر چیز کردن و جووین و قوتدا ههرسکردن و ههستکردن و خشاندن و قسه کردن، و بر نهوهی ببیته نامیریک بر چیز کردن، ریکهوت مهمیلهی لههمردوولای رووته خته کهیدا را خستووه تا کو خواردن عربیتو بیگهیه نیته دهماره بلاو بوه کانی ناوه وه ی و ههروه ها ریکهوت ناره زوی کردوه که دو و جور لهم مهمیلانه

له به رئه وه ی که نهم مه میلانه خواردن نامژن تا تواوه کان شیکار نه بن، ته نها له مانیکدا که زمان شیدار بیت ریکه وت ناره زووی و ابوو، که زمان به پهرده یه کی ده زووله یی پر له کیس داپوشیت و چه ند رژینیک به سه رلیکه رژینه کانی تردا، و گهر و انه بووایه زمان نه توانا ده بووله چیژ کردنی خواردندا و ته نها ده پینکه یت به لیخشاندنی خواردن بکات، و ده توانیت له خوتدا نه م کرداره هه ست پینکه یت.

کاتیک تووشی هه لامه تبیت و زمانت ووشک بیت هه ست به چیزی خواردن ناکهیت گهر تواوه شیست، و له به رفه و له به و له به و له به و له به وی خواردنه کان چیزه کانیان جیاوازه و له به به هیه گهیشتنیاندا هاوه لیی و دوور که و تنه وه ههیه، ریخه و تاره زوویکر دووه که شه مه میلانه به راده یه کی که م جیاوازبن له چیز کردن دا و توانای پار استنی هه ندی . هم میلانه به راده یمی که مه وه چیشتکه و چیز کردن دا و توانای پار استنی هه ندی . پیها تووه کان جوره اخواردن تیکه لاو ده که ن و له به ربسه هی نامان به گویره ی جیگاو کاره کانی پیویسته زور هه ستدار بیت، تاکو پاروه که بچووریت و شه ملاولای پینکات کاره کانی پیویسته زور هه ستدار بیت، تاکو پاروه که بچووریت و شه ملاولای پینکات به شی خواردنه که له ناو هه موو ده م و دداندا بگویزیته وه و به هی هه ستیاریه زوره که یه وه براینداری، ریکه و تی و ویست که مه میله ی تایه تی هه بیت بو هه ست و لیخشاندن براینداری، ریکه و ته مه میلانه ده زوله یی و هه ستیارن ده که و نه شملاو شو لاو سه ری هم رود که باسکرا، و شه مه میلانه ده زوله ی و هه ستیارن ده که و نه شملاو شو لاو سه ری زمانه و ه ده و ردی هه ستیاریدا ته نها شه ملاولاکانی په نجه ی گه و ره شوه و نده هه ستیارن.

له به رئه وهی زمان نامیرینکه بو جوویس و قوتدان به کاردید ترینکه و ت و ا ناره زوویکردوه که ماسوولکه کهی زور زور پته و بیست، چالاك و ووریا و لیکاوی رژینه ری لیك و لینجاوی هه بینت، و گهر و انه بووایه نهیده توانی کاری جووین و قوتدان ، بکات ... ته نها زمانه که بتوانینت یاری به پاروو بکات و بیجوریت و به هوی لیکه که یه وه بیکات به هه ویر، گهر جووینه کهی ته و او بو و شیاوی قوتدان بو و نه و اه هوی لینجیه که وه لوولیده دات و پاله پهستوی ده خاته سهر لهنیوه ند ههر دوو رووته خت و مه لاشوویدا و به تووندیی یه که ی خوی پالپیوه ده نینت و خل ده بینته وه تاکو له که و انهی مه لاشوو تیه رینت، بهم شیوه یه قوتدان له ژیر وویستی که سه خوار دنه که دا نامینییت.

لهبهر نهوهی زمان، نامیریکه بو ههسکردن ، پیکهوت وای ویست و ههرسکردنی خواردنه کان به گویسره ی و گهزه کانسیان لهیه که جیاوازبن ، ههندیک یان له گهدهدا ههر سده کرین، وه تیایاندا ههیه لهریخو لکاندا، تهنها شتیک ههیه لهناو نهم خواردنانه دا که ویش نیشاسته یه له گهده دا ههرس ناکریت، به لکو رژینه کانی ناو گهده دهبنه پیگر بو ههر سکردن و نههیشتنی گورینیان، ههربویه پیکهوت واثاره زووی کردووه که ته نها ریگایه که بو گورینی نهم نیشاستانه بو شه کر، به هوی لیکهوه بیت، و گهر زمانه لیکاوییه نه بوایه که لیک تیکه کل به پارو ده کات و ده یکاته ههویر، ههرسکردنی نیشاسته پووی نهده ده، که گرنگرین خوراکه.

لهبهر ثموه زمان ثامیریکه بو قسه کردن وهك دهزانیت ودهنگه کان لـهژووره کانی قور گهوه دهینه دهری، و لهبهر ثموهی ژووره کانی قور گ بهتهنها ناتوانن دهنگی همموو پیته کان دروستبکهن به لکو بهتهنها کاری دروستکردنی دهنگی پیته بزوینه کان به بی پیته کانی تر.

ههربزیه رینکهوت و ۱ ثارهزوویکردووه زمان له گهل دوو لینوا دروستبکات تابینه . ثامرازیک بو برینی ههواوو دهرکردنی دهنگی پیته نهبزوینه کان و گهر وانهبووایه ثهوا راستهی رهوانمان بو نهدهوترا، به تکو وهك تاژهل دهبوویس، دهنگمان دهرده کردوو دریژمان ده کردهوه، و تهنها لووره و باراندن یاخود ووژهو ژو قیراندن و یان حیلاندن و زهراندنمان بو ده کرا.

چـهند سهرســورینهرن ئــهم ریْکهوتانــه کــه زوّرو یــهك بــهدوا یــهك و هــاوریّکن و بهیه کگهیشتوون تاکو بتوانن ثهم زمانه سهرسورهیّنهره دروستبکهن.

حەيىران/ بەلىنى گەورەم راستە زمان ئەندامىڭكى سەرسورھىننەرە بەلام سەبارەت بەلىنو، تەنھا يارمەتىدەرن بۆ دروستكردنى ھەندى لەدەنگى پىتەكان.

شیخ / رازی دهبوویت نهی حمیران گهربه بی لیو بوویتایه ددانت ریچ بووایه لیکی پیابهاتایه ته خواره و به ناسانی ته پ و تؤز سهرسنگی بگرتیتایه ، و میش به ناره زووی خزی به مه لاشوو ته وه بنوسایه. ثایا سوپاسی نمم رینکهوته ناکهیت کهبهجوانترین شیّوه مرؤقی دروستکردوه، و دوو این سیّوه مرؤقی دروستکردوه، و دوو ا اینوی داوه تی، دهم و چاوی پیرازاندو تهوه و دهمی پیّداپو شیووه و کردوّیه بهرگریّك بو لیکه کهی و رینگر بیّنت بو نهچوونه ژووره وهی توز بو ناو سییه کانی و میش بو مهلاشووی تا... ههناسهی بهسوود له لووتیهوه وهربگریّت وهزهره مهنده کان لهقور گ و گهروویهوه دوور بخاتهوه.... ؟

ئایا سوپاسی ریکهوت ناکهیت که وا ئهم دوولیوهی چه کدار کردوه به هوی هیزیکی همستیارو ناسکهوه تاکو بهرامبهر هموو زهره راو داخ و سوتاندنیك بوهستیت، و له ژیر پهرده لینجه کهیانه وه رژینه ری لیکی پیداون تاکو به ته ری و شیداری بینداوی، و به ووردی دهماره وه به ستوونیه وه تاکوو هموو جووله یه کیان له کردنه وه و داخستن و پیچانه وه گرژ کردن و خاو کردنه وه به وویست و هه لبژاردنی مرقب خوی بینت، و هه رساتیك بیموینت بیکاته وه و داخیات به هویانه وه هموا و هرده گرینت و ده یبرینت و ده نگه کان لای خوی ده هیانیته وه تاکو بتوانیت ده نگی پیته کانی لیوه در وست بکات.

و گهر ثهم ههموو رینکهوتانه نهبوونایه ثهی حهیران ثهم مروّقه جوان و قهشهنگ و رهوانبیرو پاك و خاوینه ده گورا بو مروّقینکی سیما بهدی ددان ریچی پیس و پوخل، و لیك دههاته خواری بهسهردهم و چهناگهو پوشاكیدا، و میش ومهگهر لهسهر لیكی كومهایان دهبهست.

حهیران/ بوچی شیخی گهورهم ههرناوی رینکهوت دهبات وهك گالتهم پیبکات وایه؟ شیخ/ نـهی حهیران مـن گالـتهت پیناكهم، بهلام دهمهوینت تو بخهمه ناو كۆسپهكان، و خوشم بگهیهنمه لـووتكهكان.

حەيران/ چ كۆسپىنك و چ لووتكەيەك؟

شیخ/ کۆسېی گومان که خودا دهیهوینت ئیمهی پیوه بتلینتهوه بچینه ناخی، و لوتکهی باو هږداری که خودا دهیموینت بهماندوییو گهړان بهدوایدا بگهین پییی.

حەيران/ لووتكەي باوەر ھينان چىيە كەتۆى باوەردار دەتەويىت يىنى بگەيت.

شَيْخ / بريتييه لـه رِيْنمايي و داواكارييهكاني هـهق ثـهي حهيران... ﴿ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَـــيْنِ، وَلِسَاناً وَشَفَتَيْنِ، وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ، فَلا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ، فَكُ رَقَبَةٍ، أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ، يَتِيماً ذَا مَقْرَبَةٍ، أَوْ مِسْكِيناً ذَا مَتْرَبَةٍ، ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوا بِالْمَرْحَمَةِ ﴾البلد: ٨-١٧

ئەمەيە لوتكەي بارەرھىنان

هـهر لـهبـهر ئهمهشـه و ام لـهسـهر رِوْخـی قهبر و به درێژايي شهويش شهو نخووني ده کهم تاکو بانگهێشتهي لاي خودات بکهم ئهي حهيران.

مُارا مگری کوّلنه ده ر (٤)

حهیرانی کوری نه زعه ف ده السی اسیخ مهوزون پاش نویدی به یانی چووه ناو باخه کهی، همروه که پیشه یه بیشه یه باخه کهی، همروه که بیشه یه بیشه یه بیشه یه که خوم نانی نیوه روی بو بگوریت و پاش نهوه ی لهمز گهوت ها ته ده ره وه پنی را گهیاندم که خوم نانی نیوه روی بو بهرم و نهم فهرمانه ی زور داخوشیکردم، چونکه لهمیژه ناواتم بوو روزانیکی له گهالدا بهرمه سهر و بینینم نه و روزانه ی چون ده با ته سهر هه رله کازیوه ی به یانه و ه تا سه ره تا سه ره تا ده و شه و .

کاتیك بحیوره که هاتوو خواردنی شیخی هینا وه سهر کهوت بو سهر مناره که بو بانگدانی نیوه رو وتم نهمرو کاره کهت من نهیکهم و خواردنی شیخ وهك روز انی تر له پهرژینی باخه که دا داده نیم، و لهپاشدا ده چم بو گوندی (خهرته نك) بو کاریکی پهله، سوپاسی کردم وتی: نه کهی هه نه بکهی له جینگادانانی خواردنه که ، وتی: هه ر نه و جینگایه که یه که بجار هاتی ، نایا لهیادت ماوه.

تاوم دایه خواردنه کهی تابیبهم بو باخه که، چوومه ناوه و بو شیخ گه رام، له و جیگایه نهم دیته وه که لام و ابوو له ژیر دره ختیکدا بیت یا خود له قه راغی جو گه کان بیت... ده ستمکرد به بانگردنی تاکو گویبیستم بیت... و پاش دو وباره کردنه وهی بانگردنه کهم، گویم له هیچ وه لامیک نه بوو، موچر که یه کی ترسناك به له شمدا هات، به بازدان به ره و کوتایی باخه که چووم تاگه یشتمه زهوی یه کی ووشکی به رفر او آن، ده بینم شیخ له کوتایی لایه کی زه ویی یه که دا دانیشتوه، که گهیشمه لای به زه رده خه نه یه که وه و تی فه رموو لام دانیشتم سوپاسی کردم و داوای لیبوردنی کرد له به رئه وهی بوته هوی ماندو بوونم.

حدیران، زؤر بانگم کردی بهلام گویّم لههیچ وهلامیّك نهبوو تهنانهت ترس دایگرتم. شیّخ/ گویّبیستی هاواره کهت بووم وهلامیشم دایتهوه بهلام دهنگی پیاویّکی پیر ناگاته دهنگی توی گهنج ئهی حدیران. حهیران وتی/ پاش ئهوهی شیخ خواردنی نیوهروّی خواردو نویّژی کرد لیّم پرسی. حهیران/ بوّچی شیّخی گهورهم ئهم جیّگایهی ههاّبژاردووه دوور لهباخ و ئاوه که.

شیخ/ به ناره زوی خوم نیرهم هه لنه برا دووه، به لکو له سه رخواستی یه کین له دانیشتوانی گونده کهم که وویستی سه باره ت به زهوی یه کهی پرسیارم لیبکات و رینمایی چؤنیتی ناوه دانکر دنه و هی بکهم.

حمیران/ چ کاتینك شیخی گمورهم جوتیارینكی زانا بووه به کشتو كال و زهوی و ئاو مدانكردنهوه؟

شیخ/ داوای زانیاری لینهده کردم، به لکو داوای موعجیزهم لیده کات.

حدير ان/ موعجزه...! داواي چي ده کات؟

شیخ/ خاوهنی ئهم زهویمی ووشکه بهرفراوانه دهیهوییّت دار و درختی تیادا برویّنیّت و ئاوی بدات.

حهیران، ئهمه ئاسان رواندنی درهخت و ئاودانی کاری موعجزه ی ناویت.

شیخ/ ثهمه راسته سهبارهت بهرواندن، بهلام ثاوه که دووره و زهویه که بهرزه، پیم رِاگهیاند، تهنها دهتوانیّنت بو ههانگرتنی ثاوی زستان و به کارهیّنانی بو ثاودان ئهستیّلیّك دروستبكات.

وتی/ به لام ئاوی ئەستىللەكە تەواو دەبىيت، و منىش دەمەويىت بە بەردەوام ھەبىيت. وتم/ چۆن؟

وتی/ دهمهوینت رینگایهك بدؤ زینهوه که ثاوه که بگاته ثامیرینکی جولینه رکه پال به ثاوه کهوه بنینت بو سهر زهویی یه کهو ثاوی بدات و پاشان بو ثهستیله که بگه پیتهوه و دووباره بو زهوییه که و له پاشدا بو ثهستیله که و دووباره بو ثامیره جوولینه ره که و بهم چه شنه هه تا هه تایه ثاوه دان و به رده و ام ده بی.

وتم/ همتا همتايه! بۆ تا... همتا همتايه ؟

وتي/ بۇ دريْژايى ژيانم كني ئەزانيْت، لەوانەيە سەد سال بژيم.

وتم/ خوا ویستی لهسهر بیّت تهمهنت دریّژ دهبیّت، بهلام ثهو ثاوهی که دهتهویّت بگریّتهوه، گهر توانیرا ههندیّکی بگهریّنیتهوه لهقورو گلهوه ده گهریّتهوه که دهبیّته هو کاریّك بوّ پهك کهوتنی ئامیّره بزویّنهره که.

وتی/ ناتوانین پالییّوهر (مصفی) یه کی بوّ دابنیّین کهلهو خلّتهو خاك و خوّله پاکی بكاتهوه پیش ئهوهی بگهریّتهوه بوّ ئهستیّله که.

وتم/ چې بهرهو پاکهرهوه کهې بهريت؟

وتى/ ئاميره جوٽينده که خوى، ئايا ناتوانينت لهلايه كى ترەوه ئاوه كه ئاوەرۆ بكات بۆ ئاميرى پاكەرەوەكە.

وتم/ گهر بن مانکرا دروستکردنی ثهم ثامیره بهمچهشنه کی ثاوه کهمان له ثامیری پاکهوه کهرهوه که ده گهرینیتهوه بن ثامیره جولینهره که دووباره بن ثاودانی زهوییه که.

و تی/ ئامیره جوولیّنهره که به پاله پهستۆیه کی توندهوه بهرهو ئامیره پاکهرهوه کهی دهنیریّت بهجوریّك که له کونه کانیهوه دووباره بهرهو ئامیره جولیّنهره که بگهریّتهوه.

وتم/ بهلام ئهم ثاوه ههر كۆتايى دينت چهند ئەستىللەكە گەورەش بىيْت.

وتی/ ئایا رینگاچارهی تر نییه بۆ بەردەوامی ئەو ئاوە؟

وتم/ چۆن؟

ووتي/ ناتوانين كه ثهستيلكه ئاوى تيادا نهما ثاوى ترى تيبكهين.

وتم/ له کويوه ثاوی تری بو بينين؟

وتی/ ناتوانین له سهریکی ئهستیله کهوه ئامیریکی جولینهری تر دابنیین و بزرییه کی دریژی بو دروستبکهین تا... ئاوه کهی لیوه بینت له کون و کهلهبهرو ئاوو گژوگیای زهویهوه و بههویهوه ئهستیله که پی پربکهین، بهمهش ئاوه که کوتایی نایهت؟

ُ وتم/ بـەلــــنى ئەبينت بەلام چ ئامىرىڭ ئەم ئاوى گۇوگىياو كە لـەبەرەى زەويمان بۆ ئامىـرى جولىننەر ى سەرئەستىللەكە بگەيەنىنت.

وتی/ ناتوانین واله هیزی ثامیری جواثینه ری یه کهم بکهین ثاو بگهیه نیسته ثامیره جوانینه ره کانی ترو به رده و امیان بکات.

وتم/ بــه لني ده تو انسين، بــه لام ثايــا ثامــيْرى جو ليّــنه رى يه كــهم به رگــهى ثــهم هــه مو و په له په ستو و ماندو و بوونه ده كات.

وتی/ ناتوانین به شیوهیه کی و ا ووردو پتهوو به هیز دروستی بکهین که چرکهیك · نهوهستیت.

وتم/ بمانی، ئەمە ئەشىنت لەئامىرىكدا كەبۆ رۆژىك يان مانگىك ياخود سالىك و يان دوو سال كاربكات بەلام تىز دەتەويىت ئامىرىكى وەھا بىنت كە بەبەردەوامى بۆ ماوەى ١٠٠ سال بجوولىنت و چركەيەك لەكارنەوەستىت.

وتي/ بۆ ئەمە مەحالە؟

وتم/ نه خیر، نه مه بو عه قل مه حال نی یه به لام نه م جولید نه ره سهر سور هینه رانه ، پیویستیان به نه ندازیاریکی شاره زای به توان هه یه ، بزانیت چون دروستیان ده کات، و چون به مه ندیکیان به هه ندیکیان ناو بدات، و چون له کانزایه ك دروستیبکات که ژه نگ هه ل نه هینیت و دوو چاری داخور اندن نه بیت، یا خود له جوره گهردیله یی دروستی بکات که خاوه نی عه قل و رین کخستن بیت تا کو بتوانیت له جینی گهردیله داخور اوه کان گهردیله ی تر دروستیکات.

وتی/ وایدهزانی که گالتهی پیده کهم، و ثایا گهردیله و کانزا عمقل و ریخهری همیه؟ وتم/ له ئهندازیاری مهزن بپرسه.

وتى: ئايا كارەكە پيويست بە ئەندازيارى مەزن دەكات؟

وتم/ ئايا... وا ئەبينى ئەو ھەموو داواكاريانەت و نەخشە دانانەت لەخودى خۆيدا بەبى ئەندازەو ژميرەو بىركردنەوە روودەدات؟

حدیر انی کوری نهزعهف ده لایت: نالیره دا شیخ خوی پینه گیرا دهستیکر د به پیکه نین. حَدیر ان/ گالته م پیده که یت، گهوره م.

شیخ/گالنته ت پینناکه م نهی حدیران، به لام چیرو کی (دلت) بو ده گیرمه وه سهباره ت به کردارو کاریگه رو مهبه ست و پیویستیه کهی، و رده و توانایی دیوارو به رد وه پهنجه ره و ژوره کانی و ده رگا و په رده کانی و نه شکه و ت و چه له کانی و جو گه له و پیچه کانی و رونی و لیلی و چالاکی و شه و نخونی و نارامی و به ناگایی و مهزنی و مهترسی زوری...

حەيران/ ئەمە ھەمووى لەم دلە بچوو كەدايە؟

شیخ/ ئهمه ههندیک له و ریکخراوانهیه کههاو کیشهی وهسفه کهی ماوهمان پیدهدات و له گیرانهوهی رازاوه کانی خودا وویستی ئهم ئاژه له بژی و زیندوو بیّت، و ژیان بریتی یه له خوراك و گهرمی و ئه و حویّنهی تیا دروستکردین که خوراك و گهرمی له شهدنده گریّت به لام ئهم خویّنه پیویستی به بهرده و امی خوراك ههیه، لهبهر ئهوه گهده و جگهرو ریخوی بو دروستکردین و لهخوراکماندا ره گهزی کاربونی تیادا جیگر کردووه که خوراك و گهرمی له ئه نجامی سوتاندنی بهیه کگرتنی له گهل ئو کسجیندا، به لام ئهم سوتاندنه لهناو له شدا ژههر دروستده کات که ئهویش دووهم ئو کسیدی کاربونه لهبهر ئهوه پیویسته خومانی لی پرزگار بکهین له گهل ئهو ههموو ژههرانه دا، چون خومان لهم ژههرانه رزگار بکهین؟

خودای دانیا ویستوویه تی له له شماندا دوو پالیوه نه ری مه زن دابنیت، به لکو دووسو تینه ری گهوره، دووسی بز دروستکر دووین پری ده که ین له هه وا به هؤی همانسه وه رگرتنه وه تاکو به هؤی تؤکسیجینه که یه وه خوراکه که مان بسو تینین، واته کاربونه که مان، و همه موو ئه و پاشه رق و ژه هرانه ی له خوینماندا همیه، و له پاشدا ئه مژه هره سو تاوانه به هؤی همانسه دانه وه فری ده ده ینه ده ره وه ی له شمان به لام گهر ئه م خوینه به وه ستاوی و نه جو لاوی له له شدا مایه وه ریگای نابیت به ره و پاکه ره وه کان بروات تاکو ژه هرو لاشه ی خانه مردوه کانی تیادا فرینبدات جگه له پاشه رق و پیسیه کانی تر، و زه همت ده بو و ریخ له گه خوراکی نوی له گه نه ینه کانی گه ده و ریخ له و جگه روه رگریت.

به لکو زه حمه ت بوو لای نه م خوراکه نونیانه بلاوبکاته وه و به خیراییه کی پیویست دابه شی بکات به سه ر هه موو نه ندامه کانی له شدا، گهر به وه ستتاوی له له شدا بمینیته وه له نه نهامی نه م وه ستانه ی جه سته ده مرد: چونکه له لایه که وه ناتوانیت نه م خوراکه له گه نجینه که ی خوی به ناسانی وه رگریت ته نانه ت گه ر بوشی بییته شیر له دیواره کانی گه ده و جگه ردابوی بیته خواری نایگاتی ته نها چه ند دلوپیکی که م نه بیت و له به ر نه وه ی وه ستاو و نه جولاوه پاش چه ند روزیکی زور به سه ر له شدا دابه شده ده بیت .

له حالی و اشدا لهبرسامردن روودهدات و لهبره تهوه ی له حاله تی وهستان و نهجوله دا ناتو انریّت ژههرو پاشه پو کانی بگهیه نیّته پاکه رهوه کان بو سوتاندنیان و تهمه شده بیّته هوی مردنیکی کتوپر به هوی ژههراوی بوونیه وه، و له به ر تهوی دووباره ناتوانیّت له گهل نهم و هستانه دا تو کسیجینی نوی به پینی خیرایی پیویست و هرگیّت له سی یه کانه وه تاکو خوراکه که ی پینی بسوتینیت له بابه تی شهو تو کسیجینه کونه ی که به سوتاندن گوراوه بو ژههری کی کوشنده، و لهم کاته شدا مردن به هوی خنکانه وه رووده دات.

کهواته پیویسته نه مخوینه بجولیت و بروات، و له رؤیشتنیدا خیراییه کی مهزنی ههبیت، و به هؤی نه خیراییه کی مهزنی ههبیت، و به هؤی نه مخیرایی به زوره وه به سهر گهنیسنه خوراکه کاندا ده روات و پیویستیه کانی خوی لیوه رده گریت.

به چاو ترو کاندنیک ده یگه یه نیسته هه موو به ش و لایه نه کانی جه سته و به هوی شهم خیرای یه مهزنه و ها که ده گاته پاکه ره وهی ژه هرو پاشه پر کانی تاکو فرینی بداته ناویان خیرات به چاو ترو کانینی، و له سی یه کانه وه سوو ته مه نی تازه له ۳۵ و کسیمین و درده گریست و ده سته کات به دوو باره کردنه وه ی کرداری سوتاندنی خوراکه که ی به مه ش خوراك و گهرمی بوله ش دابین ده کات.

حەيىران/ پىاك و بېگەردى بۆ دروستكەرى مەزن... بەلام ئەم ھەموو خيراييە بۆچى لە رۆيشتنى خويندا، و چۆن بەچاو تروكاندنيك تەواو دەبيىت... ؟

شیخ/ بؤچی ثـهم هـهموو خیرایـیه... ؟! چـونکه سووتاندن ههر بهسروشت خیرایه و ژههراوی بوونیش خیرا رودهدات.

تاقیبکهرهوه ههناسه ت بگرهو چهنده دهتوانی لهپیشدا سیه کانت پر که لهههوا نهو جا سهرنج بده، تا چهنیک دهتوانیت، که ههناسه نهدهیت.

گهر بشتهوینت سی یه کانت هیننده ی کوپهاهیه که بینت بو الهوه ی او کسجینیکی زور بگرینت که به شی شهو بکات خوین به هیواشی به وات و پاش کاتژمیریک بگاته وه سی یه کان ههرنابینت.

زانست دەریخستووه کـه دلۆپیــُك خویــِن پیـُویســتی بهنــزیکهـی (۲۰) چــرکه ههـیـه بـــۆ . دەرچـــوونـی لــه دلــــهوه و گـــهـــرانـی بهســهر ههمـوو ئهندامه کانـی لـهشدا و دووباره گــهـــرانهـوهـی بــؤ شویــنـی دەرچــوونـی.

و اتبه بمه ادهی ریسترهی لسیدانی دانست به سزیکهی (۲۵) لسیدان بساخود بسه پژه ی دو و پاتکر دنه و می رستهی (لااله الا الله) بو (۱۰) جار.

حەيرانت/ هيچ خواوەنديك نىيە تەنھا خوداي دروستكەرى مەزن نەبينت.

شینخ/ ثهمه له حاله تی حهوانهوه و مام ناوهندیدا، تاقیبکهرهوه و ههناسهیه کی قوول و هرگره: و اته زورینهی ئو کسجین و هربگره دهبینیت لیدانی دلت هیواش دهبیت.

تاقیبکرهوه و همناسمت بگره بـۆ کـهم بوونـهوهی ئۆکسـجین و یـان مـاوهی هاتـنه ژوورهوهی ئۆکسجین زۆر بده.

تـاکو سـوتاندن زور بیّـت دەبینیـت دلّـت زوّر بەخیّرایی سەرسورِهیّنەر لیّدەدات تاکو رِیْرْهی پیّویستی خوّی بو ثوّکسجین له خویّن وهرگریّت.

حهیران/پاکو بینگهردی بۆ دروستکهری مهزنه.

شیخ/ئیستا، ئهی حهیران، بۆت بهدهرکهوت که خوین پیویستیه کی زوّری بهخیرایی جووله ههیه، و بهجوولیّنهریش و ئهم جوولیّنهره مهزنه دله.

وهتا... ئیزه کرداره که ساکاره گهر وامان دانا دل بریتییه له پهمپینك پال بهخویوه دهنیّت بو ئهندامه کانی لهش دهروات و ده گهریّتهوه بوّلای و دووباره پهمپی دهداتهوه.

بهلام کاره که زور لهمه تالوزتره: پیویستی بهدوو پهمپ تهبیت یه کیکیان پال بهخوینهوه دهنیت بهرهو لهش و تهوی تریان پال بهخوینهوه دهنیت بهرهو سیه کان تاکو لـهویّداً پاك بینهوه و بـهرهو دل بـه پـاكو بـیّگهردی و بههیّرو بهچالاكی و بهثاماده كراو به ع ســوتیّنهری پیّویســت، و تــهنها پهمپــیّك بهشــی ناكــات بــۆ پالپــیّوهنانی خویّــن بــهرهو ئهندامهكانی لـهش.

گەياندنى بۆ سيەكان و پاش گەرانەوەي بۆ دل چونكە كاتيك كە خوين لەپەمپ دانى یه کهمهوه دهردهچینت لیه شاخوینبهری گهورهدا کهبه (ثاورت) ناو دهبرینت، دابهش دەبينت بۇ جەندەھا لىق پاشان بەھۇى ھيزى پەمپدانى يەكەمەوە دەگەريتەوە بۆ دەمارە خوینهیننهره کان، و لهوانهوه له گهوره دهماره بوشایی خوارهوهدا و له گهوره دهماره بۆشايى سەرەوەدا كۆ دەبنەوە بەم ھاتوو چۆ دريىۋەو تىڭكەل بوونە ھيزى پالىيۇوەنانى پەمپدانى يەكەم كەم دەبپىتەوە، ئىبتر ناتوامپىت دووبارە بگاتەوە سىيەكان و لەوپىشەوە بگەرنىتەوە بىز دل، كەواتىە پىۆيىستى بە پەمپى دووەم ھەيە، بەرەو سيەكان پالىي پيۇە بنىيت، تاكو لمويّدا پاك ببنموه و بمرهو دل بگەريّتەوە، وەك دەبينين بەھۆى ئەم كردارەوە وەك پيّم وتي: پيويستي بهدوو پهمپي ههيه چاره چيپه؟ ثايا دروستکهر دوو پهمپي دوور و جيا لەپسەكىر دروسسىدەكات؟ ئەمسە ئاسسانە بسۆى، بسەلام ئاشسكرايى دانايسيەكەي و مسەزنى تواناییه کهی، همردوو پهمپه کهی لهیهك دلدا دروسكردووه، و همردوو كیان لهیهك كاتدا كارده كەن لەبەر چەندەھا دانايى زۆر: يەكەميان خۆمان بەدووردەخەين لەو مەترسيەي کەلەوانەپ رووبىدات، كىـە ئــەويش نەخۆشىيو ھــەرس نەكردنىيان دلــە راوكــــنى و دەمار گیریی په لـه پچـراندنی په کیْك لهپهمپه كان كەدەبیّته هۆي تیْکچوو نیْکی كوشنده له رؤشتنی خونینه کهو سوتاندنی و دووهم دانیایی پهك پهمپ لیه بۆشیایی سیکدا سیوك و ئاسانترو جینگا کهمتر ده گرینت و دانایی سیههمی که خودای بهتوانا ههموو شتیک به جواني و رينکي دروستده کات.

یه که پهمپی له دروستکر اوه کاندا زور سهرسو پهینه ر تره و گونجاندنو شیاوی تیا سهیر تره و به به لگه تره له سهر تونایی خودا، و نهمه یه نهینی داهینان که عهقلی سهرسام کردوه، گهردروستکهر ویستی ههردوو پهمپه که لهیه که دلدا دابنیت و له کاتی پهمپدانی و پر کرندا یه کبگرن و خوینی نالی بیگهردتیکه ل به خوینی پهس نه بیت، چار چیه بو نهمه خودا دلی کردو ته وه دو و به شهوه، یه کیکیان له لای راست نهوی تریان له لای چهپ و دیو اریکی بی کون و دهر کهی خستو ته و نیوه ندیان و گهر بو ههریه کیک له و پهمپانه ته نها ژوریک هه بوایه کتوپ ده بووه هی و هستانی پهمپه که وهیان ده رچوونی خوینه که له ده و هستانی پهمپه که وهیان ده رچوونی خوینه که ده و هستانی پهمپه که ده و هستانی

حدير ان/ تينه گديشتم ئهي گهورهم.

شیخ دن له هم و چرکه یه کدا نزیکه ی (۲۰) سانتیمه تر له خوین ده هاویژیت و اته به خیر اییه کی زورو بنی وهستان په مپی ده دات گهر ژوره که جینی یه که په مپی بووایه و گهر ژووره که ی بگوشیت بو په مپدانی خوین به م گوشینه رو شتنی خوینی پاک بو سیه کان ده وه سینت و به هوی نه م گوشینه که به ره و دو او ه بو لای خویان ده گه رایه و و ده گوشین و همروه ها نه و په مپه ش که خوینی پیس به ره و سی یه کان ده بات به مجوّره و ده گوشرین و هاتنی خوینی پیس ده وه ستیت له خوینه ینه ردو و ژووره که بو دل و خوینه که تیاباندا ده گه را نه و کاته چار چی یه ؟

ده بینت لنه دلتی چه پدا خوینه ئاله بینگه ره که خاوه نی دوو ژوور بینت یه کیکیان له سه ره وه ئه وی تریان له خواه وه ، ده بینت له دلتی راستدا خوینه ره شه بیسه که خاوه نی دوو ژوور بینت ژووری سه ره وه ی لای چه پ که به (گوینچ که لهی چه پ) ناو ده برینت پیشوازی ده کات له خوینی ره شی بیسی ها توو له دوو خوینه پنه ره کانه وه ، و له ویوه ده کرینه ژووری خواره و که به (سکوله ی راست) ناو ده برینت، و ئه میش له لای خویه و ده یکوشت به روسیه کانی تاکو پاك بکرینه وه پاشان به هوی هیزی ده یکوشی هم دوو سی کانه وه به پاکی و بینگه ردی به ره و (گوینچ که لهی چه پ) ده چن و پاشان به ره و (سکوله ی چه پ) ده چن و پاشان به ره و (سکوله ی چه پ) ده چن و پاشان به ره و (سکوله ی چه پ) ده چن و پاشان به ره و (سکوله ی چه پ) ده چن و پاشان به ره و (سکوله ی چه پ) ده وینشه وه به ره و شاخوینه و ده چن ... هه ربه م چه شنه ده پنت ... تا م رؤ ف له ژباندا بینت ...

گدر نده شوینی هاتنه ژووره وه ی نیوان گدوینچکه الده سکواله هدمیشه کراوه بوایه کاره که تیکده چوو، چونکه نده گوشینه کدماسولکه کانی دل پینی هدانده سیت به هیزیکی نده و نیکه بتوانیت خوینه هاتووه کانی هدر دووسی و خوینهینه ده کان به راه و دوا بگیرینه و و نیمه ویستمان دوو ژووربن بن پاراستنی نده م پاله په ستویانه ی که له نیوان خوینی ها و ریزر او خوینی گهراوه دا هه یه بن نه مه کار چی یه ؟

ریی رودرور و ایم دوو ژووره دا ده کهیه کی داخراو ههبیت تاکو نه هیلایت له کاتی پیویسته له نیزوان نهم دوو ژووره دا ده کهیه کی داخراو ههبیت تاکو نه هیلایت له کاتی کر داری گوشین و هاویشتندا خویننه کهی بگه پیته وه به هنزی بوونی نه و ده گایه وه، گویچ که لهی چه به ده توانیست خویننه که بگوشیت و بیهاویسته سیم کان بکات، و سیکولهی چه بیش ده توانیست خوینه که بگوشیت و بیهاویسته شاخوینه در وه به بی هیچ بیزار کر دنیکی در او سیکهی که گوییچکه لهی چه به.

به لام دبینت نهم دهر که یه ههمیشه داخر او بینت؟ نهمه لای عهقل شیاو نی یه له کویوه خوینی نالی تازه بچیته سکولهی چههوه، خوینی ره شیش بچیته سکولهی راستهوه. ناره زوی دروستکه ری مهزن و ابوو نهم دوو دهرگایه به شیوهی دوو ماسولکه یی دهمار اویی به یه کدا چووین که بتوانن له خویاندا بکرینه وه و دابخرین چرکه له دوای چرکه به یی وهستان به لام دوو صهمام بر دوو دهرگاله دوو دلی جیاکر اوه له یه کتر به هزی دیواریکه وه، نایا پییوست ده کات کردنه وه و داخستینان پیکه وه بیت له یه کاتدا؟

ئەوانــه دوو دلــــى ســـهربەخۆن، ئايــا ئەتوانريــت كــردنەوەو داخســـتن لـــه دوو لــيــدانى . جياوازدا بيــت؟

نهخیر ههرگیز نابیّت، چونکه له رِاستیدا یهك دل ههیه، بهگویّرهی جولهو گرژ بوون و گووشین و پهمپدانی، و ثهگهر لهبهشهكانیشیاندا دوو دل بن.

گهر دل ههمووی گوشرا چی روودهدات لمه کاتینکدا داخهری دلی لای راست داخراو بینت که خوینی رهشی لیوه دهردهچینت بو ههردوو شادهماری سییهکان... ؟ نهمهش دل دهتهقینی و دهیدری.

که واته ده بینت همه ردو و داخه ره که به یه که وه بکرینته و ه تاکو ئاسان بینت هاتنه ژو و ره وه ی خوین بز هم ردو و گوینچکه له، و به یه کیشه وه دابخریت تاکو هم ردو و سکوله به یه که وه پال به خوینه و هنین بز ده ره وه هه ر به بحوره یه له شوینی هاتنه ده ره وه ی خوینی و شاخوینه و له شوینی هاتنه ده ره وه ی خوینی ره ش له سکوله ی راسته وه بز ده ماره خوینه و کانی سیه کان.

دو دووباره پیویسته لهشوینی هاتنهدهرهوهی ثهم دوو خوینهدا کهدا داخهریک ههبینت بغ ههریه کهیان تاکو خوین لهشاخوینههرو دهمارهخوینبهره کانی (سی) یهوه ثه گهرینهوه بغ دواوه و پیویسته ثهم دوو داخهره بهیه کهوه دابخرینت و بهیه کهوه بکرینهوه.

وهك ئەو دوو داخەرەي كەلەگەرودا ھەن...

تالیزه ۱۵ هاتینه کوتایی فهرمانی کرداری پهمپدانی (هاویشتنی) خوین و وهرگرتنه وهی سهباره ت به همردوو جوّره کهی تال و رهش ته نها ته وهمان له سهرماوه که بزانین چوّن خوین ده گاته همموو به شه کانی له ش، و له له شدا پهلی به رز هه یه وه ك سهرو همردوو قول، و پهله کانی خواره وه، وه ك همردوو قاچ سك له ناو بوشایی له شدا هه یه، چوّن به هوی یه ك شاخوین به روه و خوین ده گاته ته م سی به شه ؟ تایا وای لیبکه ین که له سهره تادا سه ربروات و له پاشدا بو ناو به شه کانی سك و تینجا بو همدووو قاچه کان، ته و اکاته ته و این به سه و تینجا بو همدووو قاچه کان، ته و اکاته ته و

خوینهی کهده گاته ناوهوهی سك و ههردوو چاچ بریتییه له خوینی پیس و ژههراوی، چیونکه خوین لهستهردا به به شکراوی دهروات و لهههردوو قولیشیدا دووباره به دابه شکراوی دهروات.

لهسهرو قولدا خوین ده گاته ههموو کون و که لهبهرو خانهیه بههوی چهندهها ده مراوه که تا ئیستاش دابه شکردن و ووردبونی لهخو گرتووه، تاکو دهبیته (تاله موولوولهی ووردی خوینن) و لهبهر زور ووردییه کهی واناو دهبرینت، و پاشان ده گهریتهوه بو شاخوینبهر تا... جاریکی تر کو ببیتهوه تیایدا تاکو لهویوه بگاته ناوه وه مسك کهلویشدا دووباره به شده بینته وه بو تهوه و دهمارو تاله دهمار؟ و چون جاریکی تر ده گهریتهوه و له شاخوینبهردا کوده بینتهوه بو تهوهی بنیرریت بو ههردوو قاچ... ؟ نهو کاته چهند پیسی و ژههری لهخوی ده گرینت؟ کهواته، دهبیت وای لیبکریت کهبهشی مگهوره له شاخوینبهره وه جیا ببینتهوه یه کیک لهو بهشه گهورانهی بهره و سهرو ههردوو قول بروات، و بهشی گهورهی تریش بهره و ناوسك بروات و بهشی گهورهی سینمیش بهره و ههردوو قاچ بروات و ئالیره دا توانیمان خوراکو گهرمی پیویست بو لهش دابین بهره و همردو و قاچ بروات و ئالیره دا توانیمان خوراکو گهرمی پیویست بو لهش دابین به کهین به دابین به دابین به دریت له ریگای سیه کانه وه و چون خوین بگهرینته وه بگهیه نریته سی به کان؟

دروستکهری داناو بینگهرد بو نهم گه رانه وه به ده ماری تا به تی ساز کردوه که پنی ده و ترینت خوینه ینه ده کان، که خوینی ره شیش له سه ره وه ده چینه بو شایی خوینه ینه ری ده و ترینت خوینه ینه ره کان، که خوینی ره شیش له سه ره وه ده چینه بو شایی خوینه ینه ری خوارو، و نهم دو و خوینه ینه ره وی خویان ده گرن تا ده گه نه (گوین چکه له ی راست) و له پاشدا بو (سکو له ی راست) و له ویشه وه خوین به ره و سیه کان ده چینت ده سوتینریت و له پیسی و ژه هر و پاشه رو رزگاری ده بینت، و نو کسجینی نوی و ه رده گرینت، و به خوینی ناتی گه شی پر له و زه ده چه ناو هه ردو و خوینه ینه ری سی یه کان و به ره و دل رینده که ناتی کردنه وه ی دالدا له همه و چرکه و په مهدانی کدا له گوین چه که نه ی چه به وه و له ویوه ده یه اویژیته شاخوینه و موجه شنه ...

حەيران/ پاك ۇ بېگەردى بۆ دروستكەرى مەزن... چەن بېگەردە.

شیخ/ لـهٰلای تـــق وایــه ثــهم شــته ســهرســورهینــهره نامقیانــه لــهم رییژهی دهمارو خوینبـهرو خوینهینـهرانـهدا کوتاییان دیــت؟ نه خیر ئهی حهیران، به لکو خوینبه رو خوینهینه ری تر ههیه له دلدا، حهیران/چؤن؟

شیخ/ ئایا دل مافی ئەوەي نىيە كە خۆراك بەھەموو لەش دەدات، خۆيشى خۆراك وەربگریت.

حەيران/ بەلنى لەو خوينەي كە تيايەتى خۆراك وەردەگريت.

شیخ/ بهلام دل وه کو ههموو تهندامه کانی تری لهش کهلهههموو تهندامه کانی تر مەزنىرە، جۆرەھا دەمارو موولوولەي ووردى تىندايە كەدەگاتە قولىترىن خانـەلـە پنکهاته کهیدا، که خوراکی دهداتنی و پیسی ژههرو پاشهرو ده گهرینینته وه و دهبینت نهم خوینه پیسه ژههراویه ههمان ریگای پیشوو بگریت، بهخوین هینهرهی تایبهتی ده گهریتهوه بز دله که دەرژیته گوینچکەلەي راستەوە له سکۆلەي راست بز پالاوتن بنیرریت و هەر به بحۆره خودای دروستکهری کاربهجی خوین ده گیریتهوه بۆ دل خوی ، دوو خوینبهری که پییان دەوترینت (دوو شاخوینبهر) که له شاخوینهبهری گهوره جیادهبنهوه له شوینی دەرچوونى خوين لـه دلـدا، واته لـهو كاتـهى كه خوين بهووزەترين و بهپاكترين شيوهيه، چۆن، نەء كە دل خۆي خوين دەبەخشينت بەھەموو بەشەكانى لەش كە خۆي بەمافىرين و به پیویستی ترین ئەندامه بـۆ خوین به خۆراك و ریژهو پاكيو بهووزهییه كهي بهتهنها پینچ يه كى خوينني لهش وەردە گرينت، له گهل ئهوهى كهقهباره كهشى ئه گاته يهك لهسهدى قەبارەي لـەش و زياتر ئۆكسىجىنى لەخۇ گرتووە، و ئەندامەكانى ترى لەش لەچواريەكى ئۆكسىجىن زياتىر نابن كەلـە خوينىدا ھەيـە، و ھـەر بۆيـە خـوداى دروسىتكەر بـۆ ئـەم دلــە خوينه بهرو خوينهينه ري تايبه تي دروستكردوه تهمهيه دل ثهي حهيران... تهمه يه دل له کردار و جالاکیه کهی دا، لهمهبهست و پیویستی و رادهو رینژهی، و دیوارو لیواری، و پهنجــهرهو ژووره کــاني و دهر گــهو پــهرده کاني، و ئهشــکهوت و چــاله کاني، و جو گــهو گولاوه کانی، و بینگهردی و لیلیه کانی، و نهریت و شهونخونی، و ثارامی و بهثاگایی و مەزنى و مەترسيە كەي.

ئەمە ئەو دالە ھەۋارەيە كە ٧٠ سال يان ٩٠ سال لىلدەدات بەشەوو بەرۆۋ كە چاو تروكاندنىك ناوەستىت... ئەي حەيران...

همموو ئهندامانی لهش به ارهزووی خوت ده توانیت زور بیحهوینیه ته وه یان کهمینگ ته نها مهمین به دریزایی تهمهنت، نهوه نهوز ده دات نه دریزایی تهمهنت، نهوه نهوز ده دات نه دریزایی تهمه ته ده و ته ده کات به دریزایی تهمه تده تووتنی و دایده گریست نه اله یادی ده چینت و نه هماته ده کات، نه همه تده تووتنی و

نه ته شکه و نه ده مرکیت و نه ده کوژیته وه نه بیزار ده بیت و نه گله یی ده کات و تؤش سته مکاریت ئازاری ده ده و به به مو په ژاره تووشی ده که یت، و به پی و کینه کانت داخی ده که یت و به ئه وینت خوشحاتی ده که یت و به فرمیسکت ده یگرینیت و به غهمت دایده پرزینیت... و ئه و لینبوردن و لیخوشبوونه چالاك و به ثارامه ، به فه رمانی ثه وه ی که باشترین شیوه دروستیکردوه، و که ره سه و پیویستیه کانی بو ثاماده کردوه پشکووی تیدا داگیرساندوه، و ه راده و ماوه ی بو داناوه گه رماوه کهی ته و او بو و و له کاره کهی که وت، له قه فه زه که و به ژاره ئاسوده ده بیت.

(هاوار بۇ ئەو كەسانەي كە داليان بەرامبەر ناو هينانى خودا رەقە). ئەي جەيران ﴿فَوَيُلٌ لِلْقاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾الزمر: ٢٢

به ردیکی پیکه نیناوی وگریا ناوی (۵)

ئهی ئهم ژیانه ئهی حهیران تۆن چووزانیت ئهم ژیانه چییه خودا دروستیکردوه له سهنگیکی مردوی کهری رهقوته فی و له پاشدا بؤته زیندوویه کی تیکوشهرو دهر ککهرو به ناگاو تووره و رهزامهند، سوپاسکهرو گلهیکهر، پییده کهنی و ده گری... خوز گه بمزانیایه بهشی ریکهوت چهنده له دروستکردنی له خاك و له ناو نهی حهیران؟

﴿ أَوَلَـــمْ يَرَۚ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَائَتَا رَّثُقَاً فَقَتَقْنَاْهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاء كُلُّ شَيْء حَيِّ أَفَلا يُؤْمُنُونَ﴾الانبياء: ٣٠.

﴿ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلُّ دَائَّة منْ مَاء ﴾النور:٥٠.

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَلْتُمْ بَشَرٌّ تَنْتَشِرُونَ ﴾الروم: ٢٠

﴿ هُلُو اللَّهَ عَلَقَكُلُمُ مِلْ طِلْيَنِ ثُمَّ قَضَى أَجَلاً وَأَجَلٌ مُسَمَّىً عِنْدَهُ ثُمَّ أَلْتُمْ تَمْتَرُونَ﴾الأنعام: ٢.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَذَعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابِ ۚ وَلَـــوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبُهُمُ الذُّبَابُ شَيْعًا لا يَسْتَثْقَذُوهُ مِنْهُ صَعَفَ الطَّالِبُ ' وَالْمَطْلُوبُ، مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴾الحج:٧٣–٧٤.

﴿ فَاسْـــتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينِ لازِب، بَلْ عَجبْتَ وَيَسْخَرُونَ، وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ﴾الصافاتُ: ١١-٤٠.

ئەمەش ھەندى لە فەرموودەكانى قورئانن سەبارەت بە دروستكردنى ژيان لە (قورێكى لينج) زانست ھەمان بۆ چوونى ھەيە.

که واته نه و ژیانه چی یه که زانایان و قورنان ریکه و توون له سه ر نه وه ی که پیکهاته یه له (ناوو له قور) و له رؤخی شار اوه ی نهینی یه کانیدا ده سته و ستانن و نه و زانایانه ی که شتی زوریان زانیوه له به ش و سه رچاوه که ی و ره گه زو سروشتی یه که ی و ریکخستن و سستمه کانی و زانیان همه موو زینده و هرینك له خانه پیکدیت و یه ك خانه له تنوكی یه که م

پیکدینت (پرؤتۆپلازما) و زانیان ثهم تنؤکی یهکهمه پیکهاتووه له کاربؤن و ئۆکسجین و هايدرۇجين و نايترۇجين... و تاقيانكردەوە كەلە شتيڭكدا ژيان دروست بكەن ولە پاشدا دانیان نا به نهتواناییاندا، و له گهل قورثاندا ریکهوتن تهنانهت دروستکردنی میشك مەحالە.

ئايا نايەتموه يادت ئەي حەيران وتەكەي (بوخنەر) (خودى خرۆكە لە ساكاريشدا خاوهنی بنهماو پیکهاتهیه که، کهناشینت لهبی گیانهوه دروستبوو بینت: به لکو دروستبوونی لـه بـێ گـيانهوه بـهراي زانسـت بـه موعجـيزه دادهنريْـت وهك چـۆن عـهقلْ باوه رناکات گیانله به ره گهشه داره کان راسته و خو له بنی گیانه وه دروستبووبن

حەير ان/ چۆن نايەتەرە يادم.

شیخ/ و تهی (نؤماس ئه کویناس) ت نایه ته وه یاد که ده لینت (هیچ زانایه ك نی یه له زاناکانی سروشت همموو شتیّك سهبارهت به سروشتی میّشك بزانیّت)

حەير ان/ جۇن نايەنەوە يادم.

شَيْخ/ بِهُلَام تُهُم قُورِ ثَانِهِي كِه دەفەرمويْت بەخەلكى ﴿يَــا أَيُّهَا النَّاسُ ضُربَ مَثْلٌ فَاسْتَمَعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾الحج:٧٣ که پیش همموویان کهوتووه ئهی حهیران...

حەيران/گەورەم وايان دەبينيت كەلە قورئانيان وەرگرتبينت؟

شیخ/ عەقلە ساغەكان لــه رەوا و حەقىقەتەكاندا بەيەك دەگەن ئەي حەيران، و چەند زانست زياتر بين، گەيسشىن بە حەقىقەتەكان ئاسانىرو نزيكىر دەبيىت.

هـەر لەبـەر ئەمەيـە كـە دەبيـنين زاناكـان پـاش نوشسـتە مادديــەكان كــە ھەندىكـيان دوو چاري بوون لـه کۆتايـيه کاني سـهددهي نۆزدههـهم ده گهريّـنهوه بـهرهو گهيشـتن بـه حهقیقهت، و نزیکه ههموو یه کبن به زمانحالی گهوره کهیان له سهر ثهوهی که ثهم سیستم و پاسایانه که لـه سـهر بـنهمایان ژیـان دروستبوو، گهشـهي کـردووه و، پهکێـتي لـه خـۏ گرتووه بن مهبهست و وویست و بایهخدان و دانایی کهمهحال دهبیّت لهلای عهقلیّکی ساغي خاوەن بير باوەر بەوە بكات كە ئەم ژيانە بەھۆي ريڭكەوتى كويرانەوە پەيدا بوو بیت، زانای گهورهی لینگلیزی (لورد کلفن) ئهم باوهره لهناو خهالکدا بلاوده کاتهوه و گالنهی بهوانه دینت که دهلین دروستبونی ئهم ژیانه له رینکهوتهوهیه و، سهری سورماوه له هـهندي لـهو زانايانـهي كـه چـاو دهپـۆش لـه بوونـي دياردهكـاني دانـايي و سيسـتم بههـزي بەلگەي تەواو برەرەوە لە سەر بوونى خوداو تەنھاييەكەي كاتيڭ دەلينت (زەحمەتە بۈ مروف تهندیشهی سهرهتایی ژیان و بهردهوامیه کهی بکات، به بنی بوونی هیزیکی

﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾فاطر: ٢٨؟

حهيران/ رِاسته ئهوانهي له خودا دهترسن زانايانن.

شیخ / تَهُم مروَقه نهی حهیران که دهربارهی نهو، خودا دهفهرمویّت به باشترین شیّوه دروستمانکردووه، بهشی ریّک و جوانیدا، و چاودیری و ریّز پیدانی و جوانیدا، و چاودیری و ریّز پیدانی و عقل پیدان و فیرکردنی... ؟

﴿ لَقَدْ خَلَقْنَا الْأَنْسَانَ فِي أَحْسَن تَقْوِيم ﴾التين: ٤

﴿ يَا أَيُّهَا الْأَنْسَانُ مَا غُرَّكُ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ، الَّذِي خَلَقَكَ فَسَـوَّاكَ . فَعَدَلَكَ ﴾ الانفطار / ٦ -٧

﴿ الَّذِي أَحْسَنَ كُلُّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْأَلْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴾ السحدة:٧.

﴿ أَكَفَرْتِ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطَّفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلاً ﴾الكهف:٣٧.

﴿هُــوَ الَّــذِي خَلَقَكُــمْ مِــنْ طِــينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلاً وَأَجَلٌ مُسَمَّىً عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ﴾الأنعام: ٢.

﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مَنْ طَينَ لَازِبِ ﴾الصافات: ١١.

﴿ هَــلْ أَتَى عَلَى الْأَلْسَانَ حَينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئاً مَذْكُوراً، إِنَّا خَلَقْنَا الْأَلْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعاً بَصِيراً ﴾الانسان/١-٢.

َ ﴿ اقْــَـرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْالْسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ، الَّذِي عَلَمَ بِالْقَلَم، عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴾العلق/١-٥.

(وَعَلَّمَ آدَمَ ۚ الْأَسْمَاءَ كُلِّهَا)(البقرة: من الآية٣١))إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَراً منْ طِينِ (٧١) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجَدِينَ) (صّ:٧٢).

ئه مه ه ه نُدیکه له و فهرموودانه ی قور تُان ثاماژه ی بن کردووه که مرؤقی دروستکردووه . له ناموه ی که مرؤقی دروستکردووه . له ثانو له لای خوی، دوای ثهوه ی که هیچ جوره بوونیکی نهوه و له سهر زهوی که نزیکه له و ته کانی زانست سهباره ت به دروستبوونی مرؤف له خاك و له ثاو له تنوکی یه کهم، له چه ند ماوه یه کی دیاریکراوی گهشه پیکردندا دوای ثهوه ی که هیچ دیارده یه کی نه بووه له چینه کانی ژیر زهویدا، ثایا به شی رینکه و ت چه نده له دروستکردنی ئه م مرؤقه دا ئه ی حه یران ؟!!

ته م مروقه سهرسورهینه ره که ژیانی ده ست پیده کات له خاك و او و تنوکینگ همروه کو هممو و ازه این کینگ همروه کو هممو و ازه اینکی بی زمان و ایه، له پاشدا ده بیه فعیله سوف (هممو ناوه کان فیر ده بیت و عمقلی فراوان ده بیت بو ده رك کردنی همموو شتیکی امم گهردوونه له بوون و مادده و سیستم و ره و او چاکه و جوانی و لهمانه وه زانست و اته هونه رو الهده بو هو نراوه و ستران و دانایی و فه لسه فه و تصهوف دا اله ریزیت و له سهر روشنایی الهمانه وه حمقیقه تی بوونی خودا که له ناویدا همیه تیایدا ده رك کری بی اله و می بزانیت.

ئايا دروستكردني ئهم مروّقه بهم شيّوهيه دياردهيه كه لـه ديارده كـاني ريّكهوت ثهى حديران؟ ئهم مروّقه چييه و چ لهسهر سورهينهره كاني بهينمهوه يادت؟

چون لـهُو سَنی تاریکیهٔ دا دروست دهبینت چون لـه سکی دایکیدا گهشه ده کات له تنوکینکهوه بـنو گوشتیکی ههانواسـراو پاشـان بـنو گوشـتیکی جـوراو و لـه کوتایدا بـنو مروفیکی تهواو، دروستکردن لهدوای دروستکردن...!

چــۆن ئــهم مــرۆقه ئــهو خۆراكــه لــه جگــهريدا دەيگۆرێــت و راســتى دەكاتــهوه و هەليده گرێت.

ته م جگه ره چی یه ... ؟ و نه م رژینه ره مه زنه تا شکر ایه چی یه سه خی و ره زیله سه نگین و ژیره ، راستکه ره و و راستکاره ، هه لگر و به ده ستهینه ره حه شار ده رو چاو چنو که ، گهر شه کر له خویندا یه ل به ریزه ی یه ل له هه زار دا زیاد بکات نه و قه ده غهی ده کات بی به شی ده کات ، و گهر که می کر د به خشنده و سه خی ده بیت ، و گهر له سنوری خوی زیاتر بو و هه نیده گریت بو کاتی پیویست ، پاش گورینی تاکو به تریاك خوراکت بداتی و بتهاریزی له ژه هره کانی ئه م رژینه ره هو رمونیانه چین که خاوه نی رژینه ری کیمیای شار راوه ن که زالن و فه رمان ده که ن به سه رده مار و ماسولکه و نیسك و عمقل و دل و خوینه ره کان و کورتی زالن و فه رمان ده که ن به سه رده مات و بچوو کی ده کاته وه و دریزی ده کات و کورتی ده کاته و مارد نابیته وه پاله ده کاته وه عمور و نیز به رز و نزم ده کات و سست نابیت ، جه سته گهرم ده کات و سارد نابیته وه پاله خوین به رز و نزم ده کات و ده ماره کان چالاك و سست ده کات و رژیز نه ی خوین ده پاره و راده که ی راده گرینت و شه کر زیاد ده کات له که مبوونیدا و له زور یشد ده یوه ستینی و کلسی نیسکه کان راده گرینت و نه ژادیی ده دات به خانه کانی یشد ده ده ی حدیران ؟

ثهم خانانه چین که به چاو نابینرین و ژمیرهیان له له شی مروّقدا ده گاته چهنده ها ترلیون، و چون کومهل کومهل رینکده کهون بو ثهوه ی لایه که له شه پیکیهینن، ههروه که همنگ و میرووله وان که ده زانن به و روّلهیان ههستن که پییان سپیردراوه له روّمانی ژیاندا... ؟

ئهم هاویه کبوونه میکانیزمه کیمیاییه دهمارییه چییه کهوا له ههموو ئهندامه کان و خانه کان و رژنینه کان ده کسات گویبیست و هاو کساری یه کتربن بو دو زیبنه وه هاو کیشینکی چهسپاوی وورد له خوین و ئاوو گهرمی و سیچکاوه کان و گوشینه ره کان و خوی و ترش و چهوریه کان و شه کره کانی لهش و هه تده ستیت به چاکبوونه وه مهموو خراببوونین و دروستکردنه وهی ههموو رامالکراوه کان و به جینگر تنه وهی ههموو کهمیه که و ساریز کردنی ههموو نه تو اناییه که، و راستکردنه وهی ههموو زیاده رهویه که دوورینه وهی همموو در اویک و پینه کردنی ههموو کونین و گرتنه وهی ههموو شکاوییه کو نه هیشتنی ههموو خوین به ربوونیک، ئاماده کردنی ههموو هیزیک و تیز کردنه و ههموو خوین به مهموو زیاده رهونی ههموو دو ژههرو در و مهریه ک به جیاتی شههیدانی نیشتمانی دو ژمنکاریک و یارمه تیدانی سوپا به سه ربازی نوی، له جیاتی شههیدانی نیشتمانی یو ز ... ؟

ئهم عهقلهی که ههموو عهقلینکی سهرسام کردووه، و تا ئیستا راماون له نهینی یه کانی ئهی حمیران، له چ سهرسورهینهرییه کی باست بغ بکهم؟ چنون ملینونه الله ملیون له رانسیاری گهنجینه بکهین، و له کوی ههالیسبگرین و چنون له کاتی پیویستدا له گهنجینه کانیاندا دهریان بهینین.

چۆن شت بهینینهوه یادمان و چۆن بهراوردو شیکارو ئاکامخوازی و فهرمانرهوایی بکهین ئهی حهیران؟

و ئىم پارچە گۆشتە چىيە و ئىم زمانىە كەچەپكى دەمارە چىيە كە خوا بە ھۆيانەوە ھەمو ناوەكانى فىر كردووين و بەھۆيەوە خراوينەتە سەروو فريشتەكانەوە ئەي حەيران..؟ ئەم ئامىرە دەماراويىيە سەرسىورھىنەرە سامناكە چىيە كەزالىن بەسەرىدا، و زالـــە بەسەرماندا بزانىن و ياخود نەزانىن زالىن بەسەريا لايەنىكىدا لەھەندى لە ئەندامماندا.

ئىم مىادە چىنراۋە كە زياتىر لله ١٢ ملىيۆن خانىەن كىە ھەريەكىميان بىەھۆي لىيمقە دەمارەكانەۋە نەژمىرەۋ نەئامار دەڭرىن.

به ووردی و هاویه کبوونیککی بنی شومار کارده کهن، ههروهك یهك خانه بن وان، ئهی حهیران؟

ئهم (پهرده سهحایه)ی میشکه چییه ههروهها بنکهیه کی سهر کردایهتی و ایه لهههمو مالیک له مالهکانیدا، ریکخهریک کهبهههزارهها نامهی هاتوو لهدهرهوه وهرده گریّت له ریّگهی ههستیاره کانهوه و ههوال ده گهیهنیّنه سهر کردایهتی بهرزتر... ؟

ئه و سهر کرده بهرزه کنیه که ریکخستنی نه و ههمو و نامه یه ده گریته نهستوی خوی، نهمه یان دوا نه خات و نهوی تریان ده خوینیته و و یان فرینی دهدات ه قو لایی ناخیه و ه، و به راوردو شیکار و راستکردنه و ه کات تاکو ناکام خوازی لنی به ده ست ده هینیت و له ههسته کون و نوی هه لگیراوه کاندا ده رککردنی سه رسو رهینه ری عمقلی پیکده هینیت و له له و گیانله به ره نی زمانه خوین ریزه ناژه لی یهی ده رده چیت.

ه مندی جار و ۱ بهرز دهبیته وه و هخته بگاته سهر سه کوی نه و خودایه ی که کردویه تیه خهلیفه ی خوی له سهر زهوی و ه پیزی لیناوه و به هوی قه له مهوه فیری کردوه.... نه ی حهیران... ؟

ئایا ئهم ههموو بهخشنده یی و ورده کاری و دروستکردنی راست و رادهو ئهندازه دانان و ریکخستنه، فهرمان و راستکردنهوهی و پیکهوه لکاندن و گویبیستی یه کتر و هاو کاری و هاوشیوهی له نیوهند ملیونهها ملیون و له گهردیله و خانه و دهماردا ئایا ئهمانه ههموو به گشتی دیارده ن له دیارده کانی ریکهوت ئهی حمیران؟ (ثایبا بیاوه ردار نابیت بیهوهی کهلهخاك دروستیكردیت و كردووىتیه پیاو) شهی حمیران

﴿ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابِ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلاً ﴾الكهف:٣٧.

﴿ بَكُ عَجْبُ تَ وَيَسْ خَرُونَ ، وَإِذَا ذَكَ لَكُ رُوا لا يَذْكُ سِرُونَ ، وَإِذَا رَأَوْا آيَ لَهُ يَسْتَسْخُرُونَ ﴾الصافات/١٢-١٤.

(به لکو سهرت سورماو گالتهمان بیده کهن، و گهر بیهینینه یادیان، ناهینته و ه یادیان و گهر نیشانه یه کیان دی گالته ی پیده کهن).

حهیرانی کتوری نهزعهف ده تیت... نالیره دا شیخ چاوه کانی پر بوو له فرمیسکو گریا، خوم دا به سهر هدردوو ده ستیا ویستم ماچی بکهم و بهفرمیسك بیان شوم به ده نگیکی گریاناوییه وه و تی، نهی حهیران (هاوار بن نهوانه ی دل ره قن به رامبه ریاد كردنه وه ی خودا).

... چهند جاریاك دووبارهی كردهوه تا... خاموشی دایگرت و خویدا بهدهستی بی . دهنگیه كی قولهوه.

همربهبی ده نگی ماینه وه تا تیشکی خوری رو شنه که ربه ناگای هیناین له نیوان نه و دره خته یک سیبه ری بو نارامگای ئیمامی بوخاری کردبوو، شیخ به ده نگیکی لاوازی گریاناویی یه وه و تی به نهی حه یران من ماندووم، پیویستی ده ست نویز هه لگرتنم بو ناماده بکه دوای نهوه ی ده ست نویز مان هه لگرت و نویزی به یانیمانکرد شیخ چووه جینوستنه که ی و و تی دامپوشه، نه ی حه یران، نه م شه و سه رمام بووه و شه و خونیش ماندووی کردووم

ئامۆژگارىيەكانى شىنخ (٦)

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمِّن دَعَآ إِلَى ٱللَّهِ ﴾ (فصلت: ٣٣)

دوو جنور له خهاتك ههیه كه ده شیت به ژیر ناویان بهرین) تهوانه و تهو كه سانهان كه خودا ده په رستن له به رئه وه ی ده پناسن و تهوانه ی كه به راستی لینكو لینه وه ی له سه ر ده كه ن له به رئه وه ی نایناسن) با سكال.

وتی/ ئەمرۆ شیخت بینینوه؟ وتم/ نەخیر نەم دیوه چونکه لهگهل کازیوهی بهیاندا چوومه دیکهو ئیستا گهراومهتموه وتی/ من زۆر دالم له لایهتی، دوای نویژی ئیواره چووم تویشهبهری خواردنه کهی بهیننمهوه، دهبینم ههروهك خوی به پهرژینی باخه کهوه ههالواسراوه که بزم دانا بوو.

خواردنه کهشی هـهروهك خـۆی مـابوو، ئايـا دهتوانيـت بچيت لـه باخه کهدا به باشي لـه دوی بگهرييت، چونکه ئهم ئيوارهيه زۆر سارده.

وتم / پیویست به وه ناکات، چونکه به م سه رمایه له باخه که دا نامینیته وه لام و ایه له ژووره که ی خویدا بیت و له وانهیه نه خوش بیت به ره به یان که به جیمهیشت بی ئارام و ماندو و بو و ، نیستا ده چمه لای ، تو بی خهم و په ژاره بچوره وه بو لای مال و خیزانت و پاش ئه وه ی خوا حافیزیم له م پیره میرده کرد ، ده رگای مزگه و تم داخست و گه رامه وه ژووره که ی شیخ ، ده بینم تاریکه مو چر که یه کی ترس دایگرتم کاتیك به خه یالمدا هات که توشی ناره حه تیه ك بو و بینت ، و ترسانم کتو پر بچه مه سه ری به هیواشی پشتاو پشت گه رامه وه و به حه و شه که داگه رام تسا... گه یشت مه باخچه یه کی بچووکی په رژینکرا و که ئارامگای ئیمامی تیادایه تا کو له و یوه سه یری ، به خه ره که ی بینم هیشتا له جینو ستنه که یدایه به خه ره که ی به دارو انینته سه رئارامگای نیمامی تیادایه تا کو له و یوه سه یری ،

گویْبیستی نائـهو بـزرکاندن بـووم هـهروهك پارانهوه وا بوو، و کاتیْك لـه پهنجهره که نزیك بوومهود گویْم لـهده نگر نغمَتَك الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَى وَمَهُوه كُورِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَى عَلَى فِي ذُرَیْتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ عَلَى عَلَى عَلَى فِي ذُرَیْتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلَمِينَ ﴾الاحقاف: ١٥.

رپه روه ردگار م یارمه تیم بده تا... سوپاسی به خشنده یت بکه م نه و به خشنده یه ی که به من و دایکم و باو کمت به خشیوه و به رده و ام به له سه ر کسرداری چاکه که تنز ره زامه ندیت پنی هه بینت و وه چه کانم باش بکه یت، من بؤلای تؤگه راومه ته وه ده یه کینکم له موسلمانان)

له پاشدا ناله یه کی قولنی کرد، گویم لیبوو ده یووت، دوای نهوه ﴿وَلْیَخْشَ الَّذِینَ لَوْ تَسَرَّكُوا مِسْنُ خَلْفِهِ مَ ذُرَیَّــةً ضِعَافاً خَــافُوا عَلَــیْهِمْ فَلْیَتَّقُوا اللَّهَ وَلْیَقُولُوا قَوْلاً سَــدیداً ﴾النساه: ٩.

باترسیان ههبیت نهوانهی که پاش خویان وه چهی لاواز به جیده هیلن که ترسیان لیبان بووه، با له خوا بترسن و بیپهرستن و گوفتاری راست بدهن) له پاشدا دهسته کانی بو تاسمان بهرز کرده وه و کولیهی گریان دایگرت و ده پیووت خودامان پهروه ردگارمان دو و رمان بخهره وه له ململانیی خرایه کاری به به زهبی خوت که هم رخوت خاوه ن به زهبت).

ليرهدا پشتاو پشت به پهله بو مزگهوته که گهرامهوه.

سهرمای زور ترساندمی چوومه لای شیخ، پیش نهوه ی موّله تی چوونه ژووره وه بدا، و کاتیك چاوی پیم کهوت وتی مهترسه... من.. نا ئیستا زیندووم... به لام نهخوشم... چرا که روّشنکه رهوه، هه ندی ماستم بو بهینه تا کو برسیتیه کهمی پی بشکینم، روّژم به راکشاوی له ناو جیدا برده سه ر، دوای نهوه ی ماسته کهی خواردو فه رمانیدا یارمه تی ده ست نویّژ گرتنی بده م له پاشادا نویّژی خهوتنانی به دانیشتنه وه کرد و گهرایه وه جینووستنه کهی و دانیشت و پالیدایه وه، به زهرده خه نه یه کهوه سه یری کردم و وتی می مهیران! خودا نه یفه ورمووه (سیخوری مه کهن)؟ نه یفه رمووه: ﴿ أدخلسوا البیوت من أبواه اله ده رگاوه به نه مالانه وه ﴾، به لام سیخوری من به را به ربه تو خوشه ویستیکی یه

پەرۈشـەوە بوو ئەي گەورەم، توو خودا پێم بڵێ چي تۆي گريان و لـه بەر چي نالـّـەو ئاهـت دەكرد!.

شیخ / ئەمە بیزارى تەنھايى پیرەمیردیكى بەرەو نەمان چووە ھەست بە نزیكردنەوەى نەمانى بكات لە ژیاندا ئەي حەيران...

حەيران/ تەمەنت دريىر بېنت ، ئەي گەورەم.

شیخ اتهمهن دریز بوو نهی حهیران... و یه کیک له بهخشنده کانی خودا بن بهنده کانی بیماته و له بیماته و له بیماته و بیماته و بیماته بیماته و به کمه و ته بیم خودا به کهو تهیی و داماوی و کهسیفی و له ترسی مردن نهده گریام به لام پهنام بن خودا دهبرد له تهنهایه کهمدا... و نهو چهند بینگهردو پاکه وا حدزده کات که بهنده کانی به ترس و لهرزه و هاوار و پهنای بن بهرن.

حەيران/ ئەي ھۆي پارانەوەت چى بوو ئەي گەورەم؟

شیخ مهریه که له نیمه نازارو هیواو ترس و یادگاری خوّی همیه نهی حمیران و همموو که سیک دهپاری نته وه بو نه فو شتانهی که پمیوه ندیی به خودیی یموه همیه، پاشان شیخ رووی که سیک ده رو گیرا به ره و په نجه ره که، و فرمیسک چاوه کانی پر کردبوو، و خوّی خهریک ده کرد به داخستنی په نجه ره کان تا سه رنجدانی من له خوّی به دوور بخاته وه، دایبخه نهی حمیران، چونکه سه رمای پاییز زه ره رمه نیزه له سه رمای زستان. له جینوستنه که یدا نزیک برومه وه، دانه ویم به سه ریدا تاکو په نجه ره که دابخه م، شیخ و اهه ستی کرد ده گریم.

وتی/مرؤیف بیده سه لات دروستکردوه ثهی حهیران.

حەيران/باوكت كنىيە گەورەم؟

شیخ/ باو کم و باپیرم دوو بهندهی باش بوون له بهنده چاکه کانی خودا.

حهيران/مناله كانت له كوين و همواليان چييه؟

شیخ/ ئەوان لە سەمەرقەندن و لەژیر چاكەو بەخشىندەيى زۆرى خودا دادەژین.

حەيىران/ كەواتىە بۇچىي دەبيىنىم زۆر بىە پەرۆشىي بىرىيان دەكەيىت و لىــە دوا رۆۋيــان ەترسىيت.

شیخ/ پـاره هــهموو شتیّك نی.ـه ئــهی حهیـران..خودایه بهدووریان بخهی لـه ملـملانیّی خراپه كـاری و به پهردهی جوان و رازاوهی خوّت دایان پوشه.

حهیر ان/ بۆچى دووریت هەلبژاردووه لیبیان و وازت له خەلىك هیناوه لـهم مزگهوتهدا بهتهنها دەژیت؟ شیخ/ دوورنیم لیبیان و سهمهرقهند هیندهی فهرسهخینك دووره له خهرتهنكهوه بهلام بو دابینكردنی بژیویان (٤٠) سال ههولمدا و تیستاش هاتووم تیبكوشم بو بژیوی دوا روزی دیاریكراوی خوم.

ٔ حمیر ان/ ئایا تینکوشان له پیناوی مال و مندال و همالس و کهوت لهناویاندا، مهزنترین چاکه نی یه لهلای خودا؟

شیخ / به لای ، به لای ... ئه ی حهیران . ، .. به لام مرؤ ش که ههستی به نزیکبوونه و ه ی رفره دیاریکراوه که ی کرد ، حه زده کات دا ببری بو خودا و ئه مه ش له قه ره بالغی شار دا به ئاسان به ده ست نایه ت و له م مزگه و ته دا له نیوه ند ئه م باخ و بیستانه دا ، یادگاری رفر ژانی لاوی تیدایه و دینه و ه یادم و خوشحالم ده که ن و له هیچ شوینیکی تر به ختیار نایم ته نها له م جیگایه دا نه بیت و به دریزایی ژیانم کاتی که دو و چاری به لاو نه هامه تی ده بو و په یمانم به خوم ده دا که ئاواته خوازی ئه و روزه بیم که دابیرم بو په رستنی خودا له مراقع تیکدا لای ئار امگای پیاو چاکیك ، خودی مروف ثه می حهیران گه رئاواته خوازی دو وزی دو وری و خوشحالی به په رستنی خودا دینت ، و هه ست به نزیک بو و له خه لك ته نها به ختیاری و خوشحالی به په رستنی خودا و دینت ، و هه ست به نزیک بو و نی له خوداوه ناکات گه ربه ته که به نده یه کی نزیک له خوداوه نهیت .

حەيىر ان/ ئەمە راستە و ئيمە وا راھاتووين گەرىمانەوينت لە پادشاكانى ئەم زەمىنە نزيك بېينەوە پەنا دەبەينە بەر خەلكانى نزيك لەوان.

حەيىران: ئەمە راسىتە و ئىيمە وا راھاتووين گەر بمانەويىت لە پادشايەكى ئەم زەيمىنە نزيكېينەوە پەنا دەبەينە بەر خەلكانى نزيك.

شیخ/ ئەمە گەلینك جیاوازو دوورە ئەي حەيىران (كىنى دەتوانىنى سىوزو لینبوردەنى خودامان بۇ بەدەست بھیننى، تەنھا بەفەرمانى ئەو نەبینت...).

به لام له گهل نهم راستیه بینگومان نه شدا، هه ست به چیزی ملکه چی ده که ین بؤ خودا نه رینگای به ده سته پنانی سوزو به زه یی خودا به هوی پیاو چاکان و خوشه ویستانی خوداوه و همهروه ك ددان پنین به گوناهه کانجان وایه، خومان به ملکه چو بی نرخ ده بینین، به رامیه رخودا بینهوه بی خو حه شاردان له پشت پیاو چاکان و نزیکانی خودا.

حهیران/ ئیستا مانای و تهی ئهو رؤژه تیده گهم که هاتم و بیزارم کردیست و لیم تیکدایت چیزی چوونه قولایی ملکه چی و پهرؤشیت بؤ خودا بهراستی گهورهم باریکی قورس بووم له سهرت و له خودا پهرستی بهدوورم خستی.

حەيران/ خودا پاداشتى چاكەت بداتەوە ، گەۋرەم.

شیخ: به لام نهمشهو به باسکردنی خومهوه خمریکت کردم.

حه بران/هه مو گوفتارینك له گه لتا چاكهیه..و به ماندوی و بیزاری توم بینی، و ئاره زووی شده و توم بینی، و ئاره زووی شه و نخوونی ناكهم، چونكه له و كاته ی كه خور هه لهات و توم به جینهیشت نه نه و ستووم و چووم بو خهرته ك به هیلاكی و ماندوویی گه رامه و ه و ه ك تام لینها تبیت و ۱ بوو.

شیخ / خوت ماندوو کرد کاتیك هاتیه دهرهوه له باخه کهدا له دووامدا گهرایت بهم سهرما تهزینه..ههسته ههستهو برو جینوستنه کهت... و ثهم دا**پوشه**ره بگرهو خوتی پیدا پوشه.

حهیرانی کوری نه زعه ف ده نیت کاتین شیخم به جینهیشت و چوومه جینوستنه کهم ههستم به له مرزو تا ده کرد... و نه و شه وه م برده سه روه ک (له سه ریشکوی تاگریم و ابوو، کاتینک کاتینک کازیوه ی به به بان به ده رکه وت، محیوره پیره که هات، زورم له خوم کرد تا ده رگاکه م لیکرده وه، هم رکه بینیمی به م حاله هاواری لینهه ستا و به ره و لای شیخ رایکرد و پینی وت شیخیش رووی تینکردم به سست و هیواشی به مره و لام هات، ولیم نزیك بووه وه، ده ستی گرتم و به گه رمی تاکه م ده موجاوی گرژ کردو فه رمانی به محیوری مرقع و به گه و رهی گونده که بانگ بکات و به گه یه نینته نه خوش خانه له سه مه رقه ند بینه و ده یووت : خوا ناره زوو بکات هیچ نابیت کورم، به لام تو خه لکی نیزه نیت و شه نابیت کورم، به لام تو خه لکی نیزه نیت و شه را نم ده بوده و روه به را به ره و ره روه و ره را به ره و به ره و به ره و ده یووت : خوا ناره زوو بکات هیچ نابیت کورم، به لام تو خه لکی نیزه نیت و شه را نم به به به یابی که شه و رو ژویک دا ته واو ده بیت به بینه له له لات به بنده وه تا. به به نموه و به نابیت و که و تا به شه و و بوژیک دا ته واو ده بیت به بینه له له لات به بنده وه تا. به به به به به و تی : خوازیارم کاتی به لکو لیم بینته وه و تی : خوازیارم کاتی به لکو لیم بینته وه ی گه رو انه بوو فه رمانت په وایه جیبه جیی ده که م و تی : خوازیارم کاتی به لکو لیم بینته وه و تی : خوازیارم کاتی

بیت به لام له تو باشتر جوره کانی تا ده زانم، ئه و تایه ی که له سه رماوه ده که وینه وه، به م کتو پرییه دوای رو ژیکی ته واو، پیویستی به تیمارو چاودیری ههیه، و پشتگوین خستنی ئه نجامی باش نییه نه گهیشته کاتی نیوه رو تاکه م زیاتر به رز بووه وه، و ههستم به وورییه ك ده کرد له سه رمدا له پاشدا له هو شخوم که و تمو پاش دوو رو ژ به تاگا ها تمه وه، خوم له نه خو شخانه بینیه وه له دوایدا بوم ده رکه و ت که شیخ مه و زون خوی منی بو ئیره هیناوه و فه رمانی به چاودیری کردنم داوه، فه رمانیشی به جیهینرا و بوو.

دوو همفتهی تهواوم له نه خوشخانه که دا برده سه ر ... تا مه ترسی نه خوشیه کهم له سه ر لاچوو و پزیشکه که ماوه یدا که سه ردانم بکریّت، یه کهم که س که سه ردانی کردم بحیّوری مزگهوته که بوو، ههوالی پینگهیاندم که شیخ پاش گه راندنه وهی له سه رمه رقه ند دلی کتوپر دو چاری نه خوشی بووه، له و روّژه وه له جینگادا که و توه، پزیشکه کهم بانگکرد تکام لینکرد فه رمانی ده رچوونم له نه خوشخانه که بدات، مؤله تی نه دا و تی / تو تازه به ره و چاکبوون ده چیت و به لایه نی که مهوه ده بیت همفته یه کی تر بمینیته وه، تاوه کو مهترسیت به ته و اوی له سه ر لاده چیت پیم راگهیاندی که دلم له لای شیخه، و تی / نیستا مهو باشیزه و به سه لاده و یکم به جدیده یه مهتری به سه ردا تیپه ری و ثاگا دارم کرده وه که نابیت بینوسه تنه کهی به جینه پینینت و له همه مو و تو ره بوون و گرژ بوونین خوی بهاریزیت، خمه بینیست برای مجیورمان هه و ال بگهیه نیته که سو کاری شیخ تا کو سه ردانی منداله کانی غمه ماری نه که ن و نه بینه هوی تازه بوونه وه ی جملده کهی و بیکوژینت و پینم را گهیاند غمه ماری نه که ن و نه بینه هوی تازه بوونه وه ی جملده کهی و بیکوژینت و پینم را گهیاند

بحیوره پیره که به گویبیستی قسه کانم وتی / به لام به دریژایی روز خهریکی نوسینه، گهورهم، و بنی هوده ههولم نه دا نه هیلم، نوسینه کانیشی ههموی له پیناوی حهیرانی گهوره م دایه.

ووتم/ لـه پیّناوی مندا؟ وتی/ به لیّ لـه پیّناوی تۆدا، بهدزیوه سهیری نووسینه کانیم ده کرد دهبینم ناوی توّی زوّر تیادا دووبات دهبیّتهوه.

وَتُمَ/ ثممه سميره، كتيبُه كه له كويّيه، و بؤچى بؤى نهناردووم.

وتی/ نازانم، نوسینیکی دوورو دریژو گەورەيە.

پاش چه ند روزیک مجیوره پیره که هات بو لام و (دهفته ری تامالی) بو هینام و سهلامی شیخی پیگهیاندم، دهفته ره کهم و هر گرت و له دولابه که دا همه ایم گرت و دهرگایم داخست. له پاشاندا له پیره میرده کهم پرسی/ بوچی شیخ ئهم ده فته رهی بو نار دووم/ وتی/ نازانم به لام رایسپاردم که بیگهیه نه دهستی خوت، بو هه ندی خهیالی ناخوش چووم... پیره میرده کهم سویندا که هه والی راستی شیخم پی بلینت سویندی خوارد که ده ژی و ته ندروستی باشه و تم/ ئهی ئه و نامه یه کوا که ده تووت بو توی ده نوسینت؟ و تی/ نازانم، بو ماوه ی پینچ روز بحیوره که دا برالیم، غهم و په ژاره ی شیخ دایگرتم، و کاتیک هه والی شیخم له پزیشکه که پرسی خوی که رکرد له وه لامدانه و م و بو روژی شهشه م پیره میرده که سهردانی کردم، به روویه کی غهمسارو زویسو سه رکزو پیلو و و شک میرده که سه ردانی کردم، به روویه کی غهمسارو زویسو سه رکزو پیلو و و شک خوی کرد به یوه و می گریان و به ها و اره و ه ده یووت شیخ کوچی کرد ثه ی حمیران به لام توی له یاد بوو و ه ک چون منداله کانی خوی له یاد بوو

هـ مردوو کمان بـ مده نگی بـ مرزه وه ده گـریاین تـ ا هـ مموو نه خوشخانه که پیـ پیـ زانین، پر ممیرده که و به هموالدانی کوچی شیخ پر ممیرده که و به هموالدانی کوچی شیخ به من پاش ئموه ی که نه ختی ئارام بوومه وه پیی پراگهیاندم که شیخ دو چاری جهلته ی دووه م بوه و دلنی لـه توانایدا نه ماو مالئاوایی لیکردین و له سهر و ته ی خوی له با خچه ی نزیك مزگه و ته که نیرو اکه پروژانی دوایی له وی ده برده سهر.

شهوی زستانم لین دریژ بوو له دووی کتیبینك ده گهرام تاشهوی پیبکهمهوه.

بهلام کهسوکاری شیخ ههموو کهل و پهل و کتیبهکانیان بردبوو و تهنها دهنتهری ئامالیم له بهردهستدا بوو که خومی پیوه خهریك بکهم دهستمدایه و ئهو گرییانهم کردهوه که شیخی خوا لیخوشبوو بهدهستی خوی به ستبووی، ههرکه دوو تویی دهنتهره کهم کردهوه چاووم به نوو سینیک کهوت که به دهست و خهتی شیخ نووسرا بوو دهبینم ثهو نووسینهیه که بومنی نووسیبوو.

ئەمەش نوو سراوە كەيە: –

كورى خۆم حەيرانى كورى ئەزعەف!!

سلاُو بهخشندهیی خودات لیْبیّت: سوپاس بۆ خودا بۆ تەندروستی باشت.

دوای تهوه من ههست به نزیکبونهوهی مردنم ده کهم له و کاتهوهی که تو لیره دووریت، تووشی جهلده ی دلبووم و چاوه روانی چاکبوونهوه ناکهم... زوّر مهبهستم بوو پیش مالاوایی و مردنم و پیش گهیشتنم به خودا ثهو ثامانجهی له نهستومدا بوو بهرامبهر به تو تمواوی بکهم، لهبهر تهوه تهم نامهیم بو نووسیت که هیوادارم بیکهیته پاشکوی ده فیمته اسالی ته که حدیر انی کوری نه زعه فی استیه لام به سهر لیشیواوی و گوم ایبهوه که دوو چاری قوریکی زانیاری پچرپچر و زانستیکی کرچ و کال بوو بویت که همردوو کیان له عهقلیکی خو به زلدا کولا بو بوون، به خورسکی ثاواته خوازی ده رکر دنبوو به خوبه زلی خویهوه سهر کیشی و ملی دریژ ده کرد بو زانینی شته کانی دوای ده رکردن... و ههموو ههولیکم له گهاتا به گهرخست تاکو بهره و راستی بی گومانت بهم، و و ابزانم سهر کهو توو بووم له رئییشاندانت چونکه وه ک ثاوینه یه ک خودی خومم له کاتی گهنجیمدا، له تو بهدی کرد و زانیم دهرده کهت چی یه و چونیش تیمار ده کریت تاب گهرنیته و به به و و و و و به خوم ده کرد و تیمارمکردی وه ک چون خوم تیمار کرد، خوازیارم ده رباز بووبیت لیی وه ک چون من دو رباز بووم لیی.

ئەي جەيرانى كورى ئەزعەف:

بزانه چؤن که باوهرت به خودا (ههق و راستیه) و (مهرج و پیویستیه) که دهلین (ههقه) بؤت بهدهر کهوت لهو باسانهی که لهشهوانی دریژدا تؤژینهوهیان لهسهر ده کرد.

که ده آین (مهرج و پیویسته) تو دهزانیت ئهی حهیران، کاتیک دهرکی ده کهیت وه ك دهرك كردنی بـاوهردارانی و بـنی باوهران به گشتی به بنی جیاوازی و باوهر هینان به خودا بریتی یه له بنهماکانی چاکه کردن.

--بهستهنهوهي خراپه کاري.

- پايه كاني ويژدان.

-پاتپشتي سووربوون له سهر کاره لهتمنگانهدا.

-دەرمانى ئاراميە لەبەلاو نەھامەتىدا.

كۆلەكەي رەزامەندى و قەناعەتەلە بەخت و بەشدا.

رووناكي هيوايه له دهروندا.

دامر کانهوهی دهروونه گهر ژیان زویری غهمباری کردین.

- ئاسودەيى دالە بۇ مردن و نزيكبوونەوەى رۆژانى كۆتايى.

ریْره و کردنی خه لک بو ره و و شتی به رز نه ی حه یران... یان به هه ره شه و توند و تیزی کار به ده ستان ده بینت و بان به ناموژگاری قور شان و یان ناپه سه ند کردنی له لایه ن کزمه لگاوه گهر ره ها بوویین له ده ست ده سه لاتی یا ساو ناین و کومه له وه ته نها ناموژگاری که ریْکمان بو ده مینیته وه که نه ویش ویژدانه و نیمه نیستا له ململانی ناره زوی غهریزه کانداین له گه ل و ویژداندا، ته نها له لای خه لکانیکی که م ویژدان سه رکه و تن به ده ست دینیت و ته نانه ته نه و کومه له که مه ش زور په یوه ست نابن به ویژدانیانه وه له کاتی زالبوونی ناره زوه کان به سه ریاندا ته نها نه وانه نه بیت که له خود ده ترسن.

گهر رهوشتی به رز بخه ینه لاوه سه رنجبده ینه پیریسته یکانمان بر باوه رو لهو روه وه که پالپشستیکه له ته نگانه دا و ده رمانسازه له نه هامه تیه کاندا، و دامر کینه ری ده رونه و دلنه و این دله و تیماره بر ناخوشیه کانی ژیان، ده بینین له کاتی و و نبونی باوه ردا، زور بی به خت ده بین له ژیاندا و که مترین پله مان ده بیت له ناو پله کانی بو و نه و ه ردا به رامبه ربی نرختین ناژه ن و بی ده سه لاترین جانه و ه رو نده.

ئاژه آن وه ك ئيمه برسى دهبيت، به لام بن غهمه له پهيدا كردنى رسق و روزى نه دارى و ههروه ك ئيمه وه چهى له هه ژارى و پيويستيه كانى ترى ژيان وه ك ئيمه له دايك دهبيت و ههروه ك ئيمه وه چهى له دهست ده چيت به لام دووره له هات و هاوارى غهم و په ژارهيى بن ته نگانه و كه سانى مردو و هه تيوانى بيده سه لات.

ههروهها ناژه نیش وه ک نیمه نازار ده چیزیت و فرمیسک ده پیزی بی خه و ده بیت و واز له سوزو خوشه ویستی خرم و که سان ده هینیت و نیوانیان تیکده چیت و به هوی در فو چاو پیسی و دوو زمانی و دلپیسی و رق و کینه و ناسوپاسی به خشنده یی و سپله یی به رامبه ر چاکه مانیان لیتیکده چیت و به هوی جوزه ده رککردنیکه وه سودمه نده کان و زه ره ره مه نده کان به ورد مهنده کان و ره وه رمه نده کان جیاده کان جیاده کاته وه به لام ده رباز بووه له به رپرسیاریتی و قورسایی هم نگری گوناهه کان گری گومان و ناخوشی رامهاتن و نازاره کانی ویژدان...

درنده کان خوین ده رینون بو تیر بوونی ئاره زوه کانیان، به لام خوین ناریون له پیناوی خو به گهوره کاو بین به به گه و ده سه لات له سهر خو به گهوره کو بی چاوو رووی و رابواردن و خوشی، و بو پله و پایه و ده سه لات له سهر گوی زهوی به لام ئه م گیانله به ره فهیله سوفه، لاوازه هاوار که ره، ترسنو که، ته ماعکاره، فیلبازه خو به نولی و توندو تیژی ، خوین ریزی فیلبازه خو به نولی و توندو تیژی ، خوین ریزی ده کات که زیاتر له بیر کردنه وه کانیه وه دو و چاری گرفت و ناخوشی ده بیت.

ته نها باوه ره به هیزی ده کات و دانه وایی و خوشحال و ااواته خوازو ره زامه ندی ده کات، همه رباوه ره ده یکات مرؤ قیك که تیکوشه ربیت بو نموونه ی به رزهیی، و فریشته کان کرنووشی بو به رن... و به بی امم باوه ره الهم مرؤقه بی ده سه لاته بی به خترین بونه وه رده بیت مهزنترین و سو کترین پله ی ده بیت مهزنترین و سو کترین پله ی ده بیت.

ئه و بیر کردنه و انهی که ناخو شیه کانی ده خسته وه ته نها رینگاچاره بوی باوه پر بوو. مروّف عهبدی بیر کردنه وه کانیّتی پیش ئه وهی به نده ی پهروه ردگاری بیّت و ته نها بهم بیر کدنه و هیـــه ده بیّـــته به نده یــه کی را تســـته قینه ی خـــودا کــه زوّر تــرین به خـــته و هری و به دبه ختیه کانی ژیانی ئهم دو نیایه و دو نیای کوّتایی پی نه خش ده کات.

خودا ئه م مروِقه ی دروستکردو به رزی کرده وه و ریزی لینا و جیایکرده وه به هوی عهقاله ژیره بیر که ره وه که ی که به هویه وه هموو ناویکی فیر کرد وه کردیه جینشینی خوی له سهر زهوی و پله ی سهرو فریشته کانی پیبه خشی و سهر که و تنی به و انه به خشی که فهرمانه کانی خود ا جیبه جیده که ن و شکستی دانا بو نه و انه ی فهرمانه کانی پیشیل ده که ن

﴿ وَنَفْــسِ وَمَا سَوَّاهَا، فَٱلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقُواهَا، قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا، وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴾الشمس/٧-١٠

کەواتە ئەي حەيران چۆن ئەو نەفسە پاكژ و پاكسيز دەكەيت... ؟

ئیمه به بیر کردنه وه پاکژی ده کهین تا... ده گاته نمونه ی باوه پی بیگومان و ته و او به پار استی و چاکه و جوانی که تیایاندا خودا به دی ده کهیت و له چیز و خوشی باوه پ ده رکی نیهنی خوشی و ناخوشی و ناخوشی و لاوازی و به هیزی و نه توانایی و توانایی و کزیله یی و نازادی ده کهین، به نکو ده رکی نهینی در و ستکردنه که شده که یت و دانایی له سهر دو و رییانی (ریره وی چاکه و خرایه) (النجدین) و پیکهاتنی له سهر ئه و شیره ی که بشیت بو (هاو دژی) که به بی ئه و مانای عهدایه تی بو خودا نه زانر او ده بیت و ریره وی راستی مانای په رستن و خوباراستن و له پیناوی در و سستی عسمقل و دل و و و یسردان و مروفایه تیه کهمان و نمونه به رزییه کهی و در و ستی کومه نموه نه بیت به گشتی باله پوو بانگیشه ی باوه پر هینان بو خودا بکهین و ئاسکرای بکهین بو عمقل و همروه ها ده رونیشی بو فراوان بکهین ئه ی حدیرانی کوری ئه زعه ف.

له سهردهمی گهنجی و لاویدا دووچاری نالهو الزاره کانی گومان و سهرسامی بووم ۴ ههروهك تـــز دووچاری بوویت و زوری لینكردم كه لایهنی فهلسهفه بگرم، ههروهك تو، و خولــیای موناقهشــهگیری و سهفســهتهی كــردم بــه زانســتیكی پچرپچــرو ســهرنجدانیكی ناروشنهوه، ههروهك چون تو خولیاي بوو بوویت.

ئازاریدام دەستەوەستانى ھەندى لــه پىياوانى ئاييىنى و ھەروەك تىۆ منىش دابىرام لــه لىڭكۆلىنەوە و تۆژىنەوەكان.

رؤژان و سالان تیپه پین به نازاره کانی ژیان ده تلامه وه له خودی خوم و نه وانه ی خوشده ویستن که دو و باره گومانیان لام تازه ده کرده و به چه شنیک له بی باوه پیه وه نزیکتر بووم وه که له باوه پیوه ده نیوان به خودا و به دبه ختی هاوه لام بوو، و پالی پیوه ده نام بو گومان و ویلی و که و تبوومه نیوان پوخی باوه پرهینانی بوماوه یی (الموروث) و بی هیوایی که به خشنده یی خودا پوژگار ها توو چوو، تا بوومه یه کینک له هاوده مانی نه میر، بوومه هاوه ل و خوشه ویستی و له گهانیا چووم بو حیجاز له مه دینه ی منه و مره پینمایی شیخینکی به پیزی پیان به پیان به پیزی به شیخ عبدالقادر ده ناسرا له مزگه و تی پیغه مبه ردا گرا بینینم پاش نوری و به کوم بازی و ده سیخ عبدالقادر ده ناسرا له مزگه و تی پیغه مبه ردا گرا بینینم پاش نوری و به کوم کردن ها تبوون، و نوری و به کوم کردن ها تبوون، و

منیش وهك ئهوان بو دهرسه كه دانیشتم، گویم بو شیخ ده گرت سهرم سورما كاتی ده بینم كتیبینك له بهرده میدا ده یخویدنده وه به بی وه ستان بو مه به ستی ده ربرینیك یا خود لینکو تیده و هیك و یان شیكردنه و هیك و یا خود ره خده یه ك، و شهوه ی كه جینگای سهرسور هینه ربوو زیاتر ئه و كتیبه ی كه ده یخوینینه وه بریتی بوو له كورتكراوه ی و ته ی ریبازی فه یله سوفه سروشتی یه مونكره كان بو بوونی خودا.

ههرگیز نه مبیستووه که نه مجوّره باسانه له مزگهوتدا بخوینرینته وه و کاتیک ماوه ی و انه که ته و او بوو ده و ربه ری شیخ چوّل بوو نزیک بومه وه لیّی ناوی نه و کتیبه م لی پرسی و سهرسامی خومم بو به ده رخست و تی: کورم نه مانه کومه لیّک له زانیانی هیندن، هه ریه کیّک له وانه له من زیاتر زانایه له بابه تی فقه و ته فسیر و حه دیسدا و اراها توون به دریژایی مانه و میان له مه دینه همه و و و روّریک گویبیستی و انه یه ک بن له یه کیّک له زاناکانی نهم شاره ته نها بو مه به ستی پیروّری ، و له پاشدا داو امان لیّده که ن ماوه یان بده ین نهمانیش بیروّری و ریزپیدان، و به مه ش باشترین پاداشتمان ده ده نه وه.

له سهره تاوه که هاتنه لام رام وه رگرتن که چیان بو باسبکهم، فه رمانیان بو من به جنهیشت باسی کتیبی (رسالة الحمیدة)ی شیخ جسرم بو کردن که شیخی منه و منیش خه لاکی شاره کهی نه و م شادمان و خوشحال بوون پینی، چونکه ناسراو بوو له لایان وه رگیر ا بوو بو زمانی ئوردی و منیش به پینی لیکو لینه وه و را ده ربرینیك بوم خویند نه وه چونکه زو ئاشکرا بوو له لایان و له به رئه وه ی منیش زایناریم سه باره ت به فه لسه فه کهمه ترسام که ریگام بگرن به پرسیارین و یان چون و چوونیک که نه تو انم نه وه لامی بده مه و نه چاره سه با که می کهم.

به موزی شیخی جسره وه سوو دمه ندی پیروزی ده ستگیر بووم له خوینند نه وه که م کتیبه، و سال به سال زیاتر سوو دی لئی و هرده گرم قوتایی و زانا نی یه له هینده وه نهیهت و داوای خویند نه وه کتیبی (جسر)م لینه کات، و چه ند به رگینکی لئی ده کرینت و ده یکاته دیاری بو شاره که ی خوی.

پاش ئموهی شیخ باسی ره چهاله کی وولاته کهی خوّی بوّ کردم و چوّن کوْچی کردوه و هاتوّته نزیك مهدینه، داوای بهرگیکی (رسسالة الحمیدة)م لیّکرد، بوّی هیّنام سوپاسم کردو گهرامهوه بوّ ئهو مالهی که لیّیدا بهزیبووم دووشهوم تهرخان کرد بوّ خویّندنهوهی ئهم کتیّبه و خویّندنهوهیم دووباره کردهوه پاش ئهوهی له جسر بینیم بهرزی فکرو فراوانی زانست و تیبینینه دروست و راسته کانی و دهرك كردنی گهورهیی عمقلی، و دووری لـه دهسته وهستانی و پهنابـردنی بــۆ عــهقل و ریـّـزی زانســت و بلــیمهتی بــؤ هاوریّكخستنی لـه نیّوان حمقیقهتی زانسته برهره كان و حمقیقهتی ئاینی روّشن،

کاتینك ئهمیر ماوه ی سهردانه که ی بغ مزگهوتی پیغهمبهر گلته تهواو بوو له رینگای دهریاوه به ره و سام گهراینهوه داوای مؤله تم لینکرد که بهیلیت سهردانی (جسر) بکهم له شاره که ی خوی مؤله تی دامی و له تهرابلسی شامدا به زیم بؤ سهردانی که زؤر لهم مزگهوته ده چیت که ئیمه ی تیداین.

کاتیك خوم پیناساندو باسى رەچەلەك و باو باپیرانى خۆمىم بۆ كىرد و چیرۆكى خويندنەوەى كتیبه كەيم باسكرد بۆ ئەو مەبەستمە ئەم سەردانەم بۆ كىرد وەزانى كە دەنالینىم بەدەست ئازارەكانى گومان و ناخۇشيەكانى سەرسامى.

پیشوازی کردم و پرسیاری زانایانی و لاته کهمی کردیه که بهیه که، ریزی لینگرتم و له مالیک له رؤخی حدامه دا جیحه و انه وهی بغ ته رخانکردم، که ده روانیته سهر مزگه و ت و باخچه کهی چوارده و ری و له پاشدا هه موو رؤژیک بؤ مزگه و ته هاوه لیم ده کرد تا.... گویبیستی و انه کانی بیم له گهل کؤمه لیک له گهوره زانایانی قوتابیانی.

وتم/ چون خویندنهوهی فهلسه فهم زیاد بکهم که من نهم گومانهم له وهوه بو هاتووه، وتم/ کورم نه با نور، فهلسه فه دهریایه به پیچهوانهی دهریاکانی ترهوه، مهلهوان تیایدا دو و چاری مهترسی دهبیت له روخ و قهراغیدا، و له ناخ و قولایدا دلنیا و باوه پر دار دهبیت بیخوینیته وه نه با نور به نارامی و لهسه رخویی، هیچ به جینه هیلیت له و و تانهی که فهیله سوفه کان سه باره ته به بوون و ته نهایی خودا و توویانه.

له پاشدا و ته کانیان کوبکه رهوه و به راور دو مهزه ندهیان بکه و ههروه ها ثهو ئایه تانه کوبکه رهوه که له قور ئاندا سه باره ت به بوونی خودا هاتوون.

بهووردی بیانخویدنهرهوه لهژیر تیشکی ئهو فهلسهفهو زانستانهی که خویدندوتهوه دو و باره مهزهنده له نیوان زانست و ئایندا بکه بههوی عهقلهوه له پاش ئهوه خوت ده بینیته وه له نامیزی باوه رو دلنیایدا و سوره تی (الضحی) و سوره تی (الأنبیاء) زور بخوینه ره وه، هه رگیز بنی هیوا مه به له به زهیی خودا، گه رتو به راستی بگه رییته وه بو لای خودا تو به کاربیت...

﴿ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ﴾ الصحى: ٥

له پاداشدا خودا نُهوهنهدهت پی دهبهخشینت که رهزامهندبیت...و رینگای راستت پیشان دهدات کاتنی گهرامهوه بو وولاتی خوم چاوم کهوت به شیخی ئیسلام له (طهشقهند) باسی جسرو کتیبه که ی سهردانم بو وولاته که ی گهرانم بهدوایدا کرد.

لــه وتــه کانم تهواو نهبوو بووم دهيبينـم فرميْسـك به چاوهکانيدا ديْته خوارێ، پاشان پيْـي وتم/ ئــهو کتیبْـهی جسر لـه وولاتی ئیْـمه بهناو بانگه وهرگیْراوه بۆ زمانی تورکی، زانایهکی ولاته كهمان نابينيت كه ثهم كتيبه نهناسيت، و هيچ كتيبخانهيهك نييه كتيبي (الرسالة الحميدة)ي تيادا نهبينت لهگەل ئەصلە توركيەكەشى و ھەروەھا خاوەنى كتيبي (الحصون) له علمي كهلامدا له زير ناوي (العقائد ألأسلامية) له ولاتي ثيمه چاپكراوه و پاشان شيخ دهربارهی جسر درینژهی به باسه کهیدا سهبارهت به باوهرو دلسوّزی و بهرگری له ثایینی ئیسلام، کاتینك داوای رۆشتنم كرد كورهكهی تا لای دهرگاكهی گهیاندم و لیم پرسی هـزي گـرياني شـيْخ چي بوو؟ وتي/ باو كم جسري زۆر خۆش دەويْت، خوو گرتني پيوهي و ئەندىشــەي زۆرى بــۆى گەيشــتووەتە رادەيــەك ھەركاتــىك دلــى تــەنگ ببيــت كــە زۆر جاریش دلنی تمانگ دهبینت به تایبهتی لـهم تهمهنهیدا که بهسالا چووه و تهاندروستی باش نی یه، ههموو کاتینك ئهو هؤنراوهیهي بـۆ دهخوینندمهوه کـه شیخ جسـر لـه یـادي لـه دایکبوونی پینغهمبهردا ﷺ دایناوه، و ههمیشه که بنوی دهخویننمهوه فرمیسك به چاویدا دینته خواری و پیم دهانی/ خودا پاداشتی چاکهت بداتهوه ثهی (ضیائهدین) دل و دهرونت تارام و خوشىحال كردم سويند بهخودا ثهم هؤنراوهيهم ثهوهنده بؤ خويندۆتهوه دەرخم کردوه تهبانور و دوای گهرانهوهمان له حیجاز به دوومانگ داوام له تهمیر کرد که بمبه خشـــیٰ لـــه خزمه تکــردنی، ئــهی حهیــران خــۆم تهرخانکــرد بــۆ خویــٰندنهوه ئــهوه بندهم فەلسىمفەو قورئان خويندۆتەوە تاخودا ئارەزوو بكات لەو چەند سالەدا.

کتیبم تیدا نوسی، و ثمو ثایهتانم کو کردهوه که ثاماژهی بوونی خودا ده کهن و دووباره بمراووردم له نیوان زانست و ثایندا ده کرد بههؤی فهرمانی عمقلموه وهك چون به لام رئینیشاندان و باوه پی بیگومانم به ده ستمهینا به هوی به راورد کردنی له نیوان و تهی زورینه ی بلیمه ته کان له گهوره فعیله سوفان که باوه پیان به بوونی خودا هه بووه و و تهی کهمینك له گومانداره لاوازه کان به راورد ده کرد له نیوان به بوونی فه لسه فه و قور تاندا، و به کو کردنه وهی هموو ثه وانه ی له قور ثاندا ها تووه له و ثایه تانه ی که له در و ستکردن و پیکها تندا ثاما ژهی بوونی خودا ده که ن و تیپوانینی ثه و ثایه تانه له سه رو شنایی حه قیقه تی بره ره کانی که زانست چه سیاندونی، به چه شنین دلم رؤشن بووه وه که خودا م تیدا ده بینی.

بەووردى لەنپوان وتەي فەيلەسوفە رەسەنەكان كەپەيوەسىن بەمەرجى فەلسەفەوە كە ثهمه (تیْرِوانینی عمقلییه و دووو و رِووته لـه همموو ثارمزووییهك و مهبهست و لایـه نگر دییمك تمنها گمران بمدواي حمقدا نمينت) بمماناي ثمودي كه بني باو درييان تياني يه بههمموو مانای وتهیهك كه مهبهست و ئامانحیان تهنها ئینكاری بوونی خودایه، ئینكاریكی رههایی یاخود به ثارهزوو لکاندنی ههندی سیفات پیوهی، که پیچهوانهی تهنهاییو تهواو یه کهیهتی، له ههمانکاتدا (شکاك) یان تیّدایه که بهدووی ههقدا دهگهریّن به بیّ چوونه ناو شارراوه و نهیدیه کان، دووچاری گومانی وا دهبیست که دهرباز بوونسی نییه وهك لينكو لهرهوه و فهلسهفه چي و مفكره كان ههر چهند پايه شيان بهزر بينت له باوهر داريدا، چونکه لـه سورشتی (تویزینهوه) لـه دوای نهینی و شارراوه گهر ثاشکراو رِوونُ بوونایه توژینهوه و بیرکردنهوه و تیروانین و سهرنجدان و گومان و بهانگه خوازی پی نهدهویست بهلام لیکولاه ره وه کان له نیوان خویاندا جیاو ازیان ههیه له عمقل و گومان و ژیری و ئارامىدا، بليمهتى بهتوانايان تيدا ههيه كه ململاني و بهرهنگاري تاريكي گومان دهبيّت، تـا دهگاتـه سـيپيْدهـي دلنياييـو باو.هږ، لـه دو اي ئهم دلنيـا بوونه گوێ ناداته ويْلـي گومان، و هیچ پیچهو انهیه کی عهقل لای دروست نابیت له گهل نهو باوهرهی کهبهدهستی هیناوه و لاو ازیان تیدا ههیه که دهنالیننی له ژیر قورسای گومانهوه بیرده کردنهوهیان دهپچریت بی ئەوەي بچنە قولايىي و ناخىموە و كولىبوونى عەقلىيان سەبارەت بە ئەندىشەي شتەكان ده کهنه بهانگه بنز نهتوانایی به گهرخستنی عمقل یاخود نهیّنیو شارراوه کانی دانایی و حیکمهت ده کهنه بهشیّك لـه بهشـه کاني دروستکردن و مهبهست و دهیانکهنه هو کاریّك

بو گومان له بنه ره تدا که باوه ری تمواو دانی پیاده نیس، سه رسام و دهسته وهستان ده وهستن له نیوان تروسکایی عمقل و دامرکاندنیدا:

﴿ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ اللَّهِ السَّتَوْقَدَ نَاراً فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتِ لاَ يُبْصِرُونَ ﴾البقرة:١٧.

وَيَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَلِصَارَهُمْ كُلُمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظُلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ﴾البقرة: ٢٠.

دهسته و ستان دهبن بهرامبه رگومانیان و ده لین/ ثیمه نازانین و (لا ندری)، و به (یه کگهیشتن) ئاماژهی کردم بو ههق و باوهر تهواوو باوهر له نیوهند بلیمهته کانی ههموو گەلانىڭ و ھەموو چەرخىڭ لەسەر ئەوەى كە راستى يەكە و ھىچ عەقلىك بە پىنچەوانەى ئەوەوە نىيە لاي گەلىنك كە بىر بكەنەوە و دەرك بكەن و عەقل بەگەربخەن و باوەردارو بىي گومانبن هـهروهك چـۆن قورئـان وهسـفيان دهكات ئهى حهيران و بهراوردكردن لـه نيْوان بەلگەكانى عەقلدا بەدەريخسىت بۆم ھەروەك چۆن قورئان لەسەر بوونى خودا ناويان دهبات (دروستکهری دهسهلاتدارونهخشه کیشو زاناو داناو بهتواناو وویستراو دادوهرو به بهزهیی لـهم دونیاو لـهو دونیا یـهك و تهنهایـه، تاكو بهنیازو مهبهسته ثهوهی كهله كهس نـهبوه و کـه سیشــی لـــن نابیّــت، و هــیچ هاو چهشنیّکیشــی نییــه) و ثــهو بهانگانــهی کــه فهیلهسوفان و زانایان له موسلمان و ئهوانیتر کرد وویانهته بهلگه خوازی له سهر بوونی خوداو تهنهایی و همموو تهواوی سیفهته کانی له سهر ئهوهی که همق یه که وه ریْگاکانی بەنگە خوازىش بۆي ھەريەكە، گەر رېنمايى عەقل بۆ بيركدنەوە لە خودى خۆيەوە بېت و یان له قورئانهو وهرگیراو بیّت، و ئهم بهیهك گهیشتنه له نیّوهند پهیامو نیگاي عهقل كه حودا پنی به خشیووین و پهیامی قورئان بی که خودا ناردویهتی به لگهیه کی راست و برهره له سـهر ئايني رِاسـت كـه هـهر گـيز لـه هـيچ شـتيْكدا پيْچهوانهو دژايهتي عمقل ناكات، و ئەمەش مەزنىزىن شىتە كە جىسىر رېنىمايى كردووم خودا پاداشتى بداتەوە، ئەي حەيران و هاوریکیو هاویه کی لـه نیوان ئەوانـهی کـه قورثـان ئامـاژهی بـۆ دەکـات لــه ئايەتەکاني دروستکردن و پیکهینانی لـه دیارده کـانی مهبهسـت و دانـایی و چـاکهو ورده کـاریی و سـهنگاندن و رِیْژهدانـان و رِیْکخهرو چاودیْری و که ههموو ثاماژهی بوونی خودا ده کهن، و لەنپوند نهینییه کانی زانست که زانایان له پاش هاتنی قورئان به ههزار سال زانیان ، که ئەم قورئانە لەلايەن خوداوەيە كەپاش چەند چەرخينك بۆي بەدەرخستين ھەروەك چۆن

پهیمانی پنی دابووین، نیشانه کانی له ئاسۆو خودی خۆماندا تا... بۆمان بهدهر کهویت که ئهم قورئانه راسته.

تهی حهیران له موعجیزه کانی قور آندا ههندی شتم بو به ده رکه و تکه که و و پیش نمم ده زانی شه که حهیران پاشان هو کانی گومان و به لگه کانی باوه پرم قامار کردوه بیم ده زانی شه که به نمو به نمود و گهرانه و بو سهر چاوه کانیان له سهر ته و پر شنایه یی که له ته زموونی تاییه تی شه و انهی خومدا به ده ستم هیناوه و له وه ی که خودیند و و مه ته و ه گویبیستی بووم له و ته ی ته و انهی موناقه شه گیریان بووه له سهر بوونی خودا، و بوم ده رکه و ت و باوه پری ته و اوم هینا، به وه ی که به لگه کانی باوه پر به ده رده که ویت له هه موو شه شتانه ی که خودا در و ستیکر دوون و هو کانی باوه پر به نگ ده خواته و له و شتانه ی که له نیوان خه لکدا در و ستیکر دوون و هو کانی گومان په نگ ده خواته و هو شتانه ی که له نیوان خه لکدا پراده ی بود دانر اوه له جیاوازی به ش و به ختدا له پرستی و پروزی و مال و منال و به ندر و ستی و نه خوشی و به در وی و نوری و نوری و خوشی و ناخوشی.

ژیریْك که بوی رینکهوتبیّت بیبینیّت به سه رنجدانیّکی تیرو ته سه ل بو هه موو نه و شتانه ی که له گهر دوندا هه به له داهیّنان و مه به ست و چاو دیری و دانایی و وورده کاری و چاکهو فه رمان و راستکردنه و و راده دانان و سه نگاندن و رینگخستن و جوانی و شکو داری بیاوه پر ناهیّنیّت چه ند گومان و به دبه ختی رووی تیبکات که وا نه گهر دوونه له خودی خویدا در وستبووه و پینکهاتو وه به هوی رینکه و تی کویّرانه وه به بی هیچ در و ستکه ریکی نه خشه کیّش و راده ده رو زاناو دانا، هه روه ها هیچ باوه رداریّك نی به هم رچه نده یش باوه ری پته و بیت جگه له م دوو هاورییه، بتوانیّت شتی سه رسورهینه رله بیر کردنه و هیدا لابیات له جیاوازی به خته کان، بوم به ده رکه و تو ژینه وه له نیمی کانی قه ده رعمقل به ره و خزاندن ده بات.

به لام به راوردیم ده کرد له نیوان گومان و سه رسامیدا و له نیوان نهوانه ی که ژمیره و نامار ناکرین، زورینه ی به لگه ی بره ر له سه ر بوونی خودا له پاش سه رنجدان و تیبینیه کی زورو راست و رووت بیت له ههموو ناره زو کارییه ک و ههموو خوپاراستنیکی خود له گوناهه کان جیاوازی به خت و به شده توانین بیگیرینه و ه بو لیکدانه وه ی هیمای و گهرانه وه ی بو هی کاریک که شاراوه یه لیمان یا خود دانایی یه که نهیانی یه لامان و یا خود تینه گهیشتنی هه له راستی مانای قه ده ره هه رچه نده نهمانه هه رجوریک بن شاراوه ن

گومانی لینکهوتنهوه لـه شارراوه و نهیننییه کان زوّر لاوازتره لـهوهی کـه یهقیـنی تـهواو بروخیننی کهوا دهبینرینت و پابهنده به بهانگه برهره کانهوه.

به لی ، حمیران ، رو داوو ته نگ و چه له مه به ته و اوی باوه رده هه ژینی ، و اله عه قل ده کات که هه میشه پر سیار بکات له نهینی در و ستبوونی ثم مرؤ قه لا و ازه و هات و هاو از که ره ، ثاره زوه کانی نه فسی هه لیه که رده ستدریژ ده کات تاوه کو چاو به سمان لی باکات له ئاست به خشنده یی و دانایی خودا... به لام ثم گومانه هه روه کو هه و رینکی خه ماوی کاتیه و ده روی بته ویت و دانایی خودا... به لام ثمینه ... به لکو گه ربته ویت باریز گاری له و گومانه ی نه فست بکه ین و ، به ئاره زو و رازی بکه ین و ، بیکه یته یاوه ری باریز گاری له و گومانه ی نه فست بکه ین و ، به ئاره زو و رازی بکه ین و ، بیکه یته یاوه ری خوت ، و تبری بکه یت له گومانی خراپ به رانبه ربه خودا ، ثه مه دریژ خایه ن نابیت ، گه رو ابه سته ی ئالای باوه ربست به هه زاران په ت له م به لگانه ی که خوت رستوتن و به ست و تبه و مه و نه و هه مو و شه و انه ی که له گه ل مندا به سه رت برد...

ئهم ههموو به لاگه عهقلیه بره رانه بو سهلاندنی بوونی خودا گهلی زور ترو، رونترو اشکرا تره لهوه ی که عهقلی سهلیم بتوانیت لیی ده رباز ببیت، له پیناوی کاریکدا که پهیوه سته به جیهانی نادیار کهوا هه لاه گریت هیما (تأویل) ی بکهین و بگه ریینه وه بو گهلی هی هی خودا لیمان هه روه کو گهلی هی زاره ها شتمان لین شاراوه یه له که جیهانه ههستیاره ی که تیپدا ده ژین، نهوه ی بهدوای راستیدا ویله نه گهر له ناره زو کاری به دوربیت و از له یه قین ناهینیت له پیناوی گوماندا، گهر نهمه شی کرد نهوه به زمان ده یکات نه که بهدل نهو باوه پداره ی یه قین له دلیدا جیکیر بوو بیت له سهر قه لای همق به مهرج و بیانوو نیه له خودا ناسیندا ﴿ وَمِنَ النّاسِ مَنْ یَعْبُدُ بُو بِینَ وَ اللّه اللّه مَنْ الْقَلْبَ عَلَی وَجُهِهِ خَسِرَ اللّه وَ اِنْ اللّه عَلَی حَرْف فَإِنْ أَصَابَتُهُ فِئْنَةٌ الْقَلْبَ عَلَی وَجُهِهِ خَسِرَ اللّه وَ النّه وَ الْنُحُسُرَانُ الْمُبِینُ ﴾ الحج: ۱۱.

تَشْـــابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفَتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلاَّ اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعْلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلِّ مِنْ عَنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكُرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾آل عمران:٧.

ئهی حهیران که نایه ته هه ره موحکه مه گرنگه کانه نهو نایه تانه ی که به تگه ن له سه ر بوونی خود ا به به تگه یه کی چه سپاو ، واله و زانا شاره زایانه به نهینی نایه ته کان ده کات ، ، که ر اوه ستاو بن له سه ر قه لای یه قین به هیچ جوریک شه پولی گومان نایان هه ژینی هه ر چه نده سه ر که ش و به ر ده و امن له قو لایمی ژیان و ناخوشیه کانیدا ، و نه و زانا شاره زایانه به زانست هه ر نه و ان ددان ده نین به لاو ازی عه قلدا له ده ر ککر دنی زوریک له نهینیه کانی غهیب ، نه و کاته پابه ند ده بن به و یه قینه ی که نایه ته موحکه مه کان رینموی کر دو و ن له ریگه ی به نگه بره ره عمقلیه کانه و مه قلیان ریگایان نادات که ده رچن له و یه قینه ی که و ابه سته بوون له پیناوی چه ند شتیکی له یه ک چوو که ناتوز بووه له لایان تیگه یشتنی و و ابه سته بوون له پیناوی چه ند شتیکی تری پیچه و انه در و ستبکه ن که به ربه ره کانه ی هیما کردنی ، و نه یان تو انیوه یه قینیکی تری پیچه و انه در و ستبکه ن که به ربه ره کانه ی یه قینی یه که م کات یان دژی بیت ، نه و انه ن خاوه ن عه قلی پوخت که پاده و هستن له ناست یه قینی یه که م کات یان دژی بیت ، نه و انه ن خاوه ن عه قلی پوخت که پاده و هستن له ناست یه قینی پیروزی (الله) دا نه ی حه یران .

به لام نهم به لگانه ی که نهم نایه ته موحکه مانه ی له خو گر تووه نه گهر به پشو بلاوی یمینی ته وه نهینی قوله کانی رون نه کرین ته وه هیچیان به ته نها هیزو پیزیان نابیت بو چه سپاندنی قه لای باوه رو، وا به سته بوون به لو تکه ی یه یه یه نه و کاته به شیوه یه ك زاستی کو بکرین ته وه له گهل راستیه کانی زانستدا له پانتایه کدا ، نه و کاته به شیوه یه و راستی به ده رده که ویت که گومان ناتوانیت جیگه به یه قین له ق بكات، بو نهم مه به سته نایه ته کانم بؤت کو کر دو ته وه نهی حه یران به لگه قور نانیه کان و به لگه ی فعیله سوفه کان له گهل نمونه کانی زانستا له یه ك گوره پاندا، تابوت به ده ر بکه ویت، به هه موو جوانی و به هره مه ندیه کانی ده نانی ده و رئانی له پیناویدا دا به زیره و عه قلی سه لیم پشتگیری ده کات.

چهند جار دوعای خیرم کردووه بو شیخ جسر که رینمایی کردوم بو سهر ئهم ریبازه تایسته کان و یه به تایسته کان و یه به تایسته نهی حمیران، کو کردنهوهی ثهم به تگه قور ثانیانه له گهل به تلگه زانستیه کان و یه به خستنیان له گهل به تگه خوه برشتی پیداو کردینه ریبازیکی سهره تایی بو به تگهیی هیناوه، ههموومان ئهی حمیران قور ثان ده خوینین، همهمووشمان راسته یکانی زانست ده زانین، به لام پرش و بالاوی ئهم به تگهو ئایه تانهی له

زیهنماندا وایان لین ده کات که همه ریه کمیان بهتمنها بهرامبهر تموژمی گومان كەنەھامەتيەكانى ژيان داي دەبرينت بەسەرماندا ئەمانە لە شيوەي دلۆپە ئاودان لەنەرمى و لاوازیدا، به لام گهریه کیان گرت و لهیه کی سهرچاوه و هاتنه دهری لافاویک پیک ده هینن جاري وا دەبيّت شاخ رادەمالـن، يان وەك تابلۆيەك وايە كە مەبەست بەدەستەوە نادات و هیچ واتایه ك نابه خشیت ئه گهر بینت و پارچه پارچه بیت جوانیه كاني خوى ون ده كات، مه گهر کاتیاك نیشان بدریت له شیوهیه کی تهواودا به بینهران.

كاتينك رِيْنمايي كرام بـۆ كۆكـردنەوەي ئـەم زانياري و ئايەتانـە لەيەك سەرچاوەداو، به یه ک چه پك و ، لـ مناو یـه ك چــوار چـيوهدا، گهياندميـه ئـهو يهقيـنه پرشنگداره كه بو توم گڼړايهوه لهم (داستاني باوهړ)هدا بهزماني فهلسهفهو زانستي قورئان....

ئەي حەيرانى كورى ئەزعەف:

پارینز گاری لـهم نوسراوانه بکهو کهپیم نوسیتهوه، لهگهل نهم ناموز گاریهی دوایمدا لمناو خەلكىدا بلاوى بكەرەوە، بەئومىدى ئەوەي خودا سەرلىي شىواوەكان بەرەو ئىمان ریْنمویی بکات و فیکریان چاك بكات، و هیدایهتی ئهوانهیان بدات که دمیانهویّت بهرهو . وتهی باش و رِیْگای رِاست بروز.

ئەي خەيرانى كورى ئەزھەف.

گهر تهمهن ما بهیهک ده گهینهوه، و گهر نا دوعای خیرمان بۆ بکه.

بيرست

	پیشه کی مامؤستا نوری فارس حهمه خان
٧	پیشه کی
٩(ت	پیشه کی نووسهر (چؤن ئهم کتیبه بهدهستم گهیش
	راکردن بەرەو شىخ مەوزون
	ویْلْ بوون بەدوای دۆزینەوەی خودادا
٥٩	له فارانهوه بؤ پیرانیه
۰٩	رۆشنايي له دواي رۆشنايي
٧٥	نیٰوانی دوو سروشنیٰوانی دوو
۸٩	ناکو کیه کای برواداران
119	جیاو ازی بهخته کان
171	بەيەك گەيشتنى بليمەتەكان(١)
107	بەيەك گەيشتنى بليمەتەكان(٢)
179	بەيەك گەيشتنى بلىپمەتەكان(٣)
199	لەنپوان دارون و جسردا
7 £ 7	شەوى تاقىكردنەوە
YoV	و ته کانی پهروهردگارم
	پیش هەزار سال
٣.٥	لەسەدەى حەقدەھەم
	بەشى رىكەوت
٣٢9	له ئاسۇ كاندا
779	پنچه او ه کانبی دهستی راسته / پهشپی (۱)

ليمان	داستانی
-------	---------

Γξ1	- The state of the
Tor	دایکی کۆماو ەمان /بەشی(۲)
409	برای بچوو کمان/بهشی(۲) ۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
779	ئىنبىقى مەزن/ بەشى (٤)
TY0	دیاری دراوسی/ بهشی (۵)
٤٠١	میوانخانهی گهوره/ بهشی (۱) ۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
٤١٣	لهسني تاريكي دار (۱)ناله
٤٢٥	له جینگا و شوینی جنو کاندا (۲)
٤٣٣.	زمانت بپاریزه (۳) ئارمگری کۆلنەدەر (٤)
£ { Y	ئارمگری کۆڭنەدەر (٤)
ογ	ئارمگری کۆڭنەدەر (٤) بەردکی پیکهنیناوی و گریاناوی (۵)
***********	بهرذکی پیکهنیناوی و گریاناوی (۵)

تُهوهندهی تُهم کتیبه خهبات و تیکوشانیکی بیگهرده بوّ سهرخستنی حهق و بهرزکردنهوهی قسمی خودا، ئەوەندە كەلەپوریّکی فیكری تایبەتی نیه، جا بۆ ئاگاداربون لەسەر ئەم كتیّنبه، <mark>برِیارم دا له</mark>گهلّ خوّمدا زانای مزگهوتهکانی قاهیره بهشداری پیٚبکهم، تا مهنههجی یهقین و رییهکانی گهیشتن به خوا بهدیار بخهن و روون بکهنهوه.

م. محمد غدرالي

به پــهروْشـــهوه تــهم کتیْبــه ریّــزدارهمــان دهخــویّندهوه، کــه بــه ســـهلیقهیهکی زوّرهوه <mark>نوسیو</mark>تانهوه و له قولاّیی مهعریفهتان کوّلیوهتهوه، تا گشت گهوههریّکی بیّهاوتا و بهلّگهی <mark>بەھى</mark>زى لى ھەلچنرى، بۆ لابردنى ش*ك* و گومان بەھۆى يەقىنەوە و، لابردنى بىٚباوە*ر*ى و ئیلحاد بەھۆی ئیمانەوە، ھەروا ھیّنانەوەی ئەو بەلگانەی، كە تەنہا ئەوانەی دەستیان گرتووە <mark>به</mark> هەنگلی هیّنده تونداعروة الوثقیای ئیمان، دەتوانن بیہیّنن و، ئەوانەش كە لە زانست دا. قال بونەتەوە.

قەشە تيۆدسيوسى شەشەم

وا مەزانە موجامەلەت دەكەم، كاتىٰ پيْت دەلْيْم: بەھۆى ئەم كتيْبەوە خيْر و بيْريْكى زۆرت پیشکهش به خهلک کردووه، تو له ابیستانی خواداا روهکت چاندوه، جا گهر ژیانی مروّقایهٔتی بهم وهسفه دروست بی دهلیّم لهم بیّستانهدا روهکیّکی وا بههادارت رِواندوه، که <mark>پادا</mark>شتەكەي لەلاي خوا ھەرگىز نابر_پنتەوە.

خاليد محمد خاليد

گەواھى دەدەم ھىچ كتيبىكى كۆن، يان نويم نەخويندۆتەوە، كە نيوەى كتيبەكەى ئيوە زانیاری لەخۆ گرتبی، متمانەشم ھەيە، ھەر مرۆڤیّکی بە ئینساف، گەر گومانی گەیشتبیّتە ھەر پلهیهک، دوای خویّندنهومی کتیّبهکهتان، خوّی له جوغزی ئیمان دهبینیّتهوه. چونکه ئهو شیّوازه جوان و ناسکهی بهرپّیزتان گرتوتانه بهر، سهرهرِای وردهکاری و قُولّی و گرانی بابهته که، وا له بابای خویّنهر ده کات واز له خویّندنهوهی نههیّنیّت. ههروا لهروی ثیعجازی <mark>قور</mark>ئانيەوە، كە لە بابەتى بەلگەھيْنانەوە لەسەر بونى خوا، كە ئيّوە ليّى شارەزا بوون، باوەرٍ ناکهم، جگه له تیمام اابن تیمیه؛ کهسی تر دهستپیشخهر بوبیّت.. به دلّنیاییشهوه تهو برپاره دەدەم، گەر كەسپك ھەموو تەمەنى خۆى لە كۆكردنەوەى ئەم زانياريە بەبەھايانەى، كە کتیبه کهی ئیوه لهخوی گر تووه، فروّشتیی، ئهوا ئهو کرین و فروّشتنهی، قازانجدار بووه.

م. طه جابر

من لهبهردهم کتیّبیّک دام، که هاوویّنهی نیه و لهسهر شیّوازی ثهو دانهنراوه، ناشکریّ لاسایی بکریْتهوه، یان ویْنهیه کی وه ک ثهو بهیّنریّ.

د. شوكت الشطي- زانكوّى ديمه شق